

کتاب و کتابخانه های شاهنشاهی ایران

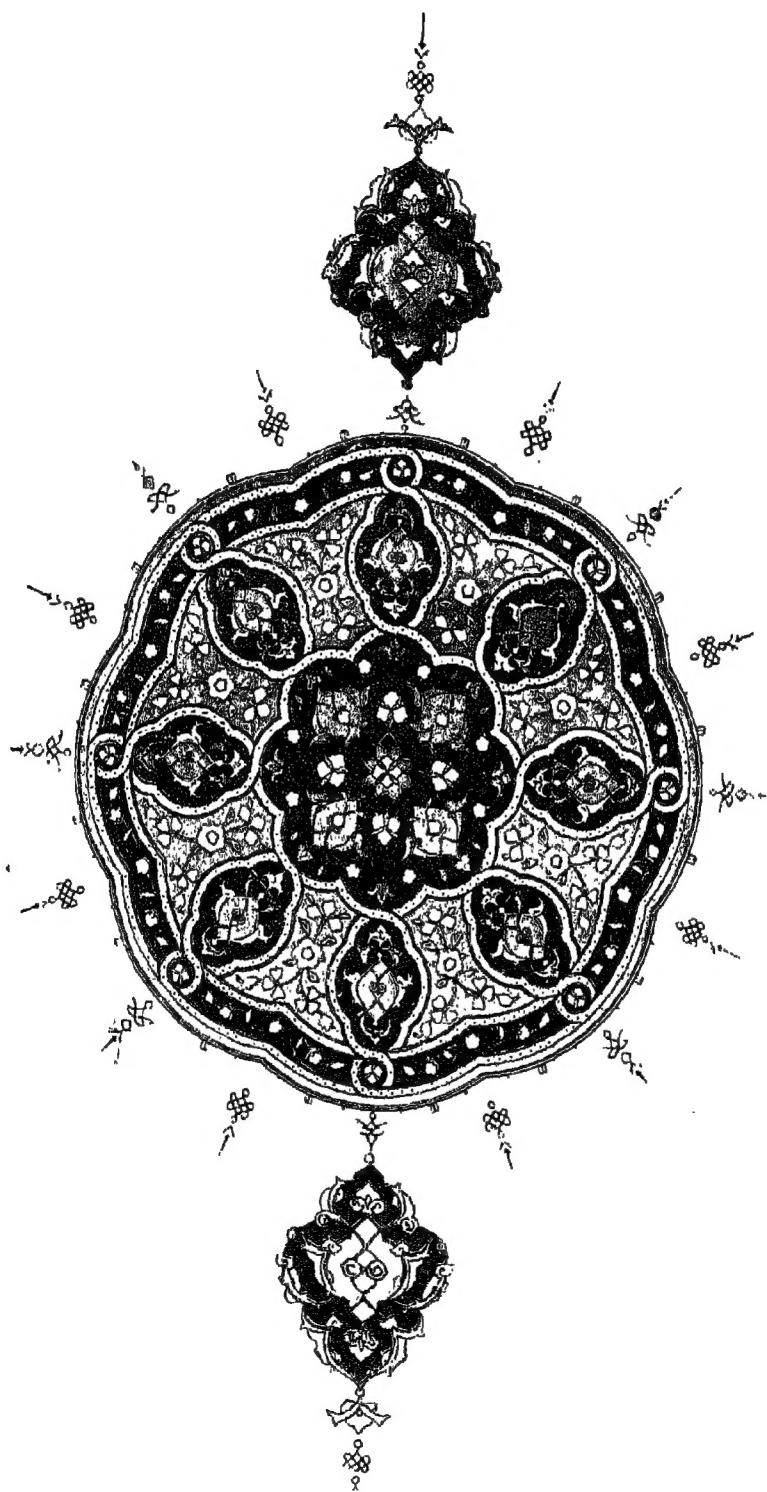
جلد دوم

تاریخچه کتابخانه های ایران

از صدر اسلام تا عصر کنونی

رُکُن الدِّین هُما یُونُفَرِج

از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر اداره کل نگارش

از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر

بناست جشن فرهنگ و هنر

آبان ماه ۱۳۴۷

کتاب و کتابخانه های شاهنشاهی ایران

جلد دوم

تاریخچه کتابخانه های ایران

از صدر اسلام تا عصر کنونی

رُکن الدین هُمایونفخ

از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر اداره کل نگارش

فهرست مندرجات

الف	مقدمه
۱	کتابخانه‌های ایران در قرن اول اسلامی
۵۱	بررسی اجمالی تاریخ ایران از قرن اول هجری تا حمله مغول
۶۴	نکاتی چند درباره کتابخانه‌های مدارس قدیمه
۷۶	هجوم مغول دوران فترت - تعطیل مدارس و کتابخانه‌ها
۸۳	دوپناهگاه امن برای دانشمندان و سخنوران ایران
۹۴	اثرات شوم مغول و رکود بازار فضل و ادب
۱۰۳	ظهور تیمور - مکتب ادبی و هنری هرات
۱۳۰	کتابخانه‌های دوران صفویه
۱۵۶	فتنه افغان و دوران فترت
۱۶۲	کتابخانه‌های دوران قاجار
۱۸۸	کتابخانه‌های خارج از ایران که بانیان آن ایرانیان بوده‌اند
۱۹۹	کتابخانه‌های پنجاه ساله اخیر
۲۱۷	توجه به نشر کتاب و ایجاد و بنیاد کتابخانه در عصر پهلوی
	مآخذی که در متن این کتاب از آنها نقل مطلب گردیده و یا
۲۲۹	بآنها مراجعه داده شده‌است
۲۳۹	فهرست نام کسانی که نامشان در این کتاب آمده‌است
۲۶۲	فهرست نام کتابهایی که نامشان در این کتاب آمده‌است

بنام خداوند جان و خرد

ارزش جهانی هر قوم و ملتی بستگی بقدمت خدمت آن ملت به تمدن بشری دارد ، تنها ، تحقیق در تاریخ خط ، زبان ، هنر و فرهنگ میتواند معیاری برای این ارزیابی بدست دهد .

برای بدست داشتن چنین معیاری گرانقدر ، نویسنده ناچار به تصنیف سه اثر تحقیقی گردید نخستین اثر بنام «ایران گاهواره فرهنگ جهان» تدوین و تصنیف یافت که در آن تاریخ آغاز و پیدایش خط و سیر تکامل و تحول آن در طول قرون و اعصار مورد بررسی و نقد قرار گرفته و تحقیقاتی نو و نظرات مستند با آثار مکشوفه باستانی ارائه شده است که براساس آن اسناد و نظرات این نتیجه بدست آمده است که « مبتکر و مخترع خط در جهان ایرانیان بوده اند » .

بدیهی است ملتی که در پیدایش این پدیده شگرف پیش گام و پیش آهنگ بوده است پر کلیه جوامع بشری حقی بزرگ دارد و شایسته است ملل دیگر پس از آگاهی بر این واقعیت مکتوم ، او را سپاس دارند و پایه فرهنگ جهانی را مدیون و مرهون این نبوغ و ابداع بشمار آرند . زیرا :

بشر پیش از اختراع و ابداع خط ، بنام بشر ماقبل تاریخ خوانده شده و تاریخ واقعی و حقیقی بشریت از زمان پیدایش و آفرینش خط بحساب آمده است .

پس از پیدایش خط با سپری شدن قرنی چند « کتاب » پابهر صه هستی گذاشته و این موهبت آسمانی و گنجینه جاودانی در اختیار افکار قرار گرفته و سرنوشت بشریت را دگرگونی بخشیده و او را بسوی بهشت معنوی و فرار از دوزخ نادانی رهبر و رهنمون گشته است .

تاریخ پیدایش کتاب و سرگذشت کتابخانه های ایران از آغاز پدید آمدن آن داستانی است دلکش که در جلد نخستین این اثر بنام « تاریخ کتاب و کتابخانه های شاهنشاهی ایران » آن را بازگو کرده ایم و اینک مجلد دوم آن اثر که در حقیقت تکمله ایست بر جلد نخستین بنام « تاریخچه کتابخانه های ایران در دوران پس از اسلام » از نظر خوانندگان ارجمند میگذرد و بیش از بیان مطلب و آغاز تاریخچه کتابخانه ها ضروری میدانم که متذکر چند نکته گردد .

۱ - در کلیه آثاری که درباره کتابخانه های جهان تاکنون تألیف

گردیده (چه در آثار نویسندگان غرب و چه در نوشته‌های عرب) متأسفانه خواه از راه عمد و یا بعثت نسیان متذکر کتابخانه‌های ایران در دوران باستان نشده‌اند و درباره کتابخانه‌های ایران در دوران اسلامی هم نام و نشان بیش از ده کتابخانه را بدست نداده‌اند و همین قصور و کوتاهی در بیان حقیقت امر سبب گردیده است که محققان و پژوهندگان چنان پندارند که کتابخانه در ایران سابقه کهن ندارد و ملت ایران چنانکه بایسته بوده است نسبت بکتاب و کتابخانه علاقه نشان نمیداده است !!

نظر از تصنیف این مجلد آن بوده است که با برشمردن صدها کتابخانه در طول تاریخ ایران (از کتابخانه‌هایی که بنحوی از انحاء نام و نشانی بدست است) نشان دهیم خلاف آنچه پنداشته‌اند، نه تنها ایرانیان بکتاب و کتابخانه علاقه وافر داشته‌اند بلکه خود بنیان‌گذار آن بوده‌اند و ملل دیگر به تبعیت از ایرانیان با خط و کتابت آشنا شده و از آن بهره‌ور گشته‌اند.

۴ - کتابخانه‌های ایران را در قرون گذشته (از قرن دوم تا قرن نهم هجری) نباید بهیچوجه با کتابخانه‌های امروز جهان در مقام مقایسه و سنجش قرار داد و انتظار داشت که کتابخانه‌های عمومی آن دوران هم‌طراز کتابخانه‌های عمومی در قرن اخیر بوده باشند! زیرا: باید توجه داشت در قرون چهارم و پنجم و ششم هجری که ایرانیان کتابخانه‌های عمومی داشته‌اند هر چند ناچیز و یا از نظر روش کتابداری و فهرست‌نویسی نقائصی هم (برای آن بتراشند) معذالک بادر نظر گرفتن اینکه در همان اعصار در بیشتر کشورهای جهان اساساً کتابخانه وجود نداشته است، همین امر میتواند افتخاری برای ملت ایران باشد و بنابر این بدست داشتن فهرست منظم اینگونه کتابخانه‌ها در طول ۱۴ قرن سند افتخار و پرارزشی است برای کشور ما.

۴ - باید متذکر بود که کتابخانه‌های عمومی ایران در دوران پس از اسلام بطوریکه در متن کتاب به تفصیل توضیح داده شده است عموماً بمدارس تعلق داشته است و کتابخانه‌های مدارس ایران «کتابخانه‌های عمومی» بوده‌اند که طبقات طلاب و دیگران از آن برایگان استفاده میکرده‌اند و احیاناً، بدانشمندان و اهل طلب نیز کتاب بامانت میداده‌اند.

جمهور دانشمندان و دانش‌پژوهانی که با فرهنگ ایران در دوران اسلامی آشنائی دارند باین حقیقت غیر قابل تردید معترف و متذکرند که یکی از افتخارهای جاویدان ایرانیان ساختن و پرداختن مدرسه‌های بی‌حد و شمار در گوشه و کنار ایران بوده است، این مدرسه‌ها عموماً (بطور مطلق) کتابخانه‌هایی داشته‌اند تا طلاب علوم بتوانند از آن بهره‌ور گردند و مدرسه بدون کتابخانه در قرون گذشته در حقیقت مسجد بی‌در و دیوار و بی‌معراب و منبر را می‌مانسته است.

استاد علامه دانشمند عالم‌مقام بدیع‌الزمان فروزانفر در مقدمه ترجمه رساله قشیریّه صفحه ۴۱ مرقوم داشته‌اند که « . . . هریک از این مساجد و مدارس و خانقاه‌ها کتابخانه بزرگ یا کوچک داشت که بانی آن (یا مردم) برای استفاده عموم وقف کرده بودند و غالباً مؤذن مسجد یا متولی مدرسه و خانقاه حفظ آنرا برعهده داشت و بطلبه امانت میداد . »

استاد عالیقدر آقای دکتر ذبیح‌الله صفا رئیس دانشکده ادبیات دانشگاه تهران در جلد اول کتاب - ایرانشهر - طی مقاله‌ای بعنوان (مدرسه - تعلیمات عالیّه پیش از اسلام و تعلیمات عالیّه در ایران اسلامی) درباره چگونگی اداره امور مدرسه‌های ایران و وظائف آنها تحقیقات بسیار ارزنده‌ای بعمل آورده‌اند که بحق باید گفت ارزنده‌ترین مطالب کتاب ایرانشهر مقالات ایشان است تحت عنوانهای - زبان - ادب - علم - مدرسه .

استاد دکتر ذبیح‌الله صفا در مقاله مدرسه براساس تحقیقاتی که معمول داشته‌اند باین بنده نویسنده در این اصل هم‌رأی و هم‌عقیده‌اند که مدرسه‌های قدیم ایران عموماً کتابخانه داشته‌اند و حتی مساجد و خانقاه‌ها و برخی از مزارات و تکایا نیز کتابخانه داشته و مانند مدارس از آنها استفاده می‌شده است . لازم دانست قسمتی از تحقیقات ایشان را برای کسانی که در پذیرفتن این حقیقت و واقعیت مرددند بعنوان سند در آغاز این کتاب ارائه دهد .

استاد دکتر ذبیح‌الله صفا در مقاله مدرسه ص ۷۱۶ ستون اول سطر از ۴۷ و ستون دوم از سطر ۱ - ۴۴ مرقوم داشته‌اند که « . . . بهمین جهت مدرسه را گاه مسجد و یا بالعکس مسجد را گاه مدرسه نیز می‌نامیدند و این اشتراک اسمی و خلط آنها با یکدیگر در تمام اعصار اسلامی معمول بود و حتی گاه رباط‌ها نیز برای استفاده از آموزش و پرورش بکار میرفتند و علاوه بر این چنانکه گفته‌ایم بیمارستان‌ها و دارالشفاه یا بیت‌الادویه‌ها هم عادهً برای تعلیم پزشکی و داروسازی و رصدخانه‌ها برای تعلیم ریاضیات و نجوم مورد استفاده قرار میگرفتند . باین ترتیب ملاحظه میشود که مدرسه در تمدن اسلامی مفهوم کلی و عادی دارد که قابل انطباق بر اجزای مختلف و گوناگون است و در عین حال از سده‌های چهارم و پنجم به بعد مدارس خاص کاملی نیز بوجود آمدند که ضمناً عاری از جنبه دینی هم بودند . در کتب تاریخ و رجال که ایرانیان دوره اسلامی نوشته‌اند بارها به مساجدی باز می‌خوریم که محل تعلیم علوم دینی و ادبی بود و مثلاً در سیستان یکی از فرمانداران عرب بنام عبدالرحمن سمره (قرن اول هجری) مسجد آدینه‌ای ساخت که حسن بصری عالم معروف دینی قرن اول و قرن دوم مدتی در آنجا سرگرم تدریس و تعلیم مسائل دینی بود و در بخارا که معروف به قبه‌الاسلام شده بود از چند مسجد

برای تعلیم علوم شرعی استفاده می‌شد و ابن فقیه درسیستان و بلخ و هرات مساجد زیادی را اسم می‌برد که در آنجا فقیهان برای تعلیم حاضر می‌شدند و در فارس نیز حلقه‌هایی در مسجد جامع عتیق تشکیل می‌یافت . . . »

اما در مورد مدارس و کتابخانه‌های آن درس ۷۱۸ ستون اول سطر ۱۹ - ۲۴ مرقوم داشته‌اند « . . در دوره مقدم بر عهد نظام‌الملک مدارس دارای تشکیلات وسیع و انتظاماتی از قبیل وظائف استادان و شاگردان و خادمان و شعبی مانند کتابخانه‌ها و دارالشفاه و مستمری برای معلمان و طالبان علم و خدام و کارکنان دیگر نبود ولی از دوره نظامیه بغداد بهمه این امور توجه کردند . . »

و در ص ۷۳۱ ستون دوم سطر ۲-۱۰ مرقوم فرموده‌اند «... مهمترین اثری که در مدارس بدان باز می‌خوریم وجود کتابخانه‌هاست و برخی از کتابخانه‌ها مانند کتابخانه نظامیه و مستنصریه و شاید بسیاری از کتابخانه‌های دیگر مدارس بر رسم کتابخانه‌های قدیم ایران دوره اسلامی از روی فن کتابداری مرتب و در دسترس محصلان گذارده می‌شد و آنها را خازنان و خادمانی معین بود - لزوم کتابخانه‌ها برای مدارس تاحدی بود که حتی در مدرسه سیار اولجایتو. نیز صندوق‌های کتب را در اردو حمل می‌کردند! »

و در ص ۷۳۶ ستون اول سطر ۲۲ - به بعد « . . همه مدرسی که در این عهد بیان کردیم دارای موقوفاتی بود و در غالب آنها کاربزارهایی جریان داشت و کتابخانه‌های برخی از آنها با کتابهای متنوع مورد استفاده طالبان علم و دیگر فاضلان قرار می‌گرفت . . »

گذشته از این چند مورد در مقاله مذکور درس ۷۱۶ ستون اول از سطر ۱ - ۲۲ و ص ۷۳۴ ستون دوم از سطر ۱ - ۱۷ و ص ۷۲۵ ستون دوم از سطر ۲ - ۱۰ و ص ۷۳۱ ستون اول از سطر ۲ - ۱۰ و ستون دوم از سطر ۶ - ۱۴ و ۳۵ - ۳۳ و ص ۷۱۹ ستون اول سطر ۹ - ۱۵ - درباره کتابخانه‌های مدارس شرح ممتعی آورده شده که اگر بخواهد بنقل همه آن مطالب پیردازیم حجم این مقدمه بیش از حد مورد نظر می‌گردد .

۴ - وجود کتابخانه‌های اختصاصی و خصوصی در ایران از نقطه نظری که معروض می‌گردد برای بقای آثار متفکران و سخنوران ایران کمال اهمیت را داشته است . از آنجائیکه خواندن و نوشتن در قرون گذشته عمومیت نداشته و عامه مردم از نعمت سواد بی‌بهره بوده‌اند آثار دانشمندان و متفکران که بطور معلود و معلود تحریر می‌یافت چون ارزش آنها برای همگان مجهول بود دستخوش فنا و نابودی قرار می‌گرفت . تنها وجود عاشقان کتاب و گردآورندگان آن در طی قرون و اعصار این خطر را مرتفع می‌داشته است . بانیان کتابخانه‌های خصوصی حافظ و نگاهبان این خزان گرانقدر

از بد حادثه زمان و انقلابهای گوناگون دوران در طول تاریخ ایران بوده‌اند و بهمین نظر بجا و مناسب بود که در این اثر با ذکر نام و نشان‌شان بمقام تبجیل و بزرگداشت از ایشان بر آئیم .

۵ - مسلم است آنچه در این تاریخچه گرد آمده نمیتوانسته است کامل و جامع بمعنی واقعی باشد زیرا : در آثار گذشتگان بصورت مستقل ذکری از کتابخانه‌های زمان نشده و تنها جسته و گریخته آنهم بنا بمناسباتی نه از نظر معرفی کتابخانه‌ها شذراتی در کتابهای متفرق آمده است بنابراین نویسنده آنچه را در طول زمان بامطالعه و فحص و تجسس در مآخذ گوناگون و مختلف توانسته است گرد آورد در این اثر عرضه داشته و چه بسا در آثار متفرق دیگری که بنظر نویسنده این اثر نرسیده است بتوان بنام و نشان کتابخانه‌های دیگری نیز دست یافت .

آرزو دارد این اثر ناچیز مایه و پایه اثری بزرگتر و جامع‌تر گردد و در آینده بتوان با فرصت‌های بیشتر در تکامل آن کوشید .

تهران - تیرماه ۱۳۴۷

کتابخانه های ایران در قرن اول اسلامی

چنانکه در بخش اول این سرگذشت ، گذشت و در این بخش نیز خواهد آمد کشور ایران یکی از کشورهای انگشت شماری است که کتابخانه های عظیم آن شهرت جهانی داشته است و آنچه نویسنده این سطور را به تنظیم و تحریر و تألیف تاریخ کتابخانه های ایران برانگیخت انکار و فراموشی و نسیانی است که نویسندگان عرب و غرب را درباره کتابخانه های ایران دست داده است !

دانشمندان عرب درباره کتابخانه های اسلامی بطور اختصاصی به تحقیق پرداخته و آثاری نشر داده اند لیکن با کمال تأسف و تعجب باید گفت در آثار خود متذکر کتابخانه های بزرگ ایران نشده اند و وجود آنها را در طی تاریخ گذشته ندیده و نشنیده گرفته اند .

محققان غرب نیز به پیروی از دانشمندان و محققان عرب همه جا باختصار و احیاناً بسکوت و خاموشی برگزار کرده اند .

جرجی زیدان مورخ مصری که درباره ایرانیان دچار تعصب و تجاهل شدید است و بعزت همین تعصبات خشک دچار گمراهی های مسخره آمیز و شگفت انگیز شده است^۱ در کتاب آداب اللغة^۲ که سخن از کتابخانه های جهان بمیان آورده نامی از کتابخانه های معروف پیش از اسلام ایران نبرده است بدیهی است او ، نه میخواسته و نه میتواند چنین شهادتی دور از تعصب داشته باشد که باتوصیف و بیان کتابخانه های عظیم ایران در دوران باستان و انهدام و نابودی آن بدست عمر خلیفه اسلامی و سرداران او این ننگ و وحشتناک تاریخی را بدست عرب صحه بگذارد . غافل از اینکه حقایق تاریخی را هیچگاه نمیتوان مکتوم نگاهداشت و جهان را از آن بی خبر گذاشت . اگر اینگونه محققان کبک وار سر بردامان برف فرو برند و وقایع را ننگرد حقایق اگر از چشم ایشان مکتوم باشد اما از دید جهانیان پوشیده و پنهان نمی ماند .

فرید وجدی مصری مؤلف دائرة المعارف اسلامی^۳ با آنکه در دائرة المعارف خود از کتابخانه های جهان یاد کرده و آنها را بر شمرده است لیکن متذکر هیچیک از کتابخانه های دوران پیش از اسلام ایران نشده است ، این تجاهل و تعصب نه تنها دامنگیر محققان معاصر عرب گردیده با کمال تأسف و تأثر باید گفت که محققان و مورخان گذشته عرب نیز دستخوش این تعصب و تجاهل بوده اند مانند : ابن خلدون ، ابن اثیر ، بستانی .

محققان گذشته عرب همه معتقدند که تمدن اسلامی در علوم اعم از

نقلی و عقلی بکمال فکری و قلمی ایرانیان نمویافته و رونق گرفته است، لیکن با یک چنین اعتراف باز درباره کتابخانه‌های ایران که مرجع دانشمندان و دانش‌پژوهان عرب هم بوده است خاموشی و سکوت را مرجع شمرده‌اند! متأسفانه دیده می‌شود که ملل عرب‌زبان غالباً کوشیده‌اند از مفهوم واقعی اسلامی به نفع خود من‌غیر حق و واقع سوء استفاده کنند و آنرا بنحوی خاص توجیه سازند می‌بینیم در پارهای از مواقع تمدن اسلامی، بصورت تمدن عربی تعبیر می‌شود و تغییر شکل و ماهیت می‌دهد و ملل خاصی میکوشند تحت لوای این شعار از آن بهره‌برداری کنند. اینجاست که بر ما واجب است حقایق را بازگو کنیم و بیش از این سکوت را جایز شماریم زیرا همین سکوت‌ها سبب گردیده که حتی دانشمندان غرب هم در اشتباه افتند و بسیاری از حقایق را واژگونه در آثارشان نشان بدهند، همچنانکه پرفسور ادوارد برون درباره کتابخانه‌های ایران پیش از اسلام سخنی نگفته و بسکوت گذرانده است.

حقیقت اینست که تمدن اسلامی مدیون و مرهون تمدن درخشان و پیش‌رفته ایران بوده است. مستشرق شهیر پرفسور اینوسترانسف^۴ در کتاب معروف خود بنام «تأثیر ادب ایران در غرب» به تفصیل در این مورد به تحقیق پرداخته و بشایستگی از عهده برآمده است.

ابن خلدون متفکر واقع بین و حقیقت‌نگر و محقق بی‌نظر مغربی مینویسد: «جمله عالمان علوم شرعیه و عقلیه و اصحاب فنون و بدایع، همگی از ایرانیها بوده‌اند و با سابقه قدیمی که آنها در تألیف و تدوین علوم و کتابها داشته‌اند اختراع این خط (خط نسخ) از طرف آنها شده است. در زمانهای اول (صدر اسلام) مؤلفان گرچه زبانشان عربی است ولی حسب و نسب آنها جملگی ایرانی است و تربیتشان نیز در ایران بوده است، عربها بعلم اینکده مردمانی ساده و بدوی بودند بدین جهت از فنون و صنایع بی‌بهره بودند، مهارت عربها فقط در حفظ آیات و نحوه قرائت قرآن بود و در زمان هرون الرشید برای ثبت و ضبط حدیث و روایات و تفسیر درباره آنها و تعلیم بیشتر علوم احتیاج فوق‌العاده احساس شد صنایع و حکمت منبع اصلی در اول زمان، فارس و عراق و خراسان و ماوراءالنهر در زمان دیالمه بود و هم در زمان آنها بود که نحو و لغت و کلام در ایران ترقی فوق‌العاده کرد و بمصداق «لوتعلق العلم باکناف الثریا و قوم من اهل فارس» ظهور کرده بود، عربها در امور ریاست و تنعم غرقه شده بودند و در علوم و فنون دخالتی نمیکردند.»

گوستاو لوبون فرانسوی نیز در کتاب تمدن اسلامی صریحاً بکرات متذکر این نکات شده است مکتوم ماندن این حقایق و سکوت گذاشتن این دقائق درباره کتابخانه‌های ایران موجب شده است نویسندگان بیگانه از عمق ریشه و عظمت نبوغ فکری ایرانیان غافل بمانند و گاه بیگانه مطالبی دور از

حقیقت بنویسند. با بیان این مقدمه ارزش تحقیق درباره کتابخانه‌های ایران بر ما مشهود می‌افتد.

ایرانیان پس از تسلط اسلام در قرن اول هجری برای نجات آثار و اسناد و گنجینه‌های فکری و ذوقی خود بچاره پرداختن و نخستین گامی که در این راه برداشتند اختراع و استخراج خط فارسی از خط رازدبیره بنام خط پیرآموز بود. ایرانیها با این خط نو بنیاد نخست بنوشتن قرآن را پرداختند تا راه عیب‌جوئی و مخالفت عربها را بر این خط ملی به‌بندند زیرا سوزانیدن قرآن بنام زندقه و کفر امکان نداشت، با این راه و با این چاره‌جوئی خردمندان توانستند طی مدت شصت الی هفتاد سال برواج خط پیرآموز توفیق یابند و آنرا جزو خطوط اسلامی بقبولانند. پس از اینکه خط پیرآموز بنام خط اسلامی پذیرفته شد و خوشبختانه ابتکار ابن‌مقله ایرانی با استخراج خط‌نسخ و ثلث از آن موجب گردید که اعراب نیز خط خود را از کوفی بدان مبدل سازند و با این ترتیب بیش از پیش خط پیرآموز و نسخ نضج گرفت و کتابهای علمی و ادبی با این خط نوشته شد و میتوان گفت از آغاز قرن دوم هجری در ایران کتابهای علمی و ادبی نوشته شده‌است و کتابخانه‌ها بنیاد گردید. نزدیک به همین زمان است که در ایران پایه‌های حکومت‌های ملی نیز گذاشته شده‌است. طاهریان در خراسان و صفاریان و سپس سامانیان و دیلمانیان در عرصه حکومت ایران ظاهر شده‌اند. اینک به معرفی کتابخانه‌های این دوران می‌پردازیم.*

۱ - کتابخانه ابوالوفای همدانی: در شرح حال حبیب‌بن اوس طائی معروف به ابی‌تمام که از شاعران شهیر عرب است^۶ آمده است که^۷ بدعوت عبدالله بن طاهر بایران آمد و چون آمدن او با زمستان سخت مواجه شد ناچار گردید که در همدان بماند. خود او می‌گوید که در همدان در منزل ابوالوفا ابن‌سلمه بسر می‌برده و در طی مدت اقامت در همدان از کتابخانه عظیم او استفاده کرده و کتاب دیوان الحماسه را که در آن آثار سیصدتن از شعرای شهیر عرب را آورده تألیف کرده است.

قطعا در کتابخانه ابوالوفای همدانی بیش از سیصد جلد کتاب از دیوانهای شعرای عرب وجود داشته است که ابی‌تمام توانسته با انتخاب از سیصد دیوان کتاب معروف خود را تألیف کند.

مسلم است که قبل از سنه ۲۰۰ هجری کتابخانه ابوالوفای همدانی در همدان وجود داشته و به همین قیاس میتوان دریافت که در دیگر شهرهای مهم ایران دانشمندان و معاریف کتابخانه‌های معتبر و مهم داشته‌اند. خاصه در بلخ و بخارا - مرو - نیشابور - قم - ساوه که این شهرها همه از مراکز

* در این باره توضیحی داده شده‌است بیابان کتاب مراجعه فرمائید.

مهم مذهبی نیز بوده است .

۲- کتابخانه بختیار بن معزالدوله : این امیر ایرانی مردی فضل دوست بود وزیر معروفش ابوالفضل بن عمید از مشاهیر وزرای ایرانی است و بکمال این وزیر کتابخانه بزرگی فراهم آورده بود که شهرت و معروفیت داشت ^۷ .

۳ - کتابخانه عضدالدوله دیلمی در شیراز : کتابخانه عضدالدوله دیلمی در شیراز یکی از بزرگترین کتابخانه‌های بزرگ و شهر ایران بوده است ، این کتابخانه را باید نخستین کتابخانه‌ای دانست که کتابهای آنرا بر حسب موضوع و نام و نام مؤلف طبقه‌بندی کرده و هر علم و دانشی را در اتاق مخصوصی نگاهداری میکرده‌اند و برای هر علم و دانشی فهرستی بر اساس موضوع و نام کتاب و نام مؤلف ترتیب داده بوده‌اند . مقدسی خود این کتابخانه را دیده بوده است او می‌نویسد : در کتابخانه عضدالدوله از هر کتابی که تا آن زمان تألیف و تصنیف یافته بود نسخه‌ای نگاهداری می‌شد و کتابهایی نیز وجود داشته که بخط مؤلفان و مصنفان آن بوده است.

۴ - کتابخانه عمادالدوله دیلمی : از بشاری روایت کرده‌اند که گفته است ^۸ عمادالدوله دیلمی نیز در شیراز کتابخانه‌ای معتبر و بزرگی ترتیب داده بود که نزدیک کاخ سلطنتی او جای داشته .

باتوجه باینکه عمادالدوله دیلمی از سال ۳۲۲ - ۳۳۸ در شیراز حکومت میکرده و فرمان میرانده است قدمت کتابخانه او نیز آشکار میگردد.

۵ - کتابخانه نوح بن منصور سامانی: دودمان سامانیان در ماوراءالنهر از حامیان و دوستان دانشمندان و مروّجان ادب و فرهنگ فارسی بوده‌اند. ابن سینا در شرح حال خود شمه‌ای از عظمت و بی نظیری کتابخانه نوح بن منصور آورده است که در اینجا عیناً نقل می‌کنیم .

« . . . پس روزی از او (نوح بن منصور) دستور خواستم که بکتابخانه‌شان بروم و آنچه از کتابهای پزشکی در آنجا هست بخوانم و مطالعه کنم ، پس مرا دستوری داد و برائی اندر شدم که خانه‌های بسیار داشت و در هر خانه‌ای صندوق‌های کتاب بود که رویهم انباشته بودند، در یک خانه کتابهای تازی و شعر و در دیگری فقه و بدینگونه در هر خانه‌ای کتابهای دانشی، پس بر فهرستهای کتابهای اوائل نگریستم و هر چه از آنها را که بدان نیاز داشتم خواستم و کتابهایی یافتیم که نام آنها به بسیاری از مردم نرسیده بود^۹ .»

ابن اصبیح در طبقات الحکما و ابن خلکان نیز از کتابخانه نوح بن منصور سامانی یاد کرده‌اند .

کتابخانه سامانیان شهرت جهانی داشته است . ابن سینا مدتها در آن کتابخانه بمطالعه پرداخت و همین موضوع دست‌آویزی بدست مخالفان او

داد و برای آنکه ابن سینا را متهم سازند بکاری دست یازیدند که شیع تر از آن تصور نمی آید و آن اینکه کتابخانه را با آتش کشیدند و طعمه حریق ساختند و شهرت دادند که ابن سینا به عمد و قصد کتابخانه را سوزاند تا دانشهای منحصری که در آن بود دیگران بر آنها آگاه نشوند و آن علوم تنها بر ابن سینا مکشوف باشد !!

۶ - کتابخانه صاحب بن عباد - در ری : در کتابهای معجم الادباء^{۱۰} و روضات الجنات^{۱۱} و کتاب النقص^{۱۲} درباره عظمت و بزرگی کتابخانه صاحب بن عباد شرح حال و مطالب جالبی آمده است. صاحب بن عباد از وزرای کم نظیر و باتدبیر ایران است که گذشته از کیاست و فراست مردی دانشمند و سخنوری هوشمند و نویسنده ای ارجمند بوده است.

منشآت صاحب در زبان تازی از نظر فصاحت و بلاغت در ردیف آثار برجسته و نمونه زبان تازی است.

صاحب بن عباد ضمن توصیف از کتاب الاغانی ابوالفرج اصفهانی مینویسد :

« در کتابخانه ام یکصد و هفده هزار جلد کتاب نفیس دارم !! لیکن آنگاه که کتاب الاغانی را بدست آوردم از خواندن کتابهای دیگر بازماندم. ابن خلکان از نامه ای یاد میکند که نوح بن منصور سامانی برای صاحب بن عباد فرستاد و او را برای وزارت خود به بخارا خواند ، صاحب بن عباد که بترك ری علاقه ای نداشته است بمقام عذرخواهی برآمده و طی نامه ای به معاذیری متعدد متوسل و متعذر میگردد و از آن جمله مینویسد « من بدون کتاب نمیتوانم زندگی کنم و باید کتابخانه ام را هر جا هستم همراه داشته باشم. در حالیکه برای حمل کتابهایم حداقل چهارصد شتر لازمست و این مقدار شتر در دسترس نیست » .

برای این کتابخانه عظیم فهرست جامعی نیز ترتیب داده بوده اند که خود شامل ده مجلد می شده است .

صاحب بن عباد این کتابخانه یکصد و هفده هزار جلدی را وقف عام کرده بوده است . یعنی آنرا کتابخانه عمومی اعلام کرده بود ، بعدها این کتابخانه چنانکه خواهیم گفت پایه و مایه کتابخانه عمومی شهرری گشت و بنام دارالکتب ری شهرتی عظیم یافت و متأسفانه دچار سرنوشت نکبت باری شد که در صفحات آینده چگونگی آنرا خواهیم گفت .

مقدسی در احسن التقاسیم از معارف و فرهنگ دوره دیلمی ها در عهد صاحب بن عباد و رونق مدارس آن یاد میکند و چنین مینویسد « ... علماء سراته ... و به مجالس و مدارس و قرائح ... لایخلو المذکر من من فقد

ولا الرئيس من علم ولا المحتسب من صيت ولا الخطيب من ادب هو . ری احد
مفاخر الاسلام و أمهات البلدان بمشايخ واجلة وقراء وائمه وزهاد^{۱۴}

۷- کتابخانه رودکی : رودکی شاعر عالیقدر زبان فارسی که باید
او را از درخشنده ترین ستارگان فرهنگ و زبان فارسی دانست کتابخانه اختصاصی
بزرگی فراهم آورده بود که در آن بیشتر آثار نویسندگان و گویندگان زبان
دری و عربی گرد آمده بود .

۸- کتابخانه حسن بن موسی نوبخت : چون قصد از بیان تاریخچه
کتابخانه های ایران نه تنها شناساندن کتابخانه هایی است که در ایران بنیاد گردیده
بلکه نظر اینست کتابخانه هایی هم که ایرانیها بنیان گذار آن بوده اند شناخته
و شناسانده شوند بنابراین به معرفی این گونه کتابخانه ها هم در ضمن این
تاریخچه مبادرت میشود .

حسن بن موسی بن نوبخت ایرانی، خواهرزاده ابی سهل بن نوبخت که
خود از اجله فضلا و دانشمندان بنام است واز او تألیفات متعددی ذکر
کرده اند بشرحی که خواهد آمد کتابخانه ای بنیاد نهاده بوده است .

ابن الندیم در الفهرست ضمن بیان شرح و توصیف تألیفات او متذکر
است که حسن بن موسی نوبخت در جمع آوری کتاب جدی وافی و سعی کافی
میدول میداشته و بسیاری از کتابهای نادرالوجود را بخط خود برای کتابخانه اش
استنساخ کرده بوده است .

۹- کتابخانه حبشی بن معزالدوله بن بویه : حبشی بن معزالدوله
ایرانی که از معاریف ایران است و در بصره شکوهی تمام داشته در آنجا کتابخانه
بزرگی فراهم آورده بود که به نص تجاب الامم^{۱۵} پانزده هزار جلد کتاب
مخطوط داشته است و این تعداد جز جزواتی بوده است که هنوز توفیق نیافته
بوده اند آنها را تجلید کنند ! !

پس از اینکه ابو الفضل وزیر بر بصره دست یافت حبشی بن معزالدوله
را بدستور برادرش بختیار بن معزالدوله بازداشت و دارائیش را بانضمام
کتابخانه معظمش تصاحب کرد و به ضبط آورد .

۱۰- کتابخانه ابونصر شاپور بن اردشیر : یاقوت حموی در معجم الادبا^{۱۶}
و تعاللی در تیسمة الدهر ، و ابن اثیر در کامل^{۱۷} و ابن خلکان در طبقات الادبا^{۱۸}
از کتابخانه معروف و بنام وشهیر ابونصر بن اردشیر یاد کرده اند .

ابونصر شاپور بن اردشیر کتابخانه اش را وقف عام کرده بوده است
(اینهم یکی از افتخارات ایرانیان است که از قدیم ترین ادوار دست به ایجاد
کتابخانه های عمومی برای بالابردن سطح معلومات و اطلاعات هم میهنان خود
زده اند) ، در کتابخانه ابونصر عموم مردم می توانسته اند از نفایس و ذخایر

ادبی و علمی گرانقدر آن برایگان استفاده کنند .

از اختصاصات کتابخانه عمومی ابونصر شاپورین اردشیر که آنرا بسیار ممتاز می‌داشته‌است وجود نسخ خطی متعدد در علوم مختلف بخط مصنفان و مؤلفان آن بوده است !!

باید توجه داشت که تهیه کتاب در قرون گذشته کاری بسیار صعب و دشوار و پرهزینه بود ، تا پیش از اشاعه صنعت چاپ کتابها همه دست‌نویس بودند و با توجه باینکه نوشتن و خواندن در میان طبقات ملل عمومیت نداشت و کسانی که خواندن و نوشتن می‌آموختند انگشت‌شمار بودند ، درمی‌یابیم که نویسندگان خوش‌خط تاجه اندازه در اقلیت و کمیاب و نادر بود . از طرفی کاغذ چون با دست تهیه می‌شد و کارخانه‌های کاغذسازی دستی در ایران و چین نیز معدود بودند و کالای آنها هم بمناسبت کمی بازار و رواج و خریدار معدود و اندک بود ناچار بسیار گرانها و گران‌قیمت تهیه می‌شد و خرید آن درخور توانائی مالی هر کس نبود .

یک نفر خطاط برای نوشتن یک کتاب چهارصد صفحه‌ای لااقل یک ماه وقت مصروف میکرد و اجرت کتابت برای یکماه پرداخت میگردید . و این بود که کتابهای مخطوط بسیار گرانها بودند و هم نادرالوجود حال اگر کسی میخواست کتابهای زینتی تهیه کند باید سرمایه‌گرافی را بآن اختصاص دهد . در جلد اول این تاریخچه چگونگی تهیه کتابهای زینتی را بطور مشروح آورده‌ایم و این تذکر در اینجا از آن جهت است که ارزش معنوی و مادی یک کتابخانه پانزده هزار جلدی و یا صد هزار جلدی در ایران آنهم در قرن پنجم و ششم هجری برهمگان مشهود افتد .

چون سخن از خط و خطاطی و کتابت در قرون گذشته بمیان آمد بمناسبت است که گفته شود خوشنویسان قرن چهارم و پنجم و ششم بیشتر از مردم کاشان و قزوین و طالقان بودند . راوندی که خود از خوشنویسان و خطاطان بوده است در راحة‌الصدور مینویسد^{۱۹} « و کسانی که به‌بلاغت معروف بودند در جمله خطه عراق و صوب خراسان بخط و هنر تفاخر بشاگردی ما کردند و بسبب آنکه اصحاب مناصب وزیر و مستوفی و بیشتر دبیران دولت سلطان کاشی بودند و منشأ ما و مسقط الرأس ولایت کاشان بوده بود ، ایشان گفتندی زین‌الدین همشهری ماست ، اسم کاشی براو عکلم شد و چنان شد که در عراق هر جا که خطی نیکو بینند گویند خط کاشانیان است یا از کاشیان آموخته است » .

عجب اینست که بیشتر خوشنویسان از دانش و علم بی‌بهره بودند زیرا وقت خود را بجای آموختن علوم و دانشها به‌تحریر و تعلیم و مشق خط می‌گذراندند . و بهمین مناسبت بیشتر خطاطان و خوشنویسان عاری و بی‌بهره

از دانش بوده‌اند و همین امر سبب گردیده است که کتابهای خطی اکثراً مغلوط و کلمات و لغات آن چه از لحاظ رسم الخط و چه از نظر کتابت اشتباه داشته باشد. راوندی در راحة الصدور متذکر این نکته شده و درباره خالاش زین الدین راوندی که مردی فاضل و عالم و خطاط بوده است مینویسد^{۴۰} «رسولان اطراف که بخدمت سلطان عالم طغرل بن ارسلان آمدندی و خال دعاگو را دیدندی اقرار دادندی که مثل زین الدین مجموعی نیست در روی زمین که خط بیشتر با جهل بود او بحمدالله تعالی در انواع هنر سمر است».

بطوریکه گفتیم شماره کتابهای کتابخانه شاپور بن اردشیر را ده هزار مجلد نوشته‌اند این کتابخانه نفیس و غنی بطوریکه در کتاب خزائن الکتب القدیمه آمده است بسال ۴۷۷ هجری که در محله گرخ بغداد جا داشته و در حریق که بمناسبت حمله طغرل سلجوقی وقوع یافته طعمه حریق گشته است.

جرجی زیدان در کتاب تمدن اسلامی از کتابخانه اردشیر و هم چنین دانشگاهی که او در بغداد تأسیس کرده بوده یاد میکند و ابوالعلاء معری شاعر شهیر عرب در قصیده‌ای باین دارالعلم اشاره‌ای دارد.

ابونصر بن شاپور بن اردشیر در سال ۳۳۶ ه. در شیراز تولد یافته و بسال ۴۱۶ ه. در بغداد درگذشته است.

۱۱ - کتابخانه دانشگاه دارالسنه: کهن‌ترین دانشگاه ایران پس از اسلام در شهر نیشابور به همت ابوالعباس محمد بن الحسن بن ایوب صبغی (به ثبت سمعانی بکسر ضاد و به ضبط سبکی به ضم صاد) در حدود سال ۳۳۰ ه. ق. بنام دارالسنه تأسیس گردید و موقوفات بسیاری بر آن وقف شد. ابوالعباس صبغی بسال ۳۴۰ ه. درگذشت و پس از او اداره دانشگاه دارالسنه به عهده ابو عبدالله حاکم شاگردش تعلق گرفت. این دانشگاه کتابخانه معتبر و معروفی داشت.

۱۲ - کتابخانه ابن عمید - محمد لطفی در تاریخ فلاسفة الاسلام آنجا که شرح حال ابوعلی احمد بن مسکویه فیلسوف شهیر را بدست میدهد مینویسد که او مدت‌ها کتابخانه ابوالفضل محمد بن حسین عمید بن محمد، وزیر با تدبیر و دانشمند رکن الدوله دیلمی را در ری به عهده داشته است.

پس از اینکه ابن عمید در سال ۳۶۰ هجری درگذشت کتابخانه او بتصرف و تملک فرزند با کفایتش ابوالفتح ذوالکفایتین درآمد و بطوریکه شهرت دارد و از قرائن تاریخی برمیآید صاحب بن عباد پس از آنکه توفیق یافت ابوالفتح بن عمید ذوالکفایتین را از صحنه سیاست و وزارت برکنار و مورد غضب مؤید الدوله قرار دهد، چون بکتاب علاقه شدید داشت و در جمع‌آوری آن سعی بلیغ میکرد پس از درگذشت ذوالکفایتین بسال ۳۶۶ ه. کتابخانه او را تصاحب و بکتابخانه خودش منضم ساخته است.

۱۳ - کتابخانه عمومی شهر ری - کتابخانه معتبر و نفیس صاحب بن عباد پس از منظم شدن با کتابخانه ذوالکفایتین ، چنان عظمت و شهرتی یافت که نام آن عالمگیر گشت . صاحب بن عباد این کتابخانه بزرگ را عمومی اعلام کرد (وقف عام) و نام آن بکتابخانه (دارالکتب ری) معروف و مشهور گشت .

این کتابخانه عظیم و بی مانند سالیان دراز مرجع محققان و دانش پژوهان ایران بود پس از اینکه سلطان محمود غزنوی بهری و عراق دست یافت چون مردی قشری و متعصب و متظاهر بود به تحریک علمای ظاهر چون کتابخانه عمومی شهر ری مخزن کتابهای فلسفی کلامی و علمی و شیعی و معتزلی و رافضی بود جنابیتی فجیع مرتکب شد و بسیاری از کتابهای نفیس و گرانقدر این کتابخانه را که بی نظیر و بی بدیل و مانند بود بسوزانید .

این واقعه اسفانگیز بسال ۷۹۴ هجری رخ داد . مجمل التواریخ والقصص مینویسد : « و بسیار دارها بفرمود زدن و بزرگان دیلم را بردخت کشیدند و بهری را در پوست گاو دوخت و به غزنین فرستاد و مقدار پنجاه خروار دفتر روافض و باطنیان و فلاسفه از سرهای ایشان بیرون آورد و زیر درخت های آویختگان بفرمود سوختن !! » .

با این ترتیب گذشته از اینکه کتابهای فلسفی و کلامی و شیعی و معتزلی کتابخانه ری را سوزاندند از کتابخانه های خصوصی و شخصی دانشمندان ری هم نگذشتند و مقدار پنجاه خروار !! از اینگونه کتابهای نفیس و عزیز الوجود را با آتش جهل و تعصب و نادانی بسوزانیدند .

فرخی سیستانی نیز در قصیده ای باین داستان غم انگیز اشارتی دارد :
با همه نهب و غارتی که نسبت بکتابخانه صاحب بن عباد در ری بسال ۷۹۴ بوقوع پیوست معذک این کتابخانه بزرگ تا زمان تألیف کتاب النقض شهرت و معروفیت داشته و پا برجا بوده است و بطوریکه عبدالجلیل رازی صاحب النقض مینویسد محل این کتابخانه دریاغ صاحب جا داشته و لوح نام کتابخانه صاحبی بر آن نصب بوده است . او مینویسد :^{۴۱} « ابوالقاسم بن عباد بن ابی العباس که هنوز وزراء را به حرمت او صاحب مینویسند و توقیعات و خطوط و رسوم او هنوز مقتدای اصحاب دولت است و کتب خانه صاحبی بروضه او نصب است » .

هم چنین باید گفت که کتابخانه عمومی ری تا زمان ابوالحسن بیهقی هم چنان باقی بوده است او می نویسد : « قال ابوالحسن البیهقی وانا اقول بیت الکتب الذی فی الری علی ذالک دلیل بعد ما احرقه السلطان محمود بن سبکتکین فانی طالعته هذا البیت فوجدت فهرست تلك الکتب عشر مجلدات فان السلطان محمود لما ورى دالی الری قیل له ان هذه الکتب کتب الروافضین

واهل البدع فاستخرج منها كلما كان في علم الكلام وأمر بحرقه» .
 پیداست که پس از سوزانده شدن کتابهای مربوط به عقاید و آرای شیعیان و معتزلی‌ها هنوز آنچنان عظمتی داشته است که ابوالحسن بیهقی مینویسد : «من کتابخانه را پس از سوزانده شدن بدستور سلطان محمود دیدم و میتوانم صعوبت حمل و نقل آنرا از ری به بخارا و نیز به صحت نظر صاحب بن عباد گواهی بدهم . این کتابخانه چنان عظیم بود که فهرست کتابهای آن شامل ده مجلد می‌شده است» .

بنظر نویسنده حقیر بقایای این کتابخانه چنانکه بعد خواهیم گفت تا هجوم مغول در ری وجود داشته است .

۱۴ - کتابخانه بزرگ شهر شاهپور - بطوریکه مجمل‌التواریخ والقصص مینویسد : درهمال سال ۷۹۴ که متعصبان مذهبی در اثر اعمال ناروای سلطان محمود غزنوی میدان گرفته بودند ، کتابخانه بزرگ شهر شاهپور را نیز دستخوش نهب و غارت قرار دادند و تعداد ده هزار و چهارصد جلد از کتابهای خطی این شهر را با آتش سوزاندند .

۱۵ - کتابخانه بهاءالدوله دیلمی - یاقوت حموی در معجم‌الادبا در شرح حال ابن‌البواب درگذشته بسال ۴۱۳ در ذکر کتابخانه بهاءالدوله مینویسد :^{۲۲}

« مؤلف کتاب المفاوضه گوید : ابوالحسن علی بن هلال مشهور به ابن‌البواب بمن گفت :

در شیراز عهده‌دار کتابخانه بهاءالدوله پسر عضدالدوله بودم . این کتابخانه را بمن سپرده بودند و سرپرستی آنرا داشتم ، روزی میان کتابهای پراکنده آن نسخه‌ای دیدم که جلدی سیاه داشت ، چون آنرا باز کردم یکی از سی جزو قرآن بخط ابوعلی بن مقله بود^{۲۳} . از دیدن آن در شگفت شدم و پس از جستجو در میان کتابها بیست و نه جزو آن را هم یافتم ولی جزء سیام را هر چه تلاش کردم نیافتم ، خدمت بهاءالدوله رفتم و گفتم : مردی بدادخواهی آمده است و نیازی دارد که برآوردن آن رنجی و زحمتی ندارد میخواهد در نزاعی که با دشمن خود دارد ابوعلی موفق وزیر ، اورا یاری کند و در برابر این تقاضا هدیه گرانبهائی را که همراه آورده تقدیم خواهد کرد . گفت این هدیه چیست؟ گفتم قرآنی بخط ابوعلی بن مقله . گفت اورا پیش آر ، تا حاجتش را برآورم .

اجزای قرآن را بخدمتش بردم یکی از آنها را برگرفت و پس از نگاه کردن گفت : «در کتابخانه ما ، مانند این قرآن وجود داشت ولی مفقود شده است» . گفتم این همان قرآن است ، و داستان گردآوری آنرا بیان کردم ، بهاءالدوله گفت آن جزء را خود بنویس و نسخه را تمام کن . گفتم اطاعت

میکم ، لیکن بشرطی . و آن اینکه اگر آنرا نوشتم و امیر نتوانست آنرا در میان دیگر اجزاء قرآن مشخص کند خلعتی با چند دینار بعنوان انعام عطا فرماید . بهاءالدوله پذیرفت . اجزای قرآن را گرفتم و بخانه آدمم و بکتابخانه شدم و کاغذهای کهنه را زیر و رو کردم تا کاغذی که با کاغذ نسخه قرآن شباهت داشت پیدا کردم و در میان آن‌ها اقسام کاغذ سمرقندی و چینی کهنه که همه ظریف و عجیب بودند وجود داشت ، کاغذی را که پسندیدم برداشتم و جزء ناقص را بر آن نوشتم و تذهیب کردم - و به تذهیب آن صورت کهنگی دادم ، پس جلد یکی از کتابهای کهنه کتابخانه را کندم و آنرا در میان آن قرار دادم و جلد دیگری بجای آنکه برداشته بودم نهادم و جلد را نیز بصورت کهنه درآوردم .

داستان قرآن از خاطر بهاءالدوله رفته بود و سالی بر آن گذشته ، روزی ذکر ابوعلی بن مقله بمیان آمد . بهاءالدوله را یاد آمد و مرا گفت : آیا آن جزء از قرآن را نوشتی؟ گفتم آری . گفت بیاور تا به بینیم ، اجزای سی گانه قرآن را بحضور بردم جزء جزء را یکایک ورق زد و برانداز کرد و نتوانست جزئی را که بخط من بود بیابد . پس گفت : آن جزئی که بخط توست کدامست؟ گفتم اگر چشم امیر تشخیص میدهد پس چرا آنرا نمی‌یابد؟ این قرآن به تمامی بخط ابن مقله است و باید به همین ترتیب میان ما بنهان بماند . گفت بماند ، بهاءالدوله قرآن را در محلی نزدیک خوابگاه خود نگاه میداشت و آنرا بکتابخانه باز نگردانید . انعام و خلعتی که وعده شده بود بهاءالدوله بدفع الوقت میگذرانید ، تا پس از نومیدی از این رهگذر روزی باو گفتم در کتابخانه کاغذ سفید چینی و کاغذ کهنه سمرقندی بریده و دست نخورده فراوان است اگر امیر اجازت فرماید کاغذهای بریده را بجای خلعت و دینار معهود بخانه برم . گفت بردار و ببر من نیز بکتابخانه رفتم و آنچه از اینگونه کاغذها در کتابخانه بود برگرفتم و بخانه بردم و سالیان دراز بر روی آنها می‌نوشتیم .

مطالب ابن البواب نکاتی سودمند و مفید برای اهل تحقیق بدست میدهد : نخست اینکه کتابخانه بهاءالدوله دیلمی کتابخانه‌ای بزرگ و نفیس بوده است . دیگر اینکه کتابداران کتابخانه‌ها را از مردم دانشمند و با اطلاع و بخصوص بصیر وخبیر در فنون کتاب‌شناسی و کتاب‌نویسی و آشنا به نثرهای تزئینی کتاب برمی‌گزیدند . هم‌چنین کتاب‌شناسان باید توجه داشته باشند که حتی در قرن پنجم هم کتاب کهنه می‌ساخته‌اند و خط نویسان چدها که بجای خطاطان نام‌آور خطوطی نوشته و رقم زده‌اند !! و نیز باینکه کاغذ سمرقندی ایران چه ارزش و اهمیتی داشته است .

در تاریخ ابن اسفندیار درباره رواج فضل و ادب در دوران دیلمی‌ها

مینویسد^۴ «روزباز اهل فضل و بلاغت عهد او (عضدالدوله پسر رکن الدوله) بود گوئی جهان بجمله علوم آبتن ماند، تا بعد او رسید طلق وضع گرفت و بر او از فقه و کلام و حکمت و بلاغت و طب و نجوم و شعر و سایر علوم که باز جوئی مبرزان را همه در روزگار او بودند و من از پدر خویش رحمه الله شنیدم که: مرا هوس بود بدانم که جمله علما بیک شکم زادن موجب چه بود از خسرو شاه مجوسی منجم شاه غازی رستم بن علی پرسیدم گفت «اول دور عطار دولت او بود. میگویند استاد و ادیب او علی فارسی بود که امام الاثمه نحو و لغت است و کتاب ایضاح عضدی برای او ساخته و طبیب او کامل الحناعه بنام او پرداخته و از وزرای او استاد ابو الفضل بن العمید و پسر او ابو الفتح و در عراق صاحب الجلیل ابن عباد و منشی او استاد ابو القاسم عبدالعزیز بن یوسف و الصابی ابو اسحق ابراهیم و شاعران او ابن نباته السعدی و ابو الطیب المتنبی و استاد ابو بکر خوارزمی طبری».

در این تاریخچه سزا و بجاست از کسانی که در ترویج کتاب و نشر آن و ایجاد کتابخانه‌ها در ایران پس از اسلام پیش گام و پیش آهنگ بوده و در احیای دانش و فرهنگ ملی ما کوشش و مجاهدت کرده‌اند یاد کنیم و بمقام سپاسگزاری و سپاسداری برآئیم.

سامانیان که خود را از دودمانهای باستانی ایران میدانستند بحق در راه زنده کردن سنت‌های ملی و بخصوص نشر و رواج زبان پارسی اهتمام و کوششی فوق العاده مبذول داشتند، گرچه در گفتارهای پیشین ضمن بیان تاریخ خط فارسی از فشار اعمال عرب و افعال و اعمال ناروایشان برای محو آثار ملی ایران و بخصوص دانشهای گوناگون ایرانیان و سخنگیریهائی که در تحت نام و عنوان دین معمول میکردند شمه‌ای گفته‌ایم، در اینجا نیز بطور اختصار یادآور می‌شویم که سیطره و غلبه صد و پنجاه ساله اعمال خونخوار و جهال عرب امثال حجاج بن یوسف و ابودولف و دیگران و قتل عام‌هایی که از ملیون ایرانی میکردند و نمونه‌های آن را باید مبارزه با قهرمانان ملی ما امثال مازیار و بابک خرم‌دین، افشین شمر و همه برای محو آثار و اسناد تاریخی و ملی ایران بود.

قوم وحشی عرب که در اثر آئین مقدس اسلام و تعالیم عالیه آن ناگهانی قدرت و شوکت بدست آورد و در حقیقت از گذشته «هیچ» باوج سطوت و سیطره رسید و از این رهگذر جز دانش اسلامی فرهنگی دیرینه نداشت و گذشته و تاریخ تاریک او نیز چون سرزمین عربستان ریگراری خشک و سرابی بیش نبود، از راه تعصب و رشک و حسد اعمال قوم پرست عرب با سوابق تاریخی و فرهنگی ملت‌های دیگر به ستیزه برخاستند، بتبعیت از این قوم پرستی و امتیاز طلبی به محو و نابودی آثار برجسته و برگزیده ملل

دیگر پرداختند و وحشیانه به اضمحلال فرهنگ و ادب باستانی ما تاختند. همچنانکه پیش از اینهم گفته ایم، بهانه و دست‌آویز این ستیزه‌گریها مبارزه با (زندیکی) و باصطلاح جهاد و مجاهده با بت‌پرستی و خلاف آئین و دین بود!! در لغاف این شعار مردم فریب آنچه کتاب و نوشته گرانقدر ایرانی بود بدست فنا و نابودی سپردند که برخی از این رفتارشان ضرب‌المثل شد، خیزد پور کاووس افشین اشروسنه را که از ایرانیان میهن‌پرست و از دلیران بنام بود بانهام اینکه در خانه اش کتابی از خدای نامه داشته است آنرا دفتر کبرگان خواندند و باین تهمت ناصواب او را کشتند و جسدش را نیز سوزاندند و بآب دجله دادند، حکیم مختاری عزنوی در قصائد غرایش چندبار بدفتر افشین اشاره کرده است از جمله:

گوهر دفتر برد از گوهر افشین خطر
 قیمت گوهر فزود از گوهر دفتر تو را
 و یا:

گر بدیدی هنر بذله هر گوهر تو
 گوهر دفتر خود بر تو فشاندی افشین

و همچنین:
 از گوهر مدح کف راد گهر افشافت

دیوان ثناگوی تو چون دفتر افشین^{۴۵}

خداینامه افشین جلدش با گوهرهای بسیار گران بها ترصیع یافته بوده است، دانشوران و سخن‌گستران ایران از دوران هخامنشیان و سپس اشکانیان و پس از آن ساسانیان برای احیای غرور ملی و اینکه هم‌میهنانشان بدانند وارث چه هنرها بوده و چه قهرمانیها در عرصه پهناور گیتی کرده‌اند پرداختن و ساختن داستانهای ملی و قهرمانی دست‌یازیده بودند و اینگونه دفترها را دودمانهای ایرانی بسیار گرامی و عزیز میداشتند و آنرا کارنامه ایران میخواندند و برای بزرگداشت این کتابها برگهایش را زرانمود میکردند و هنر تذهیب از این هنگام بوجود آمد و سپس در جهان رواج یافت. و جلد اینگونه کتابها را نیز با گوهرها میآراستند تا با ارزش مادی ارزش معنوی آنرا به همگان بنمایانند.

عربها که حتی اجازه نمیدادند ایرانیها قرآن را هم پیارسی برگردانند و آنرا پیارسی بنویسند و بخوانند، مگر آنکه فقیهان عرب آنرا صحه گذارند و پس از سالیان دراز مبارزه و مجاهده سرانجام ایرانیان توانستند با ابداع خط نو، قرآن و کتابهای دینی خود را بخط خوش بنویسند و اجازه یابند که تفسیر قرآن را هم بفارسی برگردانند چنانکه در مقدمه ترجمه تفسیر طبری این مجوز را بدست میدهد و چنین مینویسد: «روا باشد

خواندن و نبشتن تفسیر قرآن پیاری مرآن را که او تازی نداند» .

در سرزمین ایران که مهد و گاهواره شعر و سرود بود سرودن شعر بزبان پارسی مذبوم و منسوخ گشته بود چنانکه در تاریخ سیستان این حقیقت بازگوشده است و چنین مینویسد^{۴۶} : چون عجم برکنده شدند و عرب آمدند شعر میان ایشان بتازی بود و همگان را علم معرفت شعر تازی بود .

پیشوای جوانمردان یعقوب لیث صفاری قهرمان ملی ایران بنوشند تاریخ سیستان از راه مبارزه با عرب و مستعربی و عرب‌مآبی برای نخستین بار دستور داد که در مدح او شعر پیاری گویند نه عربی و در مذمت زبان بیگانه چنین گفت : «زبانی که من اندر نیام چرا باید گفت؟» و باین دستور شاعر ایرانی محمد بن و صیف سیستانی او را پیاری مدیاحی گفت و سرودن شعر پیاری رواج گرفت و بدیگر نقاط ایران نیز رسوخ و نفوذ یافت .

سامانیان در رواج شعر پارسی و نوشتن کتابها بدین زبان بذل مساعی و همت کردند و دانشمندان و سخنوران را در این راه مشوق بودند .

سرودن حماسه‌های ملی در زمان ایشان باریگر باب شد و مسعودی مروزی پیش از ۳۵۰ هـ . سرودن تاریخ پادشاهان ایران دست یازید^{۴۷} دقیقی نیز خداینامه را بفرمان نوح بن منصور سامانی (۳۶۵ - ۳۸۷) بشعر پارسی در بحر تقارب آورد . و رودکی نیز کلیله و دمنه را بشعر پارسی سرود - ابوالمؤید بلخی ، و ابوعلی محمد بن احمد بلخی ، و ابومنصور محمد بن عبدالرزاق توسی شاهنامه‌ها سرودند و در تهییج و تشجید غرور ملی ایرانیان کوشیدند .

سامانیان را در حقیقت باید نجات‌دهنده فکر و ادب و هنر ایران دانست و آنان بودند که برای احیای ادب و دانش و زبان ملی ما باریگر قیام و اقدام کردند و به همت و الایشان مظاهر عرب و عرب‌مآبی شکست خورد و زمینه برای بوجود آمدن وحدت ملی ایران در دورانه‌های بعد فراهم گردید و براین پایه و اساس بود که بزرگترین حماسه ملی ایران شاهنامه فردوسی پدید آمد .

۱۶ - کتابخانه ملی غزنه - بنابه تحقیق محقق معاصر افغانی استاد عبداللّٰهی حبیبی بر اساس سندی که ارائه داده است^{۴۸} در حدود دویست هجری قمری در غزنه کتابخانه عظیم ملی وجود داشته است ، این سند چنین حکایت میکند که :

«یکی از رهبانان انگلیسی بنام الکوتین بین سالهای ۷۵۰ - ۸۰۰ میلادی (۲۲۰ هـ .) از راه دمشق بایران می‌آید و در قزوین از زاهدی می‌شنود که نسخه اصلی کتاب مقدس جیش در کتابخانه ملی غزنه نگاهداری میشود .»

الکوتین بعشق مطالعه و مشاهده کتاب جیشر با دوتن از همراهان خود باصفهان می‌رود و سپس از آنجا عازم غزنه می‌گردد، پس از تحمل رنجهای فراوان بغزنه می‌رسد، و با کمک خزاندار شهر غزنه که ضمناً مدیر بیت کتابخانه ملی غزنه را هم بهمهده داشته است به نسخه نفیس و گرانقدر جیشر دست می‌یابد و موفق می‌گردد از آن نسخه بردارد و سپس بترجمه آن پردازد و این کار یکسال و نیم بطول می‌انجامد و پس از آن بروم باز می‌گردد و محصول رنج و سفر هفت ساله خود را که بدست آوردن رونوشت نسخه جیشر و ترجمه آن بوده است به پاپ تقدیم می‌دارد.

آنچه از سفرنامه الکوتین مستفاد است اینکه کتابخانه غزنه ملی بوده نه دولتی و ضمناً کتابخانه ملی غزنه نیز فهرست مدون داشته است و در آن کتابخانه نسخه‌های منحصر بفرد بسیار بوده و اینگونه نسخه‌ها را برای مصون ماندن از آسیب و نابودی در صندوقهای آهنی مقفل نگاهداری می‌کرده‌اند و مطالعه و ملاحظه آنها تشریفات خاصی داشته است.

۱۷ - کتابخانه رامهرمز - مقدسی در احسن التقاسیم^{۴۹} از کتابخانه بزرگ و با عظمت رامهرمز یاد میکند و آنرا از کتابخانه‌های معتبر زمان خود می‌خواند.

این کتابخانه یکی از مراجع و مراکز مهم کتب معتزله خوزستان بوده است.

۱۸ - کتابخانه ابونصر فارابی فیلسوف شهیر ایرانی - حکیم فارابی در قصیده‌ای که متضمن شرح حال اوست درباره کتابخانه‌اش چنین می‌گوید:

من علی یمیتنی خزانه کتبی و علی سرتی خزانه شربی
فاذا ماصحوت اعملت فکری و اذا ماسکرت اعملت قلبی

یعنی - در طرف راستم خزانه کتابهایم (کتابخانه‌ام) و طرف چپم خزانه مشروبه قرار دارد تا اگر بهوش آمدم اندیشه‌ام را بدانم مشغول دارم و اگر مست و بیهوش شدم دلم را مشغول دارم.

با این تصریح یقین است که این دانشمند متفکر و صاحب مکتب ایرانی کتابخانه معتبری داشته و ابوعلی سینا هم یکبار در بازار موفق بخريد چند جلد کتاب متعلق بکتابخانه فارابی گردیده است.

۱۹ - کتابخانه ابن عمید - ابو الفضل محمد بن حسین عمید بن محمد وزیر با تدبیر و دانشمند، رکن الدوله دیلمی، درری کتابخانه بزرگی داشته و کتابهایش را خزیزتر از همه اموالش میداشته است.

محمد لطفی در تاریخ فلاسفه الاسلام آنجا که از ابوعلی احمد بن مسکویه فیلسوف شهیر شرح حال بدست میدهد مینویسد: «او مدتها کتابدار کتابخانه ابو الفضل محمد بن عمید وزیر بوده است».

پس از اینکه در سال ۳۶۰ هـ. ابن عمید درگذشت کتابخانه او به تملک فرزند باکفایتش ابوالفتح ذوالکفایتین درآمد. پس از اینکه صاحب بن عباد توفیق یافت ذوالکفایتین را از صحنه سیاست و وزارت برکنار سازد کوشید که بکتابخانه نفیس او دست یابد لکن تا ذوالکفایتین زنده بود این آرزو به حصول نینجامید، ذوالکفایتین بسال ۳۶۶ هـ. درگذشت و پس از آن کتابخانه به تملک و تصرف صاحب بن عباد درآمد و ضمیمه کتابخانه عظیم او شد. میتوان گفت چه بسا عشق و علاقه شدید صاحب به کتاب از طرفی و وجود کتابخانه نفیس و غنی ابن عمید موجب برکناری ذوالکفایتین از صحنه سیاست شده باشد والله اعلم.

۲۰ - کتابخانه سیدنا در الموت - حسن بن صباح پس از اینکه الموت را بنانهاد در آنجا کتابخانه عظیمی را برای تحقیق و تتبع در ملل و نحل و آراء و عقاید فرق مختلف اسلامی پی افکند. دانشمندان و دعوات اسمعیلی و باطنی آنچه می نوشتند نسخهای بکتابخانه سیدنا تقدیم میداشتند. کتابخانه سیدنا یکی از کتابخانه های بسیار بزرگ و غنی ایران بوده است. این کتابخانه همچنان تا زمان هلاکوخان مغول پابرجا بوده و روز بروز بر عظمت و شهرت آن افزوده شده است.

بطوریکه در شرح حال و احوال خواجه نصیرالدین توسی آمده است این دانشمند و ریاضی دان کم نظیر ایرانی سالی چند کتابداری کتابخانه سیدنا را به عهده داشته است.

گرچه تعصبات خشک مذهبی آثار مربوط بحال و احوال بزرگان اسماعیلیه را محو و نابود ساخته لکن از آنچه باقیمانده و همچنین مطالبی که بسته و گریخته در آثار محققان آثرمان توان یافت این نکته روشن است که حسن بن صباح مردی دانشمند و خردمند بوده و از ایرانیانی است که باشجاعت و شهامت با مظاهر بیگانه و نفوذ آنان در ایران سخت در جدال و ستیز بوده است.

پس از آنکه هلاکوخان مغول بدژ آلاموت دست یافت تسلیم نظر قشریان و متعصبان شد و دستور داد که کتابخانه عالیقدر و کم نظیر سیدنا را بسوزانند و نابود کنند.

عظاملك جوینی وزیر خردمند و با تدبیر او که در این لشکر کشی حضور داشته است برای در امان ماندن قسمتی از کتابهای کتابخانه تلاش میکند و به هلاکو اظهار میدارد: «چه بسا در میان کتابهای این کتابخانه قرآنها و یا کتب دیگر اسلامی باشد و سوزانیدن آنها نه تنها رفع زندق و کفر نمیکند باشد که خود موجب کفری عظیم گردد.»

هلاکوخان با استدعای عظاملك جوینی موافقت میکند که با نظارت

او کتابهایی که ماندنشان بمصلحت است برگزینند و آنچه را که مربوط بتاریخ باطنیان باشد بسوزانند .

عظاملك جوينی ، خواجه نصیرالدین توسی و تنی چند از دانشمندان دیگر را بدین کار می گمارد و آنها طی چند ماه کاوش و بررسی تعدادی کتاب تاریخ ، ریاضی ، فلسفه و از این قبیل اختیار می کنند و مازاد آنرا دستور نابودی میدهند .

طول مدت بازدید و تفحص نشان میدهد که کتابخانه سیدنا چه عظمتی داشته است . باید دانست که پیروان سیدنا که در اقصی نقاط ایران - ماوراءالنهر - ترکستان - آسیای میانه - مصر - عراق - شام - آذربایجان پراکنده بودند در طی مدت سیصد سال هر جا که کتاب نفیسی می یافتند آنرا بعنوان ارمغان و هدیه برای کتابخانه سیدنا به آلاموت میفرستاده اند .

خواجه نصیرالدین توسی بسیاری از کتابهای ریاضی و تاریخ کتابخانه سیدنا را برگزید و چنانکه خواهیم گفت پس از اینکه رصدخانه مراغه را بدستور هلاکو خان بنیان گذاشت بآنجا نقل داد .

عظاملك جوينی ، نیز در تحریر و تنظیم تاریخ پرارج و گرانقدر جهانگشا ، بیشتر منابعی از کتابهایی است که از این کتابخانه بدست آورده بود بخصوص در شرح حال حسن بن صباح ، در جلد سوم جهانگشا از کتاب « سرگذشت سیدنا » مطالبی نقل میکند و بدیهی است این یکی از کتابهای آن کتابخانه بوده است .

شیعیان اسمعیلی در مراکز دیگری که داشتند کتابخانه های بزرگ بوجود آورده بودند که یکی دیگر از آنها را نیز در اینجا معرفی می کنیم .

۴۱ - کتابخانه شمس المعالی ابوالمظفر امیر اسمعیل بن گیلکی -

امیر اسمعیل بن گیلکی از شیعیان نامدار ایران است که مدتها در طبس حکومت بالاستقلال داشته و قدرت و نفوذ فوق العاده بهم رسانیده بوده است . سلطان سنجر سلجوقی دوبار برای تصرف طبس با او جنگید ولی توفیق نیافت . امیر اسمعیل بن گیلکی مردی دلیر و صاحب قلم و شمشیر بوده است^{۴۰} . جدش امیر ابوالحسن گیلکی بن محمد است که بفرمانروائی طبس رسید و ناصر خسرو قبادیانی در سفر به طبس سال ۴۴۴ ه . او را دیدار کرده و هفده روز نیز میهمان او بوده است .

امیر اسمعیل بن گیلکی به دانشمندان و شعرا توجه خاص مبذول میکرد تا ایشان را بخود جلب کند ، چنانکه امیرالشعراء معزی نیز او را در قصایدی چند مدح گفته است . قدرت و شوکت او را میتوان از ابیاتی که معزی درباره او سروده است دریافت . معزی میگوید :

ابوالمظفر شمس المعالی اسمعیل
 که خاک پای معالیش ماه و پروین است
 غریق نعمت او شهریار کرمان است
 رهین منت او پادشاه غزنین است
 گشاده طبع تو همواره همچو دریائی است
 که موج او ز طیس تا در فلسطین است.

حکیم مختاری غزنوی نیز مثنوی یمینی را بنام او سروده است ،
 این امیر فضل دوست کتابخانه بزرگی برای اسمعیلیان در طیس فراهم آورده
 بود که قرن‌ها این کتابخانه در طیس حفاظت و نگاهداری می‌شد و چنانکه بعد
 خواهیم گفت بدست یکی از اشرار غارت و دچار حریق گردید .

۲۲ - کتابخانه سلطان محمود غزنوی در غزنه - سلطان محمود بن
 سبکتکین غزنوی مردی دلاور و زیرک بود ، توجه او را به شعرا و نویسندگان
 از آن جهت باید دانست که او قرن‌هایش بقدرت معجز آسای نفوذ کلام و تبلیغ
 پی برده بود و توانست با هوشیاری و زیرکی از نفوذ معنوی و سحر سخن
 و ادب و فرهنگ به نفع خود استفاده کند و در جهان آن روز نام‌آور گردد .
 او در مذهب نیز مردی متعصب و خشک بود و آن اندازه که به قشر
 می‌پرداخت به معنی توجهی نداشت .

در دربار او هم چنانکه زبازرد خاص و عام است نزدیک به چهارصد
 تن سخنور گرد می‌آمده و او را در اعیاد و جشن‌ها مدایح غرا می‌گفتند و صلات
 خیره کننده دریافت می‌کردند ، به شکوه و جلال بسیار شیفته بود و علاقه داشت
 کسان و بستگانش با حشمت و جلال باشند . توجه او به ایجاد کتابخانه نیز تنها
 بخاطر هم چشی و رقابت با دربار سامانیان و دیلمیان بود ، تا در خاطر
 کتابخانه صاحب بن عباد و نوح بن منصور سامانی را از یاد ببرد . بدین نیت
 و آرزو شهرها و کشورهای را که می‌گشود - کتابخانه‌ها را غارت می‌کرد
 و آنچه کتاب در کتابخانه‌ها از آثار کلامی و یا متعلق به روافض و معتزلیان
 بود می‌سوزاند و از این رهگذر صدمات و لطامات بسیار به رشد فکری و علوم
 عقلی و نقلی زد و باید گفت بسبب همین اعمال او بود که افراد و متفکرانی چون
 ابوریحان بیرونی و علی بن سینا از او می‌گریختند .

از دیلمان و عراق و خراسان و هندوستان کتابهای بسیاری بکتابخانه
 غزنه فرستاد و این کتابخانه معتبر و غنی در زمان سلطنت فرزندش سلطان
 مسعود غزنوی پس از شکستی که از سلجوقیان بر او وارد گشت دستخوش تاراج
 و غارت گردید .

۲۳ - کتابخانه سلطان مسعود بن ابراهیم غزنوی - سلطان مسعود بن
 ابراهیم غزنوی از آخرین پادشاهان مقتدر غزنوی است که بر قسمتی ناچیز

از بازمانده کشور پهناور غزنویان مدتی سلطنت کرد .

سلطان مسعود بن ابراهیم غزنوی پادشاهی شعرشناس و ادب دوست بوده است و او نیز کتابخانه‌ای غنی فراهم آورده بود . عظمت و بزرگی کتابخانه او را از اینجا میتوان قیاس کرد که مسعود سعد سلمان را بکتابداری این کتابخانه برگزیده بود . مسعود سعد سلمان مقام کتابداری شاهی را مقامی شامخ و بزرگ عنوان کرده و میگوید :

دارالکتب امروز به بنده است مفعول

این عَز و شرف گشت مرا رتبه والا

پس زود چو آراسته گنجی کنمش من

کاو تازه مثالی بود از مجلس اعلی

و درقصیده دیگر میگوید :

او را بخازنی کتب کرد اختیار

کت رای خسروانه قوی اختیار باد

و درقصیده دیگر در تزئین کتابخانه گوید :

کند مشحون همه طاق و رف آن به تفسیر و به اخبار و به اشعار

باتوجه باینکه مسعود سعد سلمان سالهای قبل از تصدی کتابخانه شاهی امارت قنوج و لهاور و پتنه و قزدار را داشته و یکی از امرای بنام دولت غزنوی بوده و گذشته از مقام فضیلت منصب امارت او نیز مورد توجه بوده است ، تا آنجا که حکیم مختاری غزنوی شاعر شهر او را در مقام امارت مدح گفته است ، میتوان دریافت کتابداری شاهی در دولت غزنوی مقامی شایسته و بزرگ وارجمند بوده است .

۴۴ - کتابخانه ابوالحارث شاه بن کرمانشاه سلجوقی - از بزرگترین

پادشاهان سلجوقی کرمان است که آثار خیر بسیار در کرمان ساخته است . در مدرسه‌ای که در کرمان ساخته بود کتابخانه‌ای نیز فراهم آورده بود که طلاب علوم از آن استفاده میکردند .

۴۵ - کتابخانه خاندان بلعمی - بلعمی‌ها از وزرای سامانیان بودند

و خود نیز از مشاهیر دانشمندان و دانش‌پروان ایرانند . در خراسان کتابخانه عظیمی داشته‌اند که مورد استفاده اهل علم بوده است .

۴۶ - کتابخانه دیلمان - طبرستان و مازندران سالها مرکز شیعیان

بود ، علویان مازندران کتابخانه عظیمی برای دانشمندان شیعی ایران بنیاد نهاده بودند ، محمود غزنوی پس از تصرف دیلمان در آنجا کشتاری فجیع از اهل علم کرد و کتابهای ایشان را بسوزاند ، مجمل‌التواریخ و القصص در این باره اشاره‌ای دارد و می‌نویسد : « و بسیار دارها بفرمود زدن و بزرگان دیلم را بر درخت کشیدند و بهری را در پوست گاو دوخت و بغزنین بفرستاد

و تعداد پنجاه خروار (!) کتاب و دفتر از رافضیان و باطنیان و فلاسفه از سراهای ایشان بیرون آورد و در زیر درخت‌های آویختگان بفرمود سوختن. " اجساد بیچاره دانشمندانی را که در راه تجسس و تفکر علم و دانش عمری با محرومیت ساخته بودند با آتش ماحمل رنجها و تحقیقاتشان کباب کرد تا دیگر دماغی سودای دانشوری در سر نپرورد !!

از دوران سامانیان و زیاریان ، امرا ، که اکثر آنان مردهائی فضل‌دوست و دانشمند بودند بمنظور ترویج دانش و ادب بساختن مدرسه‌های بزرگ در شهرها پرداختند و برای اداره امور این گونه مدرسه‌ها موقوفه‌هایی نیز معین میکردند تا هزینه آنها تأمین کرده باشند .

در اثر تأسیس و بنیاد این مدرسه‌ها بود که ایران دارالعلم لقب گرفت ، و سنت دیرینه در این زمینه دگر باره زنده شد ، اگرچه دانشگاهی نظیر گندی شاهپور احیا نگردید اما پایه و اساس بوجود آمدن دانشگاهی نظیر دانشگاه‌های نظامیه گذاشته شد و ثمراتی گرانبها بار آورد .

از آنجا که طالبان علم در ایران بیشتر طلاب علوم دینی بودند ، بیشتر سعی و کوشش می‌شد که حوزه این مدارس نزدیک مساجد باشد ، نکته‌ای که باید بدان توجه خاص معطوف داشت اینکه : تحصیل در مدرسه‌های ایرانی رایگان بود و برای کسانی که آماده می‌شدند تا عمر گرامی را در راه تحصیل علم و دانش مصروف دارند مقرری و ماهیاندای نیز برقرار میکردند تا آنان بتوانند با تأمین بودن هزینه خوراک و پوشاک فارغ‌البال و دور از هر گونه قیل و قال و جنجال بفرار گرفتن علوم و دانشهای عصر بپردازند و با توجه باینکه در قرون گذشته وسائل چاپ وجود نداشت و تهیه کتاب برای همگان غیر مقدور می‌بود ، بانیان مدرسه‌ها برای تأمین این نظر و در دسترس گذاشتن وسائل تحصیل و مطالعه و تحقیق و مذاقه در هر مدرسه‌ای کتابخانه‌ای عظیم ترتیب میدادند و کتابهای بسیاری بر آن وقف میکردند ، هیچ مدرسه‌ای در قرون گذشته بدون کتابخانه نبود ، و اکثر کتابخانه‌های معروف و مشهور ایران کتابخانه‌های مدرسه‌های معروف زمان بودند . تا قرن اخیر نیز این روش پسنديده برجا بود همچنانکه در مدرسه خان مروی و مدرسه عالی سپهسالار و مدرسه صدر و . و . و در تهران و مانند آنها در شهرستانها . بنابر این مدرسه‌هایی که پادشاهان و صدوروزرا و دانشمندان و مردم خیراندیش در قرون گذشته از جیب فتوت خویش در قلمرو فرمانروائی ایران بنیاد نهاده‌اند همگی با کتابخانه‌های غنی و قابل توجه منضم بوده‌است و مادر این تاریخچه از اینگونه کتابخانه‌ها نیز یاد می‌کنیم .

۲۷ - کتابخانه رشیدالدین و طواط در خوارزم : رشیدالدین

و طواط مؤلف حدائق السحر فی الدقائق الشعر و صاحب رسائل و دیوان شعر

بفارسی و تازی در رسائل خود می نویسد :

«وہانا قد آتانی اللہ تعالیٰ من الرزاق الحلال قریباً من الف مجلدة من الکتب النفیسة والدفاتر الفائقہ والنسخ الشریفہ و انا وقف الکل علی خزائن الکتب المبینہ فی بلادہ الاسلام عمرہا اللہ لینفع المسلمون بها»^{۴۱} .

بنابر ، این نوشته ، خواجه رشیدالدین وطواط هزار جلد از کتابهای نفیس و نسخه های ارزنده اش را وقف عام کرده بوده است. و این نوشته خود مؤید آنست که بیشتر نویسندگان و شعرای ایران کتابخانه های معتبر و ارزنده شخصی داشته اند که مورد استفاده و مطالعه اهل طلب قرار می گرفته است .

۲۸ - کتابخانه صابونی نیشابور : در شرح حال خلف ابن احمد . امیر سیستان آمده است^{۴۲} که او دانشمندان و علمای ایران را گرد آورد و از ایشان خواست تا تفسیری جامع و کامل از قرآن مجید شامل کلیه اخبار و اقوال و مفسران گذشته و چگونگی قرائت لغات آن فراهم آورند و برای انجام این مهم ، بیست هزار دینار پرداخت و سرانجام تفسیری جامع تألیف یافت که مشتمل بر یکصد مجلد بوده است ! !

این تفسیر ارزنده و مهم را در کتابخانه مدرسه صابونی نیشابور قرار دادند تا طالب علمان و دانش پژوهان از آن بهره ور گردند .

مدرسه صابونی نیشابور و بسیاری از مدرسه های دیگر و هم چنین مسجدهائی که محل تحصیل و یا محل اقامت طلاب علوم بود در حمله غزان به نیشابور از میان رفت .

راوندی در راحة الصدور ضمن تشریح هجوم غزان به نیشابور چگونگی نهب و غارت و ویرانی آنجا را وصف میکند که عیناً برای اطلاع خوانندگان ارجمند در اینجا میآوریم .

«پس روی به نیشابور نهادند ، مردم نیشابور اول کوششی میکردند و قومی از ایشان را در شهر کشتند ، چون ایشان را خبر شد حشر آوردند و اغلب خلق « زن و مرد و اطفال در مسجد جامع منیعی گریختند ، غزان تیغ در نهادند چندان خلق را در مسجد کشتند که کشتگان در میان خون ناپیدا شدند ، چون شب درآمدی ، مسجدی بر طرف بازار بود ، آنرا مسجد مطرز گفتندی ، مسجدی بزرگ که دوهزار مرد در آنجا نماز کردند و قبله عالی داشت منقش از چوب مدهون کرده ، و جمله ستونها مدهون و منذهب ، آتش در آن مسجد زدند و شعله ها چندان ارتفاع گرفت که جمله شهر روشن شد تا روز بدان روشنی غارت میکردند و اسیر می بردند نیشابور بدان آراستگی چنان شد که هیچکس محلت خود باز نشناخت و در شهری چون نیشابور آنجا که مجامع انس و مدارس علم و محافل صدور بود مراعی اغنام و مکامن وحوش و حوام شد» .

۲۹ - کتابخانه ابوطاهر خاتونی : موفق الدین ابوطاهر از دانشمندان

شیعی دوران سلجوقی است ، این دانشمند در نظم و نثر فارسی و تازی استاد بود ، از دبیران نامور ملکشاه سلجوقی است . و چون بسیار مورد وثوق ملکشاه بود به سمت منشی و مستوفی دیوان گوهر خاتون همسر فضل دوست و خیر ملکشاه منصوب گشت .

و از این رهگذر به خاتونی نامبردار گردید ، تا زمان مسعود بن محمد سلجوقی حیات داشته است . این دانشمند شهر در ادب فارسی آثاری گرانقدر داشته است که متأسفانه جز يك اثر اینك از او در دست نیست نوشته اند که تذکرة الشعرائی ، در شرح حال و احوال شعرای ایران تا زمان خود نوشته بوده است که مناقب الشعراء نام داشته و باید گفت آن نخستین تذکرة الشعرائی فارسی بوده است . تنها اثری که اکنون از او بدست هست تر ویرال وزیر نام دارد که بزبان تازی است و در طعن و لعن نصیرالملک بن مؤیدالملک وزیر نوشته است و الحق در تحریر آن استادی و هنرنشان داده و در فصاحت و بلاغت کم نظیر است ، نثری است مسجع و مقفی و مقطع ، این ادیب اریب ، کتابخانه ای بس معظم در جوار مسجد جامع ساوه بنا کرد و این کتابخانه بنام او شهرت داشت و تاهجوم و تسخیر ساوه بدست مغول بسال ۶۱۷ دائر بود و یکی از مراجع مهم شیعی محسوب میگردید . مغولان این کتابخانه نفیس و گرانقدر را بسوختند و نابود ساختند .

۳۰ - کتابخانه فخرالدین مبارکشاه : فخرالدین محمد بن حسن

مبارکشاه از دانشمندان دربار پادشاهان غوری ایران است ، او از شعرا و نویسندگان بنام ایرانی است ، تاریخ پادشاهان غوری را در بحر تقارب بنظم آورده بود که متأسفانه هنوز نسخه ای از آن دیده نشده است دو کتاب از آثار او اینك موجود است یکی آداب الحرب والشجاعة و دیگری شجرة انساب . مبارکشاه کتابخانه ارزنده ای بنیاد نهاده بود که در آن برای دانشمندان وسائل بازی شطرنج را نیز فراهم آورده بود . در گذشت مبارکشاه بسال ۶۰۲ است و بنیان کتابخانه مبارکشاهی در اواخر قرن ششم بوده است .

۳۱ - کتابخانه رستم بن شهریار در ری : شهنشاه غازی رستم بن

علی بن شهریار در ری کتابخانه ای عظیم برپا داشت ، بطوریکه بهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار معروف به ابن اسفندیار از دانشمندان طبرستان در تاریخ بنام خود متذکر است ، پس از اینکه رستم بن اردشیر یابوندی در طبرستان کشته شد ، او به ری گریخت و مدت ها در کتابخانه رستم بن شهریار ، از کتابهای آن متمتع و بهره مند گردیده از جمله در این کتابخانه عالبقدر به نسخه تاریخ طبرستان تألیف ابوالحسن بن محمد یزدادی که بتازی بوده است دست یافته و آنرا بفارسی ترجمه کرده و اساس کار خود در تألیف تاریخ

طبرستان قرار داده است .

این کتابخانه نفیس تا هجوم مغول به ری وجود داشته است .
عبدالجلیل قزوینی مؤلف کتاب النقض نیز متذکر کتابخانه امیرغازی شده
و نوشته است که نسخه اصل کتاب تنزیه را در سال ۵۳۳ بکتابخانه شهنشاہ بردند ۳۳

۳۳ - کتابخانه اسفزاری : ابوحاتم مظفر اسفزاری از دانشمندان
دوران سلجوقی است ، از جمله کسانی است که با حکیم عمر خیام نیشابوری
در تدوین و تنظیم تقویم جلالی معاضدت و همکاری داشته اند ، اسفزاری میزان
ارشمیدوس را برای تمیز غل و غش عیار فلزات برای سنجر ساخت ، و
کتابهای بسیاری نیز در ریاضی و هیأت تصنیف کرد از جمله اختصار اقلیدس ،
رساله علوی کائنات جئو ، رساله الشبکه که بنام برکیارق سلجوقی نوشت ،
این دانشمند شهر در اثر خدعه ای که نسبت باو کردند از غصه بسال ۵۱۵
در قم مرگ شد ، کتابخانه او از لحاظ داشتن نسخه های ارزنده و نایاب ، علمی
و ریاضی و نجوم کم نظیر و ممتاز بوده است .

۳۴ - کتابخانه سهلان ساوجی : زین الدین عمر بن سهلان ساوجی
از اجله حکمای بنام ایران است ، این دانشمند خطی زیبا داشته و نسخه هایی
از شفای بوعلی سینا را می نوشته و بطالبان آن بصد دینار ۱۱ می فروخته
است ، این دانشمند از راه خطاطی امرار معاش می کرده و عشق و شوق وسعه
صدرش در راه ترویج علم تا بدان حد بوده است که آنچه از راه خطاطی
بدست می آورده صرف خرید کتاب می کرده و از این طریق صعب موفق به تأسیس
کتابخانه ای عمومی شده است ، کتابخانه او وقف عام در ساوه بوده است و اهل طلب
و دانش از شهرهای دور به ساوه می آمده اند تا از ذخائر این خزینه دانش
مستفید گردند ، کتابخانه سهلان سرنوشتی غم انگیز و کم نظیر دارد .

پس از اینکه سهلان ساوجی بسال ۵۶۵ درگذشت جُهاال بسوگ او
کتابخانه اش را بآتش کشیدند و سوزاندند و بسیاری از آثار خود سهلان
که بخطش در کتابخانه بود نیز بسوخت ، سهلان ساوجی تألیفات بسیار داشته
از جمله کتاب البصائر در منطق و شرح رساله طیر بوعلی سینا بفارسی .

۳۵ - کتابخانه انوشیروان در کاشان : شرف الدین انوشیروان بن
خالد بن محمد کاشانی ، این دانشمند بسال ۵۹۴ در کاشان پابعرصه وجود گذاشت ،
و در سال ۵۱۷ وزارت محمود سلجوقی را بعهده داشت ، و از ۵۲۶ تا ۵۲۸
بوزارت مستر شد بالله عباسی منصوب گشت ، انوشیروان در ادب فارسی
و عربی کم نظیری بدیل بود ، از آثار او نقشه المصنوع و فتور زمان الصدور ،
را ثبت کرده اند که اصل این اثر از میان رفته لیکن عماد کاتب در گذشته
بسال ۵۹۷ آنرا بنام نصره العتره و عصره الفطره ، بزبان تازی ترجمه
کرده است .

این دانشمند شهیر در کاشان کتابخانه‌ای کم‌نظیر بنیاد نهاد که تا سال ۶۷۴ برجای بوده است و بنام کتابخانه انوشیروان شهرت و معروفیت داشته است .

۳۵ - کتابخانه قطان مروزی : ابوعلی حسن بن علی قطان مروزی یکی از مشاهیر نویسندگان و پزشکان بنام ایران بود ، مؤلفاتی دارد از جمله کتاب الدوحه در انسآب و کیهان شناخت در هیأت ، کتابخانه بزرگ او در مرو مرجع دانشمندان و طالب‌علمان ایران بود ، پس از اینکه بسال ۵۳۶ آتسز مرو را گرفت لشگریانش دست به غارت کتابخانه زدند و در سال ۵۳۸ نیز که ترکان وحشی غز بخراسان دست یافتند ، این دانشمندعالیقدر را اسیر کردند و چون زبان به پند و اندرز آنان می‌گشود و از اعمال ناروایی که مرتکب شده بودند آنان را مذمت میکرد - آنقدر دردهانش خاک‌ریختند تا شهید شد .

اینک می‌پردازیم به شرح مدرسه‌های مشهور و معروفی که در دوران سلجوقی‌ها کتابخانه داشته‌اند و مرجع مراجعه دانشمندان و محققان بوده‌اند .

عبدالجلیل قزوینی در کتاب النقض مینویسد^{۴۴} : « اگر به تعداد مدارس سادات مشغول شویم در بلاد خراسان و مازندران و شهرهای شام و حلب و غیر آن و بلاد عراق چون قم و آبه و کاشان که مدارس چنداست و کی فرموده است ؟ و اوقاف چند دارد ؟ طومار شود و کتب خواهد . اما از برای رفع شبهت اشارتی میرود بشهری که منشأ و مولد این قائل است . شهر ری در دوران طغرل اول و برکیارق دارالملک بوده است و بر طبق نوشته طبری به ثبت مجمع‌البیان^{۴۵} در زمان سلجوقیان شیخ عبدالجبار بن عبدالله بن علی المقری رازی در مدرسه خود بچهارصد شاگرد درس میگفته و بدیهی است مدرسه‌ای که چهارصد نفر شاگرد می‌داشته کتابخانه آن چه اندازه عظیم و قابل توجه بوده است ، آرتور پوپ شهری را در دوران سلجوقیان پایتخت فرهنگ جهان نامیده است^{۴۶} .

۳۶ - کتابخانه مدرسه بزرگ تاج‌الدین احمد کیکی : این مدرسه در مرحله گلاهدوزان ری بود ، و بنای آنرا مبارک شرفی کرده بوده است و بنا بنوشته عبدالجلیل قزوینی در سال ۵۵۶ - نود سال از تاریخ بنای آن می‌گذشته و هفته‌ای دوبار در آنجا محضر درس علوم و موضوع مناظره و نزول مصلحان بوده است .

۳۷ - کتابخانه مدرسه شمس‌الاسلام حکا بابویه : بنیان‌گذار این مدرسه سید محمد امام کیکی بوده است و او از رجال بزرگ شیعی است و حکا بابویه از پیران و بزرگان شیعیان می‌بود . و شمس‌الاسلام در این مدرسه

محضر درس داشته است .

۳۸ - کتابخانه مدرسه کیکی : مدرسه کیکی درمیان دو مدرسه حکا بابویه و تاج‌الدین احمد قرار داشته است .

۳۹ - کتابخانه مدرسه سید زاهد ابوالفتوح رازی : این مدرسه از مدارس معتبر و معروف ری بوده است .

۴۰ - کتابخانه مدرسه فقیه علی جاستی : جای این مدرسه در ری بد محله (کوی اصفهانیان) می‌بود و آنرا خواجه میرک بنا کرده بوده است در هنگامیکه سرهنگ ساوتکین بنای مسجد جامع جدیدی را میکرده است .
۴۱ - کتابخانه مدرسه مفید : خواجه عبدالجواد مفید بنای مدرسه و کتابخانه ای در ری کرد که در مدرسه او بطوریکه عبدالجلیل قزوینی نوشته است^{۴۷} چهارصد نفر فقیه و متعلم و متکلم که از بلاد عالم آمده بودند درس میخواندند ، این مدرسه را مفید در زمان سلطنت برکیارق ساخته بوده است .

۴۲ - کتابخانه مدرسه کوی فیروزه : از مدارس بنام شهر ری بوده است .

۴۳ - کتابخانه خانقاه اقبالی : خانقاه و مدرسه امیر اقبالی که از شیعیان بنام ری بود در عهد کریم غیاثی بنیان یافته بود .

۴۴ - کتابخانه خانقاه علی عصار : این خانقاه کتابخانه معتبری داشته است .

۴۵ - کتابخانه مدرسه رشید رازی : مدرسه خواجه امام رشید رازی در دروازه جاروبندان ری واقع بوده و بنوشته صاحب‌النقض در آن زیاده از دویست نفر دانشمند معتبر درس خوانده‌اند که همه علامه روزگار شده‌اند و این مدرسه از آنجهت شهرت و معروفیت یافته است ، این مدرسه و کتابخانه آن در عهد سلطان محمد سلجوقی بنا شده بوده در سال ۵۵۶ ه . ق . معمور و مسکون بوده است .

۴۶ - کتابخانه مدرسه شیخ حیدر : مدرسه شیخ حیدر از مدارس قدیمه ری بوده و نزدیک محله مصلی‌گاه جای داشته است .

۴۷ - کتابخانه مدرسه ناصرالدین : بنای مدرسه را خواجه اسمعیل ملقب بناصرالدین در دوران پادشاهی محمد سلجوقی که خراب شده بوده است باردیگر تعمیر و معمور ساخته است بنابراین این مدرسه یکی از مدارس بسیار قدیمی شهر ری بوده است .

۴۸ - کتابخانه خواجه ابوالفضل عراقی و کمال‌ثابت : عبدالجلیل قزوینی مینویسد^{۴۸} : « از جوامعی که ابوالفضل عراقی کرده است ، بیرون شهر و آنچه بهاء‌الدین کمال ثابت کرده است در میان شهر ، از مقصوره‌های

با زینت و منبرهای با تکلف و مناره‌های رضیع و کرسی علماء و نوبت عقود و مجالس و کتب‌خانه‌های مملو از کتب طوائف و مدرسه‌های معروف چون:

۴۹ - مدرسه سعد .

۵۰ - مدرسه اثیر الملک .

۵۱ - مدرسه سید عزالدین مرتضی .

۵۲ - مدرسه سید امام‌زین‌الدین شرف شاه‌حسینی کدقازی و حاکم است و مدرسه مشهدستی فاطمه بنت موسی بن جعفر با اوقاف مدرسه و فقها .

۵۳ - مدرسه ظهیرالدین عبدالعزیز .

۵۴ - مدرسه استاد ابوالحسن کمیج .

۵۵ - مدرسه شمس‌الدین مرتضی کبیر .

۵۶ - کتابخانه مدرسه عبدالجلیل رازی : عبدالجلیل رازی مؤلف النقص که از دانشمندان و محققان بنام شیعی است خود مدرسه‌ای در ری داشته که در آن درس نیز می‌گفته است او مینویسد «مرا در شهر سده خمسین و خمسائه (۵۵۰) بروز آدینه بعد از نماز بمدرسه بزرگ خود نوبت بود»^{۳۹} .

۵۷ - کتابخانه مدرسه رضویه : از مدارس نامی دوران سلجوقیان درورامین بوده است^{۴۰} .

۵۸ - کتابخانه فتحیه درورامین : این کتابخانه منضم بمدرسه فتحیه بوده است^{۴۱} .

۵۹ - کتابخانه مدرسه صفویه : این کتابخانه تا سال ۵۵۶ در کاشان دائر بوده است و بانی آن صفی‌الدین کاشانی بود .

۶۰ - کتابخانه مجدیه : کتابخانه مدرسه مجدیه تا هجوم مغول در کاشان معمور بوده است .

۶۱ - کتابخانه مدرسه شرقیه کاشان : از مدارس معتبر و معروف دوران سلجوقی و مورد توجه شیعیان ایران بوده است .

۶۲ - کتابخانه عزیزیه کاشان : این کتابخانه منضم بمدرسه عزیزیه و از مراجع مهم شیعیان بوده است .

۶۳ - کتابخانه مدرسه عزالملکی درآبه : آبه و ساوه از مراکز مهم شیعیان در قرن ششم بود و مدرسه عزالملکی شهرتی در ایران داشت .

۶۴ - کتابخانه مدرسه عرب‌شاهی درآبه : این مدرسه نیز از جمله مدارس معروف شیعیان ایران می‌بود .

۶۵ - کتابخانه هندوی قمی : زین‌الملک ابوسعید هندوی قمی مدرسه قاضی محمد و زنان را در قم بنا کرد و جنب مدرسه کتابخانه‌ای نیز

فراهم آورد که بنام او شهرت گرفت .

۶۶ - کتابخانه مدرسه قزل ارسلان در همدان : بنوشته راوندی سلطان قزل ارسلان و مادرش در همدان مدرسه عالی ساختند و خواجه امام صفی‌الدین اصفهانی مدرس آن بوده است^{۴۳} .

۶۷ - کتابخانه علی بن مطهر در مرو : حجت‌الدین فرید خراسان ابوالحسن بیهقی مؤلف تاریخ بیهق و لباب الانساب و بسیاری کتب دیگر ، در کتاب لباب الانساب خود آورده است که در تحریر لباب الانساب که به دستور نقیب خراسان بتألیف آن پرداخته بود بمناسبت از میان رفتن کتابخانه‌های نیشابور بزحمت و مرارت می‌افتد . بیهقی می‌نویسد « در این روزگار پر آشوب که کتابخانه در نیشابور نمانده و کسی نیست که نسبت خود را بداند تاچه رسد به نسبت اولاد رسول تألیف این کتاب میسر نبود » و سپس متذکر است که از کتابخانه دوتن دانشمند بنام در مرو توانسته است در تألیف اثر خود توفیق یابد یکی از این دوتن حسن بن محمد بن قطان طبیب مؤلف کتاب الدوحه و کتب نسب^{۴۴} و دیگری شریف ابوالحسن علی بن مطهر بوده است . بنا به تصریح بیهقی کتابخانه مطهر از کتابخانه‌های معروف و معتبر مرو بوده است .

۶۸ - کتابخانه ابن شهر آشوب : رشیدین‌الدین ابوجعفر محمد بن علی از اعظم دانشمندان و علمای شیعی ایران است ، او از مردم مازندران و اقامت گاهش ساری بود ، سال ۵۸۸ در شهر حلب در گذشته است ، تألیفات متعدد دارد از جمله مناصب النواصب المحزون المکنون ، المثال فی الاثال ، او شعر نیز می‌سرود و در علم اخبار و رجال و تفسیر از مشاهیر است ، در ساری کتابخانه‌ای عظیم فراهم آورده بود و چون سلاجوقیان منقرض شدند و خوارزمشاهیان بر شیعیان سخت می‌گرفتند در پایان عمر هجرت کرد و به حلب رفت و در آنجا در گذشت . از سرنوشت کتابخانه او اطلاعی در دست نیست .

۶۹ - کتابخانه بیهقی در بیهق : فرید خراسان ابوالقاسم بن حسین بیهقی ، مؤلف آثاری گرانقدر در انساب و تاریخ بیهق در مقدمه کتاب جوامع احکام النجوم به مآخذی که در تألیف خود بدانها مراجعه و استفاده کرده اشاره میکند و از فهرست این کتابها نفاست کتابخانه او مشهود است .

۷۰ - کتابخانه شاذان قمی : ابوالفضل شاذان قمی از بزرگان و دانشمندان شیعی است که سال ۶۱۸ در گذشته . او در مدینه کتابخانه بزرگی فراهم آورد که مرجع دانشمندان شیعی بود ، شاذان تألیفات بسیار دارد که در معجم البلدان و تاریخ بیهق فهرست آنها بدست داده شده است .

۷۱ - کتابخانه طغرل تکین : امیر اسفہسالار طغرل تکین از امرای سلجوقی و امیر لرستان بوده است . نامش ابوسعید برسق بن برسق و از امرای دولت سلطان محمود بن محمد ملکشاه سلجوقی است که در حدود لرستان و خوزستان فرمان میراند و حکومت ایشان را حکومت برسقیان میگویند . جد آنها برسق کبیر بوده است که سلطان سنجر سلجوقی با کمک او به خراسان دست یافت و در برابر این خدمت حکومت لرستان و خوزستان بر او تعلق گرفت . کتابهایی در کتابخانههای خصوصی هست که بیشتر در پشت برگ نخست آن در میان ترنج دارالکتب اسفہسالار طغرل تکین ثبت است و میرساند که این امیر کتابخانه نفیس داشته است .

۷۲ - کتابخانه شجری در نیشابور : مسعود بن ناصر الشجری در گذشته سال ۴۷۷ در کنار مسجد عقیل نیشابور مدرسه‌ای بساخت و کتابخانه‌ای نیز در آنجا بنیاد نهاد که کتب آن از نفائس کتابهای زمان بوده است . شجری در بغداد هم کتابخانه‌ای تأسیس کرد .

۷۳ - کتابخانه شجری بغداد : چنانکه گفته شد بانی آن ناصر الشجری سال ۴۵۷ بوده است .

۷۴ - کتابخانه رباط خاتونی سلجوقی در بغداد : این کتابخانه در قسمت غربی بغداد بوده و آنرا خاتون اخلاطی سلجوقی ساخته بود و سال بنیاد آنرا ۵۸۹ نوشته اند .

۷۵ - کتابخانه ابونصر کندری : عبدالملک ابونصر کندری وزیر با تدبیر سلطان طغرل و آلب ارسلان سلجوقی مقتول سال ۴۵۷ - ابونصر این کتابخانه را در سال ۴۵۰ هـ . ق. در بغداد ساخت و کتب نفیس این کتابخانه بیشتر متعلق به کتابخانه اردشیر وزیر بوده است . اردشیر وزیر نیز از وزرای کاردان ایرانی است که او هم کتابخانه‌ای مهم و عظیم فراهم آورده بود .

یادآوری : در دوران پس از اسلام در ایران ایجاد واحداث مدرسه‌ها و کتابخانه‌ها را در جوار و کنار مسجدها نباید از سنت‌های اسلامی دانست بلکه این سنت پسندیده و حمیده را ایرانیان از دوران هخامنشیان و چه بسا پیش از آن داشته‌اند (سومری‌های ایرانی در کنار معابد خود مدرسه می‌ساختند در حدود ۳۵۰۰ ق . م) .

آنچه از دوران هخامنشیان بجا مانده نشان میدهد که ایرانیان در جوار و کنار آتشگاهها دبستان و دبیرستان می‌ساخته‌اند تا در آنجا نوآموزان و دانش‌پژوهان بفرار گرفتن دانشها بپردازند ، فردوسی توسی که درسروند شاهنامه به اسناد پهلوی دسترسی داشته است در این باره میفرماید :
بهر برزنی در ، دبستان بدی همان جای آتش پرستان بدی

در دوران هخامنشیان کسانی که در اینگونه دبیرستانها و دبستانها بمقام استادی و ریاست و سرپرستی برگزیده می شدند بر همه دانشهای زمان خود چیره بودند و آنها را راتور می نامیدند در اوستا نیز راتو بمعنی سرپرست دانشها آمده است .

در دوران ساسانیان این واژه بصورت «رات» درآمد و پس از هجوم اسکندر مقدونی بایران و آشنا شدن یونانیها با دانشهای ایرانی - راتور - را بصورت رتور بکار برده اند ، باید توجه داشت که این واژه اصالت ایرانی داشته و واژه ایست از فرس قدیم ، همین واژه ، مارا بمحقیقی راهنمایی میکند و نشان میدهد که ایرانیها از چند هزار سال قبل از میلاد مسیح (زمان پیدایش اوستا) دانشهای مگدون داشته اند و برای دانشگاههای خود که در آن به داوطلبان دانش می آموخته اند سرپرست انتخاب میکردند (استاد) و قطعی است در مکانیکه دانش می آموختند و سیله دانش اندوزی نیز که کتاب باشد در دسترس پژوهندگان و طالب علمان قرار میداده اند .

در زمان ساسانیان استاد را «پیره سر» می خوانده اند و باید گفت ایرانیها بر اساس سنت دبیرنه ای که داشتند در جوار و کنار پرستشگاههای خود به احداث دانشگاه و دبستان دست می یازیده اند و پس از اسلام نیز به پیروی از همین روش و روال در کنار مسجدها به ایجاد و بنیاد مدرسه و کتابخانه پرداختند و چون مدرسه و دبستان و دانشگاه بدون کتاب و کتابخانه نمی توانست باشد و مفهوم و معنایی نداشت بنابراین کتابخانه های عمومی ایران اکثراً در کنار مدرسه ها بود تا طلاب علوم بتوانند به آسانی بکتاب دسترسی داشته باشند و از دانش و علوم بهره ور گردند .

۷۶ - کتابخانه خاندان بلعمی : خاندان بلعمی اکثرشان از وزرای سامانیان بودند و بیشتر افراد این خانواده از دانشمندان و دانش پژوهان ایراند ، آنان در خراسان کتابخانه عظیمی داشته اند که مورد استفاده و استفاده اهل علم و ادب قرار میگرفته است . (درباره خاندان بلعمی در صفحات آینده به تفصیل مطالبی داریم) .

۷۷ - کتابخانه قزوینی در بغداد : ابویوسف عبدالسلام بن محمد بن یوسف بن بندارقزوینی معتزلی در گذشته بسال ۴۸۹ . ه . ق کتابخانه بزرگی در بغداد بنام خود تأسیس کرده بود^{۴۴} .

۷۸ - کتابخانه مارستانی : ابوبکر عبدالله بن بکری مارستانی کتابخانه ای بنام دارالعلم در بغداد بنیاد نهاد و کتابهای ذی قیمتی بر کتابخانه وقف کرد در گذشت مارستانی بسال ۵۹۹ . ه . ق بوده است .

۷۹ - کتابخانه نظامیه بغداد : خواجه نظام الملک ، دانشگاه نظامیه بغداد را بسال ۴۵۹ بنیاد نهاد و کتابخانه بزرگی برای آن فراهم آورد که

نوشته‌اند نزدیک به هفت هزار مجلد کتاب مخطوط داشته است .

۸۰ - ۸۱ : کتابخانه‌های نظامیه - نیشابور - اصفهان : ابن‌اثیر در کامل‌التواریخ درباره کتابخانه نظامیه بغداد شرحی مستوفی دارد . و بنا بر نوشته او چون دانشگاه نظامیه نیشابور و اصفهان براساس دانشگاه نظامیه بغداد تأسیس یافته بوده است مسلم است که این دو دانشگاه نیز کتابخانه‌های معظمی داشته‌اند . در دانشگاه نظامیه نیشابور سالی چند شیخ الاسلام ابو حامد محمد غزالی درس میگفتند است .

۸۲ - کتابخانه شیخ الاسلام ابو حامد محمد غزالی . امام فخرالدین رازی متوفی ۶۰۶ ه . ق در کتاب مناظرات خود از صومعه غزالی یاد میکند و مینویسد که خود بدان صومعه رفته و در آنجا کتاب المستعفی تألیف غزالی را مطالعه کرده و ضمناً یادآور گردیده که در خانقاه غزالی گروهی از دانشمندان و عارفان بمطالعه آثار غزالی و دیگر کتابها میپرداخته‌اند . و این اشاره میرساند که امام ابو حامد محمد غزالی در خانقاه خود کتابخانه‌ای بنیاد و برای استفاده عموم وقف عام کرده بوده است و این نظر را سند دیگری هم تأکید میکند و این سند ارزنده يك عدد قلمدان فیزی است که در اطراف آن با خطوط نقره کوب چنین نوشته‌اند « لخرانه مولانا الامام الربانی الاعظم والصدر المعظم مفتی الفرق لسان الحق ، علامه العالم سلطان العلماء کنز الحقایق افضل المتأخرین محمد الغزالی » .

چنانکه میدانیم در زبان عرب خزانه بمعنی کتابخانه مصطلح اهل علم بوده است . کتابخانه خانقاه امام محمد غزالی در شهر توس بوده است . در اینجا بجاست نکته‌ای را درباره امام محمد غزالی و برادرش احمد غزالی یادآور شود .

نسبت شیخ الاسلام ابو حامد محمد را چنانکه در اینجا آورده‌ایم باید با تخفیف (ز) خواند و نوشت و مؤید این نظر اسنادی است که ارائه میشود . محمد و احمد برادرش را از آنجهت غزالی خوانده‌اند که منسوبند به آبادی غزاله و این آبادی یکی از دیه‌های تابران نزدیک سناآباد توس بوده است .

پیش از اینکه این دو برادر بوجود آیند و نام‌آور شوند دانشمندان و شعرای بنام دیگری منسوب به غزاله بوده‌اند و به همین مناسبت تخلص و نسبتشان غزالی شده و بآن شهرت و معروفیت یافته‌اند از جمله محدث و فقیه بزرگ خراسان شیخ الاسلام ابو حامد محمد غزالی توسی اول معروف بدغزالی کبیر که سالها قبل از تولد شیخ الاسلام ابو حامد محمد غزالی صاحب کتابهای المنقذهن خلال و کیمیای سعادت ودها اثر دیگر می‌زیسته و مورد توجه و احترام عامه مردم خراسان بوده . و مزارش در توس بنوشته سبکی در طبقات

الشافعیہ مطاف اہل حق بوده و محمد و احمد غزالی پیوستہ بزیارت مرقد شریف ایشان میرفته و ہمت می طلبیدہ اند^{۵۴} چون غزالی کبیر از مردم تابران توس بود بغزالی شہرت یافتہ بود و بہمین سابقہ شیخ الاسلام ابو حامد و برادرش احمد نیز کہ از مردم غزالہ بودہ اند بغزالی مشہر گشتہ و اینک موارد دیگری نیز در تائید این نظر ارائه میدہیم .

الف - غزالی مروزی توسی کہ غزالی توسی تخلص داشتہ و عوفی ہم در باب الالباب^{۵۵} از او شرح حال بدست میدہد و تخلص او نیز بہترین دلیل بر صحت این نظر است کہ غزالی با تخفیف (ز) صحیح است نہ با تشدید آن . میگوید :

اندر غم تو غزالی عاشق حقا کہ زجانت دوست دارد .

ب - محمود طاهر غزالی معروف بہ نظام مگدرس مدرسہ جلالی و مؤلف رسالہ معرفۃ المذاهب .

ج - غزالی بلخی کہ از نوادہ ہای اما محمد غزالی مورد بحث بودہ و نامش برہان الدین میراسلام است و در قصیدہ سرائی از شعرای تواناست و از مدح کنندگان پادشاہان ہزاراسبی در بلخ بودہ است و تخلص غزالی بلخی است و این بہترین و قاطع ترین سند است بر اینکہ غزالی منسوب بہ غزالہ است و با تخفیف (ز) زیرا نوادہ غزالی خود را منسوب بہ غزالہ دانستہ و نام و شہرت جدش را نیز با تخفیف (ز) میدانستہ است .

د - غزالی تبریزی از مردم غزالہ و ساکن در تبریز بودہ و از شعرای دوران صفوی است این غزالی بسیار زشت روی بودہ و اورا میمون الشعراء میخواندہ اند .

ه - غزالی چنک مشہدی او جز غزالی مشہدی قرن دہم است در ہرات می زیستہ و غزل نیکو می سرودہ .

و - غزالی سمرقندی کہ از غزل سرایان معروف ماوراء النہر است .

ز - شیخ محی الدین غزالی توسی کہ از عارفان بنام قرن ہشتم بودہ و در ۸۳۰ در حلب در گذشتہ است .

ح - غزالی مشہدی شاعر قرن دہم کہ بہندوستان رفت و بمقام ملک الشعرائی رسید و مثنوی نقش بدیع او شہرت و معروفیت دارد .

این خلکان در بارہ غزالہ مینویسد : وقیل الزای مخففہ نسبۃ الی غزالہ قریۃ من قری توس - سمعانی در انساب و شیخ بہائی در کشکول تصریح باین امر دارند و بنا بر این جای شک نیست کہ غزالی ہا بمناسبت نسبت بہ غزالہ نامشان با تخفیف (ز) صحیح است و مستعرب ہا روی عرب مآبی اصرار دارند کہ غزالی را با (ز) مشدد بخوانند و بنامند و برای آن معانی واهی و دور از ذہن بتراشند .

«آرامگاه رودکی واقع در پنج رودك» این سخنور نامور برای كاخ پرشكوه فرهنگ و ادب فارسی چنان پایه‌ای استوار افكند كه فتنه‌های زمان و حوادث دوران طی دوازده قرن نتوانست بر آن كست‌ترین خلی آورد.

۸۳ - كتابخانه مدرسه سعيديه (يا سعيديه) نيشابور : اين كتابخانه و مدرسه آن از بناهای حكمران نيشابور ابو نصر بن سبكتكين برادر سلطان محمود غزنوی بوده است .

۸۴ - كتابخانه ابوسعید نيشابور : ابوسعید اسمعیل بن علی بن منشی استرآبادی عارف و واعظ شهیر مدرسه و كتابخانه بزرگی در نيشابور بنياد نهاده بود .

۸۵ - كتابخانه اسفراينی نيشابور : اين كتابخانه از مستحدثات ابواسحق اسفراينی بوده است .

۸۶ - كتابخانه مدرسه بيهقيه نيشابور : سالها قبل از اينكه مدرسه نظاميد در نيشابور ساخته شود اين مدرسه و كتابخانه آن وجود داشته و مرجع دانشمندان و محققان بوده متأسفانه نام و نشانی بانی آنرا نتوانستيم بشناسيم.

كتابخانه‌های ديگر نيشابور در قرن چهارم هجری

۸۷ - كتابخانه مدرسه مشطی ۸۸ - كتابخانه مدرسه سووی ۸۹ - كتابخانه مدرسه ابوعلی دقاق ۹۰ - كتابخانه مدرسه شحامي ۹۱ - كتابخانه مدرسه قشیریه ۹۲ - كتابخانه سلطانيه ۹۳ - كتابخانه مدرسه ابو نصر بن

آرامگاه خواجه عبدالله انصاری درهرات - کتابخانه مزار پیر هری
معروفیت وشهرت بسیار داشت

ابی الخیر ۹۴ - کتابخانه مدرسه سرهنگ ۹۵ - کتابخانه مدرسه سمعانی
نیشابور ۹۶ - کتابخانه خانقاه صدوقی ۹۷ - کتابخانه خانقاه طرسوسی
۹۸ - کتابخانه خانقاه ابوالفضل العمید درنیشابور ۹۹ - کتابخانه خانقاه
محمود در محله مسیب ۱۰۰ - کتابخانه خانقاه سلمی ۴۷ .
۱۰۱ - کتابخانه تورانشاهی کرمان : تورانشاه از پادشاهان سلجوقی
آل قاورود کرمانست که از ۴۷۷ - ۴۹۷ در کرمان پادشاهی و سلطنت
میکرده او ممدوح حکیم مختاری غزنوی است و از جمله پادشاهان شعر دوست
ودانش پرور سلجوقیان کرمان است در کرمان مدرسه بزرگی بنا کرد که
بنام مدرسه ملک نام آور بوده است و در تاریخ کرمان از این مدرسه و کتابخانه
یاد شده است ۴۸ و شماره کتابهای کتابخانه ملک کرمان را پنجهزار مجلد ثبت
کرده اند .

۱۰۳ - کتابخانه مدرسه امامزاده در شوشتر : ساختمان بنای امامزاده عبدالله شوشتر سال ۶۲۹ ه. ق. بوده است و در جوار آن بنای کتابخانه و مدرسه و میهمانسرای بزرگی نیز وجود داشته است ، این امامزاده و کتابخانه آن بر روی تلی در جنوب شهر شوشتر قرار یافته بود و هم اکنون از بنای امامزاده ساختمان نیمه ویرانی بجای مانده است .

۱۰۴ - مدرسه و کتابخانه دومنارگلشن : این مدرسه و کتابخانه آن از یادگارهای دوران فرمانروائی سلجوقیان در خراسان بوده است .

در اینجا یادآوری نکته‌ای بجا و بمورد است و آن اینکه : گرچه دوران نسبتاً طولانی فرمانروائی سلجوقیان در ایران موجبات ترقی و تعالی هنر و ادب را فراهم آورده بود لیکن در پایان کار دولت ایشان بعلت تجزیه و تفرقه‌ای که میان امرا و امنای دولت در کشور پهناور ایران پدید آمد و موجب تاخت و تازهای پی‌درپی گردید سکون و آرامشی که نزدیک به صد و پنجاه سال در سراسر ایران فرمان میراند و موجب بوجود آوردن آثار بسیاری در ادب و فرهنگ و هنر ایران بود دستخوش اختلال و تلاشی و بحران گشت و دانشمندان در اثر این عوامل دچار عسرت و پیریشانی شدند و خزائن کتابخانه‌ها بتاراج و غارت رفت و صدمات و لطمات جبران ناپذیری بر سازمانهای فرهنگی و طبقه منورالفکر ایران وارد آمد .

در اثر آرامش و سکون و امنیتی که بدان اشارت رفت طی یکقرن در رشته‌های مختلف علوم عقلی و نقلی و کلامی و هنرهای زیبا و معماری آثار گرانقدر و نادرالوجودی بوجود آمد و میتوان این زمان را یکی از دورانه‌ای پر شکوه و اعتلاء و اوج هنر و ادب و فرهنگ ایران دانست و در این زمینه میتوان بگفته عبدالجلیل قزوینی مؤلف دانشور النقص استناد جست و آنرا درباره چگونگی نشر معارف و فرهنگ معیاری گرفت . عبدالجلیل قزوینی درباره فراوانی و تعدد تألیفات کتب شیعی در زمان خودش در پاسخ مدعی چنین نوشته است : «آنکه گفته است رافضیان را درس فقه و شریعت نباشد و خود به اجتهاد مجتهدان درآورد . و قیاس و اخبار صحیح بگویند» پاسخ میدهد که «اما جواب این کلمات آنست که چگونه درس فقه و شریعت نباشد ؟ جماعتی را که کتب‌خانه‌های ایشان مملو باشد از کتب اصولی و فروعی که تعدید و تحمیر آن متعذر باشد و در اسامی رجال از متعصفان و رواة ایشان مجلدی مفرد باید»^{۴۹} .

راوندی در راحة‌المدور درباره نهب و غارت و ویرانی کتابخانه‌ها و پیریشانی معاش دانشمندان و اهل علم در پایان کار دولت سلجوقیان مطالبی دارد که توجه بآن در این موقع و مقام بجا و بمورد است ، مینویسد :

«در شهر سته ثمان و تسعین و خمس مایه (۵۹۸) در جمله عراق کتب

علمی و اخبار و قرآن به ترازو می کشیدند و يك من به نیم دانگ می فروختند و قلم ظلم و مصادرات بر علماء و مدارس و مساجد نهادند و هم چون از جهودان سرگزیت ستانند در مدارس از علماء زر میخواستند، لاجرم سرنگون شد «یعنی دولت سلجوقی»^{۵۰} و در غارت کتابخانه های فارس بدست سواران و لشکریان اتابك پهلوان و کسان او مینویسد:

«... شنیدم که در میان نهبها و آنچه از غارت پارس آورده بودند جامه خوابی باصفهان از باربر گرفتند کودکی دوسه ماهه مرده از میان جامه خواب بدر افتاد و هم چنین دیدم که مصاحف و کتب وقفی که از مدارس و دارالکتبها غارت کرده بودند در همدان به نقاشان میفرستادند و ذکر وقف محو میکردند و نام و القاب آن ظالمان بر آن نقش میزدند و به یکدیگر تحفه می ساختند»^{۵۱}.

۱۰۴ - کتابخانه مسعوديك بخارا : کتابخانه مسعود بيك در بخارا تا قبل از حمله چنگيز یکی از کتابخانه های عمومی و معتبر بخارا بوده است که مغولان پس از تصرف بخارا آنرا ویران و با خاک یکسان ساختند^{۵۲}.

۱۰۵ - کتابخانه خجندیان در اصفهان : نویسنده تاریخ یمنی متذکر است که «پس از واقعه غزان در نیشابور و ویرانی مدرسه ها و مسجدها تفسیر معروفی را که وسیله خلف بن احمد سیستانی فراهم آمده بود و در کتابخانه صابونی نیشابور از آن نگاهداری می شد به همت مردان دانش دوست از آنجا خارج گردید و در اصفهان بکتابخانه خجندیان انتقال یافت».

خجندیان که خانواده اهل فضل و دانش بودند از زعمای شافعیه ایران بشمارند، نخستین کسی از خجندیان که شهرت و معروفیت یافت ابوبکر محمد بن ثابت خجندی است که در شهر مرو بمنبر میرفت و مجلس میگفت، خواجه نظام الملک به مجلس وعظ او میرفت و او را معزز و مکرم میداشت و پس از اینکه مدرسه نظامیه اصفهان بنیاد یافت، خواجه نظام الملک ابوبکر ثابت خجندی را برای تدریس در نظامیه اصفهان فراخواند و از آن زمان خاندان خجندیان در اصفهان سکونت گزیدند. افراد این خاندان یکی پس از دیگری سالیان دراز مصدر مشاغل مهم بوده اند^{۵۳} اکثر افراد خجندیان اهل تقوی و فضیلت بودند و چنانکه از اشاره تاریخ یمنی بر می آید در شهر اصفهان کتابخانه عمومی برای استفاده طالب علمان فراهم آورده بودند که بدیهی است بیشتر کتابهای آن کتابخانه مربوط به مذهب شافعی بوده است.

۱۰۶ - کتابخانه شافعیان ساوه : شهر ساوه مانند اصفهان از مراکز علمی و مذهبی شافعیان بوده است و سالیان دراز این مرکزیت محفوظ مانده بود و به همین مناسبت دانشمندان بزرگ و برجسته ای در علم کلام و حدیث از ساوه برخاسته اند.

نمای آرامگاه خواجه نظام الملک و چند تن از پادشاهان سلجوقی در اصفهان - کسانیکه
در این آرامگاه آرمیده‌اند هر يك برای سربلندی و افتخار ایران رنجه‌ها برده و با بنیاد
کتابخانه‌ها گنجها فراهم آوردند، روانشان شاد و نام نامیشان تا ابد بر یاد باد

شهر ساوه دارای مسجد جامع و مدرسه‌ای بزرگ و نام‌آور بود و مدرسه
و مسجد و کتابخانه معظم و کم‌نظیر آن نیز شهرت و معروفیت بسزا داشت .
پس از حمله مغول و تصرف ساوه بدست سپاهیان تاتار مدرسه و مسجد
ساوه ویران گردید و کتابهای نفیس کتابخانه آن دستخوش آتش گشت هنوز
بقایای مسجد جامع ساوه برپاست و از مجد و عظمت و شکوه گذشته آن
حکایت میکند^{۵۴} .

کتابخانه‌های بزرگ شهر مرو

از قرن سوم هجری تا هجوم چنگیز خان بایران^{۵۵} شهرهای بخارا،
مرو، بلخ، نیشابور، غزنه، مرکزیت علمی داشتند و در هر يك از این شهرها
مدرسه‌ها و دانشگاهها و کتابخانه‌های بزرگ و با عظمت برای پرورش دانشمندان
و محققان و طالب علمان وجود داشت و دوستانان ادب و فرهنگ از دورترین
نقاط ایران و کشورهای مجاور باین شهرها روی می‌آوردند و بد تکمیل
تحصیلات و دانش خود می‌پرداختند و از محضر دانشمندان بنام این دوران که
در مدرسه‌های متعدد بتدریس اشتغال داشتند و در حقیقت دانشکده‌های علوم
معقول و منقول و عقلی و نقلی بودند برایگان استفاده میکردند و برخوردار
می‌شدند .

چنانکه گفته شد مدرسه‌های قدیم بیشتر در جوار و کنار مسجدها بنا شده بودند و از طرف واقفان و بنیان‌گذاران برای اداره امور آن دهات و مستغلات و مزارع بسیار موقوفه داشتند که از محل درآمد آنها هزینه نگاهداری اینگونه مدارس و کتابخانه‌ها و حتی هزینه زندگی دانشجویان نیز تأمین میگردید.

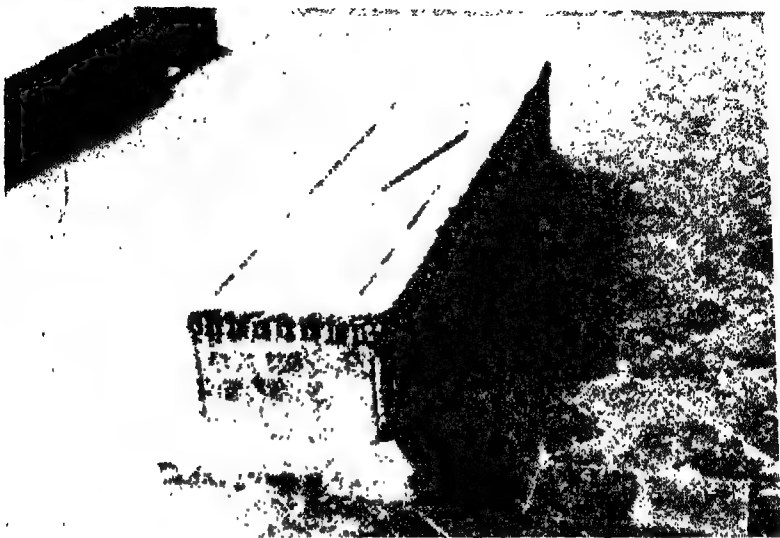
متأسفانه فهرست مدرسه‌های ایران مانند کتابخانه‌های آن در اثری بطور کامل و جامع ثبت و منعکس نیست و گوئی نویسندگان گذشته چون تذکر آنرا مهم نمیدانستند متذکر آنها نشده‌اند. لیکن از مطالبی که بطور جسته و گریخته در بعضی از متون تاریخی و ادبی آمده است میتوان بچگونگی اداره و نقش برجسته اینگونه مدرسه‌ها و کتابخانه‌ها در ترقی سطح فرهنگ عامه و بوجود آوردن آثار گرانبهای ادبی و علمی پی برد. در صفحات گذشته از شهر نیشابور شش کتابخانه بر شمر دیم در حالیکه نوشته‌اند شهر نیشابور ۱۳ کتابخانه معروف و معتبر داشته است! متأسفانه نویسنده نتوانست به نام و نشان بیش از شش کتابخانه آن دست یابد و آنها را باز شناسد. با همین معیار و مقیاس میتوان دریافت که شماره و تعداد کتابخانه‌های شهرهای مهم و معتبر ایران چند برابر آن بوده است که ما توانسته‌ایم با تفحص و تصفح و تجسس و تحقیق به نام و نشان آگاه شویم و آنها را بر شماریم.

در میان شهرهای یاد شده، مرو و بخارا بیش از شهرهای دیگر آباد بوده‌اند و مرکزیت علمی داشته‌اند.

یاقوت حموی در معجم البلدان از عظمت و بزرگی شهر مرو یاد میکند و چند کتابخانه معروف و مشتهر آنرا که خود دیده و به آنها مراجعه کرده بوده است نام می‌برد.

شمس‌الدین محمد قیس‌رازی مؤلف المعجم فی معاییر اشعار المعجم که گاه در بخارا و زمانی در مرو بسر می‌برده و با استفاده از کتابخانه‌های این دو شهر بکار تألیف و تصنیف اشتغال داشته است او نیز چون یاقوت حموی در سال ۶۱۶ هـ. بعثت هجوم مغول از ماوراءالنهر گریخته و به شهری پناه آورده است^{۵۶}. یاقوت حموی در معجم البلدان ضمن تعریف و توصیف شهر مرو از کتابخانه‌های آن چنین تعریف میکند: «متأسفم از اینکه از شهر مرو جدا شدم، در مرو ده کتابخانه وجود داشت که مانند آنها را از لحاظ داشتن تعداد کتاب و نفاست و ارزش در جهان ندیده‌ام».

یاقوت حموی سپس شرح میدهد که چگونه از کتابخانه‌ها کتاب بامانت می‌گرفته است و اطلاع از این گزارش برای دانش‌پژوهان امروز موجب شگفتی است زیرا نشان میدهد که در حدود هفتصد سال پیش از این ایرانیها با چه سعه صدر و عظمت فکر کتابخانه‌های بزرگ فراهم می‌آوردند و محترم

سنگ مزار خواجه امام نظام الملك در اصفهان بنیان‌گذار کتابخانه‌های نظامیه

آنکه کتابهای گرانبها و نادرالوجود و گرانقدر و نفیس را بدون هیچگونه قیدوبندی در اختیار دسترس دانشمندان و طالب علمان حتی بیگانگان قرار میدادند!! یاقوت حموی می‌نویسد:

«امانت گرفتن کتاب از کتابخانه‌های دهگانه مرو بسیار سهل الحصول و آسان و بدون تشریفات بود. کتابهای آنها در دسترس عموم قرار داشتند من، همه وقت در خانه‌ام در حدود دویست جلد از کتابهای این کتابخانه‌ها را در امانت داشتم و بیشتر کتابهاییکه برای مطالعه می‌خواستم بدون سپردن وجه‌الضمان و یا دادن گروی در اختیارم میگذاشتند.

من، از وجود این کتابخانه‌ها بسیار خوشنود و شادمان بودم تا حدی که وطن مألوف و اهل و اولاد را از یاد برده و آنها را بفراموشی سپرده بودم. از کتابهای این کتابخانه‌ها استفاده‌های بسیار بردم و باید بگویم بیشتر اطلاعات و دانستنی‌هاییکه در کتاب معجم البلدان و دیگر تألیفاتم آورده‌ام از پر تومطالعه و استنساخ کتابهای این کتابخانه بوده است و به یقین اگر تاتار (مغول) به مرو نزدیک نمی‌شد هرگز از مرو بیرون نمی‌شدم، من در سال ۶۱۶ ه. از شهر مرو مفارقت جستیم.»

با تصریحی که یاقوت حموی کرده است درمی‌یابیم که تألیف کتابهای

معجم البلدان در هشت مجلد - معجم الادباء در پنج مجلد - معجم الشعراء در يك مجلد - المبدأ والمآل - كتاب الدول - مجموع كلام ابی علی الفارسی كتاب المقتضب فی النسب - اخبار المتنبی ، مرهون و مدیون استفاده از كتابخانه های مرو بوده است كه گنجینه های نفیس از كتابهای بی نظیر و منحصر بفرد را در اختیار داشته اند .

اینك با مقدمه ای كه درباره كتابخانه های مرو آوردیم بمعرفی آنها به نقل از گفته های یاقوت حموی می پردازیم :

۱۰۷ - كتابخانه عزیزیه مرو : این كتابخانه در جوار مسجد جامع مرو قرار داشته است كه آنرا عزیزالدین ابوبكر زنجانی شراپدار سلطان سنجر سلجوقی ساخته و وقف عام کرده بوده است . عزیزالدین ابوبكر زنجانی در بازار مرو میوه فروشی میكرده و سپس بمقام ساقی گری سلطان سنجر رسیده و از درایت و كفایتی كه بمنصب ظهور رسانیده بسیار مورد تقرب سلطان سنجر قرار گرفته بوده است . و بهترین نشان از لیاق و درایت او اینكه دست باحداث و ایجاد كتابخانه ای عمومی برای استفاده اهل علم و دانش زده بوده و با این ابتكار و دوراندیشی نامش را نزد دانشمندان و دانش پژوهان تا با امروز مخلد ساخته است . بطوریکه یاقوت متذکر است كتابخانه عزیزیه دوازده هزار جلد كتاب مخطوط داشته است .

۱۰۸ - كتابخانه كمالیه مرو : این كتابخانه در جنب مسجد جامع مرو قرار داشته و یاقوت از واقف و مؤسس آن اظهار بی اطلاعی کرده است .
۱۰۹ - كتابخانه شرف الملك مرو : ابی سعید محمد بن منصور شرف الملك مستوفی كه در سال ۴۹۶ در گذشته بوده است و مذهب حنفی داشته این كتابخانه را ساخته و وقف عام کرده بود .

۱۱۰ - كتابخانه نظام الملك مرو : حسن ابن اسحق ملقب به نظام الملك در مدرسه خود كه بنامش معروف بود كتابخانه ای ایجاد کرده بود كه بصورت كتابخانه عمومی اداره می شده است .

۱۱۱ - كتابخانه عمیدیه مرو : این كتابخانه را عمید الملك ساخته بوده و آنرا وقف عام کرده بوده است و این كتابخانه نیز از كتابخانه های عمومی شهر مرو بشمار میرفته است .

۱۱۲ - كتابخانه مجد الملك مرو : بنوشته یاقوت حموی مجد الملك كتابخانه ای عمومی در مرو بنا نهاده بود كه مورد استفاده و مراجعه دانشمندان بوده و یکی از كتابخانه های دهگانه و مشهور مرو بوده است .

۱۱۳ - كتابخانه خاتونی مرو : این كتابخانه در مدرسه خاتونیه مرو قرار داشته و بنیان گذار آن یکی از بانوان خیر و دانش پرور خاندان سلجوقی بوده است .

۱۱۴ - کتابخانه ضمیریه مرو : این کتابخانه به عارفان مرو تعلق داشته و محل آن خانقاه ضمیریه مرو بوده است .

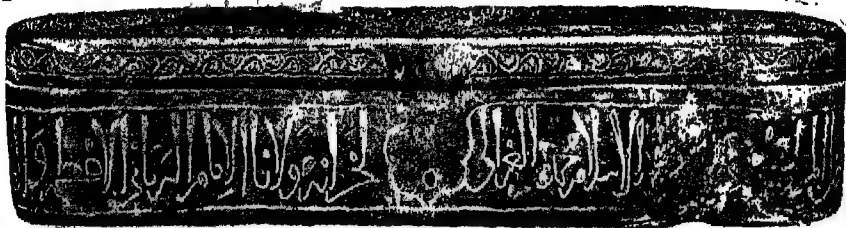
۱۱۵ - کتابخانه تاج الاسلام مرو : خاندان سمعانی در فضیلت و تقوی و دانش و بینش در خراسان شهرت و معروفیت بسزائی داشته‌اند . چندتن از افراد این خاندان از محققان و نویسندگان بنام ایرانند از جمله معین الدین ابوبکر محمد امام منصور بن عبد الجبار سمعانی . امام تاج الاسلام معین الدین ابوبکر سمعانی تألیفات بسیار دارد که از جمله انساب و تاریخ مرو و تاریخ بغداد است . و این دانشمند را خواجه نظام الملک بر دیگر دانشمندان عصر مقدم میداشته است . تاج الاسلام سمعانی در مرو کتابخانه بزرگی فراهم آورده بود که مورد استفاده اهل فضل نیز قرار میگرفته است . یاقوت نیز متذکر کتابخانه سمعانی شده است .

۱۱۶ - کتابخانه سمعانی مرو^{۵۷} : شیخ المحقق والمذکر المدقق ابوالقاسم عبدالله بن مظفر بن سمعانی از دودمان سمعانی و نوه معین الدین ابوبکر سمعانی است . او از عارفان بنام اواخر قرن ششم و اوایل قرن هفتم است . این عارف دانشمند از جمله نویسندگان و شعرای چیره دست ایرانست . شهاب الدین سمعانی را کتابی است بنام روح الارواح که گذشته از ارزش عرفانی یکی از آثار بدیع نظم و نشر فارسی قرن هفتم است^{۵۸} . شهاب الدین سمعانی در خانقاه خود در مرو کتابخانه‌ای بزرگ برای استفاده طالب علمان بنیان نهاد که یاقوت حموی نیز متذکر آن است .

۱۱۷ - کتابخانه ملک محمد سلجوقی : بطوریکه در تاریخ بدایع-الزمان^{۵۹} و تاریخ کرمان^{۶۰} آمده است در جنب مسجد جوامع گواشیر کرمان کتابخانه‌ای وجود داشته است که بنیاد آن را به سلطان ملک محمد سلجوقی از پادشاهان آل قاورد کرمان نسبت میدهند .

۱۱۸ - کتابخانه مدرسه قطبیه کرمان : ناصر الدین منشی کرمانی در کتاب عالیقدر خود سمط العالی للحضرة العلیا که در تاریخ فراخانیان کرمان است در شرح ایجاد مدرسه قطبیه کرمان که از مستحدثات قتلغ ترکان بوده است مینویسد: دانشمندان خراسان و ماوراءالنهر را برای تدریس آن فراخواند از جمله برهان الدین باختری- سعید بن ابی المعالی- تاج الدین و برهان الدین بخاری که بشاهان کرمان مامور بودند^{۶۱} مدرسه قطبیه کتابخانه‌ای داشته است که در کرمان ممتاز و شهیر بوده است .

۱۱۹ - کتابخانه رستم بن علی در طبرستان : تاریخ طبرستان مینویسد که رستم بن علی کتابخانه‌ای عمومی و قابل توجه برای شیعیان بنیاد نهاد که مرجع شیعیان عراق و مازندران و طبرستان بوده است .

قلمدان فلزی نقره کوب متعلق بکتابخانه امام محمد غزالی

۱۲۰ - کتابخانه مدرسه سلطان محمد سلجوقی در اصفهان: سلطان محمد سلجوقی برای حنفیان اصفهان مدرسه‌ای ساخت و پس از اینکه در گذشت او را در همان مدرسه بخاک سپردند. در این مدرسه برای طلاب حنفی کتابخانه‌ای بزرگ فراهم آورده بودند. مدرسه و کتابخانه آن در محله دارالبطیخ معروف است و حمد مستوفی نیز متذکر این مدرسه شده است^{۶۴} هم اکنون این مدرسه معمور و بنام مدرسه حاج حسن در اصفهان شهرت دارد.

۱۲۱ - کتابخانه مدرسه نظامیه هرات: خواجه نظام الملک پس از فراغت از تأسیس کتابخانه‌های نظامیه بغداد - نیشابور و اصفهان - در شهر هرات نیز مدرسه نظامیه‌ای بساخت با همان مشخصات نظامیه‌های دیگر این دارالعلم نیز کتابخانه معروف و معتبری داشته است.

۱۲۲ - کتابخانه خانقاه شیخ ابوسعود: شیخ ابوسعود احمد بن فرات رازی از بزرگان عرفای قرن سوم هجری است که در اصفهان رحل اقامت افکند و بایجاد خانقاهی برای ارشاد و رهنمائی مردم همت گماشت و پس از اینکه در گذشت او را در خانقاهش بخاک سپردند که هم اکنون نیز مزارش بر جاست^{۶۵}.

شرح حال او را حافظ اصفهان ایو صالح عبدالرحمن شهرستانی که از خواص شاگردانش بوده است بدست داده و عیناً در کتاب خلد برین تألیف حاج شیخ احمد بیان اصفهانی آمده است^{۶۶} کتابخانه خانقاه شیخ ابوسعود یکی از نفیس‌ترین کتابخانه‌های ایران بوده است. در اواسط قرن نهم سلطان یعقوب آق قویونلو آرامگاه و بنای خانقاه شیخ را به زیباترین صورتی تجدید بنا کرد و برای آن طرح باغی بسیار مصفا افکند و کاشی کاریهای این خانقاه از هنر ی‌ترین کاشی کاریهای اصفهان بوده و هست.

در سال ۱۲۶۴ هجری عرب بنام سید صدرالدین جبل املی باصفهان می‌آید و باملاک و کتابخانه و ذخائر و نفایس خانقاه چشم طمع مبدوزد و برای

دست یافتن بآن گنجینه معرفت واثاثه گرانیها دست باغوی عام میزند و غوغائی بر میانگیزد که نتیجه آن تاراج کتابخانه و نفایس خانقاه و انهدام آن بوده است. خلدبرین مینویسد: «... شرح املاک موقوفه شیخ ابوسعود و ذخایر و کتب و اهمیت مزار او مفصل است و نگارنده را در این خصوص حکایات و اطلاعاتی است که فعلا از نگارش آن صرف نظر می نمایم»^{۶۵}.

۱۳۳ - کتابخانه بوطاهر خاتونی درساوه : بوطاهر خاتونی از اجله دانشمندان و نویسندگان نامی شیعی ایران است. بنوشته قزوینی در آثار البلاد و عبدالجلیل قزوینی در کتاب النقص^{۶۶} او کتابخانه عظیم و بسیار غنی برای شیعیان ساوه بنیاد نهاد که مرجع شیعیان بوده است.

۱۳۴ - کتابخانه مدرسه وردان روز یزد : از بناهای سلطان وردان روزبن عزالدین لنگر در یزد بوده است که بسال ۵۸۵ ه. در بازار دلالان یزد ساخته بود - او در همان مدرسه نیز مدفون گشت - این مدرسه نیز کتابخانه ای داشته است.

۱۳۵ - کتابخانه مدرسه کیکاوس سام : کیکاوس سام برادر سلطان وردان روز بود و در سال ۵۹۰ ه. در محله دولت خانه سلطان ابراهیم مدرسه ای ساخت که شهرت گرفت و این مدرسه نیز کتابخانه ای داشت.

۱۳۶ - کتابخانه مدرسه کیشجاع : کیشجاع برادر کیا - نرسو از امرای کالنجاری یزد بود و در محله سرریک جنب مدرسه ای که برادرش ساخته بود طرح مدرسه و کتابخانه ای عالی در حدود سال ۵۲۰ ه. انداخت که از مدرسه های بنام یزد بوده است.

۱۳۷ - کتابخانه مدرسه دومناره یزد : این مدرسه و کتابخانه آن از مستحدثات سلطان علاءالدین کالنجار در یزد بوده که چون دومنار بزرگ داشته است بمدرسه دومنار شهرت یافته بود. مزار سلطان علاءالدین نیز در اندرون گنبد آن است. بنای این مدرسه را بسال ۵۱۳ ه. نوشتند^{۶۷}.

۱۳۸ - کتابخانه مدرسه سرریک : این مدرسه و کتابخانه آن از بناهای کیا - نرسو از امرای سلطان علاءالدین کالنجار است که مزار کیا - نرسو در آن قرار داشته است.

۱۳۹ - کتابخانه مدرسه غیاثیه سرریک : بانی آن امیر غیاث الدین علی بوده است که در زمان اتابک یوسف شاه علاءالدین حکومت یزد را داشته است و تاریخ بنای آن را ۶۲۴ ه. ثبت کرده اند.

۱۴۰ - کتابخانه مدرسه عبدالقادریه یزد : عبدالقادر بن محمد بن سدید از آل تمیم بسال ۶۳۴ ه. این مدرسه را در خارج از حصار یزد بساخت که بنام او معروف گشت.

۱۳۱- کتابخانه عطاخان : علاءالدین عطاخان نوه سلطان جلال الدین ملک‌شاه سلجوقی پس از درگذشت پدرش سلطان محمود بن ملک‌شاه فرمانروای یزد شد و در حوالی مدرسه دومنار مدرسه‌ای عالی بساخت و در آن کتابخانه‌ای برای طلاب علم بنیاد نهاد این مدرسه به نام مدرسه عطاخان و یا « زندان شریعت » شهرت داشته است .

۱۳۲- کتابخانه مدرسه ترکان : ترکان خاتون دختر عطاخان که حرم سلیمان شاه قاوردشاه سلجوقی از پادشاهان آل قاورد کرمان بود مدرسه‌ای عالی در کرمان ساخت که کتابخانه‌ای نیز داشته و بنام مدرسه ترکان خاتون شهرت گرفت .

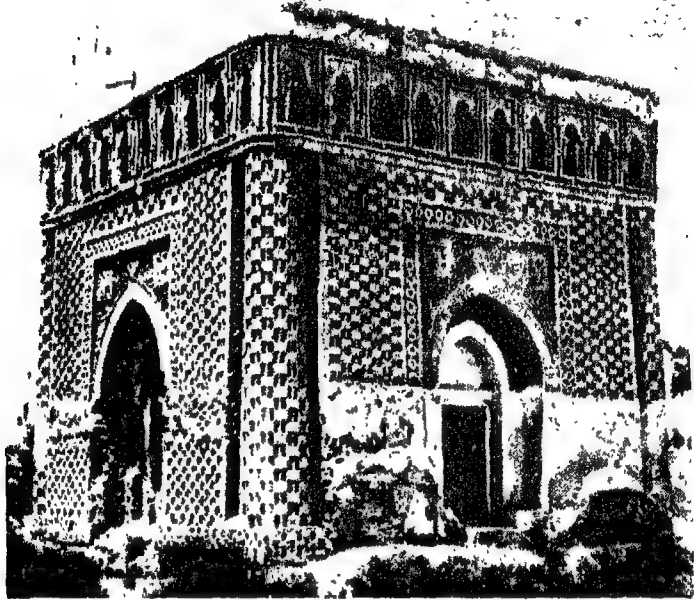
۱۳۳- کتابخانه مدرسه فخریه یزد : این مدرسه نیز از بناهای کیانسر در مرحله سرریگ است که بسال ۵۲۰ ساخت و بنام مدرسه فخر جلال معروف بود.

۱۳۴- کتابخانه نصیرالدین ابوالمظفر آتسرخوارزمشاه : بطوریکه از مقدمه کتاب «الغراض الطیبه والمباحث العلمیه»^{۶۸} تألیف زین الدین ابوالفضائل اسمعیل بن الحسن گرگانی متوفی ۵۲۵ مستفاد است نصیرالدین علاءالدوله ابوالمظفر آتسرخوارزمشاه دانشمندان و نویسندگان را به تألیف و تصنیف کتابها تحریص و تشویق میکرده است و این پادشاه فضل دوست کتابخانه‌ای فراهم آورده بوده که بیشتر کتابهای آنرا نسخ منحصر بفرد و یا بخط محققان و مؤلفان تشکیل میداده است و نسخه‌هایی از کتابخانه او را نویسنده دیده است .

۱۳۵- کتابخانه سلطان غیاث الدین کیخسرو سلجوقی (جلوس ۵۶۶۴هـ) : سلجوقیان روم را باید از پاسداران سخن و زبان فارسی دانست که دربارشان پیوسته مجمع افاضل و اکابر و عارفان و دانشمندان زمان بوده و به همت ایشان سالها زبان و ادب فارسی در حدود آسیای صغیر فرمان میرانده و زبان علمی و ادبی آن خطه بوده است .

سلطان غیاث الدین کیخسرو بن رکن الدین قلج ارسلان در سن شش سالگی پس از پدرش به سلطنت رسید و معین الدین پروانه که او نیز مردی مدبر و دانش دوست بوده است حمایت و حیانت او را بر عهد گرفته و مسامره اخبار در این باره مینویسد : «الحق معین الدین پروانه او را تربیت نیکو داد و مثل قاضی نورالدین ینبوعی صاحب فضیلتی کامل و عذیم المثل را به تعلیم او نصب کرد تا او را از فنون کتاب بقدر امکان بهر مند گردانید»^{۶۹} .

محاحبت و اثر تربیت معین الدین پروانه که خود مردی وارسته و فضل دوست بود سبب شد که غیاث الدین کیخسرو با اهل فضل و ادب محشور و هم نشین گردد و فارسی زبانان نقاط دیگر ایران که از بلای مغول متواری بودند درگاهش را مأمن امن و بناگاه امان یافته پر از تنویر بگرد او

آرامگاه امیر اسمعیل سامانی - کتابخانه دودمان سامانیان از بزرگترین کتابخانه‌های ایران بود .

و معین‌الدین پروانه گرد آیند و قونیه یکی از مراکز درخشان ادب و فرهنگ ایران گردد و در جهان بدین عنوان آوازه یابد .

کریم آق سرائی در اثر ارزنده خود بنام مسامرة الاخبار که تاریخ سلجوقیان روم است و آنرا بسال ۷۲۳ هـ . تألیف کرده است این نکته را با شیوائی خاصی بدین صورت توصیف کرده است : « و اصحاب طریقت و زمره اهل صفا و مشایخ سجاده معلا و اهل دِلان بودند مثل شیخ سعید فرغانی و فخرالدین ابراهیم عراقی و حمید و دیگر شیوخ که در پرتو منای باطن ایشان آفتاب لمعده‌ای بودی و از اطراف جهان با آوازه شیخ الاسلام صدرالدین (قونوی) مجتمع شده بودند که این طایفه زراق که در این زمان دم از تعموف میزنند در مقابله آن اکابر طریقت ، چون مخره صما بودی در موازنه لعل بدخشان ، اگر شمه‌ای از اهل تدریس و فنای ایشان گرد آید بتعلویل انجامد . علی‌الخصوص عاشق ربانی و جذبه سبحانی قطب الزمان مولانا جلال‌الدین محمد بلخی را که

بدرجه مکانت صاحب‌عباد کافی، رسیده‌ای که درهر نکته که درحدیقه مجاورت برحدقه سخن ایراد کردی ازغایت وعذوبت ولطافت هیچکس را از اهل فصاحت وبلاغت قدرت جواب آن نبودى، صاحب فضیلتی بود ذوالکتابتین که در بسیط خافقین نظیر نداشت» .

ودرمورد توجه سلطان واعیان زمان به دانشمندان خاصه ازطرف معین‌الدین پروانه ونتایج حاصله از آن مینویسد: «... باوجود رأی ملک آرای وهی داشت فکرت پیمای . درفنون کتابت عبارت بلاغتی دلگشای مجالس ومجامع ایشان مشرف بحضور علما ومشایخ ومقر حکومت ایشان مزین بوجود اکابر وافاضل گوکب کتاب درپناه شرف ورفعت ایشان ازحضیض هبوط باوج مکانت رسیده ودر گلزار مآثر ایشان گل فضل چنان بشکفید که رخساره علم وادب برافروخت، آشناوبیگانه درحمایت جاه آن سروران یگانه میآمدند وخود را بر فترک دولت ایشان می‌بستند» ۷۰ .

سلطان غیاث‌الدین کیخسرو ومعین‌الدین پروانه الحق حقی بزرگ درراه پاسداری وصیافت زبان وادب وآثار گرانهای فرهنگ ایران بگردن فارسی‌زبانان جهان دارند. درفته وآشوب وقتل وعام مغولان زشت‌تر از غولان که صحنه ایران به ماتمکده‌ای جفدنشین وویرانهای اندوهگین مبدل شده بود وتیغ بیداد خرمن هستی افراد را درو میکرد وشمشیر نهال بارور دانشمندان وسخنوران را ازپیخ وین برمی‌کند و کتابخانه‌های معمور محل عبور ستور بود، آن پادشاه ووزیر دانشور به جلب وجذب برگزیدگان ملت ایران برخاستند ومجلس ومحفل خود را ازپرتو دانش وفروغ بیفش آنان پیاراستند ودرنگاهبانی آثار آنان بجان بکوشیدند وهم امروز درآثر همان عنایت وتوجه وحمايت ودرایت ایشان است که در کتابخانه‌های ترکیه وایران از آثار مخلص وجاودان آن دوران وقبل از آن کتابهایی ارزنده ونفیس بیادگار مانده است .

کتابخانه سلطان غیاث‌الدین کیخسرو را در عظمت وگرانقدری باید یکی از کتابخانه‌های کم‌نظیر ایران شمرد، بیشتر آثار بی‌مانندی که امروز در کتابخانه‌های نور عثمانیه بجا مانده میراث ومرده ریک آن گنجینه عظیم است . برای نمونه عکس یکی از کتابهایی که برای کتابخانه سلطان غیاث‌الدین کیخسرو وتحریر یافته بوده است در اینجا گراور می‌کنیم (تاریخ ابن‌پی‌بی) .

۱۳۳۶ - کتابخانه طغرایی بغداد: مؤیدالدین فخرالکتاب ابواسمعیل حسین بن علی منشی شهیر به طغرایی، هم منشی بود وهم از خطاطان طراز اول . او را از آنجهت طغرایی لقب داده‌اند که با قلم نی بر بالای بسم‌الله در هر کتابتی که میکرد باخط طغرا می‌نوشت: نعوت المالك الذی صدر الکتاب. او وزیر سلطان مسعود بن محمود سلجوقی بود وبه تهمت الحاد بسال ۵۱۴

در بغداد به قتل رسید. او به عربی قصیده‌ای سروده که بسیار فصیح و بلیغ است و در آن از پزیرش حال خود شکایت کرده و در حقیقت بئالشکوی است و چون بقافیه لام است آنرا لامیة العجم نام نهاده‌اند و نزدیک به ده شرح بر آن نوشته‌اند.

این ایرانی دانشمند و سخنور کتابخانه‌ای در بغداد دائر کرد که بکتابخانه طغرایی شهرت داشته است.

۱۳۷ - کتابخانه مدرسه شافعیان نیشابور : مدرسه و کتابخانه شافعیان نیشابور یکی از کهنسال‌ترین مدارس و کتابخانه‌های ایران است که مرکز طلاب علوم دینی و بخصوص شافعیان بود و ابوعلی دقاق از عارفان بنام در آنجا مجلس میگفت. او همانجا مدفون شد و شاگردش استاد ابوالقاسم قشیری ملقب به : زین الاسلام امام علی الاطلاق خراسان در همان مدرسه درس میگفت.^{۷۱}

۱۳۸ - کتابخانه رکنیه یزد : در مدرسه رکنیه یزد کتابخانه‌ای برای استفاده عموم وجود داشته است.^{۷۲}

۱۳۹ - کتابخانه ربیعی در تبریز : خواجه ابوالقاسم ربیع‌الدین هارون بن علی ظفر دندان، وزیر اتابک ازبک بن محمد از اتابکان آذربایجان که باشاره سعدالدین و راوینی در اواسط قرن ششم هجری کتاب مرزبان‌نامه را از زبان طبری بفارسی ترجمه کرد، کتابخانه‌ای بزرگ و غنی در تبریز بنیاد نهاده که تا فاجعه مغول وجود داشته است.

۱۴۰ - کتابخانه مسجد عتیق اصفهان : بطوریکه میدانیم مسجد عتیق اصفهان سابقه تاریخی کهنی دارد و پیش از دوره اسلامی آتشگاه بوده و سپس مانند مسجد ایاصوفیه به مسجد مبدل شده و در عهد دیلمی‌ها و سلجوقیان وایلکانیان و مظفری‌ها و حتی زمان اشرف افغان بارها تعمیر شده و بروسعت شبستان‌های آن افزوده گردیده تاجائیکه امروز بصورت یک مجموعه نفیس از هنر معماری ایران از دوران قبل از اسلام تا عصر حاضر درآمده است چون این مسجد پیوسته مورد توجه و نظر پادشاهان و وزیران ایران بوده است. مدرسه‌ای نیز داشته که دارای کتابخانه‌ای بزرگ و قابل توجه و مورد مراجعه دانشمندان و طالب‌العلمان بوده است.^{۷۳}

پیش از اینکه معرفی کتابخانه‌های قرن ششم را پایان برسانیم لازم است نکته‌ای را یادآور شود. و آن اینکه از اواخر سده اول هجری لغایت سده ششم گروهی از دانشمندان بخصوص علمای دینی برای تحقیق و تنبع و تألیف آثار خود نیاز به کتابهای مختلف داشته‌اند و به همین علت و سبب کتابخانه‌های شخصی فراهم می‌آورده‌اند اگرچه ممکن است کتابهای این کتابخانه‌ها از چند صد جلد تجاوز نمی‌کرده معذالک قابل توجه و اهمیت بوده

واینک بطور نمونه چند تن از ایشان را معرفی می‌کنیم :

۱۴۱ - کتابخانه سهل سرخسی : فضل بن سهل سرخسی (ایرانی)

وزیر مأمون عباسی بود و در نجوم مهارتی فوق‌العاده داشت و زبان و ادب و فرهنگ فارسی دلبسته بود و می‌گویند که مأمون دختر او را بنام ایران‌دخت به همسری گرفته بود . سهل پدرش از بزرگان ایران و زرتشتی مذهب بود و خود او به خواهش مأمون اسلام آورده بود و بمناسبت دودمان برگزیده‌ای که داشت مورد احترام ایرانیان بود و چون از شعائر ملی ایران حمایت می‌کرد مأمون از نفوذ او سخت بیمنانک شد و بطوریکه در تاریخ این دوره آمد . است مأمون غالب‌السود را مأمور کرد تا او را بدستاری چندتن دیگر در همراهی کشند . (۲۰۳ هـ .) فضل مردی دانشمند بود و کتابخانه‌ای از کتب اوائل و کتابهای نجومی پهلوی فراهم آورده بود .

۱۴۲ - ابن بابویه قمی : معروف به شیخ صدوق از بزرگترین محدثین و فقهای عالم تشیع است . او مدتها در بغداد حوزه درس داشت و در پایان عمر به ری آمد و مورد توجه و احترام رکن‌الدوله و صاحب بن عباد قرار گرفت و برای او حوزه درس ترتیب دادند . او در مدرسه‌ای که برای تدریس داشت کتابخانه‌ای برای کتب شیعی فراهم آورد . تألیفات او را در حدود سیصد جلد فهرست کرده‌اند که مشهورتر از همه من‌لایحضره الفقیه است . و باید گفت کتابهای او خود به تنهایی کتابخانه‌ای بوده است . او در حدود سال ۳۸۱ هجری درگذشت و در همان مدرسه مدفون شد و هم‌اکنون نیز مزارش مورد احترام شیعیان ایران است .

۱۴۳ - کتابخانه مدرس شیخ ابوعلی فضل بن طبرسی : طبرسی نیز از دانشمندان و علمای بزرگ شیعی است که در سزواری حوزه درس داشت و کتابخانه‌ای معظم برای شیعیان سبزوار و خراسان فراهم آورده بود . طبرسی تألیفات بسیار دارد از جمله مجمع‌البیان که از تفسیرهای بی‌نظیر است . او در ۵۵۲ هـ . درگذشت و جسدش را بمشهد مقدس بردند و آرامگاهش آنجاست .

۱۴۴ - کتابخانه فخرالدوله دیلمی : چنانکه گذشت شاهنشاهی دیلمی که از ایرانیان اصیل و پرچمدار احیای سنت‌های دیرین ایران و یکی از پاسداران زبان و فرهنگ آن بودند ، هر يك سهم خود در حدود فرمانروائی خویش به نشر ادب و زبان فارسی کوشش و مجاهدتی چشم‌گیر داشتند و کتابخانه‌هایی که این دودمان ایران دوست بنیاد نهادند در جنبه‌هایی شایگان بوده است . فخرالدوله دیلمی که خود مردی دانشمند و سخن‌شناس و عالم بعلم عصر بود نویسندگان و دانشمندان را به تألیف و تصنیف کتابها مشوق بود و آثاری بسیار در ادب و دانش بنام او تألیف و تصنیف یافته است .

ترنج پشت نخستین صفحه کتاب ذخیره خوارزمشاهی که برای کتابخانه محمد بن بهلوان نوشته شده است

کتابخانه فخرالدوله دیلمی یکی از کتابخانه‌های عظیم و شهیر قرن چهارم هجری بوده است. عکس صحیفه‌ای از نسخه کتابی که بنام ابن شاهنشاه علم دوست تألیف یافته است از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد (ص ۶۱).

۱۴۵ - کتابخانه خانقاه ابوسعید فضل‌الله بن ابی‌الخیر مهنه‌ای: این عارف نامدار ایرانی از مردم مهنه از شهرهای خاوران بود. او از شاگردان ابوالفضل محمد بن حسن سرخسی است و از پیروان عبدالرحمن سلمی عارف نامی خراسان و سرسلسله بسیاری از عارفان ایرانست.

ابوسعید را باید یکی از بنیان‌گذاران ترانه‌های عرفانی در ایران دانست. خانقاه ابوسعید در مهنه مجمع گروه بیشماری از شیفتگان و دلدادگان بعالم عرفان بود و ابوسعید شاگردانش را برای رهبری اجتماع و مبارزه با فساد و تباهی تعلیم میداد.

خانقاه ابوسعید را میتوان یکی از دانشگاههای اخلاقی و عرفانی قرن پنجم ایران دانست که مورد توجه صوفیان و عارفان ایران و جهان و حتی دانشمندان عصر وزمان امثال شیخ الرئیس علی بن سینا بوده است و از

اقصی نقاط ایران برای کسب بینش و دانش بآن روی میآوردند.
ابوسعید ابی‌الخیر بسال ۴۴۰ هجری درگذشت و در خانقاهش بـخاک سپرده شد و اینک مزار پر انوارش زیارتگاه عاشقان و صاحب‌دلان است .

۱۴۶ - کتابخانه خانقاه امام ابوالفتوح احمد بن محمد غزالی :
خواجه امام احمد غزالی برادر کهنتر شیخ الاسلام ابو حامد غزالی است . امام احمد غزالی از عارفان نامدار و صاحب مکتب است . تا آنجا که سرانجام شیخ الاسلام محمد غزالی با و گروید و راهی را که او بسوی حقیقت برگزیده بود انتخاب کرد .

امام احمد غزالی در نظم و نثر فارسی یکی از استادان مسلم است و کتاب (سوانح درمعانی عشق) او را باید از گنجینه‌های ادب و عرفان فارسی دانست .

این عارف نامدار در قزوین سکونت گزیده بود و در آنجا بارشاد و هدایت طالبان حقیقت می‌پرداخت . امام احمد غزالی در خانقاهش مجلس میگفت و شاگردانش را بوادی حقیقت رهبری میکرد . او شاگردان برجسته‌ای در مکتب عرفان پرورش داد که میتوان سرآمد ایشان را عین‌القضاة همدانی دانست .

در خانقاه امام احمد غزالی کتابخانه‌ای فراهم آمده بود که کتابهای آن در دسترس استفاده و مطالعه ارباب طلب قرار داشت .
غزالی در ۵۲۰ ه . درگذشت و در خانقاهش بـخاک سپرده شد و اینک نیز آرامگاهش بجاست و مطاف عاشقان و عارفانست .

۱۴۷ - کتابخانه مدرسه حیدریه - قزوین : این مدرسه در زمان سلطان ملک‌شاه سلجوقی دائر گردید و متعلق به شیعیان بود - کتابخانه این مدرسه شهرت و معروفیت داشت و قرن‌ها این مدرسه مرکز تجمع طلاب شیعی و دانشمندان اسلامی بود - هنوز نیز آثار این مدرسه که از بناهای تاریخی و قابل توجه است باقی‌است .

۱۴۸ - کتابخانه حلوان : حلوان از شهرهای معروف ایران بوده است . این شهر در کرمانشاه ۱۹۰ کیلومتری شمال شرقی بغداد قرار داشته و در زمان اشکانیان شهرتی بسزا داشت در زمان ساسانیان محل تجمع مانویان شد این شهر در زمان عمر خلیفه اسلامی بفرماندهی سعد بن ابی وقاص بدون جنگ تسلیم شد و در زمان عباسیان اعتبار فراوان یافت و دانشمندان ایرانی در آنجا گرد آمدند و مدرسه‌ای عالی برای طلاب علوم دائر ساختند و کتابخانه این مدرسه از کتابخانه‌های بزرگ دوران اسلامی بشمار است شهرت دارد که تا حدود صد هزار جلد کتاب داشته است ! ! شهر حلوان تا زمان حمله مغول (۶۱۲) آباد بود و سپس ویران و نابود گردید .

بررسی اجتماعی تاریخ ایران از قرن اول هجری تا حمله مغول

در شناخت قهرمانان و دودمانهایی که زبان و فرهنگ فارسی را
بینائی تازه و نو نهادند

اینک که معرفی کتابخانه‌های قرن ششم پایان می‌پذیرد و پس از این
قرن دوران فترت و حمله مغول فرامیرسد بجا و لازم میداند از چگونگی
بوجود آمدن کتابخانه‌های بزرگ و شهیر در ایران پس از اسلام و پدید آمدن فرهنگ
پیشرو و درخشان آن به همت مردمی ایران دوست و قهرمانانی جانباز گفتگوئی
مختصر بمیان آوریم و از جانبازها و قهرمانیهای کسانی که در این راه پیش‌گام
و پیش‌آهنگ بودند و وحدت ملی و استقلال ایران را با زنده نگاهداشتن
زبان و فرهنگ آن تأمین و تضمین کردند و افتخاراتی بزرگ برای سرافرازی
ملت ما فراهم آوردند بزرگی یاد کنیم و آنان را بستانیم .

در صفحه‌های پیش بطور اشاره و اختصار یادآور شدیم که پس از حمله
عرب کوششی و تلاش سپاهیان غالب بدور محور انهدام آثار استقلال و ملیت
ایرانیان دور میزد . زبان رسمی و دیوانی تازی بود و حکام و فرمانروایان
و دیوانیان را از سران عرب برمی‌گزیدند تا مراجعان و مردم کشور ناچار
باشند بزبان دیوانیان گفتگو کنند و آنرا برای رفع نیاز بپذیرند .

برای محو مظاهر ملی ایرانیان با شدت و سخت‌گیری بیش از حد
تصور مبارزه می‌شد. نشان دادیم که ایرانیان با چه دوراندیشی و خردمندی
توانستند راه چاره بیابند و با وضع و اختراع خطی که از خط راز دبیره
(یا واسف دبیره) ریشه می‌گرفت خط فارسی را بوجود آوردند و برای ثبوت
آن نخست به نوشتن قرآن با آن خط پرداختند تا راه هرگونه تهمت و حمله
و تجاوز را بخط نو بنیاد خود مسدود سازند.

این خط نو ساخته را خط فارسی خواندند و عربها نیز آنرا به همین
نام یاد کرده‌اند. ابن‌الدیم نیز باین حقیقت معترف است و میگوید ایرانیان
قرآنهارا بخط فارسی می‌نوشتند و میخواندند. و آنچه در اینجا برگفته‌های
پیشین می‌افزاییم اینکه این خط در اواسط قرن اول هجری بوجود آمد
و قرائن و امارات بر صحت این نظر اینکه :

۱ - بهافرید (به‌آفرید) فرزند ماه فروردین پیش از سال ۱۳۲ هـ .
یعنی قبل از خلافت بنی‌العباس در نیشابور و اطراف آن آئینی تازه بنیاد نهاد که
کیش او از تلفیق آئین مانی با دین اسلام سرچشمه می‌گرفت و چنانکه مورخان
عرب ثبت کرده‌اند هفت نماز آورده بود که بزبان پارسی بود و برای این
هفت نماز کتابی بزبان فارسی با خط فارسی نوشته بود که پبر وانش آنرا
میخوانده‌اند .

۲ - منکه ، نامی از پزشکان ایرانی که بزبان سنسکریت آشنائی داشت ، کتابی بنام شاناق در دانش ستاره شناسی بزبان فارسی ترجمه کرد و ابوحاتم بلخی بین سالهای ۱۷۰ - ۱۷۷ ه . آنرا برای یحیی برمکی بخط فارسی نوشته و تقدیم داشته بود .

آنچه از مطالب یاد شده مستفاد است اینکه : منکه شاناق را از زبان سنسکریت بزبان فارسی ترجمه کرد و بخط پهلوی نوشت و ابوحاتم بلخی آنرا از خط پهلوی بخط فارسی برای یحیی برمکی نوشت تا بتواند بخواند . پس یحیی برمکی بخط فارسی آشنائی داشته و این بدیهی است زیرا ایرانی بوده است . چنانکه در فصول گذشته یادآور شدیم ابن مقفله ایرانی با آشنائی بخط فارسی خط نسخ را وضع کرد و بر اساس آن خط ثلث ، ریحان و دیگر خطوط را پایه گذاشت و از آن تاریخ خط نسخ در میان ملل اسلامی رایج گشت و بنام عربی و خط اسلامی نام آور گردید .

آنچه از آثار نثر و یا نظم فارسی مخطوط اطلاع بدست ما رسیده متأسفانه متعلق بقرن چهارم هجری است که یکی تاج المصادر است در لغت فارسی که آنرا به ابوعبدالله جعفر بن محمد رودکی در گذشته بسال ۳۲۹ نسبت میدهند و همان زمان کتاب لغت دیگری تألیف ابوحفص حکیم بن احوص سغدی در دست بوده که در کتابهای فرهنگ نشان آنرا تا قرن یازدهم در دست داریم .

بسیار بعید است که بپذیریم خط وزبان دری یکباره و خلق الساعه در دربار سامانیان خلق شده باشد !! بنابراین خط فارسی وزبان دری سابقه دیرینه تری داشته است .

بر اساس آنچه در نوشته های گذشتگان ثبت است نخستین بار یعقوب لیث صفاری از نوشتن و سخن گفتن بزبان عربی اظهار نفرت کرد و واداشت که بزبان فارسی شعر بگویند و بنویسند و بخوانند . این گفته برمبنای نوشته هائی است که بجامانده و چه بسا امکان دارد در ماوراءالنهر و طبرستان پیش از آنکه یعقوب لیث در نیمروز دست به چنین اقدامی یازد آنان نیز بمبارزه برخاسته بودند و سخنوران و نویسندگان آن خطها نیز بزبان پارسی می نوشتند و شعر میسرودند ولیکن متأسفانه از این روی داد بزرگ اثر مضبوط و ثبت شده ای بجا نمانده است .

پیش تازان و پیش آهنگان این نهضت خجسته و برجسته مردانی دلیر و از جان گذشته بوده اند که در گوشه و کنار کشور بزرگ ایران رهبری و پیشوائی گروه ها و دسته هائی را بر عهده گرفته اند بدیهی است خاندانهای که در این قیام و اقدام شریک و انباز بودند هر یک به نسبتی در قسمتی از کشور پهناور ایران بوظیفه ملی و میهنی خود پرداخته اند .

این خاندانها را در اینجا بنام معرفی می‌کنیم و درباره خاندانهاییکه بیش از دیگران در پیش‌بردن مبارزه مؤثر بوده‌اند و بخصوص در راه تشویق مؤلفان و مصنفان و سرایندگان موفق بوده‌اند و موجب گردیده‌اند که با تألیف کتابها و بنیاد کتابخانه‌ها در نشر فرهنگ و زبان فارسی کمک مؤثر داشته باشند جامع‌تر سخن می‌گوئیم .

خاندانهاییکه از اواخر قرن اول هجری هر يك بصورتی و به نحوی در این راه بخدمت برخاسته‌اند بدین شرح معرفی میشوند:

نوبختیان - برمکیان - صفاریان - سامانیان - طاهریان - کاکویه -
تباثیان - چغانیان - زیاریان - اسپهبدان طبرستان - میکالیان نیشابور -
فریغونیان - بویهیان - دیلمانیان - باوندیان - برهانیان - بلعمیان - ملوک مرغنی .

۱۴۹ - کتابخانه خاندان نوبختی : خاندان نوبختی از مفاخر ایرانند و افراد این خاندان را باید ارزنده‌کنندگان افتخارها و دانشهای ایران باستان بشمار آورد و چون در نشر و ترجمه کتابهای پهلوی و هم‌چنین تألیف و تصنیف کتابهای بسیاری دست یازیده‌اند بجاست از این دودمان به تفصیل یاد کنیم و بزرگان این خاندان را که هر يك از مشاهیر دانشمندان و منجمان و مترجمان بوده‌اند بشناسیم ۷۴ .

هم‌چنانکه برمکیان از بزرگان و خدمتگزاران عبادتگاه (نوبهار) نوبهار بوده‌اند نوبخت نیز از بازماندگان دودمان مغان فارس بود و ازدانش مغان بهره‌ای کافی و وافق داشت و با اینکه فارس و خوزستان و ری و خراسان بتصرف عرب و نفوذ اسلام درآمد با اینهمه نوبخت مغان همچنان سرپرستی مغان را برعهده داشت و آنان را رهبری و هدایت میکرد و در برابر فشارهای حکام و فرمانروایان عرب با سرسختی ایستادگی مینمود و میکوشید که آئین بهی را در سرزمین فارس زنده نگاه دارد . نوبخت را به جرم تبلیغ و نشر افکار و آئین مغانی (مجوسی) دستگیر و بزدان افکندند. نوبخت چنانکه در آثار بازمانده از نویسندگان عرب مستفاد است ، ازدانش مغان آگاه بوده و در نجوم و ستاره‌شناسی که یکی از دانشهای خاصه ایشان بوده‌است اطلاعات وسیع و غنی داشته ، کتابی نیز در نجوم از او یاد میکنند که نخست بزبان پهلوی نوشته سپس آنرا بعربی ترجمه کرده است ۷۵ .

ابوبکر احمد بن علی خطیب بغدادی ۷۶ در تاریخ بغداد متذکر است که قبل از سال ۱۳۶ هجری نوبخت مجوس دراهواز محبوس بوده‌است و به نقل از تاریخ بغداد چنین روایت شده‌است که اسماعیل بن علی نوبختی برای حسین بن قاسم کوبکی از شاگردان خود این چنین روایت کرده است که : «جدم نوبخت در آغاز آئین مجوسی داشت و در دانش ستاره‌شناسی سرآمد دیگران بود آنگاه که دراهواز زندانی بود روزی ابوجعفر منصور را می‌بیند

نمای آرامگاه شیخ احمد غزالی درقزوین : کتابخانه غزالی درهین آرامگاه بنیاد گذاشته شد

که بزرندان آمده بوده است . نوبخت گفته است که ابو جعفر منصور را مردی با درایت و زیباروی دیدم او چهره‌ای دلفریب و نیکو داشت . تا آن روز مردی بدان زیبایی و بآن شکوه و ابهت ندیده بودم . برخاستم و نزدش رفتم و دریافتم که سیمای مردم این مرزوبوم را ندارد از او جويا شدم که از کدام دیار و شهر است او گفت از مردم مدینه‌ام گفتم از مدینه‌النبی ؟ گفت آری پرسیدم از خاندان پیامبر اسلام است گفت نه . از مردم مدینه‌ام . باو نزدیک‌تر شدم و از کنیه‌اش پرسش کردم پاسخ داد ابو جعفر . گفتم مژدگانی بده چون بزودی فرمانروای کشوری میشوی که خوزستان و فارس و خراسان و قهستان را شامل است و بآئین بھی در راستی این پیشگوئی سوگند یاد کردم . او نپذیرفت . سوگند مؤکد خوردم و از او خواستم تا با من پیمان بندد که اگر پیشگوئی درست آمد ، او مرا فراموش نکند و پاداش این تفال نیک را بپردازد . او پیمان بست و نوشت و بمن داد . . . آنگاه که بفرمانروائی رسید پیش او رفتم و نوشته را نشان دادم . او سپاس خدای را بجای آورد و مرا در خدمت خود گماشت . من نیز بدست او اسلام آوردم و ستاره شناس و خدمتگزار او گشتم .

دراینکه نوبخت مغوش (مجنوس) در خدمت منصور خلیفه عباسی بوده است شکی نیست . مسعودی در مروج الذهب^{۷۷} نیز متذکر است که منصور

نخستین خلیفه عباسی است که در میان خلفای اسلامی به ستاره‌شناسی و احکام نجوم عقیده‌مند بود و منجمان و ستاره‌شناسان را گرامی میداشت و نظرات و اشارات ایشان را بکار می‌بست و او نوبخت را که آئین زرتشتی داشت بقبول اسلام واداشت و در دستگاه خود بکارگماشت. نوبخت و پسرش ابوسهل از منجمان مخصوص و مورد نظر منصور خلیفه بودند و بطوریکه خطیب بغدادی^{۷۸} و آثار الباقیه^{۷۹} و آثار البلاد^{۸۰} متذکرند منصور در ساختن شهر بغداد سال ۱۴۴ هـ. ساعتی آغاز بساختن آن کرد که نوبخت آن ساعت را براساس احکام نجومی اختیار کرده بود.

طبری هم ضمن شرح وقایع سال ۱۴۵ هـ. در شرح چگونگی قتل ابراهیم بن عبدالله برادر محمد النفس الزکیه مینویسد: «نوبخت برخلیفه ابوجعفر منصور وارد شد و گفت یا امیر المؤمنین پیروزی تو راست. منصور پیشگوئی او را باور نکرد. نوبخت گفت: خلیفه دستور فرماید مرا زندانی کنند اگر چنانکه پیش‌بینی کرده‌ام درست نیامد مرا بکشند. در هنگام این گفتگو خبر شکست ابراهیم رسید و چون پیشگوئی نوبخت درست درآمده بود منصور دوپست جریب از زمین‌های نهر جوهر را بعنوان تیول به نوبخت بخشید^{۸۱}.»

از آنچه یاد کردیم چنین مستفاد است که نوبخت ازدانش ستاره‌شناسی و علم (تله پاتی) که ازدانشهای خاص مغان ایران بود آگاهی داشته ییاری همین دانشهای خاص توانسته بوده بداند که منصور بخلافت خواهد رسید و پیش از اینکه این واقعه وقوع یابد منصور را آگاه کرده و باو مژده میدهد وازاو میخواهد که اگر این پیشگوئی بحقیقت پیوست او را از زندان آزادی بخشد. پس از اینکه منصور بخلافت میرسد براساس عهد و پیمانی که بسته بود او را از زندان رهائی بخشید وازاو خواست که از آئین مجوس (مغوش) درآید و آئین اسلام را بپذیرد. نوبخت نیز که از عارفان ایرانی بوده است پیشنهاد او را می‌پذیرد ولی از همان آغاز کار در زی دوستداران و هواخواهان دودمان علی علیه السلام درمی‌آید، ابن‌الدیم نیز متذکر این نکته هست.

بانوجه باینکه فرزندان و نوادگان و نبیره گان نوبخت همه از بنیان-گزاران شیعه بوده‌اند [تا آنجا که ابوالقاسم حسین بن روح بن ابی‌بحر، از ثواب چهار گانه حضرت قائم گردید] درمی‌یابیم که تحقیق در حال و احوال و آثار خاندان نوبختی برای تاریخ پس از اسلام حائز کمال ارزش و اهمیت است که متأسفانه جای طرح و بسط مقال در اینموقع و مقام نیست همین اندازه بسنده می‌کنیم که خدمات پر ارزش معنوی دودمان نوبختیان بفرهنگ ایران بسیار گرانقدر و ارزنده بوده است.

نوبخت و فرزندان ابوسهل و عبدالله و ابوالعباس فضل. فرزندان

ابوسهل همه از مترجمان کتابهای پهلوی به عربی بوده‌اند و از این نکته توان دانست که نوبخت وارث کتابخانه بزرگی از کتابهای فرس قدیم و پهلوی بوده است و با در اختیار داشتن آنچنان کتابخانه‌ای نه تنها وسیله نقل آن آثار را بزبان عربی در دست داشته بلکه توانسته است بفرزندش نیز خواندن و نوشتن خطوط پهلوی (اشکانی و ساسانی) و چه بسا خطوط دیگر ایرانی را بیاموزد. علاوه بر ابواسحق ابراهیم و ابوسهل اسماعیل بن علی و ابومحمد حسن و یعقوب بن اسحق نوبختی که همه از متکلمان امامی و از اصحاب و خواص ائمه اثنی عشریه بوده از این دودمان بشمار میرفتند میتوان از یعقوب بن اسحق و اسحق بن اسماعیل و ابوالقاسم حسین بن روح نیز یاد کرد.

مشاهیر این خاندان که روات اشعار شاعران نامدار عرب بودند بسیارند و از آنجمله ذکر اسماعیل بن ابی سهل و برادرانش ابوطالب و محمد بن روح و ابوالحسین علی و ابوعبدالله حسین بجاست. مشیان و کُنتاب نامدار دودمان نوبختی ابوجعفر محمد بن علی بن اسحق و ابویعقوب و ابوالفضل یعقوب و علی بن اسد بوده‌اند و از علما و دانشمندان در اخبار امامیه باید از ابوالحسن موسی بن کبریا و ابومحمد حسن بن حسین یاد کرد.

خاندان نامی نوبختی که از سال ۱۱۴ ه. تا ۳۲۶ ه. از آنها نام و نشان در دست داریم مؤسسی خزانه الحکمه بوده‌اند (۱۵۹) خزانه الحکمه مرکز اجتماع ایرانیها و شعوبیه بوده که وسیله نوبخت و فرزندش ابوسهل بن نوبخت دائر گردیده بود و کتابخانه آن بزرگترین کتابخانه‌های زمان بود و بیشتر کتابهای آن کلامی و حکمی و فلسفی و علمی و نجومی بوده است. ابن الندیم نیز متذکر این نکته هست^{۸۳}.

کتاب یاقوت که ابواسحق ابراهیم نوبختی در علم کلام تألیف کرد از بزرگترین آثار کلامی است که بر آن شروح متعدد نوشته شده و بزرگان این علم بآن استناد می‌جستند. آثار نوبختی‌ها در هیأت و نجوم از بهترین کتابها بشمار می‌آمده و ایشان را دانشمندان اسلامی در این علم (اعلم‌ناس) خوانده‌اند. در ملل و نحل کتاب دیانات ابومحمد نوبختی از برگزیده‌ترین آثار در این علم است^{۸۴}.

ابن ابی اصیبعه آثار نوبختی‌ها را در جمع اشعار و اخبار راجع به ابونواس و بختری و ابن الرومی از موثق‌ترین مراجع دانسته است^{۸۵}. بطوریکه گذشت خاندان نوبختی در نقل آثار ادبی و علمی ایرانباستان و احیای سنت‌های ایران طی دو قرن خدمات برجستهای انجام دادند و نهالی را که ایشان کاشتند در قرنهای بعد ثمرات و اترات ارزنده‌ای بیار آورد.

ظهور صفاریان در ترویج زبان فارسی و تقویت از آن بسیار مؤثر بود و چنانکه قبل از این نیز گفته‌ایم پادشاهان این سلسله توجه خاص شعر و ادب فارسی معطوف می‌داشتند لیکن اوضاع و احوالی که در قلمرو فرمانروائی صفاریان حکومت میکرد و آنان را بر آن می‌داشت که پیوسته در حال جنگ و ستیز با دشمنان و دست‌نشانگان خلفا باشند بایشان فرصت نداد آنچنانکه بایسته بوده بآداب و فرهنگ زبان فارسی بپردازد. خدمت آنان بزبان فارسی همین بس که زمینه قیام‌های دودمانهای دیگری را در نقاط مختلف ایران فراهم آورد و موجب شکست نفوذ عرب در ایران گردید. ظهور سامانیان در ماوراءالنهر و خراسان که نفوذشان سرعت در دیگر نقاط ایران چون گرجان و قسمتی از عراق و کرمان گسترش یافت محیط آماده و آرامی برای نشوونمای ذوقیات و تجلی فکر و هنر ایران بوجود آورد و از این رهگذر است که در دستگاه سامانیان گویندگان و نویسندگان نامداری ظهور کردند. و خوشبختانه پادشاهان سامانی همه مردمی دانش‌دوست و سخن‌شناس و هنرپرور بودند و همین امر سبب گردید که فرهنگ و ادب و هنر رونق و رواجی فوق‌العاده یافت و پایه و اساس فرهنگ نوین ایران گذاشته شد. در آغاز دوران سامانیان به شعرائی برخورد می‌کنیم مانند: سپهری بخارائی - ابوالمثل بخارائی - ابوالمؤید رونقی بخارائی و ابوالمؤید بلخی که او گذشته از اینکه باستانی شعر میسروده درثر فارسی نیز از دبیران و نویسندگان چیره‌دست بوده است و بطوریکه نوشته‌اند داستان یوسف و زلیخا را بنظم آورده بود و هم‌چنین از خداینامه داستانهای مربوط به گرشاسب را که بسیار موثق بوده است منظوم ساخته بود.

ابوالمؤید کتابی نیز به نثر در عجایب بلدان نوشته است که آنرا به نوح بن منصور (۳۶۶-۳۸۷) تقدیم کرده که خوشبختانه از این کتاب نسخه‌ای در دست است.

دربار نصر بن احمد سامانی درخشندگی و تابناکی دیگری داشته. شعرای دربار او بسیار بوده‌اند و توجه بنام و نشان شعرا و نویسندگان دربارش نشان‌دهنده مجد و عظمت و شکوه و شوکت فرهنگ و ادب در زمان اوست. فهرستی از شعرا و نویسندگان زمان او می‌آوریم: ابوطیب مصعبی صاحب دیوان رسالت - احمد بن اسمعیل - ابوالعباس ربنجی بخارائی - خبازی نیشابوری - ابو حفص حکیم - ابن‌احوص سغدی (که جز شاعری در موسیقی نیز سرآمد اقران بوده و سازی اختراع کرده که بنام شهرود معروف است و کتابی هم در لغت فارسی تألیف ساخته که باید گفت کهن‌ترین فرهنگ فارسی پس از اسلام بوده است) دیگر - ابو عبدالله فرالوی - ابوشکور بلخی (که

چهار مثنوی بدو منسوب است که یکی از آنها آفرین نامه نامیده شده و سال ۳۳۶ ه. آنرا پایان آورده است) - ابوالحسن شهید بن حسین وراق بلخی از خطاطان بنام و شهیر خط فارسی در اوائل قرن چهارم که در حکمت نیز صاحب نظر بوده است و با محمد زکریای رازی تعریضاتی داشته و در حکمت تألیفاتی باو نسبت میدهند^{۵۸} - ابوالحسن محمد مرادی بخارائی - طخاری طخارستانی - رابعه بنت کعب قزداری نخستین زن شاعره صاحب دیوان - ایرانشاه بن ابوالخیر که داستانهای باستانی را درباره بهمن بنظم آورده بود - ابوالعلاء شوشتری از فحول شعرای ایران - ابواسحق جویباری و سرانجام ابو عبدالله جعفر بن محمد رودکی سمرقندی است که گویند نزدیک به یکمیلیون و سیصد هزار بیت شعر سروده بوده است ۱۱۱ ابوذرعه معمري گرگانی - ابوطاهر خسروانی - امیر ابوالحسن آغاجی از شاهزادگان سامانی - ترکی کشی ایلاقی - ابو عبدالله معروفی بلخی - ابو عبدالله نوایجی مروزی - ابو شعیب هروی - ابو عمر و زجاجی - ابوطیب سرخی - استغنائی نیشابوری - ابوعلی سیمجور از امرای سامانی و ماکان بن کاکی از امرای سامانی .

سامانیان نزدیک به دو قرن تا سال ۳۹۵ ه. سلطنت کردند با توجه بفهرستی که یاد کردیم و آن نمونه ایست از رواج فرهنگ و ادب در دوران سلطنت ایشان به یقین باید گفت احیای زبان ادبی و علمی فارسی مدیون و مرهون همت و توجه و علاقه ایشان بوده است .

پادشاهان سامانی هر يك به تأسیس کتابخانه های عظیم و گردآوری آثار مخطوط و تشویق نویسندگان و شعرا به تصنیف و تألیف اثری نو بذل عنایت و توجه کردند و در این راه افتخار و سربلندی برای آیندگان فراهم آوردند . (کتابخانه های سامانیان را در صفحه های پیش به تفصیل آورده ایم) .

چغانیان :

در حدود سال ۳۲۹ (ه. ق.) نصر بن احمد سامانی سپهسالار خراسان فرمانروائی چغانیان را به ابوبکر محمد بن محتاج چغانی وا گذاشت و پس از او پسرانش تا سال ۳۷۷ ه. در چغانیان و خراسان با استقلال فرمان راندند . از آنجا که چغانیان دست پرورده دربار سامانیان بودند به تبعیت از ایشان در ترویج زبان فارسی کوشیدند و در جلب سخنوران و نویسندگان ایران اهتمامی خاص ورزیدند و آنان را به تصنیف و تألیف کتاب بزبان فارسی تهییج و تشحیذ کردند . و بهمین جهت دربار چغانیان یکی از مراکز مهم ترویج زبان فارسی و پرورش سخنوران نامدار گردید که میتوان از برگزیدگان آنها فرخی سیستانی و منجیک ترمذی را یاد کرد .

ابوالمظفر طاهر بن فضل چغانی که سال ۳۷۷ در گذشته است خود بزبان فارسی شعر میگفت ابوعلی محمد بن احمد دقیقی بلخی که از گویندگان

پیش‌آهنگ زبان فارسی است ، در دربار چغانیان میزیست و هم او بود که نخستین بار به نظم شاهنامه پرداخت ولی با کشته شدنش سال ۳۴۱ هـ. این اثر گرانقدر ناتمام ماند و چنانکه میدانیم حکیم ابوالقاسم فردوسی توسی در شاهنامه خود ۱۰۵۴ بیت از او در داستان گشتاسب و ارجاسب آورده و باین اقدام فرزانه اثر ناتمام دقیقی را برای ایرانیان و تاریخ و ادب فارسی مخلّد و جاوید ساخته است . هم چنین بدیعی بلخی از شاعرانی بود که در دربار چغانیان میزیست و میتوان گروه دیگری از شاعران را نام برد که تک بیت‌هایی از ایشان با نام و نشان در فرهنگ فرس اسدی توسی ثبت است.

دربار چغانیان سالها کعبه آمال‌گویندگان و نویسندگان فارسی‌زبان بود و امرای چغانی در گردآوری آثار گویندگان از پیش‌گامان این نهضت بشمارند و مسلم و بدیهی است که امرای چغانیان کتابخانه‌های نفیس و گرانقدری داشته‌اند (۱۵۰) .

زباریان :

زباریان نیز تا اوایل قرن پنجم هجری بهم چشمی از سامانیان به تربیت و پرورش سخنوران و نویسندگان و ترویج و احیای زبان و خط فارسی مجاهدتی قابل تقدیس داشته‌اند . در اثر توجه و تشویق ایشان گویندگان بسیاری در عرصه دانش و ادب زبان فارسی گوی نام‌آوری ربوده‌اند که از برگزیدگان ایشان میتوان از : خسروی سرخی - ابالیث گرگانی - قمری گرگانی - ادیب طبری - مخلص گرگانی - دیلمی قزوینی - کفائی گنجه‌ای - پورکله و خود شمس‌المعالی قابوس بن وشمگیر که مردی دانشمند و نویسنده‌ای ارجمند بود یاد کرد که سال ۴۰۳ هـ . کشته شد .

بویه‌یان :

از مشاهیر گویندگان و نویسندگان دربار بویه‌یان تنی چند را یاد می‌کنیم تا خدمت ایشان نیز بفرهنگ و زبان و ادب فارسی مشهود افتد . بختیاری اهوازی که پس از ابوالمؤید بلخی و امانی شاعر ، داستان یوسف و زلیخا را سال ۳۷۵ هـ . بنظم آورده بوده است . منصور منطقی رازی که از شاگردان بدیع‌الزمان همدانی است و آثار او در شعر فارسی و ادب عرب شهرت و آوازه یافت و از نزدیکان صاحب بن عباد می‌بود ، بنادر رازی از مشاهیر گویندگان اواخر قرن چهارم که لغتی در زبان دری و زبان پهلوی تألیف کرد بنام منتخب‌الفرس و این خود نشانی است گویا از اینکه تا پایان قرن چهارم در دربار بویه‌یان و حدود قلمرو ایشان هنوز زبان و خط پهلوی رایج بوده است . دیگر ابو عبدالله ضمیری - حکیم میسری شاعر که طب منصور (کتاب المنصوری تألیف محمد بن زکریا رازی) را بنام دانشنامه بشعر آورده بود (سال ۳۵۸) و خوشبختانه از این اثر نفیس و گرانقدر

هم‌اکنون نسخه‌ای در دست است که آنرا بنام حسنویه بن حسین فرمانروای کردستان پرداخته و کتابخانه حسنویه نیز از کتابخانه‌های نامی و قابل توجه قرن چهارم هجری بوده است (۱۵۱) .

خاندان بلعمی :

بلعمیان نیز چون سماعیان و نوبختیان همه از اهل فضل و کمال و مروج دانش و فرهنگ ایران بوده‌اند . بنابراین جا دارد از این دودمان که در تألیف و تصنیف آثار ادبی و تشویق نویسندگان و گویندگان نقش برجسته‌ای در تاریخ ادب فارسی داشته‌اند یاد کنیم .

نخستین کس از خاندان بلعمی که شهرت و معروفیت یافته است . ابوالفضل بلعمی است . سماعی در انساب او را وزیر اسمعیل بن احمد سامانی دانسته است (۲۷۹ - ۲۹۲) و بیهقی در تاریخ مسعودی (بیهقی) او را بزرگترین وزیر نصر بن احمد سامانی نیز نوشته است . بنابراین باید گفت تا زمان نصر بن احمد سامانی وزارت داشته است . سماعی وفات او را دهم صفر ۳۲۹ ثبت کرده است ، صله بخشودن ابوالفضل بلعمی برودکی آنچنان بوده است که میان گویندگان ایران صورت ضرب‌المثل بخود گرفته بوده است چنانکه سوزنی سمرقندی بخشش‌های بیکران بلعمی را برودکی برای ممدوح خود متذکر می‌گردد و او را در اینکار تحریص و تشویق میکند . می‌گوید :
رودکی وار یکی بیت ز من بشنوده است

بلعمی وار بده تا صلتم فرموده است.

سماعی در انساب خود ضمن ترجمه حال رودکی بنقل از ابوالفضل بلعمی مینویسد که : « او میگفت در عرب و عجم نظیر رودکی کسی نیست » و پرفسور ادوارد برون در تاریخ ادبیات خود بنقل از کتاب‌الاول که در حدود ۶۴۰ هـ. تألیف یافته چنین آورده است : « مراتب فضل و دانش ابوالفضل بلعمی در زبان و ادب فارسی و عربی تا بدان پایه است که حکیم ناصر خسرو (قبادیانی) درباره او می‌گوید :

بوالفضل بلعمی بتوانی شدن بفضل

گر نیستی بد نسبت بوالفضل بلعمی

ورودکی نیز مراتب دانش و فضیلت او را چنین ستوده است:

چه فضل میر ابوالفضل بر همه ملکان

چه فضل گوهر و یاقوت بر نهره پیشیز

بلعمان آبادی بی بوده است از قریه بلاسگرد نزدیک بخارا و دودمان بلعمیان تا زمان تألیف انساب (۵۵۰) معروفیت و وجود داشتند زیرا سماعی در شرح حال ابوالفضل بلعمی مینویسد : « او از مردم بخارا است و احفادش تا امروز در بخارا هستند » .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 کتاب صنعت الآلة الشاملة
 والعمل بها استخراج حامد بن الحسن المعروف
 بابي محمود المحمدي

الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا
 الله فله الحمد والشكر على نعمائه وحسن عطاياه حمدا
 واجب حسن الميزان والصلاة على خيرته من خلقه محمد النبي
 وعليه الطاهرين وسلم تسليما وبعد فإني لما وجدت
 العالم وإن كان شريفا فإنه يزاد شرف مكانه علو
 شأنه إذا نصب إلى أحد ملوك الزمان وكان هو الآلة
 السيد الأجل فكأنهم شاهان شاه فخر الدولة وملك الأمة
 أدام الله سلطنته وعمره في الغر مكانه شمس العالم التي
 تضئ به ووجه التي تحببه وأنفع إن من خواص علم الهدى مالم
 يثبت في إليه أحد ولا شازكي فيه بشرا سمدت من أمواره
 أدام الله علوه المشرق في الأفاق فهدى بها لك ما في

کتاب صنعت الآلة الشاملة اثر محمود خجندی که برای شاهنشاه فخرالدوله تألیف
 کرده است

بلعمی دوم : نامش ابوعلی محمد بن محمد بلعمی قرزند ابو الفضل
 محمد بن عبد الله بلعمی است که وزارت عبدالملک بن نوح و ابوصالح منصور بن
 نوح سامانی را داشته و بفرمان منصور بن نوح سامانی دست بکار ترجمه تاریخ
 طبری تألیف جعفر بن محمد بن جریر طبری شده بوده است .
 بلعمی دوم ضمن ترجمه تاریخ طبری که بنام تاریخ الرسل والملوک

نامگذاری کرده از مآخذ ایرانی زمان خود در قسمت تاریخ ایران فصولی افزوده و در برخی قسمت‌ها در ترجمه از نقل آن خودداری کرده و بطوریکه استاد دکتر ذبیح‌الله صفا هم متذکرند در حقیقت تاریخ‌الرسل والملوک را باید تألیفی جداگانه در تاریخ شمرد .

این اثر بسیار نفیس و ارزنده زبان فارسی نشان‌گویی است از عظمت و اهمیت کتابخانه خاندان بلعمی و میرساند که چه نسخ گرانقدری در کتابخانه بلعمیان وجود داشته که مورد استفاده او در تألیف تاریخ‌الرسل قرار گرفته است .

مرغیان :

ایشان امرائی بوده‌اند ایرانی که مدت‌ها در خراسان فرمان راندند . ملك عمر عزالدین و ملك عثمان تاج‌الدین و ملك ركن‌الدین مرغنی از مشاهیر و معاریف این ملوکند^{۸۶} که در بزرگداشت دانشمندان و سخنوران اهتمامی خاص میداشته‌اند و شعرای خراسان آنان را مدایحی گفته و از صفات ایشان برخوردار بوده‌اند .

ملوک نیمروز :

بطور کلی تاریخ‌نویسان ایران سلطنت و فرمانروائی صفاریان را پس از شکست خلف‌بن احمد سیستانی بدست سلطان محمود غزنوی سال ۳۹۳ (تصرف قلعه طاق سیستان) پایان یافته می‌شمارند در حالیکه این خلاف حقیقت است و ؛ولاد و احفاد صفاریان تا حدود ششصدویست و دو در سیستان بنام ملوک نیمروز پادشاهی و فرمانروائی می‌کرده‌اند و آخرین فرمانروای صفاریان بنام ملك شهاب‌الدین حرب بود که پس از قتل او ملك تاج‌الدین نیال‌تکین از خاندان خوارزمشاهی از طرف براق حاجب در زمان سلطان جلال‌الدین منکوبرنی مأمور سیستان شد و آنجا را از امیر علی حرب برادر ملك شهاب‌الدین حرب گرفت^{۸۷} و این زمان را باید پایان حکومت و پادشاهی صفاریان دانست . ملوک نیمروز که از اولاد و احفاد صفاریان بودند و خود را از دودمان کاووس کیانی می‌شمردند در زنده کردن آداب و سنن ایران باستان و رواج زبان فارسی و تحکیم مبانی آن سهمی برجسته بر عهده داشتند .

ملك تاج‌الدین ابوالفتح حرب که در دوران سلطان سنجر سلجوقی بفرمانروائی نیمروز رسید گذشته از شجاعت و شهامت اهل فضل و هنر و ادب بود و در تشویق دانشمندان و سخنوران میکوشید و خطابه‌های او در فن بلاغت و فصاحت شهرت و معروفیت دارد . او در ایجاد مدرسه‌ها و دارالعلم‌ها و کتابخانه‌ها در سیستان همت و کوشش فوق‌العاده می‌ذول میداشت ، ملك- تاج‌الدین بن عزالدین حرب نیز از فرمانروایانی است که در ساختن مدرسه‌ها

و کتابخانه‌ها اهتمامی خاص میداشت و اهل فضل و ادب را بسیار گرامی می‌شمرد .

یمین‌الدوله بهرامشاه حرب نیز در بزرگداشت علما و فضلا سعی بلیغ میکرد و شعرا را بسیار مینواخت و ابونصر فراهی را در مدح او قصاید بسیار است و مدرسه سرحوض را در سیستان او پی‌افکند و کتابخانه این مدرسه یکی از کتابخانه‌های معروف سیستان بوده است (۱۵۳) ۸۸ .

ملوک پادوسیان : هنگام ورود عرب بایران فرمانروای مازندران وطبرستان مردی بود بنام گیل‌گاو باره . این مرد دلیر با عرب به ستیز برخاست و اعلام سلطنت کرد . پس از او سلطنت به دابویه رسید . پسر گیل‌گاو باره که پادوسیان نامداشت ، با دابویه نساخت و بر سر سلطنت با یکدیگر بنزاع برخاستند ، پادوسیان حکومت مازندران را به دابویه وا گذاشت و خود بطبرستان رفت و در آنجا فرمانروائی کرد . سلطنت پادوسیان در رستمدر سال چهارم از هجرت آغاز میگردد و از این دودمان سی و پنج تن بسلطنت رسیده‌اند و تا سال (۸۸۱) با استقلال فرمانروائی داشته‌اند .

اهمیت و ارزش حکومت مستقل این دودمان از نظر فرهنگ و ادب زبان فارسی و حفظ سنن ایرانیان بدان لحاظ است که از سال چهارم هجرت آغاز میگردد و مدت هفت قرن دوام داشته و در حقیقت حکومت ایشان پایگاهی برای نگاهبانی و نگهداری زبان و فرهنگ و سنت‌های دیرین ایرانیان بوده است .

پادوسیان در ترویج زبان فارسی سهمی بزرگ و برجسته داشته‌اند و این دودمان را باید یکی از پاسداران فرهنگ و سنن ملی ایرانیان دانست .
باوندیان : این دودمان نیز که در مازندران حکومت کرده‌اند نخست باقیام اسپهبد باوند در ۴۵ هجری بفرمانروائی رسیده‌اند - و لا ش - و - سرخاب در تحکیم مبانی حکومت باوندیان سهمی دارند و این دودمان تا سال ۳۱۸ ه . که تاریخ درگذشت شهریار پورشروین دوم آخرین باوندیان است فرمانروایشان دوام داشته است .

کاکویه‌ها :

در همدان و اصفهان تا ۴۴۸ ه . و فریغونیان در بلخ و جوزجانان از ۲۷۹ تا ۴۰۱ ه . و اسپهبد گیل از ۲۵ ه . تا ۱۱۶ سلطنت میکردند ۸۹ .
نتیجه : هجوم عرب بر ایران و عدم اطلاع و آگاهی گروهی از وقایع نگاران از رویدادهای واقعی تاریخی در گوشه و کنار ایران این توهم را پیش آورده است که نزدیک به دو قرن ایرانیان در بلا تکلیفی و انقیاد خلفا بسر بردند در حالیکه حقیقت واقع جز اینست و چنانکه یادآور شدیم از سال بیست و پنجم هجری پورگیلان‌شاه در طبرستان و رویان علم استقلال برافراشت

و در ناحیه دیگر مازندران اسپهبد باو در سال چهل و پنجم هجرت و دابویه پورگیل در ۵۶ و پادوسیان در چهل و هجری و به تبعیت آنان پس از چندی صفاریان و سامانیان بویهیان و زیاریان و . . و . . پرچم استقلال برافراشتند و بمرور بنفوذ بیگانگان پایان دادند .

طرح این مسأله برای گروهی غیرمترقبه و باورنکردنی است که ادبیات و فرهنگ ایران پس از دوران اسلامی متعلق بخود ایرانیان است و عرب را در آن سهمی نیست و وجود گویندگان و نویسندگان و دانش پژوهان قرن سوم و چهارم هجری بر پایه و اساس افکار و آثار گویندگان قرون قبل از آنست . اینک درمی یابیم که برخلاف تصور شکاکان در قسمتی از ایران در بیستمین سال هجرت قیام علیه بیگانگان آغاز شده بوده و برای حفاظت و صیانت زبان و فرهنگ ایران از دستبرد حوادث پناهگاهی امن و امان بوجود آمده بوده است .

آیا قابل قبول است که حکومت و سلطنتی از بیستمین سال هجرت در مازندران و رویان و طبرستان با استقلال فرمانروائی کند ولی فاقد خط و زبان باشد؟! آیا این دودمانها که در بخش اعظمی از شمال ایران حکومت میکرده اند در سال بیستم هجری بخط کوفی دفترها و رسائل حکومتی خود را مینوشته و تنظیم میکرده اند؟! آیا در سالهای بیست تا چهل هجری خط کوفی یا مدنی یا مکی در خارج از حوزه عربستان هم رواج یافته بوده است؟! آیا این ملوک و فرمانروایان که قهرآ با فرهنگ و ادب پهلوی و پارتی آشنائی داشته اند (بدلیل وجود کتیبه های پهلوی در برج های در مازندران از جمله برج گنبد لاجیم و رسگت) با شعر و سرود دوران پیش از اسلام بیگانه بوده اند؟! و آیا یکباره و ناگهانی در زمان صفاریان و یا سامانیان شعر خلق الساعه با آنهمه عظمت و بزرگی و بلاغت و فصاحت پدید آمده بوده است؟!

تحقیق عمیق در اینگونه مطالب و مسائل به بسیاری از مجهولات میتواند پاسخ مستدل دهد و ما را به عظمت و ارزش فرهنگ جهانی و فروغ بخش ایران رهبری و هدایت کند و این واقعیت و حقیقت را بر ملا و آشکار سازد که ایرانیان از دیرباز در علوم و دانشهای گوناگون صاحب آثار و نظر بوده اند و وجود کتابخانه های عظیم در دوران قدیم بحثی نظری و تخیلی نبوده و همین سنت در بوجود آوردن کتابخانه های بسیار و بی شمار دوران پس از اسلام و هم چنین تأسیس و ایجاد مدرسه ها اثری مستقیم و غیر قابل انکار داشته است .

نکاتی چند درباره کتابخانه های مدارس قدیمه

با اینکه در صفحات پیش برای رفع هرگونه شبهتی یادآور شدیم که کتابخانه ها جزء لاینفک مدرسه های قدیمی بوده است بهمان نسبت که

محراب و منبر را بامسجد همبستگی غیر قابل تفکیک است ، بهمین نظر با ذکر مدرسه‌های مهم و بزرگی که از آنها نام و نشان بجامانده از کتابخانه‌های آن نیز یاد می‌کنیم . بطوریکه نویسنده استنباط کرده‌است امکان دارد آن توضیح مختصر برای دسته‌ای از علاقمندان بتاریخچه کتابخانه‌ها مقنع و مکفی نبوده باشد و بنابراین لازم دانست توضیحات بیشتری بدهد تا رفع هر گونه شبهت از این واقعیت بشود .

چنانکه در آغاز این تاریخچه آورده‌ام تا قرن اخیر هیچگونه اثر مستقل وجداگانه‌ای در زبان فارسی و یا عربی درباره کتابخانه‌ها و مدارس قدیمه ایران تألیف و تنظیم نیافته بوده است . تنها در برخی از تاریخچه‌های محلی و تذکره‌ها و احیاناً تاریخ دودمانها بشرح حال بانیان مدارس و یا کتابخانه‌ها مختصر اشارتی رفته است . و بهمین علت و جهت و سبب شرح مستند و مستدل و مستوفی از چگونگی اداره و سازمان کتابخانه‌ها و مدرسه‌ها در دست نیست و پژوهندگان و محققان باید با امارات و قرائنی که از لابلای آثار مختلف بدست می‌آید از آن اشارات و نشانه‌ها مطالبی استدراک و استنتاج کنند . درباره مدرسه‌های قدیمه ایران این نکته قابل توجه است که برای مدارس کتابخانه جزء لاینفک آن بوده است همچنانکه مدرس برای آن اجتناب ناپذیر می‌نموده کتابخانه نیز از وسائل و لوازم ضروری ایجاد و بنیاد هر مدرسه‌ای بوده است .

کسانیکه همت بتأسیس و بنیاد مدرسه‌ای می‌گماشتند لازم می‌بود که چهار اصل را برای ایجاد يك مدرسه در نظر بگیرند :

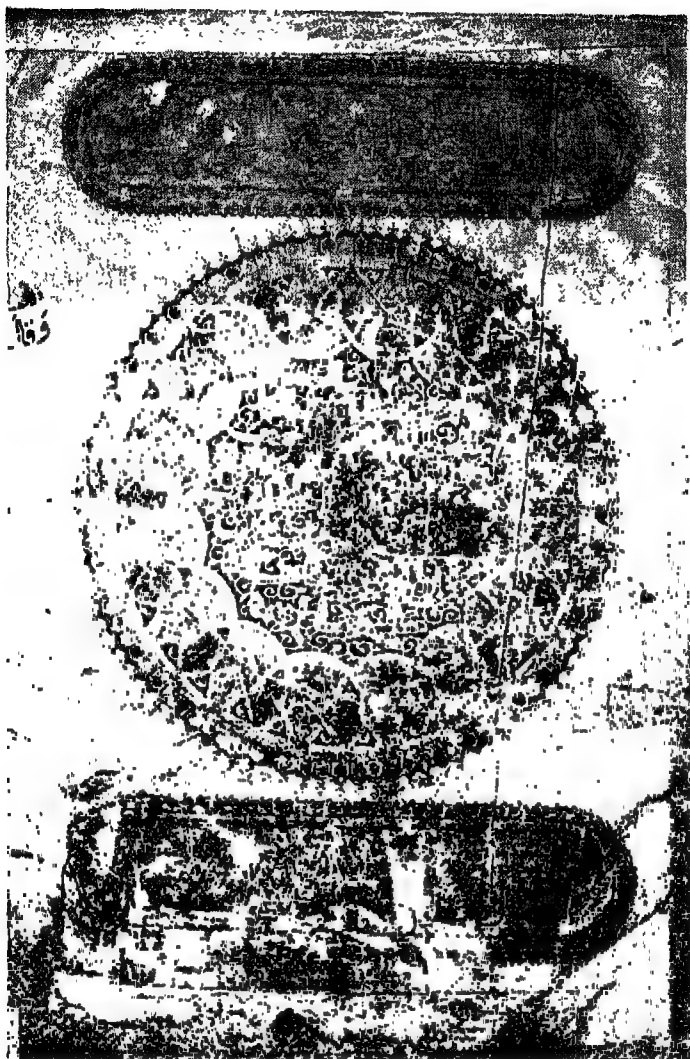
۱ - ساختمان مدرسه

۲ - تعیین مدرسان و ورزیده و نامور

۳ - تهیه کتاب و تأسیس کتابخانه

۴ - اختصاص موقوفاتی که از محل درآمد آن بتوانند هزینه‌های مدرسه را از قبیل پرداخت حق التدریس - حقوق مستخدمان و مامانان یا سالانه مختصری برای کمک خرج طلاب و سوخت و روشنائی و مانند آن را تأمین کند . بانی هر مدرسه یکنفر متولی تعیین میکرد و رونق و شکوه و ترقی و تعالی هر مدرسه موقوف به همت و مجاهدت و علاقه متولی آن بود . وجود کتابخانه در مدرسه‌های قدیمه حقیقتی است روشن و مبین که برای اهل اطلاع و بینش نیاز بدلیل و حجت ندارد ، آنچنانکه : « آفتاب آمد دلیل آفتاب » . با اینهمه از لحاظ آنکه این حقیقت و واقعیت بوضوح بیان گردد و برای آندسته از کسانیکه برای هر حقیقتی مدرک و سند می‌خواهند جای بحث باقی نگذارد چند مورد مستند را بعنوان دلیل و نمونه و مستوره از هزار مورد ارائه می‌دهم .

۱ - یاقوت حموی در معجم البلدان ۹ کتابخانه متعلق به ۹ مدرسه

ترنج پشت جلد کتاب ذخیره خوارزمشاهی که برای کتابخانه محمد بن پهلوان
نوشته شده است (متعلق بکتابخانه آقای فخرالدین نصیری امینی)

در شهر مرو را ذکر میکند و نمیتوان تصور کرد که یاقوت حموی که باعتراف
خود از برخی از کتابهای این کتابخانه استفاده کرده است جعل مطلب
کرده باشد !!

کتابخانه‌هایی را که یاقوت حموی برمی‌شمارد همه متعلق بمدرسه‌هایی
است که اکثر بانیان آنرا هم ذکر میکند بنابراین نمیتوان در واقعیت آن

شك و تردید کرد زیرا اگر وجود کتابخانه‌ها در مدارس قدیمه جزء لاینفك آن نبوده است پس چگونه ۹ مدرسه در مرو همگی کتابخانه داشته‌اند؟

کتابخانه‌هایی که یاقوت یاد میکند بدین قرارند: ۱- کتابخانه مدرسه عزیزیه که ۱۲ هزار جلد کتاب داشته است! ۲- کتابخانه مدرسه کمالیه ۳- کتابخانه مدرسه شرف‌الملک ۴- کتابخانه مدرسه نظام‌الملک (حسن بن اسحق) ۵- کتابخانه مدرسه عمیدیه ۶- کتابخانه مدرسه مجدالملک ۷- کتابخانه مدرسه خاتونی ۸- کتابخانه خانقاه ضمیریه ۹- کتابخانه خاندان سمعی .

گذشته از این ۹ کتابخانه که یاقوت حموی در شهر مرو صورت میدهد کتابخانه‌های متعدد مدارس دیگری نیز هست که به سند و مدرک از آنها ذکر شده و برای پررنگ‌تر شدن از تطویل کلام بذکر ۹ باب کتابخانه مدارس دیگر در يك عهد و زمان که در شهر ری بوده است و هم‌چنین ۹ باب دیگر از آنها در قرون مختلف می‌پردازیم :

عبدالجلیل قزوینی صاحب کتاب النقض بمناسبتی ضمن بیان مطلبی از مدرسه رشید رازی در شهر ری مینویسد: « هر روز ختم قرآن و منزل صالحاء و فقهاء هست و کتب خانه‌ها دارد»^{۹۰} بطوریکه ملاحظه میشود و متن کتاب النقض نیز حاکی است بیان و اظهار و اعلام کتب‌خانه مدارس بنا بمناسبتی است نه آنکه قصد مؤلف کتاب در واقع معرفی کتابخانه‌های مدارس ری در عهد او باشد و همین اشاره و سند ما را به حقیقتی رهبری میکند که نوشته کتاب تاریخ طبرستان ابن اسفندیار نیز مؤید و مکمل آنست .

ابن اسفندیار در آغاز تاریخ طبرستان مینویسد: « روزی در دارالکتب مدرسه شاهنشاه غازی رستم بن علی بن شهریار در میان کتب جزوی چند یافتیم در ذکر گاو باره نبشته ...»^{۹۱} بطوریکه خوانندگان ارجمند ملاحظه میفرمایند ابن اسفندیار نیز منظور شرح و بیان و معرفی کتابخانه مدرسه شاهنشاه غازی نیست بلکه شرح بدست آوردن اسنادی مخطوط در بارگاه گاو باره است . بنابراین باستناد این دو سند معتبر که هر يك بمناسبتی از کتابخانه دو مدرسه از مدرسه‌های شهر ری در يك عهد و زمان یاد کرده‌اند میتوان با حجت و قاطعیت تمام گفت که مدرسه‌های دیگر شهر ری در همان زمان بشرحی که در زیر معرفی میکنم همه کتابخانه داشته‌اند: ۱- مدرسه وزانیان که بانی آن وزین‌الملک ابوسعید هندوی قمی بوده است^{۹۲} ۲- مدرسه زیدیان ۳- مدرسه محمد قطب‌الدین راوندی^{۹۳} ۴- مدرسه سلطان‌محمد از مستحدثات سلطان‌محمد ملک‌شاه سلجوقی^{۹۴} ۵- مدرسه کوی فیروزه از ساخته‌های پادشاهان سلجوقی^{۹۵} ۶- مدرسه فقیه علی جاستی بکوی اصفهانیان شهر ری که خواجه میرک آنرا بنا کرده بود و از مدارس مشهور و معروف عهد سلطان ملک‌شاه سلجوقی بوده است^{۹۶} ۷- مدرسه عبدالجبار مفید که در زمان سلطان برکیارق برای شیعیان

احداث گردیده بود و شهرت آن تا بدان پایه بوده است که چهارصد نفر طالب علم از نقاط مختلف جهان برای کسب معرفت و دانش بدان روی آورده بودند^{۹۷}

۸ - مدرسه خواجه شرف مرادی که بنوشته ابن اسفندیار جز مدرسه خانقاهی نیز ساخته بوده است^{۹۸} ۹ - مدرسه شاهنشاه غازی . از مستحدثات رستم بن علی بن شهریار پنجمین پادشاه باوندیان از ملوک طبرستان که در محله زامهران ری بوده است و ابن اسفندیار شرحی مبسوط از چگونگی این مدرسه و کتابخانه آن بدست میدهد که به تفصیل در جای خود آورده خواهد شد . اولیاء الله در تاریخ خود (تاریخ رویان) و مرعشی در تاریخ طبرستان نیز از این مدرسه یاد کرده اند^{۹۹} .

اینک بمعرفی ۹ باب کتابخانه دیگر در نقاط مختلف ایران که متعلق بمدارسی بوده است می پردازیم .

۱ - بطوریکه در کتاب تاریخ بدایع الزمان و تاریخ کرمان آمده است مدرسه جامع گواشیر کتابخانه ای بسیار مهم و معظم داشته است و بنای این مدرسه از مستحدثات ملک محمد سلجوقی از سلجوقیان کرمان بوده است .

۲ - کتابخانه مدرسه رکنیه یزد بنوشته جامع مفیدی^{۱۰۰} .

۳ - کتابخانه مدرسه بوطاهر خاتونی در ساوه بنوشته قزوینی در آثار البلاد و عبدالجلیل قزوینی در النقص^{۱۰۱} .

۴ - کتابخانه مدرسه قطیبه کرمان بنوشته صریح ناصرالدین منشی در کتاب سمع العالی للحضرة العلیا^{۱۰۲} .

۵ - کتابخانه های مدرسه های نظامیه در بغداد ، هرات ، اصفهان .

۶ - کتابخانه مدرسه فاضلیه مشهد مقدس: بانی این مدرسه شادروان فاضل خان ملقب به علاء الملک تونی بوده است که مدرسه خود را بسال ۱۰۶۰ هجری پی افکنده و بنا بنوشته کتیبه موجود در سردر مدرسه اتمام آن بسال ۱۰۷۵ در دوران شاه عباس ثانی بوده است^{۱۰۳} . مطلع الشمس به نقل از سیاحتنامه فریزر انگلیسی مینویسد که کتابهای کتابخانه مدرسه فاضلیه در حدود هفتاد هزار تومان ارزش داشته است!! باید توجه داشت که هفتاد هزار تومان پول زمان فریزر نزدیک به هفتصد هزار تومان امروز است و از این میزان و معیار میتوان با اهمیت و ارزش کتابهای آن کتابخانه پی برد (شرح مفصل این کتابخانه در صفحات آینده بموقع خواهد آمد) .

۷ - کتابخانه مدرسه میرزا جعفر در مشهد مقدس که تا سال ۱۳۱۲ کتابهای آن موجود بود . این مدرسه نیز از بناهای دوران صفویه بوده است و کتابهای آن بشرحی که در موقع خود خواهد آمد بکتابخانه مدرسه نواب مشهد منتقل گردیده است .

۸ - کتابخانه مدرسه نواب مشهد: بانی این مدرسه بنا بنوشته کتیبه

موجود سردر مدرسه نواب مستطاب عمدة السادات میرزا صالح ثقیب رضوی بوده که در زمان سلطنت شاه سلیمان صفوی مدرسه را با سرمایه خود بنیاد نهاده است و تاریخ بنای آن ۱۰۸۶ هـ. است. مطلع الشمس شرح حال او را بدست میدهد. میرزا صالح ثواب پس از اینکه بنای مدرسه پایان رسیده کتابخانه قابل توجهی نیز ترتیب داده و تا خودش زنده بوده است کتابهای بسیار نفیسی خریداری و وقف^{۱۰۴} مدرسه کرده بود که شرح مفصل این کتابخانه بجای خود خواهد آمد.

۹ - کتابخانه مدرسه اسفندیاریک میرشکار در شوشتر که وقف نامۀ آن در تذکره شوشتر آمده است^{۱۰۵}.

بطوریکه خوانندگان ارجمند ملاحظه میفرمایند ۹ مورد درباره کتابخانه های مدارس قدیمه «فقط» در یک شهر مرو در یک زمان و ۹ مورد هم از کتابخانه های مدارس شهر ری در یک عهد و زمان و ۹ مورد هم از مدرسه های مختلف در قرون مختلف نمونه بدست دادیم. ضمناً در پیرو این موارد باید گفت بهترین سند و دلیل و مدرک و شاهد مستند موجود کتابخانه های مدارس قدیمه امروز هستند که از گذشته بجا مانده اند مانند مدرسه عالی سپهسالار و مدرسه خان مروی در تهران و ده ها کتابخانه مدارس قدیمه در شهرستانها که درباره هر یک از آنها بموقع خود در این تاریخچه بیان مطلب خواهد شد و از تکرار مطلب در اینجا خودداری میشود.

اینک نویسنده با دردست بودن اینهمه قرائن و امارت مستند می پرسد که، آیا جای شك و تردید باقی میماند که مدارس قدیمه ایران دارای کتابخانه بوده اند؟

بطوریکه پیش از این گفته شد وجود کتابخانه در مدارس قدیمه با توجه بفلسفه وجودی آن که به تفصیل بیان میکنیم حقیقتی غیر قابل انکار است. باید متذکر بود که اهم وسیله برای تحصیل دانش کتاب است و بدون کتاب نمیتوان هیچ دانش و علمی را فراگرفت و چون عمر صنعت چاپ در ایران از دویست سال تجاوز نمیکند بنابراین قدر مسلم اینست که پیش از رواج صنعت چاپ کتابها همه خطی و دست نویس بوده است، کاغذ نیز قبل از اینکه کارخانه های جدید تعبیه و ساخته شود از چین میآمد و یا از محصولات کارخانه های دستی معدود و محدود اصفهان - سمرقند - بخارا و بغداد تأمین میگردد و چون محصول کارخانه های دستی بسیار ناچیز بود بهای آن بناچار گران می بود و همه طبقات نمیتوانستند از آن استفاده کنند. جای تأسف و تعجب است کسانی که میخواهند درباره گذشته قضاوت کنند معیار سنجش و بینش خود را عصر حاضر قرار میدهند!

دانشجویان و باصلاح دوران گذشته طالبعلمان از کسانی بودند که

دست از زخارف دنیوی فرومی‌شستند و عاشقانه بفرار گرفتن دانش می‌پرداختند، این گروه که عمر خود را فقط وقف دانش‌اندوزی میکردند بکار دیگری اشتغال نداشتند که مگر معاش داشته باشند و بتوانند با درآمد حاصله از آن مبلغی برای تهیه کاغذ جهت رونویس کردن و یا احیاناً خرید خود کتاب اختصاص بدهند. با توجه باین حقایق خیراندیشان و دانش‌پروران ایران برای آنکه علاقمندان دانش و فرهنگ بتوانند با فراغبال به تحصیل بپردازند از اواخر قرن سوم هجری (تا آنجا که نام و نشان در دست است) بایجاد مدارس در جنب مساجد همت گماشتند (و این نیز دلایل و علل متعدد داشت) باری. بانیان اینگونه مدرسه‌ها از نظر اینکه دانش‌پژوهان در ازای صرف عمر خود نتیجه‌ای حاصل کنند در مدرسه‌ها و هم‌چنین مساجد حجراتی می‌ساختند تا آنکه از شهرهای دور دست و یا دیها برای فراگرفتن علم می‌آمدند بدون جا و مکان نباشند و بدر اختیار گرفتن اتاقی برای مطالعه و بیتوته آنهم در جوار و کنار مدرسه از اتلاف وقت و تحمل هزینه زندگی مصون بمانند. دیگر آنکه، برای هردانش‌پژوهی که در مدرسه پذیرفته می‌شد مقرری ماهانه و یا سالانه‌ای از محل درآمد موقوفه‌ای که به مدرسه اختصاص داده شده بود تعیین میکردند تا طلبه‌ها قادر باشند با مختصر درآمدی که در اختیارشان گذاشته می‌شد قوت لایموتی فراهم کنند و بدرس و بحث بپردازند و برای آنکه دانشجویان از مهم‌ترین وسیله تحصیل بی‌نیاز شوند کتابخانه‌ای هم در مدرسه ترتیب میدادند و نوع کتابهای هر مدرسه بستگی بچگونگی و نحوه تدریس و تحصیل در آن مدرسه را داشت. چه‌بسا در مدرسه‌ای علم طب و فلسفه و کلام درس گفته می‌شد و بنابر این کتابهای کتابخانه بیشتر از این نوع علوم بودند و اگر درس الهیات و فقه و اصول و معقول و منقول بود کتابها نیز در آن زمینه‌ها بودند. بانی مدرسه برای کتابخانه مدرسه کتابهایی تهیه و آنرا وقف مدرسه میکرد. هم‌چنین مردان خیراندیش و دانش‌دوست زمان هم وصیت میکردند که کتابهایشان وقف طلاب شود. هم‌اکنون نویسنده میتواند بیش از پنجهزار جلد کتاب نشان بدهد که پشت هر يك از آنها جمله «وقف بر طلاب مدرسه فلان» ثبت شده است. آیا مفهوم وقف کتاب بر طلاب مدرسه جز اینست که کتاب وقف کتابخانه مدرسه شده است؟

حال اگر در گذشته کسی متذکر این مطلب نشده و یا باستقلال تألیفی در این باره تدوین نیافته باید این حقیقت را انکار کرد و گرد این تحقیق نگشت^۹

طرح تحقیق درباره کتابخانه‌های مدارس قدیمه و کتابخانه‌های خصوصی و شخصی در این کتاب متضمن نکته قابل‌توجه دیگری نیز هست که باز گو کردن آنرا در اینجا بمورد و بجا میداند.

کتابخانه‌های متعلق بمدارس و یا افراد و اشخاص در قرون گذشته چه بسا که بیش از چند صد جلد کتاب نداشته‌اند لیکن توجه با اهمیت و ارزش اینگونه کتابخانه‌ها از نقطه نظر کیفیت است نه کمیت و نویسنده با توجه با اهمیت موضوع که توضیح داده میشود بذکر آنها دست یازیده است . باید توجه داشت که فراهم آوردن سیصد یا چهارصد جلد کتاب خطی کاری بسیار مهم و ارزنده بوده است زیرا بهائی که برای خرید چهارصد جلد کتاب دستنویس پرداخت می‌شده حداقل معادل بهائی است که امروز برای خرید پنج هزار جلد کتاب مطبوع داده می‌شود . باید یاد داشت که مثلاً در قرن پنجم و ششم مگر چه تعداد تألیف و تصنیف در رشته‌های مختلف در ایران انجام گرفته بوده است که انتظار داشته باشیم مثلاً کتابخانه بلعی یا سمعانی یا غیاث‌الدین کیخسرو سلجوقی ده هزار جلد کتاب میداشت تا در مقیاس امروزی آنرا در شمار کتابخانه‌های مهم بشمار آوریم !!

اهمیت و ارزش وجودی صدها کتابخانه در قرون گذشته زمانی بخوبی تجلی و خود نمائی میکند که تحقیق کنیم و توجه داشته باشیم که مثلاً در قرن پنجم هجری در اروپا بزرگان و امراء و یا مدارس آنجا آیا اساساً کتابخانه داشته‌اند ؟ این حقایق را نباید بدست فراموشی بسپاریم . نویسنده اقتضای میکند و مباحی است بر اینکه پدران در قرون گذشته این چنین با علم و دانش مأنوس بوده و در سراسر کشور عزیزش در هر گوشه و کنار دهها مدرسه و دارالعلم و کتابخانه وجود داشته است و دانشمندان و برگزیدگان عمر خود را در راه تحقیق و تتبع و فرهنگ و ادب مصروف میداشته‌اند . و تصور نمی‌کنم هر ایرانی غیور و میهن‌خواهی جز این بیانیدشد ؟

با توضیحی که داده شد رجاء واثق دارد که بدین‌ترین افراد نیز براین حقیقت واقف و معترف باشند که مدارس قدیمه ایران دارای کتابخانه بوده‌اند .

نکته دیگری که یادآوری آنرا بمورد میداند اینکه بسیاری از خانقاه‌های ایران که بصورت دانشگاه‌های عرفان زمان بوده است کتابخانه داشته‌اند مانند کتابخانه خاقانه ضمیریه که یاقوت حموی متذکر آنست و یا کتابخانه شیخ ابومسعود که ذکر آن به تفصیل گذشت و بر همین اساس و مبنا و قرائن و امارات در این تاریخچه متذکر کتابخانه چندتن از مشاهیر مشایخ و زعمای صوفیان و عارفان نیز شده است .

۱۰۳ - کتابخانه مدرسه سلطان محمد سلجوقی در اصفهان : سلجوقیان

در ری و اصفهان بناهای بسیار ساختند و در ترویج علم و دانش در آغاز سلطنتشان مساعی وافیه و کافی بکار بردند ثمره کوشش و مجاهدت و بذل توجه و عنایت آنان اوج فرهنگ و هنر در دوران فرمانروائی ایشان بود . سلطان محمد

آرامگاه شاه علاءالدوله سمنانی بنام صوفی آباد سمنان - سالها این ساختمان مرکز تجمع دانش‌پژوهان و عارفان ایران بود

سلجوقی در اصفهان مدرسه‌ای عظیم ساخت و برای آن کتابخانه‌ای بزرگ فراهم آورد و این مدرسه سالیان دراز بصورت دانشگاهی اسلامی در تربیت و پرورش دانشمندان و طالب‌علمان نقش برجسته و بزرگ ایفا کرده است. حمّد مستوفی در تاریخ گزیده مینویسد : « سلطان محمد بغزای هندوستان رفت و جنگی سخت کرد و از بت‌خانه هندوستان بتی که مهتر بتان بود ، « سنگین » بوزن قریب ده هزار من بیرون آورد هندوان از او برابر مروارید عسری میخریدند نفروخت و گفت مردم باز گویند که « آزر بت‌تراش و محمد بت‌فروش !! » آن بت‌را باصفهان آورد و جهت خواری در آستانه مدرسه‌ای که خوابگاه سلطان است انداخت و امروز همچنان^{۱۰۶} هست » در گذشت سلطان محمد را رابع‌العشرین ذی‌الحجه سنه عشر و خمسمایه نوشته‌اند ۵۹۹ هـ . ق .

هم امروز نیز خوشبختانه قسمتی از بنای این مدرسه و مناره‌ای که در کنار آن بوده پابرجاست و بنا بنوشته تاریخ گزیده گور سلطان محمد سلجوقی نیز آنجاست . این بنا در مقابل در ورودی محن هارون ولایت و متصل به مسجد علی قرار دارد . در ضلع شمالی آن فعلاً مدرسه کوچکی است که ساختمان آن از نظر سبک معماری کاملاً به آثار دوران سلجوقی مانند است

و باید گفت باقیمانده قسمتی از مدرسه سلطان محمد سلجوقی است .

با کمال تأسف این بنای تاریخی در حال انهدام و ویرانی است ، مدرسه مذکور دو طبقه دارد و دورادور آنرا ایوانهای کوچکی فرا گرفته که در پشت آن حجراتی برای طالبان علم ساخته بوده اند . در جنوب غربی مدرسه مناره مسجد علی قرار دارد که آنرا هم با شتابان بنام سلطان سنجر میخوانند !!

در این مکان و این بنا روزگاران دراز مدرسه‌ای بزرگ و کتابخانه‌ای عظیم قرار داشت که کعبه آمال دانش پژوهان و طابعلمان ایران و جهان بوده است .

۱۵۴ - کتابخانه مدرسه ملکشاهی در اصفهان : بطوریکه در کتاب تجارب السلف آمده است^{۱۰۷} جسد ملکشاه را پس از آنکه بسال ۴۸۵ هـ . در گذشت نخست در شونیز بعاریت و امانت گذاشتند و پس از چندی محمود پسرش کالبد او را باصفهان آورد و باشکوهی تمام در مدرسه‌ای که ملکشاه بانیش بود بخاک سپرد .

مدرسه ملکشاهی در محله « کران » واقع بوده و این همان مکانی است که امروز آرامگاه خواجه نظام‌الملک و دیگر شاهزادگان سلجوقی در آن قرار دارد و بنام دارالبطیخ معروف است .

متأسفانه این مدرسه عالی و بزرگ بمرور دهور دستخوش تجاوز و تصاحب قرار گرفته و در حال حاضر تنها صحنی که آرامگاه ملکشاه - خواجه نظام‌الملک و فرزندان ایشان در آن باقی است باقیمانده .

مجملة التواریخ والقصص نیز که بسال ۵۲۰ هـ . تألیف یافته است باین موضوع اشارتی دارد و در ذکر مقابر آل سلجوق مینویسد که « ملکشاه باصفهان بمدرسه‌ای که ساخته مدفون است^{۱۰۸} و این خود سندی است معتبر از اینکه آرامگاه کنونی خواجه نظام‌الملک و ملکشاه سلجوقی قسمتی از مدرسه‌ای است که معروف و مشهور بمدرسه ملکشاهی بوده است . حمّد مستوفی نیز در تاریخ گزیده مدفن ملکشاه را در محله کران اصفهان ثبت کرده است .

مدرسه ملکشاهی یکی از مدارس نام‌آور ایران در قرون پنجم و ششم و هفتم بود و طلاب آن ممتاز و از تحصیل در آن سرافراز بودند . کتابخانه مدرسه ملکشاهی نیز از کتابخانه‌های قابل توجه قرن ششم بوده که مرجع مراجعه دانش پژوهان و فقهای اسلامی بوده است .

۱۵۵ - کتابخانه مدرسه خواجه نظام‌الملک در اصفهان (نظامیه اصفهان) : در ترجمه تاریخ محاسن اصفهان تألیف مافروخی که بسال ۷۲۹ وسیله حسین بن محمد بن ابی‌الرضا علوی انجام گرفته و شخص اخیر الذکر نیز خود ذیلی بر آن نوشته است . در معرفی این مدرسه چنین مینویسد :

«مدرسه خواجه نظام الملک در محله دردشت و نزدیک جامع بزرگ قرار داشته» و در توصیف آن اضافه میکند که «این مدرسه در محله دردشت در نزدیک جامع بزرگ بر محلّت دردشت بروضعی اصلی هرچه خویر و هیأتی و شکلی هرچه مرغوب تر در غایت رفعت از جهت صنعت و عمل و نهایت رتبت و منزلت و برادر آن مناری چون ستون قبه با آسمان کشیده و دراز و با عیوق و فرقدان هم نشین و همراز عجیب شکل ، بر سه پایه آن صعود و عروج نمایند تا بر کنگره و قفسه نرسند خود را بیکدیگر نمایند . خرج بی پایان و بی حد بر آن صرف و ضیاع بی شمار و بی عدد بر آن وقف ، چنانکه هر سال مبلغ ده هزار دینار محصول و مستغلات و موقوفات آن بوده ! و اکنون بکلی مستأکله بوده ۱۱» ۱۰۹

متأسفانه امروز اثری از این مدرسه نیست زیرا هم چنانکه ابی الرضا علوی متذکر است در قرون ماضی موقوفات بی شمار آنرا ربوده اند و برای محو آثار جرم پانهدام بنای مدرسه دست یازیده اند !

آنچه مسلم است این بنای باشکوه تا اواخر قرن هشتم زمان ترجمه محاسن اصفهان وجود داشته است بطوریکه در شرح و بیان تاریخ کتابخانه های مدرسه های نظامیه بغداد و هرات گذشت ، مدرسه هایی که خواجه نظام الملک ساخته بود همه دارای کتابخانه های بزرگ و غنی بودند و برای تأیید این نظر کافی است متذکر شویم که : ابوزکریا یحیی بن علی معروف به خطیب تبریزی که در سال ۶۲۱ ۶۲۱ متولد شده و در سال ۵۰۲ در تبریز در گذشته است مدتها ریاست کتابخانه نظامیه بغداد بعهد او محول بوده است^{۱۱۰} . خطیب تبریزی از دانشمندان عالیقدر ایران است و آثار او در ادبیات عرب مقامی شامخ دارد . خوشبختانه از آثار این دانشمند شهیر مانند : شرح حماسه - دمیة القمر - شذرات الذہب نسخه هایی بخط مصنف و مؤلف عالیقدر آن در دست است .

۱۵۶ - کتابخانه مدرسه طغرلیه در همدان : بطوریکه راوندی در راحة الصدور و ظهیری در سلجوقنامه متذکرند سلجوقیان و خاندان عربشاه در همدان مدارس و مساجد عالی ساختند و بخصوص طغرل و فخرالدین عربشاه توجه خاصی بدانشمندان و نویسندگان و شعرا مبذول میداشتند . طغرل اول در همدان مدرسه ای عالی بنا نهاد که بنام او طغرلیه نام گرفت .

مجملة التواریخ و القصص ضمن معرفی آرامگاه پادشاهان سلجوقی مینویسد : «سلطان محمد بن محمود در مدرسه سلطان طغرل مدفون است» و «سلطان طغرل بن محمد نیز در همدان در مدرسه طغرلیه که خودش بانی آن بود مدفون گردید»^{۱۱۱} .

کتابخانه مدرسه طغرلیه از جمله کتابخانه های مورد توجه بوده است .

۱۵۷ - کتابخانه تهر تاش : «بنو ارتق» خاندانی هستند منشعب از سلجوقیان ایران ، این خاندان از مرّوجان زبان و فرهنگ فارسی بودند و از

سال ۵۰۲ - ۸۱۱ هـ . در دیار بکر فرمان راندند ، پادشاهان این دودمان در آن نواحی از حامیان دانشمندان و فرهنگ و زبان فارسی بشمارند . الب اینانج قتلخ شهاب الدین ابوالمظفر تمرتاش (دمرتاش - تیمورتاش) که از سال ۵۴۷ - ۵۷۵ سلطنت کرده است یکی از فرمانروایان مقتدر این دودمان است که بزبان و فرهنگ فارسی عشق میورزیده است و آثار بسیاری بخواش و خواسته او از زبانهای سریانی - عربی - پهلوی - بفارسی ترجمه شده است . کتابخانه او از کتابخانه های بنام وشهیر ایران بوده است هم اکنون کتابهایی در کتابخانه های جهان موجود است که یا بخواش او تألیف و تصنیف گردیده و یا برای کتابخانه اش خطاطان استنساخ کرده اند از جمله میتوان کتاب حشاش را یاد کرد که مهران ایرانی که بزبان پهلوی و سریانی آشنائی داشته است آنرا برای کتابخانه این پادشاه دانش دوست ترجمه کرده بوده است و در مقدمه آن چنین آورده است : « . . . در زمان پهلوان ثغور خسرو ایران ملک دیاربکر الب اینانج قتلخ بك ابوالمظفر . . . »

این نسخه عزیزالوجود در کتابخانه آستان قدس رضوی نگهداری میشود و نسخه منحصر بفرد است . بنوارتق در ۸۱۱ بدست آق قویونلوها منقرض گردیدند .

۱۵۸ - کتابخانه معین الدین پروانه : معین الدین سلیمان بن مذهب الدین علی دیلمی (پروانه) صاحب سینوب از پادشاهان پروانیان است (تیره ای از سلجوقیان آسیای صغیر) که درباره این دودمان در فصل گذشته به تفصیل سخن رانده ایم . معین الدین پروانه به دانشوران و سخن گستران - عارفان و پیشوایان دین و آئین اعزاز و اکرامی فوق العاده میداشت و خود اهل فضل و ادب بود . کتابخانه او از کتابخانه های معروف و مورد توجه بوده است هنوز از نسخه هایی که برای کتابخانه او استنساخ کرده بوده اند در کتابخانه های ترکیه موجود و در دسترس است .

۱۵۹ - کتابخانه تاج الدین فیروز شاه بهمنی ۱۱۴ : او هشتمین پادشاه بهمنی دکن است که در گلبرگه پادشاهی میکردند - پادشاهان بهمنی بادییات و آثار زبان فارسی توجهی خاص داشتند و آنان را باید از مروجان بنام ادب و فرهنگ زبان فارسی دانست ، بخصوص تاج الدین فیروز شاه بهمنی که شیفته ادب و فرهنگ ایران بود و غزل نیکو می سرود و فیروزی تخلص میکرد و دربارش مرکز سخنوران و موسیقیدانان بود و از اکناف ایران اهل علم و دانش بدربارش روی آور بودند و تألیفات بسیاری بنامش پرداخته و ساخته اند . کتابخانه او یکی از کتابخانه های معظم از مخطوطات زبان فارسی بوده است و هنوز در کتابخانه های خصوصی و اختصاصی جهان کتابهای بسیاری میتوان بافت که زمانی متعلق بکتابخانه تاج الدین فیروز شاه بوده است . از جمله

میتوان کتاب توضیح‌الالحان را که در موسیقی نوشته شده و مصنف آنرا بنام و برای کتابخانه فیروزشاه تحریر و تصنیف کرده است یاد کرد که نسخه منحصر آن متعلق بکتابخانه خصوصی آقای فخرالدین نصیری امینی است^{۱۱۴}.

۱۶۰ - کتابخانه نجم‌الدین کبری : نجم‌الدین ابوالجناح احمدبن عمر خیوکی خوارزمی - ملقب به طامه‌الکبری که از عارفان نامدار و عالیمقدار قرن ششم هجری است این رهبر و پیشوای ادب و اخلاق مکتبی گشود که بنام او نامزد است و توفیق یافت در مکتب خاص خود دانشمندان و متفکران و مرییان بزرگ و شهیر پیرو کرد که از آنجمله میتوان از مجدالدین بغدادی - نجم‌الدین دایه - سیف‌الدین باخزری - سعدالدین حموی - رضی‌الدین علی لالا - نورالدین اسفراینی یاد کرد .

نجم‌الدین کبری از مشاهیر گویندگان اشعار عارفانه و محققان بنام عرفان ایران است - آثار بسیار تألیف و تصنیف کرده است که باید از میان آنها تفسیر قرآن و رجوه عرفانی در ۱۲ مجلد - آداب‌المريدین - رسالة الطريق و ده‌ها رساله دیگر در عرفان را یاد کرد .

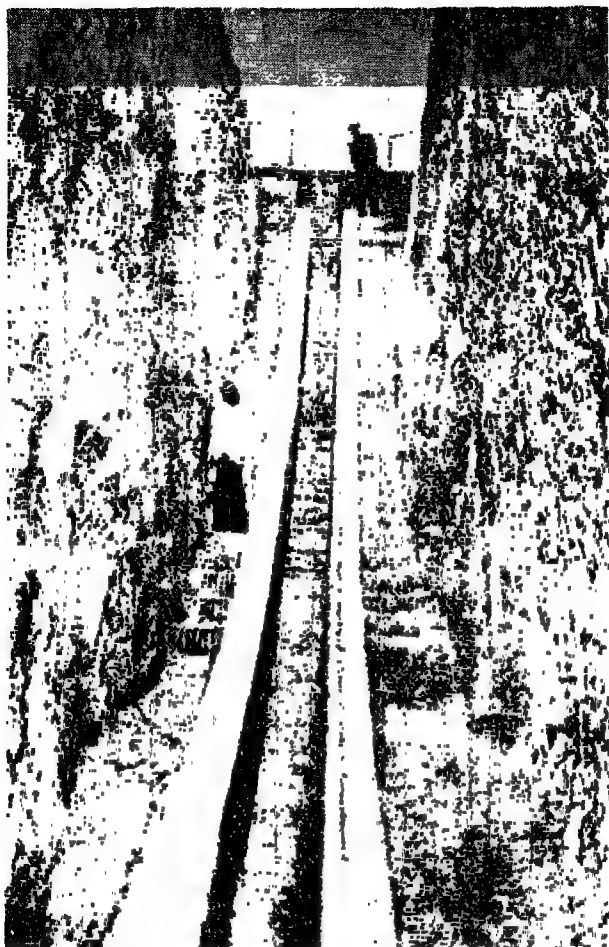
نجم‌الدین کبری بسال ۶۱۸ در فتنه مغول در خوارزم شهید گشت و در گرگانج (خیوه) بخاک سپرده شد و هنوز آرامگاهش بجاست و مطاف اهل دل است .

این عارف دانشمند مجلس درس و ارشاد ترتیب میداد و باید مجلس درس او را دانشگاه عرفان ایران خواند . این دانشمند عالیمقام برای مطالعه و ارشاد شاگردانش کتابخانه‌ای قابل توجه داشته است . . (عکس آرامگاه این عارف عالیمقام در صفحه ۹۸ از نظر خوانندگان میگردد).

هجوم مغول دوران فتنة تعطیل مدارس و کتابخانه‌ها

بررسی حمله مغول و نتایج حاصله از آن در طی قرون پس از آن واقعه در این تاریخچه از آن رهگذر است تا بدانیم چه شد که نام بسیاری از کتابخانه‌ها در قرن هشتم بفراموشی سپرده شده و یا مدارسی که آنهمه کتاب و نام و عنوان داشتند چگونه از میان برداشته شدند و نامشان فراموش و چراغ روشنگر دانششان خاموش شد ؟ چه شد که آن عظمت و شکوه در پیشرفت علم و دانش که نمونه‌های بارز آن تألیفات و تصنیفات گرانقدری است که تعداد معدودی از آنها هم امروز نیز در دسترس ماست دچار رکود و وقفه گشت ؟ و درخت تناور و ثمر پروری که بیار نشسته بود بجای آنکه در قرون بعد بار و ثمر بیشتر و فراوان‌تری بدهد خشک و بی‌ثمر گردید ؟

بررسی در علل و جهات بوجود آمدن این وقایع و اثرات و ثمرات

رصدخانه الغريك در سمرقند كه كتابخانه الغريك در آن جا دائر بوده است

مترتب بر آن از وظائف محقق و مورخ است .

بر اساس تحقیق و بررسی که از قرون دوم تا پایان قرن ششم در این تاریخچه نسبت بفرهنگ و هنر بعمل آمد پیشرفت حیرت انگیزی را در رواج دانش و فرهنگ و پدید آمدن کتابخانه‌ها و تأسیس دانشگاه‌ها بما نشان داد و بر این پایه انتظار میرفت که از قرن هفتم و هشتم نتایج درخشان‌تری از اعتلای فرهنگ و هنر چشم داشته باشیم و کتابخانه‌های غنی‌تر و بیشتری را بشناسیم و برشماریم ؟ لیکن با کمال تأسف و تأثر با تحقیق در آثار این دو قرن خلاف آنرا در می‌یابیم و بجای پیشرفت و ترقی رکود و فترت و تعطیل می‌بینیم .

پس از بررسی تاریخی چنانکه خواهد آمد مستحضر و آگاه میشویم اثرات نامطلوب وقایع از نیمه قرن ششم تا نیمه قرن هفتم که منجر به ویرانی دانشگاهها - مدارس - کتابخانهها و پراکندگی دانشمندان و نابودی و محو حوزه‌های علمی گردید نه تنها برای آن دو قرن دوران فترت و اختناق فراهم آورد بلکه در قرنهای نهم و دهم بدیع نیز آثار ناگواری بجای گذاشت و موجب رکود معنوی و علمی و هنری گردید و با توجه باین سرآغاز خوانندگان ارجمند توجه میفرمایند که بچه علت و سبب حمله مغول و علل بوجود آمدن آن فاجعه را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده ایم .

تحقیق عمیق و دقیق درباره حمله مغول و علل وجهات و نتایج مترتب از آن از حوصله این مقال بیرون است لیکن بطور اختصار میگوئیم که :

از اواسط قرن ششم هجری تشتت و نفاق جایگزین یگانگی و اتفاق شده بود و از طرفی حکومت‌های محلی در گوشه و کنار دست تعدی و تجاوز بیکدیگر می‌گشودند و در اثر این عوامل عرصه مملکت میدان جنگ و ستیز برای جلب منافع و مطامع سرکردگان و امرا شده بود و در نتیجه این وقایع مزارع کشور در سراسر نقاط ویران گردید و مردم از فشار ظلم و تعدی از پای درآمدند تا آنجا که همه منتظر ظهور و بروز بلائی آسمانی شدند تا بدان وسیله آنهمه فساد و تنباهی را درهم نوردند و لوئ زمین را از شر وجود گروهی خود کامه و طماع پاک و مبرا سازند!!

مطالعه و بررسی وقایع از ۵۵۰ تا ۶۱۲ ه. ق. بما نشان میدهد که مردم سراسر خراسان ، ماوراءالنهر - عراق و قسمتی از فارس و آذربایجان در طی شصت سال ، هر سال چه مظالم و فجایعی را تحمل میکردند و چگونه شهرها در اثر تهاجمات بی‌جا دچار ویرانی و خرابی و قحط غلامیگردید ، در طی آن شصت سال چنانکه خواهیم گفت گروهی بی‌شمار طعمه شمشیر نیز و قحطی و وبا شدند و در حقیقت با مطالعه این وقایع توان گفت که :

چنگیز خونریز هنگامی بایران لشکر کشید که دیوارها فرو ریخته و موانع برداشته شده و کشور بلادفاع مانده بوده است . اکنون وقایع شصت ساله قبل از هجوم مغول را باختصار مرور و بررسی میکنیم تا با حقایقی تلخ از آنچه گفتیم و بر شمردیم آشنا شویم .

راوندی در راحة‌العدود در پایان کار دولت سلجوقیان سخن از چگونگی نهب و غارت دارالعلمها و کتابخانهها بمیان می‌آورد و وقایعی بر می‌شمارد که هر طالب علم و دانش‌پژوهی را از شنیدن آن موی بر تن سوزن می‌گردد !! و بر آن همه فجیعت و فزیحت خون دل می‌خورد !

در غارت فارس بدست سواران و لشکریان اتابک پهلوان مینویسد :
 « . . . شنیدم که میان نهبها و آنچه از غارت فارس آورده بودند جامه خوابی

باصفهان از یاربر گرفتند کودکی دوسه ماهه مرده از میان جامه خواب بدر افتاد! و هم چنین دیدم که مصاحف و کتب وقفی که از مدارس و دارالکتبها غارت^{۱۱۵} کرده بودند در همدان به نقاشان میفرستادند و ذکر وقف محو میکردند و نام والقباب آن ظالمان بر آن نقش میزدند و به یکدیگر تحفمی ساختند»^{۱۱۶}.

آنچه بعنوان نمونه از پایان دوران حکومت سلجوقیان آوردیم اعمالی بود که از عثمان حکومت سرمیزد در سال ۵۴۸ ه. غزان در اثر فساد دستگاه حکومت آنچنانکه راوندی میگوید^{۱۱۷} بماوراءالنهر و خراسان تاختند و فجایعی بار آوردند که کم از وقایع فتنه مغول نبود.

راوندی ماجرای غارت مرو و نیشابور را بدست غزان شرح میدهد که شمه‌ای از آن را برای آگاهی از وضع نامطلوبی که برای دانشمندان و عالمان و مدارس و کتابخانه‌ها پیش آمده است در اینجا میآوریم:

«... غزان مرو را که دارالملک بوده. از روزگار چغری بیک و چندین گاه، بذخایر و دفاین و خزاین ملوک و امرای دولت آکنده بود، سه روز متواتر می‌غار تیدند. اول روز زربنه و سیمینه و ابریشمین، دوم روز - برنجینه، روئینه، آهنینه، سوم روز - افگندی و بالشی‌ها و نهالی‌ها و خم و خمره و در و چوب!! بردند. و اغلب مردم شهر را اسیر کردند و بعد از غارت‌ها عذاب میکردند تا نهانی‌ها مینمودند. بر روی زمین و زیر زمین هیچ نگذاشتند»^{۱۱۸}.

و درباره غارت و نهب نیشابور مینویسد: «... پس روی به نیشابور نهادند و چندانگ عدد ایشان بود سهچندان اتباع لشکر بدیشان پیوست... اغلب خلق زن و مرد و اطفال در مسجد جامع منبعی گریختند، غزان تیغ در نهادند و چندان خلق را در مسجد کشتند که کشتگان در میان خون ناپیدا شدند، مملکت افاضل هلاک اراذل بود. چون شب در آمدی مسجدی بر طرف بازار بود آنرا مسجد مطرز گفتندی. مسجدی بزرگ که دوهزار مرد در آنجا نماز کردی و قبه‌ای عالی داشت منقش از چوب مدهون کرده و جمله ستونها مدهون. آتش در آن مسجد زدند و شعله‌ها چندان ارتفاع گرفت که جمله شهر روشن شد. تا روز بدان روشنی غارت میکردند و اسیر می‌بردند. چند روز بر در شهر بماندند و هر روز بامداد باز آمدندی... و اسیران را شکنجه میکردند و خاک در دهان می‌آگندند تا اگر چیزی دفن کرده بودند می‌نمودند. اگر نه می‌مردند. در شمار نیاید که در این چند روز چند هزار آدمی بقتل آمد. و جائی که شیخ محمد اکاف که مقتدا و پیشوای مشایخ عالم و خلف و سلف صالحین بود و مثل محمد یحیی که سرور ائمه عراق و خراسان بود. ایشان را به شکنجه بکشتند و پدهانی که چندین سال مطلع علوم و منبع احکام بوده باشد چنین کنند بر کسی دیگر چه ایقا رود»^{۱۱۹} خراسان از آن ناکسان خراب شد

و تابش با عراق داد . . . چون غزان برفتند مردم شهر را به سبب اختلاف مذاهب حقایق قدیم بود . هر شب فرقتی از محلتی حَشَر میکردند و آتش در محلت مخالفان میزدند تا خرابه‌ها که از آثار غز مانده بود اطلال شد و قحط و وبا بدیشان پیوست تا هر که از تیغ شکنجه جسته بود به نیاز ببرد . . . در شهری چون نسابور آنجا که مجامع انس و مدارس علم و محافل بود . مراعی اغنام و مکامن و جوش و هوام شد و با جمله بلاد خراسان همین معامله کردند» ۱۴۰ باید گفت صدمات و لطماتی که غزان بخراسان و ماوراءالنهر وارد آوردند کم از بلای خانمانسوز مغول نبود . متأسفانه درباره هجوم وحشیانه غزان بایران آباد و خراسان عروس جهان که مصر ایرانش خوانده و نیل مکرمتش نامیده‌اند آنچنانکه بایسته و شایسته است تحقیق نشده و نتایج حاصله از آن هجوم نامیمون مورد بررسی قرار نگرفته است ، غزان از آنجا که مردمی بیابان گرد و وحشی بودند با ارباب علم و ادب بخشونت رفتار میکردند و نمونه بارز این اعمال وحشیانه آنان رفتاری است که با امام محمد اکاف و امام محمد یحیی کرده‌اند .

اعمال ناهنجار این گروه که چون سیلی مخرب و بنیان کن سالی چند خراسان و ماوراءالنهر را در خود فروکشید و آثار معمور را برانداخت و کتابخانه‌ها و مدارس را دستخوش آتش و فنا ساخت و دانشمندان را بخاک و خون کشید و طالب‌علمان را پراکنده و آواره کرد نه آنچنان است که در این مختصر بتقریر و تحریر آید و جای بسط مقال باشد .

پس از این وقایع ناهنجار نباید اعمال سلطان محمد خوارزمشاه را هم در لشکرکشی‌هایش بعراق و دیگر نقاط از نظر دور داشت . راوندی در راحة الصدور تحت عنوان «مستولی شدن خوارزمشاه به مملکت عراق و ذکر ظلم‌ها و شرح غارت کردن او و لشکرش» فصلی مفصل دارد و در آنجا مینویسد : « . . . خوارزمشاه چهارم ماه رجب سنه تسعین و خمسمایه با عراقیان بدارالملک همدان رسید و بر تخت نشست و عراقیان را خوار و خاکسار داشت و بالهای عراق بکلی برداشت و اثر آبادانی نگذاشت و لشکر از دیه‌ها خاک بر میگرفتند» ۱۴۱ .

باتوجه بوقایع ناگواری که طی سالهای یاد شده برشمریم سرانجام باید از جور و ظلمی که بمردم در طی آن شصت سال میرفته است یاد کرد . راوندی تحت عنوان « ذکر جور و ظلمی که در عهد مصنف در عراق میرفت» از نوائب و محائب مردم سخن میگوید و نمونه را از آن توصیف، سطری چند برای مزید فایده می‌آورد :

« . . . و علما را چندان افتاد از این بنیاد که هیچ را زبان گفتار نماند و چون علما را حرمت نماند کس بعلم خواندن رغبت نمی‌نماید و در شهر

سنه ثمان وتسعين وخمسمايه درجمله عراق كتب علمي واخبار وقرآن بهترازو می کشیدند و يك من بهنیم دانگ می فروختند و قلم ظلم و مصادرت بر علما و مساجد و مدارس نهادند و همچون از جهودان سرگزیت ستانند درمدارس از علما زر میخواستند لاجرم ملك سرنگون شد و جمال الدین عبدالرزاق اصفهانی رحمه الله در وصف جهان واهل این روزگار ، خوش قصیده ای گفتند است :

الحذر ای عاقلان زین وحشت آباد الحذر
الفرار ای عاقلان زین دیو مردم الفرار

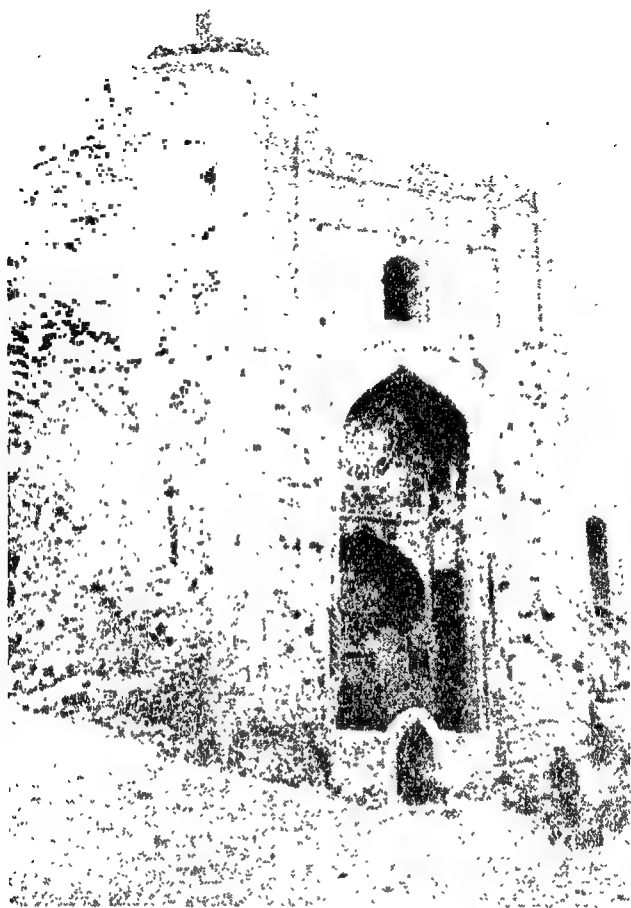
چند سختی با برادر ای برادر نرم شو
تا کی آزار مسلمان ای مسلمان شرم دار
آخر اندر عهد تو این قاعدت شد مستمر
درمساجد زخم چوب و درمدارس گیرودار»

بطوریکه در این مختصر آوردیم و اوضاع و احوال شهرهای مختلف ایران را قبل از هجوم وحشیانه مغول بطور نمونه نشان دادیم دانستیم که مردم شهرها و دیه ها قبل از آنکه چنگیز بایران بتازد چگونه طی شصت سال عرصه تاخت و تازهای وحشیانه و خانه برانداز بوده . مردم مرو ، بخارا و نیشابور وری و اصفهان و همدان بروزگار سیاهی نشسته بودند . مدارس تعطیل و کتابخانه ها دستخوش آتش و علما و دانشمندان کشته و اسیر شده یا از ترس متواری و آواره گشته اند .

در چنین اوضاع و احوالی تشتت و نفاق بر سراسر کشور فرمان میرانده ، قهر و غضب الهی « بگفته خود چنگیز » و معتقدات مردم آثرمان چون صاعقه ای مرگبار و نابود کننده بر سراسر این کشور پهناور فرود آمده و شهرها را یکایک با خاك یکسان و آدمیزادگان و حتی چرندگان را بکام مرگ فرو می برده است این صاعقه مرگزا از هر جا میگذشته در سرب راه خود گورستانی خاموش و ویران بجا می گذاشته است .

آنچه را مغول در هجوم خود بایران وارد کرد نه آنچنان است که بتوان به بیان آورد موجزترین و در عین حال کامل ترین توصیف همان است که در جهانگشای جوینی آمده است « بردند و کشتند و سوختند » .

چه بسیار کتابهاییکه اثر دانشمندان و مصنفان و متفکران ایران بود و با صرف قرن ها عمر مردم دانش پژوه بوجود آمده بود در این حمله و هجوم نسخ محدود و محدود آن از میان رفت و حتی امروز هم نام و نشانی از آنها بجا نیست !

آرامگاه شیخ ابوسعید ابوالخیر در شهر مشه - خانقاه او دانشگاه عرفان بود

آثار برجسته مدنیت ایران طی هزاران سال همان آثار مخطوط (دستنویس) علمی و ادبی بود . مختصر آثاری که از نهب و غارت و حریق و نابودی مغول امروز برای ما بجای مانده در برابر آنچه بوده است ، يك از هزار و من از خروار است .

لطمه بزرگی که از این تهاجم و آشوب بایران وارد آمد ، برهم ریختن و پراگنده شدن مراکز و مجامع علمی بود که دانش پژوهان و علاقه مندان بدانش و فرهنگ طی قرن‌ها با بذل مال فراوان فراهم آورده بودند . این مراکز همه درهم کوبیده و نابود شد و مردمی انگشت شمار از صدها مراکز علمی و دانشگاه‌های بزرگ ایران توانستند با فرار ، جان سلامت بدر برند و هم‌اینان بودند که کوشیدند باریگر مشعل فروزان فرهنگ و ادب فارسی را در نقاط دیگر ایران برافروزند و ما را امروز از آن بهره‌ور سازند .

دنیابگاه امن برای دانشمندان و سخنوران ایران

چنانکه گذشت هجوم نابهنگام و بلای جهانسوز مغول مراکز علمی ایران را که بیشتر در ماوراءالنهر و خراسان و همدان و ری قرار داشت ، دستخوش نابودی و فنا کرد . اما در همان هنگام پادشاهان سلجوقی روم که در حقیقت پادشاهانی ایرانی بودند و بزبان فارسی سخن میگفتند به جلب دانشمندان متواری از نقاط مختلف ایران پرداختند و در نتیجه شهرهای روم مانند : قونیه - ارض الروم - ارزجان مرکز تجمع دانشمندان و عارفان و دانش‌پژوهان گردید و همین امر سبب شد که در آنجا بنیان مدرسه‌ها و خانقاههای بسیار گذاشته شود .

پادشاهان آسیای صغیر چون سلطان علاءالدین کیخسرو سوم سلجوقی و رکن‌الدین قلج ارسلان چهارم سلجوقی^{۱۴۲} و هم‌چنین معین‌الدین محمد بن معین‌الدین سلیمان پروانه که در ناحیه سینوب و سامسون حکومت داشت^{۱۴۳} از دانشمندان و علماء و عارفان با اعزاز و اکرام فراوانی پذیرائی میکردند و به همین مناسبت هنگام سیطره مغول در ایران - در قونیه و ارض الروم دانشمندانی چون مولانا جلال‌الدین محمد بلخی رومی - شیخ صدرالدین قونوی - شمس‌الدین محمد تبریزی - ابو‌الحالدین کرمانی - فخرالدین عراقی - شمس‌الدین ماردینی - سید برهان‌الدین محقق ترمذی و ده‌ها تن دیگر از دانشمندان گرد آمده بودند که هر یک در مدرسه و یا خانقاهی بارشاد و تدریس اشتغال داشتند .

در یکی از همین مدرسه‌هاست که فخرالدین عراقی نزد صدرالدین قونوی آثار محیی‌الدین عربی را میخوانده و بر آن شرح معروف خود را نوشته است .

همین‌زمان در این مراکز علمی کتابهای بسیار بخصوص در رشته عرفان و ادب و تاریخ برشته تحریر در آمده است ، چنانکه میدانیم مولانا جلال‌الدین محمد بلخی مجلس درس داشته و در خانقاه خود کتابخانه‌ای از آثار بزرگان ادب و عرفان بخصوص آثار منظوم و منثور شیخ فریدالدین عطار و سنائی غزنوی برای مطالعه پیروان خود فراهم آورده بود که امروز نیز نمونه‌هایی از آن در کتابخانه‌های قونیه دیده میشود (۱۶۱) .

همین هنگام در دمشق و حلب نیز دانشمندان ایرانی مجتمع بوده‌اند چنانکه در شرح حال مولانا شمس‌الدین محمد تبریزی و مولانا جلال‌الدین

محمد بلخی میخوانیم^{۱۴۰}. که این دوتن مدتها برای تحمیل معرفت دردمشق بسر برده‌اند. کتابخانه حلاویه حلب نیز در این زمان شهرتی داشته است و این کتابخانه در مدرسه حلاویه بوده که در مسجد بازار در جوار جامع میان شهر حلب قرار داشته است^{۱۴۵}.

خطه فارس نیز که در اثر حسن تدبیر و درایت سلغریان از خطر انهدام و نابودی در فاجعه مغول محمون مانده بود پایگاه دومی برای دانشوران و طالب‌العلمان بشمار می‌آمد.

چنانکه شمس‌الدین قیس رازی شاعر و نویسنده و محقق و مؤلف المعجم فی معاییر اشعار عجم در کتاب خود متذکر گردیده از برابر مغول گریخته و پس از اندک توقفی در ری چون آنجا را هم ناامن دیده به شیراز آمده و در پناه حمایت سلغریان مجدداً به تألیف کتاب کم‌نظیر خود توفیق یافته است.

کتابخانه‌های دوران مغول

گرچه تدبیر سلغریان خطه فارس را از نهب و غارت مغول در امان داشت، لیکن هیچگونه اطلاع دقیقی از کتابخانه‌های فارس از آن دوره در دست نداریم.

اثبات سعدبن زنگی چندین مدرسه و مسجد بنا ساخت و چند مدرسه و مسجد را هم تعمیر اساسی کرد بر طبق اصول میتوان اظهار نظر کرد که مدرسه‌های دایر در شیراز و سایر شهرهای فارس کتابخانه‌هایی نیز داشته است و باید گفت اگر از میراث آثار ادبی و علمی قرون قبل از هجوم مغول در ایران امروز کتابخانه‌ای در دست داریم، این کتابها بیشتر کتابهایی است که در خطه فارس و روم که از آسیب و فتنه مغول برکنار بوده‌اند باقی مانده‌اند.

از دوران حکومت اولاد چنگیز در ایران پس از اینکه حکومتشان رنگ و فرهنگ ایرانی بخود گرفت چند کتابخانه معظم و معتبر می‌شناسیم که بذکر آنها می‌پردازیم:

۱۶۴ - کتابخانه رصدخانه مراغه: حمد و ستوفی در تاریخ‌گزیده و میبندی در کشکول خود در شرح ساختن رصدخانه مراغه نوشته‌اند:

«هلاکو خان پس از تسخیر بغداد به خواجه نصیرالدین توسی مأموریت داد رصدخانه بزرگی بسازد و زیج ایلخانی را بنیاد نهد».

اما حقیقت اینست که مغولان به اخترشناسی و پیشگوئی اخترشناسان توجهی خاص داشتند و خواجه نصیرالدین توسی با استفاده از موقعیت و توجه و علاقه هلاکو خان باین امر او را تشویق و ترغیب کرد تا جائیکه توفیق یافت فرمان ساختن رصدخانه مراغه را از او بگیرد.

هلاکو خان مغول برای تأمین هزینه ساختن رصدخانه و نیازمندیهای

آن درآمد موقوفات ایران را در اختیار خواجه نصیرتوسی گذاشت تا یک‌دهم آنرا بدین مصرف برساند .

خواجه نصیرالدین توسی در مقدمه زیج ایلخانی مینویسد :
هلاکو ، همدان را قهر کرد و بغداد را بگرفت و خلیفه را برداشت و تاحدود مصر را بتصرف آورد و آنانکه یاغی بودند نابود ساخت ، هنرمندان را بانواع صلت‌ها بنواخت و بفرمود تا هنرهای خود را باز نمایند و رسم‌های نیکو بنهاد و این بنده نصیر را که توسیم و بولایت همدان افتاده بودم از آنجا بیرون آورد و رصد اختران فرمود و دانشمندانیکه فن و دانش رصد میدانستند چون : مؤیدالدین العریضی که بدمشق بود و فخرالدین مراغی که بموصل بود و فخرالدین اخلاطی که به تفلیس بود و نجم‌الدین دبیران که بقزوین بود از آن ولایات بطلبید و زمین مراغه را رصد اختیار کردند و بفرمود تا کتاب‌ها از بغداد و شام و موصل بیاوردند .

بنابراین به تصریح خواجه نصیرالدین در رصدخانه مراغه کتابخانه‌ای نیز بنیاد نهادند و در عظمت این کتابخانه مطالبی هست که واقعاً اعجاب‌آور و شگفت‌انگیز است و باید گفت کتابخانه مراغه یکی از بزرگترین کتابخانه‌هایی بوده است که در ایران پس از اسلام بوجود آمده و ترتیب یافته بوده است .

کتابخانه مراغه را در حقیقت باید وارث چندین کتابخانه عظیم دانست که در شام و جزیره و موصل و بغداد و الموت و سمرقند و بخارا و مرو و قزوین و ساوه و نیشابور بوده و مغول باقیمانده آنها را غارت کرده بوده است .

جرجی زیدان مینویسد : « قسمت مهم کتابهای آن کتابخانه (رصدخانه مراغه) از کتابخانه‌های شام و بغداد و جزیره بوده که در فتنه تاتار غارت شده و عدد آنرا بالغ بر چهارصد هزار جلد گفته‌اند » .

ابن العبری مینویسد : در آن کتابخانه کتابهایی وجود داشت که از منابع مختلف چینی ، مغولی ، سانسکریت ، آشوری ، عربی ، ترجمه و در دسترس استفاده دانشمندان رصدخانه قرار میگرفت .

تاریخ بنیاد کتابخانه و رصدخانه مراغه را در تاریخ گزیده و هم‌چنین زیج ایلخانی ۶۵۷ هـ . نوشته‌اند و در همان سال ساختمان رصدخانه و کتابخانه پیاپیان رسیده است .

کتابخانه مراغه تا سال ۷۳۶ که سلطان ابوسعید بهادرخان بن محمد خدا بنده وفات یافت وجود داشته و پس از وفات ابوسعید که در قلمرو ایلخانان تجزیه رخ داد و ترکان آق‌قویونلو و آل‌جلایر پدید آمدند و هر چند گاه بر آذربایجان دست می‌یافتند بمرور کتابخانه مراغه بتاراج رفت و هریک از این سلسله‌ها سهمی از آن برگرفتند . نسخه‌ای از آثار خواجه نصیرالدین توسی بخط خودش موجود است که تعلق بدرصدخانه داشته و زمانی در تصرف سلطان

احمد جلایر بوده است و سپس بکتابخانه الغیثک رفته و در پشت جلد نخست آن خط سلطان احمد جلایر والغیثک هست که مالکیت کتاب را بایشان نشان میدهد .

دانشگاههای ایران پس از دانشگاههای نظامیه

پس از ویرانی و خرابی مغول ایرانیان برای تجدید فرهنگ و ادب و علوم خود باردیگر بپا خاستند و در این راه دانشوران بنامی چون : خواجه نصیرالدین توسی - خواجه رشیدالدین فضل الله - خواجه غیاث الدین محمد طی مدت هشتاد سال در ایران پنج حوزه علمی و تاریخی و ادبی بوجود آوردند که این حوزه ها گذشته از اینکه دانشمندی در هر يك از رشته های مورد بحث پرورش دادند بتألیف و تصنیف کتابهای ارزنده ای در علوم مختلف نیز كمك و مساعدت کردند و در طی مدت هشتاد سال کتابهای بسیاری در فنون تاریخ و نجوم و ریاضی و ادبیات برشته تحریر درآمد و باردیگر پایه و اساس فرهنگی نو گذاشته شد .

این پنج حوزه علمی و دانشگاهی را میتوان به ترتیب زیر مشخص کرد:
۱ - مسجد بی سقف علیشاه که اختصاص به تدریس ادبیات و تاریخ داشته و در آنجا کتابخانه بزرگی برای تدریس و تحصیل طلاب ادب و تاریخ فراهم آورده بودند (۱۶۳) .

۲ - شب غازی که اختصاص به علوم داشت و آنرا باید از بزرگترین مراکز علمی ایران دانست (۱۶۴) .

۳ - ربع رشیدی که خواجه رشیدالدین فضل الله پزشک و مورخ و ادیب دوره ایلخانی آنرا در کنار تبریز بنیاد نهاد و شرح مفصل آنرا بعد خواهیم آورد .

۴ - رصدخانه مراغه که بهمت و سرپرستی خواجه نصیرالدین توسی بنیاد یافت و در آن علوم ریاضی و نجوم تدریس می شد و کتابهایی نیز بهمکاری دانشمندان رصدخانه تألیف یافت . (شرح کتابخانه این رصدخانه گذشت) .

۵ - حوزه علمی سلطانی که بنیان آنرا غازان خان گذاشت و سلطان محمد خدابنده آنرا پایان رسانید و در این حوزه هفت مسجد بزرگ بود که هر يك مدرسه ای داشتند و دارالشفاء نیز داشته و کتابخانه آن از کتابخانه های معروف و مشهور دوران ایلخانیان است (۱۶۵) .

۱۶۶ - کتابخانه ژنده پیل : ابونصر احمد بن ابی الحسن نامقی جامی معروف به ژنده پیل متولد سال ۷۲۱ هـ. و در گذشته بسال ۵۳۴ - و مدفون در جام. عارفی بنام و سخنگوئی عالیمقام است .

این عارف بیدار دل در زمان حیات محضرش قبله گاه عاشقان و پس از ممات آرامگاهش مطاف دلسوختگان و طالبان وادی حقیقت و عرفان بوده است .

نمای بیرونی و درونی آرامگاه پهلوان محمود قتالی درخیوه
قتالی ازعارفان صاحب مکتب بوده و خانقاهش که امروز آرامگاه اوست مجمع دانشوران بود

شیخ جام دردوران زندگی خانقاهی داشت که عاشقان حق را راهنمایی و ارشاد میکرد و پس از اینکه بجوار رحمت ایزدی پیوست درهمان خانقاه بخوابگاه ابدی آرامید .

درخانقاه او که مدرسه‌ای برای اهل دل بوده است کتابخانه‌ای وجود داشته واینک ما از کتابهایی که بر کتابخانه آرامگاهش وقف شده بوده است آگاه میشویم ازجمله میتوان ازتفسیر گرانقدر ابوبکر عتیق بن محمد نیشابوری سورآبادی هروی یاد کرد که درعهد سلجوقیان میزیسته است^{۱۳۶}. ابوبکر عتیق تفسیرش را بسال ۴۸۰ پایان آورده بود این تفسیر نفیس اکنون در چهار مجلد درموزه ایران باستان نگهداری میشود که تا سال ۱۳۱۶ در کتابخانه آرامگاه شیخ قرار داشته است^{۱۳۷}. در صفحات اول هر یک از مجلدات چهار گانه شیخ الاسلام ابوالفتح محمد بن شمس الدین مطهر بن نامقی جامی آنرا بکتابخانه آستانه شیخ ژنده پیل در نیمه رجب سال ۶۵۴ هـ . وقف کرده بوده است واین اثر نشان میدهد که تا سال ۶۵۴ کتابخانه آستانه ژنده پیل دائر و برقرار بوده است^{۱۳۸}.

۱۶۷ - کتابخانه مدرسه فخرالدین ابوبکر در شیراز : امیر

فخرالدین ابوبکر بن ابونصر حوایجی از وزرای اتابک ابوبکر بن سعد بن زنگی بوده است ، او یکی از مردان بادرایت و وزرای باکفایت سلغریان بود ، در علو همت و سخا و کرم و نیکخواهی برای مردم و رعایت و تربیت اهل دانش و فضل و ایجاد واحداث آثار و ابنیه خیر بی نظیر بود و مانند نداشت ، تاریخ و صاف شمه‌ای از اعمال و افعال نیک این وزیر را در تاریخ خود آورده و مورخان دیگر نیز آنرا تأیید کرده‌اند^{۱۲۹} . و در مورد میزان و مقدار آن متذکراند که در زمان او (۶۹۹ ه . ق) « از اشخاص رقبات خیر و آنچه امروز معمور و مزین است و مراسم درس و تلقین و وعظ و تذکیر در آن معین و ذخایر املاک که در سلک و قیفه کشیده هنوز زیادت از سی هزار دینار زر رایج در سالی ارتفاع آن است با وجود تغلب و تعدی بیگانگان و فساد و تصرف فرزندان^{۱۳۰} » .

مدرسه او بنام مدرسه ابونصر و یا ابوبکر در شیراز مدتها مجمع و محفل تربیت دانشوران می‌بود و کتابخانه آن از کتابخانه‌های معتبر شیراز بشمار میرفت ، کرم و سخا و دانش‌پروری این وزیر با تدبیر مورد ستایش شیخ سعدی قرار گرفته و از او در مقدمه گلستان جاویدانش پس از ستایش ابوبکر و پسرش سعد بعد از تبجیل و تعظیم چنین یاد میکند « دیگر عروس فکر من از بی‌جمالی سر بر نیاورد و دیده یأس از پشت پای خجالت بر ندارد و در زمره صاحب‌دان متجلی نشود مگر آنکه که متحلی گردد بزبور قبول امیر کبیر عادل . . . »

۱۶۸ - کتابخانه شمس‌الدین محمد جوینی معروف بصاحب‌دیوان :

از وزرای دانشمند و دانش‌پرور ایران است و او را باید یکی از کسانی دانست که در احیای خرابیهای دوره مغول و بخصوم ترویج زبان و ادب فارسی کوشش و مجاهدتی بسیار کرد و توجه او بدانشمندان و سخنوران و تعظیم و تکریم از ایشان باریگر سبب احیای مدارس و گرمی بازار فضل و هنر گردید ، این وزیر کم نظیر بر اثر دسائسی در چهارم شعبان سال ۶۸۲ در نزدیکی اهر بفرمان ارغون خان مغول شهید شد ، ترجمه کامل و جامع او در مقدمه جلد اول جهانگشا آمده است^{۱۳۱} .

برای معرفی او همین بس که شیخ اجل سعدی قصایدی غرا و شیوا در ستایش او سروده و ۲ رساله از شش رساله شیخ درباره روابط او با شمس‌الدین محمد جوینی است و هم چنین رساله‌ای از شیخ بنام رساله صاحب‌دیوان یا صاحبیه بنام این وزیر مزین است .

این وزیر فضل‌دوست و دانش‌پرور کتابخانه‌ای عظیم فراهم آورده بود که پس از شهادتش دستخوش تاراج و غارت گردید ، هنوز در کتابخانه‌های

بزرگ جهان نسخه‌هایی که برای کتابخانه این وزیر کم‌نظیر استنساخ شده بوده است بیادگار مانده و نمونه را نسخه‌ای از کتابخانه آصفیه دکن که سال ۶۴۰ هـ. تحریر یافته و کتابی است در علم موسیقی و ادوار معرفی میشود.

در پشت برگ نخستین کتاب در ترجمی زیبا چنین نوشته است «... من كتب المحدثين من بعدهم ... خزنة الموالى الصاحب الاعظم ... بسم الله الرحمن الرحيم ... خزنة الموالى الصاحب الاعظم العادل المؤيد المظفر المنصور صاحب السيف والقلم ملك الملوك الوزراء شرقاً وغرباً وقرباً باصلاح العالمين ... المعالى صاحبديوان الممالك وشمس الدين بهاء الاسلام محمد بن محمد الجوينى.»

۱۶۹ - کتابخانه عطا ملک جوینی : عطاء الله فرزند بهاء‌الدین محمد ملقب به علاء‌الدین عطا‌ملک جوینی ، برادر شمس‌الدین محمد جوینی است. او نیز در عهد هلاکو و ابا قآن و تکوداراز (۶۵۷-۶۸۱) وزارت بغداد و عراق عرب و خوزستان را داشت او نیز بنسائس مجد الملک یزدی مورد غضب هلاکو قرار گرفت لیکن با تدبیر و وساطت خواجه نصیرالدین توسی از مهلکه نجات یافت و تا سال ۶۸۱ هـ. زندگی کرد و در نزدیکی دشت مغان در گذشت و در گورستان چرنداب تبریز مدفون شد ، این وزیر مانند برادرش بدانش‌پروری و تکریم دانشمندان شهره آفاق بود در ادب و تاریخ از استادان مسلم است و بهترین سند این مدعا تاریخ جهانگشای اوست .

با شیخ اجل سعدی مناسبات خصوصی و دوستانه داشته و شیخ سعدی در قصائدی چند مراتب دانش و فضل او را ستوده است از جمله :

هزار دستان بر گل سخن‌سرای چو سعدی
دعای صاحب عادل علاء دولت و دین را
وزیر مشرق و مغرت امیر مکه و یشرب
که هیچ ملک ندارد چنو حفیظ و امین را
ایا رسیده بجائی کلاه گوشه قدرت
که دست نیست بر آن پایه آسمان برین را
گر اشتیاق نویسم بوصف راست نیاید
کاز اشتیاق چنانم که تشنه ماء معین را
تو قدر فضل شناسی که اهل فضلی و دانش
شبه فروش چه داند بهای دُرّ ثمین را
و در بیان نویسندگی و قدرت قلم او میفرماید :
چو بر صحیفه املی روان شود قلمش
زبان طعن نهد بر بلاغت سبحان

و در مقام دانش‌پروری این وزیر سخن‌شناس کافی است گفته شود که شیخ اجل شهرت و معروفیتش را مدیون توجه و عزت برادران صاحب‌دیوان میدانند و میفرماید :

اگر نه بنده‌نوازی از آنطرف بودی
من این شکر نفرستادمی بخوزستان
مرا قبول شما ، نام در جهان گسترده

مرا بصاحب‌دیوان عزیز شد دیوان
تاریخ جهانگشا از آثار مستند و گرانقدری است که وقایع از زمان
خوارزمشاهیان را تا سال ۶۵۸ دربردارد عظاملك همچون برادرش برای
مطالعه و تهیه مآخذ و مدارك جهت تألیف حنیفش کتابخانه‌ای بسیار گرانبها
بوجود آورده بود .

۱۷۰- کتابخانه مدرسه عضدی شیراز : این مدرسه از مستحذات ترکان
خاتون دختر اتابك یزد قطب‌الدین محمود شاه وزن سعد بن ابوبکر بن سعد بن زنگی
ممدوح شیخ اجل سعدی بوده است و در آنجا اتابك سعد بن ابوبکر و اتابك محمد بن
سعد و ترکان خاتون و اتابك ابش خاتون مدفون شدند ، این مدرسه بنائی
بسیار رفیع و عظیم بوده و قسمتی از آثار آن که هم‌اکنون بجا مانده نشانه‌ای
از عظمت بنای آن در دوران عمران و آبادیش است . این مدرسه نیز
کتابخانه‌ای داشته است ، دانش دوستی و خیرخواهی او موجب شد که شیخ
سعدی او را در دو قصیده مدح گفته است . (عکس ص ۱۰۵)

۱۷۱- کتابخانه ربع رشیدی - تبریز : یکی از کتابخانه‌های نفیس
و گرانقدر ایران کتابخانه ربع رشیدی بوده است ، کتابخانه ربع رشیدی را
باید یکی از کتابخانه‌های بزرگ و مهم عمومی و کم نظیر ایران و جهان
بشمار آورد ، بانی این کتابخانه بزرگ یکی از رادمردان و دانشمندان
بنام ایران است و بجاست در این تاریخچه از شرح حال و احوال بنیان‌گزار
این کتابخانه عظیم به تفصیل گفتگو شود .

خواجه رشیدالدین فضل‌الله فرزند عمادالدوله ابوالخیر همدانی
کسی است که جدش با خواجه نصیرالدین توسی در دژ اسماعیلیان که در
قحستان واقع بود بسر می‌برد و پس از فتح آنجا بدست هلاکوخان مغول
بخدمت هلاکو درآمد .

رشیدالدین فضل‌الله جوانیش را در همدان به تحصیل دانش و
بخصوص علم طب گذرانید و سپس بعنوان پزشك بدستگاه اباقاآن راه یافت
و تا وزارت غازان‌خان ارتقاء مقام گرفت و آنگاه در دوران سلطنت اولجایتو
و ابوسعید بهادرخان نیز وزیر بود سرانجام بفرمان ابوسعید شهید گردید .
از آنجائیکه غازان‌خان بتاریخ علاقه مفرط داشت به رشیدالدین

فضل الله مأموریت داد که تاریخ مغول را بنویسد : خواجه رشیدالدین فضل الله که بزبانهای - ترکی - مغولی - عربی آشنائی داشت با استفاده از منابع مغولی تاریخ غازانی را نوشت و سپس بدستور الجایتو به تدوین و تألیف جامع التواریخ رشیدی که یکی از منابع مهم و قابل اعتماد تاریخ عمومی و بخصوص تاریخ دوران مغول است پرداخت .

خواجه رشیدالدین فضل الله یکی از فضل دوست ترین وزرای ایران است و یا اینکه خود نویسنده و محقق عالی مقام بود ، معذالک شهرت او را باید مدیون توجه و علاقه مفرطش به تیمار خاطر علما و دانشمندان و عارفان دانست ، او با ثروت سرشاری که داشت کتابخانه ها و مدرسه ها دارالشفاه - خانقاه های بسیار ساخت و مستغلات فراوانی بر آنها وقف کرد . ب سرمایه اودانشمندان در نقاط مختلف کشور پهناور ایران به تحریر و تألیف و تصنیف آثار بسیاری پرداختند که امروزه ریک از آنها جزو مفاخر علمی و ادبی بشمارند . درمکاتب رشیدی که مجموع نامه های اوست ، نامه ای میخوانیم که

بفرزندش امیرعلی حاکم بغداد نوشته و او را موظف ساخته است برابر فهرستی که داده برای پنجاه و یک تن از فحول علما و مشاهیر زمان امثال ، قاضی عضدالدین ایچی - عبدالرزاق کاشی ریاضی دان شهیر - قطب الدین رازی - خواجه همادالدین تبریزی - اصیل الدین بن خواجه نصیر توسی - قطب الدین شیرازی - قاضی بیضاوی انعامی را که مقرر داشته تقدیم دارد^{۱۳۲} و در پایان مینویسد : « . . . برای جمله برود و عدول نجوید و چون این ضعیف که خادم علمای زمان و چاکر افاضل دوران است مراجعت کند ، ادرات و مواجب سالیانه علماء و قضات و سادات و وظائف مشایخ و حفظ قرآن و حکما و اطباء و شعرا و صاحبان اقلام ممالک ایران از سرحد آمویه تا سرحد آبجول و اقصای مصر و تخوم روم ، چنانکه معهود بوده بر قاعده قدیم داده شود و نوعی کند که ایشان از سر رفاهیت بافادت و استفادت مشغول گردند و ما را بدعای خیر یاد کنند . »

ربیع شیدی^{۱۳۳} در حقیقت شهرکی بوده است که خواجه رشیدالدین فضل الله آنرا در جوار و کنار تبریز بنا کرد و برای آن مدرسه ای ساخت که کتابخانه این مدرسه بشرحی که خواهد آمد یکی از کتابخانه های معتبر و معظم ایران بوده است ، ربیع شیدی هم چنین دارای دارالشفاء و دارالسیاده بود و خواجه رشید برای آرامگاهش گنبد مجلل و زیبایی نیز طرح افکنده بوده است .

کتابخانه مدرسه ربیع رشیدی در دو طرف بنای گنبد آرامگاه خواجه رشید در مدرسه رشیدی قرار داشته است و این از آن جهت بود که رشیدالدین خواجه فضل الله میخواست حتی پس از مرگ نیز در کنار و جوار کتاب و کتابخانه

در خواب ابدی باشد و از شمیم بهشتی کتاب و انفاس قدسی دانشمندان مستفید باشد و از جمله نفائس این کتابخانه هزار مجلد قرآن مجید بخط استادان و مشاهیر خوشنویسان خط بوده است. علاوه بر این هزار جلد « شصت هزار جلد کتاب دستنویس نفیس دیگر نیز وقف کتابخانه کرده بود که بطور اختصار بشرح آن می‌پردازیم.

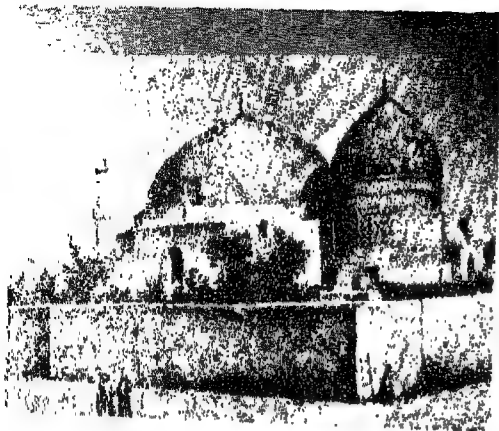
خواجه رشیدالدین فضل‌الله در وصیت‌نامه‌ای که برای اطلاع مولانا صدرالدین محمد ترکه فرستاده است مینویسد «... دیگر دو دارالکتب که در جوار گنبد خود از یمین و یسار ساختم، از جمله هزار مصحف در آنجا نهاده‌ام و وقف کرده‌ام بر ربیع رشیدی و تفحیل آن بدین موجب است.

قرآن بحل طلا نوشته شده چهارصد جلد، قرآن بخط یاقوت ده جلد، قرآن بخط ابن مقله هشت جلد، قرآن بخط سهروردی بیست جلد، قرآن بخط اکابر بیست جلد، قرآن‌هاییکه بخط خوب نوشته شده است ۵۴۸ جلد، دیگر، شصت (۶۰۰۰) هزار مجلد کتاب در انواع علوم و تواریخ و اشعار و حکایات و امثال و غیره که از ممالک ایران و توران و مصر و روم و چین و هند جمع کرده‌ام. همه را وقف گردانیدم بر ربیع رشیدی.» برای نگهداری و اداره امور دارالشفاء و مدرسه و کتابخانه آن مینویسد «... بیست هزار مرغ که بدست ده‌اقلین و رعایای قراء مواضع تبریز و سلطانیه و همدان سپرده‌ام و وقف کرده‌ام.»

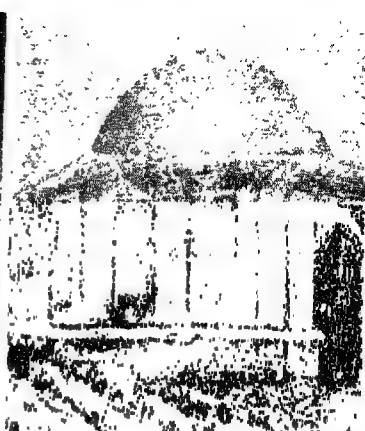
خواجه رشیدالدین فضل‌الله ضمناً از نظر اینکه آثارش دستخوش حوادث و نابودی نشود از کلیه آنها بدو زبان عربی و فارسی صدها نسخه استساخ کرده و برای کلیه شهرهای ایران فرستاد تا در کتابخانه‌های مدارس محفوظ بمانند.

در کتابخانه مدرسه ربیع رشیدی از تألیفاتش نسخه‌های متعدد گذاشت و استساخ از روی آنها برای عامه آزاد کرد. و هم‌چنین از مجموع تألیفاتش نسخه ضخیمی فراهم آورد بنام جامع تصنیف رشیدی با نقشه و صور لازم و آنها را در کتابخانه رشیدی جای داد^{۱۴۴} و موقوفاتی تعیین کرد تا هر سال از محل درآمد آن از هر يك از تألیفاتش دو نسخه بزبان فارسی، و عربی بنویسند و برای شهرهای بلاد اسلام جهت اهداء بدانشمندان هر سامان بفرستند خوشبختانه در جزو کتابهای نفیس کتابخانه سلطنتی ایران مجموعه رشیدی که شامل کلیه آثار اوست مظلوم است.

حاسدان و بداندیشان که بجاء و مال خواجه رشیدالدین حسد می‌ورزیدند با انجام نقشه‌های خیانت‌آمیز ابوسعید بهادرخان را اغوا کردند و خون آن دانشمند عالقدر را بناحق ریختند و دست‌بفارت و چپاول اموالش گشودند، او باش و ارادل تبریز ربیع رشیدی را چند روز دستخوش

آرامگاه شیخ شهاب‌الدین سهروردی و شیخ عبدالقادر گیلانی در بغداد

آرامگاه ابوعلی دقاق در بیرون شهر نسا

نهب و غارت قرار دادند و در آن غوغای عام کتابخانه مدرسه نیز بغارت و یغما رفت و نسخه‌هایی از کتابهای بی‌نظیر آن کتابخانه که از حریق و نابودی مصون مانده بود در سراسر جهان پراکنده شد و نمونه را برای انبای بشر از آن کتابخانه گرانقدر یادگار ماند . شومی خون خواجه رشید دامن ابوسعید را گرفت و سراجی ناگوار یافت .

۱۷۲ - کتابخانه صدرجهان : صدرجهان از معارف دانشمندان ایران است کتابخانه صدرجهان معروفیت و شهرتی عالمگیر داشته ، کتابخانه‌یکه برای کتابخانه صدرجهان استنساخ و یا خریداری کرده بودند همگی در پشت برگ نخستین کتاب ترنجی بسیار زیبا در زمینه طلا و لآژورد دارند و در میان ترنج به خط ترقی‌نی نوشته شده است : **العبد صدر جهان الحسینی** از کتابهای کتابخانه صدر در کتابخانه آصفیه دکن نسخه‌هایی مضبوط است از جمله میتوان از کتاب النصاب و فی حساب الوصیه تألیف سراج‌الدین سجاوندی یاد کرد که مورخ سال ۷۶۸ است .

۱۷۳ - کتابخانه صوفی آباد سمنان : رکن‌الدین ابوالکلام علاءالدوله احمد بن شرف‌الدین محمد بن احمد بن محمد بیابانکی سمنانی از عارفان نامدار ایران است که سال ۶۸۷ پس از ترک مقامات دیوانی انزوا گزید و در سال ۷۲۰ در تردیکی سمنان^{۱۳۵} خانقاهی پی افکند و در آنجا بارشاد و دستگیری و راهنمایی طالبان حقیقت پرداخت و آنرا صوفی آباد نام نهاد .

علاءالدوله سمنانی آثار بسیاری در ادب و عرفان دارد که آنها را باید از آثار فصیح و بلیغ زبان فارسی دانست ، از عارف نامی در صوفی آباد

که بنائی بس عظیم و بلندمرتبه بود برای شاگردانش کتابخانه‌ای ترتیب داد تا پژوهندگان معرفت را گنجینه‌ای گرانقدر و طالبان وادی طلب را مرجع و ملجأ باشد. صوفی‌آباد برای عارفان ایران بیش از يك قرن مرکزیت علمی داشت و در آن عرفای نامی به‌هدایت و راهنمایی صرف عمر می‌کردند. علاءالدوله سمنانی پس از درگذشت درخانقاهش بخاک سپرده شد و مزار پر انوارش مطاف اهل دل گردید. هم‌اکنون نیز آثاری از این بنای عظیم برجاست و یاد از شکوه گذشته خود می‌کند. (عکس ص ۷۲)

امیر اقبال سیستانی یکی از شاگردان بنامش رساله‌ای در شرح حال و احوال و مناقب او نوشته که برای اهل تحقیق بسیار ارزنده است.

نکته: در پایان این مقال بجاست از پادشاهان هرمز و جزائر خلیج فارس نیز یاد کنیم زیرا آنها چند قرن از پاسداران زبان و فرهنگ واز حامیان و مرآتوجان ادب و سنن ایران بودند، بخصوص دوتن از پادشاهان نامی هرمز، قطب‌الدین تهمتن و تورانشاه بن قطب‌الدین.

تورانشاه بن قطب‌الدین مردی بسیار فضل‌دوست بود و از ۷۴۷ - ۷۷۹ ه. باشکوه و شوکتی بسیار پادشاهی کرد و همین پادشاه شاعر پرور است که صلت‌های گرانقدر برای خواجه حافظ شیرازی می‌فرستاده است و خواجه نیز او را دردوغزل مدح گفته است. شاهنامه‌ای نیز در تاریخ دودمان این پادشاهان سروده شده که متأسفانه يك نسخه بیشتر از آن بدست نیست. آنچه مسلم است این خاندان نیز کتابخانه‌هایی داشته‌اند لیکن هیچ‌گونه اطلاعی از آن بدست نیست همین اندازه به تذکری بسنده شد.

اثرات شوم مغول و کود بازار فضل و ادب

در این تاریخچه میتوان بروشنی و وضوح آثار و عواقب ناگوار حمله مغول و تاتار را مورد بررسی قرار داد. چنانکه خواهد آمد از سال ۶۲۰ - ۸۰۰ ه. هیچ‌گونه آثاری از احداث مدارس و دارالعلم‌ها در شهرهای خراسان بزرگ و آذربایجان و عراق نمی‌بینیم و آنچه میتوانیم در طی سالیهای از ۶۲۰ - ۸۰۰ از این قبیل آثار نشانی در کتابها بدست آوریم منحصرأً محدود است به فارس و یزد و احیاناً اصفهان و این نیز بدان سبب و جهت است که فارس به همت اتابکان سلغری و یزد و درائر نرمش اتابکان یزد از کشتار و خرابی مغول معیون ماندند، شهرستان یزد با اینکه منطقه‌ای کم‌آب و کم‌جمعیت بود چون از دستبرد و تاراج و خرابی و قحط غلا امان ماند، مردم بی‌پناه و آواره شهرستانهای دیگر ایران که از تیغ خانمانسوز مغول و قتل‌عام‌های دسته‌جمعی و گرسنگی و وبا نیم‌دجانی بدربرده بودند از اطراف

خراسان وری روی بدانجا نهادند تا آنجا که شهر یزد دیگر گنجایش پذیرائی آوارگان و پناهندگان را نداشت و بناچار مردم در اطراف باروی شهر سکنی گزیدند و محله‌هایی نو و جدید پدید آمد ، امیر مبارزالدین محمد مظفری که پس از پدرش به حکومت یزد رسید ناچار شد با روی قدیمی شهر را خراب کند و باروئی بسازد که محله‌های جدید را نیز دربر گیرد و از این زمان است که شهر یزد بسرعت رو بآبادی و عمران میگذارد و شهری پر جمعیت و بزرگ میشود تا جائیکه مطمح نظر نصرت‌الدین شاه یحیی مظفری قرار می‌گیرد و سالیان دراز مقرر سلطنت و حکومت او می‌گردد .

دانشمندان و علما و مشاهیر و طالب علمانی که از اکثاف ایران زنده مانده بودند بآن شهر دور افتاده و آرام روی نهاده بودند و تجمع آنان سبب شد که امراء و وزراء و صدور و مردم دانش‌دوست و خیراندیش تشویق به ساختن مدارس و دارالعلم‌ها شدند و در طی سالهای از ۷۱۲-۸۰۰ هجری دارالعلم‌های بسیاری در یزد ساخته شد که بالنتیجه این شهر کوچک بلقب دارالعلم ملقب گردید و بطوریکه در صفحات آینده خواهد آمد در طی سالهای از ۶۱۲ - تا حدود هشتصد هجری ، جز در یزد هیچگونه آثاری از تجدید حیات علمی و ادبی در شهرهای خراسان و آذربایجان و عراق نمی‌بینیم .

ایلخانان جز در تبریز و سلطانیه و مراغه که تحت عنوان دانشگاههای پنجگانه دوران مغول از آنها یاد کردیم کار برجسته دیگری انجام ندادند .

طی حکومت خاندان اینجو در فارس ، در شیراز تنها در زمان شاه شیخ ابواسحق که مردی علم دوست بود مدت کوتاهی توجه بارباب معرفت و علم مبذول گشت و نتیجه آن تألیف چند کتاب بنام شاه شیخ ابواسحق و ظهور سخنورانی شهیر چون عبید و خواجو و خواجه حافظ شیرازی شده است . متأسفانه لجاج شاه شیخ ابواسحق با حکومت امیر مبارزالدین محمد مظفری در کرمان و یزد سبب شد که دوران حکومت این پادشاه کریم و فضل‌دوست بمبارزه و محاربه با امیر مبارزالدین بگذرد و حاصل کشمکش و جنگهای هفتگانه او با امیر مبارزالدین برای اصفهان و یزد و شیراز و کرمان خرابی ببار آورد و سرانجام با دستگیری و قتل شاه شیخ به زوال دودمان اینجو پایان پذیرد .

در حکومت مظفری‌ها نیز تنها در زمان شاه شجاع که مردی دانشمند و شاعر و نویسنده بود توجه خاص بارباب علم و ادب مبذول میگشت و در زمان او حوزه‌های علمی اندک رونقی گرفت لیکن جدال او با برادرانش شاه محمود و برادرزادگانش نیز نمیگذشت این مرد فضل‌دوست در راه گسترش علم و معرفت و رونق کتاب و مدرسه ، آنچنانکه انتظار میرفت اقداماتی چشم‌گیر و قابل‌توجه بعمل آورد .

در بغداد و آذربایجان نیز شیخ اویس ایلکانی که مردی دانشمند و هنردوست بود کوشید که هنرمندان و نویسندگان را به پایتخت های تبریز و بغداد جلب و جذب کند و تاحدی توفیق یافت و سلطان احمد جلایر نیز در این راه بذل جهدی کرد لیکن چون مدت سلطنت و حکومت آنان دیری نپائید حوزه های علمی بغداد و تبریز هیچیک رونقی نگرفت .

پادشاهان آق قویونلو در عراق و قسمتی از آذربایجان توانستند اندک زمانی به جلب و پرورش نویسندگان و هنرمندان توفیق یابند و بنیان مدارس بگذارند و کتابخانه های تأسیس کنند که بجای خود خواهد آمد .
۱۷۴ - کتابخانه مدرسه مظفریه میشد یزد : این مدرسه از بناهای امیر مظفر مبارزی پدر امیر مبارزالدین محمد بوده است که آنرا در حدود سال ۷۰۰ هجری ساخت و در یزد شهرت فراوانی بدست آورد و نزدیک یک قرن مرکز علما و طلاب بود ، مدفن امیر مظفر نیز در این مدرسه است ، کتابهای کتابخانه این مدرسه همه از کتب فقهی بوده است .

۱۷۵ - کتابخانه مدرسه نصریه یزد : شاه یحیی مظفری این مدرسه را در یزد بسال ۷۷۷ در جنب خانقاه و مدرسه جدش امیر مظفر ساخت و آنرا بنام خودش نصریه نام نهاد و بازار و دکاکین دارالطبیخ را نیز وقف بر آن کرد ، پس از اینکه بدست امیر تیمور خود و پسرش جهانگیر گشته شدند جسدشان را در همین مدرسه بجاگ سپردند .

۱۷۶ - کتابخانه مدرسه اتابک یزد : مدرسه اتابک سام و کتابخانه آن از مستحدثات اتابک یوسف شاه ، از اتابکان یزد بود که در بیرون شهر قرار داشته و بسال ۷۵۷ که امیر مبارزالدین محمد یزد را بتصرف آورد و بر قسمتی از محلات بیرون شهر یزد از جمله بر اطراف باغ بهشتی و کوچه محمد جلال و کوچه دارالشفاء حصار کشید این مدرسه نیز داخل شهر یزد قرار گرفت .

۱۷۷ - کتابخانه مدرسه صفویه یزد : سلطان محمود شاه بن ابومنصور سلطان قطب الدین که دخترش کردوجین را بمقد قان خان در آورد در جوار مدرسه رکنیه مدرسه ای عالی بسال ۶۳۷ طرح افکند لیکن عمرش کفاف آن را نداد که باتمام آن توفیق یابد همسرش این بنا را باتمام رسانید و چون با نظارت صفوت الدین یاقوت ترکان اتمام پذیرفت بمدرسه صفویه معروف شده بود . این مدرسه و کتابخانه آن از مدارس عالی و بنام شهر یزد بوده است .

۱۷۸ - کتابخانه مدرسه رکنیه یزد : جامع مفیدی درباره این مدرسه و کتابخانه آن چنین مینویسد : « . . . بانی آن عمارت فلک ارتفاع که مشهور و معروف گشته به ام البقاع ۱۳۶ سلاله خاندان مصطفوی دوحه

چمن مرتضوی سید رکن الدین محمدحسین بوده و این عمارت بر علو همت آن جناب دلالت میکند. درگاه رفیعش رشک معموره آفاق، و رفعت مناره او باقامت و دل آرائی در روی زمین طاق، گنبد وصفه و غرفه های او غرفات و شرفات جنان (را) نشانه ای . . . و اتمام این بقعه شریفه که مضمون کلمه: «روضة من ریاض الجنة» درشان او آیتی است در سنه خمس و عشرين و سبعمایه ۷۲۵ اتفاق افتاده و سبب بنای آن در مقام سیوم همین مجلد در احوال سید رکن الدین محمد بانی. سمت تحریر یافته و در شهر اثنی و ثلثین و سبعمایه که حضرت بانی عالم جاودانی شتافت در گنبد بقعه مذکور دفن گردید و اکنون اکابر و اصاغر و مقیم و مسافر در آن مزار متبرک تبرک و تئیم میجویند و بیای عجز و نیاز تردد مینمایند و بجهت مطالب دارین دعا کرده شرف استجابت درمی یابند.

در تاریخ جدید یزد مذکور است ۱۳۷ که «حضرت سید رکن الدین محمد در جنب مدرسه مزبوره کتابخانه ساخته و سه هزار جلد کتاب وقف طلبه علوم نمود و چندان از قراء و مزارع و باغات و دکا کین و خان و طواحین وقف نموده که محاسب و هم از تعداد آن بعجز و قصور اعتراف دارد ۱۳۸».

۱۷۹ - کتابخانه مدرسه حسینیان یزد: این مدرسه از مدارس معتبر و قدیمی یزد بوده که سال ۷۲۶ ه. وسیله امیر شرف الدین حسین پدر امیر معین الدین اشرف ساخته شده و مجمع طلاب علوم دینی (شیعی) بوده و بدیهی است کتابهای کتابخانه آن نیز کتب فقه و اصول و شرایع شیعی بوده است.

۱۸۰ - کتابخانه مدرسه میر آخور یزد: این مدرسه از مدارس زمان امیر مبارز الدین محمد مظفری است که میر آخور او سال ۷۲۹ آنرا بانضمام مسجدی رفیع بساخت و کتابخانه آنرا وقف طلاب علوم دینی کرد. ۱۸۱ - کتابخانه مدرسه حافظیه اهرستان یزد: قاضی ندوشنی مولانا امام الدین علی معمار آنرا بدستور سلطان امیرزاده اسکندر سال ۷۱۲ ساخته بود و چون آرامگاه حافظ رازی در آنجاست بنام مدرسه حافظیه نامبردار گردیده است.

۱۸۲ - کتابخانه مدرسه غیاثیه یزد: بانی آن مرتضی اعظم امیر غیاث الدین وزیر امیر شاه شیخ ابواسحق اینجو بوده است که آنرا سال ۷۴۰ بنا کرده بود. کتابخانه این مدرسه نیز از کتابخانه های قابل ذکر است.

۱۸۳ - کتابخانه مدرسه شمسیه در محله چهارمنار یزد: مرتضی اعظم، شمس الدین بن رکن الدین سال ۷۲۷ آنرا ساخته بود و بر آن موقوفات بسیار وقف کرده بود. این مدرسه و کتابهای آن برای شیعیان یزد و فارس بوده است ۱۳۹.

آرامگاه شیخ صفی‌الدین اردبیلی در اردبیل

گنبد شیخ نجم‌الدین کبری در خویوه

۱۸۴ - کتابخانه مدرسه خانقاه رشیدیه یزد : بانی این مدرسه و خانقاه خواجه رشیدالدین فضل‌الله بن ابی‌الخیر همدانی بوده است که آنرا بسال ۷۲۵ ساخته و اختصاص به متصوفه و عرفا داشته است (شرح حال خواجه رشیدالدین به تفصیل گذشت) ۱۴۰ .

۱۸۵ - کتابخانه مدرسه کمالیه یزد : بانی این مدرسه عالی خواجه کمال‌الدین ابوالمعالی بن خواجه برهان‌الدین وزیرامیر مبارزالدین مظفری بوده است ، در این مدرسه جز کتابخانه داروخانه (بیت‌الادویه) و دارالشفاء و گرمابه هم برای طلاب علوم ساخته و تأسیس کرده بودند بنای مدرسه و کتابخانه آن همه با کاشی‌های نقاشی شده مزین بوده و برای اداره امور آن موقوفات بسیار وقف کرده بودند این مدرسه بسال ۷۲۰ بنایش پایان یافته بوده است ۱۴۱ .

۱۸۶ - کتابخانه مدرسه صفائیه یزد : تاریخ یزد درباره این مدرسه و کتابخانه آن مینویسد : «مدرسه‌ای مروج و عالی است و درگاهی رفیع با دو منار بتکلف دارد و تمام مدرسه بکاشی تزئین دارد و زاویه و کتب‌خانه نیکو دارد . بانی آن مولانا ضیاء‌الدین حسین بن رضی بن مولانا شرف‌الدین عالی است.» این مدرسه و کتابخانه آن بسال ۷۰۵ هـ . ساخته شده بود ۱۴۲ .

۱۸۷ - کتابخانه دارالشفاء شیراز : این مدرسه که در آن علم طب نیز آموخته می‌شد و مدتها مولانا سیدشریف جرجانی عالم شهر منسوب تدریس آنرا برعهده داشته است از مستحدثات شاه‌شجاع مظفری در شیراز بوده است که در حدود سال ۷۵۷ آنرا بنا نهاده بود ۱۴۳ .

۱۸۸ - کتابخانه مدرسه صاعديه مشهور به - بسحاقیه : بانی این

مدرسه وزیر دانشمند و سخنور نامور رکن الدین صاعد . وزیر امیر مبارزالدین و شاه شجاع بوده است که آنرا بسال ۷۶۲ بنا نهاد و چون معروف است که آرامگاه بسحاق اطعمه در مدرسه مذکور است به بسحاقیه شهرت یافته است.

۱۸۹ - مدرسه غیاثیه معروف به گنبد کبیر یزد : بانی آن امیر غیاث الدین محمود بن قطب الدین سلیمان شاه از نزدیکان شاه شجاع مظفری بوده است که مدرسه را بسال ۷۸۱ بنا کرده و موقوفاتی بسیار برای اداره امور آن اختصاص داده بوده است .

۱۹۰ - مدرسه خواجه حاجی ابوالعالی یزد : این مدرسه علاوه بر کتابخانه برای آسایش طلاب مقیم مدرسه گرمابه‌ای نیز داشته است و بانی آن خواجه ابوالعالی بوده که آنرا بسال ۷۸۷ بنا کرده بوده است . طبیبی‌های منقش این مدرسه شهرتی داشته است^{۱۴۴} .

۱۹۱ - مدرسه ضیائیة سرپولک یزد : خواجه ضیاء الدین محمد وزیر آنرا ساخت و در جوار مدرسه بازارچه‌ای نیز احداث کرد که وقف مدرسه بود تاریخ اتمام بنای این مدرسه را ۷۸۸ نوشته‌اند^{۱۴۵} .

۱۹۲ - کتابخانه مدرسه خواجه شهاب الدین قاسم طراز . یزد : خواجه شهاب الدین قاسم مشهور به طراز این مدرسه را بسال ۷۸۷ ساخته و بنای آن از نظر کاشی کاریهای تراش ممتاز و بی نظیر بوده است .

۱۹۳ - کتابخانه مدرسه خانزاده خاتون یزد : خانزاده دختر سلطان مبارزالدین محمد بوده است و او یکی از بانوان فرهنگ دوست و روشن فکر دودمان مظفری است . بنای این مدرسه بسال ۷۸۶ بوده است .

۱۹۴ - کتابخانه مدرسه اصلیه دهرک یزد : اصیل الدین محمد بن مظفر بانی این مدرسه بوده است و بطوریکه در جامع مفیدی و تاریخ جدید یزد آمده است . یکی از مدارس رفیع یزد بوده و جز کتابخانه ، گرمابه نیز برای طلاب داشته و کاروانسرا و مسجدی نیز بآن منضم ساخته بودند و علاوه بر کاروانسرا موقوفات دیگری هم بر آن وقف شده بود تا هزینه‌های عمومی و روزمره مدرسه را کفایت کند . این مدرسه سالیان دراز مجمع طلاب علوم بود . تاریخ بنای مدرسه و کتابخانه آن سال ۷۸۷ هـ . است .

۱۹۵ - کتابخانه مدرسه خاتونیه یزد : خاتون بانو نوه امیر مبارزالدین محمد و خواهر شاه منصور و شاهیحی مظفری است . این بانو از بانوان خیر اندیش دودمان مظفری بوده است . مدرسه او یکی از مدارس نام آور و شهیر قرن هشتم و نهم است . در این مدرسه اکثر اولاد و احفاد آل مظفر که بدست تیمور بقتل رسیدند مدفونند . تاریخ بنای مدرسه سال ۷۸۰ هـ . است .

۱۹۶ - کتابخانه مدرسه قطیبه سرپولک یزد : خواجه قطب الدین محمود ، در جوار مزار پدرش خواجه علی مدرسه‌ای عالی ساخت و آنرا

بنام خودش قطبیه نام نهاد . کتابخانه مدرسه قطبیه از کتابخانه‌های قابل استفاده طالبان علوم بوده است . بنای این مدرسه بسال ۸۳۲ هـ . بوده است .
۱۹۷ - کتابخانه مدرسه باوردیه بموضع اسکندر یزد : فرزندان صدرالدین ابیوردی ، خواجه شمس‌الدین محمد ، خواجه زین‌العابدین این مدرسه را بسال ۸۴۲ ساخته بوده‌اند و کتابخانه آن مرجع طلاب علوم دینی بوده است .

۱۹۸ - کتابخانه مدرسه یوسف‌چهر یزد : ابویوسف بن حاجی حبیبی مشهور به چهره از طرف امیر جلال‌الدین چغماق بامر حکومت یزد منصوب شد و در تاریخ ۸۳۴ در محله دهوک سفلی مدرسه‌ای عالی ساخت که بنامش یوسف‌چهر خوانده شد . این مدرسه نیز کتابخانه‌ای برای استفاده طابعلمان داشت ۱۴۶ .

۱۹۹ - کتابخانه محمود بن ملک‌شاه آملی - در آمل : این پادشاه که بین سالهای ۷۹۰ - ۸۰۰ حکومت مازندران را داشته در آمل کتابخانه‌ای معتبر و بزرگ فراهم آورد . از کتابخانه او کتابهایی در کتابخانه‌های جهان توان یافت . از جمله کتاب شماره ۳۵۸۹ کتابخانه آستان قدس رضوی است .
۲۰۰ - کتابخانه مدرسه سلطان بخت آغا - اصفهان : سلطان بخت آغا دختر سلطان غیاث‌الدین کیخسرو اینجو همسر شاه محمود مظفری بوده است . این بانوی فاضله بسیار شجاع و زکی و هوشمند و مدبر بود . در زمان حیاتش مدرسه بسیار عالی در اصفهان ساخت و خود او یکی از مروجان فرهنگ و ادب بود . سرانجام بدست شوهرش خدشه و جسدش را در مدرسه‌ای که بنا کرده بود ب خاک سپردند . این مدرسه هنوز پابرجاست و از بناهای دیدنی اصفهان است تاریخ بنای آن ۷۶۹ هـ . است .

۲۰۱ - کتابخانه شیخ صدرالدین جنید شیرازی : شیخ صدرالدین جنید بن فضل‌الدین شیخ عبدالرحمن بزغش شیرازی مؤلف ذیل عوارف المعارف از دانشمندان شهیر ایرانست - این دانشمند عالیقدر در شیراز کتابخانه‌ای نفیس فراهم آورد و کتابهای کتابخانه او از کتابهای نفیس و نادرالوجود بوده است . نسخه‌ای از کتابهای کتابخانه او که در سال ۷۷۵ - استنساخ گردیده در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است ۱۴۷ .

۲۰۲ - کتابخانه بابا قاسم اصفهانی : بابا قاسم اصفهانی یکی از عرفای نامی اوائل قرن هشتم است که در اصفهان میزیسته ، یکی از مریدانش بنام سعدالدین سلیمان ابی‌الحسن طالوت دامغانی بمنظور اینکه استادش حوزه ارشاد و مجلس بحث و درس داشته بسال ۷۲۵ هـ . در اصفهان مدرسه‌ای عالی ساخت و در اختیار استادش گذاشت ، این مدرسه بسرپرستی بابا قاسم سالها مرکز ارشاد طالبان حق بود . هم‌اکنون بنای این مدرسه رفیع برپاست و

کاشی کاریهای آن از زمره کاشی کاریهای هنری و کم نظیر اصفهان است .
این مدرسه از قدیمترین مدارس طلبه نشین اصفهان بوده است .

۴۰۳ - کتابخانه خانقاه خلوتی : سید یحیی بن بهاء الدین شیروانی ، در جوانی بطریقه خلوتی پیوست و این طریقه از فروع طریقت نقشبندیه است . او دست ارادت به شیخ صدرالدین خلوتی داد و پس از طی مراحل کمال بیاد کوبرفت و در آنجا بارشاد پرداخت و برای این منظور بنای مدرسه ای عظیم را پی افکند و در مدرسه کتابخانه ای معتبر و غنی فراهم آورد و در جوار مدرسه خانقاه و معبدی هم ساخت . گویند بیش از ده هزار مرید بر او گرد آمده بودند . سید یحیی تألیفاتی هم دارد از جمله اسرار الطالین و شفاء الاسرار و اسرار الواح و شرح گلشن راز ، خلوتی بسال ۸۶۸ در گذشته و در خانقاهش بخاک سپرده شده است .

۴۰۴ - کتابخانه خواجه ملک - اصفهان : مدرسه خواجه ملک از مدارس است که قبل از صفویه در اصفهان بنا گردید و بنای آن فعلاً در جوار مسجد شیخ لطف الله قرار دارد . این مدرسه فرنها در اصفهان مرکزیت علمی داشته و علما و دانشمندان بنامی از این مدرسه فارغ التحصیل شده اند . مولانا محمد زمان تبریزی در کتاب فراید الفوائد شرح حال دانشمندان را بدست میدهد که در مدرسه خواجه ملک به تحصیل پرداخته و از آنجا فارغ التحصیل شده اند و بمقامات عالییه علمی رسیده اند از جمله حکیم شمس الدین گیلانی مؤلف حاشیه بر شرح حکمة العین ، و مولانا حسین گیلانی که او را در دانش و حکمت و حید العصر لقب داده اند - و امیر سید حسینی عاملی و امیر قوام الدین تهرانی مؤلف عین الحکمه و حاج محمد مؤمن مؤلف روضات الجنات که در معرفی این مدرسه نوشته است «وهی من اکثر مدارس البلده المشار الیه برکته و ادفرها تأثیراً فی بلوغ طلبه العلوم الی معارج العلم والیقین» .

این مدرسه قدیمی در زمان بنای مسجد شیخ لطف الله به همت شاه عباس بزرگ تعمیر شد و مدرسی آن به شیخ لطف الله میسی عاملی واگذار گردیده بود از جمله طالب علمان این مدرسه میتوان از آقا حسین خونساری بزرگ یاد کرد که در این دارل علم به تحصیل پرداخته و بشرحی که خود او نوشته است دوران تحصیل بر او بسیار سخت میگذشته است . کتابخانه این مدرسه که مرجع مراجعه دانشمندان بوده از کتابخانه های عظیم و معتبر اصفهان بشمار میرفته است .

۴۰۵ - کتابخانه شیخ صفی الدین اردبیلی : شیخ صفی الدین اردبیلی در سال ۷۰۰ هـ . جانشین و خلیفه شیخ زاهد گیلانی شد و از همان زمان در اردبیل طرح خانقاه افکند و دعوت او در میان شیعیان قبول عام یافت

کتاب و الحمد لله الذي منه الابتداء واليه الانتها والابتداء والانتها والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد وآله الأصفى و عشرة البررة الأتقى ما دامت الأرض والسماء
 وجميع الخلق من تسويد في النسخة الشريفة التي هي فيها الغرائب من النكات واللطائف والعيان من الغرائب
 ما في العاليه والما و آخر النسخ الصادر من المكتبة السلطانية و تعبته العلية المنيرة السلطان ابن السلطان الأمير السلطان
 بن السلطان السلطان على السعيد والاعوان و هو السيد ستم ابن الأمير المرحوم السلطان ميرزا ميرزا السلطان السلطان
 و جميعه و انما سروده شمس نانا الملائكة والحمد لله والحمد لله والحمد لله والحمد لله والحمد لله والحمد لله والحمد لله والحمد لله

نسخه ای که برای کتابخانه سلطان امیر رستم بن امیرسالار استنساخ شده است . این نسخه
 متعلق بکتابخانه های فخرالدین نصیری امینی است

وحتی مغولان نیز باو ارادت میورزیدند .
 خواجه رشیدالدین فضل الله درنامه ای که باو نوشته وضمن مکتوبات
 او موجود است ضمن عرض ارادت برای او حواله ای فرستاده تا خرج خانقاه
 خود کند . شیخ صفی الدین اردبیلی جدخاندان صفویه چون مریدان خود را
 تعلیم میداد ودر حقیقت خانقاهش مدرسه ای برای ارشاد پیروانش بود
 وازهمان اوان ایجاد خانقاه کتابخانه ای نیز احداث و تأسیس شده بوده است.
 و مریدان شیخ از اطراف واکناف کتابهای نفیس به کتابخانه مراد خود
 تقدیم میداشته اند .

پس ازمرگ شیخ صفی الدین اردبیلی چون درهمان خانقاه آرامید ،
 خانقاه به آرامگاه او مبدل شد و کتابخانه آرامگاه که ضمناً مجمع پیروان
 ودوستانش بود رونق گرفت وپس از تشکیل دولت صفویه توجه به آرامگاه
 شیخ صفی موجب ترقی وکمال آن گردید .

شاه عباس بزرگ نیز خود کتابهایی به کتابخانه آرامگاه شیخ صفی
 اهدا ووقف کرده بود^{۱۴۸} این کتابخانه عظیم ونفیس متأسفانه دچارسوانحی

شد. کتابخانه شیخ صفی تا زمانیکه افندی مؤلف ریاض العلماء حیات داشته رونق و اعتبار خود را از دست نداده بوده است.

آدام اورثاری که در سنه ۱۶۳۷ میلادی از آن دیدن کرده مینویسد «... صدها کتاب خطی بزبان فارسی و عربی و ترکی در کتابخانه شیخ صفی موجود است که هم از نظر هنر و هم از لحاظ معنی در جهان نادرویی مانند است». جان موریر انگلیسی نویسنده حاجی بابا که در سال ۱۸۱۲ میلادی از کتابخانه شیخ صفی دیدن کرده است مینویسد: «کتابها بروی هم انباشته شده و بیم آن می رود که طعمه پید و موریانه شود».

هم زمان با نوشته جان موریر در زمان فتحعلیشاه قاجار و وقایع آذربایجان چون پروفیسور شرق شناس روس سنکوسکی بآثار ادبی شرق علاقه مند بود از گریبایدوف که او نیز مردی نویسنده بود و آن هنگام همراه نیروی دولت روسیه در آذربایجان می بود. خواست که از کتابهای خطی فارسی کتابخانه شیخ صفی استفاده کند. سرانجام در ۲۵ ژانویه سال ۱۸۲۸ م. بشرحی که در کتاب گریبایدوف در گرجستان و ایران ۱۴۹ آمده است کتابهای کتابخانه شاد صفی را بعنوان امانت بمنظور مطالعه به تفلیس بردند ۱۵۰ و هم اکنون بنای این آرامگاه رفیع که یکی از شاهکارهای معماری و کاشی کاری ایران است بجاست. (عکس ص ۹۸)

ظهور تیمور - کتب ادبی و هنری هرات

بررسی دقیق و واقع نگری نسبت برویدادها ئیکه نتیجه ظهور تیمور در ایرانست کاری بس خطیر و دشوار است جهانگشائی تیمور گرچه در ایران خرابیها و خونریزیهای بیار آورد لیکن سبب تحول و دگرگونی شکفت انگیزی در بسیاری از شئون اجتماعی و فرهنگی شد !!

آثارشوم سانحه و فاجعه مغول از يك طرف و پدید آمدن ملوك الطوائفی و حکومت های خانخانی که ایلخانیان موجد آن بوده اند از طرف دیگر. در اطراف و اکناف ایران چنان هرج و مرج و نا امنی و عدم ثبات بوجود آورده بود که هیچکس در هیچ نقطه از ایران بر فردای خود ایمن نبود.

پس از مرگ شاه شجاع مظفری فارس و اصفهان و یزد و کرمان و خوزستان و شبانکاره و جزایر، میان برادران و فرزندان شاه شجاع دست بدست میگشت و اوضاع آذربایجان و همدان و لرستان و کردستان و خراسان نیز وضعی آشفته تر از فارس داشت.

درائر نزاعهای خانوادگی و لشگر کشی های موعنی و بی دریی، کشتزارها به بیابانهای خشک و سوزان مبدل می شد و کمبود خواربار و در

نتیجه آثار فقر وادبار مردم شهرنشین را نیز دچار تنگدستی و فلاکت ساخته بود .

مردم از آن نابسامانی که زائیده خودخواهی گروهی جادطلب و خودکامه بودند بجان آمده و یگانه راه علاج و تثبیت اوضاع زمان را بسته بظهور پادشاهی مقتدر و مدبّر میدانستند و برای وقوع چنین حادثه‌ای روزشماری میکردند .

امیر تیمور در تروکش مدعی است که مردم فارس و کرمان و یزد و خوزستان از ستمگریهای شاهزادگان مظفری باو ملتجی شده و خواسته‌اند که آنان را از آن (بلا) نجات بخشد . تیمور نیز پس از تصرف اصفهان و فارس و یزد و کرمان کلیه شاهزادگان مظفری را یکجا کشت تا مردم از شر وجودشان خلاصی یابند !

این يك حقیقت تلخ تاریخی است ! خواجه حافظ شیرازی در غزلی نغز و پر مغز بر آن اوضاع نابسامان و ناگوار ، افسرده خاطر و ملول اشك تحسّر میبارد و از آن چنان (زمانه عجیبی) که ناظر و شاهد آنست اظهار تأثر میکند و میخواهد و آرزو میکند که برای مداوای مزاج علیل و بیمار زمان خداوند حکیمی مدبّر و راهنمائی روشن بین بفرستد و مردم را از (بلا) نجات و رهائی بخشد . ثبت این غزل و توجه بمعانی ابیات شیوای آن در اینموقع و مقام مناسب و بجاست .

دویار زیرك واز بادهی كهن دومنی

فراغتی و کتابی و گوشه‌ی چمنی

من این مقام بدنیا و آخرت ندهم

اگر چه دریام افتند خلق انجمنی

ز تند باد حوادث نمیتوان دیدن

در این چمن که گلی بوده است یا سمنی

به بین در آینه جام نقش بندی غیب

که کس بیاد ندارد چنین عجب زمنی

از این سموم که بر طرف بوستان بگذشت

عجب که بوی گلی هست و رنگ نسترنی

بعبر کوش تو ایدل که حق رها نکند

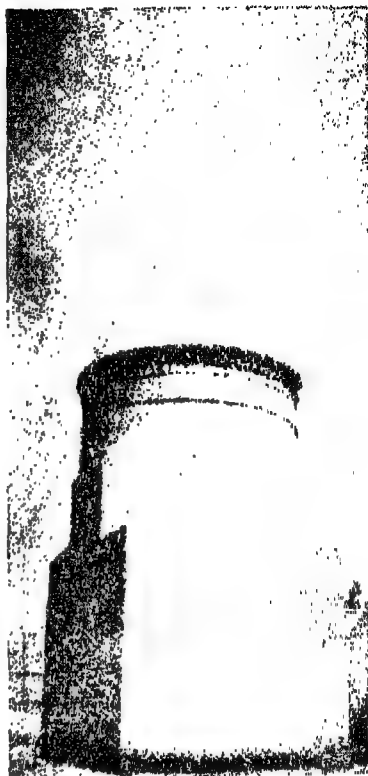
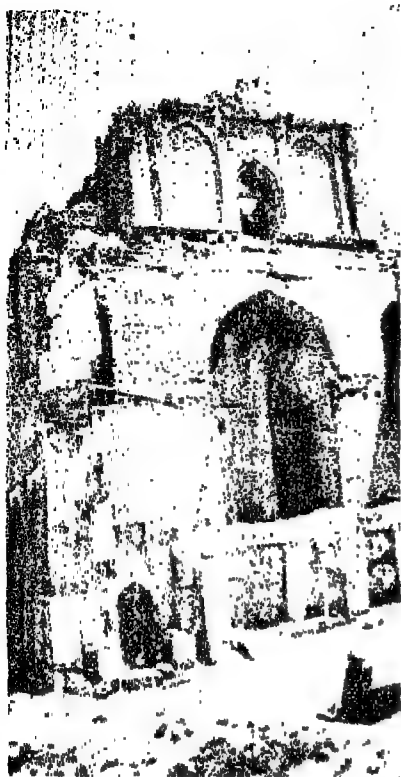
چنین عزیز نگینی بدست اهرمنی

مزاج دهر تبه شد در این بلا حافظ

کجاست فکر حکیمی و رای برهمنی

باید این حقیقت را پذیرفت که تیمور از مردم سمرقند و ایرانی

بود و به همین علت به شعائر ایران توجه و علاقه فراوان داشته است .

راست : آرامگاه حمّد مستوفی درقزوین چپ : این بنای عظیم مدرسه عضدی است که ترکان خاتون همسر سعدبن ابوبکر سعد زنگی ساخت و آرامگاه ایش خاتون نیز آنجا بود. این بنا درکنار گورستان دارالسلام شیراز است و درمیان شیرازیان به آرامگاه ایش خاتون معروف است افسوس که این بنای تاریخی رو به انهدام گذاشته است .

گرچه از نظر تبلیغ و سیاست برای سلطه و اقتدار و دست انداختن به چین و ترکستان و مغولستان برای خود نسب نامده معمول ساخته و خودش را از دودمان چنگیزخان دانسته است .

تبع در احوال و اعمال تیمور آدمی را از این خلقت ضد و نقیض ، درآك ، باهوش - محمّم ، به شگفتی و اعجاب و امید دارد . آنچه مسلم است تیمور عشق و علاقه وافر بصنایع و هنر و ادب ایران داشت و در جمع آوری دانشمندان و ارباب حرف و هنر سعی بلیغ مبذول میکرد .

خونخواری و خردخواهی و قساوت قلب او نمیتواند مانع از اظهار این نظر گردد که تیمور هرچارا می گشود ارباب فضل و ادب را گرامی

میداشت و با برگزیدگان اجتماع رفتاری باعزاز و احترام داشت و آنان را بسمرقندگیل میکرد تا پایتختش بهترین و زیباترین شهرهای جهان گردد. فرزندان تیمور به تبعیت از او در احیای ادب و فرهنگ و هنر بجان کوشیدند و نتیجه توجه و علاقه و دلپستگی آنان به معماری و فرهنگ این شد که عصر تیموری یکی از درخشانترین دورانهای تاریخ و ادب و هنر گردید.

از آنجائیکه رواج کتاب و ایجاد کتابخانه قبل از اختراع چاپ بستگی مستقیم با رواج خط و هنر خوشنویسی داشته است، بنابراین هرنگام که از طرف سران و زعمای دولت و بالنتیجه مردم اقبال و توجهی بخط و خوشنویسی مبذول میگردد، کتاب رواج میگرفته و با وجود آمدن کتابها کتابخانهها رونق مییافته است. در این تاریخچه ناچاریم در هر قرن و عصری از نظر بررسی در چگونگی ایجاد و بنیاد کتابخانهها باین اصول توجه داشته باشیم و آنرا مورد نقد قرار دهیم.

اوضاع سیاسی و اقتصادی و اجتماعی هر عصر و زمان بهترین نمودار و مبین اوج ترقی و یا افول و تنزل هنر کتابنویسی است، امیر تیمور توجه و علاقه خاص به هنر زیبانویسی داشت و خوشنویسان در دربار او بسیار عزیز و گرانقدر میزیسته اند. خطاطان بزرگی که در دستگاه تیمور نام آور شدند بسیاریند و برگزیدگان آنها عبارتند از: سید عبدالقادر بن سید عبدالوهاب که خط ثلث را تالی یافت و مستعصمی مینوشت. او برای امیر تیمور قرآنی نوشت که باید آن را از نظر خط و تذهیب از شاهکارهای هنر جهان و نفایس روزگار شمرد. این نسخه بی نظیر هم اکنون در جامع سلطان سلیم اسلامبول نگهداری میشود. دیگر امیر محمد بدرالدین تبریزی که نویسنده نامه هفتادگزی به خدیو مصر از طرف تیمور اوست. هم چنین آلتون تاش که گذشته از خطاطی حکاک عقیق نیز بود و نگینهایی که او حکاکی کرده بخط ثلث از خط یاقوت خوشتر است.

توجه فوق العاده امیر تیمور به هنر زیبانویسی موجب شد که فرزندان او به خصوص شاهرخ بهادرخان باین هنر دلپستگی پیدا کنند و فرزندان شاهرخ، بای سنقر و الغ بیک در اثر توجه پدرشان از گاه طفولیت بخوشنویسی پرداختند تا آنجا که بای سنقر میرزا در خط ثلث از برگزیدگان و شاهیر زیبانویسان ایران شد. توجه شاهرخ بهادرخان سبب گشت که در زمان او خوشنویسان ناموری ظهور کنند از جمله عبدالله طباخ - یحیی سبک فتاحی نیشابوری - نور کمال ماوراءالنهری - عبدالله کاتب هروی - پیر محمد صوفی هروی - یحیی صوفی و سرآمد همه خوشنویسان زمان او میرعلی تبریزی که خطوط هفت گانه را استادانه مینوشت و توفیق یافت برای زیباتر نوشتن خط فارسی

خط هشتمی ابداع کند که بنام نستعلیق یعنی نسخ کننده خط نسخ و تعلیق، نام گذاری شده است. والحق این خط در زیبایی نظیر وتالی ندارد.

دراثر توجه و عنایتی که در زمان شاهرخ بخوشنویسان مبذول می شد، میرعلی تبریزی توفیق یافت که شاگردان بنامی در خط تربیت کند مانند، پسرش عبدالله شیرین قلم و اظهار تبریزی و جعفر بای سنقری، فهرست خوشنویسان دوران شاهرخ و پسرش بای سنقر میرزا خود تذکره ای بزرگ را شامل می گردد و در این مقال تنها به تذکری مختصر بمناسبت موقع و مقام اکتفا می رود.

باید توجه داشت که اظهار تبریزی شاگردانی چون سلطانعلی مشهدی پرورش داد که او نیز سهم خود در دوران سلطان حسین بای قرا خوشنویسانی چون، شاه محمود نیشابوری - سلطان محمد خندان، میرعلی هروی، سلطان محمد نور تربیت کرد که توانستند در هنر کتاب نویسی شاهکارهایی بوجود آورند.

در زمان شاهرخ و فرزندانش مدارس و کتابخانه های بسیاری در سراسر ایران بنیاد یافت و چنانکه خواهد آمد بزرگترین کتابخانه جهان در زمان شاهرخ در ایران تأسیس گردید.

شهر هرات در زمان شاهرخ بهادرخان باردیگر مجد و عظمت دوران قبل از حمله مغول را بازیافت و یکی از مراکز علمی و ادبی و هنری آسیا گشت.

در زمان شاهرخ و بای سنقر پایه مکتبی نو در هنر کتاب نویسی در ایران گذاشته شد که در جهان بنام مکتب هرات شهرت گرفته است و بدایع هنری این مکتب در هیچ نقطه ای از جهان و در هیچ عصری از اعصار و زمان مانند و نظیر نداشته است.

۴۰۶ - کتابخانه بای سنقر میرزا - هرات : قولی که جمله محققان و مورخان بر آنند اینست که غیاث الدین میرزا بای سنقر فرزند شاهرخ شاهزاده ای بوده است که در تهیه و استنساخ و جمع آوری کتاب و رواج هنرهای مربوط بآن تا سرحد جنون عشق میورزیده است.

بای سنقر میرزا در هرات دارالصنایعی برای کتابخانه بی مانند و نظیرش فراهم آورده که در آن گروه بیشماری از زبردست ترین نویسندگان، محسوران، مذهبگان، ورافان، صحافان، جلدسازان، و صاقان، حل کاران، زرافشانان، بکار اشتغال داشتند و از انعامهای بی حد و شمار آن شاهزاده هنر دوست بهره ور می گشتند. بنوشته دولتشاه سمرقندی در کتابخانه او چهل نفر از خطاطان شهیر شب و روز کتابت می کرده اند.

تذهیب و تصویر و دیگر فنون و هنرهای متعلق بکتاب در دوران

او رواج یافت و اوج گرفت. در هیچ عهد و عصری هنر خط نویسی و کتاب سازی بآن اندازه رواج نداشته است. و در هیچ دورانی باندازه زمان او نسخه های نفیس و زیبا نوشته و تذهیب و تصویر نشده است. بطوریکه در کمتر کتابخانه ای در جهان ممکن است از کتابهای کتابخانه بای سنقر میرزا نسخه ای یافت نشود. در اسلامبول در هر کتابخانه ای لااقل يك نسخه از کتابهای عهد او را توان یافت، در کتابخانه جامع اسلامبول نسخه ای از کتاب فرج بعداز شدت و همچنین نسخه ای از تذهیب الارواح امیر حسینی هست که هر دوی این کتابها از لحاظ خط و هنرهای تزئینی شایان توجه و زیارت و موجب شگفتی و اعجاب هر بیننده است.

بای سنقر میرزا خود در خط استاد بود و بیشتر خطوط را استادانه مینوشت. خط و خطاطان در هنر نویسندگی او مینویسند: «... در ایران چهار نوع خط چهار استاد بی مانند دارد. در ثلث بای سنقر میرزا در نستعلیق میرعماد، در نسخ میرزا احمد نیریزی، در شکسته عبدالمجید درویش طالقانی» بای سنقر میرزا در شعر و خط یکتای زمانه بود برادرش الخ بیک نیز در هندسه نظیر و همتا نداشت در حق برادرش گفته اند:

چون الخ بیک بی علم هندسه یافت نتوان در هزاران مدرسه خلاصه آنکه در هیچ عهد و زمان مانند دوران بای سنقر میرزا علم و هنر آن اندازه ارجمند نبوده و رواج و ترقی نکرد و اهل علم و هنر معزز و مکرم نزیسته اند.

بای سنقر میرزا توجه خاصی بخط و نقاشی و تذهیب داشت و خوشنویسانی را که در ایران بودند همه را در هرات گرد آورد و بر آن داشت تا شب و روز بکار پردازند و از آثار گرانقدر ادبیات فارسی نسخه های دستنویس تهیه کنند و آنها را با تذهیب و تزئین و تشعیر و تصویر زینت دهند و با جلد های نفیس سوخت و لاکی آنها را بصورت گنجینه هایی از مجموع هنر در آورند.

توجه خاص و فوق العاده بای سنقر میرزا به تهیه کتابهای نفیس و هنر کتاب سبب گردید که نقاشی و تذهیب و تجلید و خطاطی و وصافی و زرافشانی و وصالی و صحافی با اوج کمال و ترقی برسد و مکتب هنری هرات که از درخشانترین مکتبهای هنری ایران است پی ریزی شود خوند میر در حبیب السیر مینویسد: «... به مجالست ارباب علم و کمال بغایت راغب و مایل بود و در تعظیم و تجلیل اصحاب فضل و هنر در هیچ وقتی از اوقات احوال و اغفال نمی نمود و خردمندان کامل از اطراف و اکناف ایران و توران به هرات آمده در آستان مکرمت آشیانش مجتمع می بودند و بلاء وافر فراست و فصاحت صاحب کیاست از اقطار امصار عراق و فارس و آذربایجان بدرگاه عالم پناهش شتافته صبح

و شام ملازمت مینمودند و آن شاهزاده عالیشان در تربیت و رعایت تمامی آن طایفه گرامی کوشیده و همه را بوفور انعام و احسان مسرور و شادمان میساخت و هر کس از خوشنویسان و مصوران و نقاشان و مجلدان در کار خویش ترقی میکرد به همگی همت بحالش میپرداخت ۱۵۱.»

کتابخانه بای سنقر میرزا یکی از کتابخانه‌های بسیار نفیسی است که در طول تاریخ ایران بوجود آمده و تنها نظیر آن را باید کتابخانه «سلطان حسین میرزا بای‌قرا» که شرح آن هم خواهد آمد دانست.

نسخه‌های گرانقدری که از کتابخانه بای سنقر و شاهرخ بهادرخان بجای مانده بهترین نمودار ترقی و تکامل فن کتاب‌سازی و هنر تجلید و تذهیب و نقاشی کتاب در ایران است. در کتابخانه سلطنتی ایران نسخه‌های بی‌مانندی از کتابخانه بای سنقر میرزا و شاهرخ محفوظ است که از نظر ارزش هنری و مادی نمیتوان برای آن حد و معیاری تعیین کرد.

در کتابخانه آقای حاج محمدنخجوانی^{۱۵۲} جنگی ارزمندهست که بخط مولانا اظهر تبریزی خوشنویس شاگرد کمال‌الدین جعفر بای سنقری خطاط شهر کتابخانه بای سنقر میرزا است. این جنگ حاوای اشعاری است که خطاطان کتابخانه بای سنقر میرزا پس از درگذشت ناگهانی این شاهزاده فضل دوست و هنرپرور که در ۳۵ سالگی بناگاهان درگذشت سروده و بعنوان تسلیت‌نامه بحضور شاهرخ تقدیم داشته‌اند سیف‌الدین نقاش نیز که از نقاشان کتابخانه او بوده است ترجیع‌بندی ساخته است که هر مصرع اول تاریخ ولادت و هر مصرع دوم تاریخ درگذشت بای سنقر میرزا است^{۱۵۳} و مطلع این ترجیع‌بند به ثبت روضة الصفا چنین است:

چندانکه گشت چرخ بدوران روزگار

نقش وفا نیافت ز دوران‌روزگار (۱)

بای سنقر میرزا در سنین جوانی دریافت که منجمان در طالع و زایچه او گفته‌اند که در جوانی در خواهد گشت، از آنگاه که بر این تفأل آگاه شد تغییر حال داد و وجود ذی‌جودی که سراسر هستی‌اش را عشق به هنر و ادب فرا گرفته و مالا مال ساخته بود، بموجودی منزوی و مغموم مبدل گشت و برای فرار از غم مرگ، روز و شب در باغ سفید هرات و دیگر نرته‌گاهها مست و لایعقل می‌گذرانید تا سرانجام در اثر افراط در شرب شراب و مخدرات مسموم شد و در ریعان جوانی بکام مرگ فرو رفت و مرگ او را باید ضایعه جبران‌ناپذیری برای دنیای هنر و ادب بشمار آورد.

کتابه‌های مسجد گوهرشاد بیگم که از مستحذات مادرش بود بخط ثلث از اوست که آنها را به سن بیست‌سالگی نوشته و از قدرت و قوت و استحکام قلم سحر و معجزی بیادگار گذاشته است. قرآنی نیز بخط ثلث نوشت که طول

صحایف آن ۲ گزونیم بوده است و پدرش شاهرخ صله آنرا خراج یکساله خراسان داد .

این قرآن نفیس پس از گذراندن حوادثی برای امان ماندن از تاراج پس از روی کار آمدن دولت صفویه به آرامگاه سلطان ابراهیم فرزند حضرت رضا علیه السلام در قوچان سپرده شده بود . پس از فتح قوچان بدست نادرشاه اوراق این قرآن نفیس بدست لشکریان نادر تاراج شد و نادر پس از اطلاع از این واقعه دستور جمع آوری آنرا داد لیکن بسیاری از اوراق آنرا تاراج کنندگان شکسته و لت زده بودند .

شاهزاده افسر شاعر قرن اخیر هنگامیکه ریاست معارف (فرهنگ) خراسان را بر عهده داشت برای بدست آوردن این قرآن عظیم النظم بقوچان رفت و ضمن کاوش خرابه های منضم بآرامگاه سلطان ابراهیم در زیر خاک و خاشاک صندوقی چوبین بدست آورد که خوشبختانه در آن اوراق این قرآن را قرار داده بودند . شاهزاده افسر با کسب اجازه از رضاشاه کبیر قرآن را بموزه آستانه قدس رضوی منتقل ساخت که هم اکنون در آنجاست .

رئیس کتابخانه بای سنقر میرزا ، میرزا جعفر تبریزی خطاط شهیر شاگرد میرعلی تبریزی بوده است . جعفر تبریزی در نوشتن هفت خط استاده بوده و نستعلیق را از استاد خود امیرعلی که مبتکر این شیوه بود آموخت . او شاگردان بنامی در خط تربیت کرد از جمله اظهر تبریزی و حاجی مقصود واحد رومی را میتوان یاد کرد .

بای سنقر میرزا به خط و ربط جعفر تبریزی علاقه داشت و باو اجازه داد که بای سنقری رقم زند . جعفر بای سنقری از طرف بای سنقر میرزا مأمور نوشتن شاهنامه شد و پس از اتمام آن مصوران دارالصنایع شاهرخی بر صحایفی از آن سی مجلس بسرپرستی سیف الدین نقاش کشیدند که شاهکار هنر نقاشی است و تذهیب آن نیز از بهترین کارهای دوران شاهرخ است و بای سنقر میرزا بر این شاهنامه مقدمه ای نوشت که بنامش مقدمه بای سنقری خوانده میشود^{۱۵۴} این نسخه بی مانند در کتابخانه سلطنتی ایران موجود است^{۱۵۵} شمس بای سنقری نیز که از خطاطان شهر است مأموریت داشت که از دیوانهای شعرا نسخه برداری کند^{۱۵۶} .

ادوار برون در تاریخ ادبیات خود متذکر است که^{۱۵۷} بای سنقر میرزا کتاب دوست ترین و بانی زیبا ترین مکتب کتاب سازی در ایران بوده است^{۱۵۸} خط و خطاطان می نویسد : چهل نفر استادکار و هنرور بریاست مولانا جعفر تبریزی و صالان - وصاقان - زرافشانان و دیگر حیرف و اصناف مربوط به هنر کتاب از اکناف و اطراف ایران گرد آمده بودند و آنان در اثر انعام و احسان

فراوان که بایشان می شد ، بدایع صنایع بوجود میآوردند و به همین علت
 وسبب هنریش رفت و مکتب تازه‌ای در هنر گشوده شد . نوادر آثاری که
 در آن زمان بوجود آمده است تا دامن قیامت دست حوادث زمان نمیتواند
 فرسود و انقلابات جهان نیز نمیتواند بر آن دست یافت . در کشورهای شرقی
 و غربی در کتابخانه‌های عمومی و خصوصی و مجموعه‌های شخصی و موزه‌ها
 ممکن نیست که نمونه‌ای از هنر آن دوران را نداشته باشند .»

درجنگی که از آن یاد کردیم ضمن یکی از مرثیاتی چون اشاره‌هایی
 به چگونگی امور کتابخانه بای سنقر میرزا شده است و نمونه‌ای از عشق
 و علاقه بای سنقر بکتاب است منتخبی از آنرا میآوریم :

از کمال الدین جعفر بای سنقری .

شهریارا تا برفتی از سر اهل هنر
 شد کتاب صبر ما ابتر ورق زیر و زبر
 یافتی از لطف شه هر کهنه خطی عمر نو
 بشکند پشش کنون چون رفت پشیمان ز سر
 از مرقع نامه‌ها آید بگوش جان مرا
 صورت بی جان مگر گشتند از این غم با خبر
 خواندن اشعاری معنی شد و صورت حرام
 پادشاه صورت و معنی ز عالم شد مگر
 قطعه‌ای یاقوت دادی قطعه یاقوت را
 صیرفی کوتا شناسد لعل و یاقوت از حجر
 گشت خط منسوخ و صورتگر بجان درمانده است
 چون عطا نبود کشد جدول کش از خون جگر
 داشتی صدر برگ جلد نسخه از زر و کنون
 ای مذهب مشکلت از زر نگردد حل اگر
 می نویسم جنگ و دردم میشود تر ز آب چشم
 کرده ام بعد از تو حاشا خط خود را خوب تر

✱

نسخه‌ها رفتند در جلد سیاه از سوز و درد
 بسته بر سر جدول زر هم کبود از لاژورد

✱

تا محقق گشت بر کتاب عالم این خبر
 در زبان کلاک‌ها ناید برون جز آه ، آه

تا بتوقع اجل شد نامه عمرش سجل
 حال من چون خط پریشان گشته خط اینک گواہ
 نسخ و تعلیق از غبار غم نسازد چهره پاک
 چون نخوانندش دگر هرگز به نزد پادشاه.

از مولانا منشی :

دی در کتابخانه شدم دیدم اندر او
 جمعی بگریه جمله گره برجین زده
 اهل کتابخانه همه جامه ها سیاه
 انداخته دوات و قلم بر زمین زده
 کاتب سیاه کرده قد و قامت الف
 بی نقطه سیه برخ حرف شین زده .

۴۰۷ - کتابخانه مدرسه و مسجد و خانقاه گوهرشاد بیگم : گوهرشاد
 آغاییگم همسر شاهرخ بهادرخان و مادر بای سنقر و الغییک از بانوان خیر
 و مدبر و دانش دوست بود . درباره درایت و کفایت او همین بس که مورخان
 نوشته اند شاهرخ در کلیه امور کشورداری با او بمشاوره میپرداخت .

این بانوی نیک اندیش در جوار حرم مطهر حضرت رضا (ع)
 مسجد و مدرسه و خانقاهی بسیار باشکوه سال ۸۲۸ ه . بنا نهاد که از نظر
 معماری و کاشی کاری از شاهکارهای بی نظیر جهانست .

مدرسه گوهرشاد بیگم کتابخانه بسیار بزرگ و قابل توجه داشت که
 هنگام تجاوز از بکان بخراسان دستخوش تاراج گردید و پس از اینکه بفرمان
 شاه عباس بزرگ شیخ بهاء الدین عاملی مجدداً بجمع آوری کتابهای تاراج
 شده پرداخت و کتابخانه آستان قدس رضوی مجدداً دائر شد کتابخانه مدرسه
 گوهرشاد آغا تقریباً بصورت تعطیل درآمد .

۴۰۸ - کتابخانه مدرسه شاهرخیه : شاهرخ بهادرخان درهرات
 سال ۸۱۳ ه . مدرسه شاهرخیه را بنا کرد و دانشمندانی چون محیی الدین
 غزالی توسی و یوسف اوبهی و ناصر الدین لطف الله را در آن بتدریس گماشت
 و ریاست مدرسه و کتابخانه عظیم آن را بخواجه علاء الدین چشتی عارف شهیر
 سپرد ۱۵۹ .

۴۰۹ - کتابخانه مدرسه غیاثیه هرات : خواجه غیاث الدین پیراحمد
 وزیر شاهرخ بهادرخان بود و اویدر خواجه مجدالدین محمد خوافی معروف
 است . این وزیر دانتهند در خرگرد خواف طرح مدرسه ای عالی افکند
 و کتابخانه این مدرسه یکی از کتابخانه های معتبر و معروف دوران شاهرخ
 بوده است ۱۶۰ .

۴۱۰ - کتابخانه مدرسه دودر - مشهد : مدرسه دودر را خواجه یوسف بسال ۸۴۲ ه . ساخت و این مدرسه همچنان دائر بوده و در زمان شاه سلیمان صفوی بر طبق کتبیهای که در مدرسه موجود است تعمیر اساسی شده است . کتابخانه این مدرسه نیز از کتابخانههای معروف و مشهور شهر مشهد بود .

۴۱۱ - کتابخانه مدرسه پریزاد . مشهد : بانی این مدرسه و کتابخانه آن نجفقلی خان بیگلربیگی قندهار بوده و بر طبق کتبیهای که در مدرسه موجود است این مدرسه نیز در زمان سلطنت شاه سلیمان صفوی یکبار تعمیر اساسی شده است . نجفقلی خان بیگلربیگی در دوران شاهرخ بهادر خان هنگامیکه در مشهد رضوی اقامت داشته است آنرا ساخته و کتابهای بسیاری بر کتابخانه مدرسه وقف کرده بوده است .

۴۱۲ - کتابخانه مدرسه نصر آباد . اصفهان : کتابخانه مدرسه نصر آباد و خانقاه جنب آن را صدرالدین علی طیب بسال ۸۵۴ بنا کرده بود و چون جسد مولانا ابوالقاسم نصرآبادی شاعر عارف دوران صفویه را در آن مدفون ساختند . بعدها این مدرسه بنام این عارف شهر مشهور گردید . کتابخانه مدرسه نصرآباد در دوران صفویه از کتابخانههای معتبر بشمار میرفته است .

نکته

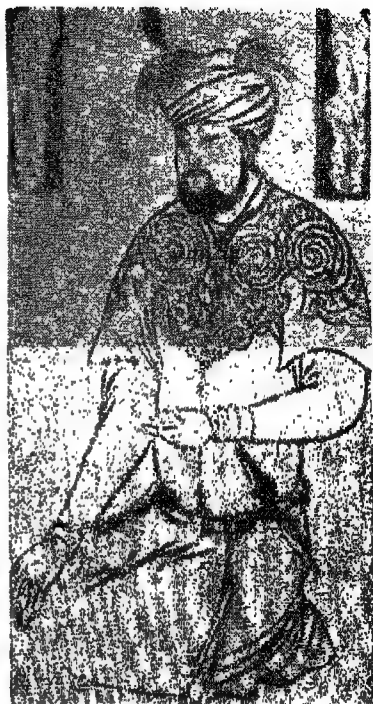
هرات در زمان شاهرخ بهادر خان باردیگر رونق و اعتبار خود را از سر گرفت و مرکز تجمع دانشمندان و طالب علمان خراسان شد و به همت و توجه شاهرخ و فرزندانش مدارس آن دایرگشت و دارالعلمهای تازه و نو بنیاد نیز ساخته شد . بطوریکه شهر هرات تا سال ۸۹۷ به نهایت درجه ترقی و اعتلاء رسید - معینالدین اسفرازی در روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات مینویسد^{۱۶۱} .

« . . . و حالا شرف و مزیت این شهر که برهان او بر همه عالم روشن است آنست که منبع علوم دینی و محل ظهور و استکشاف قوانین یقینیه است . چنانکه از تمامی روی زمین طلاب علوم و صیاد حقایق و فنون روی بدین نقطه پاکیزه دارند و چندین هزارند از این طایفه در این بلده طیبیه که میامن صدقات و مبرات ارباب خیرات همه اسباب آماده دارند و شبانروزی بجد و جهد و اجتهاد تمام بر سر مطالعه و تکرارند و بمطلوب خود فایز گشته باطراف عالم میروند و نشر قواعد و قوانین دین اسلام میکنند » از مهمترین مدارس زمان شاهرخ که در هرات دائر و طلبه نشین بوده و کتابخانههای بسیار بزرگ و مفصلی داشته اند میتوان مدارس زیر را یاد کرد :

۴۱۳ - کتابخانه مدرسه خواجه کمال الدین ۴۱۴ - کتابخانه مدرسه

صورت کمال الدین بهزاد بقلم خودش

سلطان حسین میرزا بایقرا اثر کمال الدین بهزاد

بدیعیه ۴۱۵ - کتابخانه مدرسه خواجه اسمعیل حصاری ۴۱۶ - کتابخانه مدرسه صحیه ۴۱۷ - کتابخانه مدرسه نظامیه .

۴۱۸ - کتابخانه الغ بیگ در سمرقند : الغ بیگ میرزا فرزند شاهرخ بهادرخان پس از اینکه در ماوراءالنهر بحکومت رسید سمرقند را پایتخت خود قرار داد . این شاهزاده علم دوست مانند پدر و برادرش عشق وعلاقه وافری به هنر وادب وبخصوص به علوم ریاضی وهیأت داشت ودر این علوم از سرآمدان ونام آوران آن دانش گردید وآثار ارزنده ای بیادگار گذاشت .

الغ بیگ درتاریخ ۸۲۳ ه . در سمرقند مدرسہ و رصدخانه ای ساخت که بنام او نامیده شده است ۱۶۴ در این رصدخانه با همکاری دانشمندی برجسته مانند غیاث الدین جمشید کاشانی و مولانا معین الدین کاشانی و صلاح الدین موسی معروف به قاضی زاده روم ومولانا علاء الدین شاشی ،

زیج الغیبکی را طرح افکند و رصد بست که بنام زیج ایلخانی یا زیج الغیبکی معروف است.

این رصدخانه کتابخانه ای بس معظم و مهم داشت که الغیبک کتابهای آنرا از اقصی نقاط ایران و جهان با بذل مال فراوان گرد آورد و مستغلات و دیدیه‌های بسیار برای اداره امور آن وقف کرد^{۱۶۳} (عکس ص ۷۷). از جمله کتابهای بسیار ارزنده این کتابخانه که امروز در دست است یکی نسخه صورالکواکب بخط خواجه نصیرالدین توسی است که قبلاً متعلق به کتابخانه سلطان احمد جلایری بوده و این سلطان در پایان کتاب شرحی دایر بر تملک خود بر آن نوشته و سپس بکتابخانه الغیبک انتقال یافته و الغیبک میرزا نیز در صحیفه پایان کتاب تاریخ تملک خود را نوشته و امضا کرده است^{۱۶۴} دیگر نسخه بسیار نفیسی است از دیوان کامل و جامع نزاری قهستانی مورخ سال ۷۱۴ که متعلق بکتابخانه الغیبک میرزا بوده است^{۱۶۵}.

۴۱۹ - کتابخانه سلطان ابوسعید گورگان : سلطان ابوسعید گورگانی نیز از شاهزادگان تیموری است که عشق و علاقه مفروطی بکتاب داشت و کتابهای بسیار گرانبه و از نظر هنری بسیار ارزنده برای کتابخانه او تهیه می شده است یک نسخه از کتابهای کتابخانه سلطان ابوسعید را برای نمونه معرفی می کنیم . این نسخه نفیس کتاب یوسف وزلیخای جامی است که بخط خطاط شهیر میرعلی هروی نوشته شده و تذهیب آن بسیار عالی است. جلد سوخت و طلاکاری آن از نمونه‌های برجسته هنر جلدسازی دوره تیموری است و برکناره لچک جلد با حروف برجسته نوشته شده است «خزانةالکتب سلطان ابوسعید خلدالله ملکه^{۱۶۶}» عکسی از جلد این کتاب در ص ۱۲۰ بنظر خوانندگان ارجمند می رسد .

۴۲۰ - کتابخانه پیرمحمد بن عمر شیخ . شیراز : میرزا پیرمحمد بن عمر شیخ فرزند تیمور که سالها در فارس حکومت داشت او نیز مانند برادر و برادرزادگانش به جمع آوری کتاب و استنساخ آنها عشق می ورزید. عمر شیخ در شیراز کتابخانه‌ای ترتیب داد و گروهی از خوشنویسان و مصوران و مذهبیان نامی را گرد آورد که برای کتابخانه او کتابهای بسیاری را استنساخ و با بهترین صورتی تجلید و تذهیب و مصور میکردند . از شاهکارهای هنری که برای کتابخانه عمر شیخ فراهم آمده است نسخه‌های بسیار در کتابخانه‌های خصوصی و معروف جهان میتوان دید .

عمر شیخ برقابت با دربار شاهرخ و دیگر شاهزادگان تیموری در اعتلای هنر نقاشی در شیراز کوشید و همین امر سبب گردید که تلفیقی از هنر کتاب سازی هرات و عراق بوجود آید و بنام مکتب شیراز نامگذاری شود . آثار این مکتب امروز از نفایس کتابخانه‌های مهم جهانست . نویسنده را

نسخه‌ای گرانقدر از لیلی و مجنون اثر بختیاری اهوازی است که آنرا بسال ۳۸۰ هـ. برشته نظم کشیده بوده است و گمان می‌رود نسخه منحصر بفرد در جهان باشد. این نسخه نفیس از جمله کتابهاییست که در دوران پیرمحمد بن عمر شیخ استنساخ گردیده و دارای ۹ مجلس نقاشی است اثر نظام بن ابوتراب مروی است.

۴۴۱ - کتابخانه سلطان خلیل میرزا . ناشکند : یکی دیگر از شاهزادگان با ذوق و هنردوست تیموری سلطان خلیل یا خلیل سلطان است که او را نیز باید از عاشقان و شیفتگان کتاب و هنرهای آن دانست و بسایقه این علاقه کتابخانه بزرگی در تاشکند فراهم آورده بود . نسخه‌ای در علم تشریح و طب در کتابخانه نویسنده هست که متعلق بکتابخانه این شاهزاده بوده است .

۴۴۲ - کتابخانه سلطان حسین میرزا بایقرا : ابوالغازی سلطان حسین میرزا بایقرا ، آخرین پادشاه مقتدر تیموری بود که در خراسان و ماوراءالنهر و گرگان سلطنت میکرد ، او مردی هنردوست و دانش‌پرور بود ، شعر میگفت و حسینی تخلص میکرد ، منظومه گل و مل از اوست^{۱۷۷} . این پادشاه ادب‌دوست ، درباری بوجود آورد که دربار سلطان محمود غزنوی را از نظر تجمع شعرآو نویسندگان خط بطلان کشید ، وزیر دانشمند و خردمندش امیرعلیشیر نوائی نیز خود از ادب‌پروران و هنردوستان نامی جهان بوده است ، این پادشاه و وزیر دانشمندش طی سی و دو سال سلطنت و وزارت با یاری و یاور ی‌یکدیگر چنان محیطی در هرات و خراسان برای رشد و نمو^{۱۷۸} هنرمندان و سخنوران و نویسندگان فراهم آوردند که در سراسر تاریخ ادبی و هنری ایران جز دوران بای‌سنقر میرزا برای آن نمیتوان تالی و نظیری یافت .

به همین سبب در طی مدت سلطنت آن پادشاه و صدارت آن وزیر بی‌نظیر ، تألیفات و تصنیفات بسیاری در تاریخ ، ادب ، عرفان ، طب ، هیأت ، برشته تحریر درآمد که فهرست آنها خود کتابی بزرگ را شامل می‌گردد و همین آثار بدیع درغنی ساختن فرهنگ و دانش ایران نقش برجسته و مؤثری را ایفا میکند .

سلطان حسین میرزا بایقرا گروهی از خوشنویسان نامی ایران را که بیشترشان دست‌پرورده او یا وزیر با تدبیرش بودند گرد آورده بود که در کتابخانه سلطنتی روز و شب بکار استنساخ نسخه‌های بدیع اشتغال داشتند ، توجهی که در زمان او به زیبایی خط فارسی مبذول گشت موجب شد که گروه کثیری از خوشنویسان چیره‌دست ظهور کنند و خط فارسی نستعلیق و نسخ و ثلث را به اعلا ترین و زیبا ترین صورتی جلوه‌گسازند .

غیاث‌الدین بن همام‌الدین بن میرخوند در کتاب خلاصه الاخبار درباره خوشنویسانی که در کتابخانه سلطان حسین میرزا بایقرا بکار تحریر و استنساخ کتاب مشغول بوده‌اند مینویسد^{۱۷۸} : « . . . ذکر بعضی از خوشنویسان که در

کتابخانه معموره عالی حضرت خداوندی ابدت ظلال هدایت کتابت کرده و میکنند: برضمیر اکسیر تأثیر اهل دانش و بینش پوشیده نماناد که خاطر خجسته متأثر بزیب و آرایش مصنفات بلاغت آیات و فصاحت صفات چنان مشغوف و راجع است که عقول و اوهام در آن حیران و به تعجب است! بنابر آن از مبداء طلوع سعادت و اقبال الی یومنا هذا. همگی همت عالی نهمت بر تربیت خطاطان و خوشنویسان مصروف داشته اند و پیوسته نقش فراغت و رفاهیت این طبقه بر لوح ضمیر آفتاب اشراق نگاشته و این مختصر گنجایش ذکر جمیل کاتبانی که در کتابخانه معموره آنحضرت کتابت کرده اند ندارد. لاجرم بر تحریر اسامی بعضی از ایشان که حالا در قید حیاتند اختصار نموده شود.

مولانا سلطانعلی مشهدی که بر حسن سیرت و لطف سریرت موصوف است خط نستعلیق را بعد از مولانا جعفر بای سنقری کسی برابر این ننوشته، بلکه رقم نسخ بر خط اکثر خوشنویسان کشیده، مدتها در کتابخانه عالی حضرت خداوندی کتابت میکرد و از مواید انعام و احسان پیکران بهره تام می برد حالا نیز منظور نظر عاطفت آنحضرت است و هر کتابت که میفرمایند مانند نی قلم در تحریر آن کمر خدمت می بندند.

خواجه حافظ محمد. سرآمد خطاطان و فاضل ترین اکثر خوشنویسان است و هر شش قلم خط را در کمال خوبی مینویسد، **مولانا سلطانعلی قاینی** نستعلیق را بغایت صاف و پر اصول مینویسد و سالها در کتابخانه معموره به مهم خود مشغول بود. **مولانا زین الدین محمود** او نیز نسخ و نستعلیق را در غایت لطافت مینویسد و از جمله شاگردان سلطانعلی مشهدی خوشنویس تر است، **مولانا درویش محمد باج شهری** مشهور بشریفی بسرعت کتابت معروف است و به صنعت راست نویسی موصوف، **مولانا سلطانعلی سبز** از جمله کاتبانی است که به یمن تربیت مقرب الحضرت السلطانی (مقعود امیرعلیشیر است) ترقی نموده و بحسن خط از دیگران پیش است، **مولانا علاء الدین محمد** در کتابخانه مذکور خط نستعلیق را آموخته و او را ترقی تمام دست داد، **مولانا عدیمی** و هم چنین **مولانا هجرانی** در سلك مشاهیر نستعلیق نویسان کتابخانه معموره هستند.

خواندمیر در حبیب السیر^{۱۶۹} درباره سلطانعلی مشهدی مینویسد: «در خط نستعلیق مهارت حاصل کرد که خطوط استادان متقدمین و متأخرین را منسوخ ساخت و در زمان خاقان مغفور همواره باشارت آنحضرت و التماس امیرعلیشیر بکتابت نسخه های شریفه میپرداخت».

از خوشنویسان دیگری که در کتابخانه سلطان حسین میرزا بای قرا، بکار اشتغال داشته اند باید از: **سلطان محمد نور**، **سلطان محمد خندان**، **خواجه عبدالله مروارید**، **عابد خطاط**، **خواجه نصیر خطاط**، **میرزا بایرم خطاط**،

کمال‌الدین حسین گازرگاهی ، کمال‌الدین محمود رفیعی ، حاج محمد نقاش یاد کرد .

از نقاشان بنام و مذهبان نامداریکه در تصویر و تشعیر و سرلوح کتابها هنرنمایی میکرده‌اند باید از : جلال‌الدین یوسف نقاش ، شاه مظفر نقاش ، حاج محمدتقی نقاش ، ملایاری نقاش ، منصور مذهب ، ومیرک ، یاد کرد .

هنر کتاب سازی در این دوره پس از زمان بای سنقر ، بحد کمال رسید و باتوجهی که سلطان حسین میرزا بای‌قرا بکتاب سازی معطوف‌میداشت کتابهاییکه در این زمان بعرضه وجود آمده از نظر تجلید و تذهیب و تشعیر و تصویر بی‌نظیر و مانند است .

سلطان حسین میرزا بای‌قرا برای آنکه کتابهای کتابخانه سلطانی با هنر نقاشی نیز آراسته گردد گروهی از نقاشان و مذهبان را پرورش داده بود تا برای کتابهاییکه بخط استادان فن تحریر می‌یابد مجالس زیبایی نقاشی کنند و بر جلوه و جلال و زیبایی و دلربائی آن بیافزایند ، سرآمد نقاشان دربار و استاد هنرمندان جهان ، خلاق خیال‌انگیزترین صحنه‌ها ، فرمانروای ملک رنگ و قلم ، مبدع و مبتکر سبک و روش نو در چهره‌نگاری و صحنه‌آرایی استاد کمال‌الدین بهزاد بوده‌است (تصویر بهزاد بقلم خودش در ص ۱۱۴ از نظر خوانندگان میگذرد).

سلطان حسین میرزا بای‌قرا از فرط توجه و علاقه‌ای که به هنر داشت و از عشقی که بکتاب میورزید استاد کمال‌الدین بهزاد را بریاست کتابخانه سلطنتی برگزید تا گذشته از اینکه در پرداختن و ساختن مجالس‌های نقاشی برای کتابهای کتابخانه سلطانی بذل همت و رزد بکار هنروران و خوشنویسان و مجلدان و مذهبان نیز سرپرستی کند ، نوشته‌اند گاه تا چهل تن استاد در کارگاههای کتاب‌سازی کتابخانه سلطنتی تحت نظارت و راهنمایی استاد کمال‌الدین بهزاد بکار اشتغال داشته‌اند .

فرمان کتابداری استاد کمال‌الدین بهزاد را غیاث‌الدین میرخوند در کتاب نامه نامی آورده که از نظر اهمیت آن در این موقع و مقام به نقل قسمت‌هایی از آن بسنده میشود ۱۷۰ . (نقل از نسخه خطی مجلس شورای ملی)

« نشان کلاتری کتابخانه هرات بنام استاد کمال‌الدین بهزاد .

« چون ارادت مصور کارخانه ایجاد و تکوین و مشیت محرز

نگارخانه آسمان و زمین در این ولا . نادره العصر ، قدوة المصورین ، استاد کمال‌الدین بهزاد . . . حکم فرمودیم که منصب استیفای کلاتری مردم کتابخانه همایون و کاتبان و نقاشان و مذهبان و جدول‌کشان و حل‌کاران و زرکوبان و سایر جماعتی که بامور مذکور منسوب باشند در

ممالك محروسه مقبوض بدو باشد . تحریراً فی جمادی الاولی سنه ۸۸۹ .
 میر سلطان ابراهیم امینی صدرسلطان حسین میرزای بایقرا نیز
 که از شاعران و منشیان و مترسلان دوران اوست تاریخ دوران سلطنت سلطان
 حسین میرزا را بنام «فتوحات شاهی» بنظم کشیده است تا آنجا که نویسنده
 اطلاع دارد يك نسخه از این کتاب در کتابخانه شادروان آقا شیخ مرتضی
 نجم آبادی وجود داشته است . میرسلطان ابراهیم امینی در مرقعی که از آثار
 کمال الدین حسین بهزاد برای سلطان حسین میرزا فراهم آورده بود
 دیباچه ای نوشته و با قلمی دلپذیر وصف هنرمندی آن استاد یگانه را
 کرده بوده است ۱۷۱ .

در دوران سلطنت سلطان حسین میرزای بایقرا ، شهر هرات و
 شهرهای دیگر خراسان در اوج عظمت علمی سیر میکرده است مدارس
 بسیاری معمور و دائر بوده اند و بطوریکه بکرات متذکر شده ایم این مدارس
 همه کتابخانه های عمومی داشته اند که مورد استفاده طلاب علوم قرار
 میگرفته است و اینک برای مزید فایده فهرستی از اینگونه کتابخانه ها
 بدست می دهیم ۱۷۲ .

۴۴۳ - کتابخانه مدرسه سلطان ۴۴۴ - کتابخانه مدرسه غیائیه
 ساخته و پرداخته ملک غیاث الدین کُرت ۱۷۳ ۴۴۵ - کتابخانه دارالحديث
 هرات ۴۴۶ - کتابخانه خواجه ملک زرگر ۴۴۷ - کتابخانه مدرسه حضرت
 مخدومی جامی ۴۴۸ - کتابخانه مدرسه خواجه کمال الدین گیرنگی .
 ۴۴۹ - کتابخانه مدرسه پیش بره از مستحدثات مولانا جلال الدین قاینی
 ۴۴۰ - کتابخانه مدرسه خواجه اسمعیل حصاری ۴۴۱ - کتابخانه مدرسه خواجه
 آفرین ۴۴۲ - کتابخانه مدرسه امیر محمود ۴۴۳ - کتابخانه مدرسه طفلگان
 ۴۴۴ - کتابخانه مدرسه سبز فیروز آباد ۴۴۵ - کتابخانه مدرسه نظامیه (ساخته
 علیشیر نوائی . نظام الدین) ۴۴۶ - کتابخانه مدرسه فصیحیه بنا کرده مولانا
 فصیح الدین محمد بسطامی ۴۴۷ - کتابخانه مدرسه خواجه جلال الدین
 فرخودی ۴۴۸ - کتابخانه خانقاه پیر هرات (خواجه عبدالله انصاری)
 ۴۴۹ - کتابخانه خانقاه ملک حسین کُرت ۴۴۰ - کتابخانه مدرسه بیل بند .
 ۴۴۱ - کتابخانه مدرسه سبز درمان ۴۴۲ - کتابخانه مدرسه مهدعلیا ملکت آغا
 ۴۴۳ - کتابخانه مدرسه شریفه مهدعلیا گوهر شادبیکم (این مدرسه در هرات
 بوده و با مدرسه گوهر شاد در مشهد نباید اشتباه شود) ۴۴۴ - کتابخانه
 مدرسه سرپل انجیل ساخته سلطان حسین میرزا ۴۴۵ - کتابخانه مدرسه
 غربی که حالا در این مدرسه خانقاه آن هشت نفر از مشاهیر علمای دانشور
 بمنصب تدریس مفتخر و سرافرازند ۱۷۴ ۴۴۶ - کتابخانه مدرسه اخلاصیه
 که هفت تن از علمای اعلام و فضایی واجب الاحترام به تحقیق و تدقیق در

تصویر امیر عیشیر نوالی

جلد سوخت که در حاشیه آن نوشته است متعلق
به کتابخانه سلطان ابوسعید میرزا گورکانی

علوم یقینیه مشغولی میفرمایند و طلبه آنجا بفراغ بال بمطالعه واستفاده قیام واقدام میکنند ، و به یمن این برکت بقاع نفع بمرتبه ایست که از زمان ولایت پناهی الایومنهاذا چندین هزار کس از اطراف عالم باینجا آمده اند وباندگزمانی دانشمند شده بموطن خویش مراجعت نموده اند بسیاری از طلبه این بلده که در این بقعه تحصیل کرده اند بمنصب تدریس سرافراز گشته اند.

۲۴۷ - کتابخانه مدرسه بدیعیه از ساخته های سلطان بدیع الزمان میرزا که امیر صدرالدین استاد آن^{۱۷۵} بوده است ۴۴۸ - کتابخانه مدرسه امیر فرمان شیخ حالی ۲۴۹ - کتابخانه مدرسه سلطان آغا ۲۵۰ - کتابخانه مدرسه امیر علاءالدین علیکه کوکلتاش ۲۵۱ - کتابخانه مدرسه امیر غیاث الدین چشتی ۲۵۲ - کتابخانه مدرسه مولانا لطف الله صدر ۲۵۳ - کتابخانه مدرسه بالاسر مشهد مقدس که در زمان شاه سلیمان صفوی تعمیر گردید وهنوز پابرجاست .

۲۵۴ - کتابخانه امیر علی جلایر : امیر علی جلایر از صدور زمان

سلطان حسین میرزا بای قرا است . او مردی دانش دوست و اهل فضل بود ، دخترش آفاق بیکم یکی از شاعران با ذوق آن دوران است . امیرعلی جلایر کتابخانه قابل توجهی داشته و درویش علی برادر امیر علیش نوائی مدتها تصدی کتابخانه او را برعهده داشته است . از کتابهای کتابخانه امیرجلایر در کتابخانه های خصوصی نسخه‌هایی هست .

۴۵۵ - کتابخانه سلطان احمد میرزا : سلطان احمد میرزا از فرزندان سلطان ابوسعید است که کتابخانه او را معرفی کردیم . خلاصه‌الخبار تحت عنوان « کتابخانه حضرت سلطنت شعاری سلطان احمد میرزا » از اهمیت و عظمت کتابخانه این شاهزاده اطلاعات مختصری بدست میدهد .

۴۵۶ - کتابخانه بدیع الزمان میرزا : بدیع الزمان میرزا فرزند برومند سلطان حسین میرزاست . شرحی از کمالات او در تذکره تحفه سامی آمده است^{۱۷۶} بدیع الزمان میرزا شاهزاده‌ای با ذوق و هنرشناس و شاعر بوده است و مدت زمان کوتاهی باستقلال سلطنت کرده است . این شاهزاده با ذوق توجهی خاص به شاعران و سخنوران و ارباب هنر داشت و کتابخانه او را باید یکی از کتابخانه‌های بنام دوران سلطان حسین میرزا بشمار آورد .

۴۵۷ - کتابخانه سلطان فریدون حسین میرزا : او نیز از فرزندان سلطان حسین میرزاست . او شاهزاده‌ای دانش پرور بود نویسندگان و شعرا را در دربار خود گرد می‌آورد و بهمین مناسبت تألیفات و تصنیفات چندی بنام او انجام گرفته و نامش را مخلد ساخته است - خوشنویسان کتابهای نفیسی برای کتابخانه او تهیه کرده بوده‌اند . از جمله نسخه‌ای از دیوان حافظ شیرازی است که بنا بنوشته مقدمه مبسوط آن این نسخه از روی پانصد جنگ و سفینه که اکثر آنها در زمان حیات خواجه حافظ نوشته شده بود است جمع آوری و استنساخ گردیده این نسخه نفیس متعلق بکتابخانه نویسنده ابن اثر است و تنها يك نسخه دیگر از آن در دنیا موجود است که در کتابخانه بریتش موزیوم نگاهداری میشود . نسخه این حقیر مقدم بر نسخه بریتیش موزیوم است و متعلق به زمان حیات سلطان فریدون حسین میرزاست .

۴۵۸ - کتابخانه امیرعلیشیر نوائی (فانی) چنانکه گذشت امیر نظام الدین علیشیر نوائی که در شعر فارسی فانی تخلص میکرده است^{۱۷۷} او از وزیران نامدار و پرافتخار ایران است . این وزیر دانشمند و سخنور ارجمند وجود دبیودش منشأ آثاری است که قرن‌ها ایران بدان مباهی و مفتخر خواهد بود .

امیر علیشیر نوائی سبب بوجود آمدن مکتبی در ادبیات فارسی است که باید آنرا مکتب هرات نامید و گروهی باشتباه آنرا مکتب هندی خوانده‌اند . امیر علیشیر در اعتلای هنر نقاشی نیز سهمیم است و اگر تشویق

وبذل و بخشش و کرم فوق التصور او نبود که مال الدین بهزاد بچنان مقام ارجمندی نرسید و توفیق نمی یافت که شاگردانی چون جلال الدین یوسف نقاش ، شاه مظفر نقاش ، میرک نقاش و ده ها صورت ساز دیگر پیرو و هنر ایران را زبانه زد خاص و عام سازد .

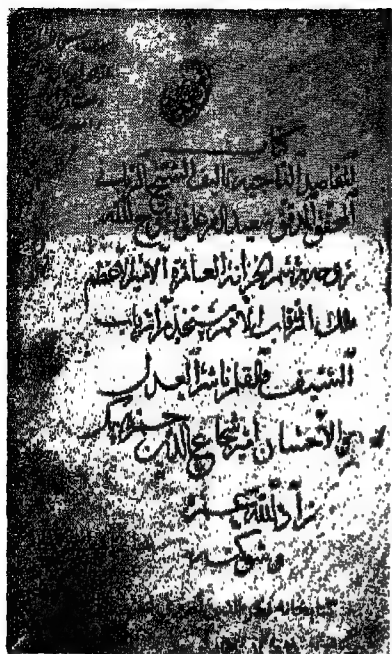
برای اینکه نمونه ای از هنر پروری امیر علیش بدست داده باشیم شرحی را که مولانا واصفی در کتاب عالیقدر بدایع الوقایع ۱۷۸ آورده است عیناً می آوریم .

« . . . القصه روز بروز وساعت بساعت هنر و مرتبه استاد کمال الدین بهزاد در ترقی بود ، بهر نقشی که میکشید از پرده غیب و فتح رشدی روی مینمود و مشهور است که استاد مذکور صحیفه مصور به مجلس فردوس آئین سهر تزیین امیر کبیر علیشیر روح الله روحه آورد و صورت حال آنچنانکه باغچه ای آراسته بود مشتمل بر درختان گوناگون و بر شاخسارش مرغان خوشنوا و بوقلمون و بر هر طرف جویباری جاری و گلبن های شگفته زنگاری و صورت مرغوب میر آنچنانکه تکیه بر عصائی زده ایستاده و برسم ساقچق طبق های پر زر در پیش نهاده چون حضرت میر آن صورت هارا مشاهده و ملاحظه نمود از عندلیب طبعش بر شاخسار شوق و ذوق نوای الاحسن الاحسن برخاست بعد از آن روی بحضار کرد و گفت عزیزان را در تعریف و توصیف این صحیفه لازم التشریف چه بخاطره میرسد ؟
مولانا فصیح الدین که استاد میر و از جمله مشاهیر اهل خراسان بود فرمود که « مخدوما . من این گل های شگفته رعنا را دیدم خواستم دست دراز کنم و گلی بر کنم و بر سر دستار خود مانم . . . »

میر استاد بهزاد را سب با زین و لجام و جامه مناسب و اهل مجلس را هر کدام لباسهای فاخر انعام فرمود « امیر علیشرنوائی که حلقه ارادت مولانا عبدالرحمن جامی را برگردن افکنده بود و چون استادش محضرش پیوسته محفل دانشمندان و مجمع سخنوران و ادیبان بود و آنان را بمناسبت بوجود آوردن آثار بدیع صلت های فاخر می بخشید (تصویر علیش کار استاد بهزاد ص ۱۲۰) .

امیر علیش که شیفته و دلباخته کتاب بود برای خود کتابخانه ای فراهم آورده بود که گذشته از جمع آوری نسخه های نایاب و نادر الوجود نسخه هایی نیز وسیله خطاطان شهر چون سلطانعلی مشهدی و سلطان علی قاینی و محمد نور و خواجه عبدالله مروارید و امثالشان برای او مینوشتند و امیر کتابخانه خود را بدانها زینت می بخشید .

امیر علیشیر برای اداره کتابخانه نفیس خود دانشمندی را برگزیده بود که در فنون گوناگون استاد بود . این کتابدار بنوشته روضه الصفا ، مولانا حاج

راست : تصویر سلطان یعقوب . چپ : صفحه کتابی متعلق به کتابخانه امیر شجاع الدین حمزه بیگ از امرای آق قویونلو - الدر الفرید تصنیف مولا محمد شیرین است .

محمد ذوفنون نامداشته . روضة الصفا مینویسد « . . ذوفنون هم نقاش بود و هم مذهب و هم خطاط » بنوشته حبیب السیر محمد ذوفنون مدتها ریاست کتابخانه امیر را برعهده داشته است .

۳۵۹ - کتابخانه مولانا عبدالرحمن جامی : عبدالرحمن جامی سخنور نامی که از اجله محققان و مؤلفان و سخنوران ایران در قرن نهم است ، درهرات کتابخانه‌ای معروف و مشهور داشته و خواهرزاده‌اش خوشنویس شهیر محمد نور و هم‌چنین سلطانعلی مشهدی و سلطان محمد خندان برای کتابخانه او نسخه‌برداری میکرده‌اند و بخصوص محمدنور آثار مولانا را مینوشته و برای پادشاهان و امرای ایران و هند و عثمانی که تقاضای آثار مولانا جامی را داشته‌اند . میفرستاد . نسخه‌هایی از کتابخانه جامی در دست است که مولانا دراطراف صحیفه‌های آن بخط خود مطالبی نوشته و یا اشعارش را ثبت و رقم کرده است در کتابخانه آقای ادیب برومند نسخه‌ای هست که مولانا درپایان آن قطعاتی از خود نوشته و رقم کرده است .

۳۶۰ - کتابخانه مدرسه خواجه فضل الله ابواللیثی - سمرقندی :

از جمله مدرسه‌هایی که در زمان شاهرخ بنیاد یافت مدرسه خواجه ابواللیثی در ماوراءالنهر شهرتی بدست آورد . و در این مدرسه امیر علیش نوائی پس از تحصیل در مشهد مقدس مدتها به تکمیل معلومات و تحصیلات خود پرداخته و از کتابخانه معظم آن استفاده میکرده است . فارغ‌التحصیلان این مدرسه بیشتر از اکابر واعظم دانشمندان ایران بوده‌اند . این مدرسه بیش از یک قرن مرجع دانشمندان و طالب‌العلمان بوده است .

۳۶۱ - کتابخانه میرزا اسکندر بن عمر شیخ . شیراز : سلطان

اسکندر نیز چون دیگر اولاد شاهرخ علاقه‌ای خاص به کتاب داشت و کتابخانه‌ای در شیراز فراهم آورد که آن را باید از کتابخانه‌های نامی ایران شمرد ، کتابدار کتابخانه او مولانا معروف^{۱۷۹} شاعر و خوشنویس بوده است که قبل از آن در ملازمت سلطان احمد جلایر بر می‌برده است . مولانا معروف در کتابت سریع‌القلم بوده و روزانه می‌توانسته است پانصد بیت کتابت بدون غلط و اشتباه بکند ! مولانا معروف بعدها مورد توجه شاهرخ قرار گرفت و او را بهرات خواست و در کتابخانه شاهرخ عهده‌دار خدمت گردید .

۳۶۲ - کتابخانه سلطان ابوالنصر شیخ ابوالمؤید : سلطان ابوالنصر

پادشاهان فضل دوست بود و کتابخانه او از کتابخانه‌های قرن هشتم بوده است . از کتابهایی که برای کتابخانه این پادشاه تهیه کرده‌اند هنوز نسخه‌هایی در کتابخانه‌های مهم جهان موجود است از جمله نسخه کتاب نصب‌الرایه لاحدیت الهدایه تلخیص جمال‌الدین یوسف که در کتابخانه دکن محفوظ است^{۱۸۰}

یادآوری

در پایان تاریخچه کتابخانه‌های دوران تیموری بمورد است که از سه سلسله

آق‌قویونلو - قره‌قویونلو - بنی‌شیان نیز یاد کرد . زیرا پادشاهان این سه سلسله نیز کم‌وبیش در ساختن مدارس و کتابخانه‌ها و ترویج و تشویق نویسندگان و شاعران و کمک بتألیف و تصنیف کتابها بزبان فارسی خدماتی ارزنده کرده‌اند . بنابراین بطور اختصار در این باره اشارتی می‌رود .

الف - ترکمانان قره‌قویونلو : نخستین کسی از این دودمان بیرم‌خواجه

بوده است که در خدمت سلطان اويس جلایری بوده و توانسته است حکومت موصل و سنجار را بدست آورد او سال ۷۸۲ در گذشت و پسرش قرا محمد بجای او نشست و پس از قرا محمد قرا یوسف جانشین او شد و او نخستین کسی از قره‌قویونلوهاست که خود را پادشاه خواند و شهر تبریز را پایتخت قرار داد . پس از ظهور تیمور قره‌یوسف به ایلدرم بایزید و سپس به فرخ یسار

پادشاه مصر پناه برد ، پس از مرگ تیمور باردیگر به تبریز آمد و بغداد را هم تصرف کرد و سرانجام در سال ۸۱۳ هـ . سلطان احمد جلایر را کشت و عراق و آذربایجان و موصل و قزوین و سلطانیه را هم فتح کرد (۸۲۲ هـ) پس از او اسکندر سلطنت رسید و با شاهرخ بمنازعه پرداخت و اخلاط و کردستان را هم ضمیمه حکومت خود کرد . پس از اسکندر جهانشاه در ۸۳۹ هـ . بکمرک شاهرخ سلطنت رسید و اصفهان و فارس و کرمان را هم بحکومت خود افزود و سرانجام در ۸۷۱ هـ . در جنگی که با اوزون حسن آق قویونلو کرد کشته شد و دولت قره قویونلو منقرض گشت .

قرایوسف و جهانشاه به اهل علم و دانش و ادب توجهی خاص داشتند بخصوص جهانشاه به احداث و ایجاد مدارس و مساجد و ابنیه خیر بذل جهدی میکرد .

۲۶۳ - کتابخانه جهانشاه قره قویونلو : کتابخانه جهانشاه از کتابخانه‌های قرن نهم ایران است و کتابهاییکه خوشنویسان و هنرمندان به هم چشمی با شاهزادگان تیموری فراهم آورده‌اند از شاهکارهای نفیسی هنری ایران بشمار است . جهانشاه خود مردی فاضل بود و شعر میسرود و حقیقی تخلص میکرد . دیوان اشعارش را فراهم آورد و برای مولانا جامی فرستاد و مولانا نیز در برابر این محبت در مقام سپاسگزاری قصیده‌ای بمطلع «مهرشاه جهان جهانشاهست» سرود و با نسخه‌ای از کلیه آثارش بکتابخانه جهانشاه اهدا کرد .

ب - آق قویونلوها - یا - بانیدریها : نخستین کس از این طایفه که لوای امارت برافراشت بهاءالدین قره عثمان نامداشت ، قره عثمان حکومت دیاربکر را گرفت و پس از مرگش سلطنت به اوزون حسن رسید ، او از مقتدرترین پادشاهان بانیدری است . سالها با دولت عثمانی جنگید و در زمانیکه اروپائیان از سپاهیان ینی‌چری خواب و آرام نداشتند چون نگاهبانی هوشیار و بیدار ایران را از تهاجم نیروی خارجی حفاظت کرد . منجم‌باشی در تاریخ صحایف الاخبار مینویسد^{۱۸۱} «وی سلطانی عادل ، شجاع ، متقی و دیندار و دوست اهل فضل و علم و صلاح بود باعمال خیر و کارهای عام‌المنفعه راغب و عمارات بسیار به نیت مقاصد مذهبی بنیاد نهاد ، وی تبریز را تخت گاه خود قرار داده از ممالک مجاور و دیار اطراف بسیاری از دانشمندان را در آنجا جمع آورد و مورد عنایت و حرمت خاص خود قرار داد یکی از معروفترین آن رجال دانش و ادب که از دست وی پاداش و نیکی بسیار یافت «مولانا علی قوشچی است» .

۲۶۴ - کتابخانه اوزون حسن . تبریز : کتابخانه اوزون حسن در تبریز از جمله کتابخانه‌هایی بوده است که مورد توجه دانشمندان بود و

شاہ اسماعیل اول صفوی

[illegible]

کتابهای این کتابخانه که غالباً از نظر نفاست کم نظیر است در کتابخانه‌های خصوصی بسیار است.

۴۶۵ - کتابخانه سلطان خلیل : سلطان خلیل پس از اوزن حسن باسلطنت رسید و او نیز توجهی خاص به دانشمندان و سخنوران میبذول میداشت و به همین نظر مولانا جامی و جلال‌الدین دوانی دوتن از مشاهیر دانشمندان قرن نهم بنام او تألیفاتی کرده‌اند . پدر سلطان خلیل امیر حسین بیك هم مردی شاعر نواز بوده است .

۲۶۶ - کتابخانه سلطان یعقوب : سلطان یعقوب بسال ۸۸۳ هـ .
 بسلطنت رسید او یکی از پادشاهان فضل‌دوست و هنرپرور ایرانست ، در
 دوران سلطنتش بناهای عالی و رفیع ساخت که بازمانده این آثار نشان‌میدهد
 هنرکاشی‌کاری در دوران او کم‌اززمان صفویه نبوده است . ازجمله بناهایی
 که ساخت قصرهشت‌بهشت در تبریز بوده است که شهرتی عالمگیر یافت
 تا آنجاکه مولانا جامی درقصیده‌ای به توصیف زیباییهای آن پرداخته‌است.
 منجم‌باشی درباره سلطان‌یعقوب مینویسد «به شعر رغبتی بسیارداشت ، بسیاری
 از شعرا از اطراف عالم بدربار او گرد آمده و درمدح‌وی قصاید شبا ساختند»

سلطان یعقوب خود نیز شعر می‌سروده و سام میرزا از او در تحفه سامی شرح حال بدست می‌دهد و دوران سلطنت او را زمان درخشان فرهنگ و ادب می‌شمارد و مینویسد «... علی‌ای حال در زمان او اختر شعر از حاضیض هبوط باوج ثریا رسید و شیوه شعر و شاعری چون ملت سامری در میانه بنی اسرائیل شیوع تمام یافت» .

سام میرزا او را پادشاهی عادل خوانده است ، دربار سلطان یعقوب مجمع فضلا و دانشمندان و شعرا بوده است و میتوان از شعرای دربار او تنی چند را یاد کرد از جمله : میرهمایون که سلطان یعقوب او را امیر خسرو کوچک خطاب می‌کرده ، مولانا انیسی که خط نستعلیق را بهتر از سلطانعلی مشهدی می‌نوشته ، مولانا بنائی که بهرام و بهروز را بنام او سروده ، باباغانی ، شهیدی قمی که منصب ملک الشعرائی داشته ، درویش دهکی ، بابانصیبی ، الف ابدال ، مولانا حبیبی برگشادی .

کتابهایی که برای کتابخانه سلطان یعقوب تهیه شده است از نظر نفاست با کتابهای کتابخانه سلطان حسین میرزا بای‌قرا لاف برابری میزند. از کتابخانه های معروف دوران آق قویونلوها میتوان از سه کتابخانه یاد کرد . بشرح زیر :

۳۶۷ - کتابخانه مدرسه نصیریّه . تبریز : این مدرسه تا اواخر دوره صفویه معمور بوده و کتابخانه معتبری داشته است در زمان شاه اسمعیل اول و شاه تهماسب اول . مولانا امیر فیض‌الله حاجی برمکی تولیت و کتابداری آنرا برعهده داشته است ۱۸۳ .

۳۶۸ - کتابخانه مدرسه مظفریه . تبریز : این مدرسه نیز از مدارس بنام تبریز بود و کتابخانه آن کمال شهرت را داشت کتابدار و متصدی آن در زمان شاه اسمعیل صفوی در عهده کمال اسمعیل شاعر و در زمان شاه تهماسب اول با امیر فصیح بوده است ۱۸۳ .

۳۶۹ - کتابخانه مدرسه منصوریّه . شیراز : این مدرسه را مولانا صدرالدین دشتکی بنیاد نهاد و کتابخانه آن از کتابخانه شهر شیراز بوده است و برای اداره آن موقوفات بسیار وقف کرد و سلطان یعقوب آق قویونلو برطبق فرمانی موقوفات این مدرسه را از هر گونه مالیاتی معاف کرده بود ۱۸۴ این کتابخانه تا قرن یازدهم دایر بوده است .

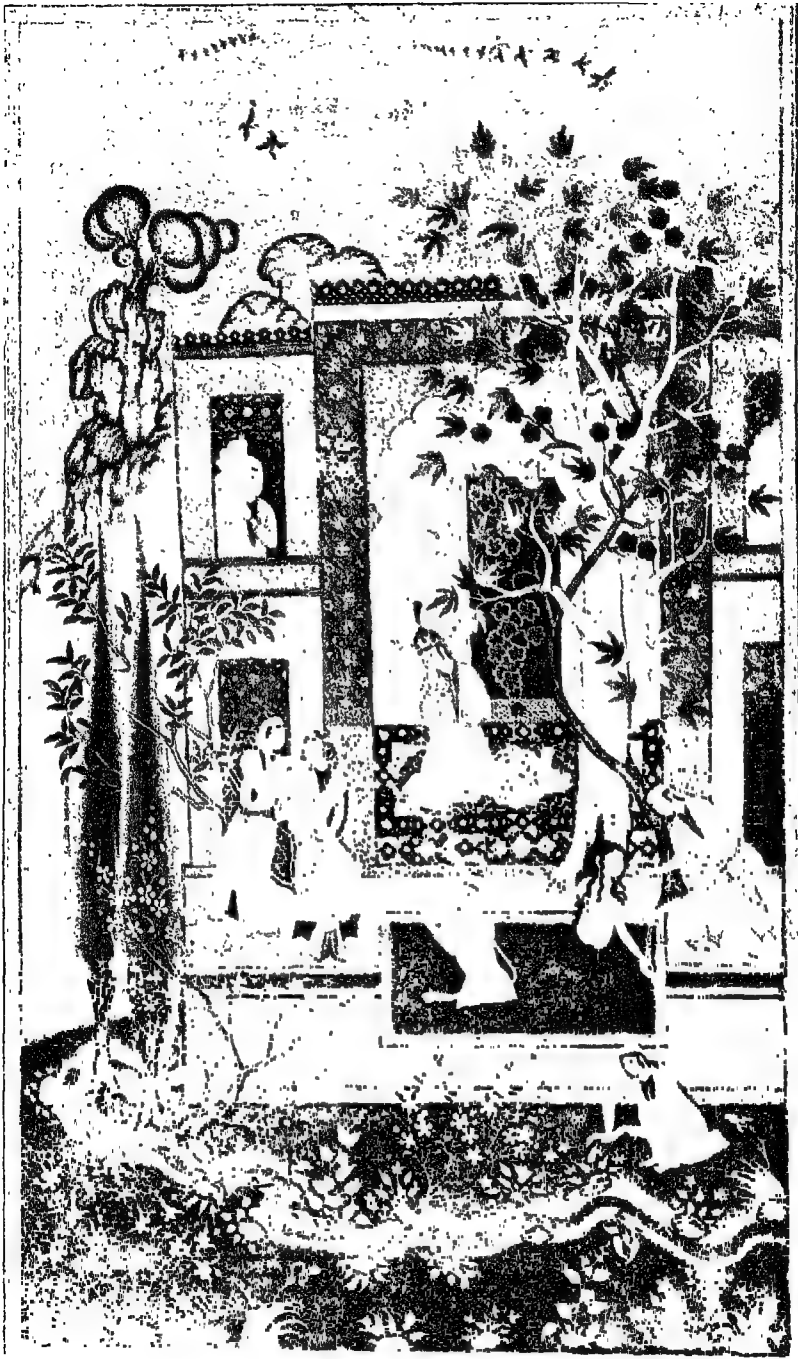
۳۷۰ - کتابخانه حمزه بیگ آق قویونلو . تبریز : حمزه بیگ در سال ۸۰۹ در تبریز حکومت میکرد و علاقه وافر با ادب و هنر داشت از جمله کتابهای کتابخانه حمزه بیگ کتاب الدرالفریده که متعلق بکتابخانه آقای فخرالدین نصیری امینی است قابل ذکر است (عکس این نسخه را در ص ۱۲۳ آمده است) .

پ : بنی‌شیبان : شیبک خان بن براق خان خود را از خاندان چنگیز میدانست ، نخست در خدمت سلطان احمد میرزا بن سلطان ابوسعید حاکم ماوراءالنهر بود و سپس خود او در ماوراءالنهر تسلط یافت و پس از درگذشت سلطان حسین میرزا بای‌قرا ، بقلمرو حکومت او دست انداخت و خراسان را بتصرف آورد . او بنیان سلسله‌ای را گذاشت که بنام بنی‌شیبان خوانده میشود . مردی سفاک و خونریز بود ولی به شعرا و نویسندگان و هنرمندان توجهی خاص مبذول میکرد ، بهزاد نخست در دربار او بود . بنقاشی و خط علاقه مفرط داشت ، شهرهائی را که میگشود بکتابخانه‌های آن‌دستبرد میزد و با این ترتیب در سمرقند کتابخانه‌ای بزرگ فراهم آورد (۲۷۱) پس از او عبیدالله خان بن سلطان محمود قابل ذکر است ، این مرد نیز چون شیبک خان بیرحم و سفاک بود و او نیز بشعر و ادب علاقه‌ای داشت و شعر میگفت ، دیگر از این خاندان عبدالقدوس شیبانی را باید یاد کرد که مردی اهل ادب بود و کتابخانه‌ای بزرگ فراهم آورد (۲۷۲) و مدتها خواجه عبدالسلام بخارائی شاعر^{۱۸۵} کتابدار کتابخانه او بوده است .

۲۷۳ - کتابخانه مدرسه خانیه . سمرقند : محمدخان شیبانی این مدرسه را بسال ۹۰۸ در سمرقند ساخت ، مدرسه خانیه از مدارس بنام و برجسته سمرقند بود و کتابخانه آن که وصفش را فضل‌الله روزبهان در مهمان‌نامه بخارا آورده است قابل ذکر و توجه است^{۱۸۶} .

۲۷۴ - کتابخانه امیرترخان . سمرقند : مدرسه امیرترخان در سمرقند یکی از مدارسی است که در زمان شیبانیان بنیان یافت و کتابخانه این مدرسه نیز معروف و مشهور بوده کتابهائی در دست است که زمانی تعلق بکتابخانه این مدرسه داشته است از جمله حاشیه مولانا مسعود شیروانی بر شرح مواقف که در کتابخانه آصفیه دکن محفوظ است^{۱۸۷} .

۲۷۵ - کتابخانه سلطان احمد جلایر تبریز : امیر شیخ‌حسن نویان باشیخ‌حسن بزرگ در سال ۷۳۶ هـ بنیان دودمان جلایری یا ایلخانی را گذاشت و بغداد و تبریز را پایتخت خود اعلام کرد ، او به شعر و ادب توجه داشت و خواجه سلمان ساوجی از تربیت‌شدگان اوست ، پس از او شیخ اویس جلایری بسلطنت رسید ۷۵۷ هـ . سلطان اویس پادشاهی بود با ذوق و هنردوست و خود در موسیقی دست داشت و شعر میسرود و مدت بیست‌سال سلطنت کرد و دانشمندان و هنرمندانی را در تبریز گرد آورد ، پس از او پسرش سلطان احمد که گذشته از صباحت‌منظر در هنر نیز بی‌مثل و هم‌تا بود به سلطنت رسید . سلطان احمد در نوشتن خطوط و نقاشی مهارت داشت و در موسیقی نیز صاحب اطلاع بود . از نامه‌ای که در تقدیر از موسیقی‌دان‌نامی ایران عبدالقادر گوینده نوشته است ذوق و ادب او کاملاً آشکار و هویداست .

میناتور کار آقارضا مصور

این پدر و پسر هر دو از ممدوحین خواجه شیراز حافظ خوش لهجه خوش آواز بوده‌اند .

سلطان اویس و سلطان احمد هر دو در بسط و ترویج خطاطی و نقاشی و هنر کتاب سازی در میدان رقابت با تیموریان گوی برتری میزدند. و به همین مناسبت گروه کثیری از نقاشان و مذهبیان از خراسان و عراق روی به تبریز و بغداد آوردند و سطح هنر را در این دو شهر باوج ترقی و کمال رسانیدند .

کتابخانه سلطان اویس و سلطان احمد جلایر شهرتی عالمگیر داشته و تیمور در هجوم به بغداد از این کتابخانه متمتع شد ، هنوز در کتابخانه‌های معروف جهان نسخه‌هایی هست که زمانی تعلق بکتابخانه سلطان احمد جلایر داشته است . از آنجمله نسخه‌ای در تحریر اقلیدس است که بخط خواجه نصیرالدین توسی است و سلطان احمد در آخرین برگ کتاب تملك خود را نوشته است .

نکته : با تشکیل سلطنت تیموری هند که توسط بابر شاه انجام گرفت و همچنین حکومت ارغونیان در پنته که باید هر دو این سلسله‌ها را ایرانی و تربیت شده ایران دانست رواج زبان و ادب فارسی در شبه‌قاره هند باوج عظمت و اعتلا رسید و توجه خاص پادشاهان ادب دوست تیموری هند و ارغونیان پنته و پادشاهان دیگری که در آن شبه‌قاره سلطنت می‌کردند و اکثراً ایرانی و فارسی زبان بودند ، موجب بنیاد کتابخانه‌های بزرگ و با عظمت و بسیار غنی گردید و این کتابخانه‌ها در جلب و جذب کتابهای نفیس ایران نقش برجسته‌ای داشته‌اند و بعضی از کتابخانه‌های این دوران چنان عظمت و شکوهی داشته‌است که نظیر آنرا کمتر می‌توان یافت مانند کتابخانه‌های - بابر - اکبر - همایون ، دارا شکوه و اینک از اینکه این کتابخانه‌ها کتابهایشان فارسی و بیشتر وسیله ایرانیان بنیان یافته و اداره می‌شده است . فهرست گونه از آنها یاد می‌کنیم ولیکن جزو کتابخانه‌های ایران بشمار نمی‌آوریم .

- ۱ - کتابخانه پادشاهان بهمنیه ۲ - کتابخانه پادشاهان عادلشاهیه
- ۳ - کتابخانه پادشاهان نظامشاهیه ۴ - کتابخانه فاروقیان برهانپور ۵ -
- کتابخانه پادشاهان بنگاله ۶ - کتابخانه سلاطین شرقی جونپور ۷ - کتابخانه
- امرای سند ۸ - کتابخانه امرای مولتان ۹ - کتابخانه پادشاهان کشمیر
- ۱۰ - کتابخانه پادشاهان اوده ۱۱ - کتابخانه پادشاهان قطب شاهیه .

(رئیس کتابخانه پادشاهان دهلی مهاوت خان بود و رئیس کتابخانه عالمگیر محمدیحیی بوده است و کتابهایی که از عرض می‌گذرانیده مهر می‌زده است «محمدیحیی فدوی خانه‌زاد پادشاه عالمگیر»

کتابخانه‌های دوران صفویه

بظهور شاه اسمعیل صفوی فصل تازه ونوی در فرهنگ و هنر و اقتصاد واجتماع ایران گشوده شد که برای آن نظیر ومانندی جز دوران کورش نمیتوان یافت ، این دوران ، دوران تحول است وبه همین مناسبت بجاست درباره آن بحث شود .

در این تاریخچه تا آنجا که باموضوع کتاب بستگی داشته است اوضاع هر قرن از لحاظ اجتماعی وسیاسی واقتصادی وفرهنگی وهنری بررسی گردیده وعوامی که موجب انحطاط وسقوط یا ترقی وتعالی هردوران گردیده به وضوح نموده شده است .

وضع فرهنگی وهنری ورواج کتاب وتأسیس کتابخانه هارا تا قبل از ظهور شاه اسمعیل صفوی بخوبی روشن کرده ونشان داده ایم که خاندان تیموری چه خدمات و اقدامات با ارزشی برای اعتلای فرهنگ وادب انجام دادند ودر این دوران در اثر توجه پادشاهان وصدور وامرا بکتاب وهنرهای کتاب چه کتابخانه های با عظمت وبی نظیری در نقاط مختلف ایران بوجود آمد وباردیگر توجه عموم بکتاب جلب شد ومدارس ودارالعلم ها رونق گرفت ونویسندگان ومتفکران وگویندگان وهنرمندان بسیاری ظهور کردند وزمینة ومحیط برای بروز استعدادها کاملاً مساعد وآماده شده بود لیکن باردیگر بلائیلوک الطوائفی وتشت وتفرقه در کلیه شئون رکودی بوجود آورد. در شمال ایران ازبکان ودر غرب دولت عثمانی با قدرتی شگرف نیرو میگرفتند وخطری عظیم وحدت ملی وجغرافیائی ایران را سخت مورد مخاطره وتهدید قرار داده بود در یک چنین موقعیت حساسی واقعاً امری خارق العاده بظهور رسید که برای بیان آن در زبان فارسی جز معجزه نمیتوان کلمه دیگری بکار برد .

شاه اسمعیل صفوی نه تنها از نظر شجاعت وشهامت ، دلآوری بی همتا بود بلکه آنچه اورا از نظریک محقق نابغه وقابل تقدیس جلوه میدهد ابتکار در مدیریت وسازمان دادن است ، از این نظر جز کورش بزرگ نمیتوان تالی ونظیری برای او در سپاه گیری وکشورداری در تاریخ ایران یافت ، مهم این نیست که شاه اسمعیل اول با دلآوری وشهامت وقهرمانی بکشور گشائی پرداخته ، مهم اینست که بنیان سلطنتی که بر پایه تدابیر و قوانین و اصولی محکم استوار بود بوجود آورد که این سلطنت و دولت با قدرت وشوکت دویست سال دوام کرد وواحد جغرافیائی برای ایران پدید آورد که هنوز هم بر آن بنیاد واساس پایدار است .

تصویر شاه سلیمان صفوی

تصویر شاه عباس دوم

شاه اسماعیل صفوی در بیشتر شؤون مملکت بنیان های تازه گذاشت و اساس پوسیده گذشته را درهم نوردید ، همانگونه که توانست مذهب رسمی ایران را تشیع قرار دهد با همان قدرت و نفوذ توانست قوانین مدنی و اداری تازه ای را جایگزین سنت های گذشته سازد ۱۸۸ .

پیش از تشکیل دولت صفویه در هر قسمتی از ایران مقررات و قوانین و رسوم و قراردادهای اجتماعی خاصی حکومت میکرد آثاری از دوران چنگیز وایلخانیان و سپس تیموریان با قواعد و قوانین دیوانی دوران سلجوقی درهم آمیخته و وضع ناهنجاری را بوجود آورده بود . عقاید و معتقدات مذهبی نیز یکسان نبود و اختلاف های دینی گاه منجر به کشتارهای دسته جمعی می شد و بزرگترین بلا و آفت وحدت ملی همین گونه اختلاف ها بودند .

تذکره زندگی شاه اسماعیل صفوی بنوشته سام میرزا فرزندش بطور خلاصه چنین است . در ۸۹۲ تولد یافته و در ۹۰۵ که سیزده سال داشته است از گیلان خروج کرده و در ۹۰۶ آذربایجان و شیروان را تصرف کرد و برالوندییک آق قویونلو فائق و غالب آمد و در ۹۰۸ عراق و فارس را گرفته و در ۹۰۹ یزد و ابرقو و در ۹۱۰ کردستان و در ۹۱۳ دیاربکر و بغداد

و در ۹۱۹ خراسان و ماوراءالنهر را مسخر ساخته و سپس در ۹۲۰ با دولت عثمانی در چالدران مصاف داده و از ۹۲۱ - ۹۳۰ بکشورداری گذرانیده است یعنی مدت ۱۶ سال به جهانگیری و مدت ده سال به جهانداری صرف کرده است و در ۹۳۰ بسن سی و هشت سالگی چشم از جهان پوشیده است .

در مدت ده سالیکه بکشورداری گذرانید با دهاء و نبوغی که خاص او بود در کلیه شؤون اجتماعی ایران دگرگونی بوجود آورد و قراردادهای اجتماعی تازه ای بنیاد نهاد و برای امور کشور سازمانهای نوینی که باسنت و محیط سازگار بود ترتیب داد . مطالعه چگونگی سازمانهای اداری صفویه این حقیقت را آشکار میکند که شاه اسمعیل صفوی مدیری مدبر و فرماندهی عالیقدر بوده است عجب اینست که این نابغه نظامی در کشورداری نیز نظیر و قالی نداشته و گذشته از اینکه خود واضع قوانین و فنون سپاهگیری بود در عین حال واضع مقررات و قوانین مالی و اجتماعی و اداری هم بوده است!! و با اینهمه از امور معنوی نیز غافل نمانده و بادب و فرهنگ و هنر توجهی خاص مبذول میداشت و در رونق بخشودن بآن جهدی کافی و سعی وافی بعمل میآورد .

شاه اسمعیل خط ثلث را خوش مینوشت و بفارسی و ترکی شعر میگفته و خطائی تخلص میکرد، است ۱۸۹ عشق و علاقه وافر بکتاب داشته و از همین رهگذر است که پس از فتح هرات هنرمندانی که در آنجا از زمان سلطان حسین میرزا بای قراگرد آمده بودند بسرپرستی کمال الدین بهزاد با اعزاز و اکرام تمام همراه خود به تبریز برد و بهزاد را با سمت کتابداری کتابخانه همایونی بسرپرستی هنرمندان دارالصنایع تبریز گماشت .

شاه اسمعیل تربیت فرزندانش را وجهه همت ساخت و شاه طهماسب را بخوشنویسی و فراگرفتن نقاشی واداشت و برای آموزش آنان دانشمندی را به تعلیم آنان گماشت ، فرزندانش را به هنر و کمال آشنا کرد و این شد که هنر کتابسازی و معماری و ادب در دوران صفویه طرفدار و دوستدار یافت و راه ترقی و کمال را پیمود .

همچنانکه این نابغه بی نظیر توانست در شؤون مختلف تحولی بوجود آورد در هنر و ادب نیز موجد مکتب جدیدی شد که پس از مکتب هرات بنام مکتب تبریز شهرت گرفته است و ما بحق میدانیم که این مکتب را بنام او مکتب خطائی بنامیم ۱۹۰

در دوره صفویه کتابخانهها و دارالعلمهای بسیار تأسیس یافت که مشابه این دوران را از این نظر کمتر در تاریخ ایران میتوان یافت ، در دوران صفویه در اثر همین توجه و عنایت بارباب معرفت و دانش محققانی ظهور کرده اند که وجودشان برای ادب و فرهنگ ایران سرمایه افتخار است ،

تعداد تألیفاتی که در طی مدت دویست سال از سال ۹۱۵ - ۱۱۱۵ ه. انجام گرفته متجاوز از سه هزار جلد است ۱

اثرات معجز آسای تحول دوران شاه اسمعیل را در علم و ادب و هنر میتوان در تذکره تحفه سامی که نوشته فرزند او سام میرزا است مطالعه کرد. تذکره سامی بما نشان میدهد که تبریز، اصفهان، مشهد، قزوین، شیراز، کاشان، تهران، چگونه مرکزیت می گیرد و مجمع علما و محل پرورش طابعلمان میشوند اینک با این مقدمه بمعرفی کتابخانه های دوران صفویه می پردازیم.

۲۷۶ - کتابخانه شاه اسمعیل صفوی. تبریز: بطوریکه گفته شد شاه اسمعیل صفوی پس از فتح هرات هنرمندانی که در زمان سلطان حسین میرزا بای قرا. در هرات گرد آمده بودند و برای کتابخانه همایونی به خلق آثار هنری مشغول بودند همه را به تبریز آورد و کتابخانه باشکوهی ترتیب داد و سرپرستی کتابخانه را به کمال الدین بهزاد سپرد. از هنرمندانی که در کتابخانه شاه اسمعیل صفوی بخلق آثار هنری اشتغال داشتند چندتن از مشاهیر آنان را معرفی می کنیم. سلطان محمد خندان - محیی شیرازی - میرک تبریزی - محمد قاسم شادیشه - نباتی تبریزی - میرمصور - زینی بخارائی - شاه محمود رهی مشهدی - مانی نقاش شیرازی - مظفرعلی تربتی - حیدرعلی نقاش خواهرزاده بهزاد. آثاریکه برای کتابخانه شاه اسمعیل صفوی تهیه شده همه از گرانقدرترین کتابهای زینتی هستند و نمونه های آنها را در کتابخانه معروف جهان مانند کتابخانه های بریتیش موزیوم کتابخانه کنگره و کتابخانه سلطنتی ایران میتوان دید.

۲۷۷ - کتابخانه شاه طهماسب اول. تبریز: شاه طهماسب در سال ۹۳۰ که ده سال و شش ماه داشت بسلطنت رسید و چون نزد نقاشانی نظیر مانی نقاش، مظفرعلی و حیدرعلی نقاشی آموخته بود و خط نسخ و ثلث را هم نزد محیی شیرازی و شاه محمود نیشابوری مشق کرده بود به کتابت و کتاب علاقه وافر یافت و بهمین مناسبت دارالصنایعی که پدرش ترتیب داده بود گسترش داد، کتابخانه شاه طهماسب روز بروز در اثر این توجه غنی تر میگردد تا جائیکه در شمار معظم ترین کتابخانه های هنری جهان درآمد. شاه محمود نیشابوری مدتها کتابدار کتابخانه شاه طهماسب بود و برای کتابخانه شاهی نسخه برداری میکرد. محیی شیرازی نیز که از خوشنویسان نامی ایرانست مدت زمانی کتابدار کتابخانه شاه طهماسب بوده است. امیر نظام الدین اسکوئی که او نیز از شرای قرن دهم است مدتی سمت کتابداری کتابخانه شاهی را برعهده داشته است ۱۹۱.

۲۷۸ - کتابخانه سلطان ابراهیم میرزا صفوی: او پسر بهرام میرزا

امام قلیخان بقلم صادقی کتابدار سام میرزا اثر سلطان محمد خندان

فرزند شاه اسماعیل صفوی و ضمناً داماد شاه تهماسب بود. ابراهیم میرزا از شاهزادگان هنردوست صفوی است مدتها از طرف شاه تهماسب حکمران خراسان بود و دربارش مجمع دانشمندان و هنرمندان. کتابخانه مجللی فراهم آورد و هنروران و خطاطان نامی امثال - شیخ محمد سبزواری، علی اصغر کاشی، عبدالله شیرازی، برای او آثار هنری بوجود میآوردند. این شاهزاده هنردوست بجمعآوری آثار نفیس و مرقعات و خطوط استادان خط اهتمامی خاص داشت و بنوشته گلستان هنر ۱۹۴ یکی از مرقعاتش محتوی خطوط نادر و کمیاب از آثار مشاهیر خوشنویسان ایران و نقاشیهای گرانقدر از آثار بهزاد و میرسیدعلی و قاسمعلی و حیدرعلی و مظفرعلی و مانند آنها بوده است که در همان زمان میگفتهاند بهای آن باخراج مملکتی برابری میکند! سلطان ابراهیم میرزا در موسیقی صاحب نظر و در آن دست داشت و در این فن شاگرد مولانا قاسم قانونی بود، خط نستعلیق را بسیار زیبا و بجا می نوشت و در نقاشی نیز چیره دست بوده است. خلاصه التواریخ مینویسد ۱۹۴ تذکره سودمندی بنام فرهنگ ابراهیمی - تألیف کرده بود که سفینه خوشگو

بر اساس آن تنظیم یافته است. ابراهیم میرزا شعر می‌سرود و جاهلی تخلص میکرد. عیشی تبریزی که شاگرد میرعلی هروی خطاط بود مدتها سمت کتابداری کتابخانه ابراهیم میرزا را داشته است.

این شاهزاده دانشمند در زمان شاه اسمعیل دوم بقزوین آمد ومدتی سمت مهربرداری سلطنتی را داشت. در روز شنبه پنجم ذی‌الحجه سال ۹۸۴ ه. چون بکتابخانه وآثار نفیس دیگرش چشم طمع دوخته بودند او را شمخال خان کشت و چون همسرش دانست که بخاطر اموال نفیسی که فراهم آورده بود بجان شوهرش سوء قصد شده، کتابها و مرقعات بی مانند ونظیر را از فرط غم و شدت خشم در محوطه حیات خانه گرد آورد وبآتش زد تا بدست قاتلان شوهرش نیفتد وخود او نیز از غم جانگداز شهادت ابراهیم میرزا چند روز پس از آن درگذشت. کتابخانه ابراهیم میرزا یکی از کتابخانه‌های بسیار غنی از نظر نسخه‌های هنری بوده است که متأسفانه در آتش جهل و آرزوخت !!

۲۷۹ - کتابخانه سام میرزا : سام میرزا فرزند شاه اسمعیل اول از شاهزادگان فاضل و فضیلت پرور صفوی است تذکره تحفه سامی بهترین معرف اوست واین تذکره یکی از آثار ارجمند زبان فارسی است. او مردی شایسته ومتدین بوده ودربارش پیوسته محفل ادبا ومجمع فضلا و شعرا بوده است. بطوریکه خود در تحفه سامی متذکر است نویسندگان وخوشنویسان بنامی مانند شوقی یزدی، لسانی شاعر، خواجه شهاب‌الدین عبدالله مروارید، قاضی احمد غفاری مؤلف تاریخ جهان‌آرا در کتابخانه و دیوان او بخدمت اشتغال داشته‌اند، او در خوشنویسی شاگرد شهاب‌الدین عبدالله مروارید بوده است.

این شاهزاده در اواخر عمر در قلعه قهقهه تحت نظر بود وبا اولادش در آنجا میزیست واوقات بتألیف میگذرانید کتابخانه او نیز در این قلعه قرار داشت. سال ۹۷۵ ه. زلزله‌ای شدید قلعه را درهم کوبید وسام میرزا که با سلطان احمد وسطان فرخ پسران القاس میرزا در اطاقی مشغول بحث ادبی بودند در زیر آوار ماندند وجان بجان آفرین سپردند ۱۹۴.

۲۸۰ - کتابخانه ظهیرالدین بهرام میرزا : یکی دیگر از فرزندان شاه اسمعیل اول است، این شاهزاده نیز به تبعیت از پدرنامدار خود شیفته هنر وادب بود. شعر میگفت و بهرامی تخلص میکرد. در خط نستعلیق استاد بود، مدتها حکومت هرات را داشت ودر آنجا کتابخانه قابل توجهی فراهم آورد، بسال ۹۵۶ درگذشت وسپس فرزندش بدیع‌الزمان میرزا جانشین او شد واین شاهزاده نیز همچون پدر بسیار فضل‌دوست بود وسر انجام بفرمان شاه اسمعیل دوم در غنفلان شباب شهید شد ۱۹۵.

۲۸۱ - کتابخانه شاه محمد خداپسند : شاه محمد خداپسند به هنر و

کتاب علاقه‌مند بود و در قزوین کتابخانه بزرگی فراهم آورد که تصدی آنرا بخواجه عبدالعزیز نقاش شاگرد بهزاد سپرد ، در کتابخانه او شاهقلی و عبدالصمد و میرسیدعلی و مظفرعلی کار میکردند ، مظفرعلی شهرتی عالمگیر در نقاشی یافت و شاه محمد خداپسند کارهای او را بر کارهای بهزاد برتری میداد و از همین رهگذر با اجازه داد که نقاشی‌های شاهي رقم کند ۱۹۶ آثار نفیسی که برای کتابخانه شاه محمد خداپسند هنرمندان کتابخانه او فراهم آورده‌اند از برجسته‌ترین شاهکارهای هنری ایران محسوب است .

۲۸۲ - کتابخانه مدرسه ذوالفقار . اصفهان : بانی این مدرسه شیخ

محمد صفی است که در زمان شاه تهماسب اول بسال ۹۵۰ ه . براساس کتیبهای که دارد آنرا بنا نهاده است . این مدرسه از مدارس طلبه‌نشین و از قدیمی‌ترین مدارس اصفهان است و بنام مدرسه ذوالفقار مشهور گردیده است .

۲۸۳ - کتابخانه شاه‌عباس بزرگ . اصفهان : شاه‌عباس بزرگ

به تبعیت از شاه اسمعیل و شاه تهماسب و پدرش سلطان محمد خداپسند و همچنین تحت تأثیر محیطی که آنها بوجود آورده بودند به هنر و کتاب عشق میورزید و گوئی این ذوق و شوق باخون و روح او عجین شده بود . با اینکه وارث کتابخانه نفیس شاه‌تهماسب و سلطان محمد خداپسند بود با اینهمه در تکمیل و افزایش این گنجینه‌های هنر و ادب بجان میکوشید و برای تأمین این منظور دارالصنایع تبریز را باصفهان منتقل ساخت و مساعی جمیله بکار برد تا خوشنویسان و مصوران و مذهبیان و جلدسازان و زرافشانان و حل‌کاران را برای خلق آثار ارزنده هنری در کتابخانه سلطنتی اصفهان گرد آورد .

شاه عباس بنقاشی آشنائی داشت و خودش نیز نقاشی میکرد و بخط خوش عشق میورزید و از دیدار آن به‌نهایت درجه محفوظ و متلدذمیگردید . و از همین رهگذر است که در دوران او خوشنویسان عالی‌قدری ظهور کردند و خط ثلث و نستعلیق و نسخ را باوج زیبایی و کمال رسانیدند . و ترقی هر کتاب‌سازی در دوران او تا آنجا رسید که کثرت این مشاهیر فنون و هنر قاضی احمد بن میرمنشی ابراهیمی قمی را بتألیف تذکره گلستان هنر که بمعرفی این دسته از هنرمندان زمان شاه‌عباس اختصاص دارد واداشت !

برای آنکه از عظمت و شکوه و جلال کتابخانه شاه عباس نموداری بدست داده باشیم بجاست گروهی از خوشنویسان و هنرمندان و مصورانی که برای کتابخانه آن پادشاه بنوشتن و ترسیم کتابها اشتغال داشته‌اند معرفی کنیم و بدین منظور اینک بمعرفی چندتن از مشاهیر ایشان می‌پردازیم .

. علیرضای عباسی تبریزی ، میرزا سلطانی میرمنشی ، علی بیك نیشابوری ، اسکندربیک منشی ، میرعلی جامی ، عبدی نیشابوری ، مالك دیلمی ، ابوالفتح سلطان ابراهیم میرزا ، میرعماد سیفی حسنی ، حکیم رکن ، علیرضا اصفهانی ، ابوسعید بن حسن الحینی ، کتاب تاج الماثر تألیف حسن نظامی بخط این نویسنده اخیر است که برای کتابخانه شاه عباس نوشته و اینک در کتابخانه سلطنتی ایران محفوظ است ، محمدرضابن میرزا علی کاتب خاتون آبادی ، میرمحمد معصوم ، میر محمد شریف مخاطب به کاتب السلطانی خواهرزاده میر عبدالله خوش نویس ، عبدالجبار از شاگردان میرعماد .

واز نقاشان و مصوران نامی باید از : آقارضای عباسی ، رضای کاشی ، میرمنصور بدخشانی ، معین مصور شاگرد رضا عباسی آقاسید محمود ، محمد شفیع عباسی ، آقا عنایت ، حبیب الله ساوجی ، سیاوش بیك ، شیخ محمد سبزواری ، میریحیی تبریزی ، مولانا کپک هراتی ، محمذبیک خلیفه الخلفائی معروف به خلیفه سلطان ، میر ابراهیم دردی ، محمدمحسن ، محمد یوسف ، یاد کرد .

سرآمد نقاشان کتابخانه شاهی صادقی بیك افشار رومیه ای بوده است که از شاگردان چیره دست مظفرعلی خواهرزاده بهزاد بشمار است و مدتها ریاست کتابخانه شاه عباس را برعهده داشته و پس از او ریاست کتابخانه درعهده علیرضای عباسی تبریزی خوشنویس واگذار شده است .

گلستان هنر درباره علیرضای عباسی چنین مینویسد « . . . مولانا علیرضا تبریزی شاگرد مولانا علی بیك تبریزی است . صاحب اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده ، بعد از فترت رومیه و خرابی دارالسلطنه تبریز بقزوین آمده در آن بلد توطن اختیار نموده درمسجد جامع آنجا رحل اقامت انداخته بکتابت اشتغال نموده درتلو خوشنویسان ثلث و نسخ ذکرایشان شد . اما چون درجبلت یعلتش مذکور بوده که در فن نستعلیق سرآمد زمان و نادر دوران گردد طبع شریفش بدان مایل و ذهن منیفش بدان راغب گشت و شروع در مشق آن نمود و در اندك زمانی بزور وقوت ام الخطوط که عبارت از ثلث است خوشنویس گشت و خط را بجای بلند رسانید و هرچه از مولانا میرعلی تبریزی نقل مینماید تفرقه چندانی ندارد و آنچه از قلم گوهر ریز ایشان می ریزد . روز بروز تفاوت بیگ ظاهر شود وی بعد از ایامی که در مسجد جامع دارالسلطنه قزوین بکتابت و قطعه نویسی اشتغال داشتند بملازمت فرهاد خان رسیدند و فرهاد خان مشارالیه او را تربیت و رعایت فرمود و جهت مومی الیه کتابت میکرد . دو سال همراه خان بخراسان و مازندران رفت . چون شاه مالك رقاب سپهر رکاب بر حقیقت احوال او اطلاع یافتند

ایشان را از خان گرفته ملازم خود ساختند ، اکنون ۱۲ سال شد که در ملازمت رکاب ظفر اتساب شاه کامبخش کامیاب در جمع یورشها و ساقها اقدام دارند و از جمله مقربان و مخصوصان پادشاه عالمیاند و گاهی بکتابت و قطعه نویسی اشتغال دارند ، پیوسته در مجلس بهشت آیین و محفل خاص خلد برین در سلك مقربان شرف اختصاص داشته و به تفقدات و انعامات و نوازشات بی نهایت سرافراز و مفتخرند ۱۹۷ .

دانشمندان و مشاهیر و صدور و امرا چون بعشق و علاقه شاه عباس بکتاب آگاه بودند آثار برجسته و نفیسی را که بدست می آوردند بشاه عباس تقدیم می داشتند . برای نمونه از نخستین برگ کتابی که شیخ بهائی به شاه عباس تقدیم داشته و شاه عباس بخط خود مطالبی بر پشت آن نوشته است عکسی درص ۱۴۳ می آوریم .

هم چنین امام قلیخان فرمانروای فارس بشرحی که خواهیم گفت در شیراز دارالصنایعی ایجاد کرد و کتابهای نفیس در آنجا بوجود می آورد و به کتابخانه شاه عباس تقدیم می داشت .

شاه عباس دوبار از کتابهای کتابخانه خود به دو کتابخانه معظم عصر یکی کتابخانه آستان قدس رضوی و دیگری آستانه شاه صفی وقف کرد . از جمله کتابهایی که از کتابخانه شاه عباس بزرگ وقف آستانه شاه صفی شده بوده است و خوشبختانه اینک در موزه ایران باستان از آنها نگهداری میشود میتوان از نسخه نفیس خلاصه التواریخ میرمنشی قاضی احمد خراسانی (قمی) نویسنده تذکره گلستان هنر یاد کرد . این کتاب در تاریخ ۹۷۷ ه . بکتابخانه شاه عباس وارد شده و در تاریخ ۱۰۱۷ وقف آستانه شاه صفی گردیده است . دیگر از دیوانها باید از دیوان خاقانی - دیوان شاه اسمعیل (خطائی) طالب آملی ، عصمت بخارائی ، امیرعلیشرنوائی و کتابهای ذخیره خوارزمشاهی روضه الصفا ، شاهنامه فردوسی ، شاهنامه قاسمی گنابادی و پنج گنج نامبرد .

صورت کتابهایی که وقف آستان قدس رضوی شده بوده است در ده مجلد فهرست چاپی کتابهای خطی آستانه قدس آمده است و نشان میدهد که کتابخانه شاه عباس تا چه اندازه غنی بوده است .

۲۸۴ - کتابخانه ابن خاقون (محمد بن علی) . اصفهان : محمد بن علی معروف به ابن خاقون از مشاهیر دانشمندان دوران شاه عباس کبیر است . این دانشمند کتابخانه معظمی در اصفهان داشته است . پس از اینکه از بکان بکتابخانه آستان قدس دستبرد زدند و کتابخانه بوضع نامطلوبی درآمد و شاه عباس همت بجمع آوری کتاب برای کتابخانه آستانه مبذول می داشت و خود تعدادی بکتابخانه آستانه تقدیم داشته بود این دانشمند نیز به تبعیت از

شاه عباس بزرگ در سال ۱۰۲۸ مجلداتی از کتب نفیس کتابخانه اش را بکتابخانه آستان قدس اهدا کرد از جمله میتوان نسخه (۵۷۴۰) کتابخانه آستان قدس را ذکر کرد .

۲۸۵ - کتابخانه شیخ بهائی . اصفهان : شیخ بهاء الدین عاملی از اجله دانشمندان و متفکران و نویسندگان و سخنوران نامی ایران و معاصر با شاه عباس بزرگ بوده است . شاه عباس نسبت باین مرد دانشمند و ارجمند نهایت درجه اعزاز و اکرام روا میداشت .

پس از اینکه از بکان شهر مقدس مشهد را تاراج کردند و نفایس کتابخانه آستان قدس را بغارت بردند شاه عباس بزرگ پس از سرکوبی از بکان برای احیای کتابخانه آستان قدس شیخ بهائی را مأمور کرد که بجمع آوری کتابهای تاراج شده پردازد و جوهی نیز برای خرید کتاب در اختیار شیخ گذاشتند . شیخ بهائی مدت دو سال برای انجام این مهم صرف وقت کرد و تعدادی از کتابهای نفیس کتابخانه اش را نیز بکتابخانه آستانه تقدیم داشت که هم اکنون بسیاری از آنها موجود است . در کتابخانه مجلس شورای ملی نیز آثاری چند بخط شیخ بهائی محفوظ است .

عبدالله افندی^{۱۹۸} ضمن شرح حال ظهیرالدین ابراهیم بن قوام الدین حسین همدانی از کتابخانه معظم شیخ بهائی یاد میکند . هم اکنون نیز در آرامگاه شیخ بهائی که بفرمان «شاهنشاه آریامهر» بزیباترین صورتی در جوار مرقد مطهر ثامن الائمه بنا گردیده کتابخانه ای برای آثار و تألیفات و همچنین مؤلفاتی که درباره شیخ بهائی تألیف گردیده ترتیب داده شده است .

۲۸۶ - کتابخانه کلیسای وانگ جلفا - اصفهان : کلیسای وانگ جلفای اصفهان در زمان شاه عباس بنیاد نهاده شده و از همان اوان ارمنی های ایران کتابخانه ای برای آن ترتیب داده بودند . خوشبختانه این کلیسا و کتابخانه آن تاکنون از دستبرد حوادث زمان مصون و محفوظ مانده است . در کتابخانه کلیسای وانگ از کتابهای مخطوط ارمنی (مذهبی- علمی - ادبی) متعلق بقرون هفتم و هشتم هجری به بعد نگاهداری می شده هم اکنون نیز این کتابها موجود است و از نظر قدمت و کمیابی بسیار نفیس و گرانبه تر اند .

۲۸۷ - کتابخانه فرهادخان معتمدالدوله . اصفهان : فرهادخان از امرای شاه عباس کبیر است که مدتها حکومت خراسان و سپس مازندران را داشته است . این امیر نیز علاقه و عشقی وافر بکتاب داشت و کتابخانه اختصاصی قابل توجهی فراهم آورده بود . علیرضای عباسی خوشنویس در آغاز کار مدت دو سال برای کتابخانه او کار میکرده است . سلطان حسین باختری از خوشنویسان معروف سمت کتابداری کتابخانه فرهادخان را داشته است .

راست : خط شاه پهماسب اول مضبوط در کتابخانه سالتیکوف شچدرین در لنین گراد .
چپ : رضای عباسی - اثر معین مصور شاگرد رضا عباسی .

۲۸۸ - کتابخانه امام قلیخان فرمانروای فارس . شیراز : امام قلیخان امیرالامرای فارس از علاقه‌مندان بکتاب و هنر بود در شیراز برای استنساخ و تهیه کتابهای تزئینی دارالصنایعی بوجود آورد که در این دارالصنایع خطاطان و مصوران و مذهبیان نامداری بکار اشتغال داشتند ، از مشاهیر هنرمندان دارالصنایع شیراز میتوان از حکیم لایق ، ملا یگانه ، ملا مفید ، ملا ترابی نام برد . کتابخانه امام قلیخان از کتابخانه‌های عظیم و کم نظیر دوران صفویه بوده است که پس از قتل امام قلیخان و پسرانش متفرق گردید .

۲۸۹ - کتابخانه مدرسه گنجعلیخان - کرمان : گنجعلیخان که از طرف شاه عباس بزرگ حکومت کرمان را داشت در سال ۱۰۰۷ مدرسه بزرگی در کرمان ساخت و برای آن نیز کتابخانه‌ای بزرگ فراهم آورد .
۲۹۰ - کتابخانه زینل‌بن زکریای عباسی : زینل‌بن زکریا از امرای دانشمند زمان شاه‌عباس و از دودمان صفویه بوده است . او از طرف شاه به خطاب عباسی مفتخر گردید . این مرد دانشمند در اصفهان کتابخانه‌ای ترتیب داد و خوشنویسان را بر آن داشت که برای کتابخانه‌اش نسخه‌هایی

رونویس کنند کتابهای کتابخانه او همه بمهر (عبد زینل بن زکریای عباسی ۱۰۲۹) مهوراند . از جمله این کتابها بعنوان نمونه میتوان از حاشیه بر نفحات الانس جامی اثر رضی الدین لاری (ملا عبدالغفور) یاد کرد که بکتابخانه مجلس شورای ملی تعلق دارد .

۴۹۱ - کتابخانه میرزا محمد طاهر قمی : این دانشمند شهیر از محدثان معروف است . مباحثه النفس از جمله تألیفات اوست ، کتابهای کتابخانه این دانشمند همه مهر کتابخانه او را دارند و تاریخ آن ۱۰۵۰ است .

۴۹۲ - کتابخانه معیل بن محمد مدعو بکچوک چلبی : کتابهای بسیاری متعلق باین دودمان دیده شده است از جمله حله الکمیث شمس الدین محمد تواجی که متعلق بکتابخانه آقای فخرالدین نصیری امینی است .

۴۹۳ - کتابخانه شاه صفی : شاه صفی نیز به جمع آوری کتاب علاقه بسیار داشت و کتابهای بسیاری متعلق بکتابخانه شاه صفی در کتابخانه های خصوصی فراوان است از جمله دیوان شاپور تهرانی متعلق بکتابخانه این حقیر که بسال ۱۰۳۶ تحریر یافته و مهر شاه صفی بر پشت صفحه کتاب ثبت است .

۴۹۴ - کتابخانه رستم خان شاملو : رستم خان شاملو از امرای بنام دوران صفوی است و مردی فضل دوست بود . کتابخانه معظمی ترتیب داده بود و محمد امین عقیلی شاگرد مولانا محمد حسین تبریزی جلی و خفی نویسنده مشهور کتابدار کتابخانه او بود .

۴۹۵ - کتابخانه شاه عباس ثانی : شاه عباس ثانی نیز مانند شاه تهماسب و شاه عباس اول و سلطان محمد خدا بنده به نقاشی و کتابت علاقه وافر داشت و در زمان او کتابخانه سلطنتی رونق و شکوه تازه گرفت و محمد امین مهدی که از شاگردان میرعماد بود تصدی کتابخانه او را بعهده داشته است .

۴۹۶ - کتابخانه شاه سلیمان صفوی : کتابخانه شاه سلیمان صفوی را هم باید یکی از کتابخانه های مهم ایران بشمار آورد زیرا پانزده هزار جلد ! کتاب دستنویس و نزدیک به پانصد جلد کتابهای آلمانی - فرانسوی - هلندی داشته است ، شاردن فرانسوی که بایران مسافرت کرده در سفرنامه اش متذکر کتابخانه شاه صفی شده و چنین مینویسد « ... در کنار عمارت شاه تالاری وجود دارد که بتالار طویله شاهی معروف است و آن چندین اوتاق بزرگ دارد ، در این اوتاقها کتابخانه شاهی جای دارد و ریاست کتابخانه برعهده میرزا مقیم کتابدار ، محول است .

کتابهای کتابخانه شاهی پانزده هزار جلد است و بیشتر کتابهای بزبانهای فارسی ، عربی ، ترکی است و در این کتابخانه دو صندوق هم از کتابهای

در سال ۱۳۱۲ کتابهای این مدرسه را بکتابخانه مدرسه نواب منتقل ساخته‌اند و بنای آن به ادارات دولتی (اوقاف) اختصاص یافته است .

۳۰۳ - کتابخانه مدرسه نواب . مشهد : براساس کتیبه‌ای که در سردر مدرسه موجود است بانی آن میرزا صالح نقیب رضوی بوده است که آنرا در زمان پادشاهی شاه سلیمان صفوی از سرمایه خود بنا کرده و تاریخ بنای آن ۱۰۸۶ هـ . نوشته شده است . مطلع الشمس شرح حال او را بدست میدهد و مینویسد ۲۰۴ «... مادرش فخر النساء یکم صبیبه شاه عباس ماضی بوده و خود او در عهد شاه عباس ثانی بصدور الممالکی ایران مفتخر بوده است» .

میرزا صالح نواب که صدور الممالکی کل ایران را بر عهده داشته پس از اینکه بنای مدرسه‌اش بپایان رسید ، کتابخانه بزرگی نیز برای مدرسه تأسیس کرد و بطوریکه نوشته‌اند ۲۰۴ میرزا صالح تا زنده بوده است (در حدود هیجده سال از تاریخ اتمام بنای مدرسه) تعداد قابل توجهی کتب مخطوط و نفیس برای کتابخانه مدرسه خریداری و وقف کرد .

در سال ۱۳۱۲ مدرسه نواب بصورت دبیرستان معقول و منقول تغییر وضع میدهد و کتابهای مدرسه فاضلیه نیز بکتابخانه مدرسه نواب منتقل میگردد و تالاری برای مطالعه و کتابها نیز احداث میکنند پس از شهر یور ۱۳۲۰ که شادروان نوقانی بتولیت مدرسه تعیین میگردد بوضع کتابخانه مدرسه نواب سرو صورتی میدهد و کتابخانه را بداخل مدرسه منتقل میکند طبق آماری که در دست است هم‌اکنون مخطوطات این کتابخانه در حدود هزار مجلد است و نسخه‌های نفیسی نیز در میان کتابهای کتابخانه یافت میشود . بقرار اطلاع فهرستی نیز برای کتابهای این کتابخانه تهیه کرده‌اند ۲۰۵ .

۳۰۳ - کتابخانه منشار در مشهد : شیخ علی منشار همسر دختر شیخ بهائی بوده است او نیز مردی دانشمند بود و مدتی در هندوستان میزیست و از آنجا کتابهای نفیسی با خود بایران آورد و پس از اینکه در گذشت همسرش (دختر شیخ بهائی) کتابهای کتابخانه او را وقف کتابخانه آستان قدس رضوی کرد و برگزینه کتابهای آستانه افزود .

۳۰۴ - کتابخانه مدرسه شاه سلیمان (سلیمانیه) - اصفهان : این مدرسه قرینه مدرسه عباسی در جوار صحن مسجد شاه اصفهان قرار دارد و بر اساس کتیبه آن از بناهای شاه سلیمان صفوی است . این مدرسه طلبه‌نشین بود و هنوز غرفه‌های کاشی کاری آن که کاشی هفت رنگ است پابرجاست و نماینده شکوه و جلال این مدرسه در دوران گذشته است .

۳۰۵ - کتابخانه مدرسه جده بزرگ . اصفهان : دلارام خانم جده بزرگ شاه عباس دوم بانی آن بوده و براساس کتیبه آن بسال ۱۰۵۷ بنا گردیده است ، و باید گفت پس از ساختن این بنا جده کوچک هم باو

تاسی بسته و مدرسه‌ای هم او ساخته است . این مدرسه حجراتی دارد و طلبه‌نشین بوده است .

۳۰۶ - کتابخانه مدرسه جده کوچک : بانی این مدرسه طبق کتیبه آن که بقلم محمدرضا امامی است بسال ۱۰۵۸ هـ . ساخته شده و بانی آن جده کوچک شاه عباس دوم بانویی نیکوکار و خیراندیش بوده است ، این مدرسه دوطبقه است و حجرات آن برای سکونت طلبه ساخته شده و کتابخانه این مدرسه از کتابخانه‌های مهم زمان خود بوده است .

۳۰۷ - کتابخانه مدرسه ملاعبدالله . اصفهان : این مدرسه در زمان شاه صفی ساخته شده و موقوفات بسیاری هم برای اداره امور آن وقف شده، در زمان فتحعلیشاه تعمیر اساسی شده است . کتابخانه آن در تاراج افغان از میان رفته و مجدداً کتابخانه آن دایر گردیده و هم‌امروز نیز آثاری از این کتابخانه در مدرسه مذکور باقی است .

۳۰۸ - کتابخانه شاه نعمت‌الله باقی : شاه نعمت‌الله باقی نوه شاه نعمت‌الله کرمانی و از امرای دوره صفوی است که در یزد میزیسته . کتابخانه بزرگی در یزد ترتیب داده بود که مرجع دانشمندان و عارفان و اهل حق بوده است . ملا حسین یزدی متخلص به مؤمن که از شاگردان میرزا جان شهرازی بوده است تصدی کتابخانه او را برعهده داشته است .

۳۰۹ - کتابخانه عبدالله خان بن اسکندر بن جانی بیک : در سال ۹۶۵ هـ که عبدالله خان بن اسکندر خان سلطان ماوراءالنهر ملازم سعیدخان شد . تصدی کتابخانه‌اش را به مولانا عبدالرحمن مشفق بخارائی که از شاگردان کوکبی شاعر بود واگذاشت . این کتابخانه در سمرقند بود و از کتابخانه‌های ممتاز ماوراءالنهر بشمار میرفته است .

۳۱۰ - کتابخانه مدرسه سهراب مکری . مهاباد : در دوران سلطنت شاه سلیمان سهراب خان مکری که از اعظم مردم مهاباد بود بسال ۱۰۸۹ مدرسه بزرگی ساخت این مدرسه کتابخانه بزرگی داشته که بیشتر کتابهای آن مربوط به فقه شافعی بوده است .

۳۱۱ - کتابخانه شیخ نجیب . در اصفهان : شیخ نجیب‌الدین رضا متخلص به نجیب از مشایخ سلسله ذهبیه ، که تألیفات متعددی دارد و از جمله کتاب نورالهدایه اوست که بچاپ هم رسیده ، از معاصران شاه سلیمان صفوی بود این دانشمند نامی کتابخانه معظمی در اصفهان فراهم آورده بود که مورد استفاده و مراجعه پیروان سلسله ذهبیه بوده است ، کتابهای متعلق بکتابخانه او در کتابخانه‌های خصوصی بسیار است ۲۰۶ این دانشمند بسال ۱۰۸۰ درگذشته است .

۳۱۲ - کتابخانه کمال‌الدین خضر شاه دزفولی . شوشتر : خضر شاه

از دانشمندان اواخر قرن نهم است . درشوشتر کتابخانه قابل توجهی فراهم آورده بود و کتابخانه او در دسترس استفاده دانشمندان و اهل تحقیق بوده است . کتابهای متعلق بکتابخانه خضرشاه تاریخ ۱۰۰۳ دارند ۲۰۷ .

۳۱۳ - کتابخانه مدرسه مریم بیگم . اصفهان : این مدرسه نزدیک محله خواجه در کنار چهارسوی نقاشی قرار داشته که آنرا مریم بیگم دختر شاه صفی بسال ۱۱۱۵ . ه بنا و برای اداره آن نیز موقوفاتی تعیین کرده بوده است . مدرسه مریم بیگم تا زمان فرصت الدوله شیرازی پابرجا بوده است زیرا فرصت الدوله در آثار العجم مینویسد : « ... يك طلبه در آن ندیدم مگر در بعضی اوقات سگ بچه گذاشته و دردالانش تا پو میساختند » در اثر عدم توجه این مدرسه ویران شد و موقوفات آن به تصاحب افراد درآمد و اکنون در محل آن دبستانی بنا کرده اند و دولوح سنگ مرمر که حاکی از وقف نامه مدرسه بوده است به موزه ایران باستان انتقال داده اند مطالب این لوح ها حاوی اطلاعاتی است از اداره امور مدرسه و شرایط پذیرفتن طلاب که قسمتی از آنرا برای مزید فایده در اینجا نقل می کنیم . « ... از جمله آن شروط اینست که سکنه مدرسه مذکوره مشغول تحصیل علوم دینی که فقه و حدیث و تفسیر و مقدمات آنهاست ... صالح و متقی و پرهیزکار و از اهل قناعت باشند و از زمره ارباب بطالت و کسالت و شرارت نبوده حجره خود را معطل و مقفل نگذارند ، بلکه شب و روز در حجره خود بمباحثه و مطالعه و عبادت مشغول باشند و اگر یکسال بر احدی بگذرد که ترقی در حال او به حسب علم و عمل نشده باشد یا مظنون مدرّس شود که قابل ترقی نیست از مدرسه اخراج نماید و جماعتی که در عرض یکسال به حسب علم و عمل ترقی کنند و مظنون نشود قابلیت و ترقی ایشان باید که زیاده از پنج سال در آن مدرسه ساکن نشوند . اگر احياناً حرکت بعضی از اشخاص بعد از مدت پنج سال متعذر یا متعسر باشد یا آنکه در عوض ایشان جمعی متصف بصفات مذکوره حاضر نباشد باید که تا برطرف شدن عذر در مدرسه باشند و نهایتش تا هفت سال ، اما بعد از هفت سال البته باید که بدر روند و بر مدرس آنکه سعی بلیغ کند که جمعی دیگر که متصف بصفات مذکور باشند تحصیل نموده بجای ایشان ساکن سازد و حجره ها را خالی و معطل نکند و هر که بعد از هفت سال یکروز بماند غاصب باشد و بغضب خدا و رسول گرفتار شود . و باید که کتابهای علوم و همیه یعنی علوم شکوک و شبهات که بعلوم عقیده و حکمت مشهور و معروف است . مثل شفا و اشارات و حکمت العین و شرح هدایت و امثال ذالک بشبهه دخول در مقدمات علوم دینی نخوانند و وجه معاش خواه و وظیفه و خواه تعلیم و خواه غیر آنها از هیچ ممری نداشته باشند و باید که مدرس در تمشیت و اجرای امور مزبور اهتمام ورزد . شروط سکنی مدرسه از جمله شروط سکنی

مدرسه مزبوره آنست که باید زوجه یا خانه یا پدر صاحب‌خانه ، یا مادر صاحب‌خانه در شهر اصفهان یا دور و حوالی شهر تا چهار فرسخ شرعی نداشته باشد و هرگاه یکی از آنچه مذکور شد یعنی زوجه یا خانه یا پدر صاحب‌خانه یا مادر صاحب‌خانه در چهار فرسخی^{۲۰۸} شهر یا زیاده بر چهار فرسخی داشته باشد که ماهی زیاده بردوشب در آنجا نماند» کتابخانه این مدرسه محتوی کتابهای فقه و اصول و شرایع بوده است .

۳۱۴- کتابخانه مدرسه خالصیه . اصفهان : بانی این مدرسه براساس کتبیهای که داشته است میرزا تقی نام بوده که مدرسه را در سال ۱۰۷۱ . ه بمظور توطن سید نعمت‌الله جزایری صاحب کتاب انوار نعمانیه در اصفهان نزدیک حمام شیخ‌بهائی ساخته بوده است . سرپرستی این مدرسه را به سید نعمت‌الله جزایری وا گذاشته . تاریخ بنای مدرسه را چنین ثبت کرده‌اند^{۲۰۹} این بنا را سه نام نامی آن که فرح‌بخش شاپ و هم‌شیخ است اولین . مدرسه . دویم طیبه سیمین خالصیه تاریخ است این مدرسه کتابخانه قابل توجه داشت و کتابهای آن کتابهای علمی و حکمی بوده است .

۳۱۵- کتابخانه محمد مکی عاملی (از احفاد شهید اول) : محمد مکی بن شمس‌الدین عاملی از احفاد شهید اول است و در اعیان‌الشیعه شرح حال کامل او آمده است این دانشمند کتابخانه معظمی داشته است که در کتابخانه‌های اختصاصی و معروف نسخه‌های بسیاری از آنها در دست است از جمله مجموعه شماره ۹۰ کتابخانه دانشکده ادبیات تهران^{۲۱۰} و نسخه‌ای از آداب‌الفلاسفه و نوادر از اسحاق بن حنین شماره ۲۱۰۳ - کتابخانه دانشگاه و لغت‌نامه‌ای عربی بفارسی و درمان چهاربایان و پرندگان متعلق بکتابخانه نویسنده و کتابخانه مجلس شورای ملی ، این دانشمند تا ۱۱۷۸ حیات داشته است .

۳۱۶- کتابخانه مدرسه آقا کمال‌خازن . اصفهان : آقا کمال‌خزانداد شاه سلطان حسین صفوی بوده است و در اشعاریکه در مدرسه چهارباغ اصفهان کتیبه شده از او یاد گردیده است . این مرد از شیفتگان علم و ادب بود و در سال ۱۱۰۸ مدرسه‌ای در جنب مزار شاهزاده ابراهیم ساخت و به تشویق او شاه سلطان حسین بسال ۱۱۱۶ بساختن مدرسه چهارباغ پرداخت ، متأسفانه بنای این مدرسه را ویران کردند و سپس امنای خیر از مصالح آن مسجد رحیم‌خان را ساختند ، این مدرسه نیز کتابخانه‌ای بزرگ همانند کتابخانه چهارباغ داشت که در فتنه افغان از میان رفت .

۳۱۷- کتابخانه مدرسه حکیمیه نیم‌آورد : این مدرسه را امیر محمد مهدوی حکیم‌الملک اردستانی بسال ۱۱۰۵ ساخته و کتیبه آن بخط ثلث اثر عبدالله رجال موجود است جابری انصاری در تاریخ اصفهان^{۲۱۱} درباره

این مدرسه مینویسد که بانی مدرسه کاسه‌گران حکیم‌الملک اردستانی است که آنرا مدرسه حکیمیه نیز میخوانند. حکیم‌الملک در زمان اورنگ زیب بهندوستان رفت و در آنجا موفق شد بیماری صعب‌العلاج اورنگ‌زیب را معالجه کند و در نتیجه از انعامات آن شاه برخوردار گردید و پس از مراجعت باصفهان او و همسرش دو مدرسه از سرمایه‌ای که آورده بودند ساختند و برابر هزینه‌ای که صرف ساختمان مدرسه‌ها شد مستغلاتی نیز خریده و وقف اداره آن کردند، این مدرسه طلبه نشین بوده و در حال حاضر نیز دائر است، کتابخانه حکیم‌الملک نیز وقف این مدرسه شده بوده است.

۳۱۸- کتابخانه ابراهیم بن محمد نصیر مدرس. مشهد: ابراهیم بن محمد نصیر، مدرس دانشمندی بود و از جمله خدام آستانه بشمار میرفت، کتابخانه مفصلی داشته است که مهر کتابخانه او در پشت کتابهای کتابخانه‌اش با تاریخ ۱۱۱۰ مشخص است. مجلداتی از کتابهایش را وقف آستانه قدس رضوی کرده که هم‌اکنون در کتابخانه مذکور موجود است.

مدارس دیگری نیز در اصفهان بوده که بطور فهرست از آنها یاد میشود: ۳۱۹- مدرسه جلالیه ۳۲۰- مدرسه شمس آباد ۳۲۱- مدرسه عربان ۳۲۲- مدرسه ترکها ۳۲۳- مدرسه حاجی کرباسی ۳۲۴- مدرسه اسماعیلیه ۳۲۵- مدرسه درکوشک ۳۲۶- مدرسه حاج شیخ محمدعلی ۳۲۷- مدرسه سارونقی ۳۲۸- مدرسه نوریه ۳۲۹- مدرسه میرزا مهدی.

۳۳۰- کتابخانه مدرسه چهارباغ مدرسه سلطانی: کتابخانه مدرسه چهارباغ از کتابخانه‌های معظم و بسیار غنی دوران صفویه بوده است، چگونگی بنا و افتتاح این مدرسه که در تاریخ وقایع‌الاسنین و الاعوام که هم در آن ایام نوشته شده است به تفصیل آمده تلخیصی از آنرا در اینجا می‌آوریم. ۴۱۲. بر طبق نوشته این کتاب شاه سلطان حسین بنای مدرسه را در سال ۱۱۱۶ آغاز کرده و در سال ۱۱۱۸ ساختمان آن با تمام رسیده و تا سال ۱۱۲۶ تزیینات و کاشی‌کاریهای آن بطول انجامیده است، این مدرسه یکصد و پنجاه حجره برای سکونت طلاب دارد. و در سال ۱۱۲۰ برای سکونت رئیس مدرسه که آقامیر محمد باقر بوده است خانه‌ای در جوار مدرسه بمبلغ سیصد تومان صفوی میخرند.

وقایع‌السنین و الاعوام در ذیل وقایع سال ۱۱۲۲ مراسم تشریفات روز افتتاح مدرسه را چنین ثبت کرده است «مسکون شدن مدرسه جدید سلطانی که واقع است در جنب چهارباغ اصفهان در جمعه دهم شهر رجب‌المرجب سنه ۱۱۲۲ و در آن روز در مدرسه مذکوره حسب الامر پادشاه مجمعی منعقد شد از امراء و ارباب منصب و علمای اعلام و مدرسین و طلبه مدرسه، در آن روز مدرس مدرسه مذکور اعنی زبدة العلماء المتبحرین

حمزه بیک آق قورینلو که بسال ۸۰۹ در آذربایجان
فرمان میرانده .

علامه‌العلمائی مجتهدالزمانی . . . آ میر محمد باقرا سلمه الله خلف مرحوم
میرور ازهد اهل زمانه میر محمد اسمعیل خاتون آبادی، شروع بدرس نموده
وتهذیب حدیث و شرح مختصر اصول و شرح لمعه را شروع فرموده
وتا این زمان در دولت صفویه چنین مجمعی منعقد نشده بود ، محمود آقا
ناظریونات و محمد سلیم خان ایشیک آقاسی باشی وعمله مجلس پادشاهی در
خدمت بودند وهیچیک نه نشستند در آنروز دویست خوان از تنقالات ودویست
خوان ماحضر ودویست قاب طعام از سرکار پادشاه صرف شد در مدرسه . . .
واعتقاد الدوله شاه قلی خان بعلت آزار نیامد و پنجاه خوان شیرینی فرستاد
وپنجاه خوان شیرینی دونفر دیگر فرستاده بودند . . . »

استاد فقید اقبال آشتیانی بتقل از نسخه علامه آقای سید شهاب الدین
مرعشی نجفی صورت علما ورجالی را که در آن روز بوده اند بدست میدهد
از جمله آقا جمال فرزند آقا حسین خونساری آقا میر محمد صالح شیخ الاسلام
ومالیهاء الدین مشهور بفاضل هندی ، ملا محمد جعفر وملاهادی و . . . ۲۱۳»
شاه سلطان حسین صفوی کتابهای نفیس وارزنده ای که در کتابخانه

سلطنتی بود بکتابخانه مدرسه چهارباغ (سلطانی) منتقل کرد و تازمانیکه واقع افغان رخ نداده بود آنچه ممکن بود کتاب فراهم میآورد و بکتابخانه سلطانی اهدا میکرد. اینک بشرح سرنوشت کتابهای نفیس این کتابخانه بنقل از جغرافیای اصفهان میپردازیم^{۴۱۴}.

«سلاطین صفوی انارالله برهانهم کتب هر علمی را تصحیح و تنقیح کرده سه دسته از کل آنها را بخط خوش نویسانده وقف فرموده. یکدسته را در کتابخانه مبارکه امام ثامن حضرت رضا علیه آله التحیه والثناء و نیز یکدسته در کتابخانه شاه صفی قدس الله سره باردییل فرستاده بودند، دسته دیگرش را در کتابخانه دولتی مدرسه چهارباغ اصفهان ضبط و محفوظ میداشتند و از نسخ آنها بعضی دون بعضی در کتابخانههای مدارس ولایات و مملکت بود وقتی دولت بهیه روسیه براردییل استیلا یافت کتب و سایر اسباب نفیسه شاه صفی را از میان برد.

کتابهای مدرسه چهارباغ اصفهان را هم مدرسش در زمان غلبه افغان احتیاط کرد و در خانه خود بسر دای ریخت و در آنرا مسدود نمود و هشت نه سال اغتشاش این طایفه و غیره سرکشی نشد، بسیاری از این کتب بگرد وید و موریا نه ضایع شد پس از آنهاهم الی آلان در همان سردابهها مانده و بمرور و دهور موریا نه آنها را از حیز انتفاع انداخته!!»

۴۳۱ - کتابخانه میرفندرسکی. اصفهان: صدرالدین میرفندرسکی از دانشمندان و علمای بنام ایران و معاصر با شاه تهماسب دوم صفوی بوده است، کتابخانه میرفندرسکی شهرت و معروفیت بسزائی داشته و این کتابخانه گرانقدر را بنا بروصیتش بکتابخانه آستانه شاه صفی منتقل و وقف کردند و چنانکه گذشت به سرنوشت کتابهای کتابخانه شاه صفی الدین دچار شد و بفارت رفت.

۴۳۲ - کتابخانه مدرسه غازی. قزوین: مولی خلیل بن غازی قزوینی که در سال ۱۰۸۹ در گذشته بانی مدرسه غازی در قزوین است. غازی قزوینی تألیفات متعدد در معقول و منقول دارد. این مرد دانشمند در مدرسه اش کتابخانه ای بزرگ فراهم آورد که آثار آن باقی است.

۴۳۳ - کتابخانه ملا نصیر معروف به نصیرای همدانی: نصیرای همدانی از دانشمندان بنام قرن یازدهم و شاگرد نامدار میرداماد شیراست. کتابخانه او را افندی شخصاً دیده و مینویسد که کتابهای کتابخانه ملا نصیرا اکثر نسخه های ناباب و نادر و قیمتی بوده و نصیرا در حواشی آنها بخط خود تعلیقاتی نوشته است.

۴۳۴ - کتابخانه خاندان آل مشعشع. حویزه: خاندان آل مشعشع یا موالی از ۸۴۰۰ - ۱۰۲۵ در اهواز و حدود آن حکومت داشته اند شرح

حال این خاندان بطور تفصیل در جلد چهارم آثار الشیعه آمده است . در این خاندان مردمی فضل دوست و دانش پرور بودند و کتابخانه مهمی در حوزة بنیاد نهادند سیدعلی خان معروف بوالی حوزة که خود از دانشمندان ایران و آثار متعددی نیز تألیف کرده است بر مجد و عظمت کتابخانه دودمان خود افزود عبدالله افندی شرح این کتابخانه را بدست میدهد و متذکر است که کتابخانه آل مشعشع در غائله سال ۱۱۱۷ از میان رفته است .

۳۳۵- کتابخانه خاتون آبادی . اصفهان : امیر اسماعیل خاتون آبادی سر دودمان خاندان معروف خاتون آبادی کتابخانه معظمی در اصفهان فراهم آورد و اکثر افراد این خاندان که همه از رجال شیعه هستند بر کتابهای آن افزودند و هنوز نیز از این کتابخانه آثاری در خاندان خاتون آبادی برجاست .
۳۳۶- کتابخانه ملا محسن فیض کاشانی . اصفهان : ملا محسن فیض از اعظم دانشمندان شیعی است عبدالله افندی متذکر است که این دانشمند کتابخانه معظمی در اصفهان داشته است .

۳۳۷- کتابخانه سید نورالدین جزایری : سر دودمان خاندان جزایری دانشمند عالیقدر سید نورالدین جزایری هم عصر علامه مجلسی بوده است ، جزایری کتابخانه بزرگی فراهم آورد و پس از او فرزندان و نوادگانش نیز بر کتابهای آن افزودند .

عبدالله افندی از کتابهای کتابخانه او یاد میکند و در زمان سید عبدالله بن سید نورالدین کتابخانه جزایری را بازدید کرده و کتابهایی را که سید عبدالله جزایری مؤلفان آنها را نمی شناخته او برمی شمرد و فهرست می کرده است . افندی عظمت کتابخانه جزایری را ستوده است ، هم اکنون نیز در خاندان جزایری از کتابهای سید نورالدین موجود است .

۳۳۸- کتابخانه آستانه شاهزاده عبدالعظیم - ری : در دوران سلطنت صفویه شهر ری باردیگر بمناسبت مشهد مبارک شاهزاده عبدالعظیم علیه السلام اعتبار و شهرت یافت و پادشاهان صفویه بدانجا توجهی خاص مبذول میداشتند و آستانه شاهزاده عبدالعظیم مدرسه ای معروف داشت که مولی خلیل بن غازی قزوینی در زمان صفویه مدرس آن بود ، عبدالله افندی مؤلف ریاض العلماء در شرح حال عبدالکاظم بن عبدالعلی گیلانی از معاصران شیخ بهائی و میرداماد از او نقل میکند که او گفته است : « رساله اثنی عشریه را در کتابخانه شاهزاده عبدالعظیم دیده و مطالعه کرده است » این کتاب بعدها بکتابخانه آستان قدس رضوی منتقل گردیده و هم اکنون جزو ذخایر آن کتابخانه است ، باید گفت پس از اینکه مدرس حضرت عبدالعظیم از رونق افتاد کتابهای این کتابخانه را بنا بر اسنادی که بدست است بکتابخانه آستان قدس منتقل کرده اند . هم اکنون نیز باردیگر کتابخانه ای برای آستانه

ترتیب داده‌اند که نسخه‌های نفیسی نیز دارد .

۳۳۹ - کتابخانه ملامحمدباقر مجلسی : مجلسی یکی از پرکارترین نویسندگان ایرانست ، تنها کتاب بحارالانوار او ۲۴ جلد است . مجلسی بنوشته سید محمدنورالدین جزایری در کتاب اجازات برای تألیف کتاب بحار کتابخانه عظیمی فراهم آورد وحتی برای نسخ نادر و نایابی که بدان احتیاج داشت به شاهسلطان حسین صفوی متوسل می‌شد و آن پادشاه برای او فراهم می‌آورد از جمله مینویسد مجلسی نیازمند به کتاب مدینه‌العلم شیخ صدوق ابن بابویه بود و نسخ این کتاب دردسترس نبود پس از تفحص و تجسس معلوم شد نسخه‌ای از آن در کتابخانه پادشاه یمن موجود است نیاز خود را با اطلاع شاه سلطان حسین رسانید و پادشاه با ارسال تحف و هدایا از پادشاه یمن آنرا بخواست و پس از دریافت در اختیار مجلسی قرار داد . کتابخانه مجلسی از جمله کتابخانه‌های غنی و قابل توجه بوده است و تألیفات او نشان دهنده این حقیقت است که چه مقدار مآخذ و مصادر معتبر در اختیار داشته است . در کتابخانه آقای فخرالدین نصیری امینی مجلداتی از بحارالانوار بخط مجلسی موجود است . (عکس خط مولانا محمدباقر مجلسی ص ۱۶۹ - ۱۷۵) .

۳۴۰ - کتابخانه محمد مقیم . اصفهان : بطوریکه نوشتیم مولانا مقیم کتابدار کتابخانه شاه سلیمان بوده است . او مردی کتابدوست و نسخه شناس بوده و خود او نیز کتابخانه‌ای در اصفهان فراهم آورده بود و مدتی نیز سفارت ایران بهند رفت و از آن سرزمین کتابهای نفیسی ره‌آورد آورد . (۱۰۶۸) از جمله کتابهاییکه برای کتابخانه او نوشته شده و مارا بر وجود کتابخانه او مطلع میدارد کتاب لوامع صاحبقرانی است در کتابخانه مجلس شورای ملی که بشماره ۸۳۴ ثبت شده است .

۳۴۱ - کتابخانه اعتقادخان . اصفهان : یکی از کتابخانه‌های مهم اصفهان کتابخانه اعتقادخان از رجال و معارف دوران شاه عباس اول بوده است . این مرد از متمکنان اصفهان بوده و بجمع‌آوری کتاب علاقه و عشق مفرط داشته است و برای کتابخانه‌اش نسخه‌هایی فراهم می‌آورد که بخط استادان و خوشنویسان شهر بوده است . بیشتر خوشنویسان دربار شاه عباس مانند علیرضای عباسی و میرعماد برای کتابخانه او نسخه‌های نفیسی نوشته‌اند . بعنوان نمونه میتوان از نسخه بوستان سعدی بخط میرعماد یاد کرد که برای کتابخانه اعتقادخان نوشته شده و این نسخه عزیزالوجود در کتابخانه مجلس شورای ملی محفوظ است .

۳۴۲ - کتابخانه حاج حسین بیگ . اصفهان : حاج حسین بیگ از اعیان و اشراف اصفهان و معاصر با شاه عباس بزرگ بوده است . حاج حسین بیگ

یکی از علاقه‌مندان بکتاب بوده و نسخه‌های گرانقدر و برجسته و هنری برای کتابخانه‌اش تهیه میکرده است از جمله گرشاسب‌نامه‌ایست که در سال ۱۰۲۵ برای کتابخانه او نوشته اند و رضای عباسی نقاش شهر هفت‌مجلس برای آن تصویر کرده است^{۲۱۵} و هم‌چنین کلیات خاقانی بخط محمدصادق خاتون‌آبادی که در سال ۱۰۳۸ تحریر یافته متعلق بکتابخانه مجلس شورای ملی است (ثبت بشماره ۹۷۸)

۳۴۳ - کتابخانه خونساری . اصفهان : مؤسس کتابخانه خونساری در اصفهان آقا حسین‌بن جمال‌الدین خونساری است که در سال ۱۰۹۸ در گذشته و اولاد و احفاد او همه از مردان دین و دانش بوده‌اند . افندی متذکر کتابخانه معظم این خاندان است .

۳۴۴ - کتابخانه رضی قزوینی : آقا رضی‌الدین‌بن محمد بن الحسن قزوینی کتابخانه معتبر و معروف داشته که با استفاده از آن مآخذ و مصادر توفیق یافته‌است کتاب لسان‌الخواص را در شرح و معانی الفاظ و اصطلاحات علمی به ترتیب حروف تهجی تألیف کند .

۳۴۵ - کتابخانه نوروزعلی تبریزی . قزوین : افندی کتابخانه نوروزعلی تبریزی را در قزوین دیده و از کتابهای نفیس این کتابخانه فهرست بدست میدهد .

۳۴۶ - کتابخانه رستم مجوسی . یزد : حزین در خاطراتش ضمن شرح مسافرتش به یزد مینویسد : رستم مجوسی منجم مشهور را در آنجا دیدم . کتب مجوسی و حکمی بسیار داشت و به هیأت و نجوم و ضوابط رصد ماهر بود ، با او صحبت بسیار داشتم و رصدی را که اثمرت مجوسی در چهار هزار سال پیش از این نوشته بود نزد وی دیدم^{۲۱۶} .

۳۴۷ - کتابخانه مجذوب تبریزی : شرف‌الدین محمد رضا تبریزی متخلص به مجذوب از علماء و شعرای عارف قرن یازدهم است که محضرش پیوسته مجمع طالب‌علمان و دانش‌پژوهان بوده است . در منزلش که بصورت خانقاه در تبریز دائر بوده کتابخانه‌ای فراهم آورده بود که مورد استفاده طالب‌علمان قرار میگرفته . مثنوی معروف به شاهراه نجات از اوست که بسال ۱۰۶۳ سروده است . کتابهایی از کتابخانه مجذوب تبریزی در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است .

۳۴۸ - کتابخانه حزین ، اصفهان : شیخ محمدعلی حزین از سخنوران و دانشمندان اواخر دوران صفویه و آغاز افشاریه است ، شاعری است توانا و قادر ، او پنج دیوان فراهم آورد . ، و چند مثنوی سروده‌است . شیخ محمدعلی حزین در تذکره حالش اوضاع ایران را از حمله محمود افغان که خود ناظر بر آن بوده تا فتح دهلی بدست نادرشاه برشته تحریر

آورده . تذکره او اثری مستند است زیرا مشاهداتش را آورده ، این شاعر عالیقدر و محقق عالی مقام که پدرش نیز از جمله علما بوده است کتابخانه بزرگی در اصفهان داشته که در اثر هجوم محمود افغان باصفهان از میان رفته است . او در باره کتابخانه اش چنین مینویسد « .. در آن سال (۱۱۳۵) سانه اصفهان روی داد ۲۱۷ و کتابخانه فقیر و آنچه بود بغارت رفت و مرا بر تلافی شدن آن نسخه ها تأسف است » .

حزین در واقعه اصفهان دچار عسرت شده و ناچار آنچه داشته می فروخته و امرار معاش میکرد است خود در این باره میگوید « ... بر این دوران واحوال روزگاری گذشت که عالم السرار بدان آگاه است ، هر آنچه قدرتم میرسید صرف میکردم و بغیر از کتابخانه چندان چیزی باقی نمانده بود و باوجود بی مصرف بودن دوهزار جلد کتاب نیز متفرق ساخته بودم و تتمه در آن خانه بغارت رفت ! » ۲۱۸ .

۳۴۹ - کتابخانه ملاحسین اردبیلی - استرآباد : میرزا عبدالله افندی در معرفی کتاب کامل الفقیه معروف به کامل بهائی تألیف عماد الاسلام حسین بن علی طبری از دانشمندان قرن هشتم که این کتاب را بنام خواجه بهاء الدین صاحب دیوان جوینی تألیف کرده است . مینویسد « . این کتاب را در کتابخانه ملاحسین اردبیلی که کتابخانه غنی و معظمی در استرآباد بود دیدم و مطالعه کردم » و با این ترتیب یکی از کتابخانه های معروف ایران را معرفی میکند که در قرن دوازدهم وجود داشته است .

۳۵۰ - کتابخانه افندی - اصفهان : در این تاریخچه به کرات در شرح کتابخانه ها از افندی یاد کرده ایم برای اینکه خوانندگان ارجحند این شخصیت علمی را بشناسند بمعرفی او می پردازیم :

میرزا عبدالله بن عیسی بیگ تبریزی معروف بافندی مؤلف کتاب عالیقدر ریاض العلماء و فیاض الفضلاست که در شرح حال واحوال علمای اسلامی است ۲۱۹ . افندی برای تهیه مطالب کتابش در سراسر ایران بکتابخانه های معروف و معتبر مراجعه می کرده و به همین سبب در کتابش از کتابخانه هایی که شخصاً دیده است گاه گاه یاد میکند . حزین که از معاصران و معاشران او بوده شرح حالش را بدست میدهد که عیناً در اینجا می آوریم :

میرزا عبدالله بن عیسی بیگ تبریزی ، خاندانش از بزرگان تبریز بوده اند لیکن پس از سیروسپاحت در اصفهان سکنی گزیده است ... اکنون ذکری از اعیان که با این فقیر دوستی داشتند پیش از حادثه حائله اصفهان و در آن اوان در گذشتند می نماید . از آن جمله مولانای فاضل میرزا عبدالله مشهور به افندی است . بفنون متداوله ماهر و بغایت متتبع بود و در اصفهان در جوار منزل خود مدرسه ای عمارت کرده بافاده اشتغال داشت و روزگاری

مهیا میگذاشت ، چون به بلاد روم (عثمانی) افتاد علمای آنجا بدانش او آگاه شدند وبقاعده خود وی را افندی خطاب داده باین لقب معروف شده بود وبامن الفت تمام داشت تا چندی پیش از آشوب اصفهان رحلت کرد^{۲۲۰} بطوریکه در این شرح حال آمده است افندی مدرسه ای درکنارخانه اش بنیاد کرد و کتابخانه شخصی اش را بمدرسه اختصاص داد . در کتابش از نسخه های نفیسی که داشته مآخذی نقل میکند .

۳۵۱ - کتابخانه شاه سلطان حسین صفوی : شاه سلطان حسین صفوی گذشته از اینکه درمدرسه سلطانی (چهارباغ) کتابخانه ای دائر کرد . کتابخانه پانزده هزارجلدی شاه سلیمان نیز باو بارث رسیده بود واو که عشق وعلاقه مفرطی بکتاب داشت ذخائر آنرا افزود . شاه سلطان حسین برای اداره امور مدرسه و کتابخانه چهارباغ دیه ها ومستغلات بسیاری وقف کرد ، خوشبختانه اصل این وقفنامه بخط خوشنویس معروف میراحمد نیریزی موجود ودرموزه ایران باستان محفوظ است ومفاد آن مبین این حقایق است . شاه سلطان حسین بخط خوش عشق میورزید ودراثر توجه او به هنر خطاطی بزرگترین خوشنویس خط نسخ میراحمد نیریزی تربیت شد ، میراحمد نیریزی برای کتابخانه شاه سلطان حسین کتابت میکرد وبطوریکه نوشته اند ۹۰ تومان صفوی دستمزد کتابت گرفته است . واین اجرت و دستمزد گران ترین اجرتی است که بابت کتابت پرداخت شده است . متأسفانه دررفته افغان وغارت شهر اصفهان بیشتر ذخائر معنوی کتابخانه های اصفهان دستخوش تاراج ویغما گردید . نسخه نادرالوجودی از ترجمه طرائف تألیف علی بن طاووس بر ترجمه محمد بن جعفر بن محمد فاضل و هم چنین کتاب التحفة القوامیه فی فقه الامامیه الحسینی السیفی القزوینی که بامرسلطان حسین بسال ۱۱۱۸ تألیف گردیده در کتابخانه آقای فخرالدین نصیری امینی موجود است که در پشت ورق هریک از کتابها نوشته شده است جهت خزانه الکتب شاه سلطان حسین تصنیف گردیده است .

۳۵۲ - کتابخانه میرزا ابوتراب اصفهانی : میرزا ابوتراب از افاضل اصفهان بود و کتابخانه او از کتابهای نفیس بخط استادان خط ممتاز بوده است . برای نمونه نسخه ای را که میرزا احمد نیریزی برای کتابخانه او نوشته است گراور می کنیم . ص ۱۸۲

۳۵۳ - کتابخانه مدرسه فیضیه قم : مدرسه فیضیه قم از بناهای شاه تهماسب اول است که قسمتی از آن هنوز برجاست وکتیبه آن نیز خوشبختانه باقیمانده است ، این مدرسه از مدارس بنام دوران صفویه بوده وبصورت دارالعلمی اداره می شده است کتابخانه مدرسه فیضیه را باید از کتابخانه های عمومی طراز اول دوران صفوی بحساب آورد .

۳۵۴ - کتابخانه مدرسه مؤمنیه . قم : مدرسه مؤمنیه را شاه سلطان حسین صفوی در قم بنا کرد و هم‌اکنون نیز سردر آن باقی است و کتیبه باقی مانده یادآور بانی آنست . ابیات باقیمانده از کتیبه اصلی چنین است :

ساخت این مدرس سپهر اساس که از آن شد بنای دین محکم
 خسرو عهد و داور دوران شاه گیتی و قبله عالم
 در رقم کرد از پی تاریخ بهترین مدارس عالم (۱۱۱۳)

مدرسه مؤمنیه تا دوران فتحعلی شاه که موقوفات آن دستخوش تصرف و تصاحب نشده بود رونقی داشت و کتابخانه آن از کتابخانه های بزرگ قم بشمار میرفت .

فتنه افغان و دوران فترت

دویست سال آرامش و سکون و امنیت و فراوانی نعمت و تعمیم آسایش و تأمین رفاه که نتیجه درایت و تدبیر و حسن مدیریت بنیان گذار دودمان صفوی شاه اسمعیل بزرگ و کفایت شاه طهماسب اول و شاه عباس کبیر بود . موجب غفلت عمال دولت صفوی و صدور مملکت گردید و چنان می‌پنداشتند که دنیا درامن و امان آسوده و کسی را دیگر جرأت و زهره و یارای آن نیست که پا از گلیم خود فرا تر نهد و دم از طغیان و عصیان زند ! بجای بسط نفوذ و حاکمیت در مرزهای مملکت عمال دولت بجان یکدیگر افتاده بودند و از ضعف و خوش بینی و حسن خلق شاه سلطان حسین سوء استفاده میکردند ، تجاوز و تعدی رایج بود و مرجعی برای رسیدگی به نظم مظلومان و جلوگیری از تعدی متعدیان وجود نداشت . تاریخ دوران شاه سلطان حسین و وقایعی که در آن اوان رخ داده است بقلم ناظران و مورخان آن زمان موجود است و ما را مجال بحث و بسط مقال در آن احوال نیست تنها باشاره ای اکتفا میرود تا زمینه بحث برای بیان دوران فترت روشن باشد .

طغیان و عصیان و هجوم محمود و اشرف افغان و شکست مدافعان چنان برای مردم کشور غیر مترقبه و غیرمنتظره بود که همراهی چون صاعقه زدن دکان دچار بهت و حیرت ساخت ، قتل و غارت چنان بالا گرفت که خاطره هجوم چنگیز و تیمور را بار دیگر زنده کرد . بسیاری از شهرهای ایران از این مصائب و نوائب سهمی داشتند و چنانکه در شرح کتابخانه شیخ محمدعلی حزین متذکر شدیم قحط غلا و نهب و غارت دامنگیر کتابخانه های عمومی و خصوصی شد و گنجینه های معرفت دستخوش غارت و پایمال حرص و شهوت مشتی اراذل و اوباش گشت . بار دیگر مدارس و دارالعلم ها بیغوله سگان و مأوای جفندان

شد و سکوت و وحشت بر مجامع علم و دانش چیره و حکمفرما گشت .
 نادر شاه ظهور کرد و با شدت و قدرت به سرکوب و منکوب کردن
 قوای طاغی و یاغی پرداخت و چون شیرازه حکومت گسیخته بود این مرد
 دل‌آور و پهلوان نامور کوشید بار دیگر شاهنشاهی ایران را از تلاشی و
 انهدام نجات بخشد و با تمام همت بانجام این نیت بذل مساعی کرد و توفیق
 یافت که مرزهای کشور را از تجاوز بیگانگان در امان دارد . چون اهتمام
 نادر شاه در دوران سلطنتش مصروف سرکوبی معاندان و طاغیان و جهانگشائی
 بود متأسفانه توجهی به بسط معارف مبذول نگشت و در این دوره مدارس که
 در اثر واقعه افغان و ویرانی شهرها بحال تعطیل در آمده بود همچنان بوضع
 نامطلوبی باقی ماند . باید گفت . نادر شاه پس از تصرف اصفهان و شکست
 افغانان تا آنجا که توانست آثار نفیس و نسخه‌های گرانقدر کتابخانه شاه
 سلطان حسین که بغارت رفته بود بازپس بگیرد و این کتابها با دیگر نفایس
 و ذخایر دودمان صفوی و آنچه را که پس از فتح دهلی بدست آورد در
 خزائن کلات گذاشت .

پس از قتل نادر ، برادرزاده‌اش عادل شاه قیام کرد و فرزندان نادر
 را جز شاهرخ میرزا پسر نادر قلی میرزا که بیست سال داشت همراه با بکشت و
 یخزائن کلات دست یافت .

سلطنت عادل شاه دیری نپائید و او نیز بدست ابراهیم برادرش مخلوع
 و کور و زندانی شد ابراهیم نیز پس از چند ماه اسیر و مقتول گردید و
 شاهرخ میرزا بکمک یوسفعلی بار دیگر سلطنت رسید . شاهرخ از ۱۱۶۱-
 ۲۱۰ که کشته شد دورانی پرمصیبت را بنام پادشاه خراسان گذراند .

سلطنت شاهرخ محدود به خراسان بود و زمان سلطنت او مقارن
 است با سلطنت کریمخان زند و سپس قیام آقامحمدخان قاجار . فرزندان
 شاهرخ . نادر میرزا و نصرالله میرزا بر سر ذخایر و دفاین نادر با یکدیگر به
 ستیز و جدال برخاستند تا جائیکه به خزائن آستان قدس رضوی هم دستبرد
 زدند و پس از این عمل شنیع ، نادر میرزا با تصاحب قسمتی از خزائن نادری
 بافغانستان گریخت و نصرالله میرزا نیز پس از چندی درگذشت .

پس از اینکه نادر کشته شد متأسفانه با ظهور مدعیان سلطنت و تقسیم
 شدن کشور میان چند قدرت و جدال و کشمکش متوالی میان این قدرتها
 مانع دیگری بود از اینکه حوزه‌های علمی مملکت دیگر بار رونق گیرد .
 کریمخان زند پس از بدست آوردن قدرت و حکومت متأسفانه در راه
 احیای مدارس و دارالعلمها گام برجسته‌ای برنداشت و اینست که باید گفت
 در دوران افشاریه و زندیه از فعالیت های علمی هیچگونه اثر چشم‌گیری
 نمی‌بینیم . پس از درگذشت کریمخان زند آقامحمدخان قاجار که مردی

فاضل و جسور بود قیام کرد و در اندک مدتی توانست بر سراسر ایران دست یابد و حکومت‌های کوچک و محلی را براندازد. آقامحمدخان قاجار در سال ۱۲۱۰ ق پس از تاجگذاری در تهران بعزم تسخیر و شاهرخ را دستگیر کرد و بدون مقاومت قابل توجهی مشهد را تسخیر و شاهرخ را شیفته و فریفته شاهرخ قبل از ورود آقامحمدخان قاجار که شیفته و فریفته جواهرات نادری بود و برای بدست آوردن آنها خواب و آرام نداشت، خزان باقیمانده را در نقاط مختلف مشهد و خراسان مخفی و پنهان ساخته بود. آقا محمدخان برای دست یافتن بآنها شاهرخ را به شکنجه کشید و پس از شکنجه‌های بسیار به جواهرات دست یافت و شاهرخ نیز از آزارهای وارده در گذشت. با درگذشت شاهرخ بازمانده کتابخانه دوران صفوی که در محلی مخفی بود بدست آقامحمدخان نیفتاد و همچنان در تصرف بازماندگان خاندان افشاریه باقی ماند.

نویسنده از مردم تبقه خراسان شنید که قسمتی از این کتابها در زمان ناصرالدین شاه به کتابخانه سلطنتی فروخته شد و مازاد آن تا قیام کلنل محمدتقی خان پسیان در خراسان باقی بود و در آن زمان بازماندگان دودمان شاهرخ قصد فروش آنرا داشته‌اند، گویا اعظم این کتابهای نفیس باروپا رفته و بیشتر آنها اینک در کتابخانه بریتیش موزیوم نگهداری میشود. از کتابخانه‌های معروف دوران افشاریه و زندیه چند کتابخانه بیشتر نمی‌شناسیم که اینک بمعرفی آنها می‌پردازیم. در تأیید نظراتی کداده شد بجاست بنوشته میرزا محمد تنکابنی در قصص العلماء استناد جوئیم. این نویسنده در شرح حال میرزای قمی مینویسد که «... میرزا آن تنخواه را گرفته باصفهان مراجعت کرد و چون اسباب اجتهاد نداشت بعضی از کتب استدلالیه و کتب لغت و کتب احادیث ابتیاع نمود. گویند که در آن زمان (سلطنت کریم‌خان زند) کتاب را بمن میفروختند و من بوزن شاه که معادل دویست تریز بود (۶ کیلو) بده تومان معامله و دادوستد میکردند» ۴۳۱.

۳۵۵ - کتابخانه آذر بیکدلی. قم: لطفعلی خان آذر بیکدلی مؤلف تذکره آتشکده شاعر الیقدر دوره زندیه و بنیان‌گذار بازگشت مکتب ادبی، در قم کتابخانه‌ای تأسیس کرده بود که هزار جلد کتاب مخطوط داشته است ۴۳۲.

۳۵۶ - کتابخانه مفتون. تبریز: عبدالرزاق بیگ دنبلی متخلص بمفتون از دانشمندان و سخنوران دوره زندیه است که تا اوائل قاجار حیات داشته است تذکره حدائق الجنان - و تاریخ مآثر سلطانیه از مؤلفات اوست. تألیفات او متجاوز از بیست جلد است خود او در حدیقه سوم از حدائق الجنان از کتابخانه نفیس یسار میکند. کتابخانه او به پسرش بهاءالدین محمد بن

عبدالرزاق بیک نویسنده تفسیر قرآن زبان عربی^{۴۴۳} رسید و سپس کتابهای این کتابخانه متفرق شد و نسخه‌هایی از آنها را در کتابخانه‌های خصوصی توان یافت .

۴۵۷- کتابخانه فیض‌الله بن بهبود . سندج : فیض‌الله بن بهبود علی خراسانی مردی عارف و عالم بود و کتابهایی چند ترجمه و تألیف کرده است از جمله ترجمه عوارف المعارف سهروردی . این مرد فاضل کتابخانه معتبری در سندج فراهم آورد که نسخه‌هایی از آن اینک در کتابخانه آستان قدس است .

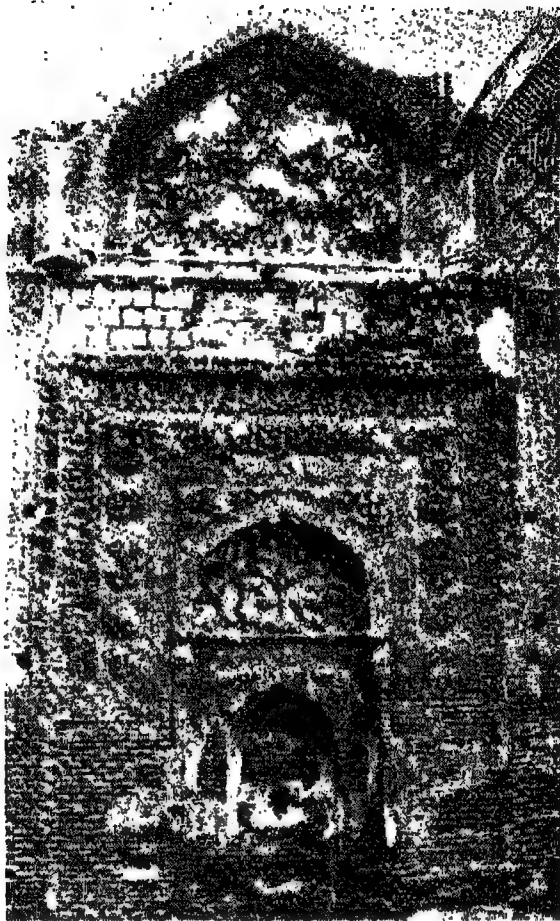
۴۵۸- کتابخانه اسفندیاریک میرشکار . شوشتر : میر اسفندیاریک میرشکار شوشتری در شوشتر مدرسه‌ای بزرگ ساخت و جنب مدرسه کتابخانه‌ای معظم ترتیب داد . در واقعه و هجوم افغانان به جنوب این کتابخانه ویران شد وقف‌نامه این مدرسه و کتابخانه آن در تذکره شوشتر به تفصیل آمده است^{۴۴۴} .

۴۵۹- کتابخانه سید نعمت‌الله جزایری - حویزه : سید نعمت‌الله جزایری از اجله دانشمندان قرون اخیر ایران است او مدت نه سال در شیراز در محضر دانشمندانی چون ابراهیم بن ملاصدرا و شیخ جعفر بن کمال بحرینی و سید هاشم احسانی تلمذ کرده و سپس باصفهان رفته و سالها از محضر استادانی چون آقا حسین خونساری و ملا محمد باقر خراسانی - مولا محسن فیض کاشانی و آقامحمد باقر مجلسی استفاده کرده و سپس بشوشتر رفته و مرجع تقلید شده است . حاج محمد کلاتر برای او مدرسه‌ای رفیع در حویزه ساخت و کتابخانه‌ای مجلل و عظیم فراهم آورد . سید نعمت‌الله جزایری تألیفات متعدد دارد . نویسنده بسیاری از آثار او را بخط خودش زیارت کرده است . کتابخانه سید نعمت‌الله جزایری از کتابخانه‌های بسیار معروف و شهر قرن یازدهم ایران بوده است . پس از درگذشتش سید عبدالله صاحب تذکره شوشتر فرزند او در حفظ کتابخانه پدرش اهتمامی داشته است^{۴۴۵} .

۴۶۰- کتابخانه میر نورالله شوشتری . شوشتر : میر نورالله شوشتری بزرگ‌خاندان شوشتری جد قاضی نورالله شوشتری مرعی بوده است که در شوشتر میزیست (۸۵۰ - ۹۲۰ ق) این مرد دانشمند کتابخانه بزرگی فراهم آورد که تا زمان حیات میرشریف شوشتری وجود داشته است^{۴۴۶} .

۴۶۱- کتابخانه میرزا عبدالله بن میرزا شاه‌میر . شوشتر : بنوشته تذکره شوشتر این مرد دانشمند کتابخانه بزرگی فراهم آورده بوده است .

۴۶۲- کتابخانه میر عبدالوهاب شوشتری : تذکره شوشتر همینویسد^{۴۴۷} «میر عبدالوهاب در سفر ایروان در خدمت نواب گیتی‌ستان شاه عباس بود و بعد از فتح بلد آنچه را در آن یورش کتاب بدست آمده بود پادشاه همگی را با جناب بخشید و آن جناب کتب را حیازت نموده از دست قشون استنقاد

محراب مدرسه و کتابخانه حیدریه قزوین

نمود و بعد از فرو نشستن غبار فتنه مردم آنجا را طلبید و کتابها را بایشان نشان داد هر چه صاحب آن بهمرسید بصاحب تسلیم نمود و آنچه بی صاحب بماند نگاه داشت و بانضمام کتبی که از خود و آبا و اجداد کرام داشت همگی را وقف نمود و مجموع دوازده هزار جلد بود و وقف نامه مشتمل بر تفصیل اسامی این کتابها با جمیع خصوصیات از خط و کاغذ و رنگ و جلد و تاریخ کتابت و غیره و شروطیکه در متن وقف اعتبار نموده بود قلمی - و اندرونی بسیار وسیع از عمارت خود جهت کتابخانه معین و از املاک خالصه خود همساله وجهی معتدبه جهت تعمیر کتابخانه و مرمت کتابها و وظیفه متولی آن وقف

گردید قرارداد بود (کذا) و بمرو را یام همه آن سر رشته درهم و مختل و کتابها متفرق و اکثر به بلاد بعیده افتاده و این فقیر در بلده بروع آذربایجان از کتب وقفی میر عبدالوهاب حاشیه میرسید شریف بر شرح شمسیه دیدم که نشان و خط و مهر عبدالوهاب شناختم و از مرحوم والد خود شنیدم که در مکه معظمه بدکان کتاب فروشی که نزدیک باب السلام است جلدی از کشف دیده بود و کتاب فروش میگفته از شخصی مصری است که از مصر آورده ! و قلیلی از آن کتابها الحال نزد طلبه این بلد باقی است و آنچه از اینها بنظر آمده همه نسخه های خوش خط صحیح - مذهب ، محشی که طبع را از مشاهده آنها نشاط و ذهن را از مطالعه آنها نهایت انبساط حاصل میگردد .

کتابخانه های دوران قاجار

رواج چاپ

آقا محمدخان قاجار گذشته از اینکه در جوانی بمرسوم خانوادگی تا اندازه ای با علوم و ادب زمان آشنائی پیدا کرده بود اقامت اجباری او در شیراز که بعنوان گروگان نزد کریم خان زند میزیست برای او این فرصت را بوجود آورد که بسفارش کریم خان زند اوقاتش را بمطالعه و تحصیل گذرانید و چون بمطالعه و تحقیق و تحصیل با هوش سرشاری که داشت علاقه میورزید این شد که پس از صرف چندسال وقت در زمره مردان دانشمند ایران درآمد و پس از اینکه بسلطنت رسید از آنجاکه با اهل علم حشرونشر کرده بود نسبت بآن طبقه ارادت خاص نشان میداد و وجودشان را گرامی می شمرد و در احیای مدارس قدیمه بذل همت میکرد . برادرزاده اش باباخان (فتحعلیشاه) را نیز بر آن داشت که تحصیل کند و چون فتحعلیشاه نیز اهل ذوق بود و شعر میگفت و به خط و نقاشی شیفتگی نشان میداد این شد که در اوان دوران قاجار برخلاف زمان افشاریه و زندیه هنر و صنایع ظریفه باریگر مورد توجه قرار گرفت و عنایت اولیای دولت موجب گردید که مکتب خاصی در هنر بوجود آید و نثر و نظم فارسی که از اواخر دوران صفویه بطرف انحطاط میگردانید باریگر با ظهور نویسندگان و گویندگان عالیقدری از خطر سقوط نجات یابد و آثار ارزشمندی در فرهنگ و ادب فارسی بوجود آید . مدارس قدیمه احیا گردید و مدرسه های جدیدی نیز بنیاد یافت و علاقه بنشر کتاب افزایش گرفت و کتابخانه های خصوصی و اختصاصی و عمومی بسیار دائر و ایجاد گشت .

باید گفت مقارن با سلطنت فتحعلیشاه در اروپا دوران تحول پدید آمد و ناپلئون بناپارت با قیامی ناگهانی امپراطوری فرانسه را بنیانی تازه گذاشت و از انقلاب فرانسه بهره برداری کرد . در اروپا انقلاب کبیر فرانسه اثراتی گذاشته و گوئی ملت های اروپائی را از خواب بیدار کرد . در همه اروپا جهشی سریع بطرف کمال ظاهر شد و قرن ابتکار و اکتشاف و اختراع فرا رسید . عباس میرزا که شاهزاده ای رشید و دانا بود به راهنمائی وزیر مدبرش خواست که ایرانیان از کاروان مدنیت فو ظهور اروپا باز نمائند و برای تأمین این نظر چند دوره دانشجو بمنظور فرا گرفتن فنون جدید باروپا فرستاد و همین کاروان بود که تخم آزادی را در ایران کاشت و پنجاه سال بعد بارور گردید.

عباس میرزا وسیله متوجه‌رخان‌گرجی معتمدالدوله یکدستگاه ماشین‌چاپ سربی از انگلستان خریداری کرد و از راه روسیه به تبریز آورد (۱۲۲۷ هـ. ق.)^{۲۲۸} بدیهی است سالها قبل از ۱۲۲۷ یعنی در حدود سال ۱۱۱۳ هـ. ق یکی از روحانیان ارمنی بنام آسادر که بسال ۱۶۹۵ م. در اصفهان درگذشته بود^{۲۲۹} برای چاپ انجیل چاپخانه‌ای وارد کرده بود که حروف آن چوبی بود و مقارن با این احوال نیز آسوریان ارومیه (رضائیه) چاپخانه‌ای برای چاپ کتابهای مذهبی دائر کردند که بعدها با همین چاپخانه روزنامه نیز نشر دادند^{۲۳۰} لیکن چنانکه گفتیم نخستین بار بهمت عباس میرزا چاپخانه سربی بایران آمد و میرزا زین‌العابدین که کار چاپ را فرا گرفته بود متصدی باسمه‌خانه گشت (چاپخانه) و نخستین اثری که در این چاپخانه (باسمه‌خانه) چاپ شد فتح‌نامه نام داشت که متضمن فتوحات عباس میرزا بود و سپس کتاب مآثر السلطانیة تألیف عبدالرزاق بیگ دنبلی که تاریخ‌دوران سلطنت فتح‌علیشاه و خدمات عباس میرزا است بچاپ رسید^{۲۳۱}.

نکته‌ای در اینجا لازم بیادآوری است و آن تاریخچه وسابقه (باسمه) در ایران است. تا آنجا که این نویسنده اطلاع دارد. باسمه از زمان سلطان حسین میرزا بایقرا در ایران سابقه داشته و آنچه ما را باین حقیقت راهنمایی میکند وجود حاشیه کتابهایی است که آنرا باسمه کرده‌اند و شرح آنرا خواهیم گفت. از زمان شاه عباس بزرگ پارچه‌هایی در دست است که نشان میدهد در این زمان باسمه بر روی پارچه‌های کتانی و ابریشمین نیز معمول گردیده است.

برای باسمه کردن نخست صور مختلف گلبرگ و پرندگان و چرندگان را در حالات و حرکات زیبا و دلنشینی با نهایت مهارت و ظرافت در روی چوبهای محکم و بادوام حکاکی میکردند بطوریکه صورتها بشکل برجسته‌ای نمودار میگردد سپس این چوبهای حکاکی شده را که در ابعاد مختلف بود بر روی نمدهای آغشته به رنگهای مورد نظرشان فرو می‌بردند و با این ترتیب قسمت‌های برجسته چوب رنگ می‌گرفت و قسمت‌های فرو رفته بی‌رنگ می‌ماند آنگاه این قطعه‌های حکاکی شده را که باسمه می‌نامیدند با با فشار ملایم بر روی پارچه و یا کاغذ می‌فشرده و یا تحت فشار قیدهای چوبی قرار میدادند و با این عمل رنگها بروی پارچه و یا کاغذ منعکس می‌شد و در نتیجه نقوش چوبهای حکاکی شده در روی کاغذ و پارچه منعکس میگردد - پارچه و یا کاغذی که با باسمه نقاشی می‌شد بنام قلمکار میخواندند و علت آن بود که پس از اینکه نقوش بر روی پارچه یا کاغذ منعکس میگردد با قلم اطراف نقوش را قلم میزدند و آن را مشخص میکردند.

تا آنجا که نویسنده اطلاع دارد قدیمی‌ترین اثری که در آن از

صنعت باسمه یادشده در شهر آشوبی است که میرزا طاهر وحید قزوینی در گذشته سال ۱۱۱۰ ق. سروده و آن قسمت را در اینجا از شهر آشوب او نقل می‌کنیم.

از باسمه‌چی دلم هوائی است چون باسمه رنگ من طلائی است
شد زرد و ضعیف از غم دوست همچون ورق طلا مرا پوست
شاید آید بکار جانان این خسته که قالبی است بی‌جان
دل تنگ و امید دل فراخ است چون قالب او هزار شاخ است.

پس از رواج چاپ سربی چاپ سنگی نیز به تبعیت از کتابهای چاپی هندوستان در ایران معمول گردید و نخستین چاپخانه سنگی ایران سال ۱۲۵۹ دائر گردیده که تاریخ معجم را بچاپ رسانیده است.

در زمان ناصرالدین‌شاه چاپ در ایران رواج کامل یافت و اعتماد السلطنه که بریاست دارالطباعة انتخاب شد در ترقی و کمال این صنعت بذل همتی کرد. برای اطلاع بیشتر از چگونگی چاپ در ایران میتوان بکتاب الاماثر والاثار مراجعه کرد ۳۳۳.

گرچه صنعت چاپ سال ۱۱۱۳ ه. ق بایران آمد لیکن قبل از این تاریخ در اروپا و ترکیه و مصر و هند کتابهای فارسی بچاپ رسیده بوده است.

داستان مسیح و داستان سن پدرو هر دو با ترجمه لاتین سال ۱۰۹۴ ه. (۱۶۳۹ م) در شهر لیدن وسیله شخصی بنام لودوویکو دودیو بچاپ رسیده است ۳۳۴ در سال ۹۵۳ ه. نیز تورات فارسی بخط عربی با سه زبان دیگر در اسلامبول بچاپ رسیده بوده است ۳۳۵.

چاپ کتابهای فارسی بچاپ سنگی در هندوستان سال ۱۲۲۵ ه. ق وسیله یکی از مأموران انگلیسی در کلکته انجام شده است. در اسلامبول نیز از سال ۱۲۵۵ بچاپ کتابهای فارسی اقدام گردیده و گمان میرود نخستین کتابی که در اسلامبول بچاپ رسیده بود فرهنگ شعوری باشد مطبوعه بولاق مصر نیز اقدام بچاپ کتابهای فارسی کرده بود نخستین کتابی که در مطبعه بولاق بچاپ رسیده مفتاح الدریة فی اثبات القوانین الدریة سال ۱۲۴۲ بوده است. بدیهی است در پترسبورگ. وین. لندن. پاریس. رم. نیز بعدها کتابهای فارسی متعددی چاپ شده است.

رواج چاپ در دوران قاجار بهمان میزان و مقدار که در رواج و نشر فرهنگ سودمند افتاد زیانهای نیز بار آورد که بطور اختصار متذکر آن میگردد. پس از اینکه چاپ کتابهای سربی و سنگی در ایران معمول گردید کتابهای چاپ شده به بهای ارزان در دسترس همگان قرار میگرفت، چون نسخه نویسی از روی يك اثر در برابرهای يك كتاب مطبوع هزینه بر میداشت. بدین توضیح که. اگر دیوان فرخی سیستانی را میخواستند وسیله خوشنویسی نسخه برداری کنند هزینه و دستمزد خطاط و صحاف و جدول کش و تجلید و

تصویر مجلسی دوم

بهای کاغذ حداقل بیست تومان (دویست ریال) می شد بدیهی است این مبلغ در صورتی بود که کتاب از آرایش ها عاری بود و سرلوح و طلاکاری نداشت. و در مقابل اگر همین دیوان فرخی سیستانی را بچاپ سنگی چاپ و نشر میدادند بهای هر يك جلد آن پیش از چهار ریال نبود! از این رهگذر طالب علمان و علاقمندان بکتاب با امید اینکه کتابها بمروور چاپ میشود و بابهای ارزان در دستریشان قرار می گیرد از تهیه کتابهای خطی مورد نیازشان خودداری کردند ولی با کمال تأسف و برخلاف انتظار تعداد نسخی که از آثار ادبی و علمی و فلسفی و مانند آن طی صدسال بچاپ رسید (از آثار قدما و متون فارسی) بیش از هزار عنوان نبود در حالیکه بطور کلی متون فارسی بیش از دویست هزار عنوان کتاب و اثر مستقل قابل استفاده و مطالعه و مرور دارد و همین امر سبب گردید که طالب علمان این دوران از آثار گرانقدر علمی و ادبی فارسی بدور و مهجور ماندند و سطح اطلاعات و معلومات این دسته نسبت بگذشته بسیار کاهش یافت و بدیهی است این امر را باید بحساب زیان و ضرری گذاشت که صنعت چاپ در بادی امر برخلاف دیگر کشورها که از ذخائر معنوی مخطوط بی بهره بودند برای دانش پژوهان ایران از مغان آورد. هم اکنون نیز چنانکه بایست نسبت به نشر متون ادبی و علمی دوران گذشته که گنجینه بی بدیل و بی نظیری است اهتمام نمیشود و دانش پژوهان و طالب علمان را با آثار گرانقدر و نایاب و نادر این گنج شایگان دسترس نیست و از ذخائر معنوی

که نسل خود بی اطلاع و بی خبرند، هنوز بیش از یکصد و پنجاه هزار اثر و عنوان از آثار گرانقدر متفکران و دانشمندان و سخنوران نامی ایران بصورت مخطوط در کتابخانه‌های خصوصی و اختصاصی جهان باقیمانده که اگر تصمیم به نشر اینگونه آثار گرفته شود مقام و ارزش فرهنگ و ادب و دانش ایران بیش از پیش مشهود خواهد افتاد.

۳۶۳ - کتابخانه مظفر شاه کرمانی . کرمانشاه : محمد تقی کرمانی ملقب به حکیم ایمانی نخست در کرمان طب فرا گرفت و از علوم ادبی نیز بهره وافق یافت سپس مجذوب مشتاق علی شاه شد^{۴۴۶} و به مظفر علی شاه ملقب گشت ، او مردی دانشمند و وارسته بود و تصنیفات و تألیفات بسیار دارد از جمله تصنیفات مظفر علی شاه مجمع البحار و بحر الاسرار است .

مظفر علی شاه در کرمانشاه بارشاد و هدایت مجذوبان و وارستگان وادی عرفان میپرداخت و محضرش مجمع طالب علمان بود . در خانقاهش کتابخانه جامعی برای استفاده شاگردان فراهم آورده بود ، مظفر علی شاه در سال ۱۲۱۵ در کرمانشاه دعوت حق را لبیک گفت و کتابخانه خانقاه همچنان دائر بود .

۳۶۴ - کتابخانه مدرسه ایلچی - اصفهان : کتابخانه مدرسه ایلچی واقع در محله احمدآباد اصفهان تا سال ۱۲۳۸ . ه . دائر بوده . کتابهایی از کتابخانه مدرسه ایلچی در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است از جمله برهان قاطع بشماره ۸۴۷ و شاهنامه فتحعلیخان صبا با ۲۳ مجلس زیبا .

۳۶۵ - کتابخانه صاحب دیوان . شیراز : میرزا فتحعلی فرزند حاج میرزا علی اکبر قوام الملک شیرازی گذشته از اینکه در دستگاه دولت صاحب عنوان و مقام بوده خود تمکن بسیار داشته و به جمع آوری و استنساخ کتاب شوق و ذوق فراوان میورزیده و وسیله خطاطان زمان کتابهای ممتاز برای کتابخانه اش در شیراز فراهم میآورده است و از این نظر کتابخانه او یکی از کتابخانه‌های ممتاز دوران قاجار بشمار است^{۴۴۷} .

۳۶۶ - کتابخانه دولتشاه . کرمانشاه : محمد علی میرزا دولتشاه مهین فرزند فتحعلی شاه از شاهزادگان دانشمند و کارداران قاجار است او شعر میسروده و اشعار او نیز شیرین و نمکین است ، دخترش فرخ لقا نیز شاعر بود و از او اشعاری نغز بجا مانده است^{۴۴۸} .

دولتشاه سالها والی غرب بود و در کرمانشاه کاخی زیبا بنا نهاده و در آنجا کتابخانه‌ای نفیس که مجموعه‌ای از نسخ نایاب و نادر بود جمع آورد خوشبختانه از نسخ کتابخانه او تعدادی در تملک کتابخانه مجلس شورای ملی و مجموعه نویسنده موجود است .

۳۶۷ - کتابخانه طبری . تهران : عبدالله منشی طبری از دانشمندان

دوران قاجار است که مصحح شرح قاموس اوست و تا سال ۱۲۸۰ در تهران میزیسته ، کتابخانه او از کتابخانه‌های معروف تهران بوده و پس از تفرقه کتابهای کتابخانه تعدادی از آنها در تملك کتابخانه مجلس درآمده است .
۳۶۸- کتابخانه سیف‌الدوله سلطان محمد میرزا . تهران: این شاهزاده دانشمند مؤلف تذکرة السلاطین و ملوک الکلام و مثنویهای تحفة الحرمین ، و سیف‌الرسائل است . کتابخانه‌ای بسیار ممتاز داشته است که مورد توجه محققان و دانشمندان دوران قاجار بوده است . کتابخانه سیف‌الدوله به ثبت ناسخ‌التواریخ تا سال ۱۲۸۸ . ه دائر بوده است ۳۴۹ .

۳۶۹- کتابخانه اعتضاد السلطنه . تهران: علی‌ق میرزا اعتضاد السلطنه از فرزندان فتح‌علی‌شاه قاجار و از شاهزادگان دانشمند بود . شرح آثار الباقیه از اوست . مدتها ریاست مدرسه دارالفنون ناصری را در عهده داشت و سپس بوزارت علوم منصوب گردید و بی‌هم‌رفته ۲۲ سال عمر او بمشاغل فرهنگی گذشت و از این راه در دوران قاجار منشأ خدماتی شد ، کتابخانه اعتضاد السلطنه یکی از کتابخانه‌های غنی و معتبر قرون اخیر ایران بود . پس از مرگش متأسفانه این کتابخانه کتابهایش پراکنده شد و تعدادی از آن بتصرف و تملك کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار درآمد .

۳۷۰- کتابخانه بهمن میرزا . تهران : بهمن میرزا فرزند عباس میرزا و برادر محمدشاه قاجار است ، مدتها حکومت اردبیل را داشته است . او نیز از شاهزادگان با ذوق و هنردوست و دانشمند بود . تذکره محمدشاهی از تألیفات اوست و بخصوص قسمت معاصران این تذکره شایان توجه است . در تذکره محمدشاهی و بی‌هم‌رفته نزدیک به هیجده هزار بیت شعر از شعرای ایران را فراهم آورده است . کتابخانه بهمن میرزا از کتابخانه‌های نامی دوران قاجار بود که خوشبختانه نسخه‌های نفیسی از کتابخانه او به تملك مجلس شورای ملی درآمده است .

۳۷۱- کتابخانه شاهزاده حسام السلطنه . تهران : محمدتقی میرزا حسام السلطنه نیز از شاهزادگان کاردان و از فرزندان لایق فتح‌علیشاه بود . بسیار دوستدار اهل علم و فضل بود بخواهش او آثاری چند تألیف و تصنیف یافت از جمله سید کشفی میزان الملوك والطوائف را بنام او نوشت . کتابخانه حسام السلطنه از کتابخانه‌های ممتاز دوران قاجار بشمار است . نسخه‌هایی از کتابخانه این شاهزاده در کتابخانه نویسنده محفوظ است .

۳۷۲- کتابخانه سید صدرالدین دزفولی : سید صدرالدین دزفولی متخلص بکاشف متوفی ۱۲۵۸ در دزفول کتابخانه معتبری فراهم آورده بود و این کتابخانه سالیان دراز در خاندان او باقی بود ۴۴۰ ، نویسنده اینک از سرنوشت این کتابخانه بی اطلاع است .

۳۷۳ - کتابخانه میرزا بابای مستوفی : از مستوفیان زمان فتحعلیشاه

واز معتقدان سلسله نعمت‌الهی بوده است ، کتابخانه نفیسی فراهم آورده بود که از لحاظ دارا بودن نسخه های نادر و کمیاب ممتاز بوده است . کتابهایی متعلق بکتابخانه او در کتابخانه نویسنده موجود است که ثبت کتابخانه او را بتاریخ ۱۲۷۱ دارد .

۳۷۴ - کتابخانه مدرسه دارالشفا ، تهران : در زمان فتحعلیشاه قاجار

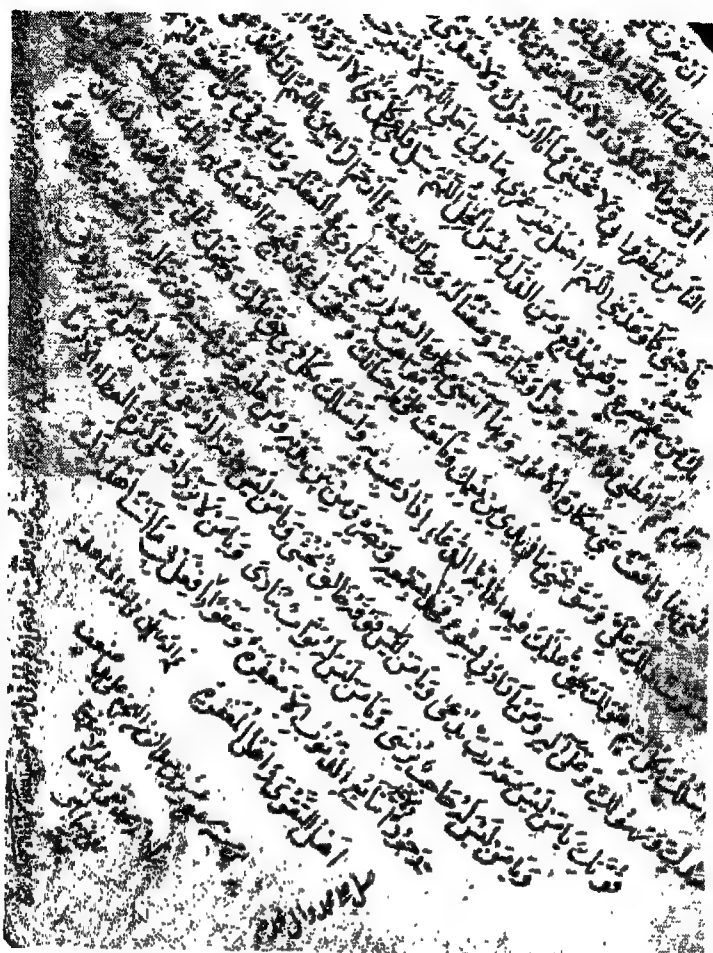
بمنظور ایجاد بیمارستان ساختمان مدرسه دارالشفا انجام گرفت لیکن بعد به مدرسه واگذار شد و به همین علت نام آن همچنان دارالشفا باقی ماند ، گروه کثیری از شخصیت‌های علمی قرن سیزدهم هجری ایران از شاگردان و محصلان این مدرسه بنام بوده اند . از جمله مرحوم میرزا ابوالحسن جلوه حکیم و دانشمند قرن اخیر ایران که پس از فراغ از تحصیل در مدرسه دارالشفا سکونت کرد و درس میگفت و تا پایان عمر هم تاهل اختیار نکرد ، کتابخانه مدرسه دارالشفا را او ترتیب داد و یکی دیگر از شاگردان شهیر این مدرسه میرزا طاهر تنکابنی فیلسوف اخیر ایران بود .

۳۷۵ - کتابخانه فرهاد میرزا . تهران : حاجی معتمدالدوله

فرهاد میرزا فرزند عباس میرزا از شاهزادگان دانشمند قاجار است این مرد سخن‌شناس و ادب‌دوست تألیفاتی ارزنده نیز دارد از جمله ، جام جم . زنبیل ، قمقام زخار ، منشآت ، فرهاد میرزا در جمع‌آوری نسخ خطی عشق و علاقه وافر و زایدالوصفی داشته و از این راه به حفظ آثار مخطوط دوران قاجار خدمتی بسزا کرده است . کتابخانه فرهاد میرزا شهرت و معروفیتی فوق‌العاده کسب کرد . کتابهایی که متعلق به کتابخانه فرهاد میرزا بوده است همگی امضا و تاریخ خرید را در پشت برگ اول کتاب بخط فرهاد میرزا دارند از کتابهای کتابخانه فرهاد میرزا تعدادی در کتابخانه مجلس شورای ملی و کتابخانه ملک و کتابخانه‌های خصوصی ایران موجود است در کتابخانه‌های خارج از ایران نیز از نسخه‌های نفیس کتابخانه فرهاد میرزا یافت میشود از جمله میتوان تاریخ‌گزیده مورخ ۸۵۷ را یاد کرد که وسیله پروفیسور ادوارد برون فقید چاپ گردیده است . صفحه اول از یک نسخه متعلق بکتابخانه فرهاد میرزا در صفحه ۲۰۱ از نظر خوانندگان ارجمند میگذرد .

۳۷۶ - کتابخانه مدرسه بزرگ صدر . اصفهان : حاج محمدحسین خان

صدر اصفهانی از رجال و معاریف نامدار اصفهان بوده است که در دوره فتحعلیشاه بصدارت رسید ، صدر در نخستین سال تاجگذاری آقا محمدخان قاجار (۱۲۱۰) بحکومت اصفهان منصوب شد و در دوران سلطنت فتحعلیشاه بسمت بیگلریگی اصفهان وقم و کاشان برگزیده شد و بسال ۱۲۳۴ بصدارت رسید ، در اصفهان منشأ و موجد آثار خیر بسیار گشت از جمله احداث چهارباغ

کتابی بخط محمد تقی مجلسی متعلق بکتابخانه آقای فخرالدین نصیری امینی

صدر و ساختن سه مدرسه بدین شرح ۱۰ - مدرسه بزرگ صدر ۲ - مدرسه پای قلعه ۳ - مدرسه صدر خیابان چهارباغ^{۴۱} .
مدرسه بزرگ صدر از مدارس نامدار قرن اخیر ایران است زیرا مدرّسان آن پیوسته از علمای عالیمقام بوده‌اند و حجرات آن درمیان طلاب علوم دست بدست می‌گشته است ، کتابخانه مدرسه صدر بشرحی که خواهد آمد بنیاد یافت و هم‌اکنون نیز از کتابخانه‌های بزرگ و قابل توجه اصفهان است^{۴۲} در سردر مدرسه صدر اشعاری بخط نستعلیق سفید برزمینه مشکی

کاشی معرق است که اثر طبع استاد جلال‌الدین همائی است که بسال ۱۳۴۱ هـ . بمناسبت تعمیر و تکمیل کتابخانه در زمان تولیت مرحوم حاج شیخ محمدحسین صدر سروده‌اند . چون حاج محمدحسین صدر خود توفیق اتمام مدرسه را نیافت بنابراین تکمیل بنای کتابخانه را بعدها آیت‌الله آقا حاج سید محمد رضا خراسانی مدرس مدرسه مذکور بانجام و اتمام رسانید، در کتیبه سردر کتابخانه چنین آمده است « فقد اقدم السيد السند الفقيه وآيته الله الملك الجليل السيد محمد رضا الخراساني لتأسيس هذا البناء وتكميله احياء العلوم والمعارف الدينيه وحفظاً لكتب العلميه ، » و در لوحی كوچك در قسمت فوقانی سردر کتابخانه که مورخ ۱۳۶۴ است اشعاری است اثر طبع استاد همائی مدظله‌العالی که در توصیف و ارزش و اهمیت کتاب و کتابخانه سروده‌اند که نقل آن در این تاریخچه بسیار بجا و بمورد است .

دانش طلب که دانش و دین در کمال نفس	مس وجود را مثل کیمیا بود
بر ره روان زمزل شک تادریقین	دانش چراغ روشن و دین رهنما بود
با پُروبال علم هیولای نفس را	تا عقل مستفاد همی از بقا بود
افشاند آستین بجهان آنکه با ادب	بر آستان علم و ادب جبهه سا بود
آنها که دست علم و ادب دستگاه داد	در پایه آسمان و زمین زیر پا بود
هر مجلسی ز علم بود باغی از بهشت	این گفته نکته‌ای ز شه اولیا بود
باشد کتابخانه یکی گنج پر گهر	کازهر گهرش مخزن دل پر بها بود
یا منبعی ز نور که هر ذره‌ایش را	افزون از آفتاب و فروغ وضیا بود
یا گلشنی ز علم که اوراق گلشنش	اندر دماغ ناطقه دانش فرا بود
پاینده باد حجت اسلام و دین رضا	کازوی اساس و شالوده اش این بنا بود
سرمایه نجات بکار دوعالم است	کاری که از برای رضای خدا بود
بشنو و جمله از پی تاریخ این بنا	کآن هر دو یادگار طبع سنا بود

از این کتابخانه بجو علم دین سپس

بر گو بنای علم ز سعی رضا بود (۱۳۶۳)

۳۷۷ - کتابخانه اعتماد السلطنه . تهران : اعتماد السلطنه وزیر انطباعات و دارالترجمه ناصرالدین‌شاه بود ، آثاری چند تألیف کرده که معروف تر از همه الاماثر و الاثار و خاطرات اوست ، اعتماد السلطنه کتابخانه بزرگی از کتابهای خطی و چاپی ، فرانسه و عربی و فارسی و ترکی فراهم آورده بود که پس از درگذشتش چون فرزند ذکور نداشت این کتابخانه بنحو تاثر انگیزی متفرق شد و تعداد قابل توجهی از کتابهای کتابخانه او را شادروان ذکاء الملک فروغی و مهندس بغایری و سردار اسعد بختیاری خریداری کردند .

۳۷۸ - کتابخانه میرزا عبدالغفار نجم الدوله اصفهانی : نجم الدوله

اصفهانی از مفاخر معاصر ایران و از ریاضی دانان بنام وشهیر قرن اخیر است او کاشف بسیاری از فنون ریاضی است دستورهای جبری و مبنای لگاریتم در اعداد را او کشف کرده است در ریاضی و نجوم مصنفات بسیار دارد ، نجم الدوله کتابهای خطی و نایاب ریاضی و هیأت را جمع آورده بود و اگر نتوانسته بود آن را مالک شود از نسخه آن رونویس و استنساخ کرده بود و بهمین جهت کتابخانه او مجموعه نفیسی از کتابهای علوم بشمار میآمد کتابخانه او تا این اواخر نزد فرزندش محفوظ بود و بقرار اطلاع در سالهای اخیر آقای فخرالدین نصیری امینی بیشتر کتابهای این کتابخانه را خریداری کرده اند .

۳۷۹ - کتابخانه مدرسه فخریه (مروی) . تهران : فخرالدوله حاکم مرو بسال ۱۲۴۰ در تهران مدرسه ای ساخت و برای اداره آن موقوفات بسیاری وقف کرد و چون بخان مروی معروف بود این مدرسه نیز بمدرسه مروی شهرت یافت کتابخانه ای برای این مدرسه فراهم آورد که هم اکنون برجاست و بیش از دوهزار جلد کتاب خطی دارد و در میان کتابهای کتابخانه مدرسه مروی نسخه های نفیس و نادر بسیار است از جمله نسخه ایست از خمسه نظامی که مجالسی از نقاشی اثر قلم استاد کمال الدین بهزاد را دارد و از نفایس جهان بشمار است . هم چنین نسخه هایی در علوم ریاضی دارد که بسیار قابل توجه و گرانقدر است .

۳۸۰ - کتابخانه مدرسه سلطانی کاشان : این مدرسه از بناهای قرن سیزدهم هجری است و بنائی عظیم و مجلل دارد این مدرسه کتابخانه ای بزرگ داشت و صباى کاشى ملك الشعراء در تاريخ بناى اين مدرسه قطعه اى سروده است .

۳۸۱ - کتابخانه مدرسه آقا . کاشان : از بانی این مدرسه اطلاعی بدست نویسنده نرسیده ولی سال بنای مدرسه ۱۲۶۸ هـ . است مدرسه ای بسیار بزرگ و قابل توجه است . کتابخانه این مدرسه هم اکنون موجود است .

۳۸۲ - کتابخانه مدرسه پای قلعه . اصفهان : این مدرسه هم از مستحدثات صدر اصفهانی است . اطراف صحن مدرسه را با کاشی های هفت رنگ زینت داده اند کتیبه این مدرسه بخط ثلث است که تاریخ بنای آن را بسال ۱۲۱۷ هـ . دارد کتابخانه این مدرسه نیز برای طلاب علوم دینی قابل توجه و مورد استفاده است .

۳۸۳ - کتابخانه حاج ملاهادی سبزواری - سبزواری : حاج هادی فرزند ملا مهدی متخلص با سرار . از بزرگان علمای کلامی و فلاسفه قرن اخیر بشمار است . در حدود سی تألیف دارد ، این دانشمند عالیقدر در سبزواری مدرسه بزرگی بهمت خود ساخت و وجود او در سبزواری سبب گردید که سبزواری

بصورت دارالعلم درآید و از اطراف و اکناف ایران دانش‌پژوهان و طالب‌علمان بطرف سبزوار رهسپار شوند. حاجی‌هادی سبزواری کتابخانه بزرگی نیز برای مدرسه خود فراهم آورد که هم‌اکنون نیز باقی است.

۳۸۴ - کتابخانه میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی : او مردی دانشمند و نویسنده‌ای ارجمند و شاعری توانا بود و ثنائی تخلص میکرد بطوریکه در مقدمه این عریضه کردیم او وزیر عباس میرزا بود و سالها نیز وزارت و صدارت محمدشاه قاجار را برعهده داشت و سرانجام بدست اسمعیل قرچه‌داغی در روز ۳۰ صفر سال ۱۲۵۱ هـ. در باغ نگارستان شهید شد. کتابخانه قائم مقام از کتابخانه‌های معروف بود که پس از قتلش بدست تاراج رفت. هنوز نسخه‌های نفیسی از کتابهای کتابخانه او در کتابخانه‌های خصوصی موجود است.

۳۸۵ - کتابخانه مدرسه صدر . تهران : میرزا شفیع صدر اعظم فتحعلیشاه مردی ادب دوست بود و مدرسه صدر تهران را او ساخت و برای این مدرسه کتابخانه معظمی بنیاد نهاد که هم‌اکنون نیز آثار آن باقی‌است. میرزا شفیع مدتی کتابدار کتابخانه محمود میرزا فرزند فتحعلیشاه بوده‌است.

۳۸۶ - کتابخانه محمود میرزا قاجار . تهران : محمود میرزا پسر فتحعلیشاه از مردان دانش‌پژوه و شیفتگان شعر و ادب فارسی بود او بسال ۱۲۱۴ تولد یافته و تا ۱۲۸۰ در قید حیات بوده است ۲۴۴ او سالیان دراز حکومت نهاوند را داشته است او شاعر بود و شعر میسرود و محمود تخلص میکرد ، تذکره‌ای نوشته که بنام تذکره محمود معروف است . دو اثر دیگر نیز بنام بیان محمود و خرقه محمود داشته است . کتابخانه محمود میرزا از کتابخانه‌های معروف دوران قاجار بشماراست . میرزا ابوالحسن متخلص به امید نهاوندی از شاعران دوران قاجار که دیوانی مدون دارد سالها کتابدار کتابخانه محمود بوده‌است. کتابهای کتابخانه محمود بعداً در تملک عبدالصمد میرزا درآمد و قسمتی نیز بکتابخانه‌های خصوصی دیگر منتقل شد از جمله نسخه‌های نفیس کتابخانه محمود میتوان از دیوان صائب تبریزی بخط خود صائب یاد کرد که اینک در تملک کتابخانه مجلس شورای ملی است و بشماره ۱۰۰۰۷ ثبت است .

۳۸۷ - کتابخانه عبدالصمد میرزا عزالدوله : عبدالصمد میرزا عزالدوله از کتاب‌بازان بنام ایران بوده‌است چنان شیفته و عاشق کتاب بود که شهرهای مختلف مسافرت میکرد و نسخه‌های خطی را بیهای گران خریداری میکرد ، ابوالمعالی میرعلی شیرازی ملقب بشمس‌الادبا سالها کتابدار عبدالصمد میرزا بود . ابوالمعالی از خوشنویسان کم‌نظیر نستعلیق دوران قاجار بوده است . از کتابهای کتابخانه او نسخ نفیسی نصیب کتابخانه

مجلس شورايملى گرديده است از جمله ديوان ابن يمين هم عصر شاعر كه پانزده هزار بيت شعر دارد و شاهنامه‌اي كه در زمان شاه تهماسب اول تحرير يافته و داراي ۵۹ مجلس نقاشي از كارهاي مکتب هرات است . هم‌چنين نويسنده نسخه‌هائي از كتابخانه او در تملك دارد كه بخط مشاهير خوشنويسان مانند مير احمد نيريزي و مير علي هروي و مير علي تبريزي است .

۳۸۸ - كتابخانه مدرسه ركن الملك . اصفهان : ركن الملك حاج ميرزا سليمان شيرازي در گذشته بسال ۱۳۳۱ از مردان نيك نام و شاعران و سخنوران بود كه مدتها در زمان ناصرالدين شاه حكومت فارس را داشت و سالها نيز سمت منشي گري ظل السلطان را برعهده داشته است . مدت زماني نيز بنيات حكومت اصفهان منصوب شد ، او به دانشمندان و ارباب ادب بسيار توجه ميكرد و خود او نيز مجله الاسلام را مينوشت ، او در شعر خلف تخلص ميكرد ، و اين تخلص را از آن جهت اختيار كرد كه نام جدش خلف بيك سفره‌چي بوده است . او بسال ۱۳۴۱ در گذشت و در آرامگاهي كه نزديك مدرسه و مسجدي كه نزديك تخت پولاد ساخته بود بخاك سپرده شد . مدرسه ركن الملك از بناهاي بنام وشهير اوائل قرن چهاردهم هجري است . كتابخانه اين مدرسه نيز قابل توجه بوده است .

۳۸۹ - كتابخانه امين خلوت : امين خلوت مردی صاحب ذوق بود و كتابخانه‌اي نفيس فراهم آورد براي اينكه كتابهاي ارزنده‌اي براي كتابخانه‌اش فراهم آورد بطوريكه مشتري شاعر هم عصرش در قطعه شعري آورده ۱۴ نفر خوشنويس را در اختيار گرفته بود كه از كتابهاي مورد علاقه‌اش بخط خوش رونويس ميكردند براي نمونه ميتوان از نسخه ديوان امير معزي كه ۱۳۳۰ بيت شعر دارد و به شماره ۱۳۲۶۵ كتابخانه مجلس شورايملى ثبت است ياد كرد .

۳۹۰ - كتابخانه حاج شيخ فضل الله نوري : آقاي شيخ فضل الله نوري وارث كتابخانه‌اي بزرگ بود و پس از مرگش كتابها به وراثش تقسيم شد و قسمت مهمي از آن به تملك كتابخانه مجلس شورايملى درآمد و اين كتابها بيشتر نسخ نفيس است .

۳۹۱ - كتابخانه نوري : نوري نويسنده كتاب مستدرک كتابخانه قابل توجه داشت و كتابهاي گرانقدري براي كتابخانه او نوشته‌اند از جمله ميتوان كتاب كشف الحجة المحجة لثمر المهجة را ياد كرد كه بسال ۱۲۸۰ براي كتابخانه او نوشته شده است ۴۴۴ .

۳۹۲ - كتابخانه مدرسه سيد : باني اين مدرسه حجة الاسلام شفتي بود كه آنرا بسال ۱۳۱۱ . ه . ساخت و در سال ۱۳۵۵ بنای مدرسه را پايان آورد . حجة الاسلام شفتي خود نيز كتابخانه‌اي داشت كه از آن ياد خواهيم كرد

بصورت دارالعلم درآید و از اطراف و اکناف ایران دانش پژوهان و طالب علمان بطرف سبزوار رهسپار شوند . حاجی هادی سبزواری کتابخانه بزرگی نیز برای مدرسه خود فراهم آورد که هم اکنون نیز باقی است .

۳۸۴ - کتابخانه میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی : او مردی دانشمند و نویسنده‌ای ارجمند و شاعری توانا بود و ثنائی تخلص میکرد بطوریکه در مقدمه این عصریاد کردیم او وزیر عباس میرزا بود و سالها نیز وزارت و صدارت محمدشاه قاجار را برعهده داشت و سرانجام بدست اسمعیل قرچه‌داغی در روز ۳۰ صفر سال ۱۲۵۱ هـ. در باغ نگارستان شهید شد . کتابخانه قائم مقام از کتابخانه های معروف بود که پس از قتلش بدست تاراج رفت . هنوز نسخه‌های نفیسی از کتابهای کتابخانه او در کتابخانه‌های خصوصی موجود است .

۳۸۵ - کتابخانه مدرسه صدر . تهران : میرزا شفیع صدر اعظم فتحعلیشاه مردی ادب دوست بود و مدرسه صدر تهران را او ساخت و برای این مدرسه کتابخانه معظمی بنیاد نهاد که هم اکنون نیز آثار آن باقی است . میرزا شفیع مدتی کتابدار کتابخانه محمود میرزا فرزند فتحعلیشاه بوده است .

۳۸۶ - کتابخانه محمود میرزا قاجار . تهران : محمود میرزا پسر فتحعلیشاه از مردان دانش پژوه و شیفتگان شعر و ادب فارسی بود او بسال ۱۲۱۴ تولد یافته و تا ۱۲۸۰ در قید حیات بوده است^{۴۴} او سالیان دراز حکومت نهانند را داشته است او شاعر بود و شعر میسرود و محمود تخلص میکرد ، تذکره‌ای نوشته که بنام تذکره محمود معروف است . دو اثر دیگر نیز بنام بیان محمود و خرقه محمود داشته است . کتابخانه محمود میرزا از کتابخانه های معروف دوران قاجار بشماراست . میرزا ابوالحسن متخلص به امید نهادندی از شاعران دوران قاجار که دیوانی مدون دارد سالها کتابدار کتابخانه محمود بوده است . کتابهای کتابخانه محمود بعداً در تملک عبدالصمد میرزا درآمد و قسمتی نیز بکتابخانه‌های خصوصی دیگر منتقل شد از جمله نسخه‌های نفیسی کتابخانه محمود میتوان از دیوان صائب تبریزی بخط خود صائب یاد کرد که اینک در تملک کتابخانه مجلس شورای ملی است و بشماره ۱۰۰۰۷ ثبت است .

۳۸۷ - کتابخانه عبدالصمد میرزا عزالدوله : عبدالصمد میرزا عزالدوله از کتاب بازان بنام ایران بوده است چنان شیفته و عاشق کتاب بود که شهرهای مختلف مسافرت میکرد و نسخه‌های خطی را بیهای گران خریداری میکرد ، ابوالمعالی میرعلی شیرازی ملقب بشمس الادبا سالها کتابدار عبدالصمد میرزا بود . ابوالمعالی از خوشنویسان کم نظیر نستعلیق دوران قاجار بوده است . از کتابهای کتابخانه او نسخ نفیسی نصیب کتابخانه

مجلس شورایملی گردیده است از جمله دیوان ابن یمین هم عصر شاعر که پانزده هزار بیت شعر دارد و شاهنامه‌ای که در زمان شاه تهماسب اول تحریر یافته و دارای ۵۹ مجلس نقاشی از کارهای مکتب هرات است. هم چنین نویسنده نسخه‌هایی از کتابخانه او در تملک دارد که بخط مشاییر خوشنویسان مانند میراحمد نیریزی و میرعلی هروی و میرعلی تبریزی است.

۳۸۸ - کتابخانه مدرسه رکن‌الملک . اصفهان : رکن‌الملک حاج میرزا سلیمان شیرازی در گذشته بسال ۱۳۳۱ از مردان نیک‌نام و شاعران و سخنوران بود که مدت‌ها در زمان ناصرالدین شاه حکومت فارس را داشت و سالها نیز سمت منشی‌گری ظل‌السلطان را برعهده داشته است . مدت زمانی نیز بنیابت حکومت اصفهان منصوب شد ، او به دانشمندان و ارباب ادب بسیار توجه میکرد و خود او نیز مجله‌الاسلام را مینوشت ، او در شعر خلف تخلص میکرد ، و این تخلص را از آن جهت اختیار کرد که نام جدش خلف بیک سفره‌چی بوده است . او بسال ۱۳۴۱ درگذشت و در آرامگاهی که نزدیک مدرسه و مسجدی که نزدیک تخت پولاد ساخته بود بخاک سپرده شد . مدرسه رکن‌الملک از بناهای بنام و شهیر اوائل قرن چهاردهم هجری است ، کتابخانه این مدرسه نیز قابل توجه بوده است .

۳۸۹ - کتابخانه امین خلوت : امین خلوت مردی صاحب ذوق بود و کتابخانه‌ای نفیس فراهم آورد برای اینکه کتابهای ارزنده‌ای برای کتابخانه‌اش فراهم آورد بطوریکه مشتری شاعر هم عصرش در قطعه شعری آورده ۱۴ نفر خوشنویس را در اختیار گرفته بود که از کتابهای مورد علاقه‌اش بخط خوش رونویس میکردند برای نمونه میتوان از نسخه دیوان امیر معزی که ۱۳۳۰ بیت شعر دارد و به شماره ۱۳۲۶۵ کتابخانه مجلس شورایملی ثبت است یاد کرد .

۳۹۰ - کتابخانه حاج‌شیخ فضل‌الله نوری : آقای شیخ فضل‌الله نوری وارث کتابخانه‌ای بزرگ بود و پس از مرگش کتابها به وراثت تقسیم شد و قسمت مهمی از آن به تملک کتابخانه مجلس شورایملی درآمد و این کتابها بیشتر نسخ نفیس است .

۳۹۱ - کتابخانه نوری : نوری نویسنده کتاب مستدرک کتابخانه قابل توجه داشت و کتابهای گرانقدری برای کتابخانه او نوشته‌اند از جمله میتوان کتاب کشف‌الحجة المحجة لثمر المهجة را یاد کرد که بسال ۱۲۸۰ برای کتابخانه او نوشته شده است ۲۴۴ .

۳۹۲ - کتابخانه مدرسه سید : بانی این مدرسه حجة الاسلام شفتی بود که آنرا بسال ۱۳۱۱ . ه . ساخت و در سال ۱۳۵۵ بنای مدرسه را پایان آورد . حجة الاسلام شفتی خود نیز کتابخانه‌ای داشت که از آن یاد خواهیم کرد

برای مدرسه نیز کتابخانه قابل توجهی دائر کرد .

۳۹۳ - کتابخانه رکن الدوله : محمדתقی میرزا رکن الدوله نیز کتابخانه قابل توجهی داشته است. از کتابهای کتابخانه او چند نسخه در کتابخانه نویسنده موجود است .

۳۹۴ - کتابخانه حاج ملاعلی کنی . تهران : حاج ملاعلی کنی از اکابر دوره ناصری است . در لغت و فقه و اصول و حدیث و تفسیر و علم رجال تبحر داشت ، تألیفات متعدد دارد . کتابخانه حاج ملاعلی کنی از کتابخانه های مشهور دوران ناصری است که پس از او در خاندانش بجا ماند .

۳۹۵ - کتابخانه حاج میرزا محمدحسن آشتیانی : آشتیانی از فحول علما و مجتهدین دوره ناصری است . کتابخانه آشتیانی در میان علما و مشاهیر دوران اخیر شهرتی داشته است .

۳۹۶ - کتابخانه مزار هفده تن . گلپایگان : در این مزار مقدس کتابخانه ای وجود دارد که دارای چهار هزار جلد کتاب خطی است و این کتابها قبلاً وقف کتابخانه های مدارس بوده که اینک از میان رفتند و کتابها به این مزار منتقل شده و هم اکنون موجود است .

۳۹۷ - کتابخانه سید علانور . گلپایگان : در این بقعه مقدس نیز کتابخانه ای هست که در حدود سه هزار و دویست جلد کتاب خطی دارد و این مقدار کتاب خطی قابل توجه است .

۳۹۸ - کتابخانه مدرسه ابراهیم خان ظهیرالدوله . کرمان : ظهیرالدوله در کرمان نیز بسال ۱۲۳۲ مدرسه ای بنا کرد و در این مدرسه کتابخانه ای وجود دارد که هزار و پانصد جلد در آن کتاب موجود است .

۳۹۹ - کتابخانه میرزای تنکابنی : میرزا طاهر تنکابنی فرزند میرزا فرج الله از شاگردان نامی میرزای جلوه بود و در مدرسه عالی سپهسالار تدریس میکرد . این دانشمند عالیقدر که از متکلمان مشهور دوران اخیر است بسال ۱۳۲۰ ش. درگذشت. کتابهای کتابخانه این دانشمند بیشتر کتب حکمی و فلسفی بود و میرزا بر آنها حواشی نوشته است . کتابهای کتابخانه او به کتابخانه مجلس شورای ملی فروخته شد .

۴۰۰ - کتابخانه ناظم الاطباء : میرزا علی اکبر کرمانی ملقب به ناظم الاطباء نفیسی ، مؤلف فرهنگ نفیسی و فرهنگ فرنودسار ، پدر دانشمند فقید سعید نفیسی کتابخانه قابل توجهی داشت که پس از مرگش فرزند عالیقدرش استاد سعید نفیسی رسید .

۴۰۱ - کتابخانه ملامحمد صالح فرشته . قزوین : ملامحمد صالح از بزرگان علما و مؤلفان قرن سیزدهم است و از جمله تألیفات او باید از کتاب بحر العرفان فی تفسیر القرآن در پانزده مجلد یاد کرد . کتابخانه بزرگی

خط محمد باقر مجلسی

۴۰۲. - کتابخانه منجم‌باشی . اصفهان : محمدحسین تفرشی معروف به منجم‌باشی کتابخانه‌ای از کتابهای نفیس نجوم و ریاضی و هیأت فراهم آورده بود . از جمله نسخه گرانبھائی از زیج الغیجکی داشت که با بسیاری از کتابهای دیگرش نصیب کتابخانه آقای فخرالدین نصیری‌امینی گردیده‌است

۴۰۳ - کتابخانه صدراعظم نوری - تهران : صدراعظم نوری نیز کتابخانه قابل توجهی داشته و در پشت کتابهای متعلق بکتابخانه‌اش یادداشت و مهر کرده است از جمله نسخه نفیس ، مقالات خواجه عبدالله انصاری بخه میرعماد را میتوان یاد کرد . این نسخه اینک متعلق به کتابخانه آقای ادیب برومند است .

۴۰۴ - کتابخانه مسجد جامع طبس : درمسجدجامع طبس کتابخانه؛ معظمی از قرن هفتم وجود داشت که متأسفانه در سال ۱۳۲۹ ه. هنگامیکه نایب‌حسین کاشی یاغی به طبس حمله کرد این کتابخانه را غارت کر و با تش کشید - این کتابخانه در حدود هشت‌هزارجلد کتاب مخطوط نفیس داشته است .

۴۰۵ - کتابخانه خونساری . اصفهان : سید محمدباقر خونساری
مؤلف روضات الجنات کتابخانه معظمی فراهم آورده بود که اینک درخاندان
آن دانشمند فقید باقی است ، نسخه های متعددی از آثار سید محمد باقر
خونساری که بخط او می باشد وهم چنین از آثار خاندان او در کتابخانه
آقای فخر الدین نصیری امینی موجود است ونمونه ای از خط والد او را د

صفحه ۱۰۰ کتاب لمعة النور والضياء آورده‌اند .

۴۰۶ - کتابخانه سپهر . تهران : میرزا تقی ملقب به لسان‌الملک و متخلص به سپهر مؤلف ناسخ‌التواریخ و پراهمین‌العجم فی قوانین‌المعجم پس از درگذشتش کتابخانه نفیسی را که فراهم آورده بود بنا بوصیت بفرزندش عباسقلیخان سپهر واگذاشتند ولیکن این کتابخانه پس از او دیری نپایید و کتابهای آن متفرق شد .

۴۰۷ - کتابخانه بالاخیابانی . مشهد : مرحوم شیخ عبدالحسین بالاخیابانی در مشهد کتابخانه معظمی فراهم آورده بود که بیش از دوهزار جلد کتاب مخطوط نفیس داشت که اکثر آنها بخطوط مصنفان و مؤلفان آنها بودند این کتابخانه پس از درگذشت بالاخیابانی به کتابخانه ملی ملک فروخته شد .

۴۰۸ - کتابخانه مرحوم امام‌جمعه . کرمانشاه : این کتابخانه را اولاد واحفاد آقا باقر بهبهانی جمع‌آوری کردند و کتابهای این کتابخانه اکثراً نایاب و نادرند ولیکن بیشتر آنها در علم فقه و حدیث و اصول نگاشته شده‌اند . از جمله کتابهای نفیس این کتابخانه جلدی از مجلدات الوافی صفدی بخط خودش بود که اکنون در تصرف آقای حکمت آل‌آقا است .

۴۰۹ - کتابخانه ذوالریاستین . شیراز : حاج محمدحسین ذوالریاستین متخلص به حسینی مصنف مثنویهای اشترنامه والهی‌نامه‌حسینی، مردی عارف و فاضل بود . کتابخانه او در شیراز شهری داشت این کتابخانه درخاندان ذوالریاستین تا آنجا که نویسنده آگاهی دارد خوشبختانه بجاست .

۴۱۰ - کتابخانه نشاط . تهران : میرزا عبدالوهاب معتمدالدوله نشاط اصفهانی شاعر و منشی و خطاط دربار فتحعلیشاه کتابخانه قابل ملاحظه‌ای فراهم آورده بود که بعدها متفرق شد و از نسخه‌های کتابخانه او که همه آنها بخط و اعضای نشاط را در پشت‌برگ اول‌خود دارند در کتابخانه‌های خصوصی بسیار میتوان دید .

۴۱۱ - کتابخانه ایلکی . شیراز : محمدقلی‌خان قشقائی ایلکی فارس در سال ۱۲۶۵ در شیراز کتابخانه بزرگی بوجود آورد و نسخه‌های نفیس و نایابی برای کتابخانه‌اش از اقصی نقاط کشور گرد آورد . کتابخانه او نیز وسیله بازماندگانش متفرق شد و نسخه‌هایی چند از آن در کتابخانه مجلس شورایملی موجود است . از جمله خلاصه عباسی بشماره ۴۸۵۵ را که نسخه‌ای نفیس است میتوان یاد کرد .

۴۱۲ - کتابخانه مهندس‌الممالک غفاری . تهران : مهندس‌الممالک فرزند ابراهیم غفاری در ریاضیات تألیفات متعدد دارد او نخستین کسی است که برای اصطلاحات علم ریاضی در زبان فارسی معادل وضع کرد و در

حقیقت بنیان‌گذار اصطلاحات علمی جدید بزبان فارسی است . کتابخانه مهندس‌الممالک یکی از کتابخانه های معتبر علمی ایران بود و کمتر کتابخانه‌ای مانند او مجموعه کاملی از کتابهای ریاضی‌ایرانی ونجوم وهیات داشت تا آنجاکه نویسنده آگاه است تا سنوات اخیر این کتابخانه درخاندان آن فقید باقی بود .

۴۱۳ - کتابخانه سردار کبیر جمشید . تهران : سردار کبیر از عاشقان وشیفندگان ادب و فرهنگ فارسی بود وبهمین نظر کتابخانه‌ای از آثار گویندگان ونویسندگان ادب فارسی فراهم آورده بود که بیشتر آنها را نسخه‌های نفیس خطی ونادرالوجود تشکیل میداد . پس از مرگش بیشتر کتابهای کتابخانه او به مجلس شورایملی فروخته شد وبعنوان نمونه میتوان از نسخه کتاب بیان محمود که تذکره است وبشماره ۸۹۵ ثبت گردیده یاد کرد .

۴۱۴ - کتابخانه امیرنظام گروسی : امیرنظام گروسی از منشیان وخوشنویسان ورجال کاردان دوران قاجار است . مردی ادیب وسخن سنج بود ودرطی مدت عمر طولانی‌اش بساqqه ادب‌دوستی کتابخانه نفیسی فراهم آورد که دراواخر عمرش آنرا بگروس منتقل ساخت ولی درگروس دروقایع الوار دستخوش غارت شد وآنچه از کتابخانه او درتهران ویاگروس باقیمانده بود بازماندگانش بکتابخانه مجلس شورایملی فروختند .

۴۱۵ - کتابخانه رضاقلیخان هدایت . تهران : رضاقلیخان هدایت معروف به الله‌باشی از نویسندگان وسخنوران پرکار دوران قاجار است . کتابخانه هدایت ازبزرگترین کتابخانه‌های دوران قاجار بشماراست نسخه‌های بسیار نفیس ونادر این کتابخانه ازذخایر گرانقدر ادبی ایران بوده وهست . پس از درگذشت هدایت مدت‌زمانی تا اواخر سلطنت احمدشاه این کتابخانه درخاندان هدایت نگاه‌داری می‌شد سپس متفرق گردید و تعدادی از آنها به کتابخانه‌های خارج از کشور انتقال یافت وتعدادی نیز بکتابخانه ملی ملك فروخته‌شد . ازجمله این نسخه‌ها میتوان ازنسخه‌نفیس تذکره عرفات‌العاشقین یاد کرد که بکتابخانه ملك فروخته‌شده‌است واینك درآن کتابخانه موجوداست .

۴۱۶ - کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار : میرزا حسن‌خان مشیرالدوله سپهسالار بانی مدرسه ومسجدسپهسالار کتابخانه معظمی برای مدرسه‌سپهسالار فراهم آورد . درآغاز تأسیس چهارهزارجلد کتاب برای کتابخانه مدرسه خریداری کرد که قسمت مهمی از آن کتابهای کتابخانه اعضا دالسلطنه بود . دراین کتابخانه نسخه‌های نفیس وگرانقدر بسیار است که ضمن فهرست بچاپ رسیده‌آن معرفی شده است . این کتابخانه باتوجهانی که اکنون بدان

صحیفه آخر دیوان شاهپور تهرانی که مهر شاه‌صفی را دارد .

مبذول میگردد در حدود ۱۱۱۵۰ جلد کتاب دارد و از کتابخانه‌های مهم و معتبر شهر تهران بشماراست .

۴۱۷- کتابخانه ظهیرالدوله . تهران: ظهیرالدوله که از آزادفکران و روشن‌بینان و پیروان صفی‌علیشاه بود در تهران کتابخانه بسیار نفیسی فراهم آورد که در روز واقعه بتوبستن مجلس شورای ملی بدست او باش و اراذل غارت شد و کتابهای آن متفرق گردید .

۴۱۸- کتابخانه معیر الممالک . تهران: دوست محمدخان معیر الممالک که از صاحب ذوقان و هنردوستان دوران قاجار بود کتابخانه بزرگی از آثار نفیس و هنری فراهم آورد که تا این اواخر مقدار قابل توجهی از آن در خاندان معیر باقی بود .

۴۱۹ - کتابخانه قاضی. تبریز : خاندان قاضی از سادات جلیل القدر تبریزند که قضاوت و شیخ الاسلامی تبریز از زمان صفویه تا آغاز مشروطیت بخاندان ایشان محول بوده است . در زمان شاهسلطان حسین صفوی عثمانیها میرزا محمدعلی قاضی را که از آزادمردان ایران بود دستگیر و شهید کردند نوه اش محمدتقی (متولد ۱۲۲۰ هـ .) شاگرد وحید بهبهانی بود ، آقای محمدعلی قاضی کتاب خاندان عبدالوهاب را در احوال این دودمان نوشته است . و شرح کامل از چگونگی کتابخانه خاندان قاضی بدست میدهد . میرزا محمدباقر قاضی متوفی ۱۳۳۶ - کتابهای کتابخانه را افزایش داد لیکن سیل مهیب سال ۱۳۵۳ هـ . تبریز به این کتابخانه صدمات و لطمات فراوان زد . هم اکنون این کتابخانه در تملک آقای میرزا محمدعلی قاضی است و بیش از هزار جلد کتاب مخطوط نفیس دارد .

۴۲۰ - کتابخانه خاندان قزوینی . اصفهان : خاندان قزوینی در اصفهان صاحب کتابخانه ای بسیار مهم و گرانقدر بودند از جمله مجلدات تفسیر آئمه که مشخصاتش در الذریعه^{۴۴۵} آمده است ، سردودمان خاندان قزوینی در اواخر قرن سیزدهم حاج ابراهیم قزوینی بوده است که شرح حالش در تاریخ اصفهان به تفصیل آمده است^{۴۴۶} پس از درگذشت او کتابخانه بفرزندش حاج آقا محمد قزوینی امام جماعت مسجد آقانور رسید که شرح حال او نیز در تذکره العلوم - رجال اصفهان^{۴۴۷} آمده است . از بقایای این کتابخانه هم اکنون تعدادی نزد حاج آقا کمال الدین قزوینی موجود است .

۴۲۱ - کتابخانه مدرسه آستانه سید جلال الدین اشرف . گیلان : شیخ حسین آستانه ای که از علمای بنام گیلان و ذهبی مسلک بود مدرسه و کتابخانه ای در آستانه تأسیس کرد که هم اکنون نیز موجود است .

۴۲۲ - کتابخانه صدرالدین دزفولی : صدرالدین از اقطاب سلسله جلیله ذهبیه در دزفول بود شرح حال این عارف نامی در کتاب طرائق الحقائق آمده است . صدرالدین در دزفول خانقاهی ساخت و برای خانقاه کتابخانه قابل توجهی فراهم آورد . کتابهای این کتابخانه در سنوات اخیر متفرق شده است از جمله میتوان از نسخه مهجۃ البیضا ملا محسن فیض کاشانی که تهذیبی است از احیاء العلوم غزالی یاد کرد که متعلق بآن کتابخانه بود و پس از اینکه در تملک آقای مرتضی مدرسی چهاردهی درآمد آنرا در هشت مجلد با تصحیح و اضافات بچاپ رسانیدند و اصل نسخه را نیز وقف کتابخانه مولی و تقیان کردند .

۴۲۳ - کتابخانه سید عیسی صافی دزفولی : آقای سید عیسی صافی که در دزفول کتابخانه و چاپخانه ای نیز دائر کرده اند . کوشش و مجاهدتی مبذول داشته اند که کلیه آثار نویسندگان و دانشمندی که از دزفول برخاسته اند

جمع آوری کنند و هم اکنون کتابخانه‌ای فراهم آورده‌اند که از این نظر قابل توجه است و اکثر کتب آن نایاب و منحصر بفرد است .

۴۴ - کتابخانه شرف‌الدین شوشتری . شوشتر : شرف‌الدین از علمای روشنفکر و مشهور خوزستان است کتابخانه شخصی ایشان در حدود سه هزار مجلد کتاب دارد که اکثر آن کتابهای خطی است . آقای شرف‌الدین صاحب تألیفاتی نیز هستند .

۴۵ - کتابخانه سلطان‌المحققین : سلطان‌المحققین مردی خطیب و سخنور بود و او را باید یکی از بانیان انقلاب مشروطیت ایران دانست ، نخست سلطان‌التکلمین لقب داشت ولی بعدها از طرف آقا سید عبدالله بهبهانی به سلطان‌المحققین ملقب گشت ، کتابخانه او از کتابخانه‌های نفیس تهران بود فرزندش شیخ محمدعلی ملک خاقلی بسیاری از آنها را متفرق کرد و آنچه باقیمانده وسیله نوامش مؤسس کتابخانه آقا محمد در تهران موجود است ۲۴۸ .

۴۶ - کتابخانه مدرسه آقا شیخ عبدالحسین . تهران : شیخ عبدالحسین تهرانی حائری از شاگردان بنام صاحب جواهر و مؤسس مدرسه آقا شیخ عبدالحسین در تهران است . کتابخانه نفیسی را که حاوی بسیاری از کتب نادر بود وقف کتابخانه مدرسه کرد ولی کتابهای این کتابخانه متفرق شد و مقدار کمی از آن نزد آقا شیخ‌زین‌العابدین مازندرانی باقی است .

۴۷ - کتابخانه فیض مهدوی . کرمانشاه : حاج آقا مهدی فیض کرمانشاهی از علما و اعیان کرمانشاه بود کتابخانه قابل توجهی فراهم آورد که پس از مرگش به آقایان جعفر و ضیاء کرمانشاهی منتقل شد و هم‌اکنون نیز این کتابخانه موجود است .

۴۸ - کتابخانه سیدعلی ایروانی . تبریز : سیدعلی ایروانی کتابخانه‌ای بزرگ فراهم آورد و پس از مرگش (۱۳۲۴ هـ .) آنرا وقف طلاب علوم کرد و امروز با تولیت امیر عبدالحجه در تبریز مرجع استفاده طالب‌العلمان است .

۴۹ - کتابخانه ملا محمد قزوینی . قزوین : حاج ملا محمد تقی قزوینی کتابخانه نفیسی در قزوین داشت و پس از اینکه در واقعه قره‌الین کشته شد کتابخانه‌اش نیز دستخوش تاراج قرار گرفت .

۵۰ - کتابخانه صدرالشریعه . رشت : صدرالشریعه از نوادگان سید عبدالباقی حجة الاسلام رشتی و داماد کامران میرزا . کتابخانه بزرگی در رشت فراهم آورد که در حدود سی هزار جلد کتابهای خطی ، چاپی ، فارسی و عربی داشت ، در کتابخانه او نسخه‌های ارزنده‌ای وجود دارد از جمله کلمات مختومه مکتونه ملا محسن فیض کاشانی است . هم‌اکنون این

کتابخانه در تملك فرزند ایشان آقای مهندس موسی کارمند وزارت کشاورزی است .

۴۳۱ - کتابخانه شیخ جواد رشتی : شیخ جواد مجتهد رشتی از علمای بزرگ و بنام عصر ناصری بوده است . فاضل داشت های عباس میرزا آمده است ۲۴۹ . او از شاگردان شیخ مرتضی انصاری بوده است . کتابخانه ای در رشت فراهم آورد که بیش از دوهزار جلد آن مخطوط بود ، متأسفانه اولادش نتوانستند این کتابخانه را حفظ کنند و کتب آن متفرق گردید .

۴۳۲ - کتابخانه محقق خلخالی . خلخال : محقق خلخال از شاگردان میرزای جلوه بود . این مرد محقق و دانشمند یکی از بزرگترین کتابخانه هائی که جامع کتابهای عرفانی و فلسفی و کلامی فارسی و عربی بود در خلخال فراهم آورد و خوشبختانه این کتابخانه هم اکنون در دست بازماندگان آن دانشمند باقی است .

۴۳۳ - کتابخانه شیخ زین العابدین گلپایگانی . گلپایگان : حاج شیخ زین العابدین از شاگردان مجاز شیخ مرتضی انصاری بود ، کتابخانه معظمی در گلپایگان فراهم آورد . پس از مرگش ورثه او کتابها را در چند صندوق محبوس کردند و با کمال تأسف هنوز نیز این کتابها در صندوق هاست و معلوم نیست موریانه با آن گنجینه ذخائر علمی چه کرده است . عجب اینست که ورثه آن مرحوم نه حاضر بفروش این کتابها هستند و نه میگذارند در دسترس مطالعه اهل علم قرار گیرد !

۴۳۴ - کتابخانه حاج آقا محسن عراقی . اراك : حاج آقا محسن اراکی از اجله دانشمندان و معارف اراك در اواخر دوران قاجار بود . کتابخانه بسیار نفیسی در اراك فراهم آورد که تا چند سال قبل نزد اولاد او موجود بود و سپس متفرق گردید . از نسخدهای نفیس کتابخانه او که به تملك نویسنده درآمده است . نسخدهایست از دیوان انوری مورخ ۶۶۸ هـ . که باید آنرا کهن ترین نسخه دیوان انوری در جهان دانست .

۴۳۵ - کتابخانه اسفرجانی . اسفرجان : حاج محمد مهدی مجتهد اسفرجانی از دانشمندان قرون اخیر بود و در اسفرجان گلپایگان (جزو دهستان کوکد) کتابخانه عظیمی فراهم آورد که در حدود پنجهزار جلد کتاب خطی و چاپی دارد . این مرد دانشمند زمان حیاتش وصیت کرد که کتابخانه تا صدسال دروقف اولاد ذکور باشد و پس از آن تقسیم گردد و اینک بنا بر وصیت آن مرحوم کتابخانه تحت سرپرستی آقای حاج میرزا ابوالقاسم محمدی فرزند ارشدش که امام جمعه گلپایگان است اداره میشود .

۴۳۶ - کتابخانه آیه الله آقا سید ابوالحسن اصفهانی : مرحوم آقا سید ابوالحسن اصفهانی مرجع تقلید شیعیان جهان بود کتابخانه آن مرحوم

۴۳۸ - کتابخانه ممقانی : کتابخانه آشیخ محمدحسن ممقانی که از معاریف رجال ایرانست پس از مرگش به مرحوم شیخ عبدالله ممقانی صاحب کتاب رجال الشیعه انتقال یافت . و هم اکنون این کتابخانه نفیس نزد آقای محیی الدین ممقانی موجود است .

۴۳۹ - کتابخانه شیخ زین العابدین مازندرانی : خوشبختانه کتابهای این کتابخانه محفوظ مانده و اینک در تملک آقای آیت الله زاده مازندرانی در تهران موجود است .

۴۴۰ - کتابخانه آقا شیخ جعفر شوشتری . شوشتر : این کتابخانه قبلاً در نجف اشرف بود و سپس وسیله آقا شیخ جعفر به شوشتر منتقل گردید و اینک کتابهای آن بطور متفرق در خاندانش موجود است .

۴۴۱ - کتابخانه سیدجوادى . قزوین : خاندان جلیل سیدجوادى ازدوران صفویه مرجع مراجعه و احترام قاطبه مردم قزوین بوده اند و بزرگ این خاندان در زمان صفویه کتابخانه ای ایجاد کرد و آنرا وقف استفاده اولاد ذکور و طالب علمان قرار داد . و خوشبختانه این کتابخانه در خاندان حاج سیدجوادى موجود است .

۴۴۲ - کتابخانه مرحوم سردار کابلی ، کرمانشاه : این مرد مترجم انجیل برناما بود . کتابخانه بسیار عظمی داشت که پس از مرگش آنرا حراج کردند و اکنون در کتابخانه های خصوصی تهران کتابهای بسیاری از کتابخانه سردار کابلی موجود است .

۴۴۳ - کتابخانه محمد امین خنجی : محمد امین خنجی از بازرگانان دانشمند بود و کتابخانه ای از کتابهای مخطوط فراهم آورد که آنرا باید از شمار کتابخانه های نفیس بحساب آورد پس از مرگ آن دانشمند این کتابخانه همچنان در اختیار فرزندان باقی است .

۴۴۴ - کتابخانه شیخ الاسلام زنجانى . زنجان : شیخ الاسلام زنجانى از معاریف و علمای عالیمقام زنجان بود کتابخانه او نیز از نظر کتابهای نفیس خطی دارای ارزش و اعتبار خاصی بود . پس از مرگش این کتابخانه در اختیار آقای اکبرنیا کارمند بازنشسته وزارت آموزش و پرورش قرار گرفت .

۴۴۵ - کتابخانه مدرسه ابراهیمیه کرمان : این مدرسه را مرحوم ابراهیم خان ظهیرالدوله بسال ۱۲۳۱ . ه . در جنب مسجد و بازار خود ساخت و ملک الشعراء صباى کاشانی در طی قصیده ای تاریخ آن را سروده است این قصیده را کتیبه کرده اند و در این قصیده میگوید .

این همایون مدرسه کا ز آفت عین الکمال

کاخ ادريس مدرس برخ ايوانش نیل

کتابخانه این مدرسه از کتابخانه‌های معتبر کرمان بود و تا اواخر قاجار مدرسه معمور بود و از موقوفات بسیاری که داشت اداره می‌شد .

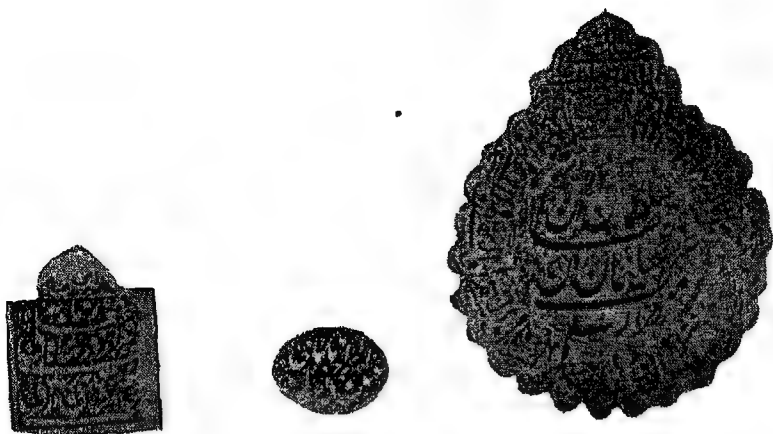
۴۴۶ - کتابخانه امام جمعه اصفهان . کرمان : امام جمعه کرمان از معارف آن سامان بود و کتابخانه او را باید از کتابخانه‌های نفیس ایران بشمار آورد این کتابخانه آثار مخطوط بسیار داشت و هم اکنون نیز این کتابخانه بجاست و آقای دکتر باستانی‌پاریزی فهرستی برای کتابهای این کتابخانه نوشته‌اند .

۴۴۷ - کتابخانه معصومیه کرمان : این مدرسه را معصوم‌بیک بسال ۱۱۰۶ هـ . در زمان سلطنت شاه سلیمان صفوی ساخت و کتیبه آن نیز مشعر بر آنست این مدرسه تا پایان دوران قاجار دائر بود و کتابهای این کتابخانه که نسخه‌های نفیس داشت متفرق شد .

۴۴۸ - کتابخانه مدرسه قلی‌بیک کرمان : این مدرسه را قلی‌بیک بسال ۱۱۳۵ هـ . در دوران سلطنت نادرشاه جنب مسجد جامع که از بناهای امیر محمد مظفر است ساخت .

۴۴۹ - کتابخانه مدرسه شهاب‌الملک کرمان : بانی این مدرسه امیر حاج حسین خان شهاب‌الملک کرمانی بود که بسال ۱۲۸۵ آنرا بنا نهاد و از مدرسه‌های معمور و مشهور کرمان بشمار میرفت .

۴۵۰ - کتابخانه شعاع‌الملک شیرازی : شعاع‌الملک شیرازی متخلص به شعاع از شعرا و دانشمندان اخیر بود و کتابخانه او یکی از کتابخانه‌های بسیار گرانبه‌دور قرن اخیر بشمار است شادروان علامه قزوینی از اهمیت و عظمت

کتابخانه شعاع‌الملک یاد کرده است پس از درگذشتش کتابهای کتابخانه او را در سال ۱۳۳۰ ش بفروش رسانیدند. نسخه‌های نفیسی از کتابخانه شعاع‌الملک نصیب کتابخانه این نویسنده شده است.

۴۵۱ - کتابخانه حکیم نجم اصفهانی. اصفهان: حکیم نجم اصفهانی متخلص به نجم از مشاهیر گویندگان دوران اخیر قاجار و از عارفان روشن‌دل ایران بود کتابخانه بسیار نفیسی فراهم آورد که چون اولاد ذکر نداشت متفرق گردید. حکیم نجم در حدود چهل و دو جلد اثر منظوم دارد که از جمله تفسیر قرآن است و شرح بر مثنوی مولوی - کلیه آثار منظوم حکیم نجم اصفهانی بخط مؤلف و منحصر بفرد جزو مجموعه کتابخانه این نویسنده محفوظ است. از کتابهای کتابخانه نجم اصفهانی ده مجلد در کتابخانه حقیر موجود است.

۴۵۲ - کتابخانه محمد کریم خان. کرمان: حاج محمد کریم خان سرسلسله شهبید کرمان کتابخانه بزرگی فراهم آورد و پس از ایشان این کتابخانه همچنان محفوظ ماند و هم‌اکنون در اختیار سرکار آقا میرزا ابوالقاسم کرمانی است کتابهای مخطوط این کتابخانه نفیس و از نظر علمی و بخصوص مال و نحل قابل توجه و استفاده است.

۴۵۳ - کتابخانه حاج میرزا حسین نوری: حاج میرزا حسین نوری که از دانشمندان و علمای شهر قرون اخیر ایران و مؤلف مستدرک است کتابخانه‌ای ترتیب داد که کلیه کتب اخبار شیعی پس از مجلسی را جمع آورد

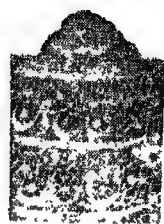
متأسفانه کتابهای این کتابخانه نفیس پس از درگذشت حاج میرزا حسین نوری متفرق گردید و تعداد قابل توجهی از آن را آقای علی بهزادی وکیل دادگستری فراهم آورد که بهمت شادروان آیه الله بروجردی برای کتابخانه عمومی قم خریداری شد.

۴۵۴ - کتابخانه حشمت الدوله حمزه میرزا قاجار : حمزه میرزا بسیار اهل ذوق بود و کتابهاییکه برای کتابخانه او تهیه و استنساخ شده همه از نفائس است از جمله میتوان مجموعه ای را یاد کرد که بخط احمد بن عبدالحسین اصفهانی خطاط شهیر دوره قاجار تهیه شده و اینک در کتابخانه آقای ادیب برومند محفوظ است.

۴۵۵ - کتابخانه مسعود میرزا قاجار : مسعود میرزا از جمله شاهزادگان دانشور دوران قاجار است و کتابخانه او از کتابخانه های قابل ذکر این دوران است.

۴۵۶ - کتابخانه سلطان العلماء : حاج آقا محمد کرمانشاهی آشوری که از مراجع تقلید عامه در زمان فتحعلیشاه قاجار بود این کتابخانه را تأسیس و وقف عام کرد و پس از او فرزندش نیز به تکمیل آن همت گماشت. بعدها تولیت این کتابخانه با حاج آقا احمد بود و متأسفانه پس از درگذشت حاج آقا احمد کتابها متفرق گردید و اینک نزدیک به پانصد جلد از کتابهای این کتابخانه باقی است اعظم کتابهای این کتابخانه به کتابخانه های خصوصی حاج محتشم السلطنه اسفندیاری و شادروان امام جمعه خوئی و معتمد الملک پیرنیا فروخته شد - در سالهای اخیر خاندان امام جمعه خوئی (شادروان جمال امامی به نمایندگی خاندان خود کلیه کتابهای مخطوط امام جمعه خوئی را به کتابخانه مجلس شورای ملی اهدا کردند).

۴۵۷ - کتابخانه شیخ الاسلام دزفولی - دزفول : ۴۵۰ در اواخر سلطنت دودمان صفویه شیخ علی نامی از علمای جبل عامل به بندر دزفول آمده ساکن گردید و پس از او فرزندش شیخ محمدباقر جبل عاملی از جانب شاه سلیمان صفوی بمنصب شیخ الاسلامی نائل گردید و پس از او پسرش محمدرضا شیخ الاسلام شد لیکن ترقی این دودمان در ایام شیخ فخرالدین است که کتابخانه پدر و جدش را تکمیل کرد و کتابهای مخطوط آن را بدوازده هزار جلد رسانید و کلیه آنها را وقف عام کرد و سالیان دراز دانشمندان از کتابخانه شیخ الاسلام بهره مند می شدند پس از درگذشت شیخ فخرالدین حاکم دزفول بنام میرزا زمان خان با این دودمان بنای بدسلوکی گذاشت و شیخ مهدی برادر شیخ فخرالدین به تهران عزیمت کرد و پس از تظلم به فتحعلیشاه با وساطت محمدعلی میرزا دولتشاه توانست فرمان حکومت

دزفول را بنام خود بگیرد . این مرد در دزفول با مردم به خشونت رفتار کرد و سرانجام سال ۱۲۲۰ مقتول گردید و پس از این واقعه حکومت دزفول برعهده محمدعلی میرزا دولتشاه که درغرب حکومت میکرد قرار گرفت و دولتشاه بنام مالیات‌های عقب افتاده کلیه اموال خاندان شیخ الاسلام حتی کتابهای وقفی را تصاحب کرد . پس از مدتی بشفاعت مرحوم ملا احمد نراقی دولتشاه مقداری از کتابها را مسترد داشت ولی متأسفانه کتابهای نفیس این کتابخانه همه وسیله افراد این دودمان متفرق گردید و اینک نزدیک به دویست جلد از آن کتابخانه عظیم بیشتر باقی نمانده است .

۴۵۸ - کتابخانه داعی دزفول : یکی از کتابخانه‌های مشهور دزفول کتابخانه داعی بوده است^{۴۵۱} . داعی از آنجا که وضع مادی مناسب نداشته ولی به کتاب و دانش عشق میورزیده دامن همت بکمر بسته و با مسافرت‌های متوالی به اصفهان و کرمان و نقاط دیگر کتابهای نفیسی فراهم آورده و با یکصد سال عمر توانست کتابخانه‌ای فراهم آورد که بیش از ده هزار جلد کتاب مخطوط داشته است . پس از مرگش بیشتر کتابهای او نصیب میرزا یوسف مستوفی الممالک که از مریدانش بود گردید و مقداری نیز به تصرف خانلر میرزا احتشام الدوله و ابراهیم میرزا احتشام السلطنه درآمد . سید صدرالدین کاشف دزفولی نیز تعدادی از آنها را برای کتابخانه‌اش خریداری کرد .

۴۵۹ - کتابخانه کاشف : سید صدرالدین متخلص به کاشف از مشاهیر رجال قرن سیزدهم بوده است^{۴۵۲} او بعلوم اسلامی خاصه عرفان آشنائی و بصیرت داشت و بهمین علت بیشتر آثارش چه نظم و چه نثر عرفانی است . و کتابخانه‌اش نیز در حقیقت مجموعه‌ای از آثار عرفانی بود . کتابهای کتابخانه او را پنجهزار جلد نوشته اند . پس از مرگش قسمت اعظم کتابهایش به کتابخانه محمدشاه قاجار انتقال یافت .

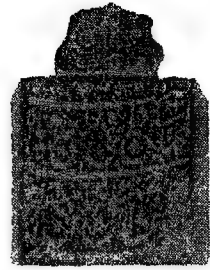
کتابخانه‌های جلیج از ایران که بنیان آن ایرانیان بوده‌اند

در قرون اخیر گروه کثیری از ایرانیان خَیَر و دانشور در شهرهای مذهبی عراق کتابخانه‌های بزرگ و قابل توجهی برای استفاده و استفادۀ طلاب ایرانی ایجاد کرده‌اند و از آنجا که بنیان‌گذار این کتابخانه‌ها ایرانی بوده‌و هستند و هم‌چنین اکثر کتابهای این کتابخانه‌ها کتب خطی فارسی است که از ایران بآن کتابخانه‌ها انتقال یافته لازم دانست در این تاریخچه نام و نشان آنها نیز بدست داده شود (در تنظیم قسمتی از فهرست کتابخانه‌های ایرانیان در عراق نویسنده از اطلاعات آقای مرتضی مدرسی چهاردهی استفاده کرده است).

۴۶۰ - کتابخانه آستانه امیرمؤمنان و رهبر آزادگان . نجف اشرف:
از زمان دیلمیان در نجف اشرف برای آستانه مقدس حضرت علی بن ابی طالب (ع) کتابخانه‌ای دائر گردید که بسیار قابل ملاحظه و توجه بوده است و بیشتر از نویسندگان و دانشمندان نسخه‌ای آثارشان را بکتابخانه آنحضرت تقدیم می‌داشتند و از این رهگذر این کتابخانه در شمار یکی از کتابخانه‌های نفیس ایران بوده است که بیشتر کتابهای آن نسخه‌های دستنویس نویسندگان و مصنفان و سخن‌سرایان شیعی بوده است . بنا به انقلاب احوال طی قرون و اعصار کتابخانه عالیمقدار آن سرکار دچار تغییر و تحول بسیار گردید . در اواخر دوران صفویه که باریگر توجهی خاص بکتابخانه آستانه مبارک آنحضرت از طرف پادشاهان صفوی مبذول گردید کتابخانه رونق و شکوه گذشته را بازیافت شیخ محمدعلی حزین‌شاعر و نویسنده عالیقدر که بسال ۱۱۳۸ ه . ق از آن کتابخانه دیدن کرده است مشهوداتش را چنین توصیف میکند :

«از کربلای معلی به نجف اشرف رفته توطن اختیار کردم و قریب سه سال در آن آستان مقدس کامروا بودم و در نهایت آرامش و ضبط خاطر اوقات می‌گذشت ، همیشه آرزوی نوشتن مصحفی بخط خود داشتم در آن ایام توفیق یافته و نوشتم و در آن روزه علیا گذاشتم و گاهی به تحقیق مطالب و تحریر رسائل می‌پرداختم و گاهی بمطالعه مشغول می‌شدم . در کتابخانه سرکار آنحضرت چندان از هر فن کتب اوایل و اواخر جمع بود که تعداد آن نتوانستم از بسیاری شمرده!»

کتابخانه حضرت چندبار مورد دستبرد و تاخت‌وتاز و هابیها قرار گرفت و مجدداً تأسیس شد . در این اواخر مرحوم کاشف الغطا تعدادی از کتب نفیس کتابخانه را بمنزل برده و از استرداد آنها ابا میکرد . سرانجام

دولت آنها را مسترد داشت بسیاری از آثار نفیس نویسندگان شهر ایران جزو این کتابها بود .

در سنوات اخیر به همت آقای شیخ عبدالحسین امینی کتابخانه آن حضرت رونق و شکوه دیرین را از سر گرفته است . آقای شیخ عبدالحسین امینی از دانشمندان معاصرند که کتاب الغدير یکی از آثار گرانقدر ایشان است جنابشان برای تکمیل یادداشت‌های مورد استفاده جهت تألیف الغدير رنج سفر هندوستان بر خود هموار ساخته و ماهها در کتابخانه‌های غنی هندوستان بخصوص کتابخانه معظم آقای سید حامد حسین مؤلف عبقات الانوار معتکف شدند . آقای امینی که مردی محقق و کتاب شناسند توفیق یافته‌اند که در طی سالهای اخیر کتابخانه حضرت امیر را در شمار یکی از کتابخانه‌های بزرگ جهان شیعی در آورند .

۴۶۱ - کتابخانه عضدالدوله دیلمی - مکتب الغرویه . نجف : مکتب الغرویه در حال حاضر کتابخانه متروکه‌ایست در آرامگاه حضرت امیر ، این کتابخانه از مخازن بسیار بزرگ و نفیس کتاب بود و نخستین کسی که این کتابخانه را تأسیس و آن را وقف آستانه حضرت امیر کرد عضدالدوله دیلمی بود (بسال ۳۷۲ هـ) .

ابن طاووس در کتاب سعدالاثبات^{۴۵۳} از این کتابخانه یاد کرده و برادرزاده‌اش در رساله فرحت القریب^{۴۵۴} از دو نفر کتابدار این کتابخانه یکی ابو عبد الله بن شهریار ایرانی بسال ۵۰۱ که داماد شیخ توسی بوده و بهاء الشرف صحیفه سجادیه را از او بسال ۵۱۴ روایت کرده‌است و دیگری یحیی بن اولیاء که در قرن هفتم می‌زیسته یاد میکند . هم‌چنین شیخ جعفر در کتاب ماضی النجف و حاضرها^{۴۵۵} از دو تن دیگر از کتابداران این کتابخانه معظم

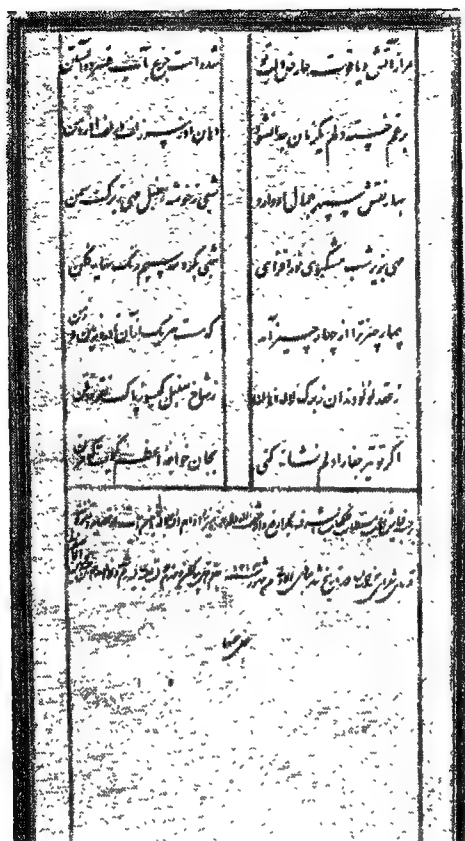
و گرانقدر یاد میکند یکی محمدجعفر کیشوان و دیگری محمدحسین بن محمدعلی خادم کتابدار که در اوائل عصر صفویه عهده‌دار کتابداری آستانه مبارکه بوده‌اند. ابن عتبه در عهده‌الطالب^{۴۵۵} یادآور شده است که در سال ۷۵۰ ه. حرقی در آرامگاه مولی متقیان رخ داد که قسمت اعظم کتابخانه مبارکه سوخته است. ابن عتبه در عهده‌الطالب^{۴۵۶} یادآور شده است که در سال ۷۵۷ از کتابهای کتابخانه مقداری بجا مانده است^{۴۵۷}.

۴۶۲ - کتابخانه مدرسه حاج میرزا خلیل تهرانی . نجف : حاج میرزا خلیل تهرانی جد آقای عباس خلیلی است . این مرد دانشمند از بانیان مشروطیت ایران بود نخستین کسی است که فتوی به برقراری حکومت مشروطه داد . حاج میرزا خلیل تهرانی بانی دومدرسه درنجف اشرف بوده است یکی مدرسه کوچک دیگری مدرسه بزرگ میرزا خلیل - این هر دو مدرسه طلبه نشین است و در حدود دویست طلبه دارد . کتابخانه درمدرسه کوچک میرزا خلیل قرار دارد و هم‌اکنون دائر است و کتابهای این مدرسه پیش از شش هزار جلد کتب خطی است .

۴۶۳ - کتابخانه سید آقا شوشتری جزایری . نجف : سید آقا شوشتری از نوادگان سید نعمت‌الله جزایری است . بیش از نودسال عمر کرد و در تمام مدت حیات با همت و کوششی خستگی‌ناپذیر کوشید که کلیه تألیفات سید نعمت‌الله جزایری را که متفرق بود در پنج مجلد بزرگ فراهم آورد . کتابخانه او از نظراینگه حاوی کلیه آثار دودمان جزایری‌ها بوده است حائز توجه و اهمیت است. این کتابخانه درخاندان جزایری درنجف موجود است.

۴۶۴ - کتابخانه مدرسه بخارائیه . نجف : کتابخانه مدرسه بخارائیه‌ها درنجف جنب مدرسه بزرگ آخوند خراسانی قرار دارد . و در حدود دویست طلبه در آن مدرسه تحصیل می‌کنند . این مدرسه از محل وجوهی بنا گردید که امیر بخارا برای مراجع تقلید شیعیان به نجف فرستاده بود . کتابخانه این مدرسه در حدود بیست هزار جلد کتاب دارد ، متأسفانه در وقایع و حوادث انقلابی دستخوش اختلال گردید و مجدداً به همت میرزا محمدعلی مدرس چهاردهی متوفی ۱۳۴۶ ه. ۲۵۸ دائر گردید و بار دیگر سروسامانی گرفت هم‌اکنون این کتابخانه دائر است و در حدود شش هزار جلد کتاب دارد .

۴۶۵ - کتابخانه شوشتری‌ها . نجف: آقا شیخ علیمحمد نجف‌آبادی اصفهانی که از مرتاضان بنام نجف اشرف بود این کتابخانه را تأسیس کرد و امروز بنام کتابخانه شوشتری‌ها مشهور است . چند کتابخانه معتبر و معروف نیز بآن منضم گردیده از جمله کتابخانه آقا شیخ جواد زنجانی مدیر مدرسه ایرانیان = این کتابخانه در حدود هفت هزار جلد کتاب دارد .

صحیفه آخر کتابی که برای کتابخانه حشمت الدوله حمزه میرزا تحریر یافته است
متعلق بکتابخانه آقای ادیب برومند .

۴۶۶ - کتابخانه شریعت اصفهانی . نجف : شریعت اصفهانی متوفی ۱۳۳۹ ه . در نجف اشرف کتابخانه غنی و نفیسی داشت که الذریعه در جلد ششم متذکر آن است . کتابهای این کتابخانه پس از درگذشت شریعت متفرق گردید .

۴۶۷ - کتابخانه سید ابوتراب خونساری . نجف : سید ابوتراب صاحب کتاب شرح نجات العباد است . او از دانشمندان رجالی است . کتابخانه او نزدیک به ۹ هزار جلد کتاب مخطوط داشت و وصیت کرده بود که آقا سید محمد رضا تبریزی وصی او شود . و کتابهای نادر و نایاب کتابخانه اش را بچاپ برساند لیکن باکمال تأسف ورثه او باین وصیت تن دردادند و

کتابها را فروختند نسخه‌های نادر کتابخانه خونساری از آثار نفیس و گرانقدر فرهنگ و ادب فارسی بود .

۴۶۸ - کتابخانه میرزا محمدعلی مدرسی چهاردهی نجف . تهران : این مرد از فقهای دانشمند ایران بود . در نجف اشرف کتابخانه‌ای که حاوی کتب تفسیر و علوم معقول و منقول شیعی و از نسخه‌های نادر و نایاب بود فراهم آورد . شرح حال او در الذریعه و اعیان الشیعه و معجم المؤمنین به تفصیل آمده است . او بسال ۱۳۳۴ درگذشت و قسمت اعظم کتابهای کتابخانه او به تملک آقای مرتضی مدرسی چهاردهی نوه‌اش درآمد که خوشبختانه این کتابها نزد ایشان در تهران موجود است .

۴۶۹ - کتابخانه آقا شیخ اسمعیل محلاتی نجف : محلاتی از علمای عالقدر نجف اشرف بود فرزند برومندش شیخ محمد محلاتی مولف کتاب « گفتار خوش یارقلی » است . کتابخانه شخصی او یکی از کتابخانه‌های غنی آثار مخطوط فارسی بوده و اجازه داد که محمد ملک‌الکتاب بسیاری از نسخه‌های نفیس کتابخانه او را بچاپ سنگی در بمبئی چاپ کند و از این راه به نشر فرهنگ و ادب زبان فارسی کمک شایانی کرد . پس از درگذشتش کتابخانه به تملک آقای سید محمد باقر محلاتی درآمد و خوشبختانه این کتابخانه هنوز موجود است .

۴۷۰ - کتابخانه خونساری . نجف : ۲۵۹ آقا شیخ محمدعلی خونساری متوفی ۱۳۲۲ ه . ه . بیش از هزار جلد کتاب مخطوط در مسجد عبدالرحیم نجف اشرف فراهم آورد که بیشتر آنها نسخ قیمتی و گرانقدر است و برای آن نیز فهرست دقیقی تهیه و نوشته شده است متأسفانه پس از مرگ این دانشمند کتابها بصورت حبس در نجف باقی ماند و فرزندش آقا ملا محمد ساکن اراک هیچگونه اقدامی نسبت به انتقال آنها بایران بعمل نیاورده است .

۴۷۱ - کتابخانه نجف آبادی نجف : حاج محمد رضا در محله عماره نجف حسینییه‌ای ساخت و در آنجا کتابخانه‌ای دائر کرد و از آن تاریخ (۱۳۳۲ ه .) این کتابخانه رو بوسعت نهاد و چند تن از ایرانیان مقیم عراق وصیت کردند که کتابخانه‌هایشان بآن کتابخانه منتقل گردد . از جمله کتابخانه سید محمد رضا استرآبادی متوفی ۱۳۳۶ . کتابخانه شیخ جواد زنجانی متوفی ۱۳۵۰ ، کتابخانه شیخ محمد تقی هروی متوفی ۱۲۹۹ ، کتابخانه سید محمد معروف به پیغمبرخانه‌ای متوفی ۱۳۵۲ ، کتابخانه شیخ غلامحسین ابن محمد حسین نجف آبادی متوفی ۱۳۴۷ و این شخص اخیر نخستین مدیر این کتابخانه بود و در این اواخر سید محمد رضا شوشتری چهارم جلد از کتابهایش را بکتابخانه بخشید ، اکنون این کتابخانه دائر و بیش از دوهزار جلد کتاب مخطوط نفیس و ارزنده دارد .

۴۷۲ - کتابخانه حسینیہ کاظمیہ : بانی آن سیدنا سید محمد حیدری است او بسال ۱۲۹۷ هـ . حسینیہ کاظمین را بنھا نهاد و سپس از متروکاتش بسال ۱۳۵۳ کتابخانه را ساخت و پس از او رجال خاندان حیدری در احیای کتابخانه کوشیدند و نام کتابخانه را کتابخانه امام صادق (ع) نهادند ، این کتابخانه هم اکنون پانزده هزار جلد کتاب دارد کتابهای مخطوط و نفیس این کتابخانه شهرتی فراوان یافته است .

۴۷۳ - کتابخانه جامع کھیاء . بغداد : حاج محمد امین زند که از ایرانیان دانشمند بود کتابخانه بزرگی در بغداد فراهم آورد و در سال ۱۳۲۱ پس از مرگش بفرزندش انتقال یافت . او این کتابخانه را که ۱۲۲۳ جلد کتاب مخطوط فارسی و عربی داشت به سال ۱۹۲۸ . م . به کتابخانه عمومی بغداد بخشید .

۴۷۴ - کتابخانه سید عبدالحسین حجت : او فرزند سید علی بن حاج میرزا ابوالقاسم حجت صاحب ریاض المسائل جد خاندان طباطبائی است که بسال ۱۳۶۳ هـ . در کربلا در گذشت و کتابخانه اش که از کتابخانه های مهم کربلا بود به تملک نوه دختری ایشان آقای دکتر آیت الله زاده اصفهانی درآمد و کتابهای کتابخانه را بکتابخانه اسلامی تهران فروختند .

۴۷۵ - کتابخانه سید محمد باقر حجت . کربلا : این کتابخانه را باید یکی از کتابخانه های قدیمی کربلا که بوسیله ایرانیان بنیاد یافت دانست که در زمان مرحوم میرزا سید علی . صاحب ریاض المسائل تأسیس گردید . پس از در گذشت او کتابخانه بفرزندش سید محمد مجاهد مولف ریاض رسید و این مرد ایران دوست و آزادیخواه کسی است که فتوی علیه روسهای تزاری را در زمان فتحعلیشاه داد (سال ۱۲۴۲ . هـ) پس از او کتابخانه بفرزندش آقا سید حسین حاج آقا . سبط فتحعلیشاه قاجار رسید و پس از او به حاج میرزا ابوالقاسم ملقب به حجت منتقل شد . سید حجت کسی است که ثروت بی کرانی در اختیارش قرار گرفت و شرح حال او در کتاب روابط ایران و انگلیس نوشته محمود محمود به تفصیل آمده است . در سال ۱۳۰۹ هـ در گذشت و کتابخانه به سید محمد باقر حجت که از ادبای شهیر و سخنوران کم نظیر بود رسید و پس از در گذشت ایشان کتابخانه به سید محمد صادق حجت انتقال یافت و هم اکنون در خاندان حجت باقی است . خاندان حجت از معارف قزوین بوده اند و پیوسته ریاست روحانی و علمی کربلا با این خاندان بوده است .

۴۷۶ - کتابخانه هیبة الدین شهرستانی : سید محمد علی هیبة الدین شهرستانی از خاندان شهرستانی اصفهانی است . این مرد دانشمند و آزادیخواه از بانیان مشروطیت ایران بود و در آغاز مشروطیت با نشر مجله علمی و

مطالع
۱۳۰۴

کتابخانه
۱۳۰۴

صحیفه اول و آخر مقالات خواجه عبدالله انصاری بخط خطاط شهیر نستعلیق میرعماد الحسنی که به کتابخانه صدراعظم نوری تعلق داشته و اینک جزو مجموعه نفیس آقای ادیب برومند محفوظ است .

ادبی المرشد خدماتی بآداب و فرهنگ ایران انجام داد . یکی از شخصیت‌های برگزیده و ممتاز علمی بشمار می‌آید و مدتها وزارت فرهنگ عراق را برعهده داشت . تألیفات متعددی دارد . از جمله اعجاز القرآن - هیأت و اسلام - این مرد فرهنگ دوست برای طلاب ایرانی در کاظمین کتابخانه بزرگی بنیاد نهاد و هم چنین کتابخانه عمومی جوآیین را بسال ۱۳۶۰ ه . ق . در یکی از حجره های صحن مقدس کاظمین تأسیس کرد که بنام مکتب الجوادین معروف است و دوهزار و پانصد جلد کتابهای کتابخانه اش را وقف بر این

کتابخانه کرد . بفرمان شاهنشاه آریامهر هرسال تعدادی کتاب از نشرات دانشگاه - بنیاد فرهنگ ایران - بنگاه ترجمه و نشر کتاب نشرات وزارت فرهنگ و هنر بکتابخانه جوادین شهرستانی اهدا میگردد .

۴۷۷ - کتابخانه فراهانی . کربلا : ملاعبدالحمید فراهانی فرزند ملاعبدالله اراکی از شاگردان نامی ملامحمدعلی محلاتی ساکن شیراز بود بسال ۱۲۷۶ بکربلا رفت و برای طلاب علوم کتابخانه نفیسی ایجاد کرد بسیاری از کتابهای مخطوط این کتابخانه بخط ملاعبدالله فراهانی است و آثار ملامحمدعلی محلاتی مجموعاً در این کتابخانه موجود است . مؤلف الذریعه از کتابهای این کتابخانه بسیار استفاده کرده است .

۴۷۸ - کتابخانه سیدمحمد مهدی قزوینی . بصره : آقا سیدمحمد مهدی از علمای طراز اول بصره بود . کتابخانه معظمی داشت که در حدود هزاروپانصدجلد کتاب مخطوط داشته است . بر طبق وصیتش کتابخانه را بکتابخانه شوشتری‌های نجف تحویل دادند .

۴۷۹ - کتابخانه سید محمد یزدی : فرزند آقا سید محمد کاظم یزدی مفتی شیعه بود که در جهاد استقلال عراق شهید شد جامع‌ترین کتابخانه‌های عراق متعلق بایشان بود و کتابهای خطی کتابخانه او از کتابهای ممتاز بودند . نسخه‌های نفیس این کتابخانه از جمله کتاب مجسطی بخط خواجه نصیرالدین توسی بکتابخانه‌های دیگر فروخته شده است .

۴۸۰ - کتابخانه میرزا محمد بوشهری معروف بخانبهادر . بصره : خان بهادر مؤلف کتاب‌های دوستاران بشر و انشای علائی است . این دانشمند کسی است که مرحوم سید احمد کسروی کتاب دیه‌ها و شهرهای ایران را باو تقدیم داشته است . خان بهادر کتابخانه بزرگی داشت که کتابهای آن متجاوز از شش هزار جلد خطی بود او بسال ۱۳۴۴ . ه . درگذشت و سرنوشت کتابخانه او بر این نویسنده حقیر مجهول است .

۴۸۱ - کتابخانه عکا : در کتابخانه عکا ایرانیان کتابهای خطی فارسی نفیسی جمع‌آوری کرده‌اند .

۴۸۲ - کتابخانه سبزواری . کاظمین : سید محمدعلی سبزواری در گذشته بسال ۱۳۳۸ . ه . در کاظمین . مردی دانشمند و ریاضی‌دان و طبیب بود . و در کاظمین بخريد و فروش کتاب اوقات می‌گذرانید و در رشته کتاب‌شناسی بصیرت یافته بود و آنچه نسخه نفیس و نادر و کمیاب بدست می‌آورد در کتابخانه‌اش محفوظ میداشت . پس از مرگش کتابخانه‌اش بفرزندش آقا سید هاشم سبزواری منتقل گردید ۳۶۰ .

۴۸۳ - کتابخانه میرزا محمد تقی شیرازی سامره : میرزا محمد تقی متخلص به گلشن در گذشته بسال ۱۳۳۸ . ه . هنگامیکه در کربلا مرجع

تقلید بود . کتابخانه نفیسی ایجاد کرد ، پس از مرگش کتابهارا طبق وصیتش به کتابخانه مدرسه شیرازی که خود او مؤسس بود منتقل کردند ۳۶۱ .

۴۸۴ - کتابخانه میرزا احمد تهرانی . کربلا : میرزا احمد تهرانی در کربلا کتابخانه‌ای تأسیس کرد که در حدود ده هزار جلد کتاب داشت . این کتابخانه وقف بر طلاب بود و هم‌اکنون دائر است و تولیت و مدیریت آن با آقای میرزا نجم‌الدین از علمای کربلاست .

۴۸۵ - کتابخانه مدرسه شیرازی . سامره : پس از اینکه هیأت علمی از نجف اشرف به سامره انتقال یافت در سال ۱۲۹۱ ه . مرحوم میرزا محمدحسین شیرازی در آنجا خانه‌ای خرید برای سکونت طلاب ایرانی و پس از اندک مدتی حاج میرزا عبدالحسین امین‌التجار که در بمبئی تجارت‌خانه داشت در سامره کاروان‌سرائی را خریداری کرد و زمین آنرا برای ساختمان مدرسه جهت طلاب ایرانی اختصاص داد و پیشوائی آنرا به میرزای شیرازی سپرد . پس از میرزای شیرازی امور مدرسه بدست میرزا محمدتقی شیرازی افتاد . در سال ۱۳۴۴ ه . مؤلف دانشمند الذریعه حاج آقا بزرگ تهرانی کتابخانه بزرگی برای مدرسه تأسیس کرد و کتابهای متفرقه علمی - ادبی و فقهی را که در کتابخانه میرزای شیرازی و میرزا محمدتقی شیرازی بود با آنجا انتقال داد و برای کتابهای کتابخانه فهرست جامعی تدوین کرد و از آن پس وسیله اشخاص خیر مانند آقامیرزا هاشم اپیکچی و شیخ حسنعلی تهرانی و شیخ محمدحسین شیرازی و دیگران کتابهای نفیسی باین کتابخانه اهدا گردید . آقا شیخ حسین تهرانی دارنده دومجله فارسی الفریق و دثرالنجف است و از این راه بفرهنگ و ادب فارسی خدمتی شایان می‌کند . کتابخانه مدرسه شیرازی یکی از کتابخانه‌های معروف شیعیان است .

۴۸۶ - کتابخانه میرزا محمد مجتهد تهرانی . سامره : این کتابخانه جامع‌ترین کتابخانه‌ایست که دارای کتب اخباری شیعی و سنی است و با استفاده از مصادر و مآخذ این کتابخانه . کتابی عظیم بنام . مستدرک بهار الانوار در ۲۵ مجلد فراهم آمده است . پس از درگذشت مجتهد تهرانی کتابخانه به تملک آقای میرزا نجم‌الدین عسکری فرزند ایشان که از مؤلفان بنام هستند درآمد و به بغداد منتقل گردید .

۴۸۷ - کتابخانه مدرسه هندیه : مؤسس این کتابخانه مرحوم آقا شیخ جعفر رشتی بود . کتابخانه مدرسه هندیه بصورت کتابخانه عمومی اداره میشود و هم‌اکنون متجاوز از ده هزار مجلد کتاب دارد .

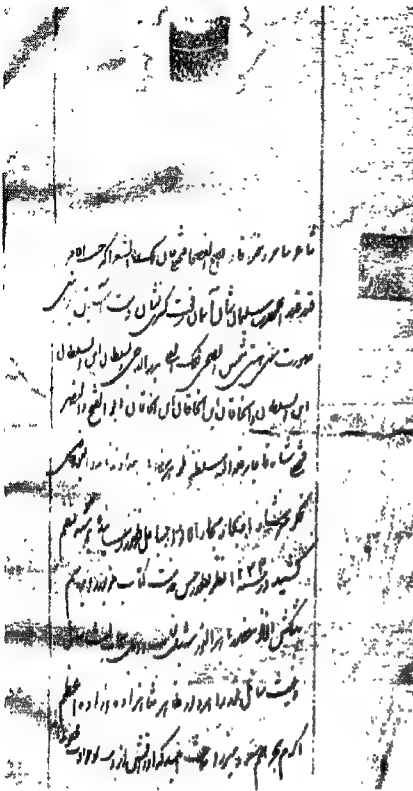
۴۸۸ - کتابخانه آستانه مقدس سیدالشهداء : بانی این کتابخانه حضرت آیة‌الله‌زاده میلانی هستند و کتابهای نفیسی در این کتابخانه گردآوری شده است .

الشفیة فی الایام

تحفة اللیب فی الذلیم

والنکس فی الیوم

الایام

نسخه‌ای از کتاب شاهنشاهنامه فتحعلی‌خان صباکه
برای کتابخانه شاهزاده مسعود میرزا تحریر
یافته است. این نسخه متعلق بکتابخانه آقای
فخرالدین نصیری امینی است

خطوط مختلف بخط دانشمند شهیر صدرالافاضل

۴۸۹ - کتابخانه سید محمد مهدی اصفهانی - کاظمین : آقا سید
محمد مهدی مؤلف کتاب احسن البدیعه در تراجم احوال است کتابخانه این
مرد دانشمند از زمره کتابخانه‌های معتبر و قابل توجه ایرانیان ساکن
عراق است .

۴۹۰ - کتابخانه آقا سید حسن صدر . کاظمین : آقای سید حسن
صدر مؤلف کتاب عالیقدر تأسیس الشیعه است که خلاصه آن بنام شیعه وفنون
اسلام . در ایران نشر یافته . کتابخانه‌ای تأسیس کرد که بنظر صاحب نظران
از بزرگترین کتابخانه‌های جهان اسلام و بیش از ده هزار جلد کتاب
مخطوط دارد .

۴۹۱ - کتابخانه شیخ عبدالحسین رشتی : آقا شیخ عبدالحسین رشتی صاحب حاشیه برکفایه است . کتابخانه ایشان پس از درگذشتش بکتابخانه حضرت آیه الله الحکیم منتقل گردید .

۴۹۲ - کتابخانه سید حجت قزوینی - کربلا : حجت قزوینی از علمای بنام کربلا بود . کتابخانه ای فراهم آورد که مرجع دانشمندان و صاحب نظران بود . . این کتابخانه اینک در تملک آقای موسی آیه الله زاده نوه ایشان است .

۴۹۳ - کتابخانه آقا سید کاظم رشتی . کربلا : آقا سید کاظم رشتی از اجله دانشمندان ایران و مردی عارف و هوشمند بود او آثار بسیاری تألیف و تصنیف کرده است . کتابخانه آقا سید کاظم رشتی از کتابخانه های مشهور زمان خود بود و در غائله ای که شیخ فخری نام در کربلا موجد آن بود این کتابخانه گرانقدر بغارت رفت .

۴۹۴ - کتابخانه شیخ العراقین تهرانی : شیخ العراقین تهرانی از دانشمندان و مردی مورد اعتماد و وثوق عامه بود این دانشمند وصی امیر کبیر شد^{۳۶۲} و کتابخانه ای قابل توجه فراهم آورده بود که هم اکنون در خاندانش موجود است .

کتابخانه های پنجاه ساله اخیر

۴۹۵ - کتابخانه ساعد نیری - نیشابور : او نوه نیرالدوله و ملقب به فتح السلطنه بود سالها حکومت نیشابور را داشت و چون جد مادریش یمین السلطان دارا عشق و علاقه مفرطی بفرهنگ و ادب فارسی میورزید او شعر میگفت و نویسنده بود . جنگی از اشعار گویندگان پارسی بشیوه ای خاص در دو جلد فراهم آورد که قابل توجه داشت . در شعر نیری تخلص میکرد . کتابخانه معظم و بزرگی از کتب مخطوط گرانقدر فارسی فراهم آورده بود که بسیار شایان توجه بوده است . نیری بسال ۱۳۶۷ . ه . ق درگذشت و پس از او کتابخانه اش متفرق گردید .

۴۹۶ - کتابخانه آیه الله حاج آقا حسین بروجردی : حاج آقا حسین بروجردی از مراجع بزرگ شیعه بود کتابخانه نفیسی فراهم آورده که بیشتر کتب آن مربوط به کلام - حدیث و رجال شیعه و فقه و اصول بود در زمان حیات آنرا وقف کتابخانه عمومی مسجد اعظم که از مستحدثات ایشان بود کردند .

۴۹۷ - کتابخانه مسعود میرزا ظل السلطان . اصفهان ، ۴۹۸ - کتابخانه امام جمعه اصفهان ، ۴۹۹ - کتابخانه داودخان نوری ، ۵۰۰ - کتابخانه حاج میرزا یحیی دولت آبادی ، ۵۰۱ - کتابخانه سید ریحان الله که بیش از دوهزار جلد کتاب مخطوط داشت ، ۵۰۲ - کتابخانه احتشام الملك ، ۵۰۳ - کتابخانه قوام الدوله ، ۵۰۴ - کتابخانه علی اصغر خان اتابک .

۵۰۵ - کتابخانه ملی ملک . تهران : حاج آقا حسین ملک از بزرگانان خیر مشهد مقدس اقدام به تأسیس کتابخانه عمومی کرد و کتابخانه ای در بازار آهنگران تهران بوجود آورد که طی سی سال اخیر موفق شده است در حدود هفده هزار جلد کتاب مخطوط فراهم آورد . در این کتابخانه نسخه های نفیس و ارزنده بسیاری توان دید . و اینک مشغول تنظیم فهرست آن هستند که امید می رود در آینده نزدیک موفق به نشر آن شوند .

۵۰۶ - کتابخانه حاج سید نصر الله تقوی . تهران : حاج سید نصر الله عالم علوم منقول و معقول بود و از محضر میرزا ابوالحسن جلوه و حاج

میرزا حسن آشتیانی استفاده کرده بود . بجمع‌آوری کتابهای خطی ولی داشت و توانست کتابخانه نفیسی فراهم آورد . پس اذدر گذشتش آن کتابخانه به کتابخانه مجلس شورای ملی فروخته شد .

۵۰۷ - کتابخانه نصرالدوله بدر . تهران : کتابخانه بدر از کتابخانه‌های شهیر تهران بود بخصوص از نظر دارا بودن کتابهای نادر و نایاب و از آنجمله میتوان از نسخه کتاب العین خلیل بن احمد که از مؤلفات قرن دوم هجری است یاد کرد نویسنده از سرنوشت کتابخانه بدر بی اطلاع است .

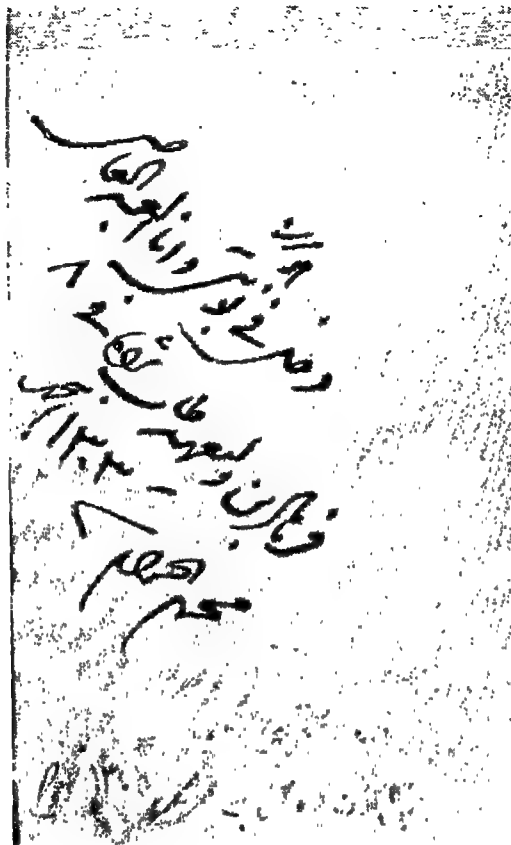
۵۰۸ - کتابخانه شادروان تربیت . تبریز : شادروان محمدعلی تربیت از دانشمندان و آزادیخواهان صدر مشروطیت بود . این مرد ادیب مؤلف کتاب عالیقدر دانشمندان آذربایجان و ناشر روزنامه تربیت بود . کتابخانه نفیسی فراهم آورد که بالغ بر هفت هزار جلد کتاب داشت . تربیت این کتابخانه را وقف ملت کرد و امروز بصورت کتابخانه عمومی دائر و اداره میشود و طبق آخرین آماری که بدست نویسنده رسیده است شامل ۷۶۳ جلد کتاب خطی و ۱۱۵۰۰ جلد کتاب چاپی است .

۵۰۹ - کتابخانه تیمورتاش . تهران : تیمورتاش کتابخانه‌ای فراهم آورد و آنچه نسخه نادر و نایاب از کتابهای فارسی نشان میگرفت آنها را وسیله خطاطان برای کتابخانه‌اش استنساخ میکرد بخصوص شادروان عبرت نائینی کتابهای بسیاری برای کتابخانه او استنساخ کرده است . بیشتر کتابهای کتابخانه تیمورتاش بکتابخانه مجلس شورای ملی فروخته شده است .

۵۱۰ - کتابخانه عمومی رشت : در اوائل سلطنت اعلیحضرت رضاشاه کبیر فرهنگیان رشت قرائت خانه‌ای عمومی تأسیس کردند بنام « کانون ایران وابسته به انجمن فرهنگی اخوت رشت » و مجله‌ای نیز بنام مجله فرهنگ نشر میدادند . این مجله مدت هشت سال نشر می‌یافت . زمانیکه شادروان محمدعلی تربیت رئیس فرهنگ گیلان بود به تأسیس کتابخانه عمومی دست یازید و با کمک فرهنگ پژوهان رشت کتابخانه‌ای عمومی دائر کرد . در این کتابخانه از نفائس کتب خطی نسخه‌هایی میتوان یافت دانشمندان گیلان اکثرشان کتابهای خود را وقف این کتابخانه کرده‌اند از جمله مرحومان سید عبدالوهاب صالح و ملاعباسعلی کیوان .

۵۱۱ - کتابخانه شریعت سنگلجی : آقا شیخ رضاقلی شریعت سنگلجی از علمای معروف و بنام تهران بود . کتابخانه‌ای فراهم آورد که مجموعه‌ای از کتب کلامی اهل سنت و جماعت بود و از نفائس کتابخانه او اسفار ملاصدرا را میتوان نامبرد که میرزا حکیم (شهاب) بخط خود بر آن حواشی نوشته بود . کتابهای این کتابخانه بکتابخانه‌های خصوصی فروخته شد .

۵۱۲ - کتابخانه صدر الافاضل : صدر الافاضل جد آقای فخرالدین

خط وامضای فرهاد میرزا بر پشت یکی از کتابهاییکه متعلق بکتابخانه او بوده است .
این نسخه متعلق بکتابخانه آقای ادیب پرومند است .

نصیری امینی از دانشمندان دوران اخیر بود او در شعر و ادب فارسی و عربی کم نظیر بود . خطوط هفت گاندر ا بسیار خوش مینوشت تألیفات متعدد دارد . کتابخانه صدرا الافاضل که خود مردی صاحب نظر و کتاب شناس بوده است از کتابخانه های ممتاز و بی بدیل قرون اخیر بشمار میرفت پس از درگذشتش قسمتی از کتابخانه او بتصرف و تملک مجدالدین نصیری فرزندش و قسمتی دیگر بکتابخانه فخرالدین نصیری امینی انتقال یافت . بیشتر کتابهای کتابخانه صدرا الافاضل از نسخ نایاب و منحصر بفرد بوده است .

۵۱۳ - کتابخانه مجدالدین نصیری : مجدالدین نصیری از جمله کتاب شناسان شهیر و مطلع از فنون تذهیب و تشعیر و از نویسندگان

چیره‌دست خطوط و اقلام مختلف فارسی است. کتابخانه نفیسی فراهم آورده که در حدود دوهزار مجلد کتاب مخطوط و نایاب است بخصوص مجموعه‌هایی از خطوط خوشنویسان دارد که آنها را باید از بهترین مجموعه‌ها دانست .

۵۱۴ - کتابخانه فخرالدین نصیری امینی : فخرالدین نصیری امینی مردی صاحب‌نظر و در کتاب‌شناسی و هنرهای مربوط بکتاب کم‌نظیر است . کتابخانه‌ای فراهم آورده که میتوان آن را در شمار بزرگترین گنجینه‌های ادب و فرهنگ معاصر بشمار آورد نسخه‌های نفیسی و گرانقدر منحصر بفرد در کتابخانه ایشان بسیار است که اکثر مورد استفاده دانشمندان و مؤلفان و اهل تحقیق قرار گرفته و در آثار نشر یافته متذکر آن شده‌اند . کتابهای مخطوط ایشان در حدود پنجهزار مجلد است .

۵۱۵ - کتابخانه محمد محیط طباطبائی : محمد محیط طباطبائی فرزند سید ابراهیم فنا از دانشمندان و محققان و نویسندگان معاصرند . کتابخانه ایشان را باید از کتابخانه‌های معتبر بشمار آورد که در حدود پنجهزار جلد کتاب دارد و از این تعداد چهارصد جلد خطی و ۱۸۰۰ جلد فارسی و ۱۷۰۰ جلد عربی و بقیه لغات و فرهنگهای زبانهای خارجی است .

۵۱۶ - کتابخانه مرتضی مدرسی چهاردهی : مرتضی مدرسی چهاردهی از نویسندگان و محققان عصر حاضرند و آثار تحقیقی ارزنده‌ای درباره ملل و نحل تألیف و نشر داده‌اند . کتابخانه ایشان از لحاظ دارا بودن مجموعه تفسیر قرآن حائز کمال اهمیت است . و هم‌چنین قرائت و ماب‌تعلق بآن و مجموعه‌های کتب فقه و اصول فقه جعفری که فراهم آورده‌اند برای اهل تحقیق بسیار ارزنده است .

۵۱۷ - کتابخانه سرهنگ نورالدین مدرسی : نورالدین مدرسی از تربیت‌شدگان مکتب عرفان شادروان ملاعباسعلی واعظ کیوان قزوینی است . ایشان رئیس کتابخانه انجمن اخوت تهران هستند و بنا بمشرب عرفانی کتابخانه‌ای فراهم آورده‌اند که میتوان در آن مجموعه‌هایی از متون تصوف و عرفان بدست آورد که در نوع خود کم‌نظیرند . هم‌چنین مجموعه رسائل و فرمانهای سلسله‌های مختلف طریقت را که بخطوط مشاهیر عرفاست از نوادر این کتابخانه باید بشمار آورد .

۵۱۸ - کتابخانه آقا شیخ محمد تقی شوشتری : شیخ محمد تقی شوشتری مؤلف کتاب قاموس الرجال است که در ۶ مجلد بچاپ رسیده‌است . ایشان از علما و یارسان معروف و شهیر خوزستان هستند . برای تألیف کتاب قاموس الرجال آنچه کتاب در تراجم احوال رجال بوده است از خطی و چاپی فراهم آورده‌اند و بیشتر آنها نسخ منحصر بفرد است . قاموس الرجال

ایشان در حقیقت تصحیح اغلاط و اشتباهای کتاب رجال مقانی است که موسوم است به منتهی المقال .

۵۱۹ - کتابخانه ثقة الاسلام تبریزی - تبریز : ثقة الاسلام تبریزی از علمای طراز اول و دانشمندان بنام ایران و آزادیخواهان و مشروطه‌طلبان نام آوراست . آن شادروان در عاشورای سال ۱۳۳۰ هـ . بدست سربازان تراری شهید شد . ثقة الاسلام کتابخانه نفیسی فراهم آورده بود که کتاب کم نظیر مرآت الکتب مؤید آن است مرآت الکتب در واقع اثری است همانند کشف الظنون حاج خلیفه که میتوان آنرا فهرست عظیم کتابخانه ثقة الاسلام دانست . این کتاب مشتمل است بر اسامی و کتب و مؤلفان رجال شیعه . از سرنوشت کتابخانه ثقة الاسلام نویسنده نتوانست اطلاع صحیحی بدست آورد .

۵۲۰ - کتابخانه بهاری . همدان : آقا شیخ محمدباقر بهاری که از شاگردان ملاحسینقلی همدانی عارف معروف بود کتابخانه بزرگی در همدان فراهم آورد . این کتابخانه هم اکنون در تملک فرزندش بهاری وکیل دادگستری است .

۵۲۱ - کتابخانه مصطفوی . تهران : مصطفوی از اجله دانشمندان و محققان تاریخ باستان ایران و از باستان‌شناسان صاحب نظر ایران بشمارند و در این راه تتبعات و مطالعات ارزنده‌ای انجام داده‌اند که مورد استناد و استفاده اهل تحقیق است . مصطفوی کتابخانه ارزنده‌ای فراهم آورده است که بیشتر کتابهای آنرا باید برای تاریخ و باستان‌شناسی از مآخذ و مصادر شمرد .

۵۲۲ - کتابخانه واعظزاده خونساری . اراک : واعظزاده خونساری از وکلای دادگستری مقیم اراک هستند ایشان مردی محقق و دانشورند کتابخانه عظیمی فراهم آورده‌اند که در حدود بیست هزار مجلد میشود .

۵۲۳ - کتابخانه جنابی لنگرودی : جنابی لنگرودی نیز از قضات دانشمند دادگستری هستند و کتابخانه ایشان را میتوان مجموعه نفیسی از کتب فقه و اصول شیعی دانست .

۵۲۴ - کتابخانه جلال‌الدین ارموی محدث . تهران : محدث ارموی از محققان و دانشمندان معاصر است و آثاری را تصحیح و نشر داده‌اند که بسیار ارزنده و سودمنداند . از جمله کتاب النقص که از آثار بسیار نفیس ادب و فرهنگ شیعی فارسی بشماراست . کتابخانه محدث محتوی آثار مخطوط بسیار ارزنده‌ایست خاصه در احادیث مذهب شیعه .

۵۲۵ - کتابخانه آقا شیخ باقر آیه الله زاده مازندرانی . تهران : کتابخانه آیه الله زاده مازندرانی در حقیقت مجموعه ایست کم نظیر از کتب فقه و اصول مذهب جعفری و کتابهای منحصر بفرد و مخطوط مصنفان و مؤلفان در آن بسیار است .

۵۲۶ - کتابخانه استاد مشکوة . تهران : استاد مشکوة از دانشمندان و محققان معاصرند . ایشان کتابخانه بسیار گرانقدری داشتند که آنرا بدانشگاه تهران اهدا فرمودند و تاکنون ده مجلد فهرست آن کتابخانه از طرف دانشگاه تهران نشر یافته است . جز آن کتابخانه کتابخانه شخصی دیگری نیز فراهم آورده‌اند که مجموعه‌ایست از کتابهای فلسفی اسلامی .

۵۲۷ - کتابخانه اعزاز ثقفی . تهران : کتابخانه اعزاز ثقفی از لحاظ داشتن مجموعه‌های اسناد و فرمانها و مدارك تاریخی خاصه متعلق بدوران قاجار بسیار قابل توجه است .

۵۲۸ - کتابخانه فرید . رامسر : عبدالوهاب فرید مردی است وارسته و دانشمند ایشان کتابخانه ارزشمندی از آثار ادبی و علمی خطی زبان فارسی و عربی فراهم آورده‌اند که متجاوز از پنجهزار مجلد می‌گردد .

۵۲۹ - کتابخانه آية الله مرعشی - قم : آية الله سید شهاب‌الدین مرعشی نجفی دام‌ظله از علمای دانشمند معاصر است و آثار و تألیفات بسیار دارد ، بهمت ایشان کتابخانه‌ای عمومی در شهر مقدس قم بنیاد گردیده‌است . حضرت آية الله مرعشی کتابخانه خصوصی خودشان را که دارای نسخه‌های بسیار نفیس و گرانها بود برای تأسیس کتابخانه عمومی اختصاص دادند و در تاریخ سوم شعبان سال ۱۳۸۶ ق . با حضور دانشمندان و معاریف شهر قم آنرا رسماً افتتاح کردند . این کتابخانه رویهم‌رفته در این تاریخ (مهر ۱۳۴۶) هیجده هزار جلد کتاب چاپی و در حدود سه هزار جلد کتاب نفیس خطی دارد که فهرست کتابهای خطی آن بهمت فرزند و الا تبارشان بزودی چاپ و نشر خواهد یافت .

این کتابخانه اینك مرجع مراجعه عموم طالب‌علمان است و روزانه از ساعت ۸ صبح الی ۱۱/۵ و بعد از ظهرها از ساعت ۴-۹ برای مطالعه ارباب طلب دائر و باز است .

آقا حاج سید محمود آیت‌الله‌زاده مرعشی ریاست کتابخانه را بعده دارند - اخیراً نیز زمینی بمساحت ۷۵۰ متر برای ساختمان کتابخانه از طرف علاقه‌مندان بنشر معارف اسلامی خریداری و برای ساختمان آن اختصاص داده شده است .

۵۳۰ - کتابخانه آية الله خونساری . قم : آية الله آقاسید احمد خونساری که از علمای طراز اول شیعی هستند کتابخانه‌ای فراهم آورده‌اند که مجموعه کتب فقه و اصول جعفری آن ممتاز است .

۵۳۱ - کتابخانه سید محمد باقر سبزواری . تهران : سید محمد باقر سبزواری رئیس مؤسسه وعظ و خطابه دانشکده الهیات کتابخانه نفیسی از کتب مخطوط دارند .

۵۳۲ - کتابخانه استاد مدرس رضوی : استاد مدرس رضوی از محققان و دانش‌پژوهان معاصرند ایشان موفق به تصحیح و تنقیح چند اثر ادبی گردیده‌اند که قابل ملاحظه و ارجمند است . کتابخانه ایشان از نظر دارا بودن آثار ادبی فارسی و عرفانی ارزنده و گرانقدر است .

۵۳۳ - کتابخانه واعظ چرندابی . تبریز : حجة الاسلام حاج میرزا عباسقلی مجتهد واعظ چرندابی از مشاهیر علمای ایرانند . کتابخانه معظمی دارند که کتابهای خطی آن بسیار نفیس و قابل ملاحظه است . ایشان کتابخانه خود را وقف آستان قدس رضوی کرده‌اند .

۵۳۴ - کتابخانه میرزا رضا نائینی : شادروان نائینی از ادبای شهر ایران و مدتی ریاست انجمن ادبی ایران را برعهده داشتند . پس از مرگ بنا بوصیتی که کرده بودند کتابهایشان را بکتابخانه آستان قدس رضوی تحویل دادند .

۵۳۵ - کتابخانه صادق ابراهیمی : شادروان صادق ابراهیمی از قضات عالیرتبه و دانشمند دادگستری بودند کتابخانه ابراهیمی از کتابخانه‌های معروف معاصر بود و خوشبختانه کتابخانه پس از درگذشت ایشان هم‌چنان در آن خاندان باقی است .

۵۳۶ - کتابخانه محمود فرخ . مشهد : محمود فرخ از مشاهیر شعرای معاصرند و تألیفاتی در تاریخ و ادب فارسی دارند کتابخانه ایشان از نظر نسخه‌های خطی نادر و نایاب یکی از کتابخانه‌های نامی معاصر است .

۵۳۷ - کتابخانه آخوند ملاعلی همدانی . همدان : مرحوم آخوند ملاعلی همدانی از اجله علمای اخیر ایران بود . مدرسه‌ای در همدان بنیاد نهاد که بنام مدرسه آخوند نام‌آور است . کتابخانه‌ای در این مدرسه تأسیس کرد که کتابهای آن متعلق به بانی آن بود . این کتابخانه با داشتن نسخه‌های خطی منحصر بفرد یکی از کتابخانه‌های معتبر و قابل توجه کنونی است .

۵۳۸ - کتابخانه سلطان‌القرائی . تبریز : این کتابخانه را شادروان شیخ ابوالقاسم سلطان‌القرائی متولد ۱۲۸۷ بنیاد نهاد و پس از او کتابخانه به تملک فرزند خلفش شیخ عبدالرحیم سلطان‌القرائی درگذشته بسال ۱۳۳۶ درآمد و از او به فرزندش شیخ ابوالقاسم سلطان‌القرائی درگذشته بسال ۱۳۶۸ ه . رسید و از او به فرزندش جعفر سلطان‌القرائی بارث واگذار شد . جعفر سلطان‌القرائی مردی دانشمند و دلباخته کتاب است و خود ایشان نیز بر ذخائر گرانقدری که به تملک ایشان درآمده بسیار افزوده‌اند و اینک این کتابخانه یکی از گنجینه‌های مخطوط پراچ ایران است و نسخه‌های نفیس آن بسیار و روشنائی بخش دیده صاحب‌نظران . جعفر سلطان‌القرائی برای این کتابخانه

کم نظیر فهرستی تهیه کرده‌اند که آرزومند است هر چه زودتر نشریاد و منتظران را ارمغانی گرانقدر باشد.

۵۳۹ - کتابخانه شیخ الاسلام زنجان. زنجان: در زمان آخوند ملاعلی زنجانى جد خاندان شیخ الاسلام زنجانى این کتابخانه تأسیس یافت. نسخه‌هائی از مصنفات شیخ الاسلام زنجانى که سال ۱۱۲۹ تحریر یافته در این کتابخانه موجود است. کتب مخطوط این کتابخانه اکثر از نفائس فرهنگ و ادب است.

۵۴۰ - کتابخانه سیدعلی ایروانى. تبریز: سیدعلی بن سیدعبدالله ایروانى کتابخانه بزرگی در تبریز بنیاد نهاد و کتابهای آن را با تولیت اولاد ذکور وقف اهل علم کرد. این کتابخانه هم‌اکنون تحت سرپرستی امیر عبدالحجه در تبریز دائر است و اهل علم از کتابهای آن مستفید مستفیض می‌گردند.

۵۴۱ - کتابخانه حاج میرزا عبدالله مجتهدی: آقا میرزا عبدالله از شاگردان حاج شیخ عبدالکریم یزدی در قم بود کتابخانه‌ای قابل توجه فراهم آوردند و پس از ایشان فرزندشان آقارضا اصفهانی که از علمای نامی تبریزند و بزبانهای فرانسه و انگلیسی آشنائی دارند کتابخانه را توسعه دادند و هم‌اکنون در حدود پنجهزار جلد کتاب در کتابخانه ایشان جمع‌آوری شده است. آقای رضا اصفهانی بامضای مستعار عطارد. در مجله دانشکده ادبیات مقالات ادبی و تحقیقی می‌نوشتند.

۵۴۲ - کتابخانه دکتر رضا صالح. رشت: دکتر رضا صالح کتابخانه‌ای در رشت فراهم آورده‌اند که بیشتر کتابهای آن در علوم اسلامی است و بیش از هفت هزار جلد کتاب تاکنون گردآورده‌اند.

۵۴۳ - کتابخانه حاج سید محمود روحانی: حاج سید محمود روحانی از شاگردان آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و میرزا محمدعلی مدرسی رشتی در نجف بود. در آغاز سلطنت رضاشاه کبیر بنمایدگی مجلس شورای ملی انتخاب شد و در تغییر سلطنت نقش مؤثری داشت. از روشنفکران و آزادیخواهان شهیر است. پسر ارشد ایشان سپهد روحانی است. کتابخانه قابل توجهی فراهم آورده بود که پس از درگذشت او به تملک سپهد روحانی درآمد و نفائس مخطوط این کتابخانه را ایشان به کتابخانه علوم دینی مدرسه مهدویه رشت اهدا کردند.

۵۴۴ - کتابخانه مدرسه مهدویه رشت: این مدرسه در جنب مسجد کاسه فروشان رشت قرار دارد. آقاسید مهدی رودباری که از شاگردان سید محمد کاظم یزدی و میرزا علی مدرسی بود پس از بازگشت بایران در رشت سکونت اختیار کرد و امامت جماعت را بر عهده گرفت و در جوار مسجد

کاسه‌فروشان مدرسه طلاب علوم دینی مهدویه را بنا نهاد و کتابخانه‌ای برای این مدرسه ترتیب داد که بیش از دوهزار جلد کتاب خطی و چاپی برای آن فراهم آورد. پس از درگذشتش حاج‌سید محمود مجتهد ضیابری که از علمای شهیر گیلانند مدرسه و کتابخانه را سرپرستی می‌کنند و اکنون در حدود چهار هزار جلد کتاب دارد و بصورت کتابخانه عمومی اداره میشود.

۵۴۵ - کتابخانه محمدباقر الفت : محمدباقر الفت فرزند آقاجنقی اصفهانی معروف است ، کتابخانه آقاجنقی مسجد شاهی که از کتابخانه‌های معروف اصفهان بود بایشان منتقل گردید . در این کتابخانه از متون ادبی فراوان توان یافت و از تألیفات آقاجنقی یکی تاریخ مشروطیت (قسمت اصفهان) و دیگری کتاب هفت‌برادر شرح حال فلاسفه در این کتابخانه موجود است .

۵۴۶ - کتابخانه شیخ جواد رشتی : شیخ جواد رشتی از علمای عصر ناصری بود که شرح حالش در اعلام‌الشیعه و اعیان‌الشیعه بطور کامل آمده است^{۳۶} شیخ جواد رشتی از علمای گیلان بود و او را باید از وعاظ عالیمقام و کم‌نظیر قرن اخیر بشمار آورد . کتابخانه‌ای ترتیب داد که در حدود بیست هزار جلد کتاب مخطوط و چاپی داشت پس از درگذشتش کتابخانه‌اش متفرق گردید .

۵۴۷ - کتابخانه روحانی - لنگرود : آقاسید مصطفی روحانی از فلاسفه و عرفای نامی گیلانست که علوم عقلی را در مشهد و مکتب‌عرفانی‌را در محضر ملاعباسعلی کیوان قزوینی فرا گرفت . شادروان کیوان قزوینی در سالهای آخر عمر که قصد عزلت‌گزینی داشت به لنگرود رفت و سالهای آخر عمر را نزد روحانی‌گذراند . روحانی کتابخانه‌ای فراهم آورده است که از لحاظ دارا بودن کتابهای فلسفی و عرفانی بسیار قابل توجه است .

۵۴۸ - کتابخانه شیخ علی علم‌الهدی : علم‌الهدی از شاگردان آخوند ملا محمد کاظم خراسانی در نجف اشرف بود پس از پایان تحصیلات بگیلان رفت و با آزادیخواهان گیلان در انقلاب مشروطیت همکاری نزدیک داشت بعد از استقرار مشروطیت در رشت سکونت اختیار کرد و به استقادات علمی اشتغال ورزید . کتابخانه بزرگی از کتابهای اسلامی و ادبی فراهم آورد . از جمله آثار نفیس کتابخانه علم‌الهدی آثار و اسناد و مدارک انقلاب جنگل است . این کتابخانه هم‌اکنون در تملک و تصرف فرزندان ایشان است .

۵۴۹ - کتابخانه دکتر عبدالحسین ملک‌زاده آذرمند . رشت : آذرمند مدیر روزنامه سایبان رشت و از معاریف گیلانست . کتابخانه ایشان تقریباً شامل کلیه کتب تاریخی و ادبی فارسی است و در حدود شش هزار مجلد است .

۵۵۰ - کتابخانه سید نورالدین جزایری . خوزستان : سید نورالدین

جزایری از علمای طراز اول و روشنفکران خوزستان بود. درباره تاریخ و جغرافیای خوزستان اطلاعات و اسناد فراوانی گردآورد که پس از درگذشتش بنام تاریخ و جغرافیای خوزستان به همت برادر دانشمندش سید محمدعلی امام شوشتری به چاپ رسیده است.

این مرد دانشمند کتابخانه‌ای فراهم آورد که محتوی کلیه آثارى است که درباره خوزستان مطالبی دارند و این مجموعه نفیس که شامل مجلات چاپ مصر و سوریه نیز می‌شود بالغ بر چهار هزار جلد است. این کتابخانه هم اکنون در تملک سید محمدعلی امام شوشتری است.

۵۵۱ - کتابخانه حاج میرزا ابوعبدالله زنجانى . زنجان : حاج میرزا ابوعبدالله زنجانى مؤلف تاریخ پرارزش قرآن است که در مصر به چاپ رسیده است و ترجمه آنرا ابوالقاسم صاحب در تهران نشر داده‌اند، کتابخانه ایشان در حدود پنجهزار جلد کتاب داشت که اکنون در تملک فرزندشان صادق ضیائی قاضی دادگستری است. در این کتابخانه رساله‌هائى فلسفى بخط مصنفان آن موجود است از جمله آثار نفیس این کتابخانه باید از کتاب سعد و سعود تألیف ابن طاووس بخط مصنف آن یاد کرد. همچنین از بعضی رسائل ابن کمونه صاحب کتاب المعبر نیز در این کتابخانه موجود است.

۵۵۲ - کتابخانه لاکانى . رشت : حاج شیخ مهدى لاکانى از شاگردان آقا سید محمد کاظم یزدی بود پس از فراغ از تحصیل برشت رفت و به افادات علمى مشغول شد. کتابخانه لاکانى از کتابخانه‌های شهر معاصر است و در حدود چهار هزار جلد کتاب مخطوط دارد. این کتابخانه خوشبختانه در تملک فرزند ایشان که از علمای گیلانند باقی مانده است. از جمله نفائس این کتابخانه نسخه منحصر بفرد آثار محمود آلوسی است.

۵۵۳ - کتابخانه صادقى . رشت : حاج شیخ کاظم مجتهد صادقى از علمای طراز اول رشت بود که بسال ۱۳۴۵ . ش. درگذشت کتابخانه این مرد دانشمند از کتابخانه‌های قابل توجه بود که پس از درگذشت او وسیله فرزند برومندش بر مسجد صادقیه وقف گردید. و به همین مناسبت در مهرماه ۱۳۴۶ در مسجد صادقیه کتابخانه عمومى تأسیس و افتتاح شد. این کتابخانه دوهزار جلد کتاب قابل استفاده دارد.

۵۵۴ - کتابخانه میرزا هاشم خونسارى . اصفهان : میرزا هاشم خونسارى از علمای عالیقدر معاصر بودند کتاب مبانی الاصول از تألیفات اوست و کتاب اصول آل الرسول نیز تألیف دیگری از این دانشمند است. کتابخانه خونسارى متجاوز از دوهزار جلد کتاب داشت که بیشتر آن در حدیث بود. مؤلف الذریعه نوشته است که نسخه کتاب اصول آل الرسول را در کتابخانه خونسارى خود مطالعه و مشاهده کرده است. متأسفانه این نسخه

نفیس نیز مانند بسیاری دیگر از نسخه های ارزنده کتابخانه خونساری اینک معلوم نیست در کجاست و در تملك کیست ؟

۵۵۵ - کتابخانه دکتر صحت . تهران : کتابخانه دکتر صحت مشتمل است بر دو کتابخانه بزرگ و معظم یکی کتابخانه احمدشاه قاجار و دیگری کتابخانه محمدحسین میرزا ولیعهد . این دو کتابخانه در اختیار ایشان است و متأسفانه هیچکس را بر کتابهای نفیس آن دسترس نیست .

۵۵۶ - کتابخانه ادیب برومند . تهران : عبدالعلی ادیب برومند از سخن سرایان عالقدر معاصر و از شیفتگان فرهنگ و ادب فارسی و از دلباختگان هنرهای ظریفه ایرانند . مجموعه های گرانقدری از مینیاتورها و خطوط و قلمدان و دیگر آثار هنرمندان ایران فراهم آورده اند . کتابخانه ایشان مجموعه ایست از نفائس هنری ایران ، نسخه های نفیس و ارزنده کتابخانه ادیب برومند اکثرشان بی نظیر و درجهان بی مانند است . از نسخ نفیسه این کتابخانه میتوان از لیلی و مجنون نظامی بخط میرعماد سیفی قزوینی و یوسف وزلیخا جامی بخط میرعلی هروی و خمسه نظامی که در زمان شاه عباس کبیر وسیله عده کثیری از هنرمندان دارلصنائع شیراز فراهم آمده - قرآن بخط علیرضای عباسی و خمسه نظامی متعلق به اواخر قرن نهم که حاوی ۲۵ مجلس از کارهای نفیس دوره تیموری است . جنگ متعلق به قرن هشتم که چند نسخه نفیس در آن وجود دارد . بوستان سعدی بخط محمد هروی مشهور به سری میتوان بعنوان نمونه یاد کرد .

۵۵۷ - کتابخانه مدرسه صدر . تهران : این کتابخانه بسال ۱۲۳۲ ه . ق . تأسیس یافت و دارای ۲۹۰ جلد کتب خطی است .

۵۵۸ - کتابخانه مدرسه ناصری . تهران : این کتابخانه در سال ۱۲۹۷ ه . ق . بنیان گذاری شد و تا سال ۱۳۰۶ ش تعداد کتابهای آن بالغ بر چهار هزار و پانصد و پنجاه و یک جلد بوده است .

۵۵۹ - کتابخانه مدرسه خان مروی : این کتابخانه بسال ۱۲۳۳ ق . تأسیس شده و در سال ۱۳۰۶ طبق يك آمار رسمی دوهزار و سیصد و شصت و نه جلد کتاب مخطوط داشته است .

۵۶۰ - کتابخانه مدرسه سن لوئی تهران : تأسیس آن بسال ۱۲۸۷ ق . بوده در سال ۱۳۰۶ پنجهزار جلد کتاب داشته است .

۵۶۱ - کتابخانه سعید نفیسی : شادروان سعید نفیسی یکی از نویسندگان و محققان پرکار قرن اخیر بود کتابخانه بسیار ارزنده ای فراهم آورد که در پایان عمر کتابهای آن را بچند کتابخانه داخلی و خارجی واگذار کرد .

۵۶۲ - کتابخانه دارالفنون ناصری : دارالفنون که بهمت میرزا تقی خان امیر کبیر بنیاد یافت از همان اوان تأسیس کتابخانه قابل توجهی

نیز برای آن ترتیب دادند در کتابخانه دارالفنون گذشته از کتابهای خطی فارسی و عربی مقدار قابل توجهی کتابهای فرانسه و انگلیسی و آلمانی و روسی نیز داشته است. کتابداری این کتابخانه را در دوران ناصری مدتها مخبرالدوله درعهده داشته است.

۵۶۳ - کتابخانه سرهنگ دکتر خرمی : سرهنگ دکتر خرمی کتابخانه قابل توجهی فراهم آورده است که در آن در حدود پانزده هزار جلد کتابهای چاپی فارسی و عربی و کتابهای چاپ هند و اروپا وجود دارد. اخیراً نیز کتابهای چاپی کتابخانه شادروان ملک الشعراى بهار را نیز خریداری کرده اند.

۵۶۴ - کتابخانه بهار : ملک الشعراى بهار که بحق از شعراى نامور ایران و از محققان هوشمند بود کتابخانه نفیسی فراهم آورده بود که تعداد قابل توجهی از کتابهای خطی آن از کتابخانه پدرش ملک الشعراى صیوری با و بارث رسیده بود. پس از درگذشت شادروان بهار کتابهای خطی کتابخانه این شاعر عالقدر بکتابخانه مجلس شورایملی فروخته شد.

۵۶۵ - کتابخانه احمد گلچین معانی : آقای احمد گلچین معانی از گویندگان شیرین بیان و از محققان عالقدر معاصر است. تتبعات ایشان در آثار ادبیات کلاسیک ایران بسیار ارزنده و قابل توجه است آقای گلچین معانی کتابخانه ای فراهم آورده اند که بخصوص از نظر مجموعه تذکرة های فارسی کم نظیر است.

۵۶۶ - کتابخانه آقای احمد سهیلی خونساری : آقای احمد سهیلی خونساری از کتاب شناسان معاصر و سالها اداره امور کتابخانه ملی ملک را برعهده داشته و دارند و آثار و آثاری نیز در زمینه تصحیح و تحقیق متون ادبیات فارسی دارند که بسیار گرانقدراند کتابخانه ایشان از نظر کیفیت و داشتن نسخ ارزنده و نایاب قابل توجه است.

۵۶۷ - کتابخانه دکتر مهدی بیانی : شادروان دکتر مهدی بیانی سالها مدیریت کتابخانه ملی ایران را برعهده داشته اند و تذکره خطاطان ایشان اثری مفید و ارزنده است. کتابخانه خصوصی آقای دکتر بیانی که فهرست آنهم نشر یافته بمناسبت دارا بودن کتابهایی بخط خوشنویسان شهیر و معروف بسیار ارزنده است. پس از درگذشت شادروان دکتر بیانی کتابهای کتابخانه او برای کتابخانه مجلس شورایملی خریداری شد.

۵۶۸ - کتابخانه صدر الاسلام خوئی ۵۶۹ - کتابخانه محمد هاشم میرزا افسر ۵۷۰ - کتابخانه وحید الملک ۵۷۱ - کتابخانه وحید دستگردی ۵۷۲ - کتابخانه حاج میرزا عبدالرحیم خلخالی ۵۷۳ - کتابخانه شادروان اقبال آشتیانی که بدانشگاه تهران فروخته شد ۵۷۴ - کتابخانه علی اصغر

حکمت که بدانشگاه تهران اهدا گردید. ۵۷۵ - کتابخانه سیاح که بدانشگاه تهران اهدا گردید. ۵۷۶ - کتابخانه حاج محشم السلطنه اسفندیاری ۵۷۷ - کتابخانه حاج امین‌الضرب که قسمتی از اسناد گرانقدر آن که بخط انقلابی اخیر جمال‌الدین اسدآبادی بود به کتابخانه مجلس شورای ملی واگذار گردید. ۵۷۸ - کتابخانه یمین‌حضور در کرمانشاه ۵۷۹ - کتابخانه موزه وانگ جلفا: در این کتابخانه آثار نفیسی از ادبیات و کتب دینی بزبان ارمنی از قرن پنجم هجری و اسناد و مدارکی درباره روابط ارمنه و فرمانهای پادشاهان ایران از زمان شاه‌عباس بزرگ به بعد موجود است.

۵۸۰ - کتابخانه شادروان علامه قزوینی - میرزا محمد قزوینی شهیر به علامه از محققان دقیق و بنیان‌گذار روش اصولی در تحقیق و تصحیح انتقادی متون ادبی بودند کتابخانه نفیسی فراهم آورده بود که پس از درگذشتش به کتابخانه مرکزی دانشگاه فروخته شد.

۵۸۱ - کتابخانه دکتر مهدوی: دکتر مهدوی از علاقه‌مندان و شیفتگان ادب و فرهنگ فارسی است و نفقه‌ای نیز برای چاپ آثار گرانقدر فارسی اختصاص داده‌اند که در اختیار دبیرخانه دانشگاه تهران است و تاکنون آثار نفیسی به نفقه ایشان چاپ و نشر یافته است. کتابخانه ایشان نیز از کتابخانه‌های معتبر و ارزشمند معاصر است و فهرست این کتابخانه نیز از طرف دانشگاه تهران بچاپ رسیده است.

۵۸۲ - کتابخانه مجتبی مینوی: مجتبی مینوی از نویسندگان و محققان معاصر است و سالها در ترکیه و انگلستان و ایتالیا و فرانسه در کتابخانه‌ها مأموریت داشته‌اند که از نسخه‌های نفیس و منحصر بفرد برای کتابخانه مرکزی دانشگاه میکروفیلم تهیه کنند و با دسترسی داشتن بکتابخانه‌های عظیم ترکیه و انگلستان و ایتالیا توانسته‌اند برای کتابخانه اختصاصی خود میکروفیلم‌های ارزنده‌ای تهیه کنند هم‌چنین کتابخانه نفیسی فراهم آورده‌اند که در حدود ۱۵۰۰۰ جلد کتاب دارد و این کتابخانه برای استفاده طالب‌علمان و دانش‌پژوهان اختصاص داده شده است.

۵۸۳ - کتابخانه مجلس شورای ملی: این کتابخانه در سال ۱۳۰۲ ش. تأسیس گردید و شادروان اعتصام‌الملک نویسنده و مترجم عالی‌قدر سالیان دراز مدیریت و سرپرستی آن را برعهده داشت. در سالهای اول تأسیس کتابهای آن بالغ بر ۳۳۷۵۴ جلد بوده است در طی ۴۴ سال که از عمر این کتابخانه میگذرد بهمت و کوشش دانش‌پژوهانیکه در طی ادوار مختلف مدیریت آن را برعهده داشته‌اند و با حسن نیتی که از طرف رؤسای مجلس شورای ملی طی این مدت برای ترقی و تکامل کتابخانه مبدول گردیده بخصوص در سالهای اخیر با مجاهدات قابل تقدیس آقای دکتر تقی فضل‌کتابهای

مخطوط این کتابخانه بصورت قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته و نسخه‌های ارزنده و گرانبه‌ای برای کتابخانه مجلس شورای ملی خریداری شده‌است و در اثر همین توجهات گروهی از دانش‌پژوهان و خاندانهای اصیل تشویق به اهداء کتابخانه‌های خود بکتابخانه مجلس شورای ملی گردیدند که اهم این کتابخانه‌های اهدائی عبارتند از . کتابخانه شادروان سرلشکر فیروز - کتابخانه شادروان سید محمد صادق طباطبائی - کتابخانه حاج احتشام السلطنه کتابخانه حاج امام جمعه خوئی . در این تاریخ کتابخانه مجلس شورای ملی جمعاً ۸۲۰۰۰ جلد کتاب دارد که از این تعداد ۱۲۶۰۰ جلد آن خطی است . و تاکنون ده مجلد فهرست برای کتابهای خطی آن تدوین گردیده و بحق از این رهگذر خدمت شایان تمجیدی در زمینه کتاب‌شناسی بعمل آمده است .

۵۸۴ - کتابخانه مجلس سنا : این کتابخانه در سال ۱۳۲۹ تأسیس یافته و در تکامل آن آقای مهندس شریف امامی بذل توجه و عنایت خاصی مبذول داشته‌اند و در اثر همین توجه در این مدت اندک کتابخانه مجلس سنا ۲۴۰۰۰ جلد کتاب جمع‌آوری کرده است که با ید گفت با توجه بنوع کتابهای جمع‌آوری شده کاری ارزنده انجام گرفته است .

۵۸۵ - کتابخانه سلطان حسین تابنده گنابادی : سلطان محمد گنابادی صاحب تفسیر بیان السعاده پیشوای سلسله گنابادی کتابخانه‌ای در بیدخت گناباد تأسیس کرد که کتابهای آن در حدود سه هزار جلد کتاب خطی میشود . این کتابخانه هم اکنون موجود است و نسخه‌های بدیعی در آن توان یافت از جمله نسخه منحصر بفرد جلد دوم ریاض السیاحه است .

۵۸۶ - کتابخانه انجمن اخوت تهران : شاهزاده ظهیرالدوله برای خانقاه صفی‌علیشاه کتابخانه‌ای تأسیس کرد این کتابخانه هم اکنون بنام کتابخانه انجمن اخوت موجود است و در حدود هزار جلد کتاب دارد .

۵۸۷ - کتابخانه حاج شیخ باقر ترقی : ترقی کتابخانه‌ای ترتیب داده است که در حدود دوهزار جلد کتاب مخطوط دارد و از امتیازات این کتابخانه اینست که بیش از چهارصد جلد از دیوانهای مخطوط شاعران ایران در آن جمع‌آوری شده است .

۵۸۸ - کتابخانه رکن‌الدین همایونفرخ : نویسنده این اثر با صرف بیست و پنج سال وقت توفیق یافته‌است که کتابخانه‌ای ترتیب دهد که رویه‌رفته شامل پنجهزار و سیصد جلد کتاب است که از این تعداد هزار و هفتاد و سه جلد آن خطی است و از جمله اختصاصات کتابخانه حقیر آنکه دوست و سی و شش جلد آن بخط معنفان و مؤلفان و شاعران است و اکثر آنها نسخه‌های منحصر بفرد در جهان شناخته شده است . امید است فهرست کتابخانه خود را در آینده

نزدیک نشر دهد .

۵۸۹ - کتابخانه روضاتی اصفهان : روضاتی از دانشمندان معاصر است و کتابخانه ایشان از نظر داشتن مجموعه‌های کامل فقه و اصول قابل توجه است .

۵۹۰ - کتابخانه عمومی اصفهان : کتابخانه عمومی شهرداری اصفهان یکی از کتابخانه‌های قدیمی دوران اخیر است و در این کتابخانه مجلداتی از کتب خطی هست که بسیار مورد توجه و حائز اهمیت است . از جمله جنگی است که در زمان حیات خواجه حافظ شیرازی فراهم آمده و گروه کثیری از گویندگان و نویسندگان و مشاهیر و صدور زمان و دوران خواجه حافظ در آن بخط خود مطالبی نوشته‌اند از جمله چندغزل نیز از خواجه حافظ در آن ثبت شده است .

۵۹۱ - کتابخانه محمد رضانی : شادروان محمد رضانی از ناشران خدمتگزار عالم کتاب بود و با تأسیس کلاله خاور و نشر آثار نفیسی از جمله مثنوی مولوی مصحح و منقح به نشر آثار ادب فارسی خدمتی شایان تقدیر انجام داد و چون کتاب‌شناس بود کتابخانه‌ای نفیس فراهم آورد ، محمد رضانی نیت آن داشت که کتابخانه خود را وقف مسجد اعظم قم کند . متأسفانه اجل مهلتش نداد بقرار اطلاع ورثه آن مرحوم مقداری از کتابهای خطی او را بکتابخانه مسجد اعظم قم اهدا کرده اند .

۵۹۲ - کتابخانه مسجد اعظم . قم : این کتابخانه بهمت شادروان آیه‌الله بروجردی بنیاد گذاشته شد و اکنون یکی از کتابخانه‌های معتبر شهر قم است .

۵۹۳ - کتابخانه مدرسه شاهزاده - تهران : والده عبدالحسین میرزا نصرت‌الدوله در زمان ناصرالدین‌شاه بسال ۱۳۰۰ هـ. مدرسه‌ای بنیاد نهاد که کتابخانه آن از کتابخانه‌های ممتاز مدارس قدیمه تهران بود . این مدرسه بنام مدرسه شاهزاده خانم شهرت داشت .

۵۹۴ - کتابخانه مدرسه دانگی - تهران : حاج سیدجعفر لاریجانی مجتهد در حدود سال ۱۲۹۸ هـ. در تهران مدرسه‌ای بنیاد نهاد و کتابخانه‌ای برای آن فراهم آورد . این مدرسه بنام مدرسه لاریجانی و یا دانگی شهرت یافته بود .

۵۹۵ - کتابخانه مدرسه کاظمیه - تهران : میرزا سید کاظم مستوفی اصطبل‌دار همایونی مدرسه‌ای بسال ۱۳۰۲ هـ. بنیاد نهاد که مدرس آن میرزا سید علی اکبر تفرشی مجتهد شهریر بود کتابخانه این مدرسه نیز از کتابخانه‌های قابل توجه مدارس قدیمه تهران بود .

۵۹۶ - کتابخانه خانقاه احمدی شیراز: عارفان بیدار دل سلسله جلیله ذهبیه در شیراز کتابخانه‌ای برای خانقاه احمدی فراهم آورده‌اند که در شیراز طرف مراجعه ارباب طلب و دانش است و از کتابخانه‌های ارزنده بشمار است .

۵۹۷ - کتابخانه آستانه شاه چراغ . شیراز : در سالهای اخیر تحت توجهات شاهنشاه آریامهر گذشته از اینکه گنبد و بنای آستانه مقدسه شاه چراغ تعمیر اساسی گردید کتابخانه آبرومندی نیز برای آن تأسیس و بنیاد یافت . اینک تعدادی از کتابخانه‌های دائر و قابل توجه را نیز فهرست وار از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرانند .

۵۹۸ - کتابخانه مسجد اعظم قم ۵۹۹ - کتابخانه مدرسه رضویه قم ۶۰۰ - کتابخانه مدرسه فیضیه قم ۶۰۱ - کتابخانه آستانه مقدسه حضرت معصومه ۶۰۲ - کتابخانه مدرسه حجتیه قم ۶۰۳ - کتابخانه مدرسه مهدیه قم ۶۰۴ - کتابخانه علوم دینی دامغان ۶۰۵ - کتابخانه مدرسه علوم دینی بشرویه خراسان ۶۰۶ - کتابخانه مسجد جامع یزد ۶۰۷ - کتابخانه مزار علی بن امام محمد باقر واقع در مشهد اردهال ۶۰۸ - کتابخانه دانشوران اهواز واقع در مدرسه علوم دینی اهواز ۶۰۹ - کتابخانه عمومی شوشتر .

۶۱۰ - کتابخانه غرب . همدان : (مدرسه آخوند) این کتابخانه قبل از سال ۱۳۳۲ در جوار مدرسه آخوند قرار داشت و نزدیک به هفتصد جلد کتاب از کتابخانه شادروان مجذوب علیشاه کبوترآهنگی سرمایه آنرا تشکیل میداد .

در سال ۱۳۳۲ به همت حضرت آیت‌الله آخوند و همت جمعی ارباب خیر خانه‌ای که در جنب مدرسه قرار داشت خریداری کردند و آنرا بکتابخانه اختصاص دادند . در محل خریداری شده . بمرپرستی آیت‌الله آخوند ساختمان نوین‌بای ساختمان کردند و این ساختمان بنام کتابخانه غرب با تصدی آقای دکتر مقصودی آغاز بکار کرد .

با بذل همت و مجاهدت متصدی کتابخانه در سال ۱۳۴۳ - کتابهای کتابخانه بالغ بر ۲۳۸۰۰ جلد گردید که از این تعداد ۱۲۰۰ جلد آن از کتابهای نفیس و نایاب و نادر خطی است . در جوار کتابخانه چند اطاق ساخته شده است که گنجایش سکونت سی نفر از طلاب را دارد این کتابخانه امروز بصورت کتابخانه عمومی اداره میشود و فهرست کتابهای خطی آنرا هم آقای دکتر مقصودی تنظیم و تدوین کرده است .

۶۱۱ - کتابخانه عمومی مدرسه دامغانی . همدان : مدرسه دامغانی از مدارس قدیم همدان است و کتابخانه آن که اینک نیز دائر است از کتابخانه‌های قابل توجه شهر همدان بشمار است . این مدرسه در حال حاضر سی نفر طلبه دارد و نزدیک به دوهزار جلد کتاب خطی در کتابخانه آن وجود

خطی ارزنده و قابل توجه دارد . فهرست این کتابخانه را هم آقای دکتر مقصودی تنظیم کرده اند .

۶۱۴ - کتابخانه ادبی همدان : آقای ادبی از فرهنگیان بازنشسته همدانند و از دانشمندان آن سامان بشمارند ایشان کتابخانه‌ای فراهم آورده‌اند که از نظر کیفیت و کمیت قابل ذکر است .

۶۱۵ - کتابخانه برنا . همدان : آقای برنا از معاریف همدانند و کتابخانه‌ای فراهم آورده‌اند که نزدیک به پنجهزار جلد کتاب دارد .

۶۱۶ - کتابخانه پنبه‌چی . همدان : آقای پنبه‌چی از مشاهیر مردم همدانند و کتابخانه‌ای فراهم آورده‌اند که نزدیک به پنجهزار جلد کتاب دارد .

۶۱۷ - کتابخانه آیه‌الله آخوند . همدان : آیه‌الله آخوند از اجله دانشمندان و فاضل عصر حاضرند کتابخانه شخصی ایشان بسیار ارزنده و مورد توجه اهل علم است و نزدیک به سه هزار و پانصد جلد کتاب دارد .

۶۱۸ - کتابخانه کوثر . همدان : خاندان کوثر از دودمانهای نامی همدان و اکثر افراد آن خاندان از مردم اهل فضل و دانش بوده‌اند . کتابخانه نفیس این خاندان نسل بعد از نسل تا زمان حاضر حفظ گردید و سرانجام بکتابخانه آستان قدس رضوی تقدیم شد .

۶۱۹ - کتابخانه رضوی . همدان : کتابخانه خاندان رضوی از کتابخانه‌های شهر همدان بود پس از اینکه به آقارضا همدانی رسید ورثه او کتابخانه را به آقای عندلیب‌زاده فروختند و این کتابخانه نفیس که کتابهای خطی آن بسیار گرانقدر است در تملک ایشان است .

۶۲۰ - کتابخانه آرامگاه ابوعلی سینا . همدان : پس از اتمام ساختمان مجلل آرامگاه ابوعلی سینا کتابخانه‌ای در آرامگاه بنیاد نهادند و کتابهای ارزنده‌ای برای کتابخانه فراهم آوردند و این کتابخانه نیز از کتابخانه‌های معتبر شهر همدان است .

۶۲۱ - کتابخانه اوقاف . همدان : این کتابخانه در حدود ۱۲۰۰ جلد کتاب دارد .

۶۲۲ - کتابخانه عمومی خرد . همدان : به همت چندتن از جوانان دانش دوست همدان کتابخانه عمومی خرد تأسیس گردید و اکنون نزدیک به دو هزار و پانصد جلد کتاب دارد .

۶۲۳ - کتابخانه دانش . تهران : متأسفانه کتابخانه ضیاء لشکر دانش در صفحات قبل از قلم افتاده و ناچار در اینجا از آن یاد می‌کنیم - دانش شاعری توانا و ادب دوست بود مجموعه‌های نفیس از مرقعات و کتابهای گرانقدر فراهم آورده بود که پس از مرگش متفرق گردید نویسنده این اثر از مرقعات و کتابهای کتابخانه او نسخی چند دارد .

توجه به نشر کتاب و ایجاد و بنیاد کتابخانه در عصر پهلوی

پس از کودتای ثمریخش ۱۲۹۹ و آغاز دوران مجد و عظمت تاریخ نوین ایران با توجه خاصی که قهرمان ملی و بنیان گذار دودمان پرافتخار پهلوی، رضاشاه کبیر به نشر فرهنگ و علوم جدید مبذول میفرمودند بطوریکه خواهی آموخت ترقی و پیشرفت قابل توجهی در امر چاپ و نشر پدیدار گردید و نمونه این توجه خاص و علاقه رضاشاه کبیر را بامر بسط معارف میتوان خریداری کاخ مسعودیه و اهداء آن بوزارت معارف نو بنیاد در دوران سردار سپهی معظم له دانست.

سیر ترقی و تکامل چاپ و نشر کتاب را میتوان بموازات تأسیس و بنیاد مدارس جدید دولتی با توجه بآمار و ارقامی که در دست است استنباط و استدراک کرد.

در سال ۱۲۹۹ . ش در تهران ۴۶ مدرسه قدیمه وجود داشته که ۴۹ نفر طلبه در آن بکار تحصیل مشغول بوده اند . ۳۸ مکتب خانه پسرانه و ۲۲ مکتب خانه دخترانه بوده است که در آنها جمعاً ۲۱۶۰۱ نفر شاگرد تحصیل میکرده اند ، همچنین ۷۹ مدرسه داخلی و خارجی موجود بوده که در حدود ۹۵۰۰ نفر دانش آموز داشته است و با این حساب جمعاً در حدود ۱۰۱۰۹ نفر در تهران دانشجو و دانش آموز بوده است .

طبق آمار رسمی در سال ۱۳۰۳ دانشجویانی که در تهران در مدارس عالیّه تحصیل میکرده اند ۲۷۳ نفر بوده اند و مدارس متوسطه داخلی و خارجی رویهمرفته ۸۲۷۸ نفر دانشجو داشته است و در دبستانهای داخلی و خارجی نیز ۱۳۰۰۴ نفر دانش آموز سرگرم تحصیل بوده اند که با این ترتیب در سال ۱۳۰۳ جمع کل دانشجویان و دانش آموزان در تهران بالغ بر ۲۱۵۵۵ نفر می گردیده است .

در سال ۱۳۰۸ در ۴۶ مدرسه قدیمه ۴۲۵ نفر طلبه و در ۸۲ مکتب خانه ۱۷۹۳ نفر دختر و پسر و در ۱۹۱ دبستان و دبیرستان ۲۸۹۳۵ نفر دانش آموز بکار تحصیل اشتغال داشته اند که جمع کل دانشجویان و دانش آموزان در این سال نیز بالغ بر ۳۰۳۵۳ نفر می شده است و این رقم در مقام مقایسه با رقم ۱۰۱۰۹ نفر که متعلق بسال ۱۲۹۹ است افزایش سه برابر را نشان میدهد .

در سال ۱۳۴۰ ش. این رقم به ۴۷۰۰۰ نفر افزایش می‌یابد و اگر این رقم را با تعداد تقریبی ۴۷۵۰۰۰ نفر دانش‌آموزان و دانشجویانیکه در تهران در آغاز سال تحصیلی ۱۳۴۶ نام‌نویسی کرده بوده‌اند به‌سنجیم میزان افزایش تحسین‌آمیز سطح ترقی و تکامل فرهنگ و آموزش و پرورش را طی بیست و پنج سال اخیر بنحو بارز و مبینگی در خواهیم یافت البته باید توجه داشت که این ارقام برای مقایسه فقط مربوط به دانشجویان و دانش‌آموزان شهر تهران است و علت انتخاب شهر تهران برای این نمودار و سنجش از آن رهگذر بوده است که از آمار مدارس و دانش‌آموزان شهرستانها در سالهای ۱۳۹۹ تا ۱۳۰۸ و یا قبل از آن ارقامی در دست نداشته‌ایم.

بهر حال رقم ۳۷۵۰۰۰ هزار میتواند گویای واقعی و حقیقی بسیاری از حقایق تاریخی گردد و نشان دهد که سطح اقتصاد و درآمد سرانه افراد کشور تا چه حد نسبت به سال ۱۳۲۰ و سالهای قبل از آن افزایش یافته تا همه طبقات توانسته‌اند برای تحصیل دانش خود را آماده‌کنند و از طرفی کشور ایران تا چه اندازه برای تحصیل افراد و نوباوگان و سائل و لوازم مورد نیاز را فراهم آورده است.

قبل از کودتای ۱۲۹۹ تعداد چاپخانه‌های موجود در تهران بشرح

زیر بوده است :

۱۲ چاپخانه سربی

۲ چاپخانه سنگی

جمعاً ۱۴ چاپخانه

در سال ۱۳۰۸ در تهران

۳۶ چاپخانه سنگی و سربی و در تبریز ۱۰ چاپخانه و در اصفهان

۶ چاپخانه و در کرمان ۵ چاپخانه و در مشهد ۴ چاپخانه و در شهرهای دیگر

جمعاً ۳۳ چاپخانه وجود داشته است که جمع کل چاپخانه‌ها در آن تاریخ به

۸۴ چاپخانه بالغ می‌گردیده است.

همین آمار میتواند میزان چاپ و نشر کتاب را در سال ۱۳۰۸ نشان

دهد. قبل از سال ۱۳۲۰ چاپخانه مجهز بانک ملی ایران و چاپخانه مجلس

شورایم ملی و چاپخانه آرتش شاهنشاهی با تجهیزات نو تأسیس و دایر گردید

و باید گفت تأسیس این سه چاپخانه موجب تحول و تغییر کلی در وضع

چاپخانه‌های ایران گردید و افراد علاقه‌مند به تبعیت از این چاپخانه‌ها بمرور

چاپخانه‌های مجهزی تأسیس و دائر کردند و همین امر سبب نشر بیشتر گردید.

برای آنکه میزان و معیاری از گسترش هر چه بیشتر فرهنگ و نشر

بدست داده باشیم کافی است به تعداد کتابخانه‌های دولتی و ملی در تهران که

سال ۱۳۰۲ دائر بوده‌اند توجه کنیم و سپس تعداد آنها را با کتابخانه‌هایی

که در سال ۱۳۴۵ تا آنجا که نویسنده توانسته آمار بدست آورد در مقام مقایسه و سنجش برآئیم . اینک کتابخانه‌هایی که در سال ۱۳۰۲ دائر بوده‌اند (کتابخانه‌های دولتی و وابسته بدولت و عمومی) .

۱ - کتابخانه سلطنتی ایران ۲ - کتابخانه ناصری ۳ - کتابخانه مدرسه صنعتی ۴ - کتابخانه مدرسه مروی ۵ - کتابخانه مدرسه سن لوئی ۶ - کتابخانه مدرسه صدر ۷ - کتابخانه معارف .

تعداد کتابفروشیهای تهران نیز در سال ۱۳۰۳ میتواند برای این مقایسه و سنجش معیاری باشد در آن تاریخ تهران جمعاً ۵۴ کتابخانه و لوازم التحریر فروشی داشته است بدین شرح :

در خیابان ارك ۱۸ دكان خیابان دولت ۲ دكان حسن آباد ۷ دكان بازار ۲۸ دكان عودلاجان ۱ دكان .

چنانکه گفت شد برای نتیجه گیری از مقایسه فهرست نام کتابخانه‌های دولتی و غیردولتی را که در سال ۱۳۴۵ بدست آورده‌ایم بشرح زیر برای مزید اطلاع خوانندگان ارجمند می‌آوریم :

- ۱ - کتابخانه پهلوی
- ۲ - کتابخانه باشگاه افسران با ۵۳۹۶ جلد کتاب
- ۳ - کتابخانه امامزاده یحیی با ۳۳۵۱ جلد کتاب
- ۴ - کتابخانه بهروز نازی‌آباد با ۸۱۹ جلد کتاب
- ۵ - کتابخانه بانك ملی ایران با ۲۳۰۵۰ جلد کتاب
- ۶ - کتابخانه بانك مرکزی ایران با ۱۹۹۹۱ جلد کتاب
- ۷ - کتابخانه دانشسرای عالی با ۳۷۰۵۰ جلد کتاب
- ۸ - کتابخانه دانشکده ادبیات تهران با ۶۵۱۳۵ جلد کتاب
- ۹ - کتابخانه دانشکده حقوق تهران با ۶۴۸۱۳ جلد کتاب
- ۱۰ - کتابخانه دانشکده افسری با ۱۶۰۳۷ جلد کتاب
- ۱۱ - کتابخانه دانشکده پزشکی با ۲۳۰۶۰ جلد کتاب
- ۱۲ - کتابخانه دانشکده علوم با ۱۷۳۴۵ جلد کتاب
- ۱۳ - کتابخانه دانشکده فنی با ۲۰۱۰۰ جلد کتاب
- ۱۴ - کتابخانه دانشکده دامپزشکی با ۳۴۷۹ جلد کتاب
- ۱۵ - کتابخانه دانشکده الهیات با ۱۳۰۲۵ جلد کتاب
- ۱۶ - کتابخانه دانشکده علوم اداری با ۶۰۱۶ جلد کتاب
- ۱۷ - کتابخانه دانشکده دندان پزشکی با ۳۴۷۹ جلد کتاب
- ۱۸ - کتابخانه دانشکده علوم اجتماعی با ۵۰۲۵ جلد کتاب
- ۱۹ - کتابخانه مرکزی دانشگاه با ۱۱۳۴۱ جلد کتاب
- ۲۰ - کتابخانه دانشگاه جنگ با ۱۴۰۳۵ جلد کتاب

- ۲۱ - کتابخانه دانشگاه ملی با ۶۰۵۰ جلد کتاب
 - ۲۲ - کتابخانه دبیرستان نظام با ۷۵۴۰ جلد کتاب
 - ۲۳ - کتابخانه ملی ملک با ۱۶۰۱۲۰ جلد کتاب
 - ۲۴ - کتابخانه ملی ایران با ۷۱۲۵۰ جلد کتاب
 - ۲۵ - کتابخانه موزه ایران باستان با ۶۱۰۰ جلد کتاب
 - ۲۶ - کتابخانه وزارت امور خارجه با ۱۲۶۵۰ جلد کتاب
 - ۲۷ - کتابخانه وزارت آب و برق با ۲۰۰۰ جلد کتاب
 - ۲۸ - کتابخانه آبادانی و مسکن با ۱۶۰۰۰ جلد کتاب
 - ۲۹ - کتابخانه مجلس شورای ملی با ۷۲۱۰۰ جلد کتاب
 - ۳۰ - کتابخانه مجلس سنا با ۱۷۵۵۰ جلد کتاب
 - ۳۱ - کتابخانه رازی با ۱۲۳۵ جلد کتاب
 - ۳۲ - کتابخانه شایسته با ۶۶۵۰ جلد کتاب
 - ۳۳ - کتابخانه شرق شهناز با ۲۵۲۴ جلد کتاب
 - ۳۴ - کتابخانه شوش با ۹۲۶ جلد کتاب
 - ۳۵ - کتابخانه شهرام با ۶۸۵ جلد کتاب
 - ۳۶ - کتابخانه دانشسرای مقدماتی با ۱۰۰۵۰ جلد کتاب
 - ۳۷ - کتابخانه فرهنگ مزینی با ۷۲۲ جلد کتاب
 - ۳۸ - کتابخانه وزارت آموزش و پرورش با ۸۱۲۵ جلد کتاب
 - ۳۹ - کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار با ۱۱۱۵۰ جلد کتاب
 - ۴۰ - کتابخانه وزارت فرهنگ و هنر با ۱۷۰۰ جلد کتاب
 - ۴۱ - کتابخانه دانشکده هنرهای دراماتیک با ۴۰۰۰ جلد کتاب
 - ۴۲ - کتابخانه ابراهام لینکلن با ۱۱۴۰۹ جلد کتاب
 - ۴۳ - کتابخانه انجمن روابط فرهنگی ایران و آمریکا با ۱۷۸۴ جلد کتاب
 - ۴۴ - کتابخانه انجمن روابط فرهنگی ایران و شوروی با ۱۶۰۵۰ جلد کتاب
 - ۴۵ - کتابخانه انجمن روابط فرهنگی ایران و فرانسه با ۱۴۰۱۵ جلد کتاب
 - ۴۶ - کتابخانه انجمن زرتشتیان ایران با ۶۰۲۵ جلد کتاب
 - ۴۷ - کتابخانه بنیاد فرهنگ ایران با ۸۲۰۰ جلد کتاب
- و براین تعداد باید کتابخانه‌های شهرستانها را نیز بشرح زیر افزود:
- ۴۸ - کتابخانه فرهنگ زنجان
 - ۴۹ - کتابخانه فرهنگ کاشان
 - ۵۰ - کتابخانه فرهنگ قزوین
 - ۵۱ - کتابخانه فرهنگ آمل

- ۵۲ - کتابخانه فرهنگ آستارا
- ۵۳ - کتابخانه فرهنگ سراب
- ۵۴ - کتابخانه فرهنگ بندرپهلوی
- ۵۵ - کتابخانه فرهنگ بابل
- ۵۶ - کتابخانه فرهنگ گنبد قابوس
- ۵۷ - کتابخانه فرهنگ اردبیل
- ۵۸ - کتابخانه فرهنگ اسکو
- ۵۹ - کتابخانه فرهنگ مرند
- ۶۰ - کتابخانه فرهنگ مشکین شهر
- ۶۱ - کتابخانه فرهنگ ماکو
- ۶۲ - کتابخانه فرهنگ اهواز
- ۶۳ - کتابخانه فرهنگ دزفول
- ۶۴ - کتابخانه فرهنگ شیراز
- ۶۵ - کتابخانه فرهنگ داراب
- ۶۶ - کتابخانه فرهنگ کرمان
- ۶۷ - کتابخانه فرهنگ رفسنجان
- ۶۸ - کتابخانه فرهنگ فیروز کوه
- ۶۹ - کتابخانه فرهنگ لشت نشا
- ۷۰ - کتابخانه فرهنگ اراک
- ۷۱ - کتابخانه فرهنگ خوی
- ۷۲ - کتابخانه فرهنگ کرمانشاه
- ۷۳ - کتابخانه فرهنگ خرمشهر
- ۷۴ - کتابخانه فرهنگ رامهرمز
- ۷۵ - کتابخانه فرهنگ بهبهان
- ۷۶ - کتابخانه فرهنگ آباده
- ۷۷ - کتابخانه فرهنگ سیرجان
- ۷۸ - کتابخانه فرهنگ سبزوار
- ۷۹ - کتابخانه فرهنگ نیشابور
- ۸۰ - کتابخانه فرهنگ بجنورد
- ۸۱ - کتابخانه فرهنگ اهر
- ۸۲ - کتابخانه فرهنگ رضائید
- ۸۳ - کتابخانه فرهنگ شاهپور
- ۸۴ - کتابخانه فرهنگ آبادان
- ۸۵ - کتابخانه فرهنگ دشت میشان

- ۸۶ - کتابخانه فرهنگ نی ریز
- ۸۷ - کتابخانه فرهنگ بم
- ۸۸ - کتابخانه فرهنگ مشهد
- ۸۹ - کتابخانه فرهنگ قوچان
- ۹۰ - کتابخانه فرهنگ کاشمر
- ۹۱ - کتابخانه فرهنگ شهرضا
- ۹۲ - کتابخانه فرهنگ محلات
- ۹۳ - کتابخانه فرهنگ رشت
- ۹۴ - کتابخانه فرهنگ ساری
- ۹۵ - کتابخانه فرهنگ گرگان
- ۹۶ - کتابخانه فرهنگ آذرشهر
- ۹۷ - کتابخانه فرهنگ زاهدان
- ۹۸ - کتابخانه فرهنگ چابهار
- ۹۹ - کتابخانه فرهنگ بندرعباس
- ۱۰۰ - کتابخانه فرهنگ ملایر
- ۱۰۱ - کتابخانه فرهنگ سمنان
- ۱۰۲ - کتابخانه فرهنگ وزیر یزد
- ۱۰۳ - کتابخانه فرهنگ بیرجند
- ۱۰۴ - کتابخانه فرهنگ دامغان
- ۱۰۵ - کتابخانه فرهنگ طوالش
- ۱۰۶ - کتابخانه فرهنگ بیدخت گناباد
- ۱۰۷ - کتابخانه فرهنگ شهرکرد
- ۱۰۸ - کتابخانه فرهنگ نائین
- ۱۰۹ - کتابخانه فرهنگ سراوان
- ۱۱۰ - کتابخانه فرهنگ سنندج
- ۱۱۱ - کتابخانه فرهنگ همدان
- ۱۱۲ - کتابخانه فرهنگ نهاوند
- ۱۱۳ - کتابخانه فرهنگ یزد
- ۱۱۴ - کتابخانه فرهنگ فومنات
- ۱۱۵ - کتابخانه فرهنگ لارستان
- ۱۱۶ - کتابخانه فرهنگ ماهان
- ۱۱۷ - کتابخانه فرهنگ شمسوار
- ۱۱۸ - کتابخانه فرهنگ گرمسار
- ۱۱۹ - کتابخانه شیر و خورشید سرخ همدان

- ۱۲۰ - کتابخانه فرهنگ سردشت
- ۱۲۱ - کتابخانه فرهنگ ایرانشهر
- ۱۲۲ - کتابخانه فرهنگ بندر لنگه
- ۱۲۳ - کتابخانه فرهنگ قروه
- ۱۲۴ - کتابخانه فرهنگ تویسرکان
- ۱۲۵ - کتابخانه فرهنگ شاهرود
- ۱۲۶ - کتابخانه فرهنگ بروجرد
- ۱۲۷ - کتابخانه فرهنگ سقز
- ۱۲۸ - کتابخانه فرهنگ لاهیجان
- ۱۲۹ - کتابخانه رزن همدان
- ۱۳۰ - کتابخانه عمومی تربت حیدریه .
- و بر این فهرست نام کتابخانه های قابل توجهی که در شهرستانها تأسیس یافته با شرح مختصری در باره هریک آنها بشرح زیر می افزایم :
- ۱۳۱ - کتابخانه اختصاصی آموزش و پرورش ساری : این کتابخانه در شهریور سال ۱۳۴۳ تأسیس یافته و اینک دارای ۳۸۴۵ جلد کتاب چاپی و خطی است و بطور متوسط هر ماه ۹۶۰ نفر بآن مراجعه می کنند .
- ۱۳۲ - کتابخانه انجمن آثار ملی کاشان : این کتابخانه در سال ۱۳۲۷ بنیاد یافته و محل آن مدرسه سلطانی کاشان است و اکنون ۲۵۷۰ جلد کتاب دارد که ۴۱۴ جلد آن خطی است .
- ۱۳۳ - کتابخانه امور تربیتی دانش آموزان سنندج : تأسیس این کتابخانه در سال ۱۳۴۱ بوده و اینک دارای ۴۳۲۹ جلد کتاب است و ماهیانه در حدود سیصد نفر بآن مراجعه میکنند .
- ۱۳۴ - کتابخانه تربیت تبریز : بنیاد آن بسال ۱۳۰۰ خورشیدی بوده و اینک بصورت کتابخانه های عمومی اداره میشود و دارای ۷۱۷۵ جلد کتاب بزبانهای فارسی و عربی و ۵۳۹۰ جلد بزبانهای بیگانه است و ۲۶۳ جلد کتاب خطی دارد .
- ۱۳۵ - کتابخانه دانشکده پزشکی تبریز : این کتابخانه بسال ۱۳۲۶ تأسیس یافته و اینک در حدود ده هزار جلد کتاب بزبانهای فارسی و انگلیسی و فرانسه دارد .
- ۱۳۶ - کتابخانه دانشکده پزشکی اصفهان : بنیاد آن در مهر ماه ۱۳۴۴ بوده در حدود ده هزار جلد کتاب علمی بزبانهای بیگانه دارد .
- ۱۳۷ - کتابخانه دانشکده فنی تبریز : در سال ۱۳۳۸ تأسیس یافته و اکنون پنجهزار جلد کتاب بزبانهای فارسی و انگلیسی و فرانسه دارد .
- ۱۳۸ - کتابخانه عمومی اردبیل : این کتابخانه در سال ۱۳۳۲

تأسیس یافته و دارای دوهزارجلد کتاب است .

۱۳۹ - کتابخانه عمومی اهواز : این کتابخانه درمحل دانشسرای مقدماتی اهواز قرار دارد و دارای ۴۰۰۰ جلد کتاب است .

۱۴۰ - کتابخانه عمومی رفسنجان : در سال ۱۳۴۱ تأسیس یافته و دارای ۱۵۹۶ جلد کتاب است .

۱۴۱ - کتابخانه عمومی نائین : تأسیس آن در سال ۱۳۳۴ بوده و چهار هزار جلد کتاب دارد .

۱۴۲ - کتابخانه عمومی دامغانی همدان : این کتابخانه در سال ۱۳۴۱ تأسیس یافته و دارای هزارجلد کتاب است که دوپست جلد آن خطی است .

۱۴۳ - کتابخانه فرهنگ اصفهان : کتابخانه فرهنگ اصفهان در جنب مدرسه چهارباغ قرار دارد و در سال ۱۳۲۳ تأسیس یافته و اینک دارای ۱۰۹۰۰ جلد کتاب است که ۱۱۰۰ جلد آن خطی است .

۱۴۴ - کتابخانه آیةالله بروجردی کرمانشاه : در سال ۱۳۳۵ تأسیس یافته و دارای پنجهزار جلد کتاب است .

۱۴۵ - کتابخانه ملی تبریز : بسال ۱۳۳۳ بنیاد یافته و بنای آن نیز با همت کتابدوستان ساخته شده و اینک ۲۳۵۰۰ جلد کتاب خطی و چاپی فارسی و عربی و ترکی و فرانسوی و انگلیسی دارد .

۱۴۶ - کتابخانه ملی رضاییه : تأسیس این کتابخانه بسال ۱۳۲۴ بوده و اینک دارای ۱۴۰ جلد کتاب است .

۱۴۷ - کتابخانه شرفالدین علی یزدی - یزد : تأسیس آن سال ۱۳۲۷ بود و فعلاً چهارهزار جلد کتاب دارد .

۱۴۸ - کتابخانه شهرداری کرمانشاه : این کتابخانه را شهرداری کرمانشاه در سال ۱۳۳۴ بنیاد نهاد و اکنون بیش از سه هزارجلد کتاب دارد و همه روزه گروهی از علاقمندان بکتاب در این کتابخانه بمطالعه می پردازند .

۱۴۹ - کتابخانه ملی فارس شیراز : تأسیس آن در سال ۱۳۲۶ بوده و اکنون دارای ۱۰۷۹۳ جلد کتاب است .

۱۵۰ - کتابخانه نصرالهی (باشگاه افسران سندج) : این کتابخانه دارای ۱۶۷۲ جلد کتاب بزرگانهای فارسی و ترکی و عربی و فرانسه و انگلیسی است .

۱۵۱ - کتابخانه رازی . آبادان : کتابخانه رازی آبادان در سال ۱۳۴۲ تأسیس شده و فعلاً دارای ۴۳۰۰ جلد کتاب است .

۱۵۲ - کتابخانه وزیری (یزد) : بانی آن حجةالاسلام حاج سید علی محمد وزیری بود که آن را در مسجد جامع کبیر یزد بسال ۱۳۳۴ بنیاد نهاد . این کتابخانه اکنون دارای شانزده هزار جلد کتاب است .

- ۱۵۳ - کتابخانه عمومی اردبیل : این کتابخانه در سال ۱۳۳۲ تأسیس شده و دارای دوهزار جلد کتاب است .
- تذکر : باید بفرست کتابخانه‌های تهران و شهرستانها کتابخانه‌های زیر را هم افزود :
- ۱۵۴ - کتابخانه خاندان فرمانفرمائیان - تهران : این کتابخانه در محل دانشگاه از سال ۱۳۳۸ به همت خاندان فرمانفرمائیان تأسیس یافته و اینک دارای ششزار جلد کتاب است .
- ۱۵۵ - کتابخانه ابراهیم دهگان . اراك : کتابخانه دهگان نزدیک به سیصد نسخه کتاب خطی دارد و در حدود پانصد برگ فرمان از پادشاهان ایران از زمان شاه اسمعیل صفوی تا ناصرالدین شاه قاجار در این کتابخانه موجود است که برای اهل تحقیق گنجینه نفیسی است .
- ۱۵۶ - کتابخانه فقیهی قم : این کتابخانه را آقای علی اصغر فقیهی در قم بنیاد نهاده و اکنون دوهزار جلد کتاب دارد .
- ۱۵۷ - کتابخانه حکیم الهی - اراك : کتابخانه آقای حکیم الهی دارای ۱۲۰۰۰ جلد کتاب است - و از کتابخانه‌های معتبر ایران بشمار است .
- ۱۵۸ کتابخانه بیمارستان نمازی شیراز : که بسال ۱۳۳۲ تأسیس یافته و در حدود چهار هزار جلد کتاب دارد .
- ۱۵۹ - کتابخانه ایالات متحده - خرمشهر : تأسیس سال ۱۹۵۶ م . و در حدود ۱۷۸۰ جلد کتاب دارد .
- ۱۶۰ - کتابخانه وزارت کار و امور اجتماعی : تأسیس آن بسال ۱۳۳۸ بوده و اینک ۴۰۰۰ جلد کتاب دارد .
- ۱۶۱ - کتابخانه وزارت کشور : تأسیس این کتابخانه سال ۱۳۲۰ بوده و اینک دارای ۱۳۴۶ جلد کتاب است .
- ۱۶۲ - کتابخانه مؤسسه ایران‌شناسی بریتانیا : در سال ۱۹۶۱ م . تأسیس شده و دارای ۲۲۰۰ جلد کتاب در رشته باستان‌شناسی و ادبیات است .
- ۱۶۳ - کتابخانه مؤسسه تحقیقات اقتصادی تهران : این کتابخانه در سال ۱۳۳۹ - بنیاد یافته و دارای ۵۰۰۰ جلد کتاب و نشریه‌های اقتصادی است .
- ۱۶۴ - کتابخانه مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی : تأسیس آن در بهمن‌ماه ۱۳۳۷ بوده و اینک دارای ۹۸۳۶ جلد کتاب است .
- ۱۶۵ - کتابخانه وزارت اقتصاد : در سال ۱۴۳۴ تأسیس یافته و دارای ۴۵۹۷ جلد کتاب بزبانهای فارسی و انگلیسی و فرانسه است .
- ۱۶۶ - کتابخانه وزارت اطلاعات : این کتابخانه در سال ۱۳۳۶ تأسیس یافته و دارای ۱۰۰۰۰ جلد کتاب است .

۱۶۷ - کتابخانه وزارت دارائی : تأسیس آن در سال ۱۳۲۸ بوده و فعلاً ۴۲۱۵ جلد کتاب دارد .

۱۶۸ - کتابخانه انجمن فرهنگ ایران باستان : این کتابخانه به همت اعضای انجمن فرهنگ ایران باستان در سال ۱۳۴۱ تأسیس گردیده و فعلاً دارای چهار هزار جلد کتاب ایران شناسی بزبانهای فارسی و انگلیسی و روسی و آلمانی و فرانسوی و گجراتی - اردو - عربی - اوستائی - پهلوی - سانسکریت است .

۱۶۹ - کتابخانه انستیتو رازی تهران : این کتابخانه همزمان با تأسیس انستیتو پاستور بنیاد یافت و در حال حاضر این کتابخانه دارای پنج هزار جلد کتابهای علمی و تحقیقاتی است و سالن مطالعه کتابخانه گنجایش پنجاه نفر نشسته را دارد .

۱۷۰ - کتابخانه سازمان برق تهران : تأسیس آن در سال ۱۳۳۷ شمسی بوده و اکنون دارای ۴۷۰۰ جلد کتاب بزبانهای مختلف است .

۱۷۱ - کتابخانه سازمان ترویج کشاورزی تهران : تأسیس آن سال ۱۳۴۱ بوده است و اینک ۱۸۴۲ جلد کتاب دارد .

۱۷۲ - کتابخانه لغت نامه دهخدا : کتابخانه سازمان لغت نامه دهخدا دارای کتابخانه ایست که در آن سه هزار و هشتصد جلد کتاب چاپی و خطی وجود دارد .

۱۷۳ - کتابخانه مدیریت صنعتی تهران : این کتابخانه در حدود هزار و پانصد جلد کتاب دارد .

۱۷۴ - کتابخانه سازمان نقشه برداری : در این کتابخانه ۲۶۱۴ جلد کتاب وجود دارد .

۱۷۵ - کتابخانه کانون و کلاء . تهران : این کتابخانه در آذر ۱۳۰۷ تأسیس یافته و اینک در حدود پنج هزار جلد کتاب دارد .

۱۷۶ - کتابخانه کمیسیون ملی یونسکو : در سال ۱۳۲۷ تأسیس یافته و اکنون نزدیک به چهار هزار جلد کتاب دارد .

۱۷۷ - کتابخانه مدرسه عالی بازرگانی : تأسیس آن سال ۱۳۴۱ بوده است و اکنون ۱۸۴۶ جلد کتاب دارد .

۱۷۸ - کتابخانه اختصاصی وزارت دادگستری : این کتابخانه از نظر دارا بودن کتابهای حقوقی و مجموعه قوانین قابل توجه است .

۱۷۹ - کتابخانه اطاق بازرگانی .

۱۸۰ - کتابخانه دانشگاه پهلوی که شامل دانشکده های پزشکی و ادبیات میشود و متأسفانه آمار کتابهای این کتابخانه ها در دسترس نویسنده نبود .

دراثر توجهات خاصی که شاهنشاه آریامهر به ایجاد و تأسیس کتابخانه‌های عمومی مبذول میفرمودند قانون تأسیس و ایجاد کتابخانه‌های عمومی در سراسر کشور از تصویب مجلسین گذشت و بفرمان شاهنشاه آریامهر هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور بریاست جناب آقای مهرداد پهلبد وزیر فرهنگ و هنر با شرکت آقایان عبدالرضا انصاری وزیر کشور رضا جعفری سناتور و وزیر فرهنگ اسبق - بانو مهر انگیز امید، دکتر محسن صبا استاد دانشگاه - دکتر یار شاطر استاد دانشگاه - رکن‌الدین همایون فرخ در تاریخ ۲۲/۸/۴۵ تشکیل گردید و مأمور ایجاد و تأسیس کتابخانه‌های عمومی در کلیه شهرهای کشور گردیدند. هم‌اکنون یازده کتابخانه عمومی در تهران تأسیس و بنیاد یافته بشرح زیر :

- ۱ - کتابخانه عمومی شماره یک (مرکزی) واقع در پارک شهر تهران با ۱۴۲۳۵ جلد کتاب .
- ۲ - کتابخانه عمومی شماره ۲ (مرکزی) واقع در باغ فردوس شمیران با ۵۱۲۳ جلد کتاب
- ۳ - کتابخانه عمومی شماره ۳ کودکان واقع در پارک ۲۵ شهریور نازی‌آباد با ۲۰۰۰ جلد کتاب
- ۴ - کتابخانه عمومی شماره ۴ کودکان واقع در زعفرانیه شمیران با ۲۱۴۲ جلد کتاب
- ۵ - کتابخانه عمومی شماره ۵ بزرگسالان واقع در پارک خیام با ۳۷۱۲ جلد کتاب
- ۶ - کتابخانه عمومی شماره ۶ کودکان واقع در پارک خیام با ۲۱۴۵ جلد کتاب
- ۷ - کتابخانه عمومی شماره ۷ بزرگسالان واقع در قلهک با ۳۱۴۷ جلد کتاب
- ۸ - کتابخانه عمومی شماره ۸ بزرگسالان پارک ۲۵ شهریور واقع در نازی‌آباد با ۳۰۱۸ جلد کتاب
- ۹ - کتابخانه عمومی شماره ۹ بزرگسالان واقع در نارمک با ۲۵۱۸ جلد کتاب
- ۱۰ - کتابخانه شماره ۱۰ بزرگسالان واقع در فیض‌آباد با ۲۲۰۰ جلد کتاب
- ۱۱ - کتابخانه عمومی شماره ۱۱ واقع در شهرآرا با ۳۴۰۰ جلد کتاب

تا آبانماه سال ۱۳۴۶ هیأت امنای توفیق یافته است که در ۱۵ شهر کتابخانه عمومی دائر کند و در ۳۳ شهر نیز اقدامات لازم برای تأسیس

کتابخانه عمومی فراهم آورده است و تاکنون در ۱۳ شهر ساختمان کتابخانه در دست بناست .

تذکر : در این تاریخچه متذکر کتابخانه‌های دبیرستانها نشده‌است و باید گفت در حدود پانصد کتابخانه در دبیرستانهای کشور از طرف وزارت آموزش و پرورش تأسیس گردیده است .

بطوریکه خوانندگان ارجمند ملاحظه فرمودند . ۱۹۰ باب کتابخانه در تهران و شهرستانها طی مدت ۲۵ سال اخیر (۱۳۲۰ - ۱۳۴۵) دایر گردیده و این تعداد کتابخانه تقریباً نزدیک بیک سوم کل کتابخانه‌هایی است که در این تاریخچه از آغاز دوران اسلامی تا عصر پهلوی از آنها نام و نشانی بدست داریم . امیدواری کامل حاصل است که هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور بتوانند در ایفای وظیفه مقدسی که بر عهده گرفته‌اند توفیق بیشتری یابند .

بطوریکه خوانندگان ارجمند در طی صفحات این تاریخچه ملاحظه فرموده‌اند رویهم‌رفته از (۱۹۰+۶۲۴) = ۸۱۴ باب کتابخانه‌های (عمومی - مدارس - خصوصی - اختصاصی) نام و نشان بدست داده شده است که اگر بر این تعداد پانزده کتابخانه عمومی را که در شهرها دایر گردیده اضافه کند جمعاً ۸۲۹ کتابخانه فهرست داده شده است و نویسنده این وجیزه ناچیز بهتر از هر کس خود معترف به نقص اثر است و میداند که هنوز نتوانسته است یک از هزار و من از خروار در این راه بدست آورد . و بهیچوجه این تاریخچه را فهرست جامع و گویائی از تاریخ کتابخانه‌های ایران طی دوهزار سال نمیداند . تا آنجا که برای نویسنده مقدور بوده و امکانات اجازه میداد و منابع دسترسی داشته است کوشش بعمل آورده با استنتاج و استدراک از مأخذ مختلف در تکمیل اثر خود بکوشد و آرزو مند است اگر ادامه حیات اجازه دهد با تحقیقات و تجسسات پی‌گیر در آینده آنرا بکمال برساند .

لازم بیادآوری است که ۳۴ سال پیش از این دانشمند ارجمند آقای جواهر کلام دفترچه‌ای بنام (کتابخانه‌های ایران) نشر داده‌اند و نام و نشان در حدود هفتاد و هفت کتابخانه‌های ایران و تهران را متذکر شده‌اند با قبول حق تقدم این فضیلت ناگفته‌نماند که دو جلد تاریخچه کنونی بنحوی که تصنیف و تحریر گردیده تا این تاریخ در نوع خود بی‌سابقه و نظیر است .

کمترین . رکن‌الدین همایون‌فرخ
فروردین‌ماه ۱۳۴۷

مآخذی که در متن این کتاب از آنها نقل مطلب گردیده و یا بآنها مراجعه داده شده است .

- ۱- نظرات دور از حقیقت او درباره ابومسلم خراسانی و افشین بهترین نمونه این تعصبات خشک اوست .
- ۲- ج چهارم .
- ۳- ضمن مقاله کتب‌خانه .
- ۴- چاپ پترسبورگ .
- ۵- درگذشته بسال ۲۲۲ هـ . ق .
- ۶- مقدمه دیوان ابی تمام . چاپ مصر .
- ۷- تجارب‌الامم ص ۴۲۶ .
- ۸- احسن‌التقاسیم مقدسی .
- ۹- پورسینا ص ۶۵ .
- ۱۰- ج دوم ص ۳۱۴ .
- ۱۱- ص ۳۱۴ .
- ۱۲- ص ۱۱۲ .
- ۱۳- ص ۳۹۰ .
- ۱۴- فرید وجدی در دائرة‌المعارف و یاقوت در معجم‌الادباء .
- ۱۵- تجارب‌الامم تألیف ابن مسکویه طبع مصر ص ۴۲۶ .
- ۱۶- جلد دوم چاپ مصر ص ۴۳۲ .
- ۱۷- جلد دهم ص ۱۴۳-۱۴۵ .
- ۱۸- جلد دوم ص ۳۵۰ .
- ۱۹- ص ۵۱ .
- ۲۰- ص ۵۱ .
- ۲۱- النقض ص ۵۵۶ .
- ۲۲- ج ۵ ص ۴۴۶ .
- ۲۳- نزد نویسنده نگینی است از یاقوت سرخ که بر آن باخط کوفی نوشتند است :
- هو علی بن مقله . و بنظر میرسد که این نگین انگشتی و مهر خطاط شهیر ایرانی ابوعلی بن مقله بوده است .
- ۲۴- ج ۱ ص ۱۴۰ .
- ۲۵- دیوان مختاری غزنوی تصحیح و تحقیق رکن‌الدین همایونفرخ .
- ۲۶- تاریخ سیستان ص ۲۰۹ چاپ تهران تصحیح ملک‌الشعراى بهار .
- ۲۷- بیست مقاله علامه قزوینی .
- ۲۸- راهنمای کتاب سال پنجم شماره ۲۱ بهمن ماه .
- ۲۹- احسن‌التقاسیم ص ۴۱۳ .
- ۳۰- تاریخ سلجوقیه عماد کاتب ص ۲۳۸ طبع مصر - اخبارالدولة السلجوقیه ص ۸۷ - طبع لاهور - ابن اثیر ذیل حوادث سال ۴۹۴ .
- ۳۱- رسائل رشیدالدین وطواط چاپ مصر . جلد دوم ص ۸ و نسخه خطی کتابخانه نویسنده .
- ۳۲- ترجمه تاریخ یمینی ص ۲۵۳ .

- ۳۳- کتاب النقص ص ۸۳ .
- ۳۴- کتاب النقص ص ۴۷ .
- ۳۵- ج ۱ ص ۴۵ .
- ۳۶- شاهکارهای ایران ص ۸۰ .
- ۳۷- ص ۱۶۴ .
- ۳۸- النقص ص ۱۰۲ .
- ۳۹ و ۴۰- بانی این دو مدرسه رضی‌الدین ابوسعید بوده است النقص ص ۲۲۶
- تعلیقات بردیوان قوامی رازی
- ۴۱- النقص ص ۱۶۴ .
- ۴۲- راحة الصدور ص ۳۰۰ .
- ۴۳- کتابخانه قطان مروزی را در صفحه پیش معرفی کرده‌ایم .
- ۴۴- مأخوذ از مقالات تحقیقی دکتر حسین امین استاد دانشگاه بغداد .
- ۴۵- طبقات الشافعیه جلد سوم ص ۳۵ .
- ۴۶- ص ۱۶۲ ج ۲ .
- ۴۷- کتابخانه‌های شماره ۹۷ تا ۱۰۰ بر اثر تصفیح و تفحصی است که استاد علامه عالم‌قدر جناب آقای بدیع‌الزمان فروزانفر در کتاب منتخب سیاق و منتخب شیخیه سمعانی بعمل آورده‌اند و در مقدمه ترجمه رساله قشیریه ص ۲۱ متذکر آن شده‌اند و ضمناً مرقوم داشته‌اند «هريك از این مساجد و مدارس و خانقاهها کتابخانه بزرگ یا كوچك داشت كه بانی آن برای استفاده عموم وقف کرده بودند و غالباً مؤذن مسجد یا متولی در مدرسه و خانقاه حفظ آن را برعهده داشت و بطلبه علوم امانت میداد» .
- ۴۸- تاریخ کرمان تألیف محمد ابراهیم کرمانی چاپ لندن ص ۱۲۱ .
- ۴۹- النقص ص ۴۹ .
- ۵۰- راحة الصدور ص ۳۳ .
- ۵۱- راحة الصدور ص ۳۳۶ .
- ۵۲- دائرة المعارف اسلامی فرید و جندی .
- ۵۳- راوندی در راحة الصدور ص ۴۲۱ و ۴۸۵ و محمد عوفی در لباب الالباب ص ۳۵۴ و علامه فقید محمد قزوینی در تعلیقات بر لباب الالباب شرحی مستوفی در معرفی خاندان خجندیان آورده‌اند .
- ۵۴- معجم البلدان یاقوت .
- ۵۵- سال ۶۱۴ هـ .
- ۵۶- المعجم چاپ آقای مدرس رضوی ص ۴۵۹ .
- ۵۷- برای اطلاع بیشتر از دودمان سمعانی بد مقاله نویسنده در مجله وحید مراجعه فرمایند .
- ۵۸- نسخه منحصر بفرد این اثر متعلق بکتابخانه نویسنده است .
- ۵۹- ص ۲۷ .
- ۶۰- طبع لیدن ص ۴- ۴۱- ۴۲- ۴۳ .
- ۶۱- ص ۴۱- ۴۲ .
- ۶۲- تاریخ گزیده چاپ لیدن ص ۴۴۷ .
- ۶۳- اصفهان محله شیخ ابوسعود که بمحلہ در شیخ هم معروف است .
- ۶۴- ص ۱۹۲ .

- ۶۵- خلد برین ص ۱۹۶-۱۹۷ .
- ۶۶- النقص بکوشش آقای محدث ص ۱۲ .
- ۶۷- جامع مفیدی بکوشش آقای ایرج افشار ص ۷۶ ج ۱ .
- ۶۸- تألیف دیگری است از مصنف ذخیره خوارزمشاهی .
- ۶۹- مسامرة الاخبار ص ۸۸ .
- ۷۰- مسامرة الاخبار ص ۹۸ .
- ۷۱- طبقات الشافعیه ج ۳ ص ۲۴۳ و جنات الاعیان ج ۱- ص ۳۲۴ .
- ۷۲- جامع مفیدی ص ۸۹ ج ۱ بکوشش آقای ایرج افشار .
- ۷۳- ترجمه محاسن اصفهان ص ۶۳ .
- ۷۴- شادروان اقبال آشتیانی کتابی در معرفی خاندان نویختی تألیف و تصنیف کرده است که بحقیقت در نوع خود بی نظیر است - آنچه درباره دودمان نویختی در این جا متذکر میشویم آرا و نظرات و مطالبی است جز آنچه در اثر اقبال آمده است .
- ۷۵- کشف الظنون ج ۵ ص ۳۵ .
- ۷۶- متولد ۳۹۲ در گذشته ۴۶۳ تاریخ خطیب بغدادی ج ۱۰ ص ۵۴ و سیدرضی طاووسی در کتاب فرج الهموم از آن نقل کرده است .
- ۷۷- مروج الذهب جلد هشتم ص ۲۹۰ .
- ۷۸- تاریخ بغداد ج ۱- ص ۶۷ .
- ۷۹- ص ۲۷ .
- ۸۰- ص ۲۰۷ .
- ۸۱- تاریخ طبری چاپ لندن ص ۳۱۸ ج ۳ .
- ۸۲- الفهرست ص ۲۷۴ و طبقات الامم ص ۶۰ .
- ۸۳- معجم الادباء ج ۲ ص ۲۷۹ .
- ۸۴- ج ۱ ص ۳۰۹ .
- ۸۵- در گذشته بسال ۳۲۵ که در این صورت میتوان گفت از مشاهیر اواخر قرن سوم هجری است .
- ۸۶- طبقات ناصری و همچنین سیفی هروی در تاریخ هرات از این ملوک یاد کرده اند .
- ۸۷- طبقات ناصری ص ۲۸۵ .
- ۸۸- طبقات ناصری ص ۲۸۱ .
- ۸۹- تاریخ ابن اسفندیار ص ۱۵۴ .
- ۹۰- النقص ص ۴۸ .
- ۹۱- تاریخ طبرستان ج ۱ ص ۴ .
- ۹۲- النقص ص ۲۲۱ .
- ۹۳- النقص مقدمه ص ۱۴۶ .
- ۹۴- شدالازار ص ۳۰۴ .
- ۹۵- النقص ص ۴۸ .
- ۹۶- النقص ص ۴۷ .
- ۹۷- النقص ص ۴۷ .
- ۹۸- تاریخ طبرستان ابن اسفندیار بخش سوم ص ۱۵۴ .

- ۹۹- تاریخ ابن اسفندیار بخش سوم ص ۹۱- تاریخ رویان ص ۹۱- تاریخ طبرستان مرعشی ص ۶۰ .
- ۱۰۰- بکوشش محقق ارجمند آقای ایرج افشار ص ۸۹ ج ۱ .
- ۱۰۱- ص ۱۲ .
- ۱۰۲- ص ۴۱- ۴۲ .
- ۱۰۳- مطلع الشمس ج ۲ .
- ۱۰۴- خزائن الضیال- مقاله محقق ارجمند آقای گلچین معانی .
- ۱۰۵- ص ۷۲ .
- ۱۰۶- منظور تازمان تألیف تاریخ گزیده .
- ۱۰۷- تألیف هندوشاه چاپ تهران ص ۲۸۲ .
- ۱۰۸- ص ۴۶۵ .
- ۱۰۹- ترجمه محاسن اصفهانی ص ۱۴۲ .
- ۱۱۰- انساب سمعانی .
- ۱۱۱- تصحیح ملك الشعرای بهار ص ۴۶۵ .
- ۲۱۲- زامباور .
- ۱۱۳- درباره کتابخانه‌های پادشاهان شبه‌قاره هند در بخشی جداگانه بسیار موجز و مختصر فهرست وار اشارتی خواهد رفت .
- ۱۱۴- این نسخه نفیس را نویسنده در شماره مخصوص (۴۹) مجله هنر و مردم معرفی کرده است .
- ۱۱۵- تصور می‌رود این بیان صریح راوندی در اینکه مدارس قدیمه کتابخانه داشته‌اند و کتب آنها وقف مدرسه بوده است برای کسانی که منکر کتابخانه‌های مدارس قدیمه‌اند مجال بحث و گفتگو ندهد .
- ۱۱۶- راحة الصدور ص ۳۳۶ .
- ۱۱۷- صفحات از ۱۷۹- ۱۸۳ .
- ۱۱۸- ص ۱۸۰ .
- ۱۱۹- خاقانی را در رئای محمد یحیی قصادی غراست و در آن قصائد از خرابی خراسان بدست غزان اشك تحسر و تأسف می‌بارد و میگوید :
- آن مصر مملکت که تو دیدی خراب شد و آن نیل مکرمت که شنیدی سراب شد
چل کرسر شک خون زبر خاک برگذشت لابل چهل قدم ز زبر ماهتاب شد
صبح آه آتشین ز جگر برکشید و گفت دردا که کارهای خراسان خراب شد
گردون سر محمد یحیی بیاد داد محنت نمیب سنجر مالک رقاب شد
- ۱۲۰- راحة الصدور ۱۸۰- ۱۸۳ .
- ۱۲۱- ص ۳۰ .
- ۱۲۲- کشته شده بسال ۶۶۳ .
- ۱۲۳- درگذشته بسال ۶۹۶ .
- ۱۲۴- رساله فریدون سیهسالار .
- ۱۲۵- تحف الانبیاء فی تاریخ حلب النهباء ص ۱۳۸ .
- ۱۲۶- تاریخ گزیده ص ۶۹۲ تاریخ بیهقی ص ۲۴۸ .
- ۱۲۷- چند قصه از این تفسیر را آقای دکتر مهدی بیانی بسال ۱۳۱۸ نشر داده‌اند.

۱۲۸- يك نمونه مستند از اینكه خانقاههای ایران كتابخانه داشته‌اند همین مورد است .

۱۲۹- وصاف ص ۱۶۰-۱۶۱ .

۱۳۰- نظام‌التواریخ ص ۸۹ و تاریخ‌گزیده ص ۵۰۷ و شیرازنامه ص ۵۹ .

۱۳۱- جهانگشا جلد اول مقدمه بقلم دانشمند فقید محمد قزوینی ص . س . سا .

۱۳۲- مكاتیب رشیدی ص ۵۶-۶۹ .

۱۳۳- ربیع رشیدی درمحلہ شش گلان و باغ بیشه امروز تبریز قرار داشته‌است .

۱۳۴- تاریخ مفصل ایران تألیف اقبال آشتیانی ج ۱ ص ۴۸۸ .

۱۳۵- امروز این قسمت درجوار شهر سمنان قرار دارد و در این تاریخچه عکس فعلی بنای صوفی‌آباد را بنظر خوانندگان رسانیده‌ایم .

۱۳۶- جامع مفیدی بکوشش ایرج افشار ج سوم مقاله چهارم ص ۶۵۵ .

۱۳۷- ص ۸۱-۸۹ .

۱۳۸- بطوریکه بکرات متذکر شده‌ایم مدارس قدیمه همگی کتابخانه داشته‌اند و مدرسه بدون کتابخانه به مسجد بی‌گنبد و محراب و شبستان و شیربی‌یال و دم و اشکم می‌ماند . این مورد نیز دلیل وسند دیگری است بر صدق وصحت نظر نویسنده در این مورد .

۱۳۹- تاریخ جدید یزد ص ۸۸ .

۱۴۰- تاریخ جدید یزد ص ۹۳ .

۱۴۱- تاریخ جدید یزد ص ۹۳ .

۱۴۲- تاریخ جدید یزد ص ۹۳ .

۱۴۳- جامع مفیدی ص ۱۳۲ .

۱۴۴- این مدرسه جز مدرسه خواجه کمال‌الدین ابوالعالی است زیرا بنای مدرسه کمالیه سال ۷۲۰ بوده است .

۱۴۵- تاریخ جدید یزد .

۱۴۶- جامع مفیدی ج ۳ . قسمت ۲ ص ۶۵۹ .

۱۴۷- فهرست کتب خطی آستانه ج ۴ ص ۴۲۰ .

۱۴۸- کتابهاییکه شاه عباس بزرگ در سال ۱۰۱۷ بآرامگاه شاه صفی وقف

کرده‌است مجلداتی از آن کتابهای نفیس درموزه ایران باستان موجود است .

۱۴۹- تألیف کنی کولوپوف طبع بادکوبه ۱۹۳۰ .

۱۵۰- تاریخ روابط علمی شرق و اروپا و روسیه مطبعه لنین‌گرا .

۱۵۱- حبیب‌السیر ج ۳ ص ۶۲۲ .

۱۵۲- چهل مقاله نخجوانی ص ۲۹۲ .

۱۵۳- خط و خطاطان میرزا حبیب اصفهانی این قسمت بترجمه نویسنده است .

۱۵۴- برای اطلاع از ارزش مقدمه بایستقر بدیست مقاله قزوینی قسمت دوم مراجعه فرمائید .

۱۵۵- افراد بی‌اطلاع چنان می‌پندارند که نقاشی‌های این شاهنامه کار بهزاد

است درحالیکه بهزاد در آن زمان هنوز متولد هم نشده بوده‌است .

۱۵۶- خط و خطاطان .

۱۵۷- از سعدی تاجامی علی‌اصغر حکمت .

۱۵۸- ص ۱۸۲- ترکی .

۱۵۹- حبیب‌السیر ج ۲ ص ۷ .

- ۱۶۰- روضات الجنات فی اوصاف مدینه هرات ص ۲۱۵-۲۱۹.
- ۱۶۱- ص ۹۰۰.
- ۱۶۲- حبیب السیر ج ۳ ص ۶۲۲.
- ۱۶۳- حبیب السیر ج ۳ ص ۶۲۲.
- ۱۶۴- نسخه عکسی این اثر نفیس به همت دانشمند عالیمقام آقای دکتر خانلری از طرف بنیاد فرهنگ ایران بچاپ اگست نشر خواهد یافت.
- ۱۶۵- این نسخه نفیس اینک متعلق بکتابخانه آقای فخرالدین نمیری است.
- ۱۶۶- این نسخه متعلق بکتابخانه آقای ادیب برومند است.
- ۱۶۷- این نسخه متعلق به کتابخانه آقای دکتر مهدی بیانی است بخط سلطانعلی شهدی.
- ۱۶۸- خلاصه الاخبار نسخه خطی متعلق بکتابخانه آقای فخرالدین نمیری امینی.
- ۱۶۹- حبیب السیر ج ۳.
- ۱۷۰- بنقل از روضات الجنات - نامه نامی نسخه منحصر بفرد کتابخانه ملی پاریس.
- بنقل از تحقیقات علامه قزوینی. نسخه در مجلس شورای ملی هست که آنهم مورد استفاده قرار گرفت.
- ۱۷۱- تذکره تحفه سامی.
- ۱۷۲- بنقل از نسخه خلاصه الاخبار.
- ۱۷۳- این مدرسه غیر از مدرسه غیاثیه است که خواجه غیاث الدین بیراحمد ساخته بود.
- ۱۷۴- منظور زمان تألیف خلاصه الاخبار است.
- ۱۷۵- این مدرسه غیر از مدرسه بدیعیه زمان شاهرخ میرزا است.
- ۱۷۶- تحفه سامی به تصحیح این بنده نویسنده ص ۱۶.
- ۱۷۷- خوانندگان ارجمند برای آگاهی بیشتر از شرح حال امیرعلیتیر نوائی بمقدمه مبسوط دیوان امیرعلیشیر به تصحیح رکن الدین همایونفرخ مراجعه فرمایند.
- ۱۷۸- ص ۹۱۰ ج ۲.
- ۱۷۹- تحفه سامی.
- ۱۸۰- فهرست کتابهای خطی دکن ج ۱.
- ۱۸۱- ص ۱۶۵ ج ۳.
- ۱۸۲- تحفه سامی ص ۵.
- ۱۸۳- تحفه سامی ص ۵۵.
- ۱۸۴- از سمدی تا جامی ص ۵۸۹.
- ۱۸۵- تحفه سامی ص ۲۵.
- ۱۸۶- ص ۲۸۴.
- ۱۸۷- تاریخ کتابت این نسخه ۱۰۲۹ هجری است.
- ۱۸۸- خوانندگان ارجمند برای آگاهی بیشتر از این محدث به ص ۱۲۰-۱۳۰ جلد اول این کتاب مراجعه فرمایند.
- ۱۸۹- يك نسخه نفیس از دیوان فارسی شاه اسمعیل صفوی که در زمان حیات او تحریر یافته در کتابخانه مجلس شورای ملی بنماره ۲۰۷۷ محفوظ است - يك نمونه از خط شاه اسمعیل صفوی نیز در این کتاب گراور شده است.
- ۱۹۰- واقعه رسمیت دادن مذهب تشیع برای وحدت ملی ایران بسیار مهم

است و بجاست تاریخچه آن را برای مزید اطلاع خوانندگان ارجمند در اینجا یادآور شود. میرزا سلطان ابراهیم امینی در کتاب - تاریخ فتوحات شاهی که آنرا در زمان شاه اسمعیل اول نوشته است - این واقعه را چنین ثبت کرده است: «... هم در اوائل جلوس امر کرد خطبای ممالک خطبه ائمه اثنی عشریه بخوانند و اشهد آن علیاً ولی الله و حی علی خیر العمل که از آمدن سلطان طغرل بیك بن میکائیل بن سلجوق و فرمانمودن بساسیری که از آن تاریخ تا سنه مذکور (۹۰۶) - ۵۲۸ سال است از بلاد اسلام بر طرف شده بود با اذن ضم کرده فرمان همایون نفاذ یافت که در اسواق زبان به طعن و لعن ابابکر و عثمان بکشایند و هر کس خلاف کند سرش از تنش بیاندازند و در آن اوان از مسائل مذهب حق جعفری و قواعد و قوانین ملت ائمه اثنی عشریه اطلاعی نداشتند...» امینی در تاریخ فتوحات شاهی ماده تاریخ این واقعه را چنین سروده است:

شاهی که از اوست کلک و دین بارونق آن خطبه که حق بود رقم زد بورق تاریخ وقوع آن چو میکرد خیال گردون گفتش مجدد مذهب حق (۹۰۶) آقای علی اصغر حکمت در کتاب از سندی تا جامی ذیل صحیفه ۵۹۶ متذکر ندکد در کتابخانه مرحوم آقا شایخ مرتضی نجم آبادی نسخه ای دیده اند که آغاز و انجام نداشته و حاوی تاریخ فتوحات شاه اسمعیل صفوی بوده و بنابه اشعاری که در کتاب آمده نام شاعر و نویسنده امینی ذکر شده بوده است. ایشان تشخیص داده اند که نویسنده آن تاریخ بی نام و نشان جز امینی صاحب عالم آرای عباسی است. در اینجا برای مزید فایده متذکر است که نویسنده آن کتاب میرزا سلطان ابراهیم امینی است و آثار دیگری هم جز کتاب فتوحات شاهی دارد از جمله - منظومه مهر و ماه - مثنوی در جواب سلسله الذهب جامی دیباچه مرقع استاد کمال الدین بهزاد.

۱۹۱ - تحفه سامی ص ۵۸.

۱۹۲ - گلستان هنر تألیف حاج میر احمد منشی قمی - نسخه متعلق بکتابخانه آقای نخجوانی.

۱۹۳ - خلاصه الاشعار تقی الدین کاشانی نسخه خطی.

۱۹۴ - برای اطلاع بیشتر از شرح حال سام میرزا بمقدمه تحفه سامی بقلم رکن الدین همایون فرخ مراجعه فرمائید.

۱۹۵ - لب التواریخ.

۱۹۶ - کتاب و کتابخانه های شاهنشاهی ایران ص ۱۲۵.

* گلستان هنر - نسخه خطی بنقل از مقالات آقای نخجوانی.

۱۹۷ - برای آگاهی از شرح حال مصوران و مذهبان دوران شاه عباس بزرگ بکتاب. کتاب و کتابخانه های شاهنشاهی ایران از ص ۱۲۴ - ۱۳۴ مراجعه فرمایند.

۱۹۸ - عبدالله افندی مؤلف ارزنده ریاض العلماء و حیاض الفضلا. درباره این دانشمند مشروح سخن خواهیم گفت.

۱۹۹ - ج اول ص ۵۹.

۲۰۰ - ص ۷۱ ترجمه حسین عریضی کتبیبه این مدرسه بخط محمد رضا امامی خطاط شهیر بسال ۱۰۶۹ هجری شده بوده است.

۲۰۱ - این مورد نیز از موارد مستند دیگری است از اینکه مدارس قدیمه ایران کتابخانه داشته اند.

۲۰۳ - ج ۲ ص ۴۱۲.

۲۰۴ - مقاله آقای گلچین معانی - خزانه الخیال.

- ۲۰۵- اینهم مورد مستند دیگری از اینکه مدارس قدیمه کتابخانه داشته‌اند .
- ۲۰۶ و ۲۰۷- از کتابهای متعلق باین دو کتابخانه نسخه‌هایی در کتابخانه نویسنده موجود است .
- ۲۰۸- به‌ثبت روزنامه سرنوشت چاپ اصفهان شماره ۲۴ سال اول .
- ۲۰۹- گنجینه تاریخی اصفهان ص ۶۰۹ .
- ۲۱۰- فهرست کتابهای خطی دانشگاه ص ۱۶ و ۵۵۶ .
- ۲۱۱- ص ۳۰۷ .
- ۲۱۲- نسخه خطی مجلس شورایملی تألیف سیدعبدالحسین خاتون‌آبادی اصفهانی که گمان می‌رود نسخه منحصر بفرد باشد .
- ۲۱۳- مجله یادگار سال سوم شماره سوم ص ۵۷ .
- ۲۱۴- جغرافیای اصفهان چاپ تهران ص ۸۸ .
- ۲۱۵- این نسخه متعلق بکتابخانه نویسنده است بخط خاتون‌آبادی يك جلد مثنوی مولوی نیز در کتابخانه حقیر موجود است .
- ۲۱۶- کلیات حزین چاپ هند ص ۴۹ .
- ۲۱۷- کلیات حزین ص ۴۲ .
- ۲۱۸- تذکره حزین ص ۵۵ .
- ۲۱۹- از این کتاب نفیس دو نسخه موجود است یکی در کتابخانه مرکزی دانشگاه که بخط مؤلف است و دیگری در کتابخانه آیت‌الله مرعشی نجفی قم که قبلاً متعلق بکتابخانه آقای حسین نوری بوده است .
- ۲۲۰- تذکره حزین ص ۶۵ .
- ۲۲۱- قصص‌العلماء چاپ سنگی تهران ص ۱۹۲ .
- ۲۲۲- بازمانده کتابخانه آذر توسط نواده‌اش آقای حاج عبدالصین آذر بیکدلی بکتابخانه آقای فضل‌الدین نصیری امینی فروخته شد .
- ۲۲۳- این نسخه در کتابخانه تربیت تبریز موجود است . حدائق‌الجنان نسخ‌های بخط مؤلف در کتابخانه مجلس شورایملی محفوظ است .
- ۲۲۴- تذکره شوستر ص ۷۲ .
- ۲۲۵- تذکره شوستر ص ۵۷ .
- ۲۲۶- تذکره شوستر ص ۳۲ .
- ۲۲۷- تذکره شوستر ص ۳۸- تألیف تذکره شوستر سال ۱۱۶۸ بوده است .
- ۲۲۸- المآثر والاثار ص ۱۰۰ .
- ۲۲۹- مجله وحید ج ۲ . ش ۸ .
- ۲۳۰- تاریخ روزنامه‌ها ومجلات ایران- پرفسور ادوارد برون .
- ۲۳۱- نسخه متعلق بکتابخانه نویسنده .
- ۲۳۲- جزوه سیر کتاب در ایران- ایرج افشار ص ۲۴ ۲۵ .
- ۲۳۳- از ص ۱۰۰ تا ۱۱۴ .
- ۲۳۴- از تحقیقات آقای ایرج افشار لیکن ایشان متذکر شده‌اند که یازده سال بعد از درگذشت شاه عباس اول که تصور می‌رود منظورشان شاه‌عباس ثانی بوده است . مجله یغما شماره‌های ۱۱- ۱۲- ۱۳ .
- ۲۳۵- تحقیق استاد سعید نفیسی راهنمای کتاب .
- ۲۳۶- شهید بسال ۱۲۰۶ .

- ۲۳۷- فارس‌نامه ناصری ج ۱ ص ۵ .
- ۲۳۸- سجع مهر این بانوی دانشمند بخط حکاک شهیر طاهر در روی عقیق
یمانی در تملک نویسنده است که نوشته شده: آفتاب برج عصمت گوهر درج حیا - بنت
دولتشه کنیز فاطمه فرخ‌لقا .
- ۲۳۹- ناسخ‌التواریخ ص ۳۱- ۳۴ .
- ۲۴۰- بستان‌السیاحه .
- ۲۴۱- شرح حال مفصل صدر اصفهانی در مجله یادگار شماره ۸ سال ۲ ص ۴۱-
۵۷ آمده است طالبان بدان مراجعه فرمایند .
- ۲۴۲- نویسنده تصور میکند کتابخانه مدرسه صدر نیز برای کسانی که دلیل
وسند میخواهند که مدارس قدیمه کتابخانه داشته‌اند دلیل وسند زنده وارزنده باشد .
- ۲۴۳- روضة‌الصفاء ص ۵۶ ج ۱ .
- ۲۴۴- فهرست کتابخانه آستان قدس جلد ۶ ص ۴۵۸ .
- ۲۴۵- الذریعه ج ۴ ص ۲۳۸ .
- ۲۴۶- تاریخ اصفهان تألیف جابری انصاری ص ۱۸۹ .
- ۲۴۷- ص ۱۴۳ .
- ۲۴۸- الذریعه جلد اول .
- ۲۴۹- چاپ مرحوم اقبال آشتیانی .

فهرست نام کسانی که نامشان در این کتاب آمده است

آقا شیخ جواد زنجانی : ۱۹۰	آ
آقا شیخ حسین تهرانی : ۱۹۶	
آقا شیخ رضاقلی شریعت سنگلجی : ۲۰۰	آخوند ملاعلی زنجانی : ۲۰۶
آقا شیخ زین العابدین مازندرانی : ۱۸۰	آخوند ملاعلی همدانی : ۲۰۵
آقا شیخ علیمحمد نجف آبادی اصفهانی : ۱۹۰	آخوند ملا محمد کاظم خراسانی : ۲۰۶
آقا شیخ محمد باقر بهاری : ۲۰۳	آدام اورلثاری : ۱۰۳
آقا شیخ محمد تقی شوشتری : ۲۰۲	آرتور پوپ : ۲۴
آقا شیخ محمد علی خونساری : ۱۹۲	آسادر : ۱۶۳
آقا شیخ مرتضی نجم آبادی : ۱۱۹	آسوریان ارومیه : ۱۶۳
آقا عنایت : ۱۳۷	آشیخ محمد حسین ممقانی : ۱۸۳
آقا کافور : ۱۴۲	آفاق بیگم : ۱۲۱
آقا کمال خازن : ۱۴۷	آقا باقر بهبهانی : ۱۷۶
آقا محمد خان قاجار : ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۱۶۸	آقا جمال خونساری : ۱۴۹
آقا میرزا ابوالقاسم کرمانی : ۱۸۵	آقا حاج سید محمود آیت الله زاده مرعشی : ۲۰۴
آقا میرزا عبدالله مجتهدی : ۲۰۶	آقا حسین خونساری : ۱۴۹ - ۱۵۳ - ۱۵۹
آقا میرزا هاشم آپیکچی : ۱۹۶	آقا رضا اصفهانی : ۲۰۶
آقا میر محمد باقر : ۱۴۸ - ۱۴۹	آقا رضا عباسی : ۱۳۷
آقا میر محمد صالح شیخ الاسلام : ۱۴۹	آقا رضا همدانی : ۲۱۶
آقا نجفی اصفهانی : ۲۰۷	آقا رضی الدین قزوینی : ۱۵۳
آقای قویونلو : ۷۵ - ۸۵ - ۹۶ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۷	آقا سید ابوالحسن اصفهانی : ۱۸۱ - ۱۸۲
آل تمیم : ۴۲	آقا سید حسن صدر : ۱۹۷
آلتون تاش : ۱۰۶	آقا سید حسین حاج آقا : ۱۹۳
آل جلایر : ۸۵	آقا سید کاظم رشتی : ۱۹۸
آل سلجوق : ۷۳	آقا سید کاظم یزدی : ۱۸۲
آل قاورد : ۳۳ - ۴۰ - ۴۳	آقا سید محمد باقر یزدی : ۱۸۲
آل منیع : ۱۵۰	آقا سید محمد رضا تبریزی : ۲۲
آل مظفر : ۱۰۰	آقا سید محمد کاظم یزدی : ۱۹۵ - ۲۰۸
آیت الله آخوند : ۲۱۴ - ۲۱۶	آقا سید محمد یزدی : ۱۸۲
آیت الله آقا سید احمد خونساری : ۲۰۴	آقا سید محمود : ۱۳۷
آیت الله بروجردی : ۱۸۶ - ۱۹۹ - ۲۱۳ - ۲۲۳	آقا سید مصطفی روحانی : ۲۰۷
آیت الله حاج آقا حسین بروجردی : ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۳	آقا سید مهدی رودباری : ۲۰۶
آیت الله جعفر رشتی : ۱۹۶	آقا سید هاشم سبزواری : ۱۹۵
آیت الله حکیم : ۱۹۸	آقا شیخ اسمعیل محلاتی : ۱۹۲
	آقا شیخ باقر آیت الله زاده مازندرانی : ۲۰۳
	آقا شیخ جعفر رشتی : ۱۹۶
	آقا شیخ جعفر شوشتری : ۱۸۳

آية الله زاده مازندرانی : ۱۸۳
آية الله زاده میلانی : ۱۹۶
آية الله مرعشی : ۲۰۴

الف

ابا قآن : ۸۹
ابالیث گرگانی : ۵۹
ابراهام لینکلن : ۲۲۰
ابراهیم : ۱۵۷
ابراهیم بن عبدالله : ۵۵
ابراهیم بن محمد نصیر مدرس : ۱۴۸
ابراهیم بن ملا صدرا : به ملا صدرا رجوع شود .
ابراهیم خان ظهیر الدوله : ۱۸۳
ابراهیم دهگان : ۲۲۴
ابراهیم غفاری : ۱۷۶
ابراهیم میرزا : به سلطان ابراهیم میرزا صفوی رجوع شود .
ابراهیم میرزا احتشام السلطنه : ۱۸۷
ابن ابی اصیبعه : ۵۶
ابن اثیر : ۱ - ۶ - ۳۰
ابن احوص سغدی : ۵۷
ابن اسفندیار : ۱۱ - ۲۳ - ۶۷ - ۶۸
ابن اصیبعه : ۴
ابن الرومی : ۵۶
ابن العبری : ۸۵
ابن الندیم : ۶ - ۵۱ - ۵۵
ابن بابویه قمی : ۴۸ - ۱۵۲
ابن بواب : ۴ - ۱۰ - ۱۱
ابن خاتون (محمد بن علی) : ۱۳۸
ابن خلدون : ۱ - ۲
ابن خلکان : ۴ - ۵ - ۶ - ۳۹
ابن سینا : ۴ - ۵ - ۱۵ - ۱۸ - ۵۰ - ۲۶۶
ابن شهر آشوب : ۲۷
ابن طاووس : ۱۸۹ - ۲۰۸
ابن عباد : ۱۲ - ۱۶
ابن عمید : ۸
ابن عنبد : ۱۹۰

ابن کمونه : ۲۰۸
ابن مقله ایرانی : ۳ - ۱۰ - ۱۱ -
۵۲ - ۹۲
ابن نباته السعدی : ۱۲
ابو اسحق ابراهیم : ۵۶
ابو اسحق اسفراینی : ۳۲
ابو اسحق جویباری : ۵۸
ابو الحارث شاه بن کرمانشاه : ۱۹
ابو الحسن بیهقی : ۹ - ۲۷
ابو الحسن شهید بن حسین وراق بلخی : ۵۸
ابو الحسن علی بن هلال ابن بواب : ۱۰
ابو الحسن گیلکی : ۱۷
ابو الحسن محمد مرادی بخارائی : ۵۸
ابو الحسن موسی بن کبریا : ۵۶
ابو الطیب المتنبی : ۱۲
ابو العباس ربینجی بخارائی : ۵۷
ابو العباس فضل : ۵۵
ابو العباس محمد بن الحسن ایوب : ۸
ابو العلاء معری : ۸
ابو الفتح بن ابوالفضل : ۱۲ - ۱۵
ابو الفتح ذوالکفایتین : ۸ - ۹
ابو الفتح سلطان ابراهیم میرزا : ۱۳۷
ابو الفرج اصفهانی : ۵
ابو الفضل العمید : ۳۳
ابو الفضل بلعمی : ۶۰ - ۶۱
ابو الفضل شاذان قمی : ۲۷
ابو الفضل محمد بن حسن سرخسی : ۵۹
ابو الفضل وزیر : ۶ - ۸ - ۱۲ -
۱۵ - ۱۶
ابو الفضل یعقوب : ۵۶
ابو القاسم بن عباد : ۹
ابو القاسم بن عبدالعزیز بن یوسف : ۱۲
ابو القاسم حسین بن روح بن ابی بحر :
۵۵ - ۵۶
ابو القاسم صحاف : ۲۰۸
ابو القاسم عبدالله بن مظفر بن سماعی : ۵۰
ابو القاسم فردوسی توسی : ۵۹
ابو القاسم قنیری : ۵۷
ابو القاسم نصر آبادی : ۱۱۳
ابو المنل بخارائی : ۵۷

- ابوالمظفر طاهر بن فضل چغانی : ۵۹
 ابوالمعالی میرعلی شمس الادباء : ۱۷۲
 ابوالمؤید بلخی : ۱۴ - ۵۷
 ابوالمؤید رونقی بخارائی : ۵۷
 ابوالوفای همدانی : ۳
 ابوبکر : ۸۸
 ابوبکر خوارزمی : ۱۲
 ابوبکر عتیق بن محمد نیشابوری سوزآبادی
 هروی : ۸۷
 ابوبکر محمد بن محتاج چغانی : ۵۸
 ابوبکر محمد ثابت خجندی : ۳۵
 ابو جعفر منصور : ۵۳ - ۵۴
 ابو حاتم بلخی : ۵۲
 ابو حفص حکیم : ۵۲ - ۵۷
 ابودولف : ۱۲
 ابوذریعہ معمري گرگانی : ۵۸
 ابو ذکریا يحيى بن علی خطیب تبریزی : ۷۴
 ابوریحان بیرونی : ۱۸
 ابوسعید اسمعیل بن علی منشی استرآبادی : ۳۲
 ابوسعید برّسق بن برّسق : به طفرل تکین
 رجوع شود .
 ابوسعید بن حسن الحسینی : ۱۳۷
 ابوسعید بهادرخان : به سلطان ابوسعید
 بهادرخان بن محمد خدا بنده
 رجوع شود .
 ابوسعید فضل الله بن ابی الخیر مهنه‌ای : ۴۹
 ابوسهل : ۵۵ - ۵۶
 ابوشعیب هروی : ۵۸
 ابوشکور بلخی : ۵۸
 ابوصالح عبدالرحمن شهرستانی : ۴۱
 ابوصالح منصور بن نوح سامانی : ۶۱
 ابوطاهر خاتونی : ۲۲
 ابوطاهر خسروانی : ۵۸
 ابوطیب سرخی : ۵۸
 ابوطیب محصی : ۵۷
 ابو عبدالله : ۸
 ابو عبدالله بن شهریار ایرانی : ۱۸۹
 ابو عبدالله جعفر بن محمد رودکی : ۵۲
 ابو عبدالله فرا لوی : ۵۸
 ابو عبدالله معروفی بلخی : ۵۸
 ابو عبدالله نوایی مروزی : ۵۸
 ابوعلی احمد بن مسکویه : ۸ - ۱۵
 ابوعلی بن مقله : به ابن مقله ایرانی
 رجوع شود .
 ابوعلی حسن بن علی قطان مروزی : ۲۴
 ابوعلی دقاق : ۴۷
 ابوعلی سیمجور : ۵۸
 ابوعلی سینا : به ابن سینا رجوع شود .
 ابوعلی محمد بن احمد دقیقی بلخی : ۵۹
 ابوعلی محمد بن محمد بلعی : ۶۱
 ابوعلی موفق وزیر : ۱۰
 ابوعلی وفاق : ۳۲
 ابو عمرو زجاجی : ۵۸
 ابو محمد حسن بن حسین : ۵۶
 ابو محمد نوبختی : ۵۶
 ابو منصور محمد بن عبدالرزاق توسی : ۱۴
 ابو نصر احمد بن ابی الحسن نامقی جامی
 ژنده پیل : ۸۶ - ۸۷
 ابو نصر بن ابی الخیر : ۳۳
 ابو نصر بن سبکتکین : ۳۲
 ابو نصر شاپور بن اردشیر : ۶ - ۸
 ابو نصر فارابی : ۱۵
 ابو نصر فراهی : ۶۳
 ابو نصر کنذری : ۲۸
 ابو نواس : ۵۶
 ابو یوسف بن حاجی حبیبی چهره : ۱۰۰
 ابو یوسف عبدالسلام بن محمد بن یوسف بن
 بندار قرینی : ۲۹
 ابی تمام : ۳
 ابی سعید محمد بن منصور شرف الملک
 مستوفی : ۳۹
 ابی سهل بن نوبخت : ۶
 اتابک آبی خاتون : ۹۰
 اتابکان آذربایجان : ۴۷
 اتابکان سلفری : ۹۴
 اتابکان یزد : ۹۴
 اتابک بهلوان : ۳۵ - ۷۸
 اتابک سعد بن زنگی : ۸۴ - ۸۸ - ۹۰
 اتابک محمد بن سعد : ۹۰

- اتابك يوسف شاه : ۹۶
 ائمرت مجوسی : ۱۵۳
 انیرالدین : ۴۵
 انیرالملک : ۲۶
 احتشامالملک : ۱۹۹
 احمدبن اسمعیل : ۵۷
 احمدبن عبدالحمین اصفهانی : ۱۸۶
 احمد رومی : ۱۱۰
 احمد سهیلی خونساری : ۲۱۰
 احمدشاه قاجار : ۱۷۷ - ۲۰۹
 احمد غزالی : ۳۰ - ۳۱
 احمدکسروی : ۱۹۵
 احمد گلچین معانی : ۲۱۰
 ادبی : ۲۱۶
 ادواردیرون : ۲ - ۶۰ - ۱۱۰ - ۱۶۸
 ادیب پرومند : ۱۲۳ - ۱۷۵ - ۱۸۵ - ۲۰۹
 ادیب طبری : ۵۹
 ارجاسب : ۵۹
 اردشیر وزیر : ۲۸
 ارغون خان مغول : ۸۸
 ازبکان : ۱۳۸ - ۱۳۹
 ازبک بن محمد : ۴۷
 اسپهبدان طبرستان : ۵۳
 اسپهبد باو : ۲۲
 اسپهبد گیل : ۲۳
 استاد ابوالحسن کمیچ : ۲۶
 استغنائی نیشابوری : ۵۸
 اسحق بن اسماعیل : ۵۶
 اسحق بن حنین : ۱۴۷
 اسدی توسی : ۵۹
 اسفندیار بیگ میرشکارشوشتری : ۶۹ - ۱۵۹
 اسکندر : ۲۹ - ۱۲۵
 اسکندریک منشی : ۱۳۷
 اسماعیل بن ابی سهل : ۵۶
 اسماعیل بن احمد سامانی : ۶۰
 اسماعیل بن عالی نوبختی : ۵۳
 اسماعیل قرچده داعی : ۱۷۲
 اسماعیلیان : ۹۰
 اشرف افغان : ۴۷ - ۱۵۶
 اشکانی : ۵۶
 اشکانیان : ۵۰
 اصیل الدین بن خواجه نصیرتوسی : ۹۱
 اظهر تبریزی : ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۰
 اعتصام الملک : ۲۱۱
 اعتضادالسلطنه : ۱۶۷ - ۱۷۷
 اعتقادخان : ۱۵۲
 اعتمادالدوله شاهقلی خان : ۱۴۹
 اعتمادالدوله قراگوزلو : ۲۱۶
 اعتمادالسلطنه : ۱۶۴ - ۱۷۰
 اعزاز ثقفی : ۲۰۴
 افشاریه : ۱۵۳ - ۱۵۷
 افشین : ۱۲ - ۱۳
 افغان (طایفه) : ۱۴۷ - ۱۵۰ - ۱۵۵
 افندی : ۱۵۷ - ۱۵۶
 افندی : به عبدالله افندی رجوع شود .
 اقبال آشتیانی : ۱۴۹ - ۲۱۰
 اکبر : ۱۲۹
 اکبرنیا : ۴۶
 الب اینانچ قتلغ شهاب الدین ابوالمظفر
 تمرتاش : ۷۵
 الصابی ابواسحق : ۱۲
 الغبیک : به الغبیک میرزا رجوع شود .
 الغبیک میرزا : ۸۶ - ۸۸ - ۱۰۶ -
 ۱۰۸ - ۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۱۵
 القاس میرزا : ۱۳۵
 الکوتین : ۱۳ - ۱۵
 الوندبیک آق قویونلو : ۱۳۱
 امام الفتوح احمدبن محمد غزالی : ۵۰
 امام تاج الاسلام معین الدین ابوبکر
 سمانی : ۴۰
 امام جمعه خوئی : ۱۸۶
 امام فخرالدین رازی : ۳۰
 امامقلیخان : ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰
 امام محمد غزالی : ۵۸
 امانی : ۵۹
 امید نهاوندی : ۱۷۲
 امیرابوالحسن آغاچی سامانی : ۵۸
 امیر اسماعیل خاتون آبادی : ۱۵۱

- امیر اقبال سیستانی : ۹۴
 امیر اقبالی : ۲۵
 امیر ترخان : ۱۲۸
 امیر تیمور : ۹۶ - ۱۰۰ - ۱۰۳ -
 ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۱۵ -
 ۱۲۴ - ۱۲۹
 امیر حسن بیک : ۱۲۶
 امیر حسینی : ۱۰۸
 امیر خسرو کوچک : ۱۲۷
 امیر شیخ حسن نویان : ۱۲۸
 امیر صدرالدین : ۱۲۰
 امیر علاءالدین علیکه کوکلتاش : ۱۲۰
 امیر عبدالحجّه : ۱۸۰ - ۲۰۶
 امیر علی : ۹۱
 امیر علی چلاپر : ۱۲۱
 امیر علیشیر : به امیر علیشیر نوائی
 رجوع شود .
 امیر علیشیر نوائی : ۱۱۶ - ۱۱۷ -
 ۱۱۹ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۴ -
 ۱۳۸
 امیر غازی : ۲۳
 امیر غیاثالدین چشتی : ۱۲۰
 امیر فرمان شیخ حالی : ۱۲۰
 امیر فصیح : ۱۲۷
 امیر فیض الله حاجی برمکی (مولانا) :
 ۱۲۷
 امیر کبیر : ۱۹۸
 امیر محمد بدرالدین تبریزی : ۱۰۶
 امیر محمد مظفر : ۱۸۴
 امیر محمد مهدوی حکیم الملك : ۱۴۷ -
 ۱۴۸
 امیر محمود : ۱۱۹
 امیر مؤمنان : به حضرت علی بن ابیطالب
 رجوع شود .
 امیر نظام الدین اسکویی : ۱۳۳
 امیر نظام گروسی : ۱۷۷
 امین خلوت : ۱۷۳
 اوحدالدین کرمانی : ۸۳
 اورنگ زیب : ۱۴۸
 اوزون حسن آق قویونلو : ۱۲۵ - ۱۲۶
- اولجایتو : ۹۱
 ایراندخت : ۴۸
 ایلخانان : ۸۵ - ۸۶ - ۱۳۱
 ایلدرم بایزید : ۱۲۴
 ایلکانیان : ۴۷
 ایمانی : به مظفر علیشاه رجوع شود .
- ب
 باباخان : به قتلحلیشاه قاجار رجوع شود.
 بابا فغانی : ۱۲۷
 بابا قاسم اصفهانی : ۱۰۰ - ۱۰۱
 بابا نصیبی : ۱۲۷
 بابرشاه : ۱۲۹
 بابک خرم دین : ۱۲
 باستانی پاریزی : ۱۸۴
 بالاخیابانی : ۱۷۶
 بایندری : ۱۲۵
 باوندیان : ۵۳ - ۶۳ - ۶۷
 بایسنقر میرزا : ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ -
 ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ -
 ۱۱۶ - ۱۱۸
 بحرّی : ۵۶
 بختیار بن معزالدوله : ۶
 بختیاری اهوازی : ۵۹ - ۱۱۶
 بدیع الزمان فروزانفر : ج
 بدیع الزمان میرزا : ۱۲۱ - ۱۳۵
 بدیع الزمان همدانی : ۵۹
 بدیعی بلخی : ۵۹
 برّسقیان : ۲۸
 برکیارق : ۲۴ - ۲۵
 برمکیان : ۵۳
 برنا : ۲۱۶
 برهان الدین باختری : ۴۰
 برهان الدین نحاری : ۴۰
 برهان الدین میراسلام : ۳۱
 برهانیان : ۵۳
 بستانی : ۱
 بشاری : ۴
 بلعمی : ۱۹ - ۲۹ - ۶۰ - ۶۱ - ۷۱

بلعمیان : ۵۳
 بنائی : ۱۲۷
 بندار رازی : ۵۹
 بنوار تق : ۷۴ - ۷۵
 بنی العباس : ۵۱
 بنی شیبان : ۱۲۴ - ۱۲۷ - ۱۲۸
 بو طاهر خاتونی : ۴۲ - ۶۸
 بو علی سینا : به ابن سینا رجوع شود .
 بو بهیمان : ۵۳ - ۵۹
 بهاء الدین قره عثمان : ۱۲۵
 بهاء الدین محمد : ۸۹
 بهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار : ۲۲
 بهاء الدین محمد عبدالرزاق بیک : ۱۵۸
 بهاء الشرف : ۱۸۹
 بهاء الملک : ۲۱۶
 بهاری : ۲۰۳
 بهافرید (بدآفرید) : ۵۱
 بهرام میرزا : ۱۳۴
 بهرامی (تخلص ظهیر الدین بهرام میرزا) : ۱۳۵

ت

ثعالبی : ۶
 ثقه الاسلام تبریزی : ۲۰۳ - ۲۱۳
 ثنائی (تخلص میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی) : ۱۷۲

ج

جابری انصاری : ۱۴۸
 جامی : ۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۲۳ - ۱۲۶ - ۱۴۱

جان موریر : ۱۰۳
 جاهی (تخلص سلطان ابراهیم میرزا صفوی) : ۱۳۵

جرجی زیدان : ۱ - ۳
 جعفر بای سنقری : ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۷
 جعفر تبریزی : ۱۱۰ - ۱۱۱
 جعفر سلطان القرائی : ۲۰۵
 جعفر کرمانشاهی : ۱۸۰
 جلال الدین ارموی محدث : ۲۰۳
 جلال الدین چغماق : ۱۰۰
 جلال الدین دوانی : ۱۲۶
 جلال الدین قاینی : ۱۱۹
 جلال الدین یوسف نقاش : ۱۱۸ - ۱۲۴
 جلال الدین همائی : ۱۷۰
 جمال الدین اسدآبادی : ۲۱۱
 جمال الدین عبدالرزاق اصفهانی : ۸۱

پ

پاپ : ۱۵
 پادشاهان بهمنی : ۷۵
 پادوسیان : ۶۳
 پروانیان : ۷۵
 پندچی : ۲۱۶
 پورتر وین دوم : ۶۳
 پورکله : ۵۹
 پورگیلان شاه : ۶۳
 پهلوی : ۲۱۷ - ۲۲۷
 پیر محمد بن عمر شیخ : ۱۱۵

ت

تانار : ۳۸ - ۹۸

حاج شیخ عبدالکریم : ۲۰۶
 حاج شیخ فضل الله نوری : ۱۷۳
 حاج شیخ کاظم مجتهد صادقی : ۲۰۸
 حاج شیخ محمدعلی : ۱۴۸
 حاج شیخ مهدی لاکانی : ۲۰۸
 حاج محترم السلطنه اسفندیاری : ۱۸۶ -

۲۱۱

حاج محمد امین زند : ۱۹۳
 حاج محمدتقی نقاش : ۱۱۸
 حاج محمدحسین خان مدراسفہانی :

۱۶۸ - ۱۶۹

حاج محمدحسین ذوالرباستین : ۱۷۶
 حاج محمد ذوفنون : ۱۲۳
 حاج محمدرضا : ۱۹۲

حاج محمدکریم خان : ۱۸۵
 حاج محمدکلانتر : ۱۵۹
 حاج محمد مهدی اسفرجانی : ۱۸۱

حاج محمد نخجوانی : ۱۰۹

حاج محمد نقاش : ۱۱۸

حاج ملاعلی کنی : ۱۷۴

حاج ملا محمدتقی قزوینی : ۱۸۰

حاج میرزا ابوالقاسم حجت : ۱۹۳

حاج میرزا ابوالقاسم محمدی : ۱۸۱

حاج میرزا ابو عبد الله زنجانى : ۲۰۸

حاج میرزا حسن آشتیانی : ۱۹۹ - ۲۰۰

حاج میرزا حسین نوری : ۱۸۵ - ۱۸۶

حاج میرزا خلیل تهرانی : ۱۹۰

حاج میرزا عبدالصمد امین التجار : ۱۹۶

حاج میرزا عبدالرحیم خلخالی : ۲۱۰

حاج میرزا محمدحسن آشتیانی : ۱۷۴

حاج میرزا یحیی دولت آبادی : ۱۹۹

حاجی کرباسی : ۱۴۸

حاجی معتمدالدوله فرهاد میرزا : ۱۶۸

حاجی هادی سبزواری : به ملاحادی

سبزواری رجوع شود .

حافظ رازی : ۹۷

حافظ شیرازی : به خواجه حافظ

شیرازی رجوع شود .

حبیب بن مغزالدوله : ۶

حبیب الله اوس طائی : ۳

جمال الدین یوسف : ۱۲۴

جمال امامی : ۱۸۶

جنابی لنگرودی : ۲۰۳

جواهر کلام : ۲۲۷

جهانشاه : ۱۲۵

جهانگیر : ۹۶

ج

جفانیان : ۵۳ - ۵۸ - ۵۹

جفری بیك : ۷۹

چنگیز : به چنگیزخان رجوع شود .

چنگیزخان : ۳۶ - ۷۸ - ۸۱ - ۸۴ -

۱۲۷ - ۱۳۱

ح

حاج آقا احمد : ۱۸۶

حاج آقا بزرگ تهرانی : ۱۹۶

حاج آقا حسین اصفهانی : ۱۸۲

حاج آقا حسین ملک : ۱۹۹

حاج آقا کمال الدین قزوینی : ۱۷۹

حاج آقا معصن عراقی (اراکى) : ۱۸۱

حاج آقا محمد قزوینی : ۱۷۹

حاج آقا محمد کرمانشاهی آشوری : ۱۸۶

حاج آقا مهدی فیض کرمانشاهی : ۱۸۰

حاج احتشام السلطنه : ۲۱۲

حاج امام جمعه خوئی : ۲۱۲

حاج امین الضرب : ۲۱۱

حاج حسن : ۴۱

حاج حسین بیك : ۱۵۲

حاج خلیفه : ۲۰۳

حاج سیدعلی محمد وزیرى : ۲۲۳

حاج سیدمحمدرضا خراسانی : ۱۷۰

حاج سید محمود روحانی : ۲۰۶

حاج سید محمود مجتهد ضیابری : ۲۰۷

حاج سید نصر الله تقوی : ۱۹۹

حاج شیخ احمد بیان اصفهانی : ۴۱

حاج شیخ باقر ترقی : ۲۱۲

حاج شیخ زین العابدین گلیایگانی : ۱۸۱

حیدر علی: به حیدر علی نقاش رجوع شود.
حیدر علی نقاش: ۱۳۳ - ۱۵۱

خ

خاتون آبادی: ۱۳۷ - ۱۵۱
خاتون اخلاطی سلجوقی: ۲۸
خاتون بانو: ۹۹
خاتونی: ۲۲
خان بهادر: ۱۹۵
خاندان حجت: ۱۹۳
خاندان رضوی: ۲۱۶
خاندان شهرستانی: ۱۹۳
خاندان عربشاه: ۷۴
خاندان فرمانفرمایان: ۲۲۳
خاندان قاضی: ۱۷۹
خاندان قزوینی: ۱۷۹
خاندان کوثر: ۲۱۶
خانزاده خاتون: ۹۹
خاننرمیرزا احتشام الدوله: ۱۸۷
خان مروی: ۲۰
خبازی نیتابوری: ۵۷
خجندیان: ۳۵
خسروشاه مجوسی: ۱۲
خسروی سرخی: ۵۹
خضرشاه: به کمال الدین خضرشاه
دزفولی رجوع شود.
خطائی (تخلص شاه اسمعیل اول): ۱۳۲
خطیب بغدادی: ۵۵
خلف: ۱۷۳
خلف بن احمد: ۲۱ - ۳۵ - ۶۲
خاف بیگ سفرچی: ۱۷۳
خلیل بن احمد: ۲۰۰
خلیل بن غازی قزوینی: ۱۵۰ - ۱۵۱
خلیل سلطان: به سلطان خلیل میرزا
رجوع شود.
خواجو: ۹۵
خواجه آفرین: ۱۱۹
خواجه ابوالفضل عراقی: ۲۵
خواجه ابوالقاسم ریب الدین هارون بن

حبیب الله ساوجی: ۱۳۷
حیبی برگشادی (مولانا): ۱۲۷
حجاج بن یوسف: ۱۲
حجت الدین فرید خراسان ابوالحسن
بیتهقی: ۲۷
حزین: ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۶ - ۱۸۸
حسام الدین: ۴۵
حسن بن صباح: ۱۶
حسن بن محمد بن قطان: ۲۷
حسن بن موسی نوبخت: ۶
حسن نظامی: ۱۳۷
حسنویه بن حسین: ۶۰
حسین بن قاسم کوکبی: ۵۳
حسین بن محمد بن ابی الرضا علوی:
۷۳ - ۷۴
حسین گیلانی: ۱۰۱
حسینی: به سلطان حسین بایقرا
رجوع شود.
حسینی (تخلص حاج محمد حسین
ذوالریاستین): ۱۷۶
حشمت الدوله حمزه میرزا قاجار: ۱۸۶
حضرت امیر: به حضرت علی بن ابیطالب
رجوع شود.
حضرت رضا علیه السلام: ۱۱۰ - ۱۱۲ -
۱۱۵
حضرت علی بن ابیطالب: ۱۷۹ - ۱۸۸ -
۱۸۹ - ۱۹۰
حضرت معصومه: ۲۱۴
حقیقی (تخلص جهانشاه قره قویونلو):
۱۲۵
حکا بابویه: ۲۵
حکمت آل آقا: ۱۷۶
حکیم الملک اردستانی: ۱۴۷ - ۱۴۸
حکیم رگنا: ۱۳۷
حکیم لایق: ۱۴۰
حکیم مختاری غزنوی: ۳۳
حکیم مسیری: ۵۹
حکیم نجم اصفهانی: ۱۸۵
حمد مستوفی: ۴۱ - ۷۲ - ۷۳ - ۸۴
حمزه بیگ آق قویونلو: ۱۲۷

خواجه نصیرالدین توسی : ۱۶ - ۱۷ -
 ۸۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۹ - ۹۰ -
 ۱۱۵ - ۱۲۹ - ۱۹۵
 خواجه نصیر خطاط : ۱۱۸
 خواجه نظام الملک : ۲۹ - ۳۵ - ۳۶ -
 ۳۹ - ۴۱ - ۷۳ - ۷۴
 خواجه همادالدین تبریزی : ۹۱
 خواجه یوسف : ۱۱۳
 خوارزمشاهیان : ۲۷ - ۶۲
 خواندمیر : ۱۰۸ - ۱۱۷
 ۵
 دابویه : ۶۳ - ۶۴
 دارا شکوه : ۱۲۹
 داعی ذوقول : ۱۸۷
 داودخان نوری : ۱۹۹
 درویش دهکی : ۱۲۷
 درویش علی : ۱۲۱
 درویش محمد باج شهری شریفی : ۱۱۷
 دقیقی : ۱۴
 دکتر آیه الله زاده اصفهانی : ۱۹۳
 دکتر باستانی پاریزی : ۱۸۴
 دکتر تقی تفضلی : ۲۱۱
 دکتر ذبیح الله صفا : ۶۲
 دکتر رضا صالح : ۲۰۶
 دکتر صحت : ۲۰۸
 دکتر عبدالحسین ملک زاده آذرمند :
 ۲۰۷
 دکتر مقصودی : ۲۱۴ - ۲۱۵ - ۲۱۶
 دکتر مهدوی : ۲۱۱
 دکتر مهدی بیانی : ۲۱۰
 دکتر یار شاطر : ۲۲۶
 دلارام خانم : ۱۴۴
 دودمان ایلخانی : ۱۲۸
 دودمان جلایری : ۱۲۸
 دوست محمدخان معیر الممالک : ۱۷۸
 دولتشاه : به محمد علی میرزا دولتشاه
 مهین رجوع شود .
 دولتشاه سمرقندی : ۱۰۷

علی ظفر دندان : ۴۷
 خواجه اسمعیل : ۲۵
 خواجه اسمعیل حصاری : ۱۱۴ - ۱۱۹
 خواجه افضل الدین ابواللیثی : ۱۲۳ -
 ۱۲۴
 خواجه امام رشید رازی : ۲۵
 خواجه امام صفی الدین اصفهانی : ۲۷
 خواجه بهاء الدین : ۱۵۴
 خواجه جلال الدین فرخودی : ۱۱۹
 خواجه حافظ شیرازی : ۹۴ - ۹۵ -
 ۱۰۴ - ۱۲۱ - ۱۲۸ - ۲۱۳
 خواجه حافظ محمد : ۳۵
 خواجه رشیدالدین فضل الله : ۸۶ -
 ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۸ -
 ۱۰۲
 خواجه زین العابدین : ۱۰۰
 خواجه سلمان ساوجی : ۱۲۸
 خواجه شرف مرادی : ۶۸
 خواجه شمس الدین : ۱۰۰
 خواجه شهاب الدین قاسم طراز : ۹۹
 خواجه ضیاء الدین محمد : ۹۹
 خواجه عبدالجواد مفید : ۲۵
 خواجه عبدالسلام بخارائی شاعر : ۱۲۸
 خواجه عبدالعزیز نقاش : ۱۳۶
 خواجه عبدالله انصاری : ۱۱۹ - ۱۷۵
 خواجه عبدالله مروارید : ۱۱۸ -
 ۱۲۲ - ۱۳۵
 خواجه علاء الدین چشتی : ۱۱۲
 خواجه علی : ۱۰۰
 خواجه غیاث الدین پیر احمد : ۱۱۲
 خواجه غیاث الدین محمد : ۸۶
 خواجه قطب الدین محمود : ۱۰۰
 خواجه کمال الدین : ۱۱۴
 خواجه کمال الدین ابوالمعالی : ۹۸ -
 ۹۹
 خواجه کمال الدین گیرنگی : ۱۱۹
 خواجه مجد الدین محمد خوافی : ۱۱۲
 خواجه ملک : ۱۰۱
 خواجه ملک زرگر : ۱۱۹
 خواجه میرک : ۲۵ - ۶۷

دیالمه : ۲ - ۵
 دیلمانیان : ۳ - ۵۳
 دیلمی : ۴۸
 دیلمی قزوینی : ۵۹
 دیلمی ها : ۴۷

ز

زندیه : ۱۵۷ - ۱۵۸
 زیاریان : ۵۳ - ۵۹
 زین الدین : ۷ - ۸
 زین الدین ابوالفضل اسمعیل بن الحسن
 گرگانی : ۴۳
 زین الدین محمود : ۱۱۷
 زین الملك ابوسعید هندوی قمی : ۲۶
 زینل بن زکریای عباسی : ۱۴۰ - ۱۴۱
 زینی بخارائی : ۱۳۳

ذ

ذبیح الله صفا (دکتر) : ۶۲
 ذکاء الملك فروغی : ۱۷۰
 ذوالریاستین : ۱۷۶
 ذوالکفایتین : ۹ - ۱۶

ر

رابعه بنت کعب قزداری : ۵۸
 راوندی : ۷ - ۸ - ۲۱ - ۲۷ -
 ۳۴ - ۷۴ - ۷۸ - ۷۹ - ۸۰
 رحیم خان : ۱۴۲
 رستم بن اردشیر باوندی : ۲۲
 رستم بن علی شهریار : ۱۲ - ۲۲ -
 ۴۰ - ۶۷ - ۶۸
 رستم خان شاملو : ۱۴۱
 رستم مجوسی منجم : ۱۵۳
 رشیدالدین ابوالجعفر محمد بن علی : ۲۷
 رشیدالدین وطواط : ۲۰
 رضا جعفری : ۲۲۶
 رضاشاه کبیر : ۱۱۰ - ۲۰۰ - ۲۰۶ - ۲۱۷
 رضا عباسی : ۱۳۷ - ۱۵۳
 رضاقلی خان هدایت : ۱۷۷
 رضا کاشی : ۱۳۷
 رضی الدین لاری (ملا عبدالغفور) : ۱۴۱
 رکن الدوله دیلمی : ۸ - ۱۲ - ۴۸
 رکن الدین صاعد : ۹۹
 رکن الدین قلج ارسلان چهارم سلجوقی :
 ۸۳
 رکن الدین همایون فرخ : ۲۱۲ - ۲۲۶ -
 ۲۲۷
 رکن الملك حاج میرزا سلیمان شیرازی :
 ۱۷۳

س

ساسانی : ۵۶ - ۵۸
 ساسانیان : ۲۹ - ۵۰
 ساعد نیری : ۱۹۹
 سامانیان : ۳ - ۲۹ - ۵۲ - ۵۳ -
 ۵۷ - ۵۹
 سام میرزا : ۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۳۱ - ۱۳۵
 سبکتکین : ۹ - ۱۸
 سبکی : ۳۱
 سپهبد روحانی : ۲۰۶
 سیهر : به میرزا تقی لسان الملك سیهر
 رجوع شود .
 سپهری بخارائی : ۵۷
 سراج الدین سجاوندی : ۹۳
 سرخاب : ۶۳
 سردار اسعد بختیاری : ۱۷۰
 سردار کابلی : ۱۸۳
 سردار کبیر جمسید : ۱۷۷
 سرلنگر فیروز : ۲۱۲
 سرهنک دکتر خرمی : ۲۱۰
 سرهنک ساوتکین : ۲۵
 سرهنک نورالدین مدرسی : ۲۰۲
 سعد : ۲۶

سعدالدین حموی : ۷۶
 سعدالدین سلیمان بن ابی الحسن طالوت
 دامغانی : ۱۰۱
 سعدالدین وراوینی : ۴۷
 سعد بن ابوبکر بن سعد بن زنگی : ۹۰
 سعد بن ابی وقاص : ۵۰
 سعید بن ابی المعالی : ۴۰
 سعید نفیسی : ۱۷۴ - ۲۰۹
 سلجوقی : ۲۸ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۹ - ۶۷
 سلجوقیان : ۲۴ - ۲۶ - ۲۷ - ۳۴ - ۴۷
 سلجوقیان ایران : ۷۵
 سلجوقیان روم : ۴۳ - ۴۴ - ۸۳
 سلجوقیان کرمان : ۶۸
 سلجوقیها : به سلجوقیان رجوع شود .
 سلطان آغا : ۱۲۰
 سلطان ابراهیم : ۴۲ - ۱۱۰
 سلطان ابراهیم میرزا صفوی : ۱۳۴ - ۱۳۵
 سلطان ابوالنصر شیخ ابوالمؤید : ۱۲۴
 سلطان ابوسعید : به سلطان ابوسعید
 بهادرخان بن محمد خدا بنده رجوع
 شود .
 سلطان ابوسعید بهادرخان بن محمد
 خدا بنده : ۸۵ - ۸۶ - ۹۱ - ۹۳
 سلطان ابوسعید گورگان : ۱۱۵ - ۱۲۱
 سلطان احمد : ۱۳۵
 سلطان احمد جلایری : ۸۶ - ۹۶ -
 ۱۱۵ - ۱۲۴ - ۱۲۸ - ۱۲۹
 سلطان احمد میرزا : ۱۲۱
 سلطان احمد میرزا بن سلطان ابوسعید:
 ۱۲۸
 سلطان اسکندر : به میرزا اسکندر بن
 عمر شیخ رجوع شود .
 سلطان المتکلمین : ۱۸۰
 سلطان المحققین : ۱۸۰
 سلطان امیرزاده اسکندر : ۹۷
 سلطان اویس جلایری : ۱۲۴ - ۱۲۹
 سلطان بخت آغا : ۱۰۰
 سلطان بدیع الزمان میرزا : ۱۲۰
 سلطان برکیارق : ۶۷

سلطان جلال الدین ملکشاه سلجوقی : به
 سلطان ملکشاه سلجوقی رجوع شود.
 سلطان جلال الدین منکوبرنی : ۶۲
 سلطان حسین باختری : ۱۳۹
 سلطان حسین بایقرا : ۱۰۷ - ۱۰۹ -
 ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹
 ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۸ - ۱۳۲ -
 ۱۳۳ - ۱۶۳
 سلطان حسین تائبند گنابادی : ۲۱۲
 سلطان حسین میرزا : به سلطان حسین
 بایقرا رجوع شود .
 سلطان خلیل : ۱۲۶
 سلطان خلیل میرزا : ۱۱۶
 سلطان سنجر سلجوقی : ۱۷ - ۳۹ -
 ۶۲ - ۷۳
 سلطان علاءالدین کالنجار : ۴۲
 سلطان علاءالدین کیخسرو سلجوقی : ۸۳
 سلطانعلی سبز : ۱۱۷
 سلطانعلی قایینی : ۱۱۷ - ۱۲۲
 سلطانعلی مشهدی : ۱۰۷ - ۱۱۷ -
 ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۷
 سلطان غیاث الدین کیخسرو اینجو : ۱۰۰
 سلطان غیاث الدین کیخسرو سلجوقی :
 ۴۳ - ۴۵ - ۴۶
 سلطان فرخ : ۱۳۵
 سلطان فریدون حسین میرزا : ۱۲۱
 سلطان محمد خدا بنده : ۱۳۶ - ۱۴۱
 سلطان محمد خندان : ۱۰۷ - ۱۱۸ -
 ۱۲۳ - ۱۳۳
 سلطان محمد خوارزمشاه : ۸۰
 سلطان محمد سلجوقی : ۲۵ - ۴۱ -
 ۶۷ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳
 سلطان محمد گنابادی : ۲۱۲
 سلطان محمد نور : ۱۰۷ - ۱۱۸ - ۱۲۳
 سلطان محمود بن محمد ملکشاه سلجوقی :
 ۲۸ - ۴۳ - ۷۳
 سلطان محمود شاه بن ابومنصور سلطان
 قطب الدین : ۹۶
 سلطان محمود غزنوی : ۹ - ۱۸ - ۱۹ -
 ۳۲ - ۶۲ - ۱۱۶

- سلطان مسعود بن ابراهیم غزنوی: ۱۸-۱۹
سلطان مسعود بن محمود سلجوقی: ۴۶
سلطان ملکشاه سلجوقی: ۴۳-۵۰-۶۷
سلطان وردان روزبن غرالدین لنگر: ۴۲
سلطان یعقوب آق قویونلو: ۱۲۶-۱۲۷
سفریان: ۸۴-۸۸
سلمی: ۳۳
سلیمان شاه قاورشاه سلجوقی: ۴۳
سمعانی: ۸-۳۱-۳۳-۴۰-۶۰-۶۱-۶۷-۷۱
سمعیان: ۶۰
سنائی غزنوی: ۸۳
سنکوسکی: ۱۰۳
سوزنی سمرقندی: ۶۰
سهراب مکرئ: ۱۴۵
سهروردی: ۹۲-۱۵۹
سهل: ۴۸
سیاح: ۲۱۰
سیاوش بیگ: ۱۳۷
سید آقا شوشتری جزایری: ۱۹۰
سید ابراهیم فنا: ۲۰۲
سید ابوتراب خونساری: ۱۹۱
سید امام زین شرف شاه حسینی: ۲۶
سید برهان الدین محقق ترمذی: ۸۳
سید جلال الدین اشرف: ۱۷۹
سید جوادی: ۱۸۳
سید حامد حسین: ۱۸۹
سید حجت قزوینی: ۱۹۸
سید حسن صدر: ۳
سید حسینی عاملی: ۱۰۱
سید رکن الدین محمد بانی: ۹۷
سید رکن الدین محمد حسین: ۹۷
سید ریحان الله: ۱۹۹
سید زاهد ابوالفتوح رازی: ۲۵
سید شریف جرجانی: ۹۹
سید شهاب الدین مرعشی نجفی: ۱۵۹
سید صدرالدین جبل عاملی: ۴۱
سید صدرالدین دزفولی: ۱۶۷-۱۸۲
سید عبدالباقی حجة الاسلام رشتی: ۱۸۰
- سید عبدالحسین حجت: ۱۹۳
سید عبدالقادر: ۱۰۶
سید عبد الوهاب: ۱۰۶
سید عبد الوهاب صالح: ۲۰۰
سید عبدالله: ۱۵۹
سید عبدالله بهبهانی: ۱۸۰
سید عزالدین مرتضی: ۲۶
سید علی ایروانی: ۱۸۰-۲۰۶
سید علی بن ابوالقاسم حجت: ۱۹۳
سید علی خان والی خویزه: ۱۵۱
سید عسی صافی دزفولی: ۱۷۹
سید کشفی: ۱۶۷
سید محمد امام کیکی: ۲۴
سید محمد باقر حجت: ۱۹۳
سید محمد باقر خونساری: ۱۷۵
سید محمد باقر سبزواری: ۲۰۲
سید محمد باقر محلاتی: ۱۹۲
سید محمد پیغمبر خاندان: ۱۹۲
سید محمد حیدری: ۱۹۳
سید محمد رضا استرآبادی: ۱۹۲
سید محمد رضا شوشتری: ۱۹۲
سید محمد صادق حجت: ۱۹۳
سید محمد صادق طباطبائی: ۲۱۲
سید محمد علی امام شوشتری: ۱۲۷
سید محمد علی سبزواری: ۱۹۵
سید محمد علی هبة الدین شهرستانی: ۱۹۳
سید محمد کاظم یزدی: ۲۰۶
سید محمد مجاهد: ۱۹۳
سید محمد مهدی احقهای: ۱۹۷
سید محمد مهدی قزوینی: ۱۹۵
سید محمد نورالدین جزایری: ۱۵۱-۱۵۲
سید محمد یزدی: ۱۹۵
سیدنا: ۱۶-۱۷
سید نعمت الله جزایری: ۱۴۷-۱۵۹-۱۹۰
سید نورالدین جزایری: ۲۰۷-۲۰۸
سید هاشم احسانی: ۱۵۹
سید یحیی بن بهاء الدین شیروانی: ۱۰۱
سیف الدوله سلطان محمد میرزا: ۱۶۷
سیف الدین باختری: ۷۶
سیف الدین نقاش: ۱۰۹-۱۱۰

ش

شاه عباس کبیر : به شاه عباس بزرگ

رجوع شود .

شاهقلی : ۱۳۶

شاه محمد خدا بنده : ۱۳۵ - ۱۳۶

شاه محمود : ۹۶

شاه محمود رهی شهدی : ۱۳۳

شاه محمود مظفری : ۱۰۰

شاه محمود نیشابوری : ۱۰۷ - ۱۳۳

شاه مظفر نقاش : ۱۱۸ - ۱۲۲

شاه منصور یحیی مظفری : ۹۹

شاه نعمت الله باقی : ۱۴۵

شاه نعمت الله کرمانی : ۱۴۵

شبلی نعمانی : ۳

شرف الدین انوشیروان بن خالد بن محمد

کاشانی : ۲۳

شرف الدین شوشتری : ۱۸۰

شرف الدین علی یزدی : ۲۲۳

شرف الدین محمدرضا تبریزی : ۱۵۳

شرف الملک : ۶۷

شریعت اصفهانی : ۱۹۱

شریف ابوالحسن علی مطهر : ۲۷

شریف الدین حسین : ۹۷

شجاع الملک شیرازی : ۱۸۴ - ۱۸۵

شفتی : ۱۷۳ - ۱۷۴

شمخال خان : ۱۳۵

شمس الاسلام حکا بابویه : ۲۴ - ۲۵

شمس الدین گیلانی : ۱۰۱

شمس الدین هار دینی : ۸۳

شمس الدین محمد تبریزی : ۸۳

شمس الدین محمد تواجی : ۱۴۱

شمس الدین محمد جوینی : ۸۸ - ۸۹

شمس الدین محمد قیس رازی : ۳۷ - ۸۴

شمس الدین مرتضی کبیر : ۲۶

شمس المعالی ابوالمظفر امیر اسمعیل بن

گیلکی : ۱۷ - ۱۸

شمس المعالی قاپوس بن وشمگیر : ۵۹

شمس بای منقری : ۱۱۰

شوشتری : ۱۵۹

شوقی یزدی : ۱۳۵

شهاب الدین سمعانی : ۴۰

شاردن فرانسوی : ۱۴۱ - ۱۴۲

شافعیان : ۳۵ - ۴۷

شافعیان نیشابور : ۴۷

شاه اسمعیل : به شاه اسمعیل اول رجوع شود.

شاه اسمعیل اول : ۱۲۷ - ۱۳۰ - ۱۳۱ -

۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ -

۱۳۶ - ۱۵۶ - ۲۲۴

شاه اسمعیل دوم : ۱۳۵

شاه اسمعیل صفوی : به شاه اسمعیل اول

رجوع شود .

شاه تهماسب اول : ۱۲۷ - ۱۳۲ -

۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۶ - ۱۴۱ -

۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۷۳

شاهرخ : به شاهرخ بهادرخان رجوع شود.

شاهرخ بهادرخان : ۱۰۶ - ۱۰۷ -

۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۲ - ۱۱۳ -

۱۱۴ - ۱۲۴ - ۱۲۵

شاهرخ میرزا : ۱۵۷ - ۱۵۸

شاهزاده ابراهیم : ۱۴۷

شاهزاده افسر : ۱۱۰

شاهزاده ظهیر الدوله : ۲۱۲

شاهزاده عبدالعظیم علیه السلام : ۱۵۱

شاه سلطان حسین صفوی : ۱۴۷ - ۱۴۸ -

۱۴۹ - ۱۵۵ - ۱۷۹

شاه سلیمان صفوی : ۶۹ - ۱۱۳ -

۱۲۰ - ۱۴۱ - ۱۴۴ - ۱۴۵ -

۱۵۲ - ۱۵۵ - ۱۸۴ - ۱۸۶

شاه شجاع مظفری : ۹۵ - ۹۹ - ۱۰۳

شاه شیخ ابواسحق : ۹۵ - ۹۷

شاه صفی : ۱۳۸ - ۱۴۱ - ۱۴۵ -

۱۴۶ - ۱۵۰

شاه عباس : به شاه عباس بزرگ رجوع شود.

شاه عباس بزرگ : ۱۰۳ - ۱۱۲ -

۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹ -

۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۵۲ -

۱۵۶ - ۱۵۹ - ۱۶۳ - ۲۰۹

شاه عباس ثانی : ۶۸ - ۱۴۱ - ۱۴۲ -

۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵

- شهیدی قمی : ۱۲۷
شیانیان : ۱۲۸
شیبک خان بن براق خان : ۱۲۷
شیخ آقابررگ تهرانی : ۳
شیخ ابوعلی فضل بن طبرسی : ۴۸
شیخ ابوالقاسم سلطان القرائی : ۲۰۵
شیخ ابومسعود : ۴۱ - ۴۲ - ۷۱
شیخ الرئيس علی بن سینا : به ابن سینا رجوع شود .
شیخ الاسلام ابو حامد محمد غزالی : ۳۰ - ۳۱
شیخ الاسلام زنجانی : ۱۸۳ - ۲۰۶
شیخ الاسلام صدرالدین (قونوی) : ۴۴
شیخ العراقین تهرانی : ۱۹۸
شیخ اویس ایلقانی : ۹۶
شیخ اویس جلایری : ۱۲۸
شیخ بهاءالدین عاملی : به شیخ بهائی رجوع شود .
شیخ بهائی : ۳۱ - ۱۱۲ - ۱۳۸ - ۱۳۹
۱۳۹ - ۱۴۴ - ۱۴۷ - ۱۵۱
شیخ توسی : ۱۸۹
شیخ جام : ۸۷
شیخ جعفر : ۱۸۹
شیخ جعفر بن کمال بحرینی : ۱۵۹
شیخ جواد رشتی : ۱۸۱ - ۲۰۷
شیخ جواد زنجانی : ۱۹۲
شیخ حسن بزرگ : ۱۲۸
شیخ حسنعلی تهرانی : ۱۹۶
شیخ حسن آستانه‌ای : ۱۷۹
شیخ حیدر : ۲۵
شیخ زاهد گیلانی : ۱۰۲
شیخ سعدی : ۸۸ - ۸۹ - ۹۰
شیخ سعید فرغانی : ۴۴
شیخ صدرالدین جنید شیرازی : ۱۰۰ - ۱۰۱
شیخ صدرالدین قونوی : ۸۳
شیخ صدوق : بدان بابویه قمی رجوع شود .
شیخ صفی‌الدین اردبیلی : ۱۰۲ - ۱۰۳
شیخ عبدالحسین امینی : ۱۸۹
شیخ عبدالحسین تهرانی حائری : ۱۸۰
- شیخ عبدالحسین رشتی : ۱۹۸
شیخ عبدالرحیم سلطان القرائی : ۲۰۵
شیخ عبدالله ممقانی : ۱۸۳
شیخ علی علم‌الهدی : ۲۰۷
شیخ علی منشار : ۱۴۴
شیخ غلامحسین ابن محمدحسین نجف آبادی : ۱۹۲
شیخ فخرالدین : ۱۸۶
شیخ فخری : ۱۹۸
شیخ فريدالدین عطار : ۸۳
شیخ محمد آکاف : ۷۹ - ۸۰
شیخ محمدباقر جبل عاملی : ۱۸۶
شیخ محمدتقی هروی : ۱۹۲
شیخ محمدحسین شیرازی : ۱۹۶
شیخ محمد سبزواری : ۱۳۴ - ۱۳۷
شیخ محمد صفی : ۱۳۶
شیخ محمدعلی حزین : به حزین رجوع شود .
شیخ محمدعلی ملک خالقی : ۱۸۰
شیخ محمد محلاتی : ۱۹۲
شیخ مرتضی انصاری : ۱۸۱
شیخ مهدی : ۱۸۶
شیخ نجیب‌الدین رضا : ۱۴۵
- ص
- صاحب بن عباد : ۵ - ۸ - ۹ - ۱۶ - ۱۸ - ۴۸ - ۵۹
صادق ابراهیمی : ۲۰۵
صادق ضیائی : ۲۰۸
صادق بیگ افشار ارومیدای : ۱۳۷
صبای کاشی : ۱۷۱
صدر : ۲۰
صدر : به حاج محمدحسین خان صدر اصفهانی رجوع شود .
صدراعظم نوری : ۱۷۵
صدرالاسلام خوئی : ۲۱۰
صدرالافاضل : ۲۰۰ - ۲۰۱
صدرالدین : ۴۵
صدرالدین ابیوردی : ۱۰۰

ظهیرالدوله (ابراهیم خان): ۱۷۴
 ظهیرالدین ابراهیم بن قوام الدین حسین
 همدانی: ۱۳۹
 ظهیرالدین بهرام میرزا: ۱۳۵
 ظهیرالدین عبدالعزیز: ۲۶
 ظهیری: ۷۴

ع

عابد خطاط: ۱۱۸
 عادلشاه: ۱۵۷
 عباس خلیلی: ۱۹۰
 عباسقلی خان سپهر: ۱۷۶
 عباس میرزا: ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۷ -
 ۱۶۸ - ۱۷۲ - ۱۸۱
 عباسیان: ۵۰
 عبدالجبار: ۱۳۷
 عبدالجبار مفید: ۶۷
 عبدالجلیل رازی: ۹ - ۲۳ - ۲۶
 عبدالجلیل قزوینی: ۲۴ - ۲۵ - ۳۴ -
 ۴۲ - ۶۷ - ۶۸
 عبدالحسین بالاخیابانی: ۱۷۶
 عبدالحی حبیبی: ۱۴
 عبدالرحمن سلمی: ۴۹
 عبدالرحمن مشفق بخارائی: ۱۴۵
 عبدالرزاق بیک دنبلی: ۱۵۸ - ۱۶۳
 عبدالرزاق کاشی: ۹۱
 عبدالرضا انصاری: ۲۲۶
 عبدالصمد: ۱۳۶
 عبدالصمد میرزا عزالدوله: ۱۷۲
 عبدالقادر بن محمد بن سدید: ۴۲
 عبدالقادر گوینده: ۱۲۸
 عبدالقدوس شیانی: ۱۲۸
 عبدالکازم بن عبدالعلی گیلانی: ۱۵۱
 عبدالمجید درویش طالقانی: ۱۰۸
 عبدالملک ابونصر کندری: ۲۸
 عبدالملک بن نوح: ۶۱
 عبدالوحید و اغظ گیلانی استرآبادی: ۱۴۲
 عبدالوهاب فرید: ۲۰۴
 عبدالله (پسر نوبخت): ۵۵

صدرالدین دزفولی: ۱۷۹
 صدرالدین دشتکی: ۱۲۷
 صدرالدین علی طبیب: ۱۱۳
 صدرالدین محمد ترکه (مولانا): ۹۲
 صدرالدین میرفندرسکی: ۱۵۰
 صدرالشریعہ: ۱۸۰
 صدرجهان: ۹۳
 صدوقی: ۳۳
 صفاریان: ۳ - ۵۳ - ۵۷
 صفدی: ۱۷۶
 صفوت الدین یاقوت ترکان: ۹۶
 صفوی: ۱۳۵ - ۱۴۵ - ۱۵۶ - ۱۸۸
 صفویه: ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۲۷ - ۱۳۱ -
 ۱۳۲ - ۱۴۰ - ۱۴۹ - ۱۵۱ -
 ۱۵۳ - ۱۵۵ - ۱۸۳ - ۱۸۶ -
 ۱۸۸ - ۱۹۰
 صفی الدین کاشانی: ۲۶
 صفی علیشاه: ۱۷۸
 صلاح الدین موسی قاضی زاده روم: ۱۱۵

ض

ضیاء الدین حسین بن رضی بن علی: ۹۸
 ضیاء کرمانشاهی: ۱۸۰

ط

طالب آملی: ۱۳۸
 طاهریان: ۳ - ۵۳
 طبری: ۲۴ - ۵۵ - ۶۲
 طخاری طخارستانی: ۵۸
 طرسوسی: ۳۳
 طغرل اول: ۲۴ - ۷۴
 طغرل بن ارسلان: ۸
 طغرل تکین: ۲۸
 طغرل عربشاه: ۷۴

ظ

ظل السلطان: ۱۷۳
 ظهیرالدوله: ۱۷۸

عبدالله افندی : ۱۰۳ - ۱۳۹ - ۱۵۰ -
 ۱۵۱ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵
 عبدالله بن سیدنورالدین جزایری : ۱۵۱
 عبدالله بن طاهر : ۳
 عبدالله خان بن اسکندر خان : ۱۴۵
 عبدالله رجال : ۱۴۷
 عبدالله شیرازی : ۱۳۴
 عبدالله شیرین قلم : ۱۰۷
 عبدالله طباح : ۱۰۶
 عبدالله کاتب هروی : ۱۰۶
 عبدالله منشی طبری : ۱۶۶
 عبدی نیشابوری : ۱۳۷
 عبید : ۹۵
 عبدالله خان بن سلطان محمود : ۱۲۸
 عذیمی : ۱۱۷
 عزیزالدین ابوبکر زنجانی : ۳۹
 عضدالدوله دیلمی : ۱۰ - ۱۲ - ۱۸۹
 عطارد : به آقارضا اصفهانی رجوع شود.
 عطاءالملک جوینی : ۱۶ - ۱۷ - ۸۹ - ۹۰
 علاءالدوله سمنانی (رکن السدین
 ابوالمکارم) : ۹۳ - ۹۴
 علاءالدین شاشی : ۱۱۵
 علاءالدین عطاخان : ۴۳
 علاءالدین محمد : ۱۱۷
 علاءالملک تونی : ۶۸ - ۱۲۲
 علی اصغر حکمت : ۲۱۰
 علی اصغر خان اتابک : ۱۹۹
 علی اصغر فقیهی : ۲۲۴
 علی اصغر کاشی : ۱۳۴
 علی بن امام محمد باقر : ۲۱۴
 علی بن طاووس : ۱۵۵
 علی بن مطهر : ۲۷
 علی بهزادی : ۱۸۶
 علی بیگ تبریزی : ۱۳۷
 علی بیگ نیشابوری : ۱۳۶ - ۱۳۷
 علی جاستی : ۲۵ - ۶۷
 علیرضا اصفهانی : ۱۳۷
 علیرضا عباسی تبریزی : ۱۳۶ - ۱۳۷ -
 ۱۳۹ - ۱۵۲ - ۲۰۹
 علینیر نوائی : به امیر علینیر نوائی

رجوع شود .
 علی عصار : ۲۵
 علی فارسی : ۱۲
 علیقلی میرزا اعتضادالسلطنه : ۱۶۷
 علی قوشچی : ۱۲۵
 عمادالاسلام حسین بن علی طبری : ۱۵۴
 عمادالدوله ابوالخیر همدانی : ۹۰
 عمادالدوله دیلمی : ۴
 عماد تهرانی : ۱۴۳
 عمادکاتب : ۲۳
 عمر (خلیفه اسلامی) : ۵۰
 عمیدالملک : ۳۹
 عندلیبزاده : ۲۱۶
 عوفی : ۳۱
 عیسی تبریزی : ۱۳۵
 عینالقضاة همدانی : ۵۰
 غ
 غازان خان : ۸۶ - ۹۱
 غازی قزوینی : به خلیل بن غازی قزوینی
 رجوع شود .
 غالب السود : ۴۸
 غزالی بلخی : ۳۱
 غزالی تبریزی : ۳۱
 غزالی جنبک منهدی : ۳۱
 غزالی سمرقندی : ۳۱
 غزالی مروزی توسی : ۳۱
 غزالی منهدی : ۳۱
 غزان : ۷۹ - ۸۰
 غیاث الدین بن همام الدین میرخوند : ۱۱۷
 غیاث الدین جمشیدکاشانی : ۱۱۴
 غیاث الدین کیخسرو سلجوقی : ۵۵ - ۷۱
 غیاث الدین محمود بن قطب الدین سلیمان
 شاه : ۹۹
 غیاث الدین میرزا بایسنقر : به بایسنقر
 میرزا رجوع شود .
 ف
 فاضل خان : به علاءالملک تونی رجوع
 شود .

۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱
۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۶
۲۰۴

قاسم علی : ۱۳۴
قاسم قانونی (مولانا) : ۱۳۴
قاضی احمد بن میرمنشی ابراهیمی قمی :
۱۳۶

قاضی احمد غفاری : ۱۳۵
قاضی بیضاوی : ۹۱
قاضی عبدالدین ایچی : ۹۱
قاضی محمد وزان : ۲۷
قاضی ندوشنی امام الدین علی معمار : ۹۷
قاضی نورالدین ینبوعی : ۴۳
قاضی نورالله شوشتری : ۱۵۹
قتلغ ترکان : ۴۰
قرامحمد : ۱۲۴

قرايوسف : ۱۲۴ - ۱۲۵
قره عثمان : به بهاءالدین قره عثمان
رجوع شود .

قره قویونلو : ۱۲۴ - ۱۲۵
قرل ارسلان : ۲۷
قزوینی : ۲۹ - ۴۲ - ۱۸۵
قشریه : ۳۳

قطان مروزی : ۲۴
قطب الدین تهمتن : ۹۴
قطب الدین رازی : ۹۱
قطب الدین شیرازی : ۹۱
قطب الدین محمودشاه : ۹۰

قلی بیك : ۱۸۴
قمری گرگانی : ۵۹
قوام الدوله : ۱۹۹

ك

كاشف (تخلص سيد صدرالدین دزفولی):
۱۶۷

كاشف النطا : ۱۸۸
كاكويه : ۶۳
كالنجاری : ۴۲
كامران میرزا : ۱۸۰

فانی (تخلص امیرعلیشیرنوائی): ۱۲۱
فتحعلیشاه قاجار: ۱۰۳ - ۱۵۶ - ۱۶۲ -
۱۶۳ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ -
۱۷۲ - ۱۷۶ - ۱۸۶ - ۱۹۳

فخرالدوله : ۱۷۱
فخرالدوله دیلمی : ۴۸ - ۴۹
فخرالدین ابراهیم عراقی : ۴۴ - ۸۳
فخرالدین ابوبکر بن ابونصر حوایجی: ۸۸
فخرالدین اخلاطی : ۸۵
فخرالدین عربشاه : ۷۴
فخرالدین مبارکشاه : ۲۲
فخرالدین مراغی : ۸۵

فخرالدین نصیری امینی: ۷۶ - ۱۰۲ -
۱۲۳ - ۱۲۷ - ۱۴۱ - ۱۵۵ -
۱۷۱ - ۱۷۵ - ۲۰۰ - ۲۰۱ -
۲۰۲

فرخ پيسار : ۱۲۴
فرخ لقا : ۱۶۶
فرخی سیستانی : ۹ - ۹۵
فردوسی توسی : ۲۸
فرشته برغانی : ۱۷۵
فرست الدوله شیرازی : ۱۴۶
فرهادخان : به فرهادخان معتمدالدوله
رجوع شود .

فرهادخان معتمدالدوله : ۱۳۷ - ۱۳۹
فرهاد میرزا : ۱۶۸
فرید وجدی : ۱
فریبرز : ۶۸

فریونیان : ۵۳ - ۶۳
فصیح الدین (مولانا): ۱۲۲
فصیح الدین محمد بسطامی : ۱۱۹
فضل بن سهل سرخسی : ۴۸
فضل الله روزبهان : ۱۲۸
فیروزی : ۷۵

فیض الله بن بهبود علی خراسانی : ۱۵۹

ق

قآن خان : ۹۶
قاجار : ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۱۶۴ - ۱۶۶ -

- کاووس کیانی : ۶۲
کپک هراتی (مولانا): ۱۳۷
کردوجین : ۹۶
کریم آق سرائی : ۴۵
کریم خان : به کریم خان زند رجوع شود.
کریم خان زند : ۱۵۷ - ۱۶۲
کریم غیائی : ۲۵
کفائی گنجه‌ای : ۵۹
کلنل محمدتقی پسیان : ۱۵۸
کمال اسمعیل : ۱۲۷
کمال‌الدین : ۴۵
کمال‌الدین پهناد : ۱۱۸ - ۱۱۹ -
۱۲۲ - ۱۲۸ - ۱۳۲ - ۱۳۳ -
۱۳۴ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۷۱
کمال‌الدین جعفر بای سنقری : ۱۱۱
کمال‌الدین حسین گازرگاهی : ۱۱۸
کمال‌الدین خضرشاه دزفولی: ۱۴۵-۱۴۶
کمال‌الدین محمود رفیع : ۱۱۸
کوکبی : ۱۴۵
کپاشجاع : ۴۲
کپارسو : ۴۲
کیکاووس سام : ۴۲
کیوان قزوینی : ۲۰۷
- گ
- گرشاسب : ۵۷
گریبایدوف : ۱۰۳
گشتاسب : ۵۹
گلشن (تخلص میرزا محمدتقی شیرازی):
۱۹۵
گنجعلیخان : ۱۴۰
گوستاولوبون : ۲
گوهر خاتون : ۲۲
گوهرشاد بیگم : ۱۰۹ - ۱۱۲ - ۱۱۹
گیل گاوباره : ۶۳ - ۶۷
- ل
- لسانی شاعر : ۱۳۵
لطف‌الله صدر : ۱۲۰
- لطفعلی‌خان آذربئیگدلی : ۱۵۸
لودوویکو دودیو : ۱۶۴
- م
- مأمون عباسی : ۴۸
مارستانی : ۲۹
مازیار : ۱۲
مافروخی : ۷۳
ماکان بن کاکای : ۵۸
مالک دیلمی : ۱۳۷
مانویان : ۵۰
مانی : ۵۱
مانی نقاش شیرازی : ۱۳۳
ماه فروردین : ۵۱
مبارزالدین محمد مظفری : ۹۵-۹۶-
۹۷ - ۹۸ - ۹۹
مبارک شرفی : ۲۴
مجدالدین بغدادی : ۷۶
مجدالدین محمد : ۴۵
مجدالدین نصیری : ۲۰۱
مجدالملک : ۳۹ - ۶۷
مجدالملک یزدی : ۸۹
مجتبی مینوی : ۲۱۱
مجدوب (تخلص شرف‌الدین محمدرضا
تبریزی): ۱۵۳
مجدوب علیشاه کبوترآهنگی : ۲۱۴
محسن مباح : ۲۲۶
محقق خلخالی : ۱۸۱
محمد النفس الزکیه : ۵۵
محمد امین خان : ۱۴۲
محمد امین خنجی : ۱۸۳
محمد امین مشهدی : ۱۴۱
محمد باقر الفت : ۲۰۷
محمد بن پهلوان : ۴۹
محمد بن جعفر محمد فاضل : ۱۵۵
محمد بن وصیف سیستانی : ۱۵
محمد بنیک خلیفه‌الخلائی : ۱۳۷
محمدتقی قاضی : ۱۷۹
محمدتقی کرمانی: به مظفرعلیشاه کرمانی

- رجوع شود .
- محمدتقی میرزا حسام السلطنه : ۱۶۷
- محمدتقی میرزا رکن الدوله : ۱۷۴
- محمدجعفر کیشوان : ۱۹۰
- محمدحسین بن محمدعلی خادم کتابدار : ۱۹۰
- محمدحسین تفرشی منجم باشی : ۱۷۵
- محمدحسین میرزا : ۲۰۹
- محمدخان شببانی : ۱۲۸
- محمدرضا : ۱۸۶
- محمدرضا امامی : ۱۴۵
- محمدرضا بن میرزا علی : ۱۳۷
- محمد رضانی : ۲۱۳
- محمد زکریای رازی : ۵۸ - ۶۰
- محمد زمان تبریزی : ۱۰۱
- محمد سلجوقی : ۲۵
- محمد سلیم خان ایشیک آقاسی باشی : ۱۴۹
- محمدشاه قاجار : ۱۶۷ - ۱۸۸
- محمدشفیع عباسی : ۱۳۷
- محمدصادق خاتون آبادی : ۱۵۳
- محمدعلی تربیت : ۲۰۰
- محمدعلی میرزا دولتشاه مهین : ۱۶۶ - ۱۸۶ - ۱۸۷
- محمدقاسم شادشاه : ۱۳۳
- محمدقلی خان قشقایی ایلبکی : ۱۷۶
- محمد لطفی : ۸
- محمد لطفی (امیر) : ۱۷
- محمدمحسن : ۱۳۷
- محمد محیط طباطبائی : ۲۰۲
- محمد مقیم : به میرزا مقیم رجوع شود.
- محمد مکی عاملی : ۱۴۷
- محمد ملک الکتاب : ۱۹۲
- محمدنور : ۱۲۲ - ۱۲۳
- محمدهاشم میرزا افسر : ۲۱۰
- محمد هروی سّری : ۲۰۹
- محمد یحیی : ۷۹ - ۸۰ - ۱۲۹
- محمد یوسف : ۱۳۷
- محمود آلوسی : ۲۰۸
- محمود افغان : ۱۵۳ - ۱۵۶
- محمودبن ملکشاه آملی : ۱۰۰
- محمود سلجوقی : ۲۰۳
- محمود طاهر غزالی : ۳۱
- محمود محمود : ۱۹۳
- محمود میرزا : ۱۷۲
- محیی الدین عربی : ۸۳
- محیی الدین غزالی توسی : ۱۱۲
- محیی الدین ممقانی : ۱۸۳
- محیی شیرازی : ۱۳۳
- مخبر الدوله : ۲۱۰
- مختاری غزنوی : ۱۳ - ۱۸ - ۱۹
- مخلدی گرگانی : ۵۹
- مدرس رضوی : ۲۰۵
- مرتضی اعظم شمس الدین بن رکن الدین : ۹۸
- مرتضی امیراعظم غیاث الدین : ۹۷
- مرتضی مدرسی چهاردهی : ۳ - ۱۷۹ - ۱۸۸ - ۱۹۲ - ۲۰۲
- مرغنیان : ۶۲
- مریم بیگم : ۱۴۶
- مستر شهاب الله عباسی : ۳۳
- مسعود بن محمد سلجوقی : ۲۲
- مسعود بن ناصر الشجری : ۲۸
- مسعود بیگ : ۳۵
- مسعود سعد سلمان : ۱۹
- مسعود شیروانی (مولانا) : ۱۲۸
- مسعود میرزا ظل السلطان : ۱۹۹
- مسعود میرزا قاجار : ۱۸۶
- مسعودی : ۵۴
- مسعودی مروزی : ۱۴
- مشکوة : ۲۰۴
- مشهدستی فاطمی : ۲۶
- مصطفوی : ۹۷ - ۲۰۳
- مظفرعلی : به مظفرعلی تربیتی رجوع شود.
- مظفرعلی تربیتی : ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۶
- مظفرعلیشاه کرمانی : ۱۶۶
- مظفر مبارزی : ۹۶
- مظفری : ۱۰۰ - ۱۰۴
- مظفری ها : ۴۷
- معمدالملک بیرنیا : ۱۸۶
- معروف (مولانا) : ۱۲۴
- معصوم بیگ : ۱۸۴

- معین‌الدین ابوبکر عبدالجبار سمعی: ۴۰
 معین‌الدین اسفرازی: ۱۱۳
 معین‌الدین اشرف: ۹۷
 معین‌الدین پروانه: ۴۳ - ۴۴ - ۴۶ - ۷۵ - ۸۳
 معین‌الدین کاشانی: ۱۱۴
 مغول (طایفه): ۳۸ - ۵۱ - ۷۶ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳
 ۸۴ - ۸۵ - ۹۴ - ۹۵
 مفتون (تخلص عبدالرزاق بیگ دنبلی):
 ۱۵۸
 مفیدی: ۶۸
 مقدسی: ۴ - ۵ - ۱۵
 ملا احمد نراقی: ۱۸۷
 ملا بهاء‌الدین فاضل هندی: ۱۴۹
 ملا ترابی: ۱۴۰
 ملا حسین اردبیلی: ۱۵۴
 ملا حسینقلی همدانی: ۲۰۳
 ملا حسین یزدی: ۱۴۵
 ملا صدرا: ۱۵۹
 ملا عباسعلی کیوان قزوینی: ۲۰۰ - ۲۰۲
 ۲۰۷ - ۲۰۲
 ملا عبدالحمید فراهانی: ۱۹۵
 ملا عبدالله: ۱۴۵
 ملا عبدالله اراکی: ۱۹۵
 ملا عبدالله فراهانی: ۱۹۵
 ملا محسن فیض کاشانی: ۱۵۱ - ۱۵۹ - ۱۷۹ - ۱۸۰
 ملا محمد باقر مجلسی: ۱۵۲ - ۱۵۹
 ملا محمد جعفر: ۱۴۹
 ملا محمد صالح فرشته: ۱۷۴
 ملا محمد علی محلاتی: ۱۹۵
 ملا مفید: ۱۴۰
 ملا هادی: ۱۴۹
 ملا هادی سبزواری: ۱۷۱ - ۱۷۲
 ملاباری نقاش: ۱۱۸
 ملایگانه: ۱۴۰
 ملک الشعراء بهار: ۲۱۰
 ملک الشعراء صبای کاشانی: ۱۸۳
- ملک الشعراء صبوری: ۲۱۰
 ملک تاج‌الدین ابوالفتح حرب: ۶۲
 ملک تاج‌الدین بن عزالدین حرب: ۶۲
 ملک تاج‌الدین نیال‌تکین: ۶۲
 ملک حسین کرت: ۱۱۹
 ملک رکن‌الدین مرغنی: ۶۲
 ملک شهاب‌الدین حرب: ۶۲
 ملک عثمان تاج‌الدین: ۶۲
 ملک عمر عزالدین: ۶۲
 ملک غیاث‌الدین کرت: ۱۱۹
 ملوک پادوسیان: ۶۳
 ملوک مرغنی: ۵۳
 منجم باشی: ۱۲۵
 منجیک ترمذی: ۵۹
 منصور (خلیفه عباسی): ۵۴
 منصور بن نوح سامانی: ۶۱
 منصور مذهب: ۱۱۸
 منصور منطقی رازی: ۵۹
 منکه: ۵۱ - ۵۲
 منوچهر خان گرجی معتمدالدوله: ۱۶۳
 موسی آینه‌الله زاده: ۱۹۸
 موفق‌الدین ابوطاهر: ۲۱
 مولانا جلال‌الدین محمد بلخی رومی:
 ۴۴ - ۸۳ - ۸۴
 مولانا منشی: ۱۱۲
 مولی‌متقیان: به حضرت علی بن ابیطالب
 نگاه کنید.
 مؤمن (تخلص ملاحسین یزدی): ۱۴۵
 مؤیدالدوله: ۸
 مؤیدالدین العرضی: ۸۵
 مؤیدالدین فخرالکتاب ابواسمعیل حسین
 بن علی منشی طفرائی: ۴۶
 مهاوت‌خان: ۱۲۹
 مهرانگیز امید: ۲۲۶
 مهراخان ایرانی: ۷۵
 مهرداد پهلبد: ج - ۲۲۶
 مهندس الممالک غفاری: ۱۷۶ - ۱۷۷
 مهندس شریف امامی: ۲۱۲
 مهندس موسی: ۱۹۱
 میر: به امیرعلیشیرنوائی رجوع شود.

- میرزا ابراهیم دردی : ۱۳۷
 میرخوند : ۱۱۸
 میرداماد : ۱۵۰ - ۱۵۱
 میرزا ابوالحسن جلوه : ۱۶۸ - ۱۷۴ -
 ۱۸۱ - ۱۹۹
 میرزا ابوالحسن نهاوندی : ۱۷۲
 میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی : ۱۷۲
 میرزا ابوتراب اصفهانی : ۱۵۵
 میرزا احمد تهرانی : ۱۹۶
 میرزا احمد نیریزی : ۱۰۸ - ۱۵۵ -
 ۱۷۳
 میرزا اسکندر بن عمر شیخ : ۱۲۴
 میرزا بابامستوفی : ۱۶۸
 میرزا بایرم خطاط : ۱۱۸
 میرزاتقی : ۱۴۷
 میرزاتقی خان امیرکبیر : ۲۰۹
 میرزاتقی لسان الملك سیهر : ۱۷۶
 میرزاجان شیرازی : ۱۴۵
 میرزاجعفر : ۶۸ - ۱۴۳
 میرزاجعفر تبریزی : ۱۱۰
 میرزا جلوه : به میرزا ابوالحسن جلوه
 رجوع شود .
 میرزا حسن خان مشیرالدوله سپهسالار :
 ۱۷۷
 میرزا حکیم شهاب : ۲۰۰
 میرزا رضا نائینی : ۲۰۵
 میرزا زمان خان : ۱۸۶
 میرزا زین العابدین : ۱۶۳
 میرزا سلطانعلی میرمنشی : ۱۳۶
 میرزا شفیع : ۱۷۲
 میرزا صالح نقیب رضوی : ۶۹ - ۱۴۴
 میرزا صالح نواب : به میرزا صالح
 نقیب رضوی رجوع شود .
 میرزا طاهر تنکابنی : ۱۶۸
 میرزا طاهر وحید قزوینی : ۱۶۴
 میرزا عبدالغفار نجم الدوله اصفهانی : ۱۷۰
 میرزا عبدالوهاب معتمدالدوله نشاط
 اصفهانی : ۱۷۶
 میرزا عبدالله بن میرزا شاه میر : ۱۵۹
 میرزا علی اکبر قوام الملك شیرازی : ۱۶۶
- میرزا علی اکبر کرمانی ناظم الاطباء : ۱۷۴
 میرزا علی مدرسی : ۲۰۶
 میرزا فتحعلی شیرازی : ۱۶۶
 میرزا فرج الله : ۱۷۴
 میرزا قمی : ۱۵۸
 میرزا محمد بوشهری بهادرخان : ۱۹۵
 میرزا محمدتقی شیرازی : ۱۹۵ - ۱۹۶
 میرزا محمد تنکابنی : ۱۵۸
 میرزا محمدطاهر قمی : ۱۴۱
 میرزا محمدعلی قاضی : ۱۷۹
 میرزا محمدعلی مدرس چهاردهی :
 ۱۹۰ - ۱۹۲
 میرزا محمدعلی مدرس رشتی : ۲۰۶
 میرزا محمد قزوینی : ۲۱۱
 میرزا محمد مجتهد تهرانی : ۱۹۲
 میرزا مقیم : ۱۴۱ - ۱۵۲
 میرزا مهدی : ۱۴۸
 میرزا نجم الدین عسکری : ۱۹۶
 میرزا نظام الملك : ۱۴۲
 میرزا هاشم خونساری : ۲۰۸
 میرزا یوسف مستوفی الممالک : ۱۸۷
 میرسلطان ابراهیم امینی : ۱۱۹
 میرسید شریف : ۱۶۱
 میرسیدعلی : ۱۳۴ - ۱۳۶
 میرشریف شوشتری : ۱۵۹
 میرعبدالوهاب شوشتری : ۱۵۹ - ۱۶۱
 میرعلی تبریزی : ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۱۰ -
 ۱۳۷ - ۱۷۳
 میرعلی جامی : ۱۳۷
 میرعلی هروی : ۱۰۷ - ۱۱۵ - ۱۳۵ -
 ۱۷۳ ~ ۲۰۹
 میرعماد : ۱۰۸ ~ ۱۳۷ - ۱۴۱ -
 ۱۵۲ - ۱۷۵
 میرعماد سیفی قزوینی : ۲۰۹
 میرعماد صیفی حسنی : ۱۳۷
 میرک : به میرک نقاش نگاه کنید .
 میرک تبریزی : ۱۳۳
 میرک نقاش : ۱۱۸ - ۱۲۲
 میرمحمد اسماعیل خاتون آبادی : ۱۴۹
 میرمحمد شریف مخاطب : ۱۳۷

نصرت‌الدین شاه‌یحیی مظفری: ۹۵-۹۶
نصیرالدین ابوالمظفر آتسز خوارزمشاه:
۴۳

نصیرالملک بن مؤیدالملک: ۲۲
نصیرای همدانی: ۱۵۰
نصیری امینی: به فخرالدین نصیری
امینی رجوع شود.
نظام‌الملک: به خواجه نظام‌الملک
رجوع شود.

نظام بن ابوتراب مرویشتی: ۱۱۶
نظام مدرس: به محمود طاهر غزالی
رجوع شود.

نعمت‌اللهی: ۱۶۸
نقشبندیه: ۱۰۱
نمازی: ۲۲۴
نویخت: ۵۳-۵۴-۵۵-۵۶
نویختی: ۵۳-۵۶-۵۷
نویختیان: ۵۳-۶۰
نوح بن منصور: به نوح بن منصورسامانی
نگاه کنید.

نوح بن منصورسامانی: ۴-۵-۱۴-
۱۸-۵۷

نورالدین اسفراینی: ۷۶
نورالدین جزایری: ۱۵۱-۱۵۲
نورکمال ماورالنهری: ۱۰۶
نوروزعلی تبریزی: ۱۵۳
نوری: ۱۷۳
نوقانی: ۱۴۴
نیرالدوله: ۱۹۹

و

واصفی: ۱۲۲
واعظ چرندابی: ۲۰۵
واعظ زاده خونساری: ۲۰۳
وحید بهبهانی: ۱۷۹
وحید دستگردی: ۲۱۰
وزین‌الملک ابوسعید هندوی قمی: ۶۷
ولاش: ۶۳
وهایها: ۱۸۸

میرمحمد معصوم: ۱۳۷

میرمنصور: ۱۳۳

میرمنشی قاضی‌احمد خراسانی: ۱۳۸

میرمنصور بدخشانی: ۱۳۷

میرنورالله شوشتری: ۱۵۹

میرهایون: ۱۲۷

میریحیی تبریزی: ۱۳۷

میکالیان نیشابور: ۵۳

میمون‌الشعرا: به غزالی تبریزی رجوع
شود.

ن

ناپلئون بناپارت: ۱۶۲

نادرشاه: ۱۱۰-۱۵۳-۱۵۶-

۱۸۴-۱۵۷

نادر میرزا: ۱۵۷

ناصرالدین: ۲۵

ناصرالدین‌شاه: ۱۴۲-۱۵۸-۱۶۴-

۱۷۰-۱۷۳-۲۲۴

ناصرالدین لطف‌الله: ۱۱۲

ناصرالدین منشی‌کرمانی: ۴۰-۶۸

ناصر خسرو قبادیانی: ۱۷-۶۰

نایب‌حسین کاشی: ۱۷۵

نباتی تبریزی: ۱۳۳

نجف‌قلی‌خان بیگلربیگی: ۱۱۳

نجم (تخلص حکیم نجم اصفهانی): ۱۸۵

نجم‌الدوله اصفهانی: ۱۷۰-۱۷۱

نجم‌الدین ابوالجناح احمد بن خیوقی:

به نجم‌الدین کبری رجوع شود.

نجم‌الدین دایه: ۷۶

نجم‌الدین دبیران: ۸۵

نجم‌الدین کبری: ۷۶

نجیب (تخلص شیخ نجیب‌الدین رضا):

۱۴۵

نزاری قهستانی: ۱۱۵

نصرالدوله بدر: ۲۰۰

نصر‌اللهی: ۲۲۳

نصرالله میرزا: ۱۵۷

نصر بن احمد سامانی: ۵۷-۵۸-۶۰

ياقوت حموی: ۶- ۳۷- ۳۸- ۳۹-

۴۰- ۵۶- ۶۶- ۶۷- ۷۱

ياقوت مستعصمی: ۱۰۶

یحییٰ برمکی: ۵۲

یحییٰ بن اولیاء: ۱۸۹

یحییٰ سيبك فتاحی نیشابوری: ۱۰۶

یحییٰ صوفی: ۱۰۶

يعقوب ليث صفاری: ۱۴- ۵۲

يمین الدوله بهرامشاه حرب: ۶۳

يمین السلطان دارا: ۱۹۹

یوسف اویسی: ۱۱۲

یوسف چهر: ۱۰۰

یوسفعلی: ۱۵۷

۵

هجرانی: ۱۱۷

هدایت: ۱۷۷

هرون الرشید: ۱۲

هزار اسبی: ۳۱

هلاکوخان: ۱۶- ۱۷- ۸۴- ۸۵-

۸۹- ۹۰

همایون: ۱۲۹

ی

ياقوت: ۹۲

فهرست نام کتابهاییکه نامشان در این کتاب آمده است

- الف
- آثار الباقیه : ۵۵
آثار البلاد : ۴۲ - ۵۵ - ۶۸
آثار الشیعه : ۱۵۱
آثار المعجم : ۱۴۶
آداب الحرب والشجاعه : ۲۲
آداب الفلاسفه : ۱۴۷
آداب اللغه :
آداب المریدین : ۷۶
آفرین نامه : ۵۸
- الف
- اجازات : ۱۵۲
احسن البدیعه : ۱۹۷
احسن التقاسیم : ۴ - ۵ - ۱۵
احیاء العلوم : ۱۷۹
اخیار المتنبی : ۳۹
اسرار الطالبین : ۱۰۱
اسرار الواح : ۱۰۱
اسفار ملاصدرا : ۲۰۰
اشارات : ۱۴۶
اشترنامه : ۱۷۶
اصول آل رسول : ۲۰۸
اعجاز قرآن : ۱۹۴
اعلام الشیعه و اعیان الشیعه : ۲۰۷
اعیان الشیعه : ۱۴۷ - ۱۹۲
اغانی : ۵
الاغراض الطبیه و المباحث العلمیه : ۴۳
الإمآثر والآثار : ۱۶۴ - ۱۷۰
التحفة القوامیه فی فقہ الامامیه الحسینیه
السینیه القزوینی : ۱۵۵
الدوحه : ۲۴ - ۲۷
الذریعه : ۱۷۹ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۵
۱۹۶ - ۲۰۸
الغدير : ۱۸۹
- الفريق (مجله) : ۱۹۶
الفهرست : ۶
المبدأ والمآل : ۳۹
المثال فی الاقال : ۲۷
المرشد (مجله علمی وادبی) : ۱۹۴
المستصفی : ۳۰
المعتبر : ۲۰۸
المعجم فی المعاییر اشعار المعجم : ۱۴ - ۳۷
المقارنه : ۱۰
المقتضب فی النسب : ۳۹
المنصوری : ۶۰
المنقذ من خلال : ۳۰
النصاب و فی حساب الوصیه : ۹۳
النقض : ۵ - ۹ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ -
۲۶ - ۳۴ - ۴۲ - ۶۷ - ۶۸ - ۲۰۳
الوافی : ۱۷۶
الهی نامه : ۱۷۶
انجیل : ۱۶۳
انجیل برناما : ۱۸۳
انساب : ۳۱
انوار نعمانیه : ۱۴۷
اوستا : ۴۰
ایران گاهواره فرهنگ جهان : الف
ایضاح عضدی : ۱۲
- ب
- بث الشکوی : ۴۷
بحار الانوار : ۱۵۲
بحر العرفان فی تفسیر القرآن : ۱۷۴
بدایع الوقایع : ۱۲۲
براهین المعجم فی قوانین المعجم : ۱۷۶
برهان قاطع : ۱۶۶
بوستان سعدی : ۱۵۲ - ۲۰۹
بهرام و بهروز : ۱۲۷
بیان محمود : ۱۷۲ - ۱۷۷

پ

پنج گنج : ۱۳۸

ت

تاج المآثر : ۱۳۷

تاج المصادر : ۵۲

تاریخ اصفهان : ۱۴۸ - ۱۷۹

تاریخ الرسل والملوك : ۶۲

تاریخ بدايع الزمان : ۴۰ - ۶۸

تاریخ بغداد : ۵۳

✓ تاریخ بیهقی : ۲۷ - ۲۸

✓ تاریخ جهان آراء : ۱۳۵

✓ تاریخ جهانگشای جوینی : ۸۱ - ۸۸ - ۹۰

تاریخ رویان : ۶۸

تاریخ صحایف الاخبار : ۱۲۵

تاریخ طبرستان : ۴۰ - ۶۷

تاریخ طبری : ۶۱ - ۶۲

تاریخ غازانی : ۹۱

تاریخ قرآن : ۲۰۸

تاریخ کرمان : ۴۰

✓ تاریخ گزیده : ۷۲ - ۷۳ - ۸۴ - ۱۶۸ - ۸۵

تاریخ محاسن اصفهانی : ۷۳ - ۷۴

تاریخ مسعودی : ۶۰

تاریخ مشروطیت : ۲۰۷

تاریخ معجم : ۱۶۴

تاریخ وصاف : ۸۸

تاریخ وقایع الاسنین والاعوام : ۱۴۸

تاریخ یمینی : ۳۵

تأسیس الشیعه : ۱۹۷

تجارب السلف : ۷۳

تحریر اقلیدس : ۱۲۹

تحفة الحرمین : ۱۶۷

تحفه سامی : ۱۲۶ - ۱۳۵

تذکره آتشکده : ۱۵۸

تذکره السلاطین : ۱۶۷

تذکره العلوم : ۱۷۹

تذکره خطاطان : ۲۱۰

تذکره شوشر : ۶۹ - ۱۵۹

تذکره عرفات العاشقین : ۱۷۷

تذکره محمد شاهی : ۱۶۷

تذکره محمود : ۳۴

تفسیر ائمه : ۱۷۹

تفسیر بیان السعاده : ۲۱۲

تفسیر قرآن بروجوه عرفانی : ۷۶

تفسیر قرآن عبدالرزاق بیك : ۱۵۸

تفسیر قرآن نجم اصفهانی : ۱۸۵

تنزیه : ۲۳

تورات : ۱۶۴

توضیح الحان : ۷۶

ج

جام جم : ۱۶۸

جامع التواریخ رشیدی : ۹۱

جامع تصنیف رشیدی : ۹۲

جامع مفیدی : ۶۸ - ۹۷

جغرافیای اصفهان : ۱۵۰

جوامع احکام النجوم : ۲۷

جهانگشای جوینی : به تاریخ جهانگشای

جوینی نگاه کنید .

ح

حاجی بابا : ۱۰۳

حاشیه بر شرح حکمة العین : ۱۰۱

حاشیه بر کفایه : ۱۹۸

حبیب السیر : ۱۰۸ - ۱۱۷

حدائق الجنان : ۱۵۸

حدائق السحر فی دقائق الشعر : ۲۰

حنائش : ۷۵

حکمت العین : ۱۴۶

حلبة الکمیث : ۱۴۱

خ

خاندان عبدالوهاب : ۱۷۹

خدای نامه : ۱۳ - ۱۴ - ۵۷

خرقه محمود : ۱۷۲

- خزاین الکتب القدیمه : ۸
خط و خطاطان : ۱۱۰
خلاصه الاخبار : ۱۱۷ - ۱۲۱
خلاصه التواریخ : ۱۳۴ - ۱۳۸
خلاصه عباسی : ۱۷۶
خلد برین : ۱۷۱ - ۲۰۹
خمسه نظامی : ۱۷۱ - ۲۰۹
- ۵
- دائرة المعارف اسلامی : ۱
داستان مسیح و سن پدرو : ۱۶۴
داشنامه : ۶۰
در النجف (مجله) : ۱۹۶
درمان چهارپایان و پرندگان : ۱۴۷
دمیة القصر : ۷۴
دیانات : ۵۶
دیوان ابن یمن : ۱۷۳
دیوان الحماسة : ۳
دیوان امیر معزی : ۱۷۳
دیوان انوری : ۱۸۱
دیوان جویی : ۱۵۴
دیوان خاقانی : ۱۳۸
دیوان رسالت : ۵۷
دیوان شاپور تهرانی : ۱۴۱
دیوان شاه اسمعیل (خطائی) : ۱۳۸
دیوان صائب تبریزی : ۱۷۲
دیوان فرخی سیستانی : ۱۶۵
دیه ها و شهرهای ایران : ۱۹۵
- ذ
- ذخیره خوارزمشاهی : ۴۹ - ۱۳۸
ذم دنیا : ۱۴۲
ذیل عوارف المعارف : ۱۰۰
- ر
- راحة الصدور : ۷ - ۸ - ۲۱ - ۳۲ -
۷۴ - ۷۸ - ۸۰
- رجال اصفهان : ۱۷۹
رجال الشیعه : ۱۸۳
رساله اثنی عشریه : ۱۵۱
رسالة الطريق : ۷۶
رساله صاحب دیوان : به صاحبیه نگاه
کنید
رساله قشیریہ : ج
روابط ایران و انگلیس : ۱۹۳
روح الارواح : ۴۰
روضات الجنات : ۵ - ۱۱۳
روضات الجنان : ۱۷۵
روضه الصفا : ۱۰۹ - ۱۲۳ - ۱۳۸
ریاض السیاحه : ۲۱۲
ریاض العلماء و فیاض الفضلا : ۱۰۳ -
۱۵۴ - ۱۵۱
ریاض المسائل : ۱۹۳
- ز
- زنبیل : ۱۶۸
- س
- سرگذشت سیدنا : ۱۷
سعد الثبوت : ۱۸۹
سعد و سعود : ۲۰۸
سفینه خوشگو : ۱۳۴
سلجوقنامه : ۷۲
سمط العلی للحضرة العلیا : ۴۰ - ۶۸
سیف الرسائل : ۱۶۷
- ش
- شافاق : ۵۲
شاهراه نجات : ۱۵۳
شاهنامه : ۱۵ - ۱۳۸
شاهنامه فتحعلیخان صبا : ۱۶۶
شاهنامه فردوسی: بد شاهنامه رجوع شود.
شاهنامه قاسمی گنابادی : ۱۳۸
شجره انساب : ۲۲

- شذرات الذهب : ٧٤
 شرح آثار الباقيه : ١٦٧
 شرح برمثنوی مولوی : ١٨٥
 شرح حماسه : ٧٤
 شرح شمسيه : ١٦١
 شرح قاموس : ١٦٧
 شرح گلشن راز : ١٠١
 شرح مواقف : ١٢٨
 شرح نجات المباد : ١٩١
 شرح هدايت : ١٤٦
 شفا : ١٤٦
 شفاء الاسرار : ١٠١
 شهر آشوب : ١٦٤
 شيعه واسلام : ١٩٧
- ص
- صاحبيه : ٨٨
 صحيفه سجاديه : ١٨٩
 صور الكواكب : ١١٥
- ط
- طبقات الادباء : ٦
 طبقات الحكماء : ٤
 طبقات الشافعيه : ٣١
 طب منصورى : ٦٠
 طرائف : ١٥٥
 طرائق الحقايق : ١٧٩
- ع
- عبقات الانوار : ١٨٩
 عوارف المعارف : ١٥٩
 عهد الطالب : ١٩٠
- ف
- فتح نامه : ١٦٣
 فتوحات شاهى : ١١٩
- فتور زمان الصدور : ٢٣
 فرايدالخوايد : ١٠١
 فرج بعد از شدت : ١٠٨
 فرحت القريب : ١٨٩
 فرهنگ ابراهيمى : ١٣٤
 فرهنگ شعورى : ١٦٤
 فرهنگ فرس اسدى توسى : ٥٩
 فرهنگ فرنودسار : ١٧٤
 فرهنگ نفيسى : ١٧٤
 فلاسفة الاسلام : ٨
- ق
- قاموس الرجال : ٢٠٢
 قرآن مجيد : ٢١ - ٥١ - ٢٠٢ - ٢٠٩
 قصص العلماء : ١٥٨
 قمقام زخار : ١٦٨
- ك
- كامل ابن اثير : ٦
 كامل التواريخ : ٣٠
 كامل الصناعات : ١٢
 كامل الفقيه : ١٥٤
 كامل بهائى : به كامل الفقيه رجوع شود.
 كتاب الدول : ٣٩
 كتاب العين : ٢٠٠
 كتاب رجال : ٢٠٣
 كشاف : ١٦١
 كشف الحجة المحجة لثمر المهجة : ١٧٣
 كشف الظنون : ٢٠٣
 كشكول : ٣١ - ٨٤
 كليات خاقانى : ١٥٣
 كليله و دمنه : ١٤
 كيميائى سعادت : ٣٠
 كيميان شناخت : ٢٤
- گ
- گرشاسب نامه : ١٥٢
 گفتار خوش يار قللى : ١٩٢

معجم الادباء : ٥ - ٦ - ١٠ - ٣٩
معجم البلدان : ٢٧ - ٣٧ - ٣٨ -
٣٩ - ٦٥

معجم الشعراء : ٣٩
معرفة المذاهب : ٣١
مفتاح الدرية في اثبات القوانين الدرية :
١٦٤

مكاتب رشيدى (مجموعه نامه): ٩١
ملوك الكلام : ١٦٧
مناصب النواصب المحزون المكنون : ٢٧
مناظرات : ٣٠
مناقب الشعراء خاتونى : ٢٢
منتخب الفرس : ٥٩
منشآت : ١٦٨
من لا يحضره الفقيه : ٤٨
مهمان نامه بخارا : ١٢٨
ميزان الملوك والطوايف : ١٦٧

ن

ناسخ التواريخ : ١٦٧ - ١٧٦
نامه نامى : ١١٨
نجات العباد : ١٩١
نزهة الأرواح : ١٠٨
نسب : ٢٧
نصب الراية لاحديث النهاية : ١٢٤
نصرة العترة وعصرة الفطرة : ٢٣
نفثة المصنوع وفتور زمان الصدور : ٢٣
نفحات الانس : ١٤١
نقش بديع : ٣١
نور الهداية : ١٤٥

هـ

هيأت اسلام : ١٩٤
هفت برادر : ٢٠٧

ي

ياقوت : ٥٦
يتيمة الدهر : ٦
يوسف و زليخا (ابوالمؤيد بلخى): ٥٧
يوسف وزليخا (جامى): ١١٥ - ٢٠٩

گلستان : ٨٨
گلستان هنر : ١٣٤ - ١٣٦ - ١٣٧ -
١٣٨

ل

لامية المعجم : ٤٧
لباب الانساب : ٢٧
لباب الباب : ٣١
لسان الخواص : ١٥٣
لغت نامه عربى بفارسى : ١٤٧
لمعة النور والضياء : ١٧٦
لوامع صاحبقرانى : ١٥٢
ليلى ومجنون (بختيارى اهوآزى): ٢١٦
ليلى ومجنون (نظامى): ٢٠٩

م

مآثر السلطانيه : ١٥٨ - ١٦٣
ماضى النجف وحاضرها : ١٨٩
مباحثة النفس : ١٤١
مبانى الاصول : ٢٠٨
مثنوى مولوى : ٢١٣
مثنوى يمينى : ١٨
مجسطى : ١٨٣ - ١٩٥
مجلة الاسلام : ١٧٣
مجلة فرهنگ : ٢٠٠
مجمع البحار وبحر الاسرار : ١٦٦
مجمع البيان : ٢٤ - ٤٨
مجمع التواريخ والقصص : ٩ - ١٠ -
١٩ - ٧٣ - ٧٤

مجموع كلام ابى على الفارس : ٣٩
مدينة العلم : ١٥٢
مرآة البلدان : ١٤٢
مرآت الكتب : ٢٠٣
مرزبان نامه : ٤٧
مروج الذهب : ٥٤
مسامرة الاخبار : ٤٣ - ٤٤
مستدرك : ١٧٣
مستدرك بحار الانوار : ١٩٦
مطلع الشمس : ٦٨ - ٦٩ - ١٤٢ -
١٤٣ - ١٤٤

تکمله و تصحیح

خواهشمند است بمرور زیر توجه فرمایند :

۱ - در زیر صحیفه ۳ در کنار علامت * متذکر شده است که «در این باره توضیحی داده شده است. پایان کتاب مراجعه فرمایند» این توضیح مربوط است به نحوه کار جرجی زیدان مورخ مصری که اینک در اینجا به درج آن مبادرت میورزد .

توضیح : در آغاز این کتاب یادآور شدیم که با کمال تأسف جرجی زیدان مورخ مصری در آثار خود عالماً و عامداً از کتابخانه‌های معروف و معتبر پیش از اسلام ایران در آثار خود یاد نکرده و خود را به تجاهل و تغافل زده بوده است .

آنچه را درباره جرجی زیدان نوشتیم دور از هر گونه نظر خصوصی و تعصب بود و برای اینکه در این مورد حقیقت روشن‌تر شود ناچار به بیان مختصر توضیحی هستیم :

پس از اینکه کتابهای «آداب‌اللغه» و «تاریخ تمدن اسلام» تألیف جرجی زیدان نشر یافت . دانشمند ارجمند و گرانقدر آقای سیدحسن صدر که از معارف طراز اول شیعی و از کتاب‌شناسان بنام و مشهورند شرحی به جرجی زیدان مرقوم و متذکر میشوند که «در آثاری که نشر داده‌اید ذکری از کتابهای علمی و ادبی شیعی نیست مگر از وجود اینگونه آثار بی‌اطلاعید؟! این چنین کارها در خور و شایسته شأن یک نفر محقق عالیمقام نیست که خود را در ورطه بی‌خبری غوطه‌ور سازد!!»

جرجی زیدان در پاسخ نامه با آقای سیدحسن صدر مینویسند «... از کتابهای مذهب جعفری تنها موش‌ها باخبرند ...»

شادروان پرفسور شبلی نعمانی نیز که در ادبیات فارسی و عربی استادی مسلم بود پس از نشر کتابهای جرجی زیدان چون مباحث و مطالب آن را

بر اساس تعصبات خشک نژادپرستی و دور از حقیقت و معمول یافت در مجله‌های مصری تحت عنوان «نقدی بر تمدن اسلامی جرجی زیدان سلسله مقالاتی عمیق و دقیق نوشت و حقایق را آشکار ساخت و بر مطالب واهی و خلاف واقع مؤلف تمدن اسلامی خط بطلان کشید» .

۲- درصحیفه ۹ سطر ۱۲ و سطر ۲۳ - تاریخ ۴۷۹ ه . اشتباه و ۳۹۷ ه . درست است .

۳- درصحیفه ۵۱ سطر ۳ - بینائی اشتباه و بنیانی صحیح است .

۴- درصحیفه ۱۸۰ سطر ۹ - سلطان‌المتمکلمین درست است .

۵- درصحیفه ۱۸۴ سطر ۳ - امام جمعه کرمان صحیح است .

۶- درصحیفه ۱۵۸ سطر ۱۷ - شماره ردیف باید ۴۵۳ باشد .

۷- درصفحات ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۷ و ۱۸۹ به ترتیب عکس مهرهائی بچاپ رسیده که زیرنویس آن از قلم افتاده است بنابراین متذکر میگرد که این مهرها به ترتیب صفحات از پادشاهان صفویه و نادرشاه افشار و سلاطین قاجار است که در پشت کتابهاییکه متعلق بکتابخانه آنان بوده است موجود است .

۸- درصحیفه ۱۷۷ پس از شرح و توصیف کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار (ردیف ۴۱۶) در چاپ کتاب شرح هفت باب کتابخانه از قلم افتاده که بدین وسیله تکمیل میشود :

۱- کتابخانه مدرسه شاهزاده خانم . تهران : مادر عبدالحسین میرزا نصرت الدوله همت بساختن مدرسه‌ای کرد که کتابخانه آن از کتابخانه‌های ممتاز بشمار میرفت . این مدرسه بنام مدرسه شاهزاده خانم شهرت یافت . بنای آن مدرسه بسال ۱۳۰۱ ه . پایان یافته بود .

۲- کتابخانه مدرسه فرخ‌خان . تهران : فرخ‌خان امین‌الدوله در محله چال میدان بسال ۱۲۸۵ ه . مدرسه‌ای ساخت که کتابخانه آن در میان مدارس قدیمه تهران کسب شهرتی کرد .

۳- کتابخانه مدرسه دانگی . تهران : حاج سیدجعفر لاریجانی نیز بسال ۱۱۹۲ ه . مدرسه باشکوهی در تهران ساخت که بنام مدرسه دانگی معروف شد . این مدرسه کتابخانه آبرومندی داشته است .

۴- کتابخانه مدرسه کاظمیه تهران : آقامیرزا سید کاظم مستوفی اصطبل همایونی در سال ۱۲۹۹ ه . مدرسه مجللی ساخت که تدریس و نظارت آن را بر عهده دانشمند شهیر آقا میرزا سیدعلی اکبر تفرشی مجتهد عالیمقام گذاشت . کتابخانه این مدرسه از کتابخانه‌های معروف دوره ناصری است .

۵- کتابخانه مدرسه سعدیه . تهران : حاج قنبرعلیخان از طایفه کُرد جلیوند ملقب به سعدالدوله در سال ۱۲۸۸ ه . مدرسه‌ای ساخت که

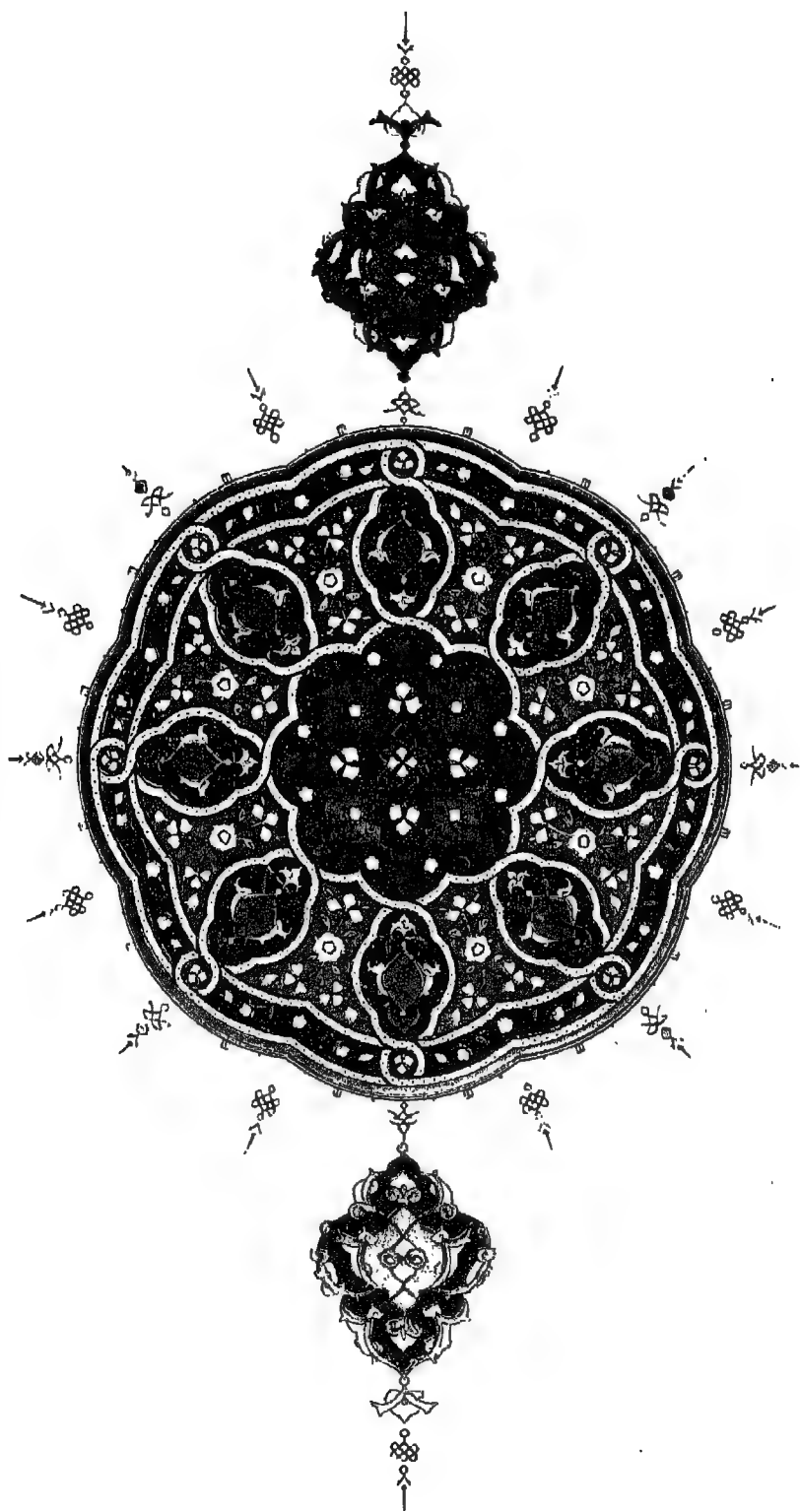
بنام او سعدیه نام گرفت. کاشی‌کاریهای سردر این مدرسه حاکی از تاریخ بنا و بانی آنست. وقف‌نامه‌ای نیز برای اداره امور مدرسه تنظیم گرد که سال ۱۲۹۸ ه. م. مورخ است و این وقف‌نامه نزد آقای علی‌اکبر جلیلود موجود است. در این وقف‌نامه صورت دقیق موقوفات و اسامی کتابهای (فهرست) کتابخانه مدرسه ثبت شده است.

۶- کتابخانه مدرسه ناصری. تهران: شاهزاده کامران میرزا نایب‌السلطنه مدرسه‌ای ساخت که بنام مدرسه نظامی شهرت یافت و برای اداره آن نیز قانونی خاص سال ۱۳۱۲ ه. م. نوشت.

کتابخانه این مدرسه از کتابخانه‌های طراز اول تهران بود و جز کتابهای علوم قدیمه تعداد قابل توجهی از کتابهای علوم جدید به زبان فرانسه و انگلیسی نیز برای آن فراهم آورده بود.

۷- کتابخانه مدرسه شاهزاده عبدالعظیم. ری: در قسمت غربی صحن شمالی آستانه شاهزاده عبدالعظیم مرحوم امین‌السلطان پس از اینکه سالیان دراز مدرسه آستانه بصورت تعطیل درآمده بود و کتابهای کتابخانه مدرسه نیز بعلت تعطیل مدرسه به کتابخانه آستان قدس رضوی تحویل گردیده بود سال ۱۳۱۲ ه. م. مجدداً همت به تأسیس و ساختمان مدرسه و کتابخانه کرد. این کتابخانه خوشبختانه هنوز باقی و پابرجاست.

تذکر: در فهرست نام‌هائیکه تنظیم گردیده نام اشخاص برحسب «ثبت متن کتاب» ثبت و فهرست شده و ناچار از حذف عنوان و القاب خودداری گردیده است.

ف ۲۱۵۰۰۹۵۵
 CALL No. { ۲۲ ک ۸ ACC. No. ۱۰۷۴۳
 AUTHOR همام لغزغ مارکن الدین
 کتاب و کتابخانه های
 ف ۲۱۵۰۰۹۵۵ Acc. No. ۱۰۷۴۳
 Book No. ۲۲

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

